

ΠΑΡΕΡΓΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΝΝΑΤΟΣ.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΤΩΝ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΡ1

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΤΩΝ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ,

ΕΚΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΑΝΤΟΣ Α. Κ.,

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Κ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

SE TROUVE CHEZ

F. DIDOT, PÈRE ET FILS, RUE JACOB, N° 24.

1827.

« Ο νόμος μοι πάντα ἐστὶ, καὶ ἄλλο οὐδέν. »
Ἐπικτ. Διατρ. σελ. 251.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΧΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.

ΔΗΜΟΧΑΡΗΣ, ΦΙΛΟΛΑΟΣ.

Δ. Ὄχι! ὄχι! « Οὐ με πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης. » Ὅ,τι ἔλεγα, τοῦτο πάλιν λέγω. Ἀπὸ τὰς πράξεις των κρίνονται οἱ ἄνθρωποι, ὡς καὶ τὰ δένδρα ἀπὸ τοὺς καρπούς των. Ὅστις, γεννημένος τὴν ἑνεακαιδεκάτην ἑκατονταετηρίδα, πο-
θεῖ τὰς πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων ἀλλοκότους βουλὰς καὶ πράξεις, καὶ μαινόμενος φωνάζει,

Ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,

Κεῖν' ἐπιθυμῶ (1),

ἐκεῖνος δὲν εἶναι τῆς σημερινῆς γενεᾶς ἄνθρωπος, ἀλλὰ νε-
κρὸς ἀπὸ νεκροῦ ἀνασταμένος, διὰ τὴν ταρασσὴν τὴν ἡσυχίαν
τῶν ζώντων· ἄξιός τ' ἐστὶν τὸν εὐχωνταὶ οἱ ζῶντες τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς
τοὺς νεκρούς. Προσμένω τὴν ἴδω, ἂν οἱ Χῖοι μόνοι μεταξὺ τῶν

---

(1) Εὐριπίδ. Ἄλκ. 869-870.

Ἕλλήνων κατεδικάσθησαν νὰ λέγωσιν, « Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς » ἔχουσι, » μὴν ἔχοντες πλέον νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν εἰς πατρίδα. Πλανᾶσθε, ταλαίπωροι, ὅσοι πιστεύετε, ὅτι δὲν εἶναι θεία δίκη!

Ὅψ' ἑωὺν ἀλέουσι μύλοι, ἀλέουσι δὲ λεπτά.

Κάνεις ἀκόμη δὲν τὴν ἔφυγε. — Ἰὼν ἄλλὰ τί ἔγινε; ποῦ τάχα ὑπῆγεν ὁ πιστός μου ὑπηρέτης; Τρεῖς ἐκωδώνισα, τρεῖς ἐξ ὀνόματος τὸν ἐφώναξα, καὶ δὲν μ' ἀκούει. Ἡ πρὸς αὐτὸν διαγωγή μου τὸν ἔκαμην ἴσως μεγαλοφρονέστερον. Ἰὼν ἄλλὰ τί νὰ κάμω; δὲν ἔμαθα νὰ δεσπόζω τοὺς ὁμοίους μου. Ἰὼν Μεγαλοφρονήση καὶ ὀλίγον· ἀρκεῖ ὅτι μὲ ἀγαπᾷ ἀπὸ καρδίας, ὡς ἴσον, ὡς φίλον, ὡς ἀδελφόν του. Ἰὼν ἰσότης φιλότις, εἶχε δίκαιον ὅστις πρῶτος τὸ εἶπε. — Μ' ὄλον τοῦτο ἐπεθύμουν νὰ μάθω τί ἔγινε· ἦρχισα νὰ χάνω τὴν ὑπομονήν. Ἰὼν ἔδω ἔχρειάζετο ὁ παρηγορητὴς Πασιχάρης....

Φ. Δὲν αὐτὸν ἦλθα κ' ἐγώ.

Δ. Ἰὼν ἄ! Ἰὼν Τώρα ἢ πρὸ πολλοῦ ἦλθες;

Φ. Τώρα. Ἰὼν ἔστάθην ὀλίγον εἰς τὴν θύραν, νομίσας ὅτι ἐλάλεις μὲ κανένα φίλον, καὶ ὄχι μόνος πρὸς μόνον.

Δ. Σὲ πρῶτον βλέπω φίλον σήμερον. Ἰὼν ἀνηκουστία τοῦ ὑπηρέτου μ' ἔκαμε νὰ μονολογῶ. Δὲν ἐξεύρω τί ἔγινε.

Φ. Μὴ τὸν ὀργίζεσαι....

Δ. Δὲν τὸν ὀργίσθην ποτέ· ἀλλ' ὁμως σήμερον μ' ἐδασάνισεν ἢ μακρὰ του σιωπῆ.

Φ. Αἴτιος εἰμ' ἐγὼ νὰ μὴ σ' ἀκούσῃ. Ἰὼν Ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν

ἐρχόμενος, ἐπέξευσα εἰς τὴν αὐλήν σου, καὶ παρεκάλεσα τὸν ὑπηρέτην νὰ λάβῃ φροντίδα τοῦ ἀλόγου μου.

Δ. Ἐποῖα τύχη σ' ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διὰ τίνα ἔλεγες ὅτι ἦλθες;

Φ. Ἦλθα νὰ σ' ἐρωτήσω, ἂν ἔχῃς εἶδησιν ἀπὸ τὸν Πασιχάρην.

Δ. Γνωρίζεις λοιπὸν καὶ σὺ τὸν Πασιχάρην;

Φ. Τὸν Πασιχάρην! Ἐκαὶ τίς δὲν τὸν γνωρίζει; Ὑπεσχέθη νὰ μὲ γράψῃ· ὅθεν ἦλθα μὲ τὴν ἐλπίδα ἴσως εὖρω γράμμα κλεισμένον εἰς τὰ γράμματά σου.

Δ. Δὲν ἔλαβα οὐτ' ἀπ' αὐτὸν οὐτ' ἀπὸ κανέν' ἄλλον γράμμα.

Φ. Τοιοῦτος εἶναι ὁ καλὸς Πασιχάρης.

Δ. Παράξενος ἄνθρωπος, ἂν τὸν ἐγνώρισες καλά.

Φ. Εἰπέ μᾶλλον, εὐτυχέστατος. Εἶν' ὁ Impavidus (Ἄτρομος) τοῦ Ὁρατίου (1). Τὸν οὐρανὸν ἂν ἔβλεπε πίπτοντα κατακέφαλά του, ἤθελ' ἀναφωνήσῃ μ' ἀγαλλίασιν, ἂν ἔφθανε, πρὶν πλακωθῆ, ὅσον μεγαλοπρεπὲς θεῖον! Τίποτε δὲν τὸν λυπεῖ· εἰς ὅλα εὐρίσκει παρηγορίαν.

Δ. Ὡς αὐτὸς νομίζει.

Φ. Αἱ παρηγορίαι τοῦ ὁμῶς εἶναι φιλοσόφου παρηγορίαι. Μόνος ὁ τρόπος, κατὰ τοῦ ὁποῖον παρηγορεῖ, εἶναι κωμικός.

(1) Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae.

HORAT. *Carm.* III, 3, § 7.

Ἔγνωρίζεις τὸν Μικρομμάτην ; Καταχρηστικῶς τὸν ἐπωνόμασαν οὕτως· διότι δὲν εἶχε πλὴν ἓνα μόνου πολὺ μικρότερου τοῦ ἄλλου ὀφθαλμόν.

Δ. Λέγεις ἴσως τὸν βιβλιοπώλην Καλλίστρατον.

Φ. Αὐτὸν ἐκεῖνον, τὸν ἀξίον ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἐπονομάζεται Μονομμάτης, ἐπειδὴ ἐτυφλώθη ὁ ταλαίπωρος τὸν ἐν' ἀπὸ τοὺς δύο τὸν μεγαλύτερον.

Δ. Ὡ τὸν δυστυχῆ !

Φ. Δὲν ἐξεύρεις ἴσως πῶς τὸν ἐπαρηγόρησεν ὁ Πασιχάρης, φίλος του παλαιός, καὶ διατρίβων καθημέραν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον. « Σὲ συγχαίρω, φίλε (τὸν εἶπε), ὅτι ἠλευθερώθης ἀπὸ » πολλὰ τερατώδη ἀνωμαλίαν· δὴ ὀμμάτια ἄνισα ἠσχήμизαν » τὸ πρόσωπόν σου. » . . .

Δ. Παρηγορία πασιχαρική !

Φ. Ἄφοῦ ἔμαθε τὰ περὶ ἀερολίθων, περιέρχεται ζητῶν τὸ μέγεθος τῶν λίθων, καὶ ποῦ συνέδη τοιοῦτον οὐράνιον πετροβόλημα· τὸν φαίνοντι πολλὰ μικροί.

Δ. Ἐπεθύμει ἴσως νὰ ἴδῃ κολοσσικὰς πέτρας, ὡς τῶν Ἄλπεων ἢ τοῦ Καυκάσου κἀνὲν ἀπόρρηγμα.

Φ. Τοῦτο μάλιστα τὸν ταρασσεῖ, ὅτι δὲν ἔγινεν ἀκόμη αὐτόπτης ἀερολίθων· καὶ δυσαρεστεῖται, ὅτι βρέχονται εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ ὄχι εἰς τὰς πόλεις . . .

Δ. Καὶ εἰς μέσας ἴσως τὰς ἀγορὰς πληθούσας ἐπεθύμει νὰ τοὺς βλέπῃ βρεχομένους ὡς τὴν χάλαζαν.

Φ. Ἀφίνω ἄλλα τοιαῦτά του, τόσον πολλὰ, ὥστ' ἔγιναν παροιμιώδη τὰ πλείοτερα. Τώρα ἐσχάτως, πρὶν ἀναχωρήσῃ, μᾶς

ἐδιηγείτο ὅσα ἐσυνωμίλησε μὲ σέ περί τῆς νῦν καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ συνωδευμένα μὲ χειρονομίας, καὶ ἀπαγγελλόμενα μὲ τρόπον, ὥστε νὰ κινήσῃ κ' ἐμέ τὸν περίλυπον εἰς εὐθυμίαν. Ἐχαιρε μάλιστα, ὡς ἔλεγεν, ὅτι σέ κατέπεισε νὰ μὴν ἦσαι τόσοσ δημοκρατικός.

Δ. Δημοκρατικός! Τοῦτο ἐφοβούμην· τοῦτο ἐπρόβλεπα, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισα νὰ δημοσιεύσω διὰ τῶν τύπων τὸν Διάλογόν μας. . . .

Φ. Τὸν ἀνέγνωσα πρὸ μικροῦ.

Δ. Ἐφοβούμην, λέγω, ὄχι τὸ ἐπίθετον, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πασιχάρης προσκολλᾷ σημασίαν εἰς τὸ Δημοκρατικός.

Φ. Δὲν εἶν' ὁ Πασιχάρης μόνος· καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοιαύτην ὑπόληψιν ἔχουν περί σου, ὅτι εἶσαι ὑπερβολῆ δημοκρατικός. Ὡστ' ἐπιθυμῶ νὰ πληροφορηθῶ ἐκ στόματός σου, ἂν ἀληθῶς ἦσαι τοιοῦτος.

Δ. Ἡ περί ἐμοῦ ὑπόληψις τοῦ Πασιχάρη, καὶ ἄλλων κατὰ τὸν Πασιχάρην, δὲν με παραξενίζει τόσοσ, ὅσον ἀπορῶ, ὅτι μὲ ὑπέλαβες καὶ σὺ τοιοῦτον· σὺ λέγω, ὅστις ἀνέγνωσες τὸν Διάλογον, ὡς λέγεις, ὅστις ἐσυνωμίλησες πολλάκις μ' ἐμέ, ὅστις ἤκουσες πολλάκις, τίνα καὶ ποίαν Δημοκρατίαν νοῶ, καὶ πῶς ἐπιθυμῶ νὰ δημοκρατῆται ἡ Ἑλλάς.

Φ. Μικτὴν δημοκρατίαν, νομίζω, μὲ βασιλέα.

Δ. Καθάραν, ὄχι μικτήν.

Φ. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη εἶναι πλέον Ὀχλοκρατία παρά Δημοκρατία.

Δ. Ὀχλοκρατία, βέβαια, ἂν τὴν παραβάλλῃς μὲ τῆς παλαιᾶς

Ἑλλάδος τὰς Δημοκρατίας. Ἐπρεπε νὰ χάσω ὀλότελα τὸν νοῦν, διὰ νὰ ἐπιθυμήσω νὰ δημοκρατώμεθα σήμερον, ὡς ἐδημοκρατοῦντο οἱ πρόγονοί μας.

Φ. Ἐπραξεν ὁμως μεγάλα κατορθώματα, ἐγέννησε μεγάλους ἄνδρας ἡ Ἑλλὰς καὶ εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας ἀπ' αὐτὴν ἐγεννήθησαν οἱ πρῶτοι φιλόσοφοι.

Δ. Ἐπρόσμενα ν' ἀκούσω ἀπὸ σέ, ἂν ἐγέννησεν εὐδαιμονίαν, τὸ πρῶτιστον σκοπούμενον τοῦ λογικοῦ ζώου, καὶ πόσον καιρὸν ἐκράτησεν ἡ εὐδαιμονία της.

Φ. Τὰ λαμπρά της ὁμως κατορθώματα τὰ κατὰ τῶν βαρβάρων!

Δ. Δὲν ἤργησε νὰ τὰ κατασχύνη μὲ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἠνάγκαζαν νὰ πέμπη πρέσβεις, ζητοῦσα βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἀπ' αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν ὑπερήφανον Δεσπότην τῆς Περσίας, τὸν ὁποῖον πρότερον καὶ αὐτοὶ των οἱ δοῦλοι ἐκαταφρονοῦσαν....

Φ. Τοὺς μεγάλους αὐτῆς ἄνδρας!

Δ. Ἄλλους ἐξωστράκισεν, ἄλλους ἐπότισε τὸ κύνειον, οὐδ' ἔγιν' εὐδαιμονεστέρα ἡ σοφὴ σου Ἑλλὰς διὰ τὴν σοφίαν της.

Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.

Φ. Ἄλλὰ τὸν προξενηθέντα ἀπ' αὐτὴν πολιτισμὸν εἰς ἑαυτὴν, εἰς τὰ σύγχρονά της ἔθνη, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν σημερινὴν Εὐρώπην! Ἦθελ' ἴσως εἰπεῖν τις, ὅτι καὶ χωρὶς τῆς Ἑλλάδος τὴν βοήθειαν ἡ Εὐρώπη ἔμελλε νὰ πολιτισθῇ. Οὐδ' ἐγὼ ἀμφιβάλλω περὶ τούτου· ἀλλ' ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ

της ἔμελλε νὰ ἦναι πολὺ βραδυτέρα, ἂν δὲν ἐλάμβαναν ὁδηγούς τοῦ δρόμου τοὺς Ἕλληνας οἱ σήμερον κομπάζοντες εἰς τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν Εὐρωπαῖοι. Ναὶ, πολὺ βραδυτέρα! πεντακόσια, ἴσως χίλια ἔτη ἔχρειάζοντο ἀκόμη, νὰ φθάσωσιν ὅπου σήμερον εὐρίσκονται.

Δ. Βλέπω, φίλε, ὅτι δὲν νοοῦμεν εἰς τὸν ἄλλον· ἐπάθαμεν ὅ,τι λέγει ἡ παροιμία·

Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπληροῦντο σκάφας (1).

Ἐγὼ ζητῶ εὐδαιμονίαν, ἀπόκτημα πολύτιμον μόνων ἐκείνων τῶν πολιτειῶν, ὅσαι δὲν γνωρίζουν ἄλλην ὑπεροχὴν πολίτου ὑπὲρ πολίτην παρὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φρονήσεως· καὶ σὺ μὲ λέγεις πολιτισμὸν.

Φ. Σὲ λέγω ἡμέρωσιν τῶν ἡθῶν.

Δ. Τόσην ἴσως, ὅσον ἀπὸ τίγρεις τοὺς μετέβαλεν εἰς ἀλώπεκας. Ἐνὶ βλέπεις, ὅτι ὁ πολιτισμὸς δύναται νὰ συγκατοικήσῃ καὶ μὲ τὴν κακοδαιμονίαν; παρεκτός ἂν νομίξης εὐδαιμονίαν τὴν νῦν κατέχουσαν ταραχὴν τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης.

Φ. Βλέπω ὁμως (ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν Ἰσπανίαν) εἰς ὅλ' αὐτῆς σχεδὸν τὰ μέρη πρόοδον ἀδιάκοπον εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας, πλειοτέραν εὐκολίαν εἰς τὸν πορισμὸν τῶν εἰς ζωὴν ἀναγκαίων, καὶ πλειοτέραν...

---

(1) On leur demandait des faux, et ils répondaient: nous n'avons point de bèches.

Δ. Μὲ λέγεις πάλιν ὅ,τι δὲν ἀρνοῦμαι οὐδ' ἐγὼ, καὶ σιωπᾶς ὅ,τι ἐπιθυμῶ, εἰρήνην, εὐδαιμονίαν.

Φ. Εὐδαιμονοῦν, εἰρηνεύουν.

Δ. Τῆς εἰρήνης, φίλε, ἀπόδειξις εἶναι, ἀπόλυσις στρατιωτῶν, ὅπλα εἰς τὸν τοῖχον κρεμασμένα, καὶ ὕπνος ἀτάραχος·

Πόσις ἐν Θαλάμοις ἔκειτο

(Ευστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ)

Ναύταν οὐκέθ' ὄρων ὄμιλον (1).

Ἐξεναντίας, ὅλοι σου οἱ πολιτισμένοι οὗτοι ἡγεμόνες ἀναγκάζονται νὰ τρέφωσι πολλὰς στρατιωτῶν μυριάδας, καὶ στέκουν πάντοτ' ὦπλισμένοι, ἔτοιμοι πάντοτε νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, διότι κάνεις δὲν πιστεύει εἰς τὴν φιλίαν τοῦ ἄλλου. Εἶπέ με, ἂν ἀπὸ τοιοῦτον αἰδίων ταραγμὸν ψυχῆς γεννᾶται εὐδαιμονία. Σημεῖον ἀψευδέστατον τοῦ εὐδαίμονος εἶναι, φίλε, καὶ τοῦτο, νὰ μὴν ὑποφέρῃ τὴν κακοδαιμονίαν τῶν ἄλλων. Καὶ ὅμως οἱ πολιτισμένοι σου Εὐρωπαῖοι ὑπέφεραν ἕως πρὸ μικροῦ νὰ αἰχμαλωτίζωσι τοὺς μαύρους τῆς Ἀφρικῆς, διὰ ν' ἀγοράζωσιν εὐθηνότερους τοὺς καρπούς τῶν ἀποικιῶν. Μόλις αἰσθανθέντες τὴν αἰσχύνην τιαύτης ἀνδροκαπηλίας, ἀπεφάσισαν νὰ τὴν καταργήσωσι, κ' ἔπесαν εἰς ἄλλην αἰσχροτέραν...

Φ. Καταλαμβάνω, ποίαν λέγεις.

Δ. Μόλις ἤκουσαν τὴν δικαίαν ἀποστασίαν τῶν Ἑλλήνων

---

(1) Εὐριπ. Ἐκ. 920-922.

ἀπὸ τύραννον, τοῦ ὁποίου ἀγριώτερος ἄλλος δὲν ἐφάνη εἰς ὅλην τὴν ἱστορίαν, καὶ ὄχι μόνον ὑπέφεραν νὰ βλέπωσι τὰς θηριώδεις αἰχμαλωσίας, τοὺς φόνους μυριάδων ἀνθρώπων, καὶ τὰς κατασκαφὰς τῶν πόλεων, ἐξαιρέτως τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν πατρίδος, τῆς ἀληθῶς πολιτισμένης Χίου, ἀλλὰ καὶ τὰ πλοιάτων ἐπρόσφεραν εἰς βοήθειαν τοῦ τυράννου. Ἀντὶ τῆς ποτὲ Ἀφρικανῆς τῶν μαύρων ἀνδροληψίας, τοὺς ὁποίους, ὡς διαφόρου καὶ θρησκείας καὶ χρώματος, ἔκριναν (κακῶς, ἀλλ' ἔκριναν ὅμως) διαφόρους καὶ τῶν λογικῶν ζώων, ἀντὶ, λέγω, νὰ μετακομίζωσι τούτους εἰς τὴν Ἀμερικὴν, μετεκόμιζαν τώρα φορτωμένους ὡς κτήνη εἰς τὰ πλοιάτων, τοῦ αὐτοῦ χρώματος, τῆς αὐτῆς θρησκείας, ἀνδρας, γυναῖκας αἰχμαλώτους (ὄχι κατὰ πόλεμον) ἄλλοθρησκου, βαρβάρου καὶ ἀσεβεστάτου τυράννου, ὅστις ὀνομάζει καταφρονητικῶς ἀσεβεῖς (1), σκύλους (2), χοίρους (3), ὅλους σου τούτους τοὺς πολιτισμένους χριστιανούς καὶ λαούς καὶ ἡγεμόνας....

Φ. Ἀλήθεια τοῦτο· ἀσεβεῖς, σκύλους, χοίρους· δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τοιαῦτα ἐπίθετα τολμᾷ νὰ δίδῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν φίλον του Μεττερνῆχον ὁ ἀχρεϊστάτος Ρεῖζεφέντης.

Δ. Ὡς νὰ ἐκίνει ἡ θεία δίκη τὴν μιανὰν του γλῶσσαν, νὰ μᾶς διδάξῃ τὴν φρικτὴν ταύτην ἀλήθειαν, ὅτι πολιτισμὸς χωρὶς εὐδαιμονίαν ὀλίγον διαφέρει ἀπὸ κτηνῶν ἢ θηρίων κατάστασιν. Εἰπέ με, ἂν ὀνομάξῃς ἀκόμη εὐδαίμονας, τοὺς τρέμοντας μὴ παύσῃ τῶν Ἑλλήνων ἢ κακοδαιμονία.

(1) Γκιακούρ. — (2) Κιοπέκ. — (3) Ντομούζ.

Φ. Ὄχι, βέβαια. Ἀλλὰ βλέπεις, ὅτι καθὼς ἔπαυσαν τὴν ἀνδροκαπηλίαν τῶν Μαύρων, ὡσαύτως προθυμοῦνται τώρα, μετανοήσαντες τὴν ἐπαινετὴν μετάνοιαν, νὰ σώσωσι τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ τυράννου.

Δ. Δὲν ἐξεύρω πόθεν ἐγεννήθη ἡ μετάνοιά των, οὐδὲ διὰ τί ἠργοπόρησε τόσο νὰ φανερωθῇ. Τρία σημεῖα προσμένω, διὰ νὰ τὴν κρίνω εἰλικρινῆ, καὶ νὰ πιστεύσω ὅτι καὶ αὐτοὶ εὐδαιμονοῦν.

Φ. Ἰ Ποῖα σημεῖα;

Δ. Τὸ πρῶτον, ὡς εἶπα καὶ ἄλλοτε, νὰ προσκαλέσωσι καὶ τοὺς λοιποὺς ὄλους χριστιανούς ἡγεμόνας εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς προστασίας, ὡς μόνου μέσου καὶ τὴν προστασίαν νὰ ἰσχυροποιήσωσι, καὶ αὐτοὶ οἱ προστατεύοντες νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ πᾶσαν ζήλοτυπίαν καὶ πάντα κίνδυνον διχονοίας. Ἰ Δὲν βλέπεις, ὅτι μόλις ἐκινήθησαν εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀνεβλάστησαν αἱ πρὸς ἀλλήλους ὑποψίαι των;

Φ. Θέλουν τὰς καταπαύσειν ὡς ἀλόγους ὑποψίας.

Δ. Τοῦτο ἐλπίζω καὶ ἐπιθυμῶ κ' ἐγώ· τὸ ἀσφαλέστερον ὅμως ἦτο μηδὲ νὰ βλαστήσωσι τὴν ἀρχήν. Καὶ τοῦτ' ἐξάπαντος ἤθελε συμβῆν, ἂν μᾶς ἐπροστάτευαν ὄλοι οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες ἐντάμα, καὶ ὄχι μόνοι τρεῖς. Τοῦτο ἤθελ' ἀκόμη ταχύνειν καὶ τὴν παντελῆ ἀπελπισίαν τοῦ τυράννου νὰ μᾶς ὑποζεύξῃ πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν του...

Φ. Ἰ Πιστεύεις;

Δ. Πιστεύω, χωρὶς νὰ γνωρίζω τὴν ἐπιστήμην τῆς διπλωματίας, καὶ σὲ λέγω νὰ πιστεύσῃς ὡς βέβαιον, ὅτι ἐὰν, ἀντί

τῶν πρέσβειων τριῶν μόνων ἡγεμόνων, ἐπαρουσιάζοντο ἐνταυτῷ, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἰς τὸ Τυραννεῖον, οἱ κατοικοῦντες τὸ Βυζάντιον πρέσβεις ὄλων τῶν χριστιανῶν ἡγεμόνων, πολὺ ταχύτερας καὶ πολὺ διαφόρους ἀποκρίσεις ἤθελαν λάβειν ἀπὸ τὸν Σουλτάνον. Τοιαύτη ἔνωσις καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐνωμένων ἔμελλε νὰ ἐμπνεύσῃ πλειοτέραν παρῤῥησίαν, καὶ εἰς τὴν ἀγρίαν τοῦ τυράννου ψυχὴν φόβον πλειότερον.

Φ. Πολλὰ πιθανόν. Ἀλλὰ πρὶν σ' ἐρωτήσω τὸ δεύτερον σημεῖον, εἰπέ με, παρακαλῶ, ὅτε λέγεις ὄλους τοὺς χριστιανούς ἡγεμόνας, τίνας νοεῖς; μόνους τοὺς φέροντας τίτλον βασιλέως ἢ Αὐτοκράτορος, ἢ καὶ τοὺς ὀνομαζομένους Δοῦκας καὶ ἄλλους τοιοῦτους ἡγεμόνας, ὁποίους ἔχει πολλοὺς ἢ Γερμανία, καὶ παρὰ τούτους ἀκόμη καὶ τὰς Δημοκρατίας, ὁποία ἢ τῶν Ἑλβετίων;

Δ. Καὶ τοὺς Δοῦκας καὶ τὰς Δημοκρατίας, καὶ ἀπλῶς ὄλων τῶν αὐτονόμων χριστιανικῶν ἔθνων τοὺς ἄρχοντας.

Φ. Ἀκόμη καὶ τοὺς Ἀμερικανούς;

Δ. Ἐὰν τί ὄχι καὶ τῶν Ἀγγλαμερικανῶν τὰς ὁμοσπόνδους πολιτείας, ἂν ἔχωσι πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον;

Φ. Ἐκαὶ τὸν Πάπαν, ὡς ἡγεμόνα καὶ αὐτόν;

Δ. Καὶ τὸν Πάπαν, ἂν ἦτο μόνον κοσμικὸς, καὶ ὄχι ἱεροκοσμικὸς ἡγεμών. Ἀλλ' ἢ τερατώδης μίξις τῶν κλειδῶν τοῦ Πέτρου καὶ τῆς μαχαίρας τοῦ Παύλου μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐπιθυμήσωμεν τοιαύτην ἀλλόκοτον προστασίαν. Ἐπειτα οὐδ' εὐκαιρεῖ ὁ Πάπας νὰ φροντίξῃ περὶ ἡμῶν τῶν Σχισματικῶν (καθὼς μᾶς ὀνομάζει), ἀσχολούμενος τῶρ εἰς τὴν ἀναγέννησιν καὶ

στερέωσιν τῶν Ἰησουϊτῶν. Ἄφες τὸν Πάπαν· ἄς ἀρκεσθῶμεν εἰς τοὺς Ἑλβετίους καὶ τοὺς Ἀγγλαμερικανούς. . .

Φ. Τοὺς Ἑλβετίους ἴσως· ἀλλὰ τοὺς Ἀγγλαμερικανούς ἐνδέχεται νὰ μὴ δεχθῶσι κοινωνοὺς τῆς προσασίας οἱ Εὐρωπαϊοὶ προστάται, ὡς πολλὰ μακρυσμένους ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.

Δ. Ὁ τόσον θραυμαζόμενος πολιτισμὸς σου ἐγέννησε καὶ τοῦτο τὸ καλόν.

Φ. Ἐποῖον;

Δ. Ἐσύντεμε σήμερον τὰ διαστήματα, ἤνωσε τοὺς μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων χωρισμένους, καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἔπαυσε πλέον νὰ ὀνομάζεται Νέος κόσμος. Τοὺς βλέπεις καθήμεραν παρόντας καὶ συναναστρεφομένους μὲ ἡμᾶς. Ἐἰς ποῖον ἐμπορικὸν λιμένα τῆς Εὐρώπης λείπουν Ἀμερικανὰ πλοῖα; Ἐμὴ τοὺς ἐμπόδισεν ὁ μέγας ὠκεανὸς νὰ ταξειδεύωσι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ἐμὴ τοὺς ἐμπόδισεν ἐσχάτως ν' ἀκούσωσι τοὺς θρήνους τῆς πεινώσης Ἑλλάδος, καὶ νὰ τῆς στείλωσι τροφάς;

Φ. Δὲν θέλει λησμονήσῃ τὴν φιλανθρωπίαν ταύτην τῶν Ἀγγλαμερικανῶν ἢ Ἑλλάς.

Δ. Αὐτὸ τὸ ἴδιον συμφέρον τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιθυμῶσι τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ὠφελεῖ ὀλιγώτερον τοὺς Ἀμερικανούς παρὰ τοὺς Εὐρωπαίους ἢ παῦσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν παῦσιν ταύτην ἔχουν νὰ ἐμπορεύωνται καὶ ἀσφαλέστερον καὶ μὲ κέρδος περισσότερον.

Φ. Λέγε τώρα τὸ δεύτερον ἀπαιτούμενον νὰ σὲ πιστώσῃ περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν προστατῶν μας.

Δ. Τὸ δεύτερον εἶν' ἐπακολούθημα τοῦ πρώτου. Ἀνεξαρτησία

παντελής τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄδεια νὰ βουλευῆσθαι καὶ νὰ συντάξῃ αὐτὴ τὸ πολίτευμά της, ὡς τὴν συμφέρει· ἢ ἂν λάβῃ χρεῖαν συμβουλῆς, νὰ τὴν συμβουλεύῃ τῶν πλειόνων προστατῶν ἢ ψῆφος, καὶ ὄχι δύο ἢ τρεῖς προσταταί.

Φ. Οἱ Ἀγγλαμερικανοὶ δὲν ἀμφισβῆλλω ὅτι μέλλουν νὰ συμβουλεύσωσι καὶ νὰ προβάλλωσι παράδειγμα τὸ ἴδιον αὐτῶν πολιτεία.

Δ. Μέγα, μὰ τὴν ἀλήθειαν κακὸν ἐκ τούτου! Αὐτὴ ἡ Ἑλλάς τὸ ἠκολούθησε καὶ χωρὶς τὴν συμβουλὴν τῶν Ἀγγλαμερικανῶν. Τὸ πολιτικὸν τῆς σύνταγμα, ὅμοιον καὶ ἀπαρχῆς τοῦ συντάγματός των, τὸ ἔκαμεν ἐσχάτως ὁμοιότερον, καταργήσασα καὶ τοὺς τίτλους....

Φ. Καὶ κατ' ἄλλο σχεδὸν δὲν διαφέρει, πλὴν ὅτι δὲν διαιρεῖται εἰς πολλὰς χωριστὰς πολιτείας.

Δ. Ἡ διαίρεσις ἦτον ἀναγκαία εἰς ἐκείνους διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς γῆς, ὡς ἤθελ' εἶσθαι ὀλέθριος εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν μικρότητα τῆς Ἑλλάδος. — Ἐπειτα, ἐπειδὴ ὑποθέτετε τοὺς Ἀγγλαμερικανούς ὅτι μέλλουν νὰ προβάλλωσι τὸ ἴδιον αὐτῶν σύνταγμα εἰς παράδειγμα, διὰ τί δὲν φυλάσσετε τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ περὶ τῶν λοιπῶν; Οἱ γείτονες τῆς Ἑλλάδος Ἄγγλοι ἐνδέχεται νὰ μᾶς συμβουλεύσωσι νὰ συνταχθῶμεν, ὡς ἐσύνταξαν αὐτοὶ τὴν Ἐπτανήσον, καὶ νὰ μᾶς στείλωσιν ἴσως καὶ κανένα Ἐπαρχον Ἄγγλου νὰ μᾶς ἐπιθεωρῇ· ἡ Ῥωσία, νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς κανένα Ὀσποδάρην· ἡ Γαλλία, ἡ Βαυαρία, ἡ Βιρτεμβέργα καὶ ἡ Βαταυία, νὰ ἔχωμεν κοινοβουλευτικὸν σύνταγμα μὲ βασιλέα· ἡ Πρωσία, ἀπόλυτον μοναρχίαν· οἱ Ἑλβέτιοι, Δημοκρατίαν, κατὰ τὴν

δημοκρατίαν των. Ἀλλὰ κάνεις ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἰσχύει νὰ μᾶς βιάσῃ νὰ δεχθῶμεν ὅ,τι ἐπιθυμῆι μόνος αὐτὸς, ὅταν ἡ προστασία ἦναι κοινὴ ἀπ' ὅλους. Ἡ κοινὴ των βουλή καὶ ψῆφος, παρόντων καὶ συμβούλων ἑλληνικῶν, ἔχει νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα σύνταγμα δίκαιον, καὶ συμφέρον ἐντάμα καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἢ μᾶλλον ἔχει νὰ τῶν φυλάξῃ τὸ ὅποῖον οἱ Ἕλληνες ἐσύναξαν ἀπαρχῆς πολίτευμα.

Φ. Εἰς τὴν καταρίθμησιν τῶν προστατῶν μας ἐλησμόνησες βλέπω τὴν Ἀουστρίαν.

Δ. Ἡ Ἀουστρία δὲν σε λανθάνει ὅτι ἔγινε σύμβουλος τοῦ Σουλτάνου ἐναντίον τῶν προστατῶν μας. Τὸ ὅποῖον δὲν ἠθελε τολμήσῃ, ἐὰν, ὡς ἔλεγα, ἀντὶ τριῶν μᾶς ἐπροστάτευαν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες.

Φ. Ἀπ' ὅλα ταῦτα συμπεραίνω, ὅτι μισεῖς τοὺς βασιλεῖς.

Δ. Ἄπαγε, φίλε μου! Μὴ γίνου καὶ σὺ κριτὴς ἄδικος, ὅμοιος τῶν πολλῶν τούτων ὀλιγαρχικῶν, οἱ ὅποιοι εὐθὺς ὅτ' ἀκούσουν τινὰ ἐπιθυμοῦντα πολιτείαν αὐτονομουμεινὴν ἰσονόμως, τὸν διαβάλλουν, ὡς ταραχοποιὸν καὶ ἐχθρὸν τῶν βασιλέων. Τοὺς νομίμους βασιλεῖς καὶ τιμῶ καὶ σέβομαι· καὶ εἰς τὴν παροῦσαν τῆς Εὐρώπης κατάστασιν μὲ φαίνονται τόσο ἀναγκαῖοι, ὥστε κρίνω ταραχοποιούς τοὺς στασιαζόντας κατ' αὐτῶν. Οἱ ἔχοντες βασιλεῖς χρεωστοῦν νὰ τοὺς κρατῶσι, καὶ νὰ πείθωνται εἰς αὐτούς.

Φ. Ἄκόμη καὶ εἰς τοὺς ἀπολύτους μονάρχους;

Δ. Ἄκόμη καὶ εἰς τοὺς ἀπολύτους. Τοῦτο ἔλεγα τὸν Πασιγάρον· καὶ τοῦτο τὸν ἐφαίνετο παράξενον. Ἄν δίδονται περι-

στάσεις ἀπαγορεύουσαι εἰς τὸν φρόνιμον, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς τοὺς τυράννους δικαιοτάτην ἀντίστασιν, διὰ τὰ ἐνδεχόμενα τῆς ἀντιστάσεως κακὰ· πόσον μᾶλλον χρεωστεῖ νὰ ἡσυχάζῃ, ὅταν τῆς φωτισμένης Εὐρώπης οἱ ἀπόλυτοι ἡγεμόνες, ὅσον ἀπόλυτοι καὶ ἂν ᾦναι, οὔτε τυραννικὴν ἀγριότητα ἔδειξαν κάμμιαν, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἤθελαν μετὰ χαρᾶς ἀποταχθῆν τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, ἂν δὲν ἐμποδίζοντο ἀπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν τὴν πλεονεξίαν, καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ἀπαιδευσίαν; Πρόσμενε νὰ λάβῃ τέλος ἡ παροῦσα ἑκατονταετηρίς, καὶ τότε ὅλοι τῆς Εὐρώπης οἱ λαοὶ, θελοῦν ἀπολαύσειν ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς των τὴν ὁποίαν ἐπεθύμει ὁ Πλάτων κυβέρνησιν.

Φ. Τὴν πατρονομικὴν, νομίζω, λέγεις.

Δ. Naί, « Πατρονομούμενοι καὶ βασιλείαν πασῶν δικαιοτάτην βασιλευόμενοι (1). » — Διὰ τοῦτο, πάλιν λέγω, ὅτι ὅσοι ἐξεναντίας δὲν ἔχουν βασιλεῖς, πρέπει νὰ τοὺς φεύγωσι, καὶ μάλιστα ὅσων ἡ πολιτεία εἶναι ἀσθενὴς νὰ τρέφῃ μόναρχον καὶ μοναρχικὴν αὐλήν.

Φ. Δέν τους ἀγαπᾶς, βλέπω, τοὺς βασιλεῖς.

Δ. Σὲ τὸ εἶπα· οὐδ' ἐξεύρω πῶς νὰ ἐξηγηθῶ καθαρώτερα. Ἀγαπῶ καὶ σέβομαι τοὺς νομίμους βασιλεῖς· ἀλλ' ἀγαπῶ πλέον τὴν πατρίδα μου· τὰ εἰς αὐτὴν συμφέροντα φροντίζω πρῶτον, ἔπειτα καὶ τὰ εἰς τοὺς ἄλλους. Ἡ Ἑλλάς ἔχει χρεῖαν σήμερον νὰ πληρώσῃ τὰ ἀργυρικὰ πολλά τῆς χρεῆς, νὰ ἀναστήσῃ τὰς κηττασκαμμένας πόλεις, νὰ φυτεύσῃ καὶ νὰ σπεύρῃ τοὺς ἐρημωμένους

(1) Πλάτ. Νόμ. III, σελ. 681.

ἀγροὺς, νὰ ἀνεγείρῃ τὰ ὁποῖα εἶχεν ὀλίγα ἐργαστάσια, καὶ νὰ τ' αὐξήσῃ μὲ νέας τέχνας, νὰ φροντίσῃ τὴν παιδείαν τοῦ γένους, πολυπλασιάζουσα καὶ προικίζουσα τὰ σχολεῖα, εἰς ὀλίγα λόγια, ἔχει νὰ θεραπεύσῃ πολλὰς βρωμερὰς καὶ κακοήθεις πληγὰς, ὅσας τὴν ἐπλήγωσεν ἡ ἀγριότης τῶν τυράννων καὶ ἡ παραφροσύνη τῶν πολεμούντων τὸν τύραννον.

Φ. Πλειότερα κακὰ ἔπαθεν ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς ἀπὸ τούτους παρά ἀπὸ τὸν τύραννον. ἤκουσες βέβαια τὰς ταραχὰς καὶ τοὺς φόνους τῆς Ναυπλίας· καὶ ταῦτα, ἔχοντας τὸν ἐχθρὸν παρόντα, καὶ λεηλατοῦντα τὴν Πελοπόννησον.

Δ. Καὶ αὐτὸν αὐτοὶ τὸν ἔφεραν· αὐτῶν αἱ διχοστασίαι (1), καὶ τῶν ἀρχόντων αἱ φιλοπρωτεῖαι τὸν ἰσχυροποίησαν. Πολεμοῦν οἱ κατάρατοι τὸν τύραννον, ὅχι διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι τὴν πατρίδα, ἀλλὰ νὰ τὴν τυραννώσωσι αὐτοὶ, ὡς ἄλλοτε τὸν ἐκολάκευαν αἰσχροῦς, διὰ νὰ ἐξουσιάζωσι τοὺς ὁμογενεῖς των...

Φ. Μοῦ ἐνθύμισες τὸ « Δοῦλοι τῶν κακίστων, ἐπὶ τῶ τῶν » βελτιόνων ἄρχειν. (2). »

Δ. Εἰπέ με τώρα, ἐάν εἰς τοιαύτην κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος συμφέρῃ βασιλεὺς, ἢ ἄλλο τι ὀνομαζόμενος ὄνομα μόναρχος.

Φ. Μ' ἀναγκάζεις νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν συμφέρει.

Δ. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρισκομένην ὅστις βασιλεύσει τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἂν ἦναι φύσει δίκαιος ἄνθρωπος, θελεῖ ἀναγκασθῆναι νὰ γενῆ Δημοβόρος, ὡς ὠνόμαζεν ὁ Ὀμηρος (3)

(1) Ἴδε τὰ εἰς τὸν Λυκοῦργ. Κατὰ Λεωκρ. Προλεγόμενα. σελ. νβ'.

(2) Πλούταρχ. Σύλλ. § 12.

(3) Ἰλιάδ. α', 231.

τοὺς παλαιούς βασιλεῖς, ἢ καὶ Σαρκοφάγον ζῶον, ὡς τοὺς ὠνόμαζεν ὁ Κάτων (1).

Φ. Ὁ Ὀμηρος ἔλεγεν ἴσως ὅ,τι ἔβλεπεν εἰς τοὺς χρόνους του· ἀλλ' ὁ Κάτων δὲν εἶχε δίκαιον νὰ τοὺς ὀνομάζη σαρκοφάγα ζῶα, ζῶν αὐτὸς εἰς σαρκοφάγον πολιτείαν, τὴν Ῥωμαϊκὴν ὀλιγαρχίαν.

Δ. Ὀρθῶς κρίνεις τῶν Ῥωμαίων τὸ πολίτευμα· δὲν ἦτον ὁμῶς ὁ Κάτων ἀπὸ τοὺς σαρκοφάγους, ὡς οὐδ' ὁ Κικέρων καὶ ἄλλοι τινὲς ἀληθεῖς φίλοι τῆς ἰσονομίας πολιταί. Ἐξεναντίας, ἐνθυμᾶτο, ὅτε τὸ ἔλεγε, τοῦ Μαρίου καὶ τοῦ Σύλλα τὰς πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἀνοσίους σφαγὰς, ἔβλεπε παρῶν τὸν νέον ἐμφύλιον πόλεμον τοῦ Πομπηίου καὶ τοῦ Καίσαρος, καὶ ἐπρόβλεπεν, ὅτι ἡ σαρκοφαγία τῶν ὀλιγαρχικῶν ἔμελλε νὰ ὑποτάξῃ τὴν πατρίδα του εἰς τοὺς ἔπειτα σαρκοφάγους Αὐτοκράτορας, ἀνυπευθύνους ἐξουσιαστάς τῶν κτημάτων, τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν πολιτῶν· καθὼς εἰς τὰς ἡμέρας μας αἱ σαρκοφαγαίαι τῶν Ἰακωβίνων, ἔφεραν τὴν ἀφρονα πενταρχίαν, καὶ τὴν ἀκόλουθον αὐτῆς μοναρχίαν τοῦ Ναπολέοντος.

Φ. Σοῦ χαρίζω τοὺς Ἰακωβίνους· ἀλλὰ δὲν ὑποφέρω ν' ἀκούω τὸν Ναπολέοντα παραβαλλόμενον μὲ τοὺς Ῥωμαίους, τοὺς ὁποίους ὑπερέβαλεν ἴσως εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀλλοτρίων, ὡς τοὺς ὑπερέβαλεν ἀδιστακτικῶς καὶ εἰς τὴν στρατηγικὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ δὲν ἐμιμήθη κάθενὸς ἀπὸ τοὺς Θηριώδεις ἐκείνων Αὐτοκράτορας, οὐδὲ τοῦ πλέον μετρίου, τὴν ἀγριότητα.

(1) « Φύσει τοῦτο τὸ ζῶον, ὁ βασιλεὺς, σαρκοφάγον ἐστί. » Πλουτάρχ. Κάτ. § 8.

Δ. Δὲν εἶχεν οὐδεμίαν αἰτίαν νὰ ἦναι ἄγριος. Ἐκατὰ τίνος εἶχε δίκαιον νὰ ἀγριαίνεται; Τὸ ἔθνος βαρυμένον ἀπὸ τὰς ἐμφυλίους ταραχάς, τὸν ὑπέφερον ὡς σωτῆρα καὶ ἐλευθερωτὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς ἀγρίους δημαγωγούς, καὶ ὡς ἰσχυρὸν προπύργιον κατὰ τῶν ἔξωθεν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους κατετρόπωσε μὲ τὰς ἀειμνήστους νίκας του · οἱ στρατιῶται τὸν ἐσέβοντο ὡς πατέρα, καὶ τὸν ἐπροσκυνοῦσαν ὡς αἴτιον τῆς δόξης καὶ αὐτῶν καὶ ὄλου τοῦ ἔθνους · οἱ κόλακές του, ἔγιναν τόσον χαμερπεῖς, ὥστε ἀντὶ νὰ φοβῆται τινὰ ἐξ αὐτῶν, ὡς ἀντίζηλον, τοὺς κατεφρόνει ὅλους, ὡς μηδὲ δυνατοὺς νὰ κρύψωσι τὴν κολακείαν. Τοῦτο συμβαίνει πάντοτε εἰς τὰ βασανιζόμενα ἀπὸ ἐμφυλίου ταραχάς ἔθνη · τοῦτο ἔπαθεν ὁ λαὸς τῆς Ρώμης, ὅτε ἠγάπησαν τὸν πανοῦργον Αὔγουστον τόσον, ὥστε καὶ νὰ τὸν ὀνομάσωσι Πατέρα τῆς πατρίδος · τοῦτο ἀρχήτερα, ὅτε ὑπέφεραν καὶ αὐτὸν τὸν αἰμοβόρον Σύλλαν. Εἰς τοῦτο φέρουν τοὺς πολίτας αἱ διχόνοιαι · ἀναγκαζόμενοι δι' αὐτάς ν' ἀπελπισθῶσι τὴν ἐλευθερίαν, προκρίνουν τὴν μετριωτέραν δουλείαν · « Εἰς » τοῦτο προήγαγον αἱ συμφοραὶ τὴν πόλιν, ὡς δουλείαν » ἐπεικειστέρα ζητεῖν, ἀπογνώσει τῆς ἐλευθερίας (1). » Καὶ τοῦτο φοβοῦμαι μὴ πάθωμεν καὶ ἡμεῖς, ἂν οἱ προστάται μας δὲν ἀποσπάσωσιν ὀλότελα τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν τύραννον, ὥστε νὰ κυβερνῶνται μὲν ὑπὸ τὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν αὐτῶν, ἀλλὰ δι' ὄλου αὐτόνομοι καὶ ἀνεξάρτητοι, ὅσοι ἐπολέμησαν τὸν τύραννον.

(1) Πλούταρχ. Πομπ. § 5.

Φ. Καιρὸς εἶναι νὰ φανερώσῃς καὶ τὸ τρίτον σημεῖον τῆς εἰλικρινοῦς τῶν προστατῶν διαθέσεως πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Δ. Τὸ ἐφανέρωσα λέγων, « Νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὸν » τύραννον τοὺς ὅσοι ἐπολέμησαν τὸν τύραννον » νὰ μὴν ἀφήσωσ' εἰς αὐτὸν κάμμίαν πόλιν, χῶραν, ἢ νῆσον, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐνδύθησαν ὄπλα κατ' αὐτοῦ, τὴν Κρήτην, παραδείγματος χάριν, τὴν Χίου, καὶ ὅσους ἄλλους Ἕλληνας τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἠνάγκασεν ἢ τυραννία νὰ ὀπλισθῶσι.

Φ. Διὰ τὴν Κρήτην, εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ κρατεῖ ἀκόμη τὰ ὄπλα. Νὰ τὴν ἀφήσωσιν εἰς τὸν τύραννον εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ νὰ τὴν παραδώσωσιν εἰς τὸν ὄλεθρον. Περί δὲ τῆς ταλαιπώρου πατρίδος μας, τῆς Χίου...

Δ. Περί δὲ τῆς Χίου! Κ' ἐγὼ Χῖος εἶμαι. 'Μὴ τάχα κρίνης δίκαιον νὰ τὴν ἀφήσωσιν εἰς τὸν Σουλτάνον;

Φ. Δικαιότατον ἐξευαντίας, νὰ τὸν ἀναγκάσωσι νὰ τὴν ἀποδώσῃ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα. Ἄλλ' αὐτὴ, φίλε, ἐρημώθη πρὸ τῆς μεσιτείας τῶν προστατῶν μας, κ' ἔμειναν πάλιν, ἂν ἔμειναν, οἱ ὀλίγοι κάτοικοι ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγόν. 'Πῶς θέλεις τώρα οἱ προστάται μας, μόλις δυνάμενοι νὰ τὸν πείσωσι ν' ἀφήσῃ ἐλευθέρους τοὺς ὀπλισμένους, νὰ τοῦ ζητήσωσιν ἀκόμη καὶ τὴν ἔρημον Χίου; καὶ τίς δύναται νὰ ἐλπίσῃ τοιαύτην συγκατάθεσιν ἀπὸ τὸν τύραννον; Ὡς τῆς δυστυχίας ἡμῶν!

Δ. Ἐάν, ὡς ἔλεγα, ἦσαν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες ἐνωμένοι εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μεσιτείαν, δὲν ἦθελ' εἶσθαι μεγάλου κόπου ἔργον, ὅχι νὰ πείσωσιν, ἀλλὰ νὰ καταναγκάσωσι

τὸν λησὴν καὶ φονέα τῶν Χίων, νὰ ἀποδώσῃ καὶ τὴν ἐρημωμένην νῆσον εἰς τοὺς μείναντας ἀκόμη Χίους. Ἄλλ' ὅμως καὶ τῶρα, χωριστοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους οἱ τρεῖς, ἂν δὲν ἀποσπάσωσι τὴν Χίον ἀπὸ τὸν τύραννον, θέλουν δείξειν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι δι' ἴδια τέλη καὶ συμφέροντα, καὶ ὄχι ἀπὸ φιλανθρωπίαν κινούμενοι, ἔγιναν μεσιῖται εἰρήνης· ὅτι δι' ἴδια τέλη ἀπέκλεισαν τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸ ἔνδοξον ἔργον τῆς προστασίας· ὅτι δι' ἴδια τέλη παραβλέπουν ἀσπλάγχνως μυριάδας πολιτῶν Χίων, ληστευμένων ὑπάρχοντα, θρηνοῦντων συγγενεῖς αἰχμαλωτισμένους ἢ φονευμένους, ἀναγκαζομένων νὰ πλανῶνται εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ νὰ βλέπωσι στενάζοντες ἀπὸ μακρόθεν τὴν ταλαίπωρον αὐτῶν πατρίδα.

Φ. Καὶ ποίαν πατρίδα, μὰ τὴν ἀλήθειαν! ἡ ὁποία (μᾶς συγχωρεῖται νὰ τὸ καυχηθῶμεν) καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀκόμη τοῦ τυράννου ἴσχυσε, διὰ τὴν φρόνησιν καὶ ὁμόνοιαν τῶν κατοίκων τῆς, νὰ μετριάσῃ τὴν δουλείαν, νὰ πολιτισθῇ καὶ νὰ λαμπρυνθῇ, εἰς αὐτὸ τῆς βαρβαρότητος τὸ σκότος, μὲ τὰ φῶτα τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν. Εἰς αὐτὴν Λύκεια, βιβλιοθήκη πλουσία, ἔργαλεῖα Μαθηματικῆς, Φυσικῆς καὶ Χημικῆς, διδάσκαλοι σοφοὶ διδάσκοντες καθημέραν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους μαθητάς· εἰς αὐτὴν ἐργοστάσια διαφόρων τεχνῶν, καὶ φροντίς ἀκριβεστάτης γεωργίας· εἰς αὐτὴν ἔμποροι ἐμπειρότεροι καὶ πλουσιώτεροι παρὰ πολλῶν ἄλλων πόλεων ἐμπόρους· εἰς αὐτὴν γυναῖκες εὐειδεῖς τὸ σῶμα, καὶ σώφρονες τὴν ψυχὴν· νέοι σπουδασταὶ τῶν καλῶν, καὶ γέροντες φρόνιμοι καὶ δίκαιοι διοικηταὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν· εἰς αὐτὴν καὶ κοσμικοὶ χρησιόηθεις, καὶ

ιερωμένοι ἄξιοι νὰ ποιμαίνωσι τοιούτους κοσμικούς. Ὅλα ταῦτα συλλογιζόμενος, φίλε, κρίνω, ὅτι ἡ συμφορὰ τῶν Χίων ἄλλως νὰ παρηγορηθῆ δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ μὲ ἐπιστροφὴν εἰς πατρίδα ἐλευθερωμένην αἰδῖως ἀπὸ Τούρκους. Καὶ τοῦτο μὲ θλίβει, φοβούμενον, μὴ οἱ μεσῖται καὶ προστάται τῶν Ἑλλήνων, κρίνοντες συμφέρον νὰ ἀσφαλίσωσι ὅσον δυνατόν ἐγρήγορα τὴν εἰρήνην, ἀναγκασθοῦν νὰ παραβλέψωσι τοὺς Χίους. ὦ Θεέ! νὰ μείνωμεν αἰδῖως, ὡς ἀλιτήριοι, ἐξωρισμένοι μὲ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα μας, μακρὰν τῆς φίλης μητρὸς ἡμῶν καὶ πατρίδος!

Δ. Δὲν εἶπες τὸ πλέον ἀξιοθρήνητον· καὶ νὰ τὰ ἀνατρέφωμεν, ὄχι ὡς Χίων, ὄχι ὡς Ἑλλήνων, ἀλλ' ὡς Γάλλων, Ἄγγλων, Γερμανῶν ἢ Ἰταλῶν τέκνα.

Φ. Ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ἐρώτα περὶ τούτου. Ἐξ ἔτη πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς φίλης πατρίδος, ἔλαβα γυναῖκα· ἂν ἐπρόβλεπα τὴν καταστροφὴν, ἤθελα ἐξάπαντος ἀναβάλλειν τὸν γάμον, ὡς πράξιν ἀκαιρον, πράξιν ἀνόητον, πράξιν βλαβερὰν εἰς τὴν πατρίδα μου. Σωθεῖς παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα μὲ τὴν γυναῖκα καὶ δύο μου ἀνήλικα τέκνα, κατέφυγα εἰς ξένους. Ἐκαὶ ποίους ξένους; αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος Ἀουστριακοὺς, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχα μ' αὐτοὺς ἐμπορικὰ συναλλάγματα. Μόλις ἐπάτησα τὴν μισόξενον αὐτῶν γῆν, κ' ἐνταφίασα εἰς αὐτὴν τὴν ἀγαπητὴν μου σύζυγον, ἣτις ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ἀφοῦ ἠλευθερώθη τρίτην φορὰν, ἀφίνουσα εἰς ἐμὲ τρία δυστυχῆ τέκνα, τῶν ὁποίων δὲν ἐξεύρω ἂν πρέπη νὰ εὐχῶμαι τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον. Τὰ δύο ψελλίζουν πλειοτέρας Ἀουστριακᾶς

παρὰ Γραικικὰς λέξεις· τὸ νεογέννητον, παρὰ τᾶλλα δυστυχέστερον, βυζάνει καὶ παραμάνναν Ἀουσριακὴν, τῆς ἁποίας μὲ τὸ γάλα μέλλει ἐξανάγκης νὰ βυζάσῃ καὶ τὴν γλῶσσαν. Ἐνόσω ἔξῃ ἡ ποθητὴ μου σύζυγος, ἐδυνάμεθα συνομιλοῦντες μὲ τὰ τέκνα μας, νὰ παραδώσωμεν καὶ εἰς αὐτὰ τὴν γλῶσσάν μας. Ἀλλὰ τώρα μόνος, καὶ ἀναγκασμένος νὰ διατρίβω τὸ πλεόν τῆς ἡμέρας ἔξω, ἐπιστρέφω, τὴν ὄραν τοῦ γεύματος ἢ τοῦ δείπνου, εἰς τὸν οἶκον, μὲ ἐλπίδα νὰ συνομιλήσω καὶ νὰ παρηγορηθῶ ὁ ταλαίπωρος μὲ τὰ ὄρφανὰ μου τέκνα· καὶ τί εὐρίσκω, ὦ Θεέ! ἀντὶ Χιῶν παιδαρίων; Εἰς τὴν πάτριόν μου φωνὴν τὰ λαλῶ, καὶ μ' ἀποκρίνονται μὲ τοῦ Ἀουσριακοῦ παρατηρητοῦ τὴν γλῶσσαν....

Δ. Δὲν εἶσαι μόνος· πολλοὶ ἄλλοι συμπολιταὶ μας εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἀκούοντες ἄλλοι Ἰταλικὰς, ἄλλοι Γαλλικὰς, ἄλλοι Ἀγγλικὰς, καὶ ἄλλοι ἄλλας ξενόφονους ἀποκρίσεις ἀπὸ τὰ τέκνα των.

Φ. Τὸ ἐξεύρω, φίλε, καὶ τοῦτο αὐξάνει τὴν λύπην μου. Βλέπων, ὅτι δὲν ἔχω πλέον Χιᾶ τέκνα, ἤρχισα νὰ διατάζω καὶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἂν ἤμῃ ἀκόμη Χιῶς, ἢ ἂν ἔγωγα συμποίτης τοῦ Μπεομπάχτερ. Τοῦτο μοῦ ἐνθυμίζει, ὅτι ἔλεγεν ὁ Σόλων περὶ τῶν δυστυχησάντων νὰ ζῶσιν ἔξω τῆς πατρίδος συμπολιτῶν του·

————— Γλῶσσαν οὐκ ἔτ' Ἀττικὴν

Ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους (1).

(1) Πλούταρχ. Σόλ. § 15.

Ἄλλ' ἐκείνους τοὺς ἐπαρηγόρησεν ὁ φιλόπατρις Σόλων, ἐπισρέψας αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας· ἑ εἰς ἡμᾶς δὲ ποία ἐλπίς παρηγορίας; τίς ἔχει νὰ μᾶς πάλυση νὰ γεννώμεν καὶ νὰ ἀνατρέφωμεν τέκνα διὰ τοὺς ἀλλογενεῖς, καὶ ὄχι διὰ τὴν πατρίδα. Ναί, φίλε, τέκνων Ἰταλῶν, Ἄγγλων, Γάλλων, καὶ τὸ χειρότερον Ἀουστριακῶν, ἔχομεν ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ὀνομαζώμεθα πατέρες, ἂν οἱ προστάται μας ἀσφαλίσωσι τὴν εἰρήνην πρὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Χίου.

Δ. Ἐκαὶ ποίαν ἀσφάλειαν ἐλπίζεις διὰ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἀπὸ τοιαύτην εἰρήνην; Ὀλίγας λεύγας Γαλλικὰς ἀπέχει ἀπὸ τὰς Κυκλάδας ἢ μεσημβρινὴ ἄκρα τῆς Χίου. Ἐνῶ δὲ Καπιτὰν Πασᾶς ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἔρχεται εἰς τὴν Χίον, νομίζεις ἀσφαλεῖς τῶν λοιπῶν νήσων τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ τυράννου; Πάντοτε ὦπλισμένοι, πάντοτε ἐξυπνοὶ χρεωστοῦν νὰ κρατῶνται, διὰ νὰ τὰς ἀποφύγωσιν· ἢ παραμικρὰ πρόφασις ἀρκεῖ εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ κατασκήψῃ εἰς τὰς νήσους τῶν ἀπροσδοκῆτως, ὡς κεραυνὸς, μὲ πυρόσκαφα· διότι, χάρις εἰς τοὺς ἀντιχριστοὺς χριστιανοὺς, ἔχει τώρα ὁ ἐχθρὸς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ πυρόσκαφα.

Φ. Εὐχοῦ λοιπὸν, φίλε, ὡς εὐχομαι, καὶ παρακάλει τὸν Θεόν, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν προστατῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην πρὸς τοὺς ταλαιπώρους Χίους τὴν συμπάθειαν.

Δ. Εἶπέ καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας· οἱ ὅποιοι ὡς κολοδωμένοι τὴν Χίον, ἔπραξαν καὶ πολλὰ κολοβά, καὶ θέλουσιν διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμη πράσσειν παρόμοια, ἄλλοι διὰ συγχωρήσεως ἀξίαν ἄγνοιαν, καὶ ἄλλοι διὰ φιλαρχίαν καὶ

πλεονεξίαν. Ἐάν εὐρίσκοντο καὶ Χῆροι μεταξὺ τῶν βουλευομένων καὶ κυβερνώντων τὰ κοινὰ, δὲν ἤθελαν συμβῆν ὅσα ἔλεγεσ ἀρχήτερα συμβάντα εἰς τὴν Ναυπλίαν κακὰ (1)...

Φ. Φρικτὰ! ἦσαν ὁμῶσ ἔργα ὄχι τῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ μεθυσμένων τινῶν στρατιωτῶν. ἘΤί δύνανται νὰ κάμωσιν οἱ βουλευταὶ ἢ κυβερνηταὶ, ὅταν ὁ λαὸς ἦναι ἀπειθήσ διὰ τὴν ἀπαιδευσίαν; Ἡ πειθαρχία, χρειάζεται καὶ αὐτὴ κάποιαν φιλοσοφίαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ὡσ ἔλεγεν ὁ Πλάτων (2).

Δ. Πλειοτέραν χρειαν φιλοσοφίας ἔχουν οἱ ἄρχοντες, διὰ νὰ πείσωσιν τοὺς ἀρχομένους. « Ὁ καλῶσ ἄγων ἐμποιεῖ καὶ τὸ « καλῶσ ἐπεσθαι » ὡσ ἔλεγε πάλιν ἄλλοσ (3). Μὴ συκοφαντῶμεν, φίλε, τὸν λαόν. Ὁ Ἕλληνικὸσ λαὸσ ἔμεινεν ἀπαιδευτοσ, διὰ τὰσ περασμένασ δυστυχίας του, ἀλλὰ δὲν εἶναι λαὸσ σκληροτραχὴλοσ. Ἡ μεγαλητέρα του δυστυχία εἶναι, ὅτι τυφλὸσ ὦν, παρεδόθη εἰς ὀδηγοὺσ τυφλοτέρουσ, τοὺσ ὁποίουσ οὔτε πιστεύει οὔτε σέβεται. ἘΚαὶ πῶσ νὰ σεβασθῆ ἢ νὰ πιστεύσῃ ἀνθρώπουσ προξενήσαντασ εἰσ αὐτὸν τόσα κακὰ, διὰ τὰσ ἰδίασ των πλεονεξίας; ἘΤοῦ Μεσολογγίου ἡ πτώσισ δὲν εἶν' ἔργου τῆσ ἀνοήτου αὐτῶν κυβερνήσεωσ; Ἡ ἀποτυχία τοῦ Νεοκάσρου δὲν εἶν' ἄθλοσ πανούργων ἀνθρώπων, ἀγωνιζομένων ὑπὲρ πρωτείων (4); ἘΠοίαν πρόνοιαν ἔδειξαν ἔωσ τώρα ὑπὲρ τοῦ

(1) Ἰδε τὴν Γενικ. ἐφημερίδ. τῆσ Ἑλλάδ. 6 Αὐγούστου, 1827, σελ. 201.

(2) Παρὰ Πλουτάρχ. Γάλβ. § 1.

(3) Πλουτάρχ. Λυκούργ. § 39.

(4) Ἰδε τὰ εἰσ τὸν Λυκούργ. Κατὰ Λεοκράτ. Προλεγόμεν. σελ. νβ'.

λαοῦ; ἀντί νά φροντίσωσι τήν παιδείαν του, κατέτρεξαν, ἐδίωξαν, καί εἰς κίνδυνον ζωῆς ἔβαλαν καί τοὺς δυναμένους νά τόν παιδεύσωσι.

Φ. Λέγεις τήν ἀλήθειαν. Παράδειγμα ὁ ἀναγκασθεὶς νά τοὺς φύγη σεβάσμιος ἡμῶν συμπολίτης, ὁ Βάμβας (1), φυγὴν εὐτυχεῖ δια τὸς φρονίμους Κεφαλληνεῖς.

Δ. Διὰ τοῦτο ἔκρινα κοινὴν τῆς Ἑλλάδος συμφορὰν, τὴν δυστυχίαν τῆς Χίου, καὶ κοινὴν αὐτῆς ὠφέλειαν, ἐὰν ἐπιστρέψωσι οἱ Χῖοι εἰς τὴν πατρίδα των, ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὸν τύραννον διὰ τῆς μεσιτείας τῶν καλῶν μας προστάτων. Ἄλλως ν' ἀποδείξωσι ὅτι σπλαγχνίζονται τοὺς Ἕλληνας δὲν ἔμποροῦν, παρὰ ἀποσπῶντες ἀπὸ τὰς φονικάς του χεῖρας, πόλιν ἑλληνικὴν, ἥτις καὶ δουλεύουσα, ἔδειξε καὶ ἀγάπην τῆς πατρίδος, καὶ φρόνησιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν κοινῶν, καὶ φροντίδα τῆς κοινῆς παιδείας πλειοτέραν παρὰ κάμμίαν ἄλλην.

Φ. Εὐχομαι τοὺς προστάτας ἡμῶν καὶ νά τὸ θελήσωσι καὶ νά τὸ δυνηθῶσι.

Δ. Ἀρκεῖ νά τὸ θελήσωσι.

Φ. Περί τῆς θελήσεώς των δὲν ἀμφιβάλλω.

Δ. Μὴν ἀμφιβάλλε λοιπὸν μηδὲ περὶ τῆς δυνάμεως· πλὴν ἐν ἀπεφάσισαν νά φανῶσι καὶ αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τυράννου τῶν Ῥωμαίων Σύλλα, καὶ ἀσθενέστεροι καὶ ἀσυμπαθέστεροι εἰς τοὺς Χίους.

(1) Ἴδε τὰ εἰς τὸν Βεκκαρ. Προλεγομ. σελ. ρθ'.

Φ. Ἐπὶ τί ὁ Σύλλας ἐδῶ; καὶ τί κοινὸν ἔχουν οἱ Χῆροι μετὰ τὸν Σύλλαν;

Δ. Ἄπορῶ, πῶς ἐλησμόνησες τὴν ὁποίαν ἔπαθον οἱ ταλαίπωροι Χῆροι συμφορὰν, τῆς σημερινῆς συμφορᾶς ὁμοιοτάτην, πρὸ 1,900 ἐτῶν, ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην· ἀπὸ τὸν ὁποῖον τοὺς ἐλύτρωσε καὶ τοὺς ἐπαρηγόρησεν ὁ αἰμοδόρος Σύλλας.

Φ. Ἐπί τὴν ἱστορίαν;

Δ. Ὁ Ἀππιανός.

Φ. Παρὰ τὸν Πλούταρχον (μὲν ἐντροπὴν σὲ τὸ ἐξομολογεῖσθαι), καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἄλλους συγγραφεῖς Ἑλλήνας, ἄλλον δὲν γνωρίζω.

Δ. Δὲν παράξενίζομαι· εἶσαι νέος ἀκόμη· ἔχεις καὶ φροντίδας ἄλλας καὶ περισπασμούς πολλούς. Ἀνάγνωσέ τον ὅμως, καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς ἱστορικοὺς. Ἡ ἱστορία εἶναι μέγα σχολεῖον εἰς τοὺς δυνατοὺς νὰ ὠφελῆθῶσιν ἀπ' αὐτὴν· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν, ὀλίγοι εἶναι οἱ ὠφελούμενοι.

Φ. Ἀπὸ τὸν Πλούταρχον μόνον ἐξεύρω, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπολέμησαν τὸν ἀσυγκρίτως ἀνώτερον, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸν νοῦν, τοῦ τυράννου τῆς Ἑλλάδος Μιθριδάτην, τὸν ἐπικληθέντα Εὐπάτορα (1). Ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀκόμη ἔμαθα, ὅτι μί' ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ Μιθριδάτου ἦτο γέννημα τῆς Χίου, ὀνομαζομένη Βερενίκη, τὴν ὁποίαν ἠνάγκασε νὰ θανατωθῇ μετὰ τὰς λοιπὰς γυναῖκας καὶ τὰς ἀδελφάς του, ὅτε ἐνίκηθη τὸ δεύτερον ἀπὸ

---

(1) Πλουτάρχ. Σύλλ. § 11-26.

τὸν διάδοχον τοῦ Σύλλα Λούκουλλον (1). Ἀλλὰ τὰς λοιπὰς συμφορὰς τῶν Χίων τῶρα πρῶτον τὰς ἀκούω.

Δ. Αὐτὴ ἐκείνη ἡ ταλαίπωρος Βερενίκη, ἦτο μία ἀπὸ τὰς πολλὰς παρθένους, ὅσας ἠχμαλώτισεν ἀπὸ τὴν Χίου καὶ διέσπειρεν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον ὁ Μιθριδάτης.

Φ. Ἐμὲ κάμνεις τὴν χάριν νὰ μὲ δανείσῃς τοῦ Ἀππιανὸν δι' ὀλίγας ἡμέρας;

Δ. Μετὰ πάσης χαρᾶς· ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦτου ἐμπορῶ νὰ σοῦ διηγηθῶ, ἂν ἐπιθυμῆς, τὰ ἀπὸ τὸν Ἀππιανὸν ἱστορούμενα περὶ τῆς φρικτῆς καταστροφῆς τῆς Χίου· τὰ ἐνθυμοῦμαι δὲν εἶναι μακρὰ.

Φ. Θέλεις μὲ ὑποχρεώσῃς ἀκόμη πλείοτερον.

Δ. Ὁ Μιθριδάτης, ἐχθρὸς ἄσπονδος τῶν Ῥωμαίων, ἔσφαξεν εἰς μίαν ἡμέραν μὲ μίαν προσταγὴν δοθεῖσαν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς ἐπικρατείας του, ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας Ῥωμαίων, ὅσοι εὐρέθησαν διεσπαρμένοι εἰς αὐτάς....

Φ. Γνωστὸν μου εἶναι τοῦτο ἀπὸ τὸν Πλούταρχον (2).

Δ. Τοιοῦτον ἄγριον ἀδίκημα ἐξηγρίωσε τοῦς ὄχι δικαιότερους Ῥωμαίους, οἱ ὁποῖοι, καὶ χωρὶς τούτου, ἐξπτοῦσαν ἀφορμὴν, νὰ πολεμήσωσιν οἱ δορικτήτορες τὸν δορικτήτορα, ὡς ἀντίζηλον τῆς πλεονεξίας των. Ἐστειλαν λοιπὸν κατ' αὐτοῦ τὸν

(1) Πλουτάρχ. Λουκουλλ. § 18.

(2) « Τὸν ἔχθιστον τῶν βασιλείων, καὶ δεκαπέντε μυριάδας ἡμέρας » μιᾶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ῥωμαίων κατασφαγῆναι παρασκευάσαντα. » Πλουτάρχ. Σύλλ. § 24.

Σύλλαν μὲ στρατεύματα πεζὰ καὶ ναυτικά, ἔχοντα καὶ συμμάχους πολλὰς τῆς μικρᾶς Ἀσίας Ἑλληνικὰς πόλεις, καὶ πολλὰς νήσους, μεταξύ τῶν ὁποίων δυνατὴ εἰς τὴν Θαλάσσαν τότε μετὰ τὴν Ρόδον ἐλογίζετο ἡ Χίος. Οὐτ' οἱ Χῖοι, οὐτ' οἱ Ρόδιοι, αὐτόνομοι τότε ὄντες, εἶχαν ὄρεξιν νὰ βοηθῶσι τοὺς Ῥωμαίους...

Φ. Αὐτόνομοι κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσυνείθιζαν νὰ συγχωρῶσιν αὐτονομίαν εἰς τοὺς ταλαιπώρους Ἕλληνας οἱ Ῥωμαῖοι (1).

Δ. Καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἴσως μελετοῦν νὰ συγχωρήσωσιν εἰς τοὺς ὄχι ὀλιγώτερον ταλαιπώρους ἡμᾶς ἀπογόνους των οἱ προστάται τῆς Ἑλλάδος. — Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μὴ βοηθοῦντες τοὺς Ῥωμαίους οἱ Ἕλληνες, ἐκινδύνευαν νὰ καταδουλωθῶσιν ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην. Ἐπραξαν λοιπὸν ὡς φρόνιμοι...

Φ. Προκρίναντες δηλαδὴ ἀπὸ τὰ δύο κακὰ τὸ ἐλαφρότερον, καὶ δεσπότης κἂν γραμματισμένους τοὺς Ῥωμαίους.

Δ. Πολὺ πλεον γραμματισμένος παρὰ τοὺς Ῥωμαίους ἦτον ὁ Μιθριδάτης. Ἀνέγνωσες ἴσως εἰς τὸν Πλούταρχον, ὅτι καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐφιλοτιμήθη νὰ μάθη (2). Ἐσπούδασεν ἀκόμη ἐξαιρέτως καὶ τὴν βοτανικὴν, ἡσχολήθη καὶ εἰς τῶν φαρμάκων τὴν σύνθεσιν. Μίαν ἀπὸ τὰς συνθέσεις ταύτας εἶχαν οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ εἰς μεγάλην ὑπόληψιν, ὡς δυνατὴν νὰ προφυλάσῃ ἀπὸ τὰ φάρμακα καὶ σώζει ἀκόμη τὸνομά του, Μιθριδάτειος Ἀντίδοσις, ἂν καὶ δὲν ἦναι πλέον εἰς χρῆσιν. Ἀπὸ τὴν

(1) Ἴδε τὸν πρὸ τούτου Διάλογ. σελ. μα'.

(2) Πλούταρχ. Πῶς ἂν τις διακρ. τὸν κόλ. τοῦ φίλ. § 14, σελ. 220,

Μιθριδάτειον ταύτην ἀντίδοσιν ἐλάμβανε καθ' ἡμέραν τὸ πρῶτὴν μίαν δόσιν ὁ Αὐτοκράτωρ Μάρκος Αὐρήλιος, ὡς ἰστορήσεν ὁ Γαληνός (1).....

Φ. ἸΚαί τί εἶχε νὰ φοβῆται ὁ τύπος τῶν χρηστῶν βασιλέων, ὁ Μάρκος;

Δ. Ὅτι ἐφοβεῖτο καὶ αὐτὸς τῆς Ἀντιδότου ὁ εὐρέτης Μιθριδάτης· ὁ Μάρκος, διότι ἐμπόδιζε τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους νὰ ταρασσῶσι τὴν ἡσυχίαν τῶν χρηστῶν πολιτῶν (2), καὶ ὁ Μιθριδάτης, διότι ἐφόνευε καὶ ἐνόχους καὶ ἀθῶους χωρὶς διακρισιν. — Ἄπορῶ, πῶς ἀγαπῶν νὰ βοτανολογῆς, ἐλησμόνησες, ὅτι μί' ἀπὸ τὰς βοτάνιας, τὸ Εὐπατόριον (Aigremoine), ὠνομάσθη ἀπὸ τὸν Εὐπάτορα Μιθριδάτην. Ὅχι μόνον εἶχε παιδείαν Ἑλληνικὴν (3), ἀλλ' ἦτο καὶ περικυκλωμένος συνήθως ἀπὸ Ἑλλήνας. Ὅλοι σχεδὸν οἱ στρατηγοί, ὅλοι τοῦ οἱ ναύαρχοι ἦσαν Ἕλληνες (4).

Φ. Ἕλληνες τυράννου ναύαρχοι καὶ στρατηγοί!

Δ. Μὴ τοὺς κατηγορῆς ἀνεξετάστως. Ἦσαν βέβαια μεταξὺ τούτων καὶ ἀνδράποδα τοῦ τυράννου, ἀπ' ἐκείνους, περὶ τῶν ὁποίων ἔλεγε τὸ « Δοῦλοι τῶν κακίστων, ἐπὶ τῶ τῶν βελτιόνων ἄρχειν. »

(1) Γαλην. Περὶ Ἀντιδότ. I, 1, σελ. 423-424.

(2) Τὸν φόβον τοῦτον, μὴ φαρμακωθῆ, ἐνόει ὁ Μάρκος, ὅταν ἔλεγε τοὺς περὶ αὐτοῦ λογισμοὺς τῶν ἐχθρῶν του, « Ἀναπνεύσωμέν ποτε ἀπὸ » τούτου τοῦ παιδαγωγοῦ κ. τ. λ. (Μάρκ. I', λς'). »

(3) Ἄππιαν. Μιθριδατ. § 112.

(4) Ἴδε τοῦ Ἄππιαν. ὅλην τὴν Μιθριδατικὴν ἱστορίαν.

Ἄλλ' οἱ πλειότεροι τὸν ὑπουργοῦσαν, ὡς ἐχθρὸν ἄσπονδον τῶν Ῥωμαίων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ ταλαίπωροι Ἕλληνες εἶχαν ὑποφέρειν ὄχι μικρότερα οὐδ' ὀλιγώτερα κακὰ, ὅσων ἔπαθαν ἔπειτα ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην. Εἰς τόσον ἐπροχώρησε τὸ κατὰ τῶν Ῥωμαίων μῖσος εἰς τῶν ἀδικουμένων Ἑλλήνων τὰς ψυχὰς, ὥστε καὶ νὰ βοηθήσωσι πολλοὶ τὸν Μιθριδάτην εἰς τὸ παράνομον ἔργον τῆς ὁποίας ἔλεγα σφαγῆς ἑκατονπεντήκοντα χιλιάδων Ῥωμαίων, κατασφάζοντες ἀδίκως τοὺς ἀθώους μετὰ τῶν ἐνόχων.

Φ. Χειρότερον ἀκόμη τοῦτο.

Δ. Χεῖριςον, φίλε. Ἀλλὰ τοιοῦτοι συνήθως εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ἀδικίας, ἄλλαι νέαι ἀδικίαι. Ἐμὴ δὲν ἐτόλμησαν καὶ τινὲς ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους τὰς αὐτὰς κατὰ τῶν τυράννων μας ἀδικίας, θυσιάζοντες ἐχθροὺς μετὰ τὴν πτώσιν των, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶσιν οὔτε τῆς φιλοσοφίας τὸ,

Ἐχθρὸς μὲν ἐστίν, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω,

οὔτε τῆς θρησκείας τὸ, « Μὴ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ; »

Φ. Διὰ τὰς ὁποίας καὶ μᾶς ὠνείδισαν πικρῶς οἱ πολιτισμένοι Εὐρωπαῖοι. — Ἐτί γελάς ;

Δ. Μοῦ ἐνθύμισες τὴν Εὐαγγελικὴν παροιμίαν, τὴν Δοκὸν, λέγω, καὶ τὸ Κάρφος. Μὰ τὴν ἀλήθειαν ! γέλωτα κινοῦν, ὀνειδιζόντες τοὺς ἐκδικοῦντας τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων ἀδικίας Γραικοὺς, οἱ πολιτισμένοι Εὐρωπαῖοι, καὶ μάλιστα ὁ πικρὸς ἐφημεριδογράφος τοῦ Μεττερνίχου· ὡς νὰ μὴν ἐσυνέβησαν ποτὲ, ὡς νὰ μὴ συμβαίνωσιν ἀκόμη τὰ τοιαῦτα

εἰς τοὺς πολιτισμένους σου τούτους Εὐρωπαϊούς· ὡς νὰ μὴν ἦσαν ἀσυγκρίτως πλέον ἀναπολόγητα ὅσα ἐτόλμησαν αὐτοὶ κατὰ τῶν ἀθῶων Γραικῶν, ὅσα ἐσχάτως ἔκαμαν οἱ ναύαρχοὶ των (1).

Φ. Ἄλλ' ἐμακρύνθημεν ἀπὸ τὸ προκείμενον, τὰ κακὰ λέγω, ὅσα ἔπαθαν οἱ Χῖοι ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην.

Δ. Οἱ Ρόδιοι λοιπὸν καὶ οἱ Χῖοι, πρὶν ἀκόμη φθάσῃ ἐκ τῆς Ἰταλίας ὁ Σύλλας, συνενουμάχουν μὲ τοὺς ὀλίγους παρευρεθέντας Ῥωμαίους κατὰ τῶν πολεμικῶν πλοίων τοῦ Μιθριδάτου. Μί' ἀπὸ τῶν Χίων τὰς τριῆρεις ἐκτύπησε τὸ βασιλικὸν πλοῖον, ὅπου ἔπλεεν αὐτὸς ὁ Μιθριδάτης, καὶ τὸ κατέσεισε μὲ τόσῃ βίαν, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ ποντίσῃ (2). Ἐσώθη ὁμοῦ καὶ τὸ πλοῖον καὶ ὁ βασιλεύς.

Φ. Δυστύχημα νὰ μὴ καταποντίσῃ τὸν μέγαν Μιθριδάτην ὁ Χῖος ναύαρχος!

Δ. Καὶ μέγα δυστύχημα διὰ τοὺς Χίους.

Φ. Ἐχασαν τὴν νίκην τῆς κατὰ τοῦ Μιθριδάτου ναυμαχίας;

Δ. Ἐξεναντίας, τὸν ἠνάγκασαν ν' ἀναχωρήσῃ τότε ἄπρακτος. Ἄλλ' ὁ Μιθριδάτης μεταξύ τῶν πολλῶν αὐτοῦ δεσποτικῶν προτερημάτων εἶχε καὶ μνημονικὸν θαυμάσιον.

(1) Ἴδε τὴν Γενικὴν ἐφημερίδ. τῆς Ἑλλάδ. 6 Αὐγ. 1827.

(2) « Περιπλέοντι τῷ βασιλεῖ, καὶ τοὺς οικείους ἐπισπέρχοντι, »
 « Χία συμμαχίς ἐμβαλοῦσα ἐκ θορύβου κατέσεισε· καὶ ὁ βασιλεὺς »
 « οὐδὲν ὑποκρινάμενος, τὸν κυβερνήτην ὕστερον ἐκόλασε καὶ τὸν »
 « πρῶρᾶ, καὶ Χίους ἐμήνισε πᾶσι. » Ἄππιαν. Μιθριδάτ. § 25.

Φ. Ἦξευρε (λέγουν) δεκαπέντε γλώσσας.

Δ. Ὄχι δεκαπέντε, ἀλλ' εἰκοσιδύο (1), καὶ τὰς ἐλάλει μὲ εἰκοσιδύο ὑπήκοά του ἔθνη, χωρὶς ἑρμηνέα. Ἄλλ' ὁ λόγος μου δὲν εἶναι περὶ τούτου.

Φ. Ἔ ποῖον λοιπὸν μνημονικὸν λέγεις;

Δ. Τὸ ὁποῖον ἔχουν ὅλοι οἱ ἀπόλυτοι δεσπότες

Εἵπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
Ἄλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ (2).

Τοῦτο τὸ μνημονικὸν εἰς τὸν Μιθριδάτην ἦτο σταθερώτατον. Μετὰ δύο ἔτη, ἐπειδὴ ἴσχυσε πάλιν νὰ ἀνανεώσῃ τὸν πόλεμον μὲ παρασκευὰς καὶ δυνάμεις πλειοτέρας, ἐνθυμήθη, ὅτι ἐκινδύνευσε νὰ ποντισθῇ ἀπὸ Χίους. Ἐστειλε λοιπὸν πλοῖα φορτισμένα στρατιώτας, μὲ πρόσχημα νὰ τοὺς περάσῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀλιτήριος αὐτῶν ναύαρχος (Ζηνόβιος ὠνομάζετο) ἐκράτησε νυκτὸς ἐξ ἐπιβουλῆς τὰ τεῖχη καὶ τοὺς ὄχυρους ὅλους τόπους τῆς Χίου, κ' ἔβαλε φρουρὰν εἰς αὐτούς. Τὸ δὲ πρῶτ', συναθροίσας τοὺς Χίους εἰς ἐκκλησίαν, ἐζήτησεν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως πρῶτον τὰ ὄπλα των, ἔπειτα καὶ ὄμηρα, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν οἱ Χῖοι νὰ παραδώσωσιν. Ἐστειλε τὰ ὄμηρα (τέκνα τῶν ἐπισημοτέρων τῆς νήσου) εἰς τὰς Ἐρυθρὰς, τοὺς δὲ γονεῖς εἶπε νὰ προσμένωσι, περὶ τῆς λοιπῆς των τύχης, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως. Μετ' ὀλίγον ἔφθασε καὶ ἡ φοβερὰ ἐπιστολὴ τοῦ Μιθριδάτου, ὀνειδίζουσα πικρῶς τοὺς Χίους διὰ

(1) PLIN. *Histor. Natural.* VII, I, 24.

(2) ὍΜΗΡ. Ἰλιάδ. α', 81.

τὴν μὲ τοὺς Ῥωμαίους συμμαχίαν, ἐνθυμίζουσα ἀκόμη ῥητῶς (1) καὶ ὅ,τι ἐκινδύνευσε πρὸ δύο ἐτῶν νὰ πάθῃ ἀπ' ἓνα τῶν Χίων ναυάρχων, καὶ ἐπιβάλλουσα ζημίαν δύο χιλιάδας ταλάντων (2). Οἱ δὲ Χῖοι, διὰ νὰ τὰ πληρώσωσιν, ἠναγκάσθησαν νὰ γυμνώσωσι τοὺς ναοὺς ὅλους ἀπὸ τὰ βαρύτεμα ἀναθήματα, καὶ τὰς γυναῖκας τῶν ἀπὸ τὰ πολυτελῆ στολίδια . . .

Φ. Βαρυτάτη, ἀλλ' ὑποφερτὴ ζημία.

Δ. Δὲν ἐστάθῃ ἕως αὐτοῦ τὸ κακόν. Ἡ τόσον βαρεῖα ζημία δὲν εὐχαρίστησεν οὔτε τὸν Μιθριδάτην, οὔτε τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ Ζηνόβιον. Τὸ μιαρὸν ἀνδράποδον τοῦτο, ὁ Ζηνόβιος, μὲ πρόφασιν ὅτι ἔλειπε τί ἀπὸ τὰ πληρωμένα, ἐσυναῖθροισε τοὺς Χίους, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, εἰς τὸ θεάτρον, περικυκλωμένον ἀπὸ στρατιώτας μὲ ξίφη γυμνά, κ' ἐκείθεν τοὺς κατέβασεν εἰς τὸν λιμένα, τοὺς ἔμβασεν εἰς τὰ πλοῖά του, χωριστὰ τοὺς ἄνδρας, χωριστὰ τὰς γυναῖκας μὲ τἀνήλικα παιδία, καὶ τοὺς ἔστειλεν εἰς τὸν Μιθριδάτην· ὅστις τοὺς διέσπειρεν εἰς ὅλον τὸν Εὐξείνιον πόντον δούλους (3). Παρατρέχω καταισχύνας γυναικῶν, φόνους, καὶ ὅσα ἄλλα δεινὰ ἦτον ἀκόλουθον νὰ

(1) « Εὖνοι καὶ νῦν ἐστε Ῥωμαῖοις . . . ἔς τε τὴν ἐμὴν ναῦν ἐν τῇ » περὶ Ῥόδον ναυμαχίᾳ τριήρης ὑμετέρα ἐνέβαλέ τε καὶ κατέσεισεν. » Ἐκ τῆς Ἐπιστολ. Μιθριδάτ. παρὰ τῷ Ἀππιαν. Μιθριδατικ. § 47.

(2) Δώδεκα σχεδὸν ἑκατομμύρια φράγκων.

(3) Ἀππιαν. Μιθριδατ. § 46-47. Καὶ δεμένους ἀπὸ τοὺς ἰδίους τῶν δούλους, ὡς ἱστώρησαν ἄλλοι, « Τοὺς Χίους ἐξανδραποδισθέντας ὑπὸ » Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος παραδοθῆναι τοῖς ἰδίους δούλοις δεδε- » μένους, ἔν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν » (Ἀθην. VI, σελ. 267).

πάθωσι καὶ πρὸ τῆς ἐξορίας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐξορίαν οἱ ταλαίπωροι Χίιοι.

Φ. Πάθῃ μὲ λέγεις ὄχι ὀλιγώτερον φρικτὰ ὄσων ὑπέφεραν ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ἐκαὶ δὲν εὐρέθῃ κάνεις νὰ τὰ ἐκδικήσῃ;

Δ. Μετὰ τὴν τραγωδίαν ταύτην, ὁ κατάρατος Ζηνοβίος ἐπέρασεν εἰς τὴν ξηράν, μὲ σκοπὸν νὰ παίξῃ τὸ αὐτὸ δράμα καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἑλληνικὰς τῆς Ἀσίας πόλεις, καὶ ὑπῆγεν εἰς πρώτην τὴν Ἔφεσον. Ἄλλ' οἱ Ἐφέσιοι, φθάσαντες νὰ μάθωσι τὴν συμφορὰν τῶν Χίων, ἠπάτησαν τὸν ζητοῦντα νὰ τοὺς ἀπατήσῃ Ζηνοβίον, τὸν ἐφυλάκισαν, καὶ μετ' ὀλίγον τὸν ἐθανάτωσαν (1).

Φ. Εὖγε!

Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι!

δὲν ἦτον ὁμῶς ἀρκετὸν τοῦτο νὰ παρηγορήσῃ τοὺς δυστυχεῖς Χίους.

Δ. Ἄλλος, ὄχι ὀλιγώτερον φονικὸς τοῦ Μιθριδάτου, οὐδὲ τοῦ Ζηνοβίου, ἔμελλε νὰ τοὺς παρηγορήσῃ, ὁ Σύλλας. Σπουδάζων νὰ καταλύσῃ τὸν πόλεμον, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ γρηγορώτερον εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου ἔμελλεν ὄχι μόνον τοὺς ἐχθρούς του νὰ ἐκδικηθῇ, ἀλλὰ καὶ πολλὰς μυριάδας πολιτῶν νὰ κατασφάξῃ, καὶ νὰ κατασταθῇ αὐτόψηφος τῆς πατρίδος τοῦ Δικτάτωρ καὶ τύραννος· σπουδάζων, λέγω, ὁ Σύλλας νὰ καταλύσῃ τὸν πόλεμον, ἔκαμε συνθήκας εἰρήνης μὲ τὸν Μιθριδάτην, εἰς τὰς ὁποίας τὸν ἠνάγκασε νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ τοὺς διεσπαρ-

(1) Ἀππιαν. Μιθριδάτ. § 48.

μένους Χίους εἰς τὴν πατρίδα των (1). Καὶ οὕτως οἱ Χῖοι ἶδαν πάλιν καὶ κατεφίλησαν τῆς πατρίδος των τὸ ἔδαφος.

Φ. Ἀναπνέω, φίλε μου, τώρα. Ἡ ἱστορία τῆς παλαιᾶς συμφορᾶς τῶν Χίων μοῦ ἐμπνέει χρηστάς ἐλπίδας περὶ τῆς σημερινῆς.

Δ. Ἐποίας ἐλπίδας;

Φ. Ἐάν ὁ Σύλλας ἠνάγκασε τὸν τόσον μέγαν καὶ κραταῖον Μιθριδάτην, ὥστε καὶ μετὰ τοιαύτην εἰρήνην ν' ἀνεγείρῃ πάλιν τὸν πόλεμον καὶ νὰ τὸν κρατήσῃ χρόνους μακροὺς, πολεμήσας ἔπειτα καὶ τοῦ Σύλλα τὸν διάδοχον Λούκουλλον, καὶ τοῦ Λουκούλου τὸν διάδοχον Πομπήϊον· ἐάν, λέγω, τοιοῦτον τρομερὸν δορικτήτορα ἠνάγκασεν ὁ Σύλλας, ἔπως εἶναι δυνατὸν οἱ προστάται τῶν Ἑλλήνων, φιλόφρωνοι ἡγεμόνες, νὰ μὴ δεῖξωσιν ὅσην ἔδειξεν ὁ φονικὸς Σύλλας εὐσπλαγγνίαν εἰς τοὺς ταλαιπώρους Χίους; πῶς εἶναι δυνατὸν, ὄντες πολλὰ κραταιότεροι τῶν Ῥωμαίων, νὰ μὴν ἀναγκάσωσι τὸν Σουλτάνον νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν Χίον εἰς τοὺς γνησίους αὐτῆς κτήτορας καὶ κυρίους;

Δ. Καὶ ποῖον Σουλτάνον! ὁποῖον οὐδ' εὐνοῦχόν του ἤθελῃ καταδεχθῆν νὰ ἔχῃ ὁ Μιθριδάτης, ὅστις παρ' ὀλίγου ἔλειψε νὰ καταλύσῃ καὶ αὐτὴν τῶν Ῥωμαίων τὴν ἀκαταμάχητον ἀρχήν.

Φ. Γνωρίζουν βέβαια οἱ κραταιοὶ προστάται τῶν Ἑλλήνων τὴν ἱστορίαν ταύτην· τὴν γνωρίζουν καὶ οἱ σοφοὶ των διπλωματικοί.

(1) Ἀππιαν. αὐτόθ. § 55-58.

Δ. Ἴσως τὴν ἐλησμόνησαν· ἴσως οὐδὲ τὴν ἐγνώρισαν ποτέ. Οἱ ἡγεμόνες, περισπασμένοι ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τῶν ἰδίων ὑπηκόων, δὲν ἔχουν καιρὸν νὰ ἀναγινώσκωσι ἱστορίας. Οἱ δὲ διπλωματικοί, ἀφοῦ ἐγεννήθη διπλωματία εἰς τὴν Εὐρώπην, σπανίως ἐφρόντισαν νὰ διδάσκωσι τοὺς ἡγεμόνας τί τοὺς καταστένει ἀληθεῖς πατέρας τῶν λαῶν, καὶ τί τοὺς μεταβάλλει εἰς σαρκοφάγα θηρία, ὡς τοὺς ὠνόμαζεν ὁ Κάτων.

Φ. Ὁ ψηφισθεὶς καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐχρεώσται νὰ τὸ ἐνθυμίση καὶ εἰς τοὺς ἡγεμόνας καὶ εἰς τοὺς διπλωματικούς, νὰ τοὺς παρακαλέση νὰ μὴν ὑποφέρωσι τόσην κατασχύνην, ὥστε μηδὲ τοῦ φονικοῦ Σύλλα τὴν συμπάθειαν νὰ δεῖξωσιν εἰς τοὺς ταιλαπώρους Χίους.

Δ. Εἰς ταύτην μόνην τὴν ἐλπίδα, φίλε, στηρίζομαι κ' ἐγώ. Ὅχι μόνον ἡ φιλανθρωπία, ἀλλὰ καὶ ἡ φρόνησις τοῦ προέδρου μὲ θαρρύνει νὰ ἐλπίζω τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Χίου. Τὰ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ κινήση πάντα λίθον, νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν ἄγριον τύραννον· διὰ νὰ πληροφορήσῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε Γάλλος, οὔτε Ῥώσος, οὔτ' Ἄγγλος, ἀλλὰ γνήσιος Ἕλλην, ἄλλο τι μὴ φροντίζων τὴν ἡμέραν, ἄλλο τι μὴ φανταζόμενος εἰς τὸν ὕπνον του τὴν νύκτα, παρὰ τὰ συμφέροντα εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἡ ἀνάκτησις τῆς Χίου ὄχι μόνον συμφέρει, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀναγκαία εἰς τὴν ὑπαρξιν καὶ ἡσυχίαν ὅλης τῆς Ἑλλάδος...

Φ. Ὡς ἐξευαντίας εἰς τοὺς Τούρκους ἡ Χίος ἐγινε τώρα, καὶ θέλ' εἰσθαι εἰς τὸ ἐξῆς διόλου ἀνωφελής.

Δ. Καὶ δυνατὴ ἀκόμη νὰ τοὺς βλάβῃ πολὺ· ἀληθῆς

πέτρα σκανδάλου, καὶ καθημερινὴ πολέμου πρόφασις μεταξύ Τούρκων καὶ Γραικῶν, ἴσως ἀκόμη καὶ μεταξύ Τούρκων καὶ τῶν προστατῶν μας. Ἄν ὁ τύραννος ἐλπίζῃ, ὅτι οἱ διεσπαρμένοι εἰς τὴν Εὐρώπην Χῖοι μέλλουν πάλιν νὰ τὴν κατοικήσωσι κρατουμένην ἀπ' αὐτὸν, καὶ νὰ τὴν λαμπρύνωσι ὡς πρότερον, βόσκεται ἀπὸ ματαιίας ἐλπίδας....

Φ. Ματαιοτάτας.

Δ. Ἄν ἐλπίζῃ, ὅτι ἄλλοι ἀλλαχόθεν κάτοικοι θέλουσι συρρεύσειν μὲ τὸν καιρὸν εἰς αὐτήν, αἱ ἐλπίδες του εἶν' ἀκόμη μωρότεραι....

Φ. Μωρόταται.

Δ. Ἔτις ἀπὸ τοὺς Γραικοὺς, ἀφίνων τὸν τόπον τῆς γενεσέως του, καὶ μετοικιζόμενος εἰς νέαν γῆν, μέλλει νὰ προκρίνη τὴν ἐρημωμένην ἀπὸ τὸν τύραννον νῆσον, ἐνῶ δύναται νὰ περάσῃ εἰς τὰς γείτονας Κυκλάδας, εἰς τὴν Σάμον, εἰς τὴν Κρήτην, ἢ τὴν Πελοπόννησον;....

Φ. Οὐδὲ κάνεις.

Δ. Ἔτις προτιμᾷ νὰ πατῇ γῆν καλύπτουσαν φονευμένους ἀδελφούς του, μὲ τὸν καθημερινὸν φόβον μὴ καταχωσθῇ καὶ αὐτὸς εἰς αὐτήν, παρὰ νὰ ζῇ ὅπου μέλλει, βλέπων τὰ μνήματα, νὰ μακαρίξῃ τοὺς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ ἐλευθερίας, καὶ νὰ ταλανίξῃ τοὺς πολεμήσαντας αὐτήν;

Φ. Οὐδὲ κάνεις.

Δ. Λέγω τώρα τὰς ἐνδεχομένας βλάβας εἰς τὸν ἄγριον τύραννον, ἂν δὲν ἀποδώσῃ τὴν Χίον εἰς τοὺς Χίους. Δὲν εἶναι μόνοι οἱ Χῖοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Ψαριανοί, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουσι

ποτέ τὸν ἀφήσειν ἥσυχον νὰ κρατῆ τὸν τόπον τῆς γενέσεως αὐτῶν, τὰ Ψαρά, καὶ τὴν πατρίδα των τὴν Χίον.....

Φ. Τὰ Ψαρά, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶναι πλὴν προάσειον τῆς Χίου.

Δ. Οἱ Σάμιοι, ἀπὸ τᾶλλο μέρος, μὴ δυνάμενοι νὰ φυλάξωσι τὴν ἐλευθερίαν, ἐνόσω ἢ γειτόνισσά των Χίος κατέχεται ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν τῆς ἐλευθερίας, θέλουν ἐπινοήσειν παντοίους τρόπους καὶ προφάσεις νὰ πράξωσι τώρα φρονιμώτερα ὅ,τι ἔπραξαν ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως, γινόμενοι αἷτιοι τῆς συμφορᾶς τῶν Χίων (1).

Φ. Προφάσεις δὲν θέλουν τοὺς λείψειν νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἀνάκτησιν τῆς Χίου.

Δ. Αὐτὸς ὁ τύραννος μέλλει νὰ τὰς δίδῃ καὶ εὐλόγους καὶ συχνὰς. Τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ ἐμπορικὰ του πλοῖα, θέλει περάσειν πολὺς καιρὸς ἀκόμη ἕως νὰ βλέπωσι Σάμια, Ψαριανὰ καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ πλοῖα, χωρὶς ἐπιθυμίαν νὰ τ' ἀδικήσωσιν ὅπωςδήποτε. Ἀφίνω σε νὰ συλλογισθῆς, ἐὰν ἐλευθέρας πολιτείας ναῦτα ὑποφέρωσι τουρκικῶν ἀνδραπόδων ἀδικίας, χωρὶς νὰ τοὺς ποντίσωσιν εἰς τὴν Θάλασσαν.

Φ. Τοῦτο βέβαια μέλλει ν' ἀκολουθήσῃ.

Δ. Ἐνθυμᾶσαι ἐκ τῆς ἱστορίας, ὁποίας συνθήκας εἰρήνης ἔκαμαν μὲ τὸν Ἀρταξέρξην, μετὰ τῆς Κύπρου τὸν πόλεμον, οἱ πρόγονοί μας, μὲ σκοπὸν ν' ἀποφύγωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ἐνδεχόμενα σκάνδαλα, ἀπὸ τὰς Θαλασσίους συναπαντήσεις Ἑλλήνων καὶ Περσῶν τὰς ἐνθυμᾶσαι.

(1) Ἴδε τὰ εἰς τὴν δευτέρ. ἐκδ. τοῦ Βεκκαρίου Προλεγόμεν. σελ. νή.

Φ. Ὄχι τόσο λεπτομερῶς.

Δ. Ἠνάγκασαν τὸν ὑπερήφανον Πέρσην, ὄχι μόνον τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Ἀσίας ν' ἀφήσῃ αὐτονόμους, ἀλλὰ μηδὲ νὰ ἐμβαίῃ ὀλότελα μὲ πλοῖα πολεμικὰ εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βάλλοντες ὄρια ἀπὸ τὸν βορρᾶν τὰς Κυανέας, ἤγουν τὴν δυτικὴν ἄκραν τοῦ Βοσπόρου, ὅπου ἦτο τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀπὸ τὴν νότον τὰς Χελιδονίας νήσους, ἢ τὴν Φάσηλιν τῆς Παμφυλίας (1).

Φ. Ὡ λαμπρὰ διὰ τοὺς Ἕλληνας, καὶ αἰσχρὰ διὰ τὸν βάρβαρον δεσπότην συνθήκη!

Δ. Ἦτο τότε, φίλε, ὁ καιρὸς (2), ὅτε οἱ Ἕλληνες ἔσωζαν ἀκόμη ὀλίγην Μαραθῶνιον καὶ Σαλαμίνιον μεγαλοφροσύνην, ἐπειδὴ ἔκαμε τὰς συνθήκας αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου, ὁ Κίμων, ἔχων καὶ αὐτοὺς τοὺς Χίους συμμάχους· συνθήκας πολλὰ διαφόρους ἀπὸ τὰς μετὰ ἐξήκοντα ἔτη συνθήκας τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ ὅποιοι ἐτόλμησαν νὰ ὑποβάλωσι πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ Πέρσου τὰς ἐλευθερωθείσας ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους πόλεις (3).

(1) « Αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν » κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φασήλιδος καὶ Κυανέων. » Διοδώρ. Σικελ. XII, 4, σελ. 481. « Οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς, οὔτε ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ πεζῶ καταβαίνειν, οὔτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ τᾶνδον πλεῖν Φασήλιδος. » Ἰσοκράτ. Παναθην. § 20, σελ. 244.

(2) Ἔτος 449 πρὸ Χριστοῦ.

(3) Πλουτάρχ. Κίμ. § 12-14. Διοδώρ. Σικελ. XIV, 110.

Φ. Ἄς ἐλπίζωμεν ἀπὸ τούτους προστάτας μας συνθήκας ὁμοίας τῶν Ἀττικῶν συνθηκῶν, δι' ὅλους τούτους Ἕλληνας, καὶ ὅτι δὲν θέλουν δειχθῆν καὶ αὐτοῦ τοῦ αἰμοδόρου Σύλλα ἀσυμπαθέστεροι πρὸς ἡμᾶς τούτους ταλαιπώρους Χίους.

3 Νοεμβρίου, 1827 (1).

(1) Τὰ πρόσωπα τοῦ Διαλόγου δὲν ἐγνώριζαν ἀκόμη τὸν ἀπροσδόκητον ἐξολοθρευτὸν τοῦ τυραννικοῦ στόλου. Χάρις εἰς τούτους ναυάρχους τῶν χριστιανῶν ἡγεμόνων, τὸ ὅποιον πρὸ πολλοῦ ἐβασάνιζε τούτους Διπλωματικούς πολιτικὸν πρόβλημα ἔγινεν ἀπλούστερον. Ὅσον δύναται τις νὰ προμαντεύσῃ ἐκ τῶν συμβάντων τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν, ὁ ἐξοστρακισμὸς τῶν Μουσουλμάνων ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, δυνατὸς νὰ ἀναβαλθῇ ἔτι πρὸς μικρὸν, οὔτ' ἀπὸ τούτους Αὐστριακοὺς οὔτ' ἀπὸ τούτους Ἄγγλους δύναται πλέον νὰ ἐμποδισθῇ. Εἰς τὴν Αὐστριαν μόνον μέσον νὰ μὴ φοβῆται τὴν Ῥωσίαν ἔμεινε, νὰ παραιτηθῇ τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, καὶ νὰ ἰσχυροποιηθῇ μὲ τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν τὴν συμμαχίαν. Ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τὴν μέλλουσαν αὔξησιν τοῦ Ῥωσικοῦ ναυτικοῦ, ἂν προστατεύσῃ εὐλικρινῶς τὴν Αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἀφήσῃ ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν τύραννον, καὶ τὴν Χίον (ἂν δὲν ἀπεσπάσθη ἀκόμη), καὶ ὅσας ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους δυνηθῇ, πρὶν φανῶσιν οἱ Ῥῶσοι εἰς αὐτό. Ἄν συγχωρήσῃ εἰς τούτους ὀλιγαρχικούς της νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐμεταχειρίσθησαν τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ὡς ἐτοιμάζονται ἴσως νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν Αὐσιτανίαν, μὴν ἀμφιβάλλῃ, ὅτι θέλει ἀναγκάσειν τούτους Ἕλληνας νὰ προκρίνωσι τὸν Ῥωσικὸν ζυγὸν, ὡς μετριώτερον τῆς Ἀγγλικῆς πλεονεξίας. Ἀπὸ τοιαύτην ἀνάγκην μόνον οἱ Γάλλοι δύναται νὰ σώσωσι τὴν Ἑλλάδα. Ἄς ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ Γαλλία, βασιλευομένη βασιλεῖαν κοινοβουλευτικὴν, ἰσχυρὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος καὶ διὰ τὰς ἀρετάς τῶν κατοίκων της, θέλει φιλοτιμηθῆν νὰ προσθέσῃ εἰς τὰ πολλὰ καὶ λαμπρὰ της κατορθώματα, καὶ τὸν ἐνδοξότατον τίτλον νὰ ἐπονομασθῇ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΗΣ ἙΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑὐΤΟΝΟΜΙΑΣ. Ἐἰς ποῖον ἄλλο ἔθνος ἀρμόζει πλέον τοιοῦτος τίτλος παρὰ εἰς τούτους Γάλλους, γνησίους κληρονόμους τῆς Ἀττικῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλομουσίας;

6 Δεκεμβρίου, 1827.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΤΩΝ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ Ἐλευθερίας.

Ἐλεύθερός ἐστιν, ὁ ζῶν ὡς βούλεται· ὃν οὐτ' ἀναγκάσαι
ἐστίν, οὔτε κωλύσαι, οὔτε βιάσασθαι· οὐ αἱ ὀρμαὶ ἀνεμπόδις, αἱ
αἱ ὀρέξεις ἐπιτευκτικαί, αἱ ἐκκλίσεις ἀπερίπτωτοι. Τίς οὖν 2
θέλει ζῆν ἁμαρτάνων; Οὐδεὶς. Τίς θέλει ζῆν ἐξαπατῶμενος,
προπίπτων, ἄδικος ὢν, ἀκόλαστος, μεμφίμοιρος, ταπεινός;
Οὐδεὶς. Οὐδεὶς ἄρα τῶν φαύλων ζῆ ὡς βούλεται· οὐ τοίνυν οὐδ' 3
ἐλεύθερός ἐστι. Τίς δὲ θέλει λυπούμενος ζῆν, φοβούμενος, 4
φθονῶν, ἐλεῶν, ὀρεγόμενος καὶ ἀποτυγχάνων, ἐκκλίνων καὶ
περιπίπτων; οὐδεὶς. Ἔχομεν οὖν τινα τῶν φαύλων ἄλυπον, 5
ἄφοβον, ἀπερίπτωτον, ἀναπότευκτον; Οὐδένα. Οὐκ ἄρα οὐδὲ
ἐλεύθερον.

Ταῦτα ἂν τις ἀκούσῃ δισύπατος, ἂν μὲν προσθῆς, ὅτι, 6
Ἄλλὰ σύ γε σοφὸς εἶ, οὐδὲν πρὸς σέ ταῦτα· συγγνώσεται σοι.
Ἄν δ' αὐτῷ τὰς ἀληθείας εἴπῃς, ὅτι, Τῶν τρις πεπραμένων 7
οὐδὲν διαφέρεις πρὸς τὸ μὴ καὶ αὐτὸς δοῦλος εἶναι· τί ἄλλο ἢ
πληγὰς σε δεῖ προσδοκᾶν; Πῶς γάρ, φησὶν, ἐγὼ δούλος εἰμι; 8

- ὁ πατήρ ἐλεύθερος, ἢ μήτηρ ἐλευθέρα, οὐ ὦν ἡν οὐδεὶς ἔχει· ἀλλὰ καὶ συγκλητικὸς εἶμι, καὶ Καίσαρος φίλος, καὶ ὑπάτευκα, 9 καὶ δούλους πολλοὺς ἔχω. Πρῶτον μὲν, ὧ βέλτιστε συγκλητικέ, τάχα σου καὶ ὁ πατήρ τὴν αὐτὴν δουλείαν δοῦλος ἦν, καὶ ἢ 10 μήτηρ, καὶ ὁ πάππος, καὶ ἐφεξῆς πάντες οἱ πρόγονοι. Εἰ δὲ δὴ καὶ τὰ μάλιστα ἦσαν ἐλεύθεροι, τί τοῦτο πρὸς σέ; τί γὰρ, εἰ ἐκεῖνοι μὲν γενναῖοι ἦσαν, σὺ δ' ἀγεννής; ἐκεῖνοι μὲν ἀφοβοί, σὺ δὲ δειλός; ἐκεῖνοι μὲν ἐγκρατεῖς, σὺ δ' ἀκόλαστος;
- 11 Καὶ τί, φησί, τοῦτο πρὸς τὸ δοῦλον εἶναι; Οὐδὲν σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἄκοντά τι ποιεῖν, τὸ ἀναγκαζόμενον, τὸ 12 σέοντα, πρὸς τὸ δοῦλον εἶναι; Τοῦτο μὲν ἔστω, φησίν. Ἀλλὰ τίς με δύναται ἀναγκάσαι, εἰ μὴ ὁ πάντων κύριος Καίσαρ;
- 13 Οὐκοῦν ἓνα μὲν δεσπότην σαυτοῦ καὶ σὺ αὐτὸς ὠμολόγησας. Ὅτι δὲ πάντων, ὡς λέγεις, κοινός ἐστι, μηδὲν σε τοῦτο παραμυθείσθω· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι ἐκ μεγάλης οἰκίας δοῦλος 14 εἶ. Οὕτω καὶ Νικοπολίται ἐπιβοᾶν εἰώθασιν, Νῆ τὴν Καίσαρος Τύχην, ἐλεύθεροὶ ἐσμεν.
- 15 Ὅμως δ', ἂν σοι δοκῇ, τὸν μὲν Καίσαρα πρὸς τὸ παρὸν ἀφῶμεν. Ἐκεῖνο δὲ μοι εἶπέ, οὐδέποτ' ἠράσθης τινός; οὐ 16 παιδισκαρίου; οὐ δούλου; οὐκ ἐλευθέρου; Τί οὖν τοῦτο πρὸς 17 τὸ δοῦλον εἶναι, ἢ ἐλεύθερον; Οὐδέποθ' ὑπὸ τῆς ἐρωμένης ἐπετάγης οὐδὲν ὦν οὐκ ἤθελες; οὐδέποτέ σου τὸ δουλᾶριον ἐκολάμεισας; οὐδέποτ' αὐτοῦ τοὺς πόδας κατεφίλησας; καί- 18 τοι τοῦ Καίσαρος ἂν σέ τις ἀναγκάσῃ, ὕβριον αὐτὸ ἡγή, καὶ ὑπερβολὴν τυραννίδος. Τί οὖν ἄλλο ἐστι δουλεία; Νυκτὸς οὐδέποτ' ἀπῆλθες ὅπου οὐκ ἤθελες; ἀνάλωσας ὅσα οὐκ ἤθελες; εἰπᾶς τινα οἰμῶζων καὶ σένων; ἠνέσχου λοιδορούμενος, ἀπο- 19 κλειόμενος; Ἀλλ' εἰ σὺ αἰσχύνῃ τὰ σαυτοῦ ὁμολογεῖν ὅρα ἂ λέγει καὶ ποιεῖ ὁ Θρασωνίδης, ὃς τοσαῦτα στρατευσάμενος ὅσα τάχα οὐδὲ σὺ, πρῶτον μὲν ἐξελέγηλυθε νυκτὸς, ὅτε ὁ Γέτας

οὐ τολμᾶ ἐξελθεῖν· ἀλλ', εἰ προσηναγκάζετο ὑπ' αὐτοῦ, πόλλ' ἂν ἐπικραυγᾶσας, καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν ἀπολοφυράμενος, ἐξῆλθεν. Εἶτα, τί λέγει;

Παιδισκαρίον με,

20

φησί,

καταδεδούλωκ' εὐτελές,

ὄν οὐδὲ εἷς [γε] τῶν πωλεμίων πρόποτε.

Τάλας, ὅς γε καὶ παιδισκαρίου δούλος εἶ, καὶ παιδισκαρίου 21
εὐτελοῦς. Τί οὖν ἔτι σαυτὸν ἐλεύθερον λέγεις; τί δὲ προφέρεις σου
τάς στρατείας; Εἶτα ξίφος αἰτεῖ, καὶ πρὸς τὸν ὑπ' εὐνοίας μὴ 22
διδόντα χαλεπαίνει· καὶ δῶρα τῇ μισούσῃ πέμπει, καὶ δεῖται,
καὶ κλαίει· πάλιν δὲ μικρὰ εὐημερήσας, ἐπαίρεται. Πλὴν καὶ 23
τότε πῶς; [ὡς] μὴδ' ἐπιθυμεῖν ἢ φοβεῖσθαι; [οὐχ] οὕτως
ἐλευθερίας εἶχε.

Σκέψαι δ' ἐπὶ τῶν ζώων, πῶς χρώμεθα τῇ ἐννοίᾳ τῆς 24
ἐλευθερίας. Λέοντας τρέφουσιν ἡμέρους ἐγκλείσαντες, καὶ 25
σιτίζουσι, καὶ κομίζουσιν ἔνοι μεθ' αὐτῶν. Καὶ τίς ἐρεῖ τούτων
τὸν λέοντα ἐλεύθερον; οὐχὶ δ' ὄσω μαλακώτερον διεξάγει,
τοσοῦτ' δουλικώτερον; τίς δ' ἂν αἰσθησιν καὶ λογισμὸν λαβῶν,
βούλοιο τούτων τις εἶναι τῶν λεόντων; Ἄγε, τὰ δὲ πτηνὰ ταῦτα 26
ὅταν ληφθῇ, καὶ ἐγκεκλεισμένα τρέφηται, οἷα πάσχει, ζητοῦντα
ἐκφυγεῖν; καὶ ἑνὶ γε αὐτῶν λιμῶ διαφθείρεται μᾶλλον, ἢ
ὑπομένει τὴν τοιαύτην διεξαγωγὴν. Ὅσα δ' οὖν διασώζεται, 27
μόγις καὶ χαλεπῶς, καὶ φθίνοντα· κἀν ὅλως εὐρῆ τι παρεπιγ-
μένον, ἐξεπήδησεν. Οὕτως ὀρέγεται τῆς φυσικῆς ἐλευθερίας,
καὶ τοῦ αὐτόνομα καὶ ἀκόλυτα εἶναι. Καὶ τί σοι κακόν ἐστι 28
ἐνταῦθα; Οἷα λέγεις! πέτεσθαι πέφυκα ὅπου θέλω, ὑπαιθρος
διάγειν, ἄδειν ὅταν θέλω· σύ με πάντων τούτων ἀφαιρῇ, καὶ
λέγεις, τί σοι κακόν ἐστι; Διὰ τοῦτο ἐκεῖνα μόνον ἐροῦμεν 29
ἐλεύθερα, ὅσα τὴν ἀλωσιν οὐ φέρει, ἀλλ', ἅμα τε ἐάλω, καὶ

- 30 ἀποθανόντα διέφυγεν. Οὕτω καὶ Διογένης που λέγει, μίαν εἶναι μηχανὴν πρὸς ἐλευθερίαν, τὸ εὐκόλως ἀποθνήσκειν· καὶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ γράφει, ὅτι, τὴν Ἀθηναίων πόλιν καταδουλώσασθαι οὐ δύνασαι· οὐ μᾶλλον, φησὶν, ἢ τοὺς ἰχθύας.
- 31 Πῶς; οὐ γὰρ λήψομαι αὐτούς; Ἄν λάβῃς, φησὶν, εὐθύς ἀπολιπόντες σε οἰγήσονται, καθάπερ οἱ ἰχθύες. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὄν ἂν λάβῃς, ἀπέθανε· καὶ οὗτοι ληφθέντες ἐὰν ἀποθνήσκωσι,
- 32 τί σοι ἐξί τῆς παρασκευῆς ὄφελος; Τοῦτ' ἔστιν ἐλευθέρου ἀνδρὸς φωνή, σπουδῇ ἐξητακός τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡσπερ εἰκὸς εὐρηκός. Ἄν δ' ἀλλαχοῦ ζητῆς ἢ ὅπου ἐστί, τί θαυμαστὸν εἰ οὐδέποτε αὐτὸ εὐρίσκεις;
- 33 Ὁ δοῦλος εὐθύς εὐχεται ἀφεθῆναι ἐλεύθερος. Διὰ τί; Δοκεῖτε, ὅτι τοῖς εἰκοσῶναις ἐπιθυμεῖ δοῦναι ἀργύριον; Οὐ· ἀλλ', ὅτι φαντάζεται, μέχρι τοῦ νῦν, διὰ τὸ μὴ τετυχηκέναι
- 34 τούτου, ἐμποδίζεσθαι καὶ δυσροεῖν. Ἄν ἀφεθῶ, φησὶν, εὐθύς πᾶσα εὐροία, οὐδενὸς ἐπιστρέφομαι, πᾶσιν ὡς ἴσος καὶ ὅμοιος λαλῶ, πορεύομαι ὅπου θέλω, ἔρχομαι ὅθεν θέλω, καὶ ὅπου
- 35 θέλω. Εἶτα ἀπηλευθέρωται· καὶ εὐθύς μὲν οὐκ ἔχων ποῖ φάγη, ζητεῖ τίνα κολακεύσει, παρὰ τίνι δειπνήσει· εἶτα ἢ ἐργάζεται τῷ σώματι, καὶ πάσχει τὰ δεινότερα· καὶ σχῆ τινα φάτνην,
- 36 ἐμπέπτωκεν εἰς δουλείαν πολὺ τῆς προτέρας χαλεπωτέραν· ἢ καὶ εὐπορήσας ἀνθρωπος ἀπειρόκαλος, πεφίληκε παιδισκάριον,
- 37 καὶ δυσυχῶν ἀνακλαιέται, καὶ τὴν δουλείαν ποθεῖ. Τί γάρ μοι κακὸν ἦν; ἄλλος μ' ἐνέδυσεν, ἄλλος μ' ὑπέδει, ἄλλος ἔτρεφεν, ἄλλος ἐνοσοκόμει, ὀλίγα αὐτῷ ὑπηρέτουν. Νῦν δὲ τάλας οἷα
- 38 πάσχω, πλείοσι δουλεύων ἀνθ' ἐνός; Ὅμως δ' ἐὰν δακτυλίους, φησί, λάβω, τότε γ' εὐρούσατα διάξω, καὶ εὐδαιμονέστατα. Πρῶτον μὲν, ἵνα λάβῃ, πάσχει ὧν ἐστὶν ἄξιος· εἶτα λαβὼν,
- 39 πάλιν ταῦτά. Εἶτά φησιν· Ἄν μὲν στρατεύσωμαι, ἀπηλλάγην πάντων τῶν κακῶν. Στρατεύεται. Πάσχει ὅσα μαστιγίας· καὶ

οὐδὲν ἦττον δευτέραν αἰτεῖ στρατείαν, καὶ τρίτην. Εἰδ' ὅταν 40
αὐτὸν τὸν κολοφῶνα ἐπιθῆ, καὶ γένηται συγκλητικὸς, τότε
γίνεται δοῦλος εἰς σύλλογον ἐρχόμενος, τότε τὴν καλλίω καὶ
λιπαρωτάτην δουλείαν δουλεύει.

Ἴνα μὴ μωρὸς ᾖ, ἀλλ' ἵνα μάθῃ ἃ ἔλεγεν ὁ Σωκράτης, τί 41
ἔστι τῶν ὄντων ἕκαστον, καὶ μὴ εἰκῆ τὰς προλήψεις ἐφαρμόξῃ
ταῖς ἐπὶ μέρους οὐσίαις. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴτιον τοῖς ἀνθρώ- 42
ποις πάντων τῶν κακῶν, τὸ τὰς προλήψεις τὰς κοινὰς μὴ
δύνασθαι ἐφαρμόξαι τοῖς ἐπὶ μέρους. Ἡμεῖς δ' ἄλλοι ἄλλα
οἰόμεθα. Ὁ μὲν, ὅτι νοσεῖ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὅτι τὰς προλήψεις 43
οὐκ ἐφαρμόζει. Ὁ δ', ὅτι πτωχὸς ἐστίν· ὁ δ', ὅτι πατέρα
χαλεπὸν ἔχει ἢ μητέρα· τῷ δ', ὅτι ὁ Καίσαρ οὐχ ἰσῶς ἐστι.
Τοῦτο δ' ἔστιν ἐν καὶ μόνον, τὸ τὰς προλήψεις ἐφαρμόξαι μὴ
εἰδέναι. Ἐπεὶ τίς οὐκ ἔχει κακοῦ πρόληψιν, ὅτι βλαβερόν ἐστιν, 44
ὅτι φευκτόν ἐστιν, ὅτι παντὶ τρόπῳ ἀποικονόμητόν ἐστι;
Πρόληψις προλήψει οὐ μάχεται, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐπὶ τὸ ἐφαρμό-
ζειν. Τί οὖν τὸ κακόν ἐστι τοῦτο, καὶ βλαβερόν, καὶ φευκτόν; 45
Λέγει, τὸ Καίσαρος μὴ εἶναι φίλον. Ἀπῆλθεν, ἀπέπεσε τῆς
ἐφαρμογῆς, θλίβεται, ζητεῖ τὰ μηδὲν πρὸς τὸ προκείμενον· ὅτι
τυχῶν τοῦ φίλος εἶναι Καίσαρος, οὐδὲν ἦττον τοῦ ζητουμένου οὐ
τέτευχε. Τί γάρ ἐστιν, ὃ ζητεῖ πᾶς ἄνθρωπος; Εὐσταθῆσαι, 46
εὐδαιμονῆσαι, πάντα ὡς θέλει ποιεῖν, μὴ κωλύεσθαι, μηδ'
ἀναγκάζεσθαι. Ὅταν οὖν γένηται Καίσαρος φίλος, πέπαιται
κωλύόμενος; πέπαιται ἀναγκαζόμενος; εὐσταθεῖ; εὐροεῖ; Τίνος
πυθώμεθα; Τίνα ἔχομεν ἀξιοπιστότερον, ἢ αὐτὸν τοῦτον τὸν
γεγονότα φίλον; Ἐλθὲ εἰς τὸ μέσον, καὶ εἰπέ ἡμῖν, πότε ἀτα- 47
ραχώτερον ἐκάθευδες; νῦν, ἢ πρὶν γενέσθαι φίλος τοῦ Καίσαρος;
Εὐθύς ἀκούεις, ὅτι, Παῦσαι, τοὺς Θεοὺς σοι, ἐμπαίζων μου τῇ
τύχῃ. Οὐκ οἶδας οἷα πάσχω τάλας, οὐδ' ὕπνος ἐπέρχεται μοι·
ἀλλ' ἄλλος ἔλθῶν λέγει, ὅτι, Ἢδὴ ἐργηγορεῖ, ἤδη πρόεισιν·

- 48 εἶτα ταραχαί, εἶτα φροντίδες. Ἄγε, ἐδειπνεις δὲ πότε εὐαρεστότερον; νῦν, ἢ πρότερον; Ἄκουσον αὐτοῦ, καὶ περὶ τούτων τί λέγει· ὅτι, ἂν μὲν μὴ κληθῆ, ὀδυνᾶται· ἂν δὲ κληθῆ, ὡς δούλος παρὰ κυρίῳ δειπνεῖ, μεταξύ προσέχων μὴ τι μωρὸν εἶπῃ ἢ ποιήσῃ. Καὶ τί δοκεῖς φοβεῖται; μὴ μασιγῶθῃ ὡς δούλος; Πόθεν αὐτῷ οὕτω καλῶς; Ἄλλ', ὡς πρέπει τηλικούτου ἄνδρα,
- 49 Καίσαρος φίλον, μὴ ἀπολέσῃ τὸν τράχηλον. Ἐλούου δὲ πότε ἄταραχώτερον; ἐγυμνάζου δὲ πότε σχολαίτερον; Τὸ σύνολον,
- 50 ποῖον μᾶλλον ἤθελες βίον βιοῦν; τὸν νῦν, ἢ τὸν τότε; Ὁμόσαι δύναμαι, ὅτι οὐδεὶς οὕτως ἐστὶν ἀναίσθητος, ἢ ἀναλήθης, ὡς μὴ ἀποδύρασθαι τὰς αὐτοῦ συμφοράς, ὅσῃ ἂν ᾖ φίλτερος.
- 51 Ὅταν οὖν μήτε οἱ βασιλεῖς λεγόμενοι ζῶσιν ὡς θελοῦσι, μήθ' οἱ φίλοι τῶν βασιλέων, τίνες ἔτι εἰσὶν ἐλευθεροί; Ζήτει καὶ εὐρήσεις. Ἐχεις γὰρ ἀφορμὰς παρὰ τῆς φύσεως πρὸς εὑρεσιν τῆς ἀληθείας. Εἰ δ' αὐτὸς οὐχ οἶός τε εἶ, κατὰ ταύτας φιλάς πορευόμενος, εὐρεῖν τὸ ἐξῆς, ἄκουσον παρὰ τῶν ἐζητηκότων.
- 52 Τί λέγουσιν; Ἄγαθόν σοι δοκεῖ ἢ ἐλευθερία; Τὸ μέγιστον. Δύναται οὖν τις τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ τυγχάνων, κακοδαιμονεῖν, ἢ κακῶς πράσσειν; Οὐ. Ὅσους οὖν ἂν ἴδῃς κακοδαιμονοῦντας, δυσρουῖντας, πενθοῦντας, ἀποφαίνου θάρρων, μὴ εἶναι ἐλευ-
- 53 θέρους. Ἀποφαίνομαι. Οὐκοῦν ἀπὸ μὲν ὠνῆς καὶ πράσεως, καὶ τῆς τοιαύτης ἐν κτήσει κατατάξεως, ἤδη ἀποκεχωρήκαμεν. Εἰ γὰρ ὀρθῶς ὡμολόγησας ταῦτα, ἂν τε μέγας βασιλεὺς κακοδαιμονῆ, οὐκ ἂν [εἶη] ἐλεύθερος, ἂν τε μικρὸς, ἂν δ' ὑπατικός, ἂν τε δισύπατος. Ἐξω.
- 54 Ἐτι οὖν ἀπόκριναί μοι κάκεινο, δοκεῖ σοι μέγα τι εἶναι καὶ γενναῖον ἢ ἐλευθερία καὶ ἀξιόλογον; Πῶς γὰρ οὐ; Ἔστιν οὖν, τυγχάνοντά τινος οὕτω μεγάλου καὶ ἀξιολόγου καὶ γενναίου,
- 55 ταπεινὸν εἶναι; Οὐκ ἔστιν. Ὅταν οὖν ἴδῃς τινὰ ὑποπεπτωκότα ἐτέρῳ, ἢ κολακεύοντα παρὰ τὸ φαινόμενον αὐτῷ, λέγε καὶ

τοῦτον Φαρρῶν μὴ εἶναι ἐλεύθερον· καὶ μὴ μόνον, ἀν δειπνα-
 ρίου ἕνεκα αὐτὸ ποιῆ, ἀλλὰ καὶ ἐπαρχίας ἕνεκα, καὶ ὑπατείας.
 Ἄλλ' ἐκείνους μὲν μικροδούλους λέγε, τοὺς μικρῶν τιμῶν
 ἕνεκα ταῦτα ποιῶντας· τούτους δ', ὡς εἰσὶν ἄξιοι, μεγαλο-
 δούλους. Ἐσὼ καὶ ταῦτα. Δοκεῖ δέ σοι ἡ ἐλευθερία αὐτεξουσίον 56
 τι καὶ αὐτόνομον; Πῶς γὰρ οὐ; Ὅντινα οὖν ἐπ' ἄλλῳ κωλύσαι
 ἐστὶ, καὶ ἀναγκάσαι, Φαρρῶν λέγε μὴ εἶναι ἐλεύθερον. Καὶ μὴ 57
 μοι πάππους αὐτοῦ καὶ προπάππους βλέπε, καὶ ὦνὴν ζῆται καὶ
 πράσιν· ἀλλ', ἀν ἀκούσης λέγοντος ἔσωθεν καὶ ἐκ πάθους,
 Κύριε· καὶ δώδεκα ράβδοι προάγωσι, λέγε δούλον. Καὶ
 ἀκούσης λέγοντος; Τάλας ἐγὼ, οἷα πάσχω; λέγε δούλον. Ἄν
 ἀπλῶς ἀποκλαιόμενον ἴδῃς, μεμφόμενον, δυστροῦντα, λέγε
 δούλον, περιπόρφυρον ἔχοντα. Ἄν οὖν μηδὲν τούτων *μὴ* ποιῆ, 58
 μήπω εἶπῃς ἐλεύθερον· ἀλλὰ τὰ δόγματα αὐτοῦ κατάμαθε,
 μὴ τι ἀναγκαστὰ, μὴ τι κωλυτικὰ, μὴ τι δυστροπικὰ; Καὶ
 εὐρῆς τοιοῦτον, λέγε δούλον, ἀνοχὰς ἔχοντα ἐν Σατορναλίοις·
 λέγε, ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ ἀποδημεῖ· εἰθ' ἤξει, καὶ γνώσῃ οἷα
 πάσχει. Τίς ἤξει; Πᾶς ὅς ἂν ἐξουσίαν ἔχῃ τῶν ὑπ' αὐτοῦ 59
 τινος θελομένων, πρὸς τὸ περιποιῆσαι ταῦτα, ἢ ἀφελέσθαι.
 Οὕτως οὖν πολλοὺς κυρίους ἔχομεν; Οὕτω. Τὰ γὰρ πράγματα
 προτέρους τούτων κυρίους ἔχομεν· ἐκεῖνα δὲ πολλὰ ἐστὶ· διὰ
 ταῦτα ἀνάγκη, καὶ τοὺς τούτων τινὸς ἔχοντας ἐξουσίαν, κυρίους
 εἶναι. Ἐπεὶ τοι οὐδὲς αὐτὸν τὸν Καίσαρα φοβεῖται· ἀλλὰ 60
 θάνατον, φυγὴν, ἀφαιρέσιν τῶν ὄντων, φυλακὴν, ἀτιμίαν.
 Οὐδὲ φιλεῖ τις τὸν Καίσαρα, ἀν μὴ τι ἢ πολλοῦ ἄξιος· ἀλλὰ
 πλοῦτον φιλοῦμεν, δημαρχίαν, στρατηγίαν, ὑπατείαν. Οταν
 ταῦτα φιλῶμεν, καὶ μισῶμεν, καὶ φοβώμεθα, ἀνάγκη τοὺς
 ἐξουσίαν αὐτῶν ἔχοντας κυρίους ἡμῶν εἶναι. Διὰ τοῦτο καὶ ὡς
 Θεοὺς αὐτοὺς προσκυνοῦμεν. Ἐννοοῦμεν γὰρ, ὅτι τὸ ἔχον 61
 ἐξουσίαν τῆς μεγίστης ὠφελείας, θεῖόν ἐστιν. Εἰθ' ὑποτάσσομεν

κακῶς, Οὗτος δ' ἔχει τῆς μεγίστης ὠφελείας ἐξουσίαν · θεῖον ἄρα ἐστίν. Εἰ γὰρ ὑποτάσσομεν κακῶς, τὸ, οὗτος δ' ἔχει τῆς μεγίστης ὠφελείας ἐξουσίαν, ἀνάγκη καὶ τὸ γενόμενον ἐξ αὐτῶν ἐπενεχθῆναι κακῶς.

- 62 Τί οὖν ἐστὶ τὸ ποιοῦν ἀκώλυτον τὸν ἄνθρωπον, καὶ αὐτεξούσιον; πλοῦτος γὰρ οὐ ποιεῖ, οὐδ' ὑπατεία, οὐδ' ἐπαρχία, οὐδὲ
- 63 βασιλεία· ἀλλὰ δεῖ τι ἄλλο εὐρεθῆναι. Τί οὖν ἐστὶ τὸ ἐν τῷ γράφειν ἀκώλυτον ποιοῦν καὶ ἀπαραπόδισον; Ἡ ἐπισήμη τοῦ γράφειν. Τί δ' ἐν τῷ κιθαρίζειν; Ἡ ἐπισήμη τοῦ κιθαρίζειν.
- 64 Οὐκοῦν καὶ ἐν τῷ βιοῦν, ἡ ἐπισήμη τοῦ βιοῦν. Ὡς μὲν οὖν ἀπλῶς, ἀκήκοας· σκέψαι δ' αὐτὸ καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους. Τὸν ἐφιέμενόν τινας τῶν ἐπ' ἄλλοις ὄντων, ἐνδέχεται ἀκώλυτον εἶναι; Οὐ. Ἐνδέχεται ἀπαραπόδισον; Οὐ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐλεύθερον.
- 65 Ὅρα οὖν· πότερον οὐδὲν ἔχομεν ὃ ἐφ' ἡμῖν μόνοις ἐστίν; ἢ
- 66 πάντα; ἢ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις; Πῶς λέγεις; Τὸ σῶμα ὅταν θέλης ὀλόκληρον εἶναι, ἐπὶ σοὶ ἐστίν, ἢ οὐ; Οὐκ ἐπ' ἐμοί. Ὅταν δ' ὑγιαίνεις; οὐδὲ τοῦτο. Ὅταν δὲ καλὸν εἶναι; Οὐδὲ τοῦτο. Ζῆν δὲ, ἢ ἀποθανεῖν; Οὐδὲ τοῦτο. Οὐκοῦν τὸ μὲν σῶμα ἀλλότριον, ὑπεύθυνον παντὸς τοῦ ἰσχυροτέρου.
- 67 Ἔστω. Τὸν ἀγρὸν δ' ἐπὶ σοὶ ἐστὶν ἔχειν ὅταν θέλης, καὶ ἐφ' ὅσον θέλεις, καὶ οἷον θέλεις; Οὐ. Τὰ δὲ δουλάρια; Οὐ. Τὰ δ' ἱμάτια; Οὐ. Τὸ δ' οἰκίδιον; Οὐ. Τοὺς δ' ἵππους; Τοῦτων μὲν οὐδέν. Ἄν δὲ τὰ τέκνα σου ζῆν θέλης ἐξ ἅπαντος, ἢ τὴν γυναῖκα, ἢ τὸν ἀδελφόν, ἢ τοὺς φίλους, ἐπὶ σοὶ ἐστίν; Οὐδὲ ταῦτα.
- 68 Πότερον οὖν οὐδὲν ἔχεις αὐτεξούσιον, ὃ ἐπὶ μόνῳ ἐστὶ σοί, καὶ ἀναφαίρετον; ἢ ἔχεις τι τοιοῦτον; Οὐκ οἶδα. Ὅρα οὖν
- 69 οὕτω, καὶ σκέψαι αὐτό. Μή τις δύναται σε ποιῆσαι συγκαταθέσθαι τῷ ψεύδει; Οὐδεὶς. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῷ συγκαταθετικῷ
- 70 τόπῳ ἀκώλυτος εἶ καὶ ἀνεμπόδιστος. Ἔστω. Ἄγε, ὀρμηῆσαι δέ σε

ἐφ' ὃ μὴ θέλεις, τίς δύναται ἀναγκάσαι; Δύναται. Ὅταν γάρ
 μοι θάνατον ἢ δεσμὰ ἀπειλῇ, ἀναγκάζει με ὀρμῆσαι. Ἄν οὖν
 καταφρονῆς τοῦ ἀποθανεῖν καὶ τοῦ δεδέσθαι, ἐτι αὐτοῦ ἐπιστρέφῃ;
 Οὐ. Σὸν οὖν ἐςιν ἔργον, τὸ καταφρονεῖν θανάτου, ἢ οὐ σόν; 71
 Ἐμόν. Σὸν ἄρα ἐσί καὶ τὸ ὀρμῆσαι. Ἡ οὐ; Ἔσω ἐμόν.
 Τὸ δ' ἀφορμῆσαι, τίνας; σόν καὶ τοῦτο. Τί οὖν, ἂν, ἐμοῦ ὀρμῆ- 72
 σαντος περιπατῆσαι, ἐκεῖνός με κωλύσῃ; Τί σου κωλύει; μῆ
 τι τὴν συγκατάθεσιν; Οὐ· ἀλλὰ τὸ σωματίον. Ναί, ὡς λιθόν.
 Ἔσω· ἀλλ' οὐκέτι ἐγὼ περιπατῶ. Τίς δέ σοι εἶπε, Τὸ περιπατῆσαι 73
 σὸν ἔργον ἐσί [καί] ἀκώλυτον; ἐγὼ γὰρ ἐκεῖνο ἔλεγον ἀκώλυτον
 μόνον, τὸ ὀρμῆσαι· ὅπου δὲ σώματος χρεία καὶ τῆς ἐκ τούτου
 συνεργείας, πάλαι ἀκήκοας ὅτι οὐδέν ἐσι σόν. Ἔσω καὶ ταῦτα.
 Ὅρέγεσθαι δέ σε οὐ μὴ θέλεις, τίς ἀναγκάσαι δύναται; Οὐδεῖς. 74
 Προθέσθαι δ' ἢ ἐπιβαλέσθαι τίς, ἢ ἀπλῶς χρῆσθαι ταῖς πρυσ-
 πιπούσαις φαντασίαις; Οὐδὲ τοῦτο. Ἀλλὰ ὀρεγόμενόν με 75
 κωλύσει τυχεῖν οὐ ὀρέγομαι. Ἄν τῶν σῶν τινος ὀρέγη, καὶ τῶν
 ἀκωλύτων, πῶς σε κωλύσει; Οὐδαμῶς. Τίς οὖν σοι λέγει,
 ὅτι ὁ τῶν ἀλλοτρίων ὀρεγόμενος ἀκωλύτός ἐστιν;

Υγείας οὖν μὴ ὀρέγωμαι; Μηδαμῶς, μὴδ' ἄλλου ἀλλοτρίου 76
 μηδενοῦ. Ὁ γὰρ οὐκ ἐστιν ἐπὶ σοὶ παρασκευάσαι ἢ τηρῆσαι 77
 ὅτε θέλεις, τοῦτο ἀλλότριόν ἐστι. Μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ οὐ
 μόνον τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πολὺ πρότερον τὴν ὄρεξιν. Εἰ δὲ
 μὴ, παρέδωκας σαυτὸν δοῦλον· ὑπέβηκας τὸν τράχηλον, ἂν
 τι θαυμάσης τῶν μὴ σῶν, ᾧ τινι ἂν τῶν ὑπευθύνων καὶ
 θνητῶν προσπαθῆς. Ἡ χεὶρ οὐκ ἐστιν ἐμή; Μέρος ἐστὶ σόν· 78
 φύσει δὲ πηλός, κωλυτόν, ἀναγκαστόν, δοῦλον παντός τοῦ
 ἰσχυροτέρου. Καὶ τί σοι λέγω χεῖρα; ὅλον τὸ σῶμα οὕτως 79
 ἔχειν σε δεῖ ὡς ὀνάριον ἐπισεσαγμένον· ἐφ' ὅσον ἂν οἶόν τε ἦ,
 ἐφ' ὅσον ἂν διδῶται. Ἄν δ' ἀγγαρεία ἦ, καὶ στρατιώτης ἐπιλά-
 βηται, ἄφες, μὴ ἀντίτεινε, μηδὲ γόγγυζε. Εἰ δὲ μὴ, πληγὰς

- 80 λαδῶν, οὐδὲν ἦτιον ἀπολείς καὶ τὸ ὄναριον. Ὅταν δὲ πρὸς τὸ σῶμα οὕτως ἔχειν σε δέη, ὄρα τί ἀπολείπεται περὶ τὰ ἄλλα, ὅσα τοῦ σώματος ἕνεκα παρασκευάζεται. Ὅταν ἐκεῖνο ὄναριον ᾗ, τὰλλα γίνεται χαλινάρια τοῦ ὄναρίου, σαγματία, ὑποδημάτια, κριθαί, χόρτος. Ἄφες κάκεινα· ἀπόλυε θάττον καὶ εὐκολώτερον ἢ τὸ ὄναριον.
- 81 Καὶ ταύτην τὴν παρασκευὴν παρασκευασάμενος, καὶ τὴν ἀσκησιν ἀσκήσας, τὰ ἀλλότρια ἀπὸ τῶν ἰδίων διακρίνειν, τὰ κωλυτὰ ἀπὸ τῶν ἀκωλύτων, ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι, ἐκεῖνα μὴ πρὸς ἑαυτὸν, ἐνταῦθα ἐπιστρόφως ἔχειν τῆς ὀρέξεως, ἐν-
- 82 ταῦθα κατὰ τὴν ἐκκλησίαν· μὴ τι ἔτι φοβῆ τινα; Οὐδένα. Περὶ τίνος γὰρ φοβήσῃ; περὶ τῶν σεαυτοῦ, ὅπου ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ; καὶ τίς τούτων ἐξουσίαν ἔχει; τίς ἀφελῆσθαι
- 83 αὐτὰ δύναται; τίς ἐμποδίσαι; οὐ μᾶλλον ἢ τὸν Θεόν. Ἄλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος, καὶ τῆς κτήσεως; ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων; ὑπὲρ τῶν οὐδὲν πρὸς σέ; Καὶ τί ἄλλο ἐξαρχῆς ἐμελέτας, ἢ διακρίνειν τὰ σὰ καὶ οὐ σὰ, τὰ ἐπὶ σοὶ καὶ οὐκ ἐπὶ σοὶ, τὰ κωλυτὰ καὶ ἀκωλύτα; Τίνος δὲ ἕνεκα προσῆλθες τοῖς φιλοσό-
- 84 φοις; ἵνα μηδὲν ἦτιον ἀτυχήσῃ καὶ δυστυχήσῃ; Οὐκοῦν ἀφοβος μὲν οὕτως ἔση καὶ ἀτάραχος. Λύπη δὲ τί πρὸς σέ; ὧν γὰρ προσδοκωμένων φόβος γίνεται, καὶ λύπη παρόντων. Ἐπιθυμῆσεις δὲ τίνος ἔτι; Τῶν μὲν γὰρ προαιρετικῶν, ἅτε καλῶν ὄντων καὶ παρόντων, σύμμετρον ἔχεις καὶ καθεσταμένην τὴν ὄρεξιν· τῶν δ' ἀπροαιρέτων οὐθενὸς ὀρέγῃ, ἵνα καὶ τόπον σχῆ τὸ ἄλογον ἐκεῖνο, καὶ ὥστικόν, καὶ παρὰ τὰ μέτρα ἠπειγμένον.
- 85 Ὅταν οὖν πρὸς τὰ πράγματα οὕτως ἔχῃς, τίς ἔτι ἄνθρωπος δύναται φοβερός εἶναι; Τί γὰρ ἔχει ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ φοβερόν, ἢ ὄφθεις, ἢ λαλήσας, ἢ ἔλως συναναστροφείς; οὐ μᾶλλον ἢ ἵππος ἵππῳ, ἢ κύων κυνί, ἢ μέλισσα μελίσῃ. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἐκάσῃ φοβερά ἐσι· ταῦτα δ' ὅταν περιποιεῖν τις

δύνηταί τινη ἢ ἀφελῆσθαι, τότε καὶ αὐτὸς φοβερὸς γίνεται. Πῶς 86
οὖν ἀκρόπολις καταλύεται; Οὐ σιδήρῳ, οὐδὲ πυρὶ, ἀλλὰ
δόγμασιν. Ἄν γὰρ τὴν οὖσαν ἐν τῇ πόλει κατέλωμεν, μή τι καὶ
τὴν τοῦ πυρετοῦ; μή τι καὶ τὴν τῶν καλῶν γυναικαρίων; μή τι
ἀπλῶς τὴν ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιν, καὶ τοὺς ἐν ἡμῖν τυράννους
ἀποβεβλήκαμεν; οὐς ἐφ' ἐκάστοις κατ' ἡμέραν ἔχομεν, ποτὲ
μὲν τοὺς αὐτοὺς, ποτὲ δ' ἄλλους. Ἄλλ' ἔνθεν ἄρξασθαι δεῖ, καὶ 87
ἐνθεν καθελεῖν τὴν ἀκρόπολιν, ἐκβαλεῖν τοὺς τυράννους· τὸ
σωμάτιον ἀφείναι, τὰ μέρη αὐτοῦ, τὰς δυνάμεις, τὴν κτῆσιν,
τὴν φήμην, ἀρχάς, τιμάς, τέκνα, ἀδελφοὺς, φίλους, ταῦτα
πάντα ἠγήσασθαι ἀλλότρια. Κὰν ἔνθεν ἐκβληθῶσιν οἱ τύραννοι, 88
τί ἔτι ἀποτειχίζω τὴν ἀκρόπολιν, ἐμοῦ γε ἔνεκα; ἐσῶσα γὰρ,
τί μοι ποιεῖ; Τί ἔτι ἐκβάλλω τοὺς δορυφόρους; Ποῦ γὰρ αὐτῶν
αἰσθάνομαι; Ἐπ' ἄλλους ἔχουσι τὰς ῥάβδους, καὶ τοὺς κοντοὺς,
καὶ τὰς μαχαίρας. Ἐγὼ δ' οὐ πώποτε θέλων ἐκωλύθην, οὔτ' 89
ἠναγκάσθην μὴ θέλων. Καὶ πῶς τοῦτο δυνατόν; Προσκατα-
τέταχά μου τὴν ὄρμην τῷ Θεῷ. Θέλει μ' ἐκεῖνος πυρέσσειν;
κἀγὼ θέλω. Θέλει ὄρμαῖν ἐπὶ τι; κἀγὼ θέλω. Θέλει ὀρέγεσθαι;
κἀγὼ θέλω. Θέλει με τυχεῖν τινος; κἀγὼ βούλομαι. Οὐ θέλει; 90
οὐ βούλομαι. [Ἀποθανεῖν με θέλει; στρεβλωθῆναί με θέλει;]
ἀποθανεῖν οὖν θέλω· στρεβλωθῆναί οὖν θέλω. Τίς ἔτι με
κωλύσαι δύναται παρὰ τὸ ἐμοὶ φαινόμενον, ἢ ἀναγκάσαι; Οὐ
μᾶλλον ἢ τὸν Δία.

Οὕτω ποιοῦσι καὶ τῶν ὁδοιπόρων οἱ ἀσφαλῆστεροι. Ἀκήκοεν 91
ὅτι ληστεύεται ἡ ὁδὸς, μόνος οὐ τολμᾷ καθεῖναι· ἀλλὰ περιέμεινε
συνοδίαν ἢ πρεσβευτοῦ, ἢ ταμίου, ἢ ἀνθυπάτου· καὶ προσκατα-
τάξας ἑαυτὸν, παρέρχεται ἀσφαλῶς. Οὕτω καὶ ἐν τῷ κόσμῳ 92
ποιεῖ ὁ φρόνιμος. Πολλὰ λησῆρια, τύραννοι, χειμῶνες, ἀπορίαι,
ἀποβολαὶ τῶν φιλάτων. Ποῦ τις καταφύγη; πῶς ἀλήστευτος 93
παρέλθῃ; ποῖαν συνοδίαν περιμείνας, ἀσφαλῶς διέλθῃ; τίμη

- 94 προσκατατάξας ἑαυτὸν; Τῷ δεῖνι, τῷ πλουσίῳ; τῷ ὑπατικῷ;
Καὶ τί μοι ὄφελος; αὐτὸς ἐκδύεται, οἰμώζει, πενθεῖ. Τί δ' ἂν
ὁ συνοδοιπόρος αὐτὸς ἐπ' ἐμέ γραφεῖς, ληστής μου γένηται; τί
- 95 ποιήσω; Φίλος ἔσομαι Καίσαρος· ἐκείνου με ὄντα ἐταῖρον οὐδεὶς
ἀδικήσει. Πρῶτον μὲν, ἵνα γένωμαι λαμπρὸς, ἃ με δεῖ τλῆναι
καὶ παθεῖν; ποσάκις καὶ ὑπὸ πόσων ληστευθῆναι; εἴτα, ἐάν
- 96 γένωμαι, καὶ οὗτος θνητός ἐστιν. Ἄν δ' αὐτὸς ἕκ τινος περιστά-
σεως ἐχθρός μου γένηται, ἀναχωρῆσαι ποῦ ποτε κρεῖσσον; εἰς
- 97 ἐρημίαν; ἄγε, ἐκεῖ πυρετὸς οὐκ ἔρχεται; Τί οὖν γένηται; οὐκ
ἔστιν εὐρεῖν ἀσφαλῆ σύνοδον, πιστὸν, ἰσχυρὸν, ἀνεπιβούλευτον;
- 98 Οὕτως ἐφίστησι καὶ ἐννοεῖ, ὅτι, ἐάν τῷ Θεῷ προσκατατάξῃ
ἑαυτὸν, διελεύσεται ἀσφαλῶς.
- 99 Πῶς λέγεις προσκατατάξαι; Ἰν', ὁ ἂν ἐκεῖνος θέλῃ, καὶ αὐτὸς
- 100 θέλῃ· καὶ, ὁ ἂν ἐκεῖνος μὴ θέλῃ, τοῦτο μὴδ' αὐτὸς θέλῃ. Πῶς
οὖν τοῦτο γένηται; Πῶς γὰρ ἄλλως, ἢ ἐπισκεψαμένῳ τὰς
ὁρμὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν διοίκησιν; Τί μοι δέδωκεν ἐμὸν καὶ
αὐτεξούσιον; τί αὐτῷ κατέλιπε; τὰ προαιρετικά μοι δέδωκεν·
ἐπ' ἐμοὶ πεποίηκεν, ἀνεμπόδις, ἀκώλυτα. Τὸ σῶμα τὸ πῆλινον
πῶς ἐδύνατο ἀκώλυτον ποιῆσαι; ὑπέταξεν οὖν τῇ τῶν Ὀλκῶν
περιόδῳ τὴν κτῆσιν, τὰ σκεύη, τὴν οἰκίαν, τὰ τέκνα, τὴν
- 101 γυναῖκα. Τί οὖν θεομαχῶ; τί θέλω τὰ μὴ θελητά; τὰ μὴ
δοθέντα μοι ἐξ ἅπαντος ἔχειν; Ἀλλὰ πῶς; Ὡς δέδοται, καὶ
ἐφ' ὅσον δέδοται. Ἄλλ' ὁ δαὺς ἀφαιρεῖται. Τί οὖν ἀντιτείνω;
οὐ λέγω, ὅτι ἡλίθιος ἔσομαι, τὸν ἰσχυρότερον βιαζόμενος, ἀλλ'
- 102 ἔτι πρότερον ἀδικός. Πόθεν γὰρ ἔχων αὐτὰ ἤλθον; Ὁ πατήρ
μοι αὐτὰ ἔδωκεν. Ἐκείνῳ δὲ τίς; Τὸν ἥλιον δὲ τίς πεποίηκε;
τοὺς καρπούς δὲ τίς; τὰς δ' ὥρας τίς; τὴν δὲ πρὸς ἀλλήλους
συμπλοκὴν καὶ κοινωνίαν τίς;
- 103 Εἴτα σὺ, πάντα εἰληφῶς παρ' ἄλλου, καὶ αὐτὸν σεαυτὸν,
ἀγανακτεῖς καὶ μέμφη τὸν θόντα, ἂν σοῦ τι ἀφέληται; Τίς ὢν;

καὶ ἐπὶ τί ἐληλυθώς; Οὐχὶ ἐκεῖνός σε εἰσήγαγεν; οὐχὶ τὸ φῶς 104
ἐκεῖνός σοι ἔδειξεν; οὐ συνεργούς ἔδωκεν; οὐκ αἰσθήσεις; οὐ
λόγον; ὡς τίνα δὲ εἰσήγαγεν; οὐχ ὡς Φνητόν; οὐχ ὡς μετ'
ὀλίγου σαρκιδίου ζήσοντα ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ θεασόμενον τὴν
διοίκησιν αὐτοῦ, καὶ συμπομπεύσοντα αὐτῶ, καὶ συνεορτά-
σουτα πρὸς ὀλίγον; Οὐ θέλεις οὖν, ἕως δέδοται σοι, θεασά- 105
μενος τὴν πομπὴν καὶ τὴν πανηγυριν, εἶτα, ὅταν σ' ἐξάγη,
πορεύεσθαι προσκυνήσας καὶ εὐχαρισήσας ὑπὲρ ὧν ἤκουσας
καὶ εἶδες; Οὐ· ἀλλ' ἔτι ἑορτάζειν ἠθελον. Καὶ γὰρ οἱ μύσται, 106
μυεῖσθαι· τάχα δὲ καὶ οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἄλλους ἀθλητάς βλέπειν.
Ἀλλὰ ἡ πανηγυρις πέρας ἔχει. Ἐξέλθε· ἀπαλλάγηθι ὡς εὐχά-
ριστος, ὡς αἰδήμων· δὸς ἄλλοις τόπον· δεῖ γενέσθαι καὶ
ἄλλους, καθάπερ καὶ σὺ ἐγένου, καὶ γενομένους ἔχειν χώραν,
καὶ οἰκήσεις καὶ τὰ ἐπιτήδεια. Ἄν δ' οἱ πρῶτοι μὴ ὑπεξάγωσι,
τί ὑπολείπεται; τί ἄπληστος εἶ; τί ἀνίκανος; τί σπνοχωρεῖς τὸν
κόσμον; Ναί· ἀλλὰ καὶ τὰ τεκνία μετ' ἐμαυτοῦ εἶναι θέλω, 107
καὶ τὴν γυναῖκα. Σὰ γὰρ ἐσιν; οὐχὶ τοῦ δόντος; οὐχὶ καὶ τοῦ
σὲ πεποιηκότος; εἶτα οὐκ ἐκθήσῃ τῶν ἄλλοτριῶν; οὐ παραχω-
ρήσεις τῷ Κρείσσονι; Τί οὖν μ' εἰσήγεν ἐπὶ τούτοις; *Καί* εἰ 108
μὴ ποιῆ σοι, ἐξέλθε· οὐκ ἔχει χρεῖαν θεατοῦ μεμψιμοίρου.
Τῶν συνεορταζόντων δεῖται, τῶν συγχορευόντων, ἢ ἐπικρο-
τῶσι μᾶλλον, ἐπιθειάζωσιν, ὑμνωσί τε τὴν πανηγυριν. Τοῦς 109
ἀταλαιπώρους δὲ καὶ δειλοὺς, οὐκ ἀηδῶς ὄφεται ἀπολελεημμέ-
νους τῆς πανηγύρεως· οὐδὲ γὰρ παρόντες, ὡς ἐν ἑορτῇ διήγον,
οὐδ' ἐξεπλήρουν τὴν χώραν τὴν πρέπουσαν, ἀλλ' ὠδυνῶντο,
ἐμίμροντο τὸν δαίμονα, τὴν τύχην, τοὺς συνόντας· ἀναίσθητοι
καὶ ὧν ἔτυχον, καὶ τῶν ἑαυτῶν δυνάμεων, ἃς εἰλήφασιν πρὸς τὰ
ἐναντία, μεγαλοψυχίας, γενναιότητος, ἀνδρείας, αὐτῆς τῆς νῦν
ζητουμένης ἐλευθερίας. Ἐπὶ τί οὖν εἰλήφα ταῦτα; Χρησόμενος. 110
Μέχρι τίνος; Μέχρις ἂν ὁ χρήσας θέλῃ. Ἄν οὖν ἀναγκαῖά μοι

ἦ; Μὴ πρόσπασχε αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔσαι. Σὺ αὐτὰ αὐτῷ μὴ εἶπης ἀναγκαῖα, καὶ οὐκ ἔσαι.

- 111 Ταύτην τὴν μελέτην ἔωθεν εἰς ἑσπέραν μελετᾶν ἔδει, ἀπὸ τῶν μικροτάτων, ἀπὸ τῶν εὐεπηρεασοτάτων ἀρξάμενος, ἀπὸ χύτρας, ἀπὸ ποτηρίου. Εἶθ' οὕτως ἐπὶ χιτωνάριον πρόελθε, ἐπὶ κυνάριον, ἐπὶ ἰππάριον, ἐπὶ ἀγρίδιον· ἐνθεν ἐπὶ σαυτὸν, τὸ σῶμα, τὰ μέρη τοῦ σώματος, τὰ τέκνα, τὴν γυναῖκα, τοὺς
- 112 ἀδελφούς. Πανταχοῦ περιδλέψας, ἀπόρριψεν ἀπὸ σεαυτοῦ· κάθηρον τὰ δόγματα, μὴ τι προσήρηται σοι τῶν οὐ σῶν, μὴ τι
- 113 συμπέφυκε, μὴ τι ὀδυνήσῃ σε ἀποσπώμενον. Καὶ λέγε γυμναζόμενος καθ' ἡμέραν, ὡς ἐκεῖ, μὴ ὅτι φιλοσοφεῖς (ἔσω φορτικὸν τὸ ὄνομα), ἀλλ' ὅτι καρπιστὴν δίδως. Τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ
- 114 ταῖς ἀληθείαις ἐλευθερία. Ταύτην ἠλευθερώθη Διογένης παρ' Ἀντισθένης, καὶ οὐκέτι ἔφη καταδουλωθῆναι δύνασθαι ὑπ'
- 115 οὐδενός. Διὰ τοῦτο, ὅτε ἐάλω, πῶς τοῖς πειραταῖς ἐχρήτο; μὴ τι κύριον εἶπέ τινα αὐτῶν; καὶ οὐ λέγω τὸ ὄνομα· οὐ γὰρ τὴν φωνὴν φοβοῦμαι· ἀλλὰ τὸ πάθος, ἀφ' οὗ ἡ φωνὴ ἐκπέμπεται. Πῶς ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς, ὅτι κακῶς ἔτρεφον τοὺς ἐαλωκότας;
- 116 Πῶς ἐπράθη; μὴ τι κύριον ἐζήτει; ἀλλὰ δοῦλον. Πῶς δὲ πράξεις ἀνεστρέφετο πρὸς τὸν δεσπότην; εὐθύς διελέγετο πρὸς αὐτὸν, ὅτι οὐχ οὕτως ἐσολίσθαι δεῖ αὐτὸν, οὐχ οὕτω κεάρθαι·
- 117 περὶ τῶν υἱῶν, πῶς δεῖ αὐτοὺς διάγειν. Καὶ τί Θαυμασόν; εἰ γὰρ παιδοτρίβην ἐώνητο, ἐν τοῖς παλαιστικοῖς ὑπηρέτη ἂν ἐχρήτο αὐτῷ, ἢ κυρίῳ; εἰ δ' ἰατρὸν, ὡσαύτως· εἰ δ' ἀρχιτέκτονα. Καὶ οὕτως ἐφ' ἐκάστης ὕλης, τὸν ἔμπειρον τοῦ ἀπείρου
- 118 κρατεῖν πᾶσα ἀνάγκη. Ὅσις οὖν καθόλου τὴν περὶ βίον ἐπιστήμην κέκτηται, τί ἄλλο ἢ τοῦτου εἶναι δεῖ τὸν δεσπότην; Τίς γάρ ἐστιν ἐν νῆϊ κύριος; Ὁ κυβερνήτης. Διὰ τί; Ὅτι ὁ ἀπειθῶν αὐτῷ ζημιούται.
- 119 Ἀλλὰ δῆραι [ἢ δῆσαι] με δύναται. Μὴ τι οὖν ἀζημίως; Οὕτω μὲν καὶ γὰρ ἔκρινον. Ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀζημίως, διὰ τοῦτο οὐκ ἔξεςιν.

Οὐδενὶ δ' ἀξίμιόν ἐστι, τὸ πρᾶξαι τὰ ἄδικα. Καὶ τίς ἢ ζημία τῶν 120
 δήσαντι τὸν αὐτοῦ δοῦλον; Ἦν δοκεῖς; τὸ δῆσαι τοῦτο· ὃ καὶ σὺ
 ὁμολογήσεις, ἂν Θέλης σῶζειν, ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι Σηρίου,
 ἀλλ' ἡμερον ζῶον. Ἐπεὶ, πότε ἄμπελος πράσσει κακῶς; Ὅταν 121
 παρὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν πράσση. Πότ' ἀλεκτρυῶν; Ὡσαύτως.
 Οὐκοῦν καὶ ἄνθρωπος. Τίς οὖν αὐτοῦ ἢ φύσις; δάκνειν, καὶ 122
 λακτίζειν, καὶ εἰς φυλακὴν βάλλειν, καὶ ἀποκεφαλίζειν; Οὐ·
 ἀλλ' εὖ ποιεῖν, συνεργεῖν, ἐπεύχεσθαι. Τότ' οὖν κακῶς πράσσει,
 ἂν τε Θέλης, ἂν τε μὴ, ὅταν ἀγνωμονῇ.

Ὡςτε Σωκράτης οὐκ ἔπραξε κακῶς; Οὐ, ἀλλ' οἱ δικασταί, 123
 καὶ οἱ κατήγοροι. Οὐδ' ἐν Ῥώμῃ Ἐλουίδιος; Οὐ, ἀλλ' ὁ ἀπο-
 κτείνας αὐτόν. Πῶς λέγεις; Ὡς καὶ σὺ ἀλεκτρυόνα οὐ λέγεις 124
 κακῶς πράξαι τὸν νικῆσαντα καὶ κατακοπέντα, ἀλλὰ τὸν
 ἀπλήγα ἠττηθέντα· οὐδὲ κύνα εὐδαιμονίζεις, τὸν μῆτε διώ-
 κοντα, μῆτε πονοῦντα, ἀλλ' ὅταν ἰδροῦντα ἴδῃς, ὅταν ὀδυνώ-
 μενον, ὅταν ῥηγνύμενον ὑπὸ τοῦ δρόμου. Τί παραδοξολογοῦμεν, 125
 εἰ λέγομεν παντὸς κακὸν εἶναι τὸ παρὰ τὴν ἐκείνου φύσιν;
 τοῦτο παράδοξόν ἐστι; σὺ γὰρ αὐτὸ ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων οὐ
 λέγεις; διὰ τί οὖν ἐπὶ μόνου τοῦ ἀνθρώπου ἄλλως φέρῃ; ἀλλ', 126
 ὅτι λέγομεν ἡμερον εἶναι τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν, καὶ φιλάλ-
 ληλον, καὶ πιστὴν, τοῦτο παράδοξον οὐκ ἔστιν; Οὐδὲ τοῦτο. Πῶς 127
 οὖν, ὅτι οὐ δαιρόμενος βλάπτεται, ἢ δεσμευόμενος, ἢ ἀπο-
 κεφαλιζόμενος; οὐχὶ οὗτος, εἰ μὲν γενναίως πάσχει, καὶ προσ-
 κερδαίνων καὶ προσωφελούμενος ἀπέρχεται; ἐκεῖνος δὲ βλα-
 πτόμενός ἐστιν, ὃ τὰ οἰκτρότατα πάσχων, καὶ αἴσχιστα, ὃ ἀντί
 ἀνθρώπου λύκος γινόμενος, ἢ ἔχτις, ἢ σφήξ;

Ἄγε οὖν, ἐπέλθωμεν τὰ ὁμολογημένα. Ὁ ἀκώλυτος ἄνθρω- 128
 πος, ἐλεύθερος· ὧ πρόχειρα τὰ πράγματα ὡς βούλεται. Ὁ δ'
 ἔστιν ἢ κωλύσαι, ἢ ἀναγκάσαι, ἢ ἐμποδίσαι, ἢ ἄκοντα εἰς τι
 ἐμβαλεῖν, δοῦλος ἐστί. Τίς δ' ἀκώλυτος; Ὁ μηδενὸς τῶν ἄλλο- 129

- τρίων ἐφιέμενος. Τίνα δ' ἀλλότρια; Ἄ οὐκ ἔστιν ἐφ' ἡμῶν, οὐτ'
 130 ἔχειν, οὔτε μὴ ἔχειν, οὔτε ποιὰ ἔχειν, ἢ πῶς ἔχοντα. Οὐκοῦν
 το σῶμα ἀλλότριον, τὰ μέρη αὐτοῦ ἀλλότρια, ἢ κτῆσις ἀλλοτρία.
 Ἄν οὖν τινι τούτων ὡς ἰδίῳ προσπαθῆς, δώσεις δίκας ἄς ἄξιον
 131 τὸν τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενον. Αὕτη ἡ ὁδὸς ἐπ' ἔλευθερίαν
 ἄγει, αὕτη μόνη ἀπαλλαγὴ δουλείας, τὸ δυναθῆναί ποτ' εἰπεῖν
 ἐξ ὅλης ψυχῆς, τὸ,

Ἄγου δὲ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη,
 Ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμι διατεταγμένος.

- 132 Ἀλλὰ τί λέγεις, φιλόσοφε; καλεῖ σε ὁ τύραννος, ἐροῦντά τι
 ὧν οὐ πρέπει σοι. Λέγεις, ἢ οὐ λέγεις; εἶπέ μοι. Ἄφες σκέψωμαι.
 Νῦν σκέψη; ὅτε δ' ἐν τῇ σχολῇ ἦς, τί ἐσκέπτου; οὐκ ἐμελέτας,
 τίνα ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, καὶ τίνα οὐδέτερα; Ἐσκεπτόμην.
 133 Τίνα οὖν ἤρεσκεν ἡμῖν; Τὰ δίκαια καὶ καλὰ, ἀγαθὰ εἶναι· τὰ
 ἄδικα καὶ αἰσχροῦ, κακὰ. Μή τι τὸ ζῆν, ἀγαθόν; Οὔ. Μή τι τὸ
 ἀποθανεῖν, κακόν; Οὔ. Μή τι φυλακὴ; Οὔ. Λόγος δ' ἀγεννῆς
 καὶ ἄπιστος, καὶ φίλου προδοσία, καὶ κολακεία τυράννου, τί
 134 ἡμῖν ἐφαίνετο; Κακὰ. Τί οὖν; οὐχὶ σκέπτη, οὐδ' ἔσκεψαι καὶ
 βεβούλευσαι. Ποία γὰρ σκέψις, εἰ καθήκει μοι, δυναμένῳ, τὰ
 μέγιστα ἀγαθὰ ἐμαυτῷ περιποιῆσαι, τὰ μέγιστα κακὰ μὴ περι-
 ποιῆσαι; Καλὴ σκέψις, καὶ ἀναγκαία, πολλῆς βουλής δεομένη.
 Τί ἡμῖν ἐμπαίζεις; ἄνθρωπε· οὐδέποτε τοιαύτη σκέψις γίνεται.
 135 Οὐδ', εἰ ταῖς ἀληθείαις κακὰ μὲν ἐφαντάζου τὰ αἰσχροῦ, ἀγαθὰ
 δὲ τὰ καλὰ, τὰ δ' ἄλλα οὐδέτερα, ἦλθες ἂν ἐπὶ ταύτην τὴν
 ἐπίστασιν, οὐδ' ἐγγύς· ἀλλ' αὐτόθεν διακρίνειν εἶχες, ὡσπερ
 136 ὄψει, τῇ διανοίᾳ. Πότε γὰρ σκέπτη, εἰ τὰ μέλανα λευκὰ
 ἔστιν; εἰ τὰ βαρέα κοῦφα; οὐχὶ δὲ τοῖς ἐναργῶς φαινομένοις
 παρακολουθεῖς; Πῶς οὖν νῦν σκέπτεσθαι λέγεις, εἰ τὰ οὐδέτερα

τῶν κακῶν φευκτότερα; Ἄλλ' οὐκ ἔχεις τὰ δόγματα ταῦτα · 137
 ἀλλὰ φαίνεται σοι οὔτε ταῦτα οὐδέτερα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα κακά ·
 οὔτ' ἐκεῖνα κακά, ἀλλ' οὐδέν πρὸς ἡμᾶς. Οὕτω γὰρ ἐξ ἀρχῆς 138
 εἴθισας σεαυτόν. Ποῦ εἶμι; Ἐν σχολῇ. Καὶ ἀκούουσί μου τίνες;
 Λέγω μετὰ τῶν φιλοσόφων. Ἄλλ' ἐξελήλυθα τῆς σχολῆς. Ἄρον
 ἐκεῖνα τὰ τῶν σχολαστικῶν καὶ τῶν μωρῶν. Οὕτως καταμαρ- 139
 τυρεῖται φίλος ὑπὸ φιλοσόφου · οὕτως παρασιτεῖ φιλόσοφος ·
 οὕτως ἐπ' ἀργυρίῳ ἐκμισθοῖ ἑαυτόν · οὕτως ἐν συγκλήτῳ τις οὐ
 λέγει τὰ φαινόμενα· ἔνδοθεν τὰ δόγματα αὐτοῦ βοᾷ, Σὺ ψυχρὸν 140
 καὶ ταλαίπωρον ὑποληψείδιον, ἐκ λόγων εἰκαίων ὡς ἐκ τριχῶς
 ἠρτημένον. Ἄλλὰ ἰσχυρὸν καὶ χρηστικὸν, καὶ ὑπὸ τοῦ διὰ τῶν
 ἔργων γεγυμνάσθαι μεμνημένον. Παραφύλαξον σεαυτόν, πῶς 141
 ἀκούεις, οὐ λέγω, ὅτι τὸ παιδίον σου ἀπέθανεν · πόθεν σοι;
 ἀλλ', ὅτι σου τὸ ἔλαιον ἐξεχύθη, ὁ οἶνος ἐξεπόθη; Ἴνα τις 142
 ἐπιστάς διατεινομένῳ σοι, τοῦτ' αὐτὸ μόνον εἶπῃ, Φιλόσοφε,
 ἄλλα λέγεις ἐν τῇ σχολῇ · τί ἡμᾶς ἐξαπατᾷς; τί, σκώληξ ὢν,
 λέγεις ὅτι ἄνθρωπος εἶ; Ἦθελον ἐπιστῆναί τινα αὐτῶν συνουσιά- 143
 ζοντι, ἵνα ἴδω πῶς τείνεται, καὶ ποίας φωνᾶς ἀφήσιν, εἰ
 μέμνηται τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τῶν λόγων οὐς ἀκούει, ἢ λέγει,
 ἢ ἀναγινώσκει.

Καὶ τί ταῦτα πρὸς ἐλευθερίαν; Οὐκ ἄλλα μὲν οὖν ἢ ταῦτα, 144
 ἂν τε θέλῃτε ὑμεῖς οἱ πλούσιοι, ἂν τε μή. Καὶ τίς σοι μαρτυρεῖ 145
 ταῦτα; Τίς γὰρ ἄλλος, ἢ αὐτοὶ ὑμεῖς; οἱ τὸν κύριον τὸν μέγαν
 ἔχοντες, καὶ πρὸς τὸ ἐκείνου νεῦμα καὶ κίνημα ζῶντες, καὶ
 τινὰ ὑμῶν ἴδη μόνον συνεστραμμένῳ βλέμματι, ἀποψυχόμενοι ·
 οἱ τὰς γραίας θεραπεύοντες καὶ τοὺς γέροντας, καὶ λέγοντες,
 ὅτι, Οὐ δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι · οὐκ ἔξεςί μοι. Διὰ τί οὐκ ἔξεςί 146
 σοι; οὐκ ἄρτι ἐμάχου μοι, λέγων ἐλεύθερος εἶναι; Ἄλλὰ
 Ἄπρυλλά με κεκώλυκε. Λέγε οὖν τὰς ἀληθείας, δοῦλε, καὶ μὴ
 δραπέτευέ σου τοὺς κυρίους, μηδ' ἀπαρνοῦ, μηδὲ τόλμα

καρπισὴν διδόναι, τοσούτους ἔχων τῆς δουλείας ἐλέγχους.

- 147 Καίτοι τὸν μὲν ὑπ' ἔρωτος ἀναγκαζόμενον τι ποιεῖν παρὰ τὸ φαινόμενον, καὶ ἅμα μὲν ὀρῶντα τὸ ἄμεινον, ἅμα δ' οὐκ ἐξευτονοῦντα ἀκολουθησάμενος αὐτῷ, ἔτι μᾶλλον ἂν τις συγγνώμης ἄξιον ὑπολάβοι, ἅθ' ὑπὸ τινος βιαίου καὶ τρόπον τινὰ Θείου
- 148 κατεσχημένον. Σοῦ δὲ τίς ἀνάσχοιτο, τῶν γραῶν ἐρῶντος καὶ τῶν γερόντων, καὶ ἐκείνας ἀπομύσσουντος, καὶ ἀποπλύνοντος, καὶ δωροδοκοῦντος, καὶ ἅμα μὲν νοσοῦσας θεραπεύοντος ὡς δούλου, ἅμα δ' ἀποθανεῖν εὐχομένου, καὶ τοὺς ἰατροὺς διακρίνοντος, εἰ ἤδη θανασίμως ἔχουσιν; ἢ πάλιν, ὅταν ὑπὲρ τῶν μεγάλων τούτων καὶ σεμνῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν, τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων
- 149 δούλων καταφιλήσῃ, ἵνα μὴδ' ἐλευθέρων δούλος ᾖ; Εἶτά μοι σεμνὸς περιπατεῖς, στρατηγῶν, ὑπατεύων. Οὐκ οἶδα πῶς ἐστρατήγησας, πόθεν τὴν ὑπατείαν ἔλαβες, τίς σοι αὐτὴν ἔδωκεν;
- 150 Ἐγὼ μὲν οὐδὲ ζῆν ἤθελον, εἰ διὰ Φηλικίωνα ἔδει ζῆσαι, τῆς ὀφρῦος αὐτοῦ καὶ τοῦ δουλικοῦ φρυάγματος ἀνασχόμενον. Οἶδα γὰρ, τί ἐστὶ δούλος εὐτυχῶν, ὡς δοκεῖ, καὶ τετυφωμένους.
- 151 Σὺ οὖν, φησὶν, ἐλεύθερος εἶ; Θέλω, νῆ τοὺς Θεοὺς, καὶ εὐχομαι· ἀλλ' οὐπω δύναμαι ἀντιδέξασθαι τοῖς κυρίοις, ἔτι τιμῶ τὸ σωματίον, ὀλόκληρον αὐτὸ ἔχειν ἀντὶ πολλοῦ ποιοῦμαι,
- 152 καίτοι μὴδ' ὀλόκληρον ἔχων. Ἀλλὰ δύναμαι σοι δεῖξαι ἐλεύθερον, ἵνα μηκέτι ζητῆς τὸ παράδειγμα. Διογένης ἦν ἐλεύθερος. Πόθεν τοῦτο; Οὐχ ὅτι ἐξ ἐλευθέρων ἦν *οὐ γὰρ ἦν*, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἦν· ὅτι ἀποβεβλήκει πάσας τὰς τῆς δουλείας λαβὰς, οὐδ' ἦν ὅπως τις προσέλθῃ πρὸς αὐτὸν, οὐδ' ὅθεν λάβηται πρὸς τὸ
- 153 καταδουλώσασθαι. Πάντα εὐλύτα εἶχε, πάντα μόνον προσηρητημένα. Εἰ τῆς κτήσεως ἐπελάβου, αὐτὴν ἀφῆκεν ἂν σοι μᾶλλον ἢ ἠκολούθησε δι' αὐτήν· εἰ τοῦ σκέλους, τὸ σκέλος· εἰ ὄλου τοῦ σωματίου, ὄλον τὸ σωματίον· οἰκείους, φίλους, πατρίδα, ὡσαύτως. Ἦδει γὰρ, πόθεν ἔχει, καὶ παρὰ τίνος, καὶ ἐπὶ τίσει

λαβών. Τούς μὲν γ' ἀληθινούς προγόνους, τοὺς Θεούς, καὶ 154
 τὴν τῷ ὄντι πατρίδα, οὐδέ ποτ' ἂν ἐγκατέλιπεν, οὐδὲ παρ-
 εχώρησεν ἄλλῃ μᾶλλον πείθεσθαι αὐτοῖς καὶ ὑπακούειν, οὐδ'
 ὑπεραπέθανεν ἂν εὐκολώτερον τῆς πατρίδος ἄλλος. Οὐ γὰρ 155
 ἐξήτει ποτὲ δόξαι τι ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐμέμνητο
 ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον ἐκεῖθεν ἐστὶ, καὶ ὑπὲρ ἐκείνης πράττεται,
 καὶ ὑπὸ τοῦ διοικοῦντος αὐτὴν παρεγγυᾶται. Ταιγαροῦν ὄρα, 156
 τί λέγει αὐτός, καὶ γράφει· Διὰ τοῦτό σοι, φησὶν, ἐξέσιν, ὧ
 Διόγετες, καὶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαι- 157
 μονίων, ὡς βούλει διαλέγεσθαι. Ἄρά γ', ὅτι ἐξ ἐλευθέρων ἦν;
 Πάντες γὰρ Ἀθηναῖοι, καὶ πάντες Λακεδαιμόνιοι, καὶ
 Κορίνθιοι, διὰ τὸ ἐκ δούλων εἶναι, οὐκ ἠδύνατο αὐτοῖς ὡς
 ἠθούλονται διαλέγεσθαι, ἀλλ' ἐθεδοίκεσαν καὶ ἐθεράπευον; Διὰ 158
 τί οὖν, φησὶν, ἐξέσιν; Ὅτι τὸ σωματίον, ἐμὸν οὐχ ἠγοῦμαι·
 ὅτι οὐδενὸς δέομαι, ὅτι ὁ νόμος μοι πάντα ἐστὶ, καὶ ἄλλο οὐδέν.
 Ταῦτα ἦν τὰ ἐλεύθερον ἐκεῖνον ἐάσαντα.

Καὶ ἵνα μὴ δόξης, ὅτι παράδειγμα δεικνυμι ἀνδρὸς ἀπερι- 159
 γάτου, μήτε γυναῖκα ἔχοντος, μήτε τέκνα, μήτε πατρίδα,
 ἢ φίλους, ἢ συγγενεῖς, ὑφ' ὧν κάμπτεσθαι καὶ περισπᾶσθαι
 ἠδύνατο· λάβε Σωκράτην, καὶ θεάσαι γυναῖκα καὶ παιδία
 ἔχοντα, ἀλλ' ὡς ἀλλότρια· πατρίδα, ἐφ' ἧσον ἔδει, καὶ ὡς
 ἔδει· φίλους, συγγενεῖς, πάντα ταῦτα ὑποτεταχότα τῷ νόμῳ,
 καὶ τῇ πρὸς ἐκεῖνον εὐπειθείᾳ. Διὰ τοῦτο στρατεύεσθαι μὲν ὀπότ' 160
 ἔδει, πρῶτος ἀπῆει, κάκει ἐκινδύνευεν ἀφειδέστατα· ἐπὶ
 Λέοντα δ' ὑπὸ τῶν τυράννων πεμφθεὶς, ὅτι αἰσχρὸν ἠγεῖτο,
 οὐδ' ἐπεβουλεύσατο· εἰδὼς ὅτι ἀποθανεῖν δεήσει, ἂν οὕτω τύχη
 Καὶ τί αὐτῷ διέφερον; ἄλλο γὰρ τι σώζειν ἠθελεν· οὐ τὸ 161
 σαρκίδιον, ἀλλὰ τὸν πισόν, τὸν αἰδήμονα. Ταῦτα ἀπαρεγ-
 χεῖρητα, ἀνυπότακτα. Εἶδ', ὅτ' ἀπολογεῖσθαι ἔδει ὑπὲρ τοῦ 162
 ζῆν, μή τι ὡς τέκνα ἔχων ἀναστρέφεται; μή τι ὡς γυναῖκα;

- ἀλλ' ὡς μόνος. Τί δ', ὅτε πιεῖν ἔδει τὸ φάρμακον, πῶς ἀνα-
 163 σρέφεται; δυνάμενος διασωθῆναι, καὶ τοῦ Κρίτωνος αὐτῷ
 λέγοντος, ὅτι, Ἐξέλθε διὰ τὰ παιδία· τί λέγει; ἔρμαιον ἠγείτο
 αὐτό; πόθεν; ἀλλὰ τὸ εὐσχημον σκοπεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐδ' ὄρα,
 οὐδ' ἐπιλογίζεται. Οὐ γὰρ ἤθελε, φησί, σῶσαι τὸ σωματίον·
 ἀλλ' ἐκεῖνο, ὃ τῷ δικαίῳ μὲν αὖξεται καὶ σώζεται, τῷ δ' ἀδίκῳ
 164 μειοῦται καὶ ἀπόλλυται. Σωκράτης δ' αἰσχροῦς οὐ σώζεται· ὁ
 μὴ ἐπιψηφίσας, Ἀθηναίων κελευόντων, ὁ τοὺς τυράννους ὑπερ-
 ἰδῶν, ὁ τοιαῦτα περὶ ἀρετῆς καὶ καλοκαγαθίας διαλεγόμενος.
 165 Τοῦταν οὐκ ἔσι σῶσαι αἰσχροῦς· ἀλλ' ἀποθνήσκων σώζεται, οὐ
 φεύγων. Καὶ γὰρ ὁ ἀγαθὸς ὑποκριτῆς, παυόμενος ὅτε δεῖ,
 166 σώζεται μᾶλλον, ἢ ὑποκρινόμενος παρά καιρόν. Τί οὖν ποιήσει τὰ
 παιδία; «Εἰ μὲν εἰς Θετταλίαν ἀπήειν, ἐπεμελήθητε [ἀν] αὐτῶν εἰς
 » ἄδου δέ μου ἀποδημήσαντος, οὐδεὶς ἔσαι ὁ ἐπιμελησόμενος;»
 167 Ὅρα πῶς ὑποκορίζεται καὶ σκόπτει τὸν Θάνατον. Εἰ δ' ἐγὼ
 καὶ σὺ ἤμεν, εὐθύς ἂν κατεφιλοσοφήσαμεν, ὅτι τοὺς ἀδι-
 κοῦντας δεῖ τοῖς ἴσοις ἀμύνεσθαι· καὶ προσθέντες, ὅτι, ὄφελος
 ἔσομαι πολλοῖς ἀνθρώποις σωθεὶς, ἀποθανῶν δ' οὐδενί. Εἰ γὰρ
 168 ἔδει διὰ τρώγλης ἐκδύντας, ἐξήλθομεν ἂν. Καὶ πῶς ἂν ὠφελή-
 σαμέν τινα; ποῦ γὰρ ἂν ἔτι ἔμενον ἐκεῖνοι; ἢ εἰ ὄντες ἤμεν
 ὠφέλιμοι, οὐχὶ πολὺ μᾶλλον ἀποθανόντες ἂν, ὅτε ἔδει καὶ ὡς
 169 ἔδει, ὠφελήσαμεν ἀνθρώπους; Καὶ νῦν, Σωκράτους ἀπο-
 θανόντος, οὐδὲν ἦττον, ἢ καὶ πλεῖον, ὠφέλιμός ἐστιν ἀνθρώποις
 ἢ μνήμη ὧν ἔτι ζῶν ἔπραξεν ἢ εἶπε.
 170 Ταῦτα μελέτα, ταῦτα τὰ δόγματα, τούτους τοὺς λόγους·
 εἰς ταῦτα ἀφόρα τὰ παραδείγματα, εἰ θέλεις ἐλεύθερος εἶναι,
 171 εἰ ἐπιθυμεῖς κατ' ἀξίαν τοῦ πράγματος. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ
 τηλικούτου πράγμα τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ὦνῃ; Ὑπὲρ τῆς
 νομιζομένης ἐλευθερίας ταύτης, οἱ μὲν ἀπάγχονται, οἱ δὲ
 κατακρημνίζουσιν ἑαυτούς· ἔσι δ' ὅτε καὶ πόλεις ὄλαι ἀπώ-

λουτο. Ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀνεπιβουλεύτου καὶ ἀσφαλοῦς 172
 ἐλευθερίας, ἀπαιτοῦντι τῷ Θεῷ ἃ δέδωκεν οὐκ ἀποδώσεις;
 οὐχ, ὡς Πλάτων λέγει, μελετήσεις, οὐχὶ ἀποθνήσκειν μόνου,
 ἀλλὰ καὶ σρεβλοῦσθαι, καὶ φεύγειν, καὶ θαίρεσθαι, καὶ πάντ'
 ἀπλῶς ἀποδιδόναι τἀλλότρια; Ἔση τοίνυν δούλος ἐν δούλοις, 173
 κἂν μυριάκις ὑπατεύσης· κἂν εἰς τὸ παλάτιον ἀναβῆς, οὐδὲν
 ἦττον. Καὶ αἰσθήση, ὅτι παράδοξα μὲν ἴσως φασὶν οἱ φιλό-
 σοφοι, καθάπερ καὶ ὁ Κλεάνθης ἔλεγεν, οὐ μὴν παράλογα. Ἔργω 174
 γὰρ εἶση, ὅτι ἀληθῆ ἐσι, καὶ τούτων τῶν θαυμαζομένων καὶ
 σπουδαζομένων ὄφελος οὐδὲν ἐστὶ τοῖς τυχοῦσι· τοῖς δὲ μηδέπω
 τετευχόσι φαντασία γίνεται, ὅτι παραγενομένων αὐτῶν, ἅπαντα
 παρέσαι αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ· εἶθ, ὅταν παραγένηται, τὸ καῦμα
 ἴσον, ὁ ῥιπτασμός ὁ αὐτός, ἡ ἄση, ἡ τῶν οὐ παρόντων
 ἐπιθυμία. Οὐ γὰρ ἐκπληρώσει τῶν ἐπιθυμουμένων ἐλευθερία 175
 παρασκευάζεται, ἀλλὰ ἀνασκευῆ τῆς ἐπιθυμίας. Καὶ, ἔν' εἰδῆς 176
 ὅτι ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν, ὡς ἐκείνων ἔνεκα πεπόνηκας, οὕτω καὶ
 ἐπὶ ταῦτα μετάθες τὸν πόνον· ἀγρύπνησον ἔνεκα τοῦ δόγμα
 περιποιήσασθαι ἐλευθεροποιόν· θεράπευσον, ἀντὶ γέροντος 177
 πλουσίου, φιλόσοφον· περὶ θύρας ὄφθητι τὰς τούτου· οὐκ
 ἀσχημονήσεις ὄφθεις· οὐκ ἀπελεύση κενός, οὐδ' ἀκερδῆς, ἀν
 ὡς δεῖ προσέλθης. Εἰ δὲ μὴ, πείρασόν γε· οὐκ ἔστιν αἰσχρὰ ἢ
 πεῖρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6'.

Περὶ Συμπεριφορᾶς.

ΤΟΥΤΩ τῷ τόπῳ πρὸ πάντων σε δεῖ προσέχειν, μὴ ποτε ἄρα
 τῶν προτέρων συνήθων ἢ φίλων ἀνακραθῆς τιτι οὕτως, ὥστ'
 εἰς τὰ αὐτὰ συγκαταβῆναι αὐτῶ. Εἰ δὲ μὴ, ἀπολείς σεαυτόν.
 2 Ἄν δὲ σ' ὑποτρέχῃ, ὅτι ἀδέξιος αὐτῶ φανοῦμαι, καὶ οὐχ
 ὁμοίως ἔξει ὡς πρότερον· μέμνησα, ὅτι προῖκα οὐδὲν γίνεται
 οὐδ' ἔστι δυνατόν, μὴ τὰ αὐτὰ ποιοῦντα, τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ
 3 ποτέ. Ἐλοῦ οὖν πότερον θέλεις, ὁμοίως φιλεῖσθαι ὑφ' ὧν
 πρότερον, ὅμοιος ὧν τῷ πρότερον σεαυτῶ· ἢ, κρεῖσσων ὧν,
 4 μὴ τυγχάνειν τῶν ἴσων. Εἰ γὰρ τοῦτο κρεῖσσον, αὐτόθεν ἀπό-
 νευσον ἐπὶ τοῦτο, μηδὲ σε περισπάτωσαν οἱ ἕτεροι διαλογισμοί.
 Οὐδεὶς γὰρ ἐπαμφοτερίζων δύναται προκόψαι· ἀλλ' εἰ τοῦτο
 πάντων προκέκρικας, εἰ πρὸς τούτῳ μόνῳ θέλεις εἶναι, εἰ
 5 τοῦτο ἐκπονησαι, ἄφες ἅπαντα ἄλλα· εἰ δὲ μὴ, οὗτος ὁ ἐπαμφο-
 τερισμὸς ἐκάτερόν σοι ποιήσει, οὔτε προκόψεις κατ' ἀξίαν,
 6 οὔτ' ἐκείνων τεύξῃ ὧν πρότερον ἐτύγχανες. Πρότερον γὰρ εἰλι-
 κρινῶς ἐφιέμενος τῶν οὐθενὸς ἀξίων, ἠδύς ἢς τοῖς συνοῦσιν.
 Οὐ δύνασαι δ' ἐν ἀμφοτέρῳ τῷ εἶδει διευνεγκεῖν· ἀλλ' ἀνάγκη,
 καθόσον ἂν τοῦ ἐτέρου κοινωνῆς, ἀπολείπεσθαι σ' ἐν θατέρῳ.
 7 Οὐ δύνασαι, μὴ πίνων μεθ' ὧν ἔπινες, ὁμοίως ἠδύς αὐτοῖς
 φαίνεσθαι· ἐλοῦ οὖν, πότερον μεθυστῆς εἶναι θέλεις, καὶ
 ἠδύς ἐκείνοις, ἢ νήφων ἀηδῆς. Οὐ δύνασαι, μὴ ἄδων μεθ'
 ὧν ἤδεις, ὁμοίως φιλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν· ἐλοῦ οὖν καὶ ἐνταῦθα,
 8 πότερον θέλεις. Εἰ γὰρ κρεῖσσον, τὸ αἰδήμονα εἶναι καὶ
 κόσμιον, τοῦ εἰπεῖν τινα, ἠδύς ἀνθρώπος! ἄφες τὰ ἕτερα,
 9 ἀπόγνωθι, ἀποστράφηθι, μηδὲν σοὶ καὶ αὐτοῖς. Εἰ δὲ μὴ

ἀρέσει ταῦτα, ὅλος ἀπόκλινον ἐπὶ τάναντία· γενοῦ εἰς τῶν
κιναιδῶν, εἰς τῶν μοιχῶν, καὶ ποίει τὰ ἐξῆς, καὶ τεύξῃ ὧν
θέλεις. Καὶ ἀναπηδῶν ἐπικραύγαζε τῷ ὀρχηστῇ. Διάφορα δ' 10
οὕτω πρόσωπα οὐ μίγνυται· οὐ δύνασαι καὶ Θερσίτην ὑπο-
κρίνασθαι, καὶ Ἀγαμέμνονα. Ἄν Θερσίτης εἶναι θέλης, κυρτόν
σε εἶναι δεῖ καὶ φαλακρόν· ἂν Ἀγαμέμνων, μέγαν καὶ καλόν,
καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους φιλοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'.

Τίνα τίνων Ἀντικαταλλακτέον.

Ἐκεῖνο πρόχειρον ἔχε, ὅταν τινὸς ἀπολείπη τῶν ἐκτός,
τί ἀντ' αὐτοῦ περιποιῇ. Κὰν ἢ πλείονος ἄξιον, μηδέποτ' εἴπῃς ὅτι
ἐξημῶμαι. Οὐδ' [ἀν] ἀντὶ ὄνου ἵππον, οὐδ' ἀντὶ προβάτου βοῦν, 2
οὐδ' ἀντὶ κέρματος πρᾶξιν καλὴν, οὐδ' ἀντὶ ψυχρολογίας ἡσυ-
χίαν οἶαν δεῖ, οὐδ' ἀντὶ αἰσχρολογίας αἰδῶ. Τούτων μεμνημέ- 3
νος, πανταχοῦ διασώσεις τὸ σεαυτοῦ πρόσωπον οἶον ἔχειν σε
δεῖ. Εἰ δὲ μὴ, σκόπει, ὅτι ἀπόλλυνται οἱ χρόνοι εἰκῆ, καί,
ὅσα νῦν προσέχεις σεαυτῷ, μέλλεις ἐκχεῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ
ἀνατρέπειν. Ὀλίγων δὲ χρεῖα ἐστὶ πρὸς τὴν ἀπώλειαν τὴν πάν- 4
των καὶ ἀνατροπὴν· μικρᾶς ἀποστροφῆς τοῦ λόγου. Ἴν' ὁ κυ- 5
βερνήτης ἀνατρέψη τὸ πλοῖον, οὐ χρεῖαν ἔχει τῆς αὐτῆς παρα-
σκευῆς, ὅσης εἰς τὸ σῶσαι· ἀλλὰ μικρὸν πρὸς τὸν ἀνεμὸν ἂν
ἐπιστρέψη, ἀπώλετο· κὰν μὴ αὐτὸς ἐκὼν, ὑποπαρευθυμηθῇ
δὲ, ἀπώλετο. Τιοιούτόν ἐστὶ τι καὶ ἐνθάδε· μικρὸν ἂν ἀπο- 6
νυστάξῃς, ἀπῆλθε πάντα τὰ μέχρι νῦν συνειλεγμένα. Πρόσεχε 7
οὖν ταῖς φαντασίαις, ἐπαγρύπνει. Οὐ γὰρ μικρὸν τὸ τηρού-
μενον· ἀλλ' αἰδῶς, καὶ πίστις, καὶ εὐστάθεια, ἀπάθεια, ἀλυ-
πία, ἀφοβία, ἀταραξία, ἀπλῶς ἐλευθερία. Τίνων μέλλεις 8

ταῦτα πωλεῖν ; βλέπε πόσου ἀξίω. Ἄλλ' οὐ τεύξομαι τοιούτου
 τινὸς ἀντ' αὐτοῦ. Βλέπε καὶ τυγχάνων πάλιν ἐκείνου, τί ἀντ'
 9 αὐτοῦ λαμβάνεις. Ἐγὼ εὐκοσμίαν, ἐκείνος δημαρχίαν ἐκείνος
 στρατηγίαν, ἐγὼ αἰδῶ. Ἄλλ' οὐ κραυγάζω, ὅπου ἀπρεπές· ἀλλ'
 οὐκ ἀναστήσομαι, ὅπου μὴ δεῖ. Ἐλεύθερος γάρ εἰμι, καὶ φί-
 10 λος τοῦ Θεοῦ, ἔν' ἐκὼν πείθωμαι αὐτῷ. Τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς
 ἀντιποιεῖσθαι με δεῖ, οὐ σώματος, οὐ κτήσεως, οὐκ ἀρχῆς, οὐ
 φήμης, ἀπλῶς οὐδενός. Οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος βούλεται μ' ἀντι-
 ποιεῖσθαι αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἤθελεν, ἀγαθὰ πεποιήκει αὐτὰ ἀν-
 ἐμοί. Νῦν δ' οὐ πεποιήκε· διὰ τοῦτο οὐδὲν δύναμαι παραθεῖναι
 11 τῶν ἐντολῶν. Τήρει τὸ ἀγαθὸν τὸ ἑαυτοῦ ἐν παντί τῶν δ'
 ἄλλων τι, κατὰ τὸ διδόμενον, μέχρι τοῦ εὐλογιστεῖν ἐν αὐτοῖς·
 τούτῳ μόνῳ ἀρκοῦμενος. Εἰ δὲ μὴ, δυστυχήσεις, ἀτυχήσεις,
 12 κωλυθῆσθαι, ἐμποδισθῆσθαι. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐκεῖθεν ἀπεσταλμένοι
 νόμοι, ταῦτα τὰ διατάγματα· τούτων ἐξηγητὴν δεῖ γενέσθαι,
 τούτοις ὑποτεταγμένον, οὐ τοῖς Μασουρίου καὶ Κασσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Πρὸς τοὺς περὶ τὸ ἐν Ἡσυχίᾳ διάγειν ἐσπουδακότας.

ΜΕΜΝΗΣΟ, ὅτι οὐ μόνον ἐπιθυμία ἀρχῆς καὶ πλούτου τα-
 πεινοὺς ποιεῖ, καὶ ἄλλοις ὑποτεταγμένους, ἀλλὰ καὶ ἡσυχίας,
 καὶ σχολῆς, καὶ ἀποθημίας, καὶ φιλολογίας. Ἀπλῶς γὰρ, οἷον
 2 ἀν' ἣ τὸ ἐκτός, ἡ τιμὴ αὐτοῦ ὑποτάσσει ἄλλῳ. Τί οὖν διαφέρει,
 συγκλήτου ἐπιθυμεῖν, ἢ τοῦ μὴ εἶναι συγκλητικόν; τί διαφέρει,
 ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, ἢ ἀναρχίας; τί διαφέρει, λέγειν, ὅτι, Κακῶς
 μοί ἐστιν, οὐδὲν ἔχω τί πράξω, ἀλλὰ τοῖς βιβλίαις προσδέδεται
 ὡς νεκρός· ἢ λέγειν, Κακῶς μοί ἐστιν, οὐκ εὐσχολῶ ἀναγνώνας;
 3 Ὡς γὰρ ἀσπασμοὶ καὶ ἀρχὴ τῶν ἐκτός ἐστὶ καὶ ἀπροαιρέτων,

οὕτω καὶ βιβλίον. Ἡ τίνος ἔνεκα θελεῖς ἀναγνῶναι; εἰπέ μοι 4
 Εἰ μὲν γὰρ ἐπ' αὐτὸ καταστρέφεις τὸ ψυχαγωγηθῆναι ἢ μαθεῖν
 τι, ψυχρὸς εἶ, καὶ ἀταλαίπωρος. Εἰ δ' ἐφ' ὃ δεῖ ἀναφέρεις, τί
 τοῦτ' ἔστιν ἄλλο ἢ εὐροια; εἰ δέ σοι τὸ ἀναγινώσκειν εὐροίαν
 μὴ περιποιεῖ, τί ὄφελος αὐτοῦ; Ἀλλὰ περιποιεῖ, φησί· καὶ διὰ 5
 τοῦτο ἀγανακτῶ, ὡς ἀπολειπόμενος αὐτοῦ. Καὶ τίς αὕτη ἢ
 εὐροια, ἣν ὁ τυχὼν ἐμποδίσαι δύναται, οὐ λέγω Καίσαρ, ἢ
 Καίσαρος φίλος, ἀλλὰ κόραξ, αὐλητής, πυρετὸς, ἄλλα τρις-
 μύρια; ἢ δ' εὐροια οὐδὲν οὕτως ἔχει, ὡς τὸ διηνεκὲς καὶ
 ἀνεμπόδιστον. Νῦν καλοῦμαι, πράξων τι ἄπειμι νῦν, προσ- 6
 ἔξων τοῖς μέτροις ἃ δεῖ τηρεῖν, ὅτι αἰδημόνως, ὅτι ἀσφαλῶς,
 ὅτι δίχα ὀρέξεως καὶ ἐκκλίσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκτός· καὶ λοιπὸν 7
 προσέχω τοῖς ἀνθρώποις, τίνα φασί, πῶς κινοῦνται· καὶ τοῦτο
 οὐ κακοήθως, οὐδ' ἵνα ἔχω ψέγειν ἢ καταγελαῖν· ἀλλ' ἐπ'
 ἑμαυτὸν ἐπιστρέφων, εἰ ταῦτά καγὼ ἁμαρτάνω, ὅπως οὖν παύ-
 σωμαι. Τότε καὶ ἐγὼ ἠμάρτανον· νῦν δ' οὐκέτι, χάρις τῷ Θεῷ.

Ἄγε, ταῦτα ποιήσας, καὶ πρὸς τούτοις γενόμενος, χεῖρον 8
 ἔργον πεποίηκας ἢ χιλίους στίχους ἀναγνοῦς, ἢ γράψας ἄλλους
 τοσοῦτους; ὅταν γὰρ ἐσοθῆς, ἀχθῆ ὅτι μὴ ἀναγινώσκεις; οὐκ
 ἀρκῆ τῷ κατ' ἃ ἀνέγνωκας ἐσοθῆναι; ὅταν λούῃ; ὅταν γυμνάξῃ;
 Διὰ τί οὖν ἐπὶ πάντων οὐχ ὁμαλίζεις, καὶ ὅταν Καίσαρι προσ- 9
 ῖης, καὶ ὅταν τῷ δεῖναι; Εἰ τὸν ἀπαθῆ τηρεῖς, εἰ τὸν ἀκατά- 10
 πληκτον, εἰ τὸν κατεσταλμένον· εἰ βλέπεις μᾶλλον τὰ γινό-
 μενα, ἢ βλέπῃ· εἰ μὴ φθονεῖς τοῖς προτιμωμένοις· εἰ μὴ
 ἐκπλήσσοσί σε αἱ ὕλαι· τί σοι λείπει; Βιβλία; Πῶς, ἢ ἐπὶ 11
 τί; οὐχὶ γὰρ ἐπὶ τὸ βιοῦν παρασκευὴ τίς ἐστὶν αὕτη; τὸ βιοῦν
 δ' ἐξ ἄλλων τινῶν ἢ τούτων συμπληροῦται. Οἷον ἂν εἰ ὁ ἀθλη-
 τῆς κλαίῃ εἰς τὸ στάδιον εἰσιῶν, ὅτι μὴ ἔξω γυμνάζεται.
 Τούτου ἔνεκα ἐγυμνάζου· ἐπὶ τούτῳ οἱ ἀλτῆρες, ἢ ἀφή, οἱ νε- 12
 ανίσκοι. Καὶ νῦν ἐκεῖνα ζητεῖς, ὅτε τοῦ ἔργου καιρὸς ἐστὶν;

- 13 Οἶον εἰ ἐπὶ τοῦ συγκαταθετικοῦ τόπου, παρισταμένων φαν-
 τασιῶν, τῶν μὲν καταληπτῶν, τῶν δ' ἀκαταλήπτων, μὴ ταύ-
 τας διακρίνειν θελοῖμεν, ἀλλ' ἀναγινώσκειν τὰ περὶ κατα-
 λήψεως.
- 14 Τί οὖν τὸ αἴτιον; Ὅτι οὐδέποτε τούτου ἕνεκα ἀνέγνωμεν,
 οὐδέποτε τούτου ἕνεκα ἐγράψαμεν, ἢ ἐπὶ τῶν ἔργων κατὰ
 φύσιν χρώμεθα ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις· ἀλλ' αὐτοῦ
 καταλήγομεν, μαθεῖν τί λέγεται, καὶ ἄλλω δύνασθαι ἐξηγή-
 σασθαι, τὸν συλλογισμόν ἀναλῦσαι, καὶ τὸν ὑποθετικὸν ἐφο-
 15 δεῦσαι. Διὰ τοῦτο, ὅπου ἡ σπουδὴ, ἐκεῖ καὶ ὁ ἐμποδισμὸς.
 Θέλεις τὰ μὴ ἐπὶ σοὶ ἐξάπαντος; κωλύου ταίνυν, ἐμποδίζου,
 16 ἀποτύγχανε. Εἰ δὲ τὰ περὶ ὀρμῆς τούτου ἕνεκα ἀναγινώσκοιμεν,
 οὐχ ἵνα ἴδωμεν τί λέγεται περὶ ὀρμῆς, ἀλλ' ἵνα εὖ ὀρμῶμεν
 τὰ περὶ ὀρέξεως, καὶ ἐκκλίσεως, ἵνα μήποτε ὀρεγόμενοι ἀπο-
 τυγχάνωμεν, μήτ' ἐκκλίνοντες περιπίπτωμεν τὰ περὶ καθή-
 κοντος δ', ἵνα μεμνημένοι τῶν σχέσεων, μηδὲν ἀλογίστως,
 17 μηδὲ παρ' αὐτὰ ποιῶμεν· οὐκ ἂν ἠγανακτοῦμεν πρὸς τὰ ἀνα-
 γνώσματα ἐμποδιζόμενοι, ἀλλὰ τῷ τὰ ἔργα ἀποδιδόναί τὰ κατ-
 ἀλληλα ἠρκούμεθα, καὶ ἠριθμοῦμεν ἂν οὐ ταῦτα ἅ μέχρι νῦν
 ἀριθμεῖν εἰδίσαμεθα, Σήμερον ἀνέγνων στίχους τοσοῦσδε,
 18 ἔγραψα τοσοῦσδε· ἀλλὰ, Σήμερον ὀρμῇ ἐχρησάμην ὡς παρ-
 αγγέλλεται ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, ὀρέξει οὐκ ἐχρησάμην, ἐκκλίσει
 πρὸς μόνον τὰ προαιρετικά, οὐ κατεπλάγην τὸν δεῖνα, οὐκ
 ἐδυσωπήθην ὑπὸ τοῦ δεῖνος, τὸ ἀνεκτικὸν ἐγύμνασα, τὸ ἀφεκτι-
 κόν, τὸ συνεργητικόν· καὶ οὕτως ἂν ἠὲ χαριστοῦμεν τῷ Θεῷ,
 ἐφ' οἷς δεῖ εὐχαριστεῖν.
- 19 Νῦν δ' ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἄλλον τρόπον ὁμοιοι
 τοῖς πολλοῖς γινόμεθα. Ἄλλος φοβεῖται μὴ οὐκ ἄρξῃ· σὺ, μὴ
 20 ἄρξῃς. Μηθαμῶς, ἄνθρωπε. Ἄλλ', ὡς καταγελάς τοῦ φοβου-
 μένου μὴ ἄρξαι, οὕτω καὶ σαυτοῦ καταγέλα. Οὐδὲν γάρ

διαφέρει, ἢ διψῆν πυρέσσοντα, ἢ ὡς λυσώδη ὑδροφόβου εἶναι.
 Ἡ πῶς ἔτι δυνήσῃ εἰπεῖν τὸ τοῦ Σωκράτους, Εἰ ταύτη φίλον 21
 τῷ Θεῷ, ταύτη γενέσθω; Δοκεῖς, Σωκράτης εἰ ἐπεθύμει ἐν
 Λυκείῳ ἢ ἐν Ἀκαδημίᾳ σχολάζειν, καὶ διαλέγεσθαι κατ' ἡμέ-
 ραν τοῖς νέοις, εὐκόλως ἂν ἐστρατεύσατο ὁσάκις ἐστρατεύσατο;
 οὐχὶ δ' ὠδύρετ' ἂν καὶ ἔστενε, Τάλας ἐγὼ, νῦν δ' ἐνθάδ' ἀτυχῶ
 ἄθλιος, δυνάμενος ἐν Λυκείῳ ἠλιάζεσθαι; Τοῦτο γάρ σου τὸ 22
 ἔργον ἦν, ἠλιάζεσθαι; οὐχὶ δὲ τὸ εὐροεῖν; τὸ ἀκώλυτον εἶναι;
 τὸ ἀπαραπόδιτον; Καὶ πῶς ἂν ἔτι ἦν Σωκράτης, εἰ ταῦτα
 ὠδύρετο; πῶς ἂν ἔτι ἐν τῇ φυλακῇ παιᾶνας ἔγραφεν;

Ἀπλῶς οὖν ἐκείνου μέμνησο, ὅτι πᾶν ὃ ἔξω τῆς προαιρέσεως 23
 τῆς σαυτοῦ τιμήσεις, ἀπώλεσας τὴν προαίρεσιν. Ἐξω δ' ἔστιν
 οὐ μόνον ἀρχή, ἀλλὰ καὶ ἀναρχία· οὐ μόνον ἀσχολία, ἀλλὰ
 καὶ σχολή. Νῦν οὖν ἐμέ ἐν τῷ θορύβῳ τούτῳ διεξάγειν; Τί 24
 λέγεις, θορύβῳ; Ἐν πολλοῖς ἀνθρώποις; Καὶ τί χαλεπόν;
 δόξον ἐν Ὀλυμπίᾳ εἶναι, πανήγυριν αὐτὸν ἡγήσαι. Κάκει ἄλλος
 ἄλλο τι κέρραγεν, ἄλλος ἄλλο τι πράσσει, ἄλλος τῷ ἄλλῳ
 ἐνσεύεται. Ἐν τοῖς βαλανείοις ὄχλος· καὶ τίς ἡμῶν οὐ χαίρει
 τῇ πανηγύρει ταύτῃ, καὶ ὀδυνώμενος αὐτῆς ἀπαλλάσσεται;
 Μὴ γίνου δυσάρεστος, μηδὲ κακοστόμαχος πρὸς τὰ γινόμενα. 25
 Τὸ ὄξος σαπρὸν, θριμύ γάρ· τὸ μέλι σαπρὸν, ἀνατρέπει γάρ
 μου τὴν ἔξιν· λάχανα οὐ θέλω. Οὕτω καὶ, σχολὴν οὐ θέλω,
 ἐρημία ἔστιν ὄχλου οὐ θέλω, θορύβός ἐστιν. Ἄλλ' ἂν μὲν 26
 οὕτω φέρῃ τὰ πράγματα, ὥστε μόνον ἢ μετ' ὀλίγων διεξαγα-
 γεῖν, ἡσυχίαν αὐτὸ κάλει, καὶ χρῶ τῷ πράγματι, εἰς ὃ δεῖ
 λάλει σεαυτῷ, γύμναζε τὰς φαντασίας, ἐξεργάζου τὰς προ-
 λήψεις. Ἄν δ' εἰς ὄχλον ἐμπέσης, ἀγῶνα αὐτὸ λέγε, πανήγυριν,
 ἑορτήν· συνεορτάζειν πειρῶ τοῖς ἀνθρώποις. Τί γάρ ἐστιν 27
 ἡθιδιον θέαμα τῷ φιλανθρώπῳ, ἢ ἀνθρώποι πολλοί; ἵππων
 ἀγέλας ἢ βοῶν ἠδέως ὀρῶμεν· πλοῖα πολλὰ ὅταν ἴδωμεν,

- 28 διαχεόμεθα· ἀνθρώπους πολλοὺς βλέπων τίς ἀνιάται; Ἄλλὰ κατακραυγάζουσί μου. Οὐκοῦν ἡ ἀκοή σου ἐμποδίζεται. Τί οὖν πρὸς σέ; μή τι καὶ δύναμις ἢ ταῖς φαντασίαις χρηστική; καὶ τίς σε κωλύει ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει χρῆσθαι κατὰ φύσιν; ὄρμη καὶ ἀφορμῇ; ποῖος θόρυβος πρὸς τοῦτο ἱκανός;
- 29 Σὺ μόνου μέμνησο τῶν καθολικῶν· τί ἐμόν; τί οὐκ ἐμόν; τί μοι δίδονται; τί θέλει με ποιεῖν ὁ Θεὸς νῦν; τί οὐ θέλει;
- 30 Πρὸ ὀλίγου χρόνου ἤθελέ σε σχολάζειν, σαυτῷ λαλεῖν, γράφειν περὶ τούτων, ἀναγινώσκειν, ἀκούειν, παρασκευάζεσθαι ἔσχατος εἰς τοῦτο ἱκανὸν χρόνον. Νῦν σοι λέγει, Ἐλθὲ ἤδη ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, δεῖξον ἡμῖν τί ἔμαθες, πῶς ἤθλησας. Μέχρι τίνος γυμνασθήσῃ μόνος; ἤδη καιρὸς, γινῶναι σε, πότερον τῶν ἀξιονίκων εἴ τις ἀθλητῶν, ἢ ἐκείνων, οἱ τὴν οἰκουμένην περι-
- 31 ἔρχονται νικώμενοι. Τί οὖν ἀγανακτεῖς; οὐδεὶς ἀγῶν δίχα θορύβου γίνεται. Πολλοὺς δεῖ προγυμναστάς εἶναι, πολλοὺς τοὺς ἐπικραυγάζοντας, πολλοὺς ἐπιστάτας, πολλοὺς θεατάς. Ἄλλ'
- 32 ἐγὼ ἤθελον ἐφ' ἡσυχίας διάγειν. Οἴμωζε τοίνυν, καὶ στένε, ὥσπερ ἄξιός εἰ. Τίς γὰρ ἄλλη μείζων ταύτης ζημία τῷ ἀπαιδεύτῳ, καὶ ἀπειθοῦντι τοῖς θεοῖσι διατάγμασιν, ἢ τὸ λυπεῖσθαι, τὸ πενθεῖν, τὸ φθονεῖν, ἀπλῶς τὸ ἀτυχεῖν καὶ δυστυχεῖν; τούτων οὐ θέλεις ἀπαλλάξαι σεαυτόν;
- 33 Καὶ πῶς ἀπαλλάξω; Οὐ πολλάκις ἤκουσας, ὅτι ὄρεξιν ἄραί σε δεῖ παντελῶς, τὴν ἐκκλισιν ἐπὶ μόνῃ τρέψαι τὰ προαιρετικά, ἀφεῖναι σε δεῖ πάντα, τὸ σῶμα, τὴν κτῆσιν, τὴν φήμην, τὰ βιβλία, θόρυβον, ἀρχάς, ἀναρχίαν; ὅπου γὰρ ἀνκλήνης, ἐδούλευσας, ὑπετάγης, κωλυτὸς ἐγένου, ἀναγκαστὸς,
- 34 ὄλο εἰπ' ἄλλοις. Ἄλλὰ τὸ Κλεάνθους πρόχειρον,

Ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σὺ γ' ἡ Πεπρωμένη.

Θέλετ' εἰς Ῥώμην; Εἰς Ῥώμην. Εἰς Γύαρα; Εἰς Γύαρα. Εἰς

Ἀθήνας; Εἰς Ἀθήνας. Εἰς φυλακὴν; Εἰς φυλακὴν. Ἄν ἀπαξ 35
 εἴπης, τότε τις εἰς Ἀθήνας ἀπέλθῃ; ἀπόλου. Ἀνάγκη γε, ταύ-
 την τὴν ὄρεξιν, ἀτελῆ μὲν μένουσαν, ἀτυχῆ σε ποιεῖν· τελειω-
 θεῖσαν δὲ, κενὸν, ἐφ' οἷς οὐ δεῖ ἐπαιρόμενον· πάλιν, ἂν ἐμ-
 ποδισθῆς, δυστυχῆ, περιπίπτοντα οἷς οὐ θέλεις. Ἄφες οὖν 36
 ταῦτα πάντα. Καλαί αἱ Ἀθῆναι. Ἀλλὰ τὸ εὐδαιμονεῖν κάλλιον
 πολὺ· τὸ ἀπαθῆ εἶναι, τὸ ἀτάραχον, τὸ ἐπὶ μηδενὶ κείσθαι τὰ
 σὰ πράγματα. Θόρυβος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀσπασμοί. Ἀλλὰ τὸ 37
 εὐροεῖν, ἀντὶ πάντων τῶν δυσκόλων. Εἰ οὖν τούτων καιρὸς
 ἔστι, διὰ τί οὐκ αἶρεις αὐτῶν τὴν ἐκκλισιν; τίς ἀνάγκη, ὡς
 ὄνον ξυλοκοπούμενον ἀχθοφορεῖν; εἰ δὲ μὴ, ὄρα ὅτι δεῖ σε 38
 δουλεύειν αἰεὶ τῷ δυναμένῳ σοι διαπράξασθαι τὴν ἐξοδον, τῷ
 παρεμποδίσει δυναμένῳ· κακέϊνον θεραπεύειν, ὡς Κακο-
 δαίμονα.

Μία ὁδὸς ἐπὶ εὐροίαν (τοῦτο καὶ ὄρθρου καὶ μεθ' ἡμέραν 39
 καὶ νύκτωρ ἔστω πρόχειρον), ἀπόστασις τῶν ἀπροαιρέτων,
 τὸ μηδὲν ἴδιον ἡγεῖσθαι, τὸ παραδοῦναι πάντα τῷ Δαιμονίῳ,
 τῇ Τύχῃ· ἐκεῖνους ἐπιτρόπους αὐτῶν ποιήσασθαι, οὓς καὶ ὁ
 Ζεὺς πεποίηκεν· αὐτὸν δὲ πρὸς ἐνὶ εἶναι μόνῳ, τῷ ἰδίῳ, τῷ 40
 ἀκωλύτῳ· καὶ ἀναγινώσκειν, ἐπὶ τοῦτο ἀναφέροντα τὴν ἀνάγνω-
 σιν, καὶ γράφειν, καὶ ἀκούειν. Διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι εἰπεῖν 41
 φιλόπονον, ἂν ἀκούσω τοῦτο μόνον, ὅτι ἀναγινώσκει ἢ γράφει·
 κὰν προσθῆ τις, ὅλας τὰς νύκτας, οὐπω λέγω, ἂν μὴ γνῶ τὴν
 ἀναφορὰν. Οὐδὲ γὰρ σὺ λέγεις φιλόπονον, τὸν διὰ παιδισκά-
 ριον ἀργυρνοῦντα. Οὐ τοίνυν οὐδ' ἐγώ. Ἀλλ' ἐὰν μὲν ἕνεκα 42
 δόξης αὐτὸ ποιῆ, λέγω φιλόδοξον· ἂν δ' ἕνεκα ἀργυρίου, φι-
 λάργυρον, οὐ φιλόπονον· ἂν δὲ δι' ἐπιθυμίαν λόγου, φιλό-
 λογον. Ἄν δ' ἐπὶ τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν ἀναφέρῃ τὸν πόνον, ἔν 43
 ἐκεῖνο κατὰ φύσιν ἔχη καὶ διεξάγῃ, τότε λέγω μόνον φιλόπονον.
 Μηδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν μὴτ' ἐπαινεῖτε, μὴτε φέγετε, 44

ἀλλὰ ἀπὸ δογμάτων. Ταῦτα γὰρ ἐστὶ τὰ ἴδια ἐκάστου, τὰ καὶ
 45 τὰς πράξεις αἰσχροῦς ἢ καλῶς ποιῶντα. Τούτων μεμνημένος,
 46 χαῖρε τοῖς παροῦσι, καὶ ἀγάπα ταῦτα ὧν καιρὸς ἐστίν. Εἴ τινα
 ὀρᾷς, ὧν ἔμαθες καὶ διεσκέψω, ἀπαντῶντά σοι εἰς τὰ ἔργα,
 εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς. Εἴ τὸ κακὸς καὶ λοιδορον ἀπο-
 τέθεισαι ἢ μεμείωκας· εἴ τὸ προπετές, εἴ τὸ αἰσχρολόγον, εἴ τὸ
 εἰκαῖον, εἴ τὸ ἐπισεσυρμένον· εἴ οὐ κινῆ ἐφ' οἷς πρότερον, ἢ
 οὐχ ὁμοίως γ' ὡς πρότερον· ἑορτὴν ἄγειν δύνασαι καθ' ἡμέραν,
 σήμερον, ὅτι καλῶς ἀνεστράφης ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ, αὔριον,
 47 ὅτι ἐν ἐτέρῳ. Πόσω μείζων αἰτία θυσίας, ἢ ὑπατεία, ἢ ἐπαρ-
 χία; Ταῦτα ἐκ σοῦ αὐτοῦ γίνεται σοι, καὶ ἀπὸ τῶν Θεῶν.
 48 Ἐκεῖνο μέμνησο τίς ὁ διδούς ἐστίν, καὶ τίσι, καὶ διὰ τίνα. Τού-
 τοις τοῖς διαλογισμοῖς ἐντρεφόμενος, ἔτι διαφέρῃ, ποῦ ὧν
 εὐδαιμονήσεις; ποῦ ὧν ἀρέσεις τῷ Θεῷ; Οὐ πανταχόθεν τὸ
 ἴσον ἀπέχουσιν; οὐ πανταχόθεν ὁμοίως ὀρῶσι τὰ γινόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε'.

Πρὸς τοὺς μαχίμους καὶ Θηριώδεις.

Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὐτ' αὐτὸς μάχεται τιμῇ, οὐτ' ἄλλον ἐᾷ
 2 κατὰ δύναμιν. Παράδειγμα δὲ καὶ τούτου, καθάπερ καὶ τῶν
 ἄλλων, ἔκκειται ἡμῖν ὁ βίος ὁ Σωκράτους· ὃς οὐ μόνον αὐτὸς
 3 πανταχοῦ ἐξέφυγε μάχην, ἀλλ' οὐδ' ἄλλους μάχεσθαι εἶα. Ὅρα
 παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῷ Συμποσίῳ, πῶσας μάχας λέλυκε· πῶς
 πάλιν ἠνέσχετο Θρασυμάχου, πῶς Πύλου, πῶς Καλλικλέους·
 πῶς τῆς γυναικὸς ἠνείχετο, πῶς τοῦ υἱοῦ, ἐξελεγχόμενος ὑπ'
 4 αὐτοῦ, σοφιζόμενος. Λίαν γὰρ ἀσφαλῶς ἐμémνητο, ὅτι οὐδεὶς
 ἄλλοτριῦ ἡγεμονικοῦ κυριεύει. Οὐδὲν οὖν ἄλλο ἠθέλει, ἢ τὸ
 5 ἴδιον. Τί δ' ἐστὶ τούτου; Οὐχ ἵνα κινῆ τούτους κατὰ φύσιν·

τοῦτο γάρ ἀλλότριον· ἀλλ' ὅπως ἐκείνων τὰ ἴδια ποιούντων, ὡς αὐτοῖς δοκεῖ, αὐτὸς μηδὲν ἤττον κατὰ φύσιν ἔξει καὶ διεξάξει, μόνον τὰ αὐτοῦ ποιῶν πρὸς τὸ κάκεινους ἔχειν κατὰ φύσιν. Τοῦτο γάρ ἐστιν ὃ αἰεὶ πρόκειται τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ. Στρατη- 6 γῆσαι; Οὐ· ἀλλ', ἂν διδῶται, ἐπὶ ταύτης τῆς ὕλης τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν τηρῆσαι. Γῆμαι· Οὐ· ἀλλ', ἂν διδῶται γάμος, ἐν ταύτῃ τῇ ὕλῃ κατὰ φύσιν ἔχοντα αὐτὸν τηρῆσαι. Ἄν δὲ θέλῃ 7 τὸν υἱὸν μὴ ἀμαρτάνειν ἢ τὴν γυναῖκα, θέλει τὰ ἀλλότρια μὴ εἶναι ἀλλότρια. Καὶ τὸ παιδεύεσθαι τοῦτ' ἐστι, μαυθάνειν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἀλλότρια.

Ποῦ οὖν ἐτι μάχης τόπος τῷ οὕτως ἔχοντι; μὴ γὰρ θαυμά- 8 ζει τι τῶν γινομένων· μὴ γὰρ καινὸν αὐτῷ φαίνεται; μὴ γὰρ οὐ χεῖρονα καὶ χαλεπώτερα προσδέχεται τὰ παρά τῶν φαύλων, ἢ ἀποδραίνει αὐτῷ; μὴ γὰρ οὐ κέρδος λογίζεται πᾶν ὃ τι ἂν ἀπολίπωσι τοῦ ἐσχάτου; Ἐλοιδόρησέ σε ὁ δεῖνα. Πολλὴ χάρις 9 αὐτῷ, ὅτι μὴ ἐπληξεν. Ἀλλὰ καὶ ἐπληξε. Πολλὴ χάρις, ὅτι μὴ ἔτρωσεν. Ἀλλὰ καὶ ἔτρωσε. Πολλὴ χάρις, ὅτι μὴ ἀπέκτεινε. Πότε γὰρ ἔμαθεν, ἢ παρά τίνι, ὅτι ἡμερόν ἐστι ζῶον, ὅτι 10 φιλάλληλον, ὅτι μεγάλη βλάβη τῷ ἀδικοῦντι αὐτῇ ἢ ἀδικία; ταῦτα οὖν μὴ μεμασθηκώς, μηδὲ πεπεισμένος, διὰ τί μὴ ἀκο- λουθήσει τῷ φαινομένῳ συμφέροντι; Βέβληκεν ὁ γείτων λίθους. 11 Μὴ τι οὖν σὺ ἡμάρτηκας; Ἀλλὰ τὰ ἐν οἴκῳ κατεάγη. Σὺ οὖν σκευάριον εἶ; Οὐ, ἀλλὰ προαίρεσις. Τί οὖν σοι δίδοται πρὸς 12 τοῦτο; ὡς μὲν λύκῳ, ἀντιδάκνειν, καὶ ἄλλους πλείονας λίθους βάλειν· ἀνθρώπῳ δ' ἐὰν ζητῆς, ἐπίσκεψαί σου τὸ ταμειῖον, ἴδε τίνας δυνάμεις ἔχων ἐλήλυθας· μὴ τι τὴν θηριώδη; μὴ τι τὴν μνησικακητικὴν; Ἴππος οὖν πότ' ἀθλιός ἐστιν; Ὄταν τῶν 13 φυσικῶν δυνάμεων στέρηται· οὐχ ὅταν μὴ δύνηται κοκκύζειν, ἀλλ' ὅταν μὴ τρέχειν. Ὁ δὲ κύων; Οὐχ ὅταν πέτεσθαι μὴ δύνηται, ἀλλ' ὅταν μὴ ἰχνεύειν. Μὴ ποτ' οὖν οὕτω καὶ ἀνθρω- 14

πος δυστυχής ἐστίν, οὐχ ὁ μὴ δυνάμενος λέοντας πνίγειν, ἢ ἀνδριάντας περιλαμβάνειν· οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο δυνάμεις τινὰς ἔχων ἐλήλυθε παρά τῆς φύσεως· ἀλλ' ὁ ἀπολωλεκῶς τὸ εὐγνω-

15 μόν, ὁ τὸ πιστόν; Τοῦτον ἔδει συνελθόντας θρηνεῖν, εἰς ὅσα κακὰ ἐλήλυθεν· οὐχί, μὰ Δία, τὸν φύντα, ἢ τὸν ἀποθανόντα, ἀλλ' ὃ ζῶντι συμβεβήκει ἀπολέσαι τὰ ἴδια· οὐ τὰ πατρῶα, τὸ ἀγρίδιον, καὶ τὸ οἰκίδιον, καὶ τὸ πανδοκεῖον, καὶ τὰ δουλάρια (τούτων γὰρ οὐδὲν ἴδιον τῷ ἀνθρώπῳ ἐστίν, ἀλλὰ πάντα ἀλ-

16 κυρίων), ἀλλὰ τὰ ἀνθρωπικά, τοὺς χαρακτῆρας οὓς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ ἐλήλυθεν· οἴους καὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ζητοῦντες, ἂν μὲν εὐρωμεν, δοκιμάζομεν· ἂν δὲ μὴ εὐρωμεν, ριπτοῦμεν.

17 Τίνα ἔχει τὸν χαρακτῆρα τοῦτο τὸ τετράσσαρον; Τραϊανοῦ. Φέρε. Νέρωνος. Ρίψον ἔξω, ἀδόκιμόν ἐστι, σαπρόν. Οὕτω καὶ ἐνθάδε. Τίνα ἔχει χαρακτῆρα τὰ δόγματα αὐτοῦ; Ἡμερον, κοινωνικόν, ἀνεκτικόν, φιλάλληλον. Φέρε, παραδέχομαι· ποιῶ

18 πολίτην τοῦτον, παραδέχομαι γείτονα, σύμπλουν. Ὅρα μόνον, μὴ Νερωνιανὸν ἔχη χαρακτῆρα. Μή τι ὀργίλος ἐστί; μή τι μνηιτής; μήτι μεμψίμοιρος; [μή τι], ἂν αὐτῷ φανῆ, πατάσσει τὰς

19 κεφαλὰς τῶν ἀπαντῶντων; Τί οὖν ἔλεγες, ὅτι ἀνθρώπος ἐστι; μὴ γὰρ ἐκ φιλῆς μορφῆς κρίνεται τῶν ὄντων ἕκαστον; ἐπεὶ οὕτω λέγε καὶ τὸ κήρινον, μῆλον εἶναι· ὁδμὴν ἔχειν αὐτὸ δεῖ καὶ

20 γεῦσιν· οὐκ ἀρκεῖ ἢ ἐκτὸς περιγραφή. Οὐκοῦν οὐδὲ πρὸς τὸν ἀνθρώπον ἢ ρίς ἔξαρκεῖ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί· ἀλλ' ἂν τὰ δόγ-

21 ματα ἔχη ἀνθρωπικά. Οὗτος οὐκ ἀκούει λόγου, οὐ παρακολουθεῖ ἐλεγχόμενος· ὄνος ἐστί. Τούτου τὸ αἰδῆμον ἀπονευέκρωται· ἄχρηστος ἐστί, πάντα μᾶλλον ἢ ἀνθρώπος. Οὗτος ζητεῖ, τίνα ἀπαντήσας λακτίση, ἢ δάκη· ὥστε οὐδὲ πρόβατον ἢ ὄνος, ἀλλὰ τί ποτε ἄγριον θηρίον.

22 Τί οὖν; θέλεις με καταφρονεῖσθαι; Ὑπὸ τίνων; ὑπὸ εἰδότην;

καὶ πῶς καταφρονήσουσιν οἱ εἰδότες τοῦ πράου, τοῦ αἰδήμο-
 νος; ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων; τί σοι μέλει; οὐ τιμὴ γὰρ ἄλλω
 τεχνίτῃ τῶν ἀτέχνων. Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπιφυήσονται μοι. 23
 Τί λέγεις τὸ ἐμοί; δύναται τις τὴν προαίρεσιν τὴν σὴν βλάψαι,
 ἢ κωλύσαι ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις χρῆσθαι ὡς πέφυ-
 κεν; Οὐδαμῶς. Τί οὖν ἔτι ταρασσοῦ, καὶ φοβερόν σαυτὸν 24
 θέλεις ἐπιδεικνύειν; οὐχὶ δὲ παρελθὼν εἰς μέσον κηρύσσεις,
 ὅτι εἰρήνην ἄγεις πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὃ τι ἂν ἐκεῖνοι
 ποιῶσι· καὶ μάλιστα ἐκείνων καταγελάς, ὅσοι σε βλάπτειν δο-
 κοῦσιν; Ἀνδράποδα ταῦτα οὐκ οἶδεν, οὐδὲ τίς εἰμὶ, οὐδὲ ποῦ
 μου τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, ὅτι οὐ πρόσσδος αὐτοῖς πρὸς
 τὰ ἐμά.

Οὕτω καὶ οἱ ἐχυρὰν πόλιν οἰκοῦντες καταγελοῦσι τῶν πολι- 25
 ορκούντων· Νῦν δ' οὗτοι τί πράγμα ἔχουσιν ἐπὶ τῷ μηδενί;
 ἀσφαλὲς ἔστιν ἡμῶν τὸ τεῖχος, τροφὰς ἔχομεν ἐπὶ πάμπολυν
 χρόνον, τὴν ἄλλην ἅπασαν παρασκευήν. Ταῦτά ἐστι τὰ πόλιν 26
 ἐχυρὰν καὶ ἀνάλωτον ποιοῦντα· ἀνθρώπου δὲ ψυχὴν οὐδὲν
 ἄλλο, ἢ δόγματα. Ποῖον γὰρ τεῖχος οὕτως ἰσχυρόν, ἢ ποῖον
 σῶμα οὕτως ἀδαμάντινον, ἢ ποῖα κτῆσις ἀναφαίρετος, ἢ ποῖον
 ἀξίωμα οὕτως ἀνεπιβούλευτον; Ταῦτα πανταχοῦ θνητὰ, εὐά- 27
 λωτα. οἷς τισὶ τὸν ὀπωσοῦν προσέχοντα πᾶσα ἀνάγκη ταρασ-
 σεσθαι, κακελπιστεῖν, φοβεῖσθαι, πειθεῖν, ἀτελεῖς ἔχειν τὰς
 ὀρέξεις, περιπτωτικὰς ἔχειν τὰς ἐκκλίσεις. Εἶτα οὐ θέλομεν 28
 τὴν μόνην δεδομένην ἡμῖν ἀσφάλειαν ἐχυρὰν ποιεῖν; οὐδ',
 ἀποστάντες τῶν θνητῶν καὶ δούλων, τὰ ἀθάνατα καὶ φύσει
 ἐλευθέρα ἐκπονεῖν; οὐδὲ μεμνήμεθα, ὅτι οὔτε βλάπτει ἄλλος
 ἄλλον, οὔτε ὠφελεῖ, ἀλλὰ τὸ περὶ ἐκάστου τούτων δόγμα, τοῦτό
 ἐστὶ τὸ βλάπτον, τοῦτό ἐστὶ τὸ ἀνατρέπον, τοῦτο μάχη, τοῦτο
 στάσις, τοῦτο πόλεμος. [Πολεμίους] Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην τὸ 29
 πεποιηκὸς οὐκ ἄλλο, ἢ τοῦτο τὸ δόγμα, τὸ περὶ τυραννίδος,

- τὸ δόγμα τὸ περὶ φυγῆς· ὅτι τὸ μὲν, ἔσχατον τῶν κακῶν· τὸ
 30 δὲ, μέγιστον τῶν ἀγαθῶν. Φύσις δ' αὕτη παντὸς, τὸ διώκειν τὸ
 ἀγαθὸν, φεύγειν τὸ κακόν· τὸν ἀφαιρούμενον θατέρου, καὶ
 περιβάλλοντα τῷ ἐναντίῳ, τοῦτον ἠγεῖσθαι πολέμιον καὶ ἐπί-
 31 βουλον, καὶ ἀδελφὸς ἢ, καὶ υἱὸς, καὶ πατήρ. Τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ
 συγγενέστερον οὐδὲν· λοιπὸν, εἰ ταῦτα ἀγαθὰ καὶ κακὰ, οὔτε
 πατήρ υἱοῖς φίλος, οὔτ' ἀδελφὸς ἀδελφῶ, πάντα δὲ πανταχοῦ
 32 μετὰ πολεμίων, ἐπιβούλων, συκοφαντῶν. Εἰ δ', οἷα δεῖ
 προαίρεσις, τοῦτο μόνον ἀγαθόν ἐστι, καὶ, οἷα μὴ δεῖ, τοῦτο
 μόνον κακόν· ποῦ ἔτι μάχη; ποῦ λοιδορία; περὶ τίνων; περὶ
 τῶν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς; πρὸς τίνας; πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας,
 πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας, πρὸς τοὺς ἠπατημένους περὶ τῶν
 μεγίστων;
 33 Τούτων Σωκράτης μεμνημένος, τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ ὕκει,
 γυναικὸς ἀνεχόμενος τραχυτάτης, υἱοῦ ἀγνώμονος. Τραχεῖα
 γὰρ πρὸς τί ἦν; Ἴν' ὕδωρ καταχέῃ τῆς κεφαλῆς ὅσον καὶ θελεῖ,
 ἵνα καταπατήσῃ τὸν πλακοῦντα· καὶ τί πρὸς ἐμέ, ἂν ὑπολάβω
 34 ὅτι ταῦτα οὐδὲν πρὸς ἐμέ; Τοῦτο δ' ἐμὸν ἔργον ἐστί· καὶ οὔτε
 τύραννος κωλύσει με θέλοντα, οὔτε δεσπότης, οὔτε οἱ πολλοὶ
 τὸν ἕνα, οὔθ' ὁ ἰσχυρότερος τὸν ἀσθενέστερον. Τοῦτο γὰρ
 35 ἀκώλυτον δέδοται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκάστῳ. Ταῦτα τὰ δόγματα
 ἐν οἰκίᾳ φιλίαν ποιεῖ, ἐν πόλει ὁμόνοιαν, ἐν ἔθνεσιν εἰρήνην,
 πρὸς Θεὸν εὐχάριστον, πανταχοῦ θαρρόυντα, ὡς περὶ τῶν
 36 ἄλλοτριῶν, ὡς περὶ οὐθενὸς ἀξίων. Ἄλλ' ἡμεῖς γράφαι μὲν
 καὶ ἀναγνῶναι ταῦτα, καὶ ἀναγινωσκόμενα ἐπαινέσαι ἱκανοὶ,
 37 πεισθῆναι δ' οὐδ' ἐγγύς. Τοιγαροῦν τὸ περὶ τῶν Λακεδαιμο-
 νίων λεγόμενον,

Οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπεκες,

καὶ ἐφ' ἡμῶν ἀρμόσει· ἐν σχολῇ λέοντες, ἔξω δ' ἀλώπεκες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ Ἐλεῖσθαι ὀδυνωμένους.

ἌΝΙΩΜΑΙ, φησίν, ἐλεούμενος. Πότερον οὖν σὺν ἔργον ἐστὶ τὸ ἐλεῖσθαι σε, ἢ τῶν ἐλεούντων; τί δέ; ἐπὶ σοί ἐστι τὸ παῦσαι αὐτό; Ἐπ' ἐμοί, ἂν δεικνύω αὐτοῖς μὴ ἄξιον ἐλέου ὄντα ἐμαυτόν. Πότερον δ' ἤδη σοι ὑπάρχει τοῦτο, τὸ μὴ εἶναι 2 ἐλέου ἄξιον, ἢ οὐχ ὑπάρχει; Δοκῶ ἔγωγε, ὅτι οὐχ ὑπάρχει. Ἄλλ' οὗτοί γε οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐλεοῦσιν, ἐφ' οἷς (εἶπερ ἄρα) ἦν ἄξιον, ἐπὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις· ἀλλ' ἐπὶ πενία, καὶ ἀναρχία, καὶ νόσοις, καὶ θανάτοις, καὶ ἄλλοις τοιούτοις. Πότερον οὖν 3 πείθειν παρεσκευάσαι τοὺς πολλοὺς, ὡς ἄρα οὐδὲν τούτων κακόν ἐστιν, ἀλλ' οἷόν τε καὶ πένητι καὶ ἀνάρχῳ ὄντι καὶ ἀτίμῳ εὐδαιμονεῖν· ἢ σαυτὸν ἐπιδεικνύειν αὐτοῖς πλουτοῦντα καὶ ἄρχοντα; Τούτων γὰρ τὰ μὲν δεύτερα, ἀλαζόνος καὶ ψυχροῦ, 4 καὶ οὐδενὸς ἀξίου. Καὶ ἡ προσποίησις ὄρα δι' οἷων ἂν γένοιτο. Δουλάρια σε κτήσασθαι δεήσει, καὶ ἀργυρωμάτια ὀλίγα κηκτῆσθαι, καὶ ταῦτα ἐν φανερωῖ δεικνύειν, εἰ οἷόν τε, ταῦτά πολλάκις, καὶ λανθάνειν πειρᾶσθαι ὅτι ταῦτά ἐστι, καὶ ἱματίδια στιλπνά, καὶ τὴν ἄλλην παμπήν, καὶ τὸν τιμώμενον ἐπιφαίνειν ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν τούτων· καὶ δειπνεῖν πειρᾶσθαι παρ' αὐτοῖς, ἢ δοκεῖν γε ὅτι δειπνεῖς· καὶ περὶ τὸ σῶμα δέ τινα κακοτεχνεῖν, ὡς εὐμορφότερον φαίνεσθαι καὶ γενναϊότερον τοῦ ὄντος.

Ταῦτά σε δεῖ μηχανᾶσθαι, εἰ τὴν δευτέραν ὁδὸν ἀπιέναι 5 θελεῖς ὥστε μὴ ἐλεῖσθαι. Ἡ πρώτη δὲ καὶ ἀνήνυτος καὶ μακρά· ὁ δὲ Ζεὺς οὐκ ἠδυνήθη ποιῆσαι, τοῦτο αὐτὸ ἐπιχειρεῖν, πάντας ἀνθρώπους πείσαι, τίνα ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ κακά. Μὴ γὰρ δεδοταί σοι τοῦτο; ἐκεῖνο μόνον σοι δέδοται, σαυτὸν πείσαι. Καὶ 6

- 7 οὐπω πέπεικας· εἶτα μοι νῦν ἐπιχειρεῖς πείθειν τοὺς ἄλλους;
καὶ τίς σοι τοσούτῳ χρόνῳ σύνεστιν, ὡς σὺ σαυτῶ; τίς δὲ
οὕτω πιθανός ἐστί σοι πρὸς τὸ πείσαι, ὡς σὺ σαυτῶ; τίς δ'
8 εὐνούστερον καὶ οἰκειότερον ἔχων, ἢ σὺ σαυτῶ; πῶς οὖν οὐπω
πέπεικας σαυτὸν μαθεῖν; νῦν οὐχὶ ἄνω κάτω; τοῦτ' ἐστὶ περὶ ὃ
ἐσπούδακας, * καὶ * μανθάνειν ὥστε ἄλυπος εἶναι, καὶ ἀτά-
9 ραχος, καὶ ἀταπεινῶτος, καὶ ἐλεύθερος; Πρὸς ταῦτα οὖν οὐκ
ἀκήκοας ὅτι μία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα, ἀφεῖναι τὰ ἀπρο-
αίρετα, καὶ ἐκστῆναι αὐτῶν, καὶ ὁμολογήσαι αὐτὰ ἀλλότρια;
10 Τὸ οὖν ἄλλον τι ὑπολαβεῖν περὶ σοῦ, ποίου εἶδους ἐστί; Τοῦ
ἀπροαιρέτου. Οὐκοῦν οὐδὲν πρὸς σέ; Οὐδέν. Ἔτι οὖν δακνό-
μενος ἐπὶ ταύτῳ καὶ ταρασσόμενος, οἶει πεπεισθαι περὶ ἀγαθῶν
καὶ κακῶν;
- 11 Οὐ θέλεις οὖν, ἀφείς τοὺς ἄλλους, αὐτὸς σαυτῶ γενέσθαι
καὶ μαθητῆς καὶ διδάσκαλος; Ὄφονται οἱ ἄλλοι, εἰ λυσιτελεῖ
αὐτοῖς παρὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς ἐστὶν ἐγ-
12 γίωv ἐμοῦ. Τί οὖν τοῦτό ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγους ἀκήκοα
τοὺς τῶν φιλοσόφων, καὶ συγκατατίθεμαι αὐτοῖς, ἔργῳ δ'
οὐδὲν γέγονα κουφότερος; μὴ τι οὕτως ἀφυῆς εἶμι; καὶ μὴν
περὶ τὰ ἄλλα, ὅσα ἠβουλήθη, οὐ λίαν ἀφυῆς εὐρέθη· ἀλλὰ
καὶ γράμματα ταχέως ἔμαθον, καὶ παλαίειν, καὶ γεωμετρεῖν,
13 καὶ συλλογισμοὺς ἀναλύειν. Μή τι οὖν οὐ πέπεικέ με ὁ λόγος;
καὶ μὴν οὐκ ἄλλα τινὰ οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἐδοκίμασα ἢ εἰλόμην·
καὶ νῦν περὶ τούτων ἀναγινώσκω, ταῦτα ἀκούω, ταῦτα γράφω·
14 ἄλλον οὐχ εὐρήκαμεν μέχρι νῦν ἰσχυρότερον τούτου λόγον. Τί
οὖν τὸ λειπὸν μοι ἐστί; μὴ οὐκ ἐξήρηται τὰ ἐναντία δόγματα;
μὴ αὐταὶ αἱ ὑπολήψεις ἀγύμναστοὶ εἰσιν, οὐδ' εἰθισμέναι
ἀπαντᾶν ἐπὶ τὰ ἔργα, ἀλλ', ὡς ὀπλάρια ἀποκείμενα, κατῴωται,
15 καὶ οὐδὲ περιαρμόσαι μοι δύναται; Καίτοι οὐτ' ἐπὶ τοῦ πα-
λαίειν, οὐτ' ἐπὶ τοῦ γράφειν ἢ ἀναγινώσκειν, ἀρκοῦμαι τῷ

μαθεῖν· ἀλλ' ἄνω κάτω στρέφω τοὺς προτεινομένους, καὶ ἄλλοιους πλέκω, καὶ μεταπίπτοντας ὡσαύτως. Τὰ δ' ἀναγκαῖα 16
 θεωρήματα, ἀφ' ὧν ἐστὶν ὀρμώμενον ἄλυπον γενέσθαι, ἄφρο-
 βον, ἀπαθῆ, ἀκώλυτον, ἐλεύθερον, ταῦτα δ' οὐ γυμνάζω,
 οὐδὲ μελετῶ κατὰ ταῦτα τὴν προσήκουσαν μελέτην. Εἶτά μοι 17
 μέλει ὅτι οἱ ἄλλοι περὶ ἐμοῦ ἐροῦσιν, εἰ φανοῦμαι αὐτοῖς ἀξιό-
 λογος, εἰ φανοῦμαι εὐδαίμων;

Ταλαίπωρε, οὐ θέλεις βλέπειν τί σὺ λέγεις περὶ σαυτοῦ; 18
 τίς φαίνη σαυτῶ· τίς ἐν τῷ ὑπολαμβάνειν; τίς ἐν τῷ ὀρέγεσθαι·
 τίς ἐν τῷ ἐκκλίνειν· τίς ἐν ὀρμῇ, παρασκευῇ, ἐπιβολῇ, τοῖς
 ἄλλοις τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις. Ἀλλὰ μέλει σοι, εἰ σε ἔλεοῦσιν
 οἱ ἄλλοι; Ναί· ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀξίαν ἔλεοῦμαι. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτῳ 19
 ὀδυνᾷ; ὁ δὲ γ' ὀδυνώμενος, ἐλεεινός ἐστι; Ναί. Πῶς οὖν ἔτι
 παρ' ἀξίαν ἔλεῃ; αὐτοῖς γὰρ οἷς περὶ τὸν ἔλεον πάσχεις,
 κατασκευάζεις σεαυτὸν ἀξίον τοῦ ἐλεεῖσθαι. Τί οὖν λέγει Ἀντι- 20
 σθένης; οὐδέποτε ἤκουσας; « Βασιλικὸν, ὦ Κύρε, πράττειν
 » μὲν εὖ, κακῶς δ' ἀκούειν ». Τὴν κεφαλὴν ὑγιᾶ ἔχω, καὶ πάντες 21
 οἴονται ὅτι κεφαλαλγῶ. Τί μοι μέλει; Ἀπύρεκτός εἰμι, καὶ ὡς
 πυρέσσοντί μοι συνάχθονται. Τάλας, ἐκ τοσούτου χρόνου οὐ
 διέλιπες πυρέσσω. Λέγω καὶ ἐγὼ σκυθρωπάσας, ὅτι ναί·
 ταῖς ἀληθείαις πολὺς ἤδη χρόνος, ἐξ οὗ μοι κακῶς ἐστι.
 Τί οὖν γένηται; Ὡς ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ. Καὶ ἅμα ὑποκαταγελῶ τῶν 22
 οἰκτειρόντων με. Τί οὖν κωλύει καὶ ἐνταῦθα ὁμοίως; Πένης
 εἰμι, ἀλλὰ ὀρθὸν δόγμα ἔχω περὶ πενίας. Τί οὖν μοι μέλει,
 εἴ μ' ἐπὶ τῇ πενίᾳ ἔλεοῦσιν; Οὐκ ἄρχω, ἄλλοι δ' ἄρχουσιν.
 Ἀλλ', ὃ δεῖ ὑπείληφέναι, ὑπείληφα περὶ τοῦ ἄρχειν καὶ μὴ ἄρ-
 χειν. Ὀφονται οἱ ἔλεοῦντές με. Ἐγὼ δ' οὔτε πεινῶ, οὔτε διψῶ, 23
 οὔτε ῥιγῶ· ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτοὶ πεινῶσιν ἢ διψῶσιν οἴονται κάμει.
 Τί οὖν αὐτοῖς ποιήσω; Περιερχόμενος κηρύσσω καὶ λέγω; Μὴ
 πλανᾶσθε, ἄνδρες, ἐμοὶ καλῶς ἐστίν, οὔτε πενίας ἐπιστρέ-

φομαι, οὔτε ἀναρχίας, οὔτε ἀπλῶς ἄλλου οὐθενός, ἢ δογμα-
 24 των ὀρθῶν ταῦτα ἔχω ἀκώλυτα, οὐθενός πεφρόντικα ἔτι. Καί
 τις αὐτῆ φλυαρία; πῶς ἔτι ὀρθὰ δόγματα ἔχω, μὴ ἀρκούμενος
 τῷ εἶναι ὅς εἰμι, ἀλλ' ἐπτοημένος ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν;

25 Ἄλλ' ἄλλοι μου πλειόνων τεύξονται, καὶ προτιμηθήσονται.
 Τί οὖν εὐλογώτερον, ἢ τοὺς περὶ τι ἐσπουδακότας, ἐν ἐκείνῳ πλέον
 ἔχειν ἐν ᾧ ἐσπουδάκασι; περὶ ἀρχᾶς ἐσπουδάκασι, σὺ περὶ δόγματα;

26 καὶ περὶ πλοῦτον, σὺ περὶ τὴν χρῆσιν τῶν φαντασιῶν. Ὅρα, εἰ ἐν
 ταύτῳ σου πλέον ἔχουσι, περὶ ὃ σὺ μὲν ἐσπούδακας, ἐκεῖνοι δ'
 ἀμελοῦσιν· εἰ συγκατατίθενται μᾶλλον περὶ τὰ φυσικὰ μέτρα·
 εἰ ὀρέγονταί σου ἀναποτευκτότερον· εἰ ἐκκλίνουσιν ἀπεριπτω-
 τότερον· εἰ ἐν ἐπιβολῇ, εἰ ἐν προθέσει, εἰ ἐν ὀρμῇ μᾶλλον
 εὐστοχοῦσιν· εἰ τὸ πρέπον σώζουσιν ὡς ἄνδρες, ὡς υἱοί, ὡς

27 γονεῖς, εἰδ' ἐξῆς κατὰ τὰ ἄλλα τῶν σχέσεων ὀνόματα. Εἰ δ'
 ἄρχουσιν ἐκεῖνοι, σὺ δ' οὐ· οὐ θέλεις σαυτῷ τὰς ἀληθείας
 εἰπεῖν, ὅτι σὺ μὲν οὐδὲν τούτου ἔνεκα ποιεῖς, ἐκεῖνοι δὲ πάντα,
 ἀλογώτατον δὲ, τὸν ἐπιμελούμενόν τινος, ἔλαττον φέρεσθαι, ἢ
 τὸν ἀμελοῦντα.

28 Οὐ· ἀλλ' ἐπειδὴ φροντίζω ἐγὼ δογμάτων ὀρθῶν, εὐλογώτε-
 ρόν με ἐστὶν ἄρχειν. Ἐν ᾧ φροντίζεις, ἐν δόγμασιν. Ἐν ᾧ δ'
 ἄλλοι μᾶλλον σοῦ πεφροντίκασι, ἐκείνοις παραχώρει. Οἷον εἰ
 διὰ τὸ δόγματα ἔχειν ὀρθὰ, ἠξίους τοξεύων μᾶλλον ἐπιτυγ-

29 χάνειν τῶν τοξοτῶν, ἢ χαλκεύων μᾶλλον τῶν χαλκέων. Ἄφες
 οὖν τὴν περὶ τὰ δόγματα σπουδὴν, καὶ περὶ ἐκεῖνα ἀναστρέφου
 ἃ κτήσασθαι θέλεις· καὶ τότε κλαῖε, εἰάν σοι μὴ προχωρῇ

30 κλαίειν γὰρ ἄξιός εἰ. Νῦν δὲ πρὸς ἄλλοις γίνεσθαι θέλεις,
 ἄλλων ἐπιμελειῆσθαι· καὶ οἱ πολλοὶ δὲ τοῦτο καλῶς λέγουσιν,

31 ὅτι ἔργον ἔργῳ οὐ κοινῶνεῖ. Ὁ μὲν ἐξ ὀρθρου ἀναστάς, ζητεῖ
 τίν' ἂν ἐξ οἴκου ἀσπάσῃται, τίνι κεχαρισμένον λόγον εἶπη,
 τίνι δῶρον πέμψῃ, πῶς τῷ ὀρχηστῇ ἀρέσῃ, πῶς κακοηθι-

σάμενος ἄλλον ἄλλῳ χαρίσεται. Ὅταν εὐχῆται, περὶ τούτων 32
εὐχεται· ὅταν θύῃ, ἐπὶ τούτοις θύει τὸ τοῦ Πυθαγόρου,

Μὴ δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,

ἐνταῦθα παρατέθεικε. Πῆ παρέβην τῶν πρὸς κολακείαν; Τί 33
ἔρεξα; μὴ τι ὡς ἐλεύθερος, μὴ τι ὡς γενναῖος; Κὰν εὖρη τι
τοιούτου, ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ καὶ ἐγκαλεῖ. Τί γάρ σοι καὶ τοῦτο
εἰπεῖν; οὐ γὰρ ἐνῆν ψεύσασθαι; Λέγουσι καὶ οἱ φιλόσοφοι,
ὅτι οὐδὲν κωλύει ψεῦδος εἰπεῖν. Σὺ δ', εἴπερ ταῖς ἀληθείαις 34
οὐδενὸς ἄλλου πεφρόντικας ἢ χρήσεως οἷας δεῖ φαντασιῶν,
εὐθύς ἀναστάς ἔωθεν ἐνθυμοῦ, Τίνα μοι λείπει πρὸς ἀπά-
θειαν; τίνα πρὸς ἀταραξίαν; τίς εἰμί; μὴ τι σωματίου; μὴ τι
κτῆσις; μὴ τι φήμη; οὐδὲν τούτων. Ἀλλὰ τί; λογικόν εἰμι
ζῶον. Τίνα οὖν τὰ ἀπαιτήματα; ἀναπόλει τὰ πεπραγμένα. 35
Πῆ παρέβην τῶν πρὸς εὐροίαν; τί ἔρεξα ἢ ἀφίλον ἢ ἀκοινώ-
νητον; τί μοι δεόν οὐκ ἐτελέσθη πρὸς ταῦτα;

Τοσαύτης οὖν τῆς διαφορᾶς οὔσης τῶν ἐπιθυμουμένων, 36
τῶν ἔργων, τῶν εὐχῶν, ἔτι θέλεις τὸ ἴσον ἔχειν ἐν ἐκείνοις,
περὶ ἃ σὺ μὲν οὐκ ἐσπούδακας, ἐκεῖνοι δ' ἐσπουδάκασιν; Εἶτα 37
θαυμάζεις εἴ σ' ἐλεοῦσι, καὶ ἀγανακτεῖς; Ἐκεῖνοι δ' οὐκ ἀγα-
νακτοῦσιν, εἰ σὺ αὐτοὺς ἐλεεῖς. Διὰ τί; Ὅτι ἐκεῖνοι μὲν πε- 38
πεισμένοι εἰσὶν, ὅτι ἀγαθῶν τυγχάνουσι, σὺ δ' οὐ πέπεισαι.
Διὰ τοῦτο σὺ μὲν οὐκ ἀρκῆ τοῖς σοῖς, ἀλλ' ἐφίεσαι τῶν ἐκείνων
ἐκεῖνοι δ' ἀρκοῦνται τοῖς ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἐφίενται τῶν σῶν.
Ἐπεὶ τοι εἰ ταῖς ἀληθείαις ἐπέπεισο, ὅτι περὶ τὰ ἀγαθὰ σὺ ὁ
ἐπιτυγχάνων εἶ, ἐκεῖνοι δ' ἀποπεπλάνηται, οὐδ' ἂν ἐνεθυμοῦ
τί λέγουσι περὶ σοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ'.

Περὶ Ἀφοβίας.

Τί ποιεῖ φοβερόν τὸν τύραννον; Οἱ δορυφόροι, φησί, καὶ αἱ μάχαιραι αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, καὶ οἱ ἀπο-
 2 κλείοντες τοὺς εἰσιόντας. Διὰ τί οὖν, ἂν παιδίον αὐτῷ προσαγάγῃς
 μετὰ τῶν δορυφόρων ὄντι, οὐ φοβεῖται, ἢ ὅτι οὐκ αἰσθάνεται
 3 τούτων τὸ παιδίον; Ἄν οὖν τῶν δορυφόρων τις αἰσθάνηται,
 καὶ ὅτι μάχαιρας ἔχουσιν, ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ προσέρχεται
 αὐτῷ, θέλων ἀποθανεῖν διὰ τινὰ περίστασιν, καὶ ζητῶν ὑπ'
 ἄλλου παθεῖν αὐτὸ εὐκόλως, μή τι φοβεῖται τοὺς δορυφόρους;
 4 Θέλει γὰρ τοῦτο, δι' ὃ φοβεροί εἰσιν. Ἄν οὖν τις, μήτ' ἀπο-
 θανεῖν μήτε ζῆν θέλων ἔξ ἅπαντος, ἀλλ' ὡς ἂν διδῶται,
 προσέρχεται αὐτῷ, τί κωλύει μὴ δεδουκίῳτα προσέρχεσθαι αὐ-
 5 τόν; Οὐδέν. Ἄν τις οὖν καὶ πρὸς τὴν κτῆσιν ὡσαύτως ἔχη
 καθάπερ οὗτος πρὸς τὸ σῶμα, καὶ πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὴν
 γυναῖκα, καὶ ἀπλῶς ὑπὸ τινος μανίας καὶ ἀπονοίας οὕτως ἢ
 διακείμενος, ὥστ' ἐν μηδενὶ ποιεῖσθαι τὸ ἔχειν ταῦτα ἢ μὴ
 ἔχειν, ἀλλ', ὡς ὄστρακίους τὰ παιδιὰ παίζοντα περὶ μὲν τῆς
 παιδιᾶς διαφέρεται, τῶν δ' ὄστρακίων οὐ πεφρόντικεν, οὕτω
 δὲ καὶ οὗτος τὰς μὲν ὕλας παρ' οὐδὲν ἢ πεποιημένος, τὴν παι-
 διὰν δὲ τὴν περὶ αὐτὰς καὶ ἀναστροφὴν ἀσπάζηται· ποῖος ἔτι
 τούτῳ τύραννος φοβερός; ἢ ποῖοι δορυφόροι; ἢ ποῖαι μάχαιραι
 αὐτῶν;

6 Εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναται τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς
 ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι· ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀπο-
 δεῖξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν, ὅτι ὁ Θεὸς πάντα πεποίηκε
 τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτὸν τὸν κόσμον ὅλον μὲν ἀκώλυτον

καὶ αὐτοτελεῆ, τὰ ἐν μέρει δ' αὐτοῦ πρὸς χρείαν τῶν ὄλων; Τὰ 7
 μὲν οὖν ἄλλα πάντα ἀπήλλακται τοῦ δύνασθαι παρακολουθεῖν
 τῇ διοικήσει αὐτοῦ· τὸ δὲ λογικὸν ζῶον ἀφορμὰς ἔχει πρὸς
 ἀναλογισμὸν τούτων ἀπάντων, ὅτι τε μέρος ἐστί, καὶ ποιῶν 8
 τι μέρος, καὶ ὅτι τὰ μέρη τοῖς ὄλοις εἴκειν ἔχει καλῶς. Πρὸς 8
 τούτοις δὲ, φύσει γενναῖον καὶ μεγαλόψυχον καὶ ἐλεύθερον
 γενόμενον, ὄρα, διότι τῶν περὶ αὐτὸ τὰ μὲν ἀκώλυτα ἔχει καὶ
 ἐπ' αὐτῶ, τὰ δὲ κωλυτὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις· ἀκώλυτα μὲν, τὰ
 προαιρετικὰ· κωλυτὰ δὲ, τὰ ἀπροαίρετα. Καὶ διὰ τοῦτο, ἐάν 9
 μὲν ἐν τούτοις μόνοις ἡγήσῃται τὸ ἀγαθὸν τὸ αὐτοῦ καὶ τὸ
 συμφέρον, τοῖς ἀκωλύτοις καὶ ἐφ' ἑαυτῶ· ἐλεύθερον ἔσται,
 εὐρουν, εὐδαιμον, ἀβλαβές, μεγαλόφρον, εὐσεβές, χάριν ἔχον
 ὑπὲρ πάντων τῶ Θεῶ, μηδαμοῦ μεμφόμενον μηδενὶ τῶν οὐκ
 ἐφ' ἑαυτῶ γενομένων, μηδενὶ ἐγκαλοῦν. Ἄν δ' ἐν τοῖς ἐκτὸς καὶ 10
 ἀπροαιρέτοις· ἀνάγκη κωλύεσθαι αὐτὸ, ἐμποδίζεσθαι, δου-
 λεύειν τοῖς ἐκείνων ἔχουσιν ἐξουσίαν ἃ τεθαύμακε καὶ φοβεῖται·
 ἀνάγκη δ' ἀσεβές εἶναι, ἅτε βλάπτεσθαι οἰόμενον ὑπὸ τοῦ 11
 Θεοῦ· καὶ ἄνισον, ὡς αἰεὶ αὐτῶ τοῦ πλείονος περιποιητικόν·
 ἀνάγκη δὲ καὶ ταπεινὸν εἶναι καὶ μικροπρεπές.

Ταῦτα τί κωλύει διαλαβόντα ζῆν κούφως καὶ εὐηνίως, 12
 πάντα τὰ συμβαίνειν δυνάμενα πράως ἐκδεχόμενον, τὰ δ' ἤδη
 συμβεβηκότα φέροντα; Θέλεις πενίαν; φέρε, καὶ γνώση τί 13
 ἐστὶ πενία τυχοῦσα καλοῦ ὑποκριτοῦ. Θέλεις ἀρχάς; φέρε,
 καὶ πόνους. Ἄλλ' ἐξορισμὸν; Ὅπου ἂν ἀπέλθω, ἐκεῖ μοι καλῶς 14
 ἔσται. Καὶ γὰρ ἐνθάδε, οὐ διὰ τὸν τόπον ἦν μοι καλῶς, ἀλλὰ
 διὰ τὰ δόγματα, ἃ μέλλω μετ' ἑμαυτοῦ ἀποφέρειν. Οὐδὲ γὰρ
 δύναται τις ἀφελέσθαι αὐτά· ἀλλὰ ταῦτα μόνον ἐμὰ ἐστὶ καὶ
 ἀναφαίρετα, καὶ ἀρκεῖ μοι παρόντα, ὅπου ἂν ᾤ, καὶ ὅ τι ἂν
 ποιῶ. Ἄλλ' ἤδη καιρὸς ἀποθανεῖν. Τί λέγεις, ἀποθανεῖν; Μὴ 15
 τραγῶδει τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' εἰπέ ὡς ἔχει ἤδη καιρὸς τὴν ὕλην,

- ἐξ ὧν συνῆλθεν, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἀναλυθῆναι. Καὶ τί δεινόν; τί μέλλει ἀπόλλυσθαι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ; τί γενέσθαι καινόν, 16 παράλογον; Τούτων ἕνεκα ὁ τύραννος φοβερός ἐστι; διὰ ταῦτα σὶ δορυφόροι μεγάλας δοκοῦσιν ἔχειν τὰς μαχαίρας καὶ ὀξείας; ἄλλοις ταῦτα ἐμοὶ δ' ἔσκεπται περὶ πάντων· εἰς ἐμέ οὐδεὶς 17 ἐξουσίαν ἔχει. Ἦλευθέρωμαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔγνωκα αὐτοῦ τὰς ἐντολάς, οὐκέτι οὐδεὶς δουλαγωγῆσαί με δύναται· καρπιστήν 18 ἔχω οἶον δεῖ, δικαστὰς οἶους δεῖ. Οὐχὶ τοῦ σώματός μου κύριος εἶ; τί οὖν πρὸς ἐμέ; Οὐχὶ τοῦ κτησειδίου τί οὖν πρὸς ἐμέ; Οὐχὶ φυγῆς, ἢ δεσμῶν; Πάλιν τούτων πάντων καὶ τοῦ σωματίου ὄλου σοι αὐτοῦ ἐξίσταμαι, ὅταν θέλῃς. Πείρασά σου τῆς ἀρχῆς, καὶ γνώση μέχρι τίνος αὐτὴν ἔχεις.
- 19 Τίνα οὖν ἔτι φοβηθῆναι δύναμαι; Τοὺς ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος; Μὴ τί ποιήσωσιν; Ἀποκλείσωσί με; Ἄν με εὕρωσι θέλοντα εἰσελθεῖν, ἀποκλεισάτωσαν. Τί οὖν ἔρχη ἐπὶ θύρας; Ὅτι καθήκειν ἐμαυτῷ δοκῶ, μενούσης τῆς παιδιᾶς, συμπαίξειν. Πῶς 20 οὖν οὐκ ἀποκλείη; Ὅτι, ἂν μὴ τίς με δέχεται, οὐ θέλω εἰσελθεῖν· ἀλλ' αἰεὶ μᾶλλον ἐκεῖνο θέλω, τὸ γινόμενον. Κρεῖττον γὰρ ἠγοῦμαι ὁ ὁ Θεὸς θέλει, ἢ [ὁ] ἐγώ. Προσκείμεμαι διάκονος καὶ ἀκόλουθος ἐκείνῳ, συνορμῶ, συνορέγομαι, ἀπλῶς συνθέλω.
- 21 Ἀποκλεισμός ἐμοὶ οὐ γίνεται, ἀλλὰ τοῖς βιαζομένοις. Διὰ τί οὖν οὐ βιάζομαι; Οἶδα γάρ, ὅτι ἔσω ἀγαθὸν οὐδὲν διαδίδεται τοῖς εἰσελθοῦσιν. Ἀλλ' ὅταν ἀκούσω τινὰ μακαριζόμενον, ὅτι τιμᾶται ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, λέγω, Τί αὐτῷ συμβαίνει; Ἐπαρχία. Μὴ τι οὖν καὶ δόγμα οἶον δεῖ; Ἐπιτροπή. Μὴ τι οὖν 22 καὶ τὸ χρῆσθαι ἐπιτροπῇ; Τί ἔτι διωθοῦμαι; Ἰσχαδοκάρυά τις διαρρίπτει τὰ παιδία ἀρπάζει, καὶ ἀλλήλοις διαμάχεται· οἱ ἄνδρες οὐχί, μικρὸν γὰρ αὐτὸ ἠγοῦνται. Ἄν δ' ὀστράκια διαρ- 23 ρίπτῃ τις, οὐδὲ τὰ παιδία ἀρπάζει. Ἐπαρχίαι διαδίδονται· ὀψεται τὰ παιδία. Ἀργύριον ὀψεται τὰ παιδία. Στρατηγία,

ὑπατεία· διαρπαζέτω τὰ παιδία· ἐκλειέσθω, τυπτέσθω, καταφιλείτω τὰς χεῖρας τοῦ διδόντος, τῶν δούλων· ἐμοὶ δ' ἰσχυροκάρυόν ἐστιν. Τί οὖν; Ἄν ἀποτύχῃς ριπτοῦντος αὐτοῦ, μὴ 24 φρόντιζε. Ἄν σου ἔλθῃ εἰς τὸν κόλπον ἰσχάς, ἄρας κατάφαγε· μέχρι τοσοῦτου γάρ ἐστι καὶ ἰσχάδα τιμῆσαι. Εἰ δὲ κύψω, καὶ ἄλλον ἀνατρέψω, ἢ ὑπ' ἄλλου ἀνατραπῶ, καὶ κολακεύσω τοὺς εἰσιόντας· οὐκ ἀξία οὐτ' ἰσχάς, οὐτ' ἄλλο τι τῶν οὐκ ἀγαθῶν, ἃ με ἀναπεπεύκασιν οἱ φιλόσοφοι μὴ δοκεῖν ἀγαθὰ εἶναι.

Δείκνυέ μοι τὰς μαχαίρας τῶν δορυφόρων. Ἰδοὺ ἡλικαὶ εἰσὶ, 25 καὶ πῶς ὀξεῖται. Τί οὖν ποιῶσιν αἱ μεγάλαι αὐταὶ μάχαιραι καὶ ὀξεῖται; Ἀποκτινύουσι. Πυρετὸς δὲ τί ποιεῖ; Ἄλλο οὐδέν. Κε- 26 ραμίς δὲ τί ποιεῖ; Ἄλλο οὐδέν. Θέλεις οὖν πάντα ταῦτα θαυμάζω καὶ προσκυνῶ, καὶ δούλος πάντων περιέρχωμαι; Μὴ 27 γένοιτο· ἀλλ' ἀπαξ μαθῶν, ὅτι τὸ γενόμεον καὶ φθαρῆναι δεῖ, ἵνα ὁ κόσμος μὴ ἴσσηται μὴδ' ἐμποδίζηται, οὐκέτι διαφέρομαι πότερον πυρετὸς αὐτὸ ποιήσει, ἢ κεραμίς, ἢ στρατιώτης. Ἄλλ' εἰ δεῖ συγκρῖναι, οἶδ' ὅτι ἀπονώτερον αὐτὸ καὶ ταχύτερον ὁ στρατιώτης ποιήσει. Ὅταν οὖν μῆτε φοβῶμαι τι ὧν διαδεῖναι 28 με δύναται, μὴτ' ἐπιθυμῶ τινος ὧν παρασχεῖν, τί ἔτι θαυμάζω αὐτόν; τί ἔτι τέθηπα; τί φοβοῦμαι τοὺς δορυφόρους; τί χαίρω, ἂν μοι φιλανθρώπως λαλήσῃ, καὶ ἀποδέξηταί με, καὶ ἄλλοις διηγούμαι πῶς μοι ἐλάλησε; μὴ γὰρ Σωκράτης ἐστί; μὴ γὰρ 29 Διογένης; ἢ ὁ ἔπαινος αὐτοῦ ἀπόδειξις ἢ περὶ ἐμοῦ; μὴ γὰρ τὸ ἦθος ἐξήλωκα αὐτοῦ; ἀλλὰ τὴν παιδιὰν σώζων, ἔρχομαι 30 πρὸς αὐτόν, καὶ ὑπηρετῶ, μέχρις ἂν ὅτου μὴδὲν ἀβέλτερον κελεύῃ, μὴδ' ἄρρῶθμον. Ἄν δέ μοι λέγῃ, ἀπελθε ἐπὶ Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον· λέγω αὐτῷ, Ζήτει ἄλλον· ἐγὼ γὰρ οὐκέτι παίζω. Ἀπαγε αὐτόν. Ἀκολουθῶ ἐν παιδιᾷ. Ἄλλ' ἀφαιρεῖται 31 σου ὁ τράχηλος. Ἐκείνου δ' αὐτοῦ αἰεὶ ἐπιμενεῖ; ὑμῶν δὲ τῶν πειθομένων; Ἄλλ' ἄταφος ριφήσῃ. Εἰ ἐγὼ εἶμι ὁ νεκρὸς, ρι-

- φῆσομαι· εἰ δ' ἄλλος εἰμι τοῦ νεκροῦ, κομψότερον λέγε, ὡς
 32 ἔχει τὸ πρᾶγμα, καὶ μὴ ἐκφύβει με. Τοῖς παιδίοις ταῦτα φο-
 βερά· ἔστι καὶ τοῖς ἀνοήτοις. Εἰ δέ τις, εἰς φιλοσόφου σχολὴν
 ἀπαξ εἰσελθὼν, οὐκ οἶδε τί ἐστὶν αὐτός, ἀξιός ἐστι φοβεῖσθαι
 καὶ κολακεύειν οὕς ὕστερον ἐκολάκευεν· εἰ μήπω μεμάσθηκεν,
 ὅτι οὐκ ἔστι σὰρξ, οὐδ' ὄστα, οὐδὲ νεῦρα, ἀλλὰ τὸ τούτοις
 χρώμενον, καὶ διοικοῦν καὶ παρακολουθοῦν ταῖς φαντασίαις.
- 33 Ναί. Ἄλλ' οἱ λόγοι οὗτοι καταφρονητὰς ποιοῦσι τῶν νόμων.
 Καὶ ποῖοι μᾶλλον λόγοι πειθομένους παρέχουσι τοῖς νόμοις
 34 τοὺς χρωμένους; Νόμος δ' οὐκ ἔστι τὰ ἐπὶ μωρῶ. Καὶ ὁμως
 ὄρα, πῶς καὶ πρὸς τούτους ὡς δεῖ ἔχοντας παρασκευάζουσιν·
 οἷ γε διδάσκουσι μηδενὸς ἀντιποιεῖσθαι πρὸς αὐτοὺς ἐν οἷς ἂν
 35 ἡμᾶς νικῆσαι δύνανται. Περὶ τὸ σωματίον διδάσκουσιν ἐξίστα-
 σθαι, περὶ τὴν κτῆσιν ἐξίστασθαι, περὶ τὰ τέκνα, γονεῖς, ἀδελ-
 φούς, πάντων παραχωρεῖν, πάντα ἀφιέναι· μόνα τὰ δόγματα
 ὑπεξαίρουνται, ἃ καὶ ὁ Ζεὺς ἐξαίρετα ἐκάστου εἶναι ἠθέλησε.
- 36 Ποία ἐνθάδε παρανομία; ποία ἀβελτερία; Ὅπου κρείττων εἶ
 καὶ ἰσχυρότερος, ἐκεῖ σοι ἐξίσταμαι· ὅπου πάλιν ἐγὼ κρείττων,
 37 σὺ παραχώρει μοι. Ἐμοὶ γὰρ μεμέληκε, σοὶ δ' οὔ. Σοὶ μέλει,
 πῶς ἂν ἐν λιθοστρώτοις οἰκήσῃτε, πῶς παιδῆδες σοὶ καὶ πελάται
 διακονῶσι, πῶς ἐσθῆτα περίβλεπτον φορῆς, πῶς κυνηγούς
 38 πολλοὺς ἔχῃς, πῶς κιθαρωδοὺς, τραγωδοὺς. Μὴ τι ἀντιποιοῦ-
 μαι; μὴ τι οὖν δογμάτων σοι μεμέληκε; μὴ τι τοῦ λόγου τοῦ
 σεαυτοῦ; μὴ τι οἷδας ἐκ τίνων μορίων συνέστηκε, πῶς συν-
 ἀγεται, τίς ἢ διάρθρωσις αὐτοῦ, τίνας ἔχει δυνάμεις, καὶ ποίας
 39 τινάς; Τί οὖν ἀγανακτεῖς, εἰ ἄλλος ἐν τούτοις σου πλεον ἔχει,
 ὁ μεμελετηκώς; Ἄλλὰ ταῦτ' ἐστὶ τὰ μέγιστα. Καὶ τίς σε κωλύει
 περὶ ταῦτ' ἀναστρέφεσθαι, καὶ τούτων ἐπιμελεῖσθαι; τίς δὲ
 μείζονα ἔχει παρασκευὴν βιβλίων, εὐσχολίας, τῶν ὠφελησόν-
 40 των; μόνον ἀπόνευσόν ποτε ἐπὶ ταῦτα, ἀπόνειμον καὶ ὀλίγον

χρόνον τῷ σαυτοῦ ἡγεμονικῶ· σκέψαι τί ποτ' ἔχεις τοῦτο, καὶ πόθεν ἔληλυθός, τὸ πᾶσι τοῖς ἄλλοις χρώμενον, πάντα τᾶλλα δοκιμάζον, ἐκλεγόμενον, ἀπεκλεγόμενον. Μέχρι δ' ἂν οὐ περι 41 τὰ ἐκτὸς ἀναστρέφῃ, ἐκεῖνα ἕξεις οἷα οὐδεὶς τοῦτο δ', οἷον αὐτὸ ἔχειν θέλεις, ῥυπαρὸν καὶ ἀτημέλητον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἦ.

Πρὸς τοὺς ταχέως ἐπὶ τὸ σχῆμα τῶν φιλοσόφων ἐπιπηδῶντας.

ΜΗΔΕΠΟΤ' ἀπὸ τῶν κοινῶν τινα μῆτ' ἐπαινέσητε μῆτε ψέξητε, μῆτε τέχνην τινὰ ἢ ἀτεχνίαν προσμαρτυρήσητε· καὶ ἅμα μὲν προπετείας ἑαυτοὺς ἀπαλλάξετε, ἅμα δὲ κακοηθείας. Οὗτος ταχέως λούεται. Κακῶς οὖν ποιεῖ; Οὐ πάντως. Ἀλλὰ 2 τί; Ταχέως λούεται. Πάντα οὖν καλῶς γίνεται; Οὐδαμῶς· 3 ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ δογμάτων ὀρθῶν, καλῶς· τὰ δ' ἀπὸ μοχθηρῶν, μοχθηρῶς. Σὺ δὲ, μέχρις ἂν καταμάθῃς τὸ δόγμα ἀφ' οὗ τις ποιεῖ ἕκαστα, μῆτ' ἐπαινῆς τὸ ἔργον, μῆτε ψέγε. Δόγμα 4 δ' ἐκ τῶν ἐκτὸς οὐ βραδίως κρίνεται. Οὗτος τέκτων ἐστί. Διὰ τί; Χρῆται γὰρ σκεπάρνω. Τί οὖν τοῦτο; Οὗτος μουσικός· ἄδει γάρ. Καὶ τί τοῦτο; Οὗτος φιλόσοφος. Διὰ τί; Τρίβωνα γάρ ἔχει καὶ κόμην. Οἱ δ' ἀγύρται τί ἔχουσι; Διὰ τοῦτο, ἂν 5 ἀσχημονοῦντά τις ἴδῃ τινὰ αὐτῶν, εὐθὺς λέγει, Ἴδου ὁ φιλόσοφος [τί] ποιεῖ. Ἐδεῖ δ', ἀφ' ὧν ἡσχημόνει, μᾶλλον λέγειν αὐτὸν μὴ εἶναι φιλόσοφον. Εἰ μὲν γὰρ αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου 6 πρόληψις καὶ ἐπαγγελία, ἔχειν τρίβωνα καὶ κόμην, καλῶς ἂν ἔλεγον. Εἰ δ' ἐκεῖνη μᾶλλον, ἀναμάρτητου εἶναι, διὰ τί οὐχί, διὰ τὸ μὴ πληροῦν τὴν ἐπαγγελίαν, ἀφαιροῦνται αὐτὸν τῆς προσηγορίας; Οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν. Ὄταν τις 7 ἴδῃ τινὰ κακῶς πελεκῶντα, οὐ λέγει, Τί ὄφελος τεκτονικῆς;

- ἰδοῦ οἱ τέκτονες οἷα ποιῶσι κακά· ἀλλὰ πᾶν τὸνναντίον λέγει,
 8 Οὔτος οὐκ ἔστι τέκτων, πελεκᾷ γὰρ κακῶς. Ὁμοίως κἂν
 ἄδοντός τινος ἀκούσῃ κακῶς, οὐ λέγει, Ἴδοῦ πῶς ἄδουσιν οἱ
 μουσικοί; ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι, Οὔτος οὐκ ἔστι μουσικός.
- 9 Ἐπί φιλοσοφίας δὲ μόνης τοῦτο πάσχουσιν· ὅταν τινὰ ἴδωσι
 παρὰ τὸ ἐπάγγελμα τὸ τοῦ φιλοσόφου ποιοῦντα, οὐχὶ τῆς προσ-
 ηγορίας ἀφαιροῦνται αὐτὸν, ἀλλὰ, Φέντες εἶναι φιλόσοφον,
 εἴτ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ γινομένου λαβόντες ὅτι ἀσχημονεῖ, ἐπάγουσι,
 10 μῆδὲν ὄφελος εἶναι τοῦ φιλοσοφεῖν. Τί οὖν τὸ αἴτιον; Ὅτι τὴν
 μὲν τοῦ τέκτονος πρόληψιν πρεσβεύομεν, καὶ τὴν τοῦ μουσικοῦ,
 καὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως τεχνιτῶν· τὴν τοῦ φιλοσόφου δ' οὐ,
 ἀλλ' ἄτε συγκεχυμένην καὶ ἀδιάρθρωτον ἀπὸ τῶν ἐκτὸς μόνον
 11 κρίνομεν. Καὶ ποῖα ἄλλη τέχνη ἀπὸ σχήματος ἀναλαμβάνεται
 καὶ κόμης; οὐχὶ δὲ καὶ θεωρήματα ἔχει, καὶ ὕλην, καὶ τέλος;
- 12 Τίς οὖν ὕλη τοῦ φιλοσόφου; μὴ τρίβων; Οὐ, ἀλλὰ ὁ λόγος.
 Τί τέλος; μὴ τι φορεῖν τρίβωνα; Οὐ, ἀλλὰ τὸ ὀρθὸν ἔχειν
 τὸν λόγον. Ποῖα θεωρήματα; μὴ τι τὰ περὶ τοῦ πῶς πῶγων
 μέγας γένηται, ἢ κόμη βαθεῖα; Οὐ, ἀλλὰ μᾶλλον ἂ Ζήνων
 λέγει, γνῶναι τὰ τοῦ λόγου στοιχεῖα, ποῖόν τι ἕκαστον αὐτῶν
 ἐστὶ, καὶ πῶς ἀρμόττεται πρὸς ἄλληλα, καὶ ὅσα τούτοις ἀκό-
 13 λουθά ἐστὶ. Οὐ θέλεις οὖν ἰδεῖν πρῶτον, εἰ πληροῖ τὴν ἐπαγ-
 γελίαν ἀσχημονῶν, καὶ οὕτω τῷ ἐπιτηδεύματι ἐγκαλεῖν; Νῦν
 δ', αὐτὸς ὅταν σωφρονῆς, ἐξ ὧν ποιεῖν σοι δοκεῖ κακῶς, λέ-
 γεις, Ὅρα τὸν φιλόσοφον (ὡς πρέποντος λέγειν τὸν ταῦτα
 ποιοῦντα φιλόσοφον)· καὶ πάλιν, Τοῦτο φιλόσοφόν ἐστιν; Ὅρα
 δὲ τὸν τέκτονα, οὐ λέγεις, ὅταν μοιχεύοντά τινα γνῶς, ἢ λι-
 14 χεύοντα ἴδῃς· οὐδὲ, Ὅρα τὸν μουσικόν. Οὕτως ἐπὶ ποσὸν
 αἰσθάνῃ καὶ αὐτὸς τῆς ἐπαγγελίας τοῦ φιλοσόφου, ἀπολισθαί-
 νεις δὲ, καὶ συγχέῃ ὑπὸ ἀμελετησίας.
- 15 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ καλούμενοι φιλόσοφοι ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ

πράγμα μετίασιν· εὐθύς ἀναλαβόντες τρίδωνα, καὶ πώγωνα
καθέντες, φασίν, Ἐγὼ φιλόσοφος εἰμι. Οὐδεὶς δ' ἔρει, Ἐγὼ 16
μουσικός εἰμι, ἂν πλῆκτρον καὶ κιθάραν ἀγοράσῃ· οὐδ', Ἐγὼ
χαλκεύς εἰμι, ἂν πιλίον καὶ περιζῶμα περιθῆται. Ἄλλ' ἀρμό-
ζεται μὲν τὸ σχῆμα πρὸς τὴν τέχνην· ἀπὸ τῆς τέχνης δὲ τὸ
ὄνομα, οὐκ ἀπὸ σχήματος, ἀναλαμβάνουσι. Διὰ τοῦτο καλῶς 17
Εὐφράτης ἔλεγεν, ὅτι, Ἐπί πολὺ ἐπειρώμην λαυθάνειν φιλο-
σοφῶν· καὶ ἦν μοι, φησί, τοῦτο ὠφέλιμον. Πρῶτον μὲν γὰρ
ἤδειν, ὅσα καλῶς ἐποίουν, ὅτι οὐ διὰ τοὺς θεατὰς ἐποίουν,
ἀλλὰ δι' ἑμαυτὸν· ἤσθιον ἑμαυτῷ καλῶς, κατεσταλμένοι εἶχον
τὸ βλέμμα, τὸν περίπατον· πάντα ἑμαυτῷ καὶ τῷ Θεῷ. Εἶτα, 18
ὡσπερ μόνος ἠγωνιζόμεν, οὕτω καὶ μόνος ἐκινδύνευον· οὐδὲν
ἐμοί, δράσαντί τι αἰσχρὸν ἢ ἀπρεπὲς, τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐκιν-
δυνεύετο· οὐδ' ἔβλαπτον τοὺς πολλοὺς, ὡς φιλόσοφος ἀμαρ-
τάνων. Διὰ τοῦτο οἱ μὴ εἰδότες μου τὴν ἐπιβολὴν ἐθαύμαζον, 19
πῶς, πᾶσι φιλοσόφοις χρώμενος καὶ συζῶν, αὐτὸς οὐκ ἐφιλο-
σόφουν. Καὶ τί κακὸν, ἐν οἷς μὲν ἐποίουν, ἐπιγινώσκεσθαι τὸν 20
φιλόσοφον, ἐν δὲ τοῖς συμβόλοις μὴ; Βλέπε, πῶς ἐσθίω, πῶς
πίνω, πῶς καθεύδω, πῶς ἀνέχομαι, πῶς ἀπέχομαι, πῶς συν-
εργῶ, πῶς ὀρέξει χρῶμαι, πῶς ἐκκλίσει, πῶς τηρῶ τὰς σχέ-
σεις τὰς φυσικὰς ἢ ἐπιθέτους, ὡς ἀσυγχύτως καὶ ἀπαραποδί-
στως. Ἐκείθεν με κρίνον, εἰ δύνασαι. Εἰ δ' οὕτω κωφὸς εἶ καὶ 21
τυφλὸς, ἵνα μὴδὲ τὸν Ἡφαιστον ὑπολαμβάνῃς καλὸν χαλκέα,
ἂν μὴ τὸ πιλίον ἰθῆς περὶ τὴν κεφαλὴν περικείμενον· τί κακὸν
ὑφ' οὕτως ἠλιθίου κριτοῦ ἀγνοεῖσθαι;

Οὕτως ἐλάνθανε παρὰ τοῖς πλείστοις Σωκράτης. Καὶ ἤρ- 22
χοντο πρὸς αὐτὸν ἀξιοῦντες φιλοσόφοις συσταθῆναι. Μή τι 23
οὖν ἠγανάκτει ὡς ἡμεῖς, καὶ ἔλεγεν, Ἐγὼ δὲ σοι οὐ φαίνομαι
φιλόσοφος; Ἄλλ' ἀπῆγε, καὶ συνίστα, ἐνὶ ἀρκούμενος, τῷ
εἶναι φιλόσοφος· χαίρων δὲ καὶ ὅτι μὴ δοκοῖ, οὐκ ἐδάκνυτο.

- 24 Ἐμέμνητο γὰρ τοῦ ἰδίου ἔργου. Τί ἔργον καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ; Μαθητὰς πολλοὺς ἔχειν; Οὐδαμῶς. Ὄφονται οἱ περὶ τοῦτο ἐσπουδακότες. Ἀλλὰ θεωρήματα δύσκολα ἀκριβοῦν; Ὄφονται
- 25 καὶ περὶ τούτων οἱ ἄλλοι. Ποῦ οὖν αὐτός; καὶ τίς ἦν, καὶ εἶναι ἤθελεν; Ὅπου βλάβη καὶ ὠφέλεια. Εἴ μέ τις, φησί, βλάβαι δύναται, ἐγὼ οὐδὲν ποιῶ· εἰ ἄλλον περιμένω ἵνα με ὠφελήσῃ, ἐγὼ οὐδὲν εἶμι. Θέλω τι, καὶ οὐ γίνεται· ἐγὼ ἀτυχῆς εἶμι.
- 26 Εἰς τοσοῦτο σκάμμα προεκαλεῖτο πάντα οὐτιναοῦν, καὶ οὐκ ἂν μοι δοκεῖ ἐκστῆναι οὐδενί· τί δοκεῖτε; καταγγέλλων καὶ λέ-
- 27 γων, Ἐγὼ τοιοῦτος εἶμι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὣν τοιοῦτος. Πάλιν γὰρ τοῦτο μωροῦ καὶ ἀλαζόνος· Ἐγὼ ἀπαθῆς εἶμι καὶ ἀτάραχος· μὴ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνθρωποι, ὅτι ὑμῶν κυκωμένων καὶ δοριβουμένων περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια, μόνος ἐγὼ ἀπήλλαγμαί πά-
- 28 σης ταραχῆς. Οὕτως οὐκ ἀρκεῖ σοι τὸ μηδὲν ἀλγεῖν, ἂν μὴ κηρύσσης, Συνέλθετε πάντες οἱ ποδαγρῶντες, οἱ κεφαλαλγοῦντες, οἱ πυρέσσοντες, οἱ χλωοὶ, οἱ τυφλοὶ, καὶ ἴδετέ με ἀπὸ παντός
- 29 πάσους ὑγιᾶ; Τοῦτο κενὸν καὶ φορτικὸν, εἰ μὴ τι, ὡς ὁ Ἀσκληπιὸς, εὐθὺς ὑποδείξει δύνασαι, πῶς θεραπεύοντες εὐθὺς ἔσονται ἄνοσοι καὶ κείνοι, καὶ εἰς τοῦτο φέρεις παράδειγμα τὴν ὑγίειαν τὴν σεαυτοῦ.
- 30 Τοιοῦτος γὰρ ἐστὶν ὁ Κυνικὸς, τοῦ σκῆπτρου καὶ διαδήματος ἡξιωμένος παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ λέγων· Ἴν' ἴδητε, ὦ ἄνθρωποι, ὅτι τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἀταραξίαν οὐχ ὅπου ἐστὶ ζητεῖτε,
- 31 ἀλλ' ὅπου μὴ ἐστὶν· ἴδου ἐγὼ ὑμῖν παράδειγμα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπέσταλμαι, μῆτε κτήσιν ἔχων, μῆτε οἶκον, μῆτε γυναῖκα, μῆτε τέκνα, ἀλλὰ μὴδ' ὑπόσρωμα, μὴδὲ χιτῶνα, μὴδὲ σκεῦος· καὶ ἴδετε, πῶς ὑγιαίνω· πειράθητέ μου. Κἂν ἴδητε ἀτάραχον,
- 32 ἀκούσατε τὰ φάρμακα, καὶ ὑφ' ὧν ἐθεραπεύθη. Τοῦτο γὰρ ἤδη καὶ φιλάνθρωπον καὶ γενναῖον. Ἀλλ' ὁράτε, τίνας ἔργον ἐστὶ· τοῦ Διὸς, ἢ ὃν ἂν ἐκεῖνος ἄξιον κρίνῃ ταύτης τῆς ὑπηρε-

σίας, ἵνα μηδαμοῦ μηδὲν παραγυμνώσῃ πρὸς τοὺς πολλοὺς, δι' οὗ τὴν μαρτυρίαν τὴν αὐτοῦ, ἣν τῇ ἀρετῇ μαρτυρεῖ, καὶ τῶν ἐκτὸς καταμαρτυρεῖ, αὐτὸς ἄκυρον ποιήσῃ.

Οὐτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὁμορξάμενον.

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλ' οὐδὲ ποθοῦντά τι ἢ ἐπιζητοῦντα, 33
ἄνθρωπον, ἢ τόπον, ἢ διαγωγὴν, ὡς τὰ παιδιὰ τὸν τρυγητὸν
ἢ τὰς ἀργίας· αἰδοῖ πανταχοῦ κεκοσμημένον, ὡς οἱ ἄλλοι τοί-
χοις καὶ θύραις καὶ θυρωροῖς.

Νῦν δ' αὐτὸ μόνον, κινήθεντες πρὸς φιλοσοφίαν, ὡς οἱ κακο- 34
στόμαχοι πρὸς τι τῶν βρωμάτων ὃ μετὰ μικρὸν σικχαίνειν
μέλλουσι, εὐθύς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον, ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Καθ-
εἶκε τὴν κόμην, ἀνελήψε τρίβωνα, γυμνὸν δεικνύει τὸν ὦμον,
μάχεται τοῖς ἀπαντῶσι· κἂν ἐν φαινόλῃ τινα ἴδῃ, μάχεται
αὐτῷ. Ἄνθρωπε, χειμάσκησον πρῶτον· ἰδοῦ σου τὴν ὄρμην, 35
μὴ κακοστομάχου ἢ κισσώσης γυναικὸς ἔστιν. Ἄγνοεῖσθαι
μελέτησον πρῶτον τίς εἶ· σαυτῷ φιλοσόφησον ὀλίγον χρόνον.
Οὕτω καρπὸς γίνεται· κατορυγῆναι δεῖ ἐπὶ τινα χρόνον τὸ 36
σπέρμα, κρυφθῆναι, κατὰ μικρὸν ἀνῆξθῆναι, ἵνα τελεσφορή-
σῃ. Ἄν δὲ πρὸ τοῦ γόνου φῦσαι τὸν στάχυν ἐξενέγκῃ, ἀτελὲς
ἔστιν, ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ. Τοιοῦτον εἶ καὶ σὺ φυτᾶριον· 37
θαῖτον τοῦ δέοντος ἦνθηκας, ἀποκαύσει σε ὁ χειμῶν. Ἰδοῦ 38
τί λέγουσιν οἱ γεωργοὶ περὶ τῶν σπερμάτων, ὅταν πρὸ ὥρας
θερμασίαι γένωνται. Ἀγωνιῶσι μὴ ἐξυβρίσῃ τὰ σπέρματα, εἶτα
αὐτὰ πάγος εἰσβαλὼν ἐξελέγξῃ. Ὅρα καὶ σὺ, ἄνθρωπε· ἐξυ- 39
βρικας, ἐπιπεπήδηκας δοξαρίῳ πρὸ ὥρας· δοκεῖς τις εἶναι·
μωρὸς παρά μωροῖς· ἀποπαγήσῃ, μᾶλλον δ' ἀποπέπηγας ἤδη
ἐν τῇ ρίζῃ κάτω, τὰ δ' ἄνω σου μικρὸν ἔτι ἀνθεῖ, καὶ διὰ
τοῦτο δοκεῖς ἔτι ζῆν καὶ θαλλεῖν. Ἄφες ἡμᾶς γε κατὰ φύσιν 40

πεπανθῆναι. Τί ἡμᾶς ἀποδύεις; τί βιάζῃ; οὐπω δυνάμεθα ἐνεγκεῖν τὸν ἄερα. Ἐασον τὴν ρίζαν αὐξηθῆναι, εἶτα γόνυ λαβεῖν τὸ πρῶτον, εἶτα τὸ δεύτερον, εἶτα τὸ τρίτον· εἰδ' οὕτως

41 ὁ καρπὸς ἐκβιάσεται τὴν φύσιν, κὰν ἐγὼ μὴ θέλω. Τίς γὰρ ἐγκύμων γενόμενος καὶ πλήρης τηλικούτων δογμάτων, οὐχὶ αἰσθάνεται τε τῆς αὐτοῦ παρασκευῆς, καὶ ἐπὶ τὰ κατάλληλα

42 ἔργα ὀρμαῖ; Ἀλλὰ ταῦρος μὲν οὐκ ἀγνοεῖ τὴν αὐτοῦ φύσιν καὶ παρασκευὴν, ὅταν ἐπιφανῇ τι θηρίον, οὐδ' ἀναμένει τὸν προ-

43 τρεφόμενον· οὐδὲ κύων, ὅταν ἴδῃ τι τῶν ἀγρίων ζώων. Ἐγὼ δ' ἂν ἴσχω τὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ παρασκευὴν, ἐκδέξομαι ἵνα με σὺ παρασκευάσῃς ἐπὶ τὰ οἰκειᾶ ἔργα; νῦν δ' οὐπω ἔχω, πίστευσόν μοι. Τί οὖν με πρὸ ὥρας ἀποξηρανθῆναι θέλεις, ὡς αὐτὸς ἐξηράνθῃς;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Πρὸς τὸν εἰς Ἀναισχοντίαν μεταβληθέντα.

ὍΤΑΝ ἄλλον ἴδῃς ἄρχοντα, ἀντίθεος, ὅτι σὺ ἔχεις τὸ μὴ δεῖσθαι ἀρχῆς· ὅταν ἄλλον πλουτοῦντα, ἰδοῦ τί ἀντὶ τούτου

2 ἔχεις. Εἰ μὲν γὰρ μὴδὲν ἔχεις ἀντ' αὐτοῦ, ἄθλιος εἶ· εἰ δ' ἔχεις τὸ μὴ χρεῖαν ἔχειν πλούτου, γίνωσκε ὅτι πλεῖον τούτου

3 ἔχεις, καὶ πολλῶ πλείονος ἄξιον. Ἄλλος γυναῖκα εὐμορφον· σὺ, τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν εὐμόρφου γυναικός. Μικρά σοι δοκεῖ ταῦτα; καὶ πόσου ἂν τιμήσαιντο οὗτοι αὐτοὶ οἱ πλουτοῦντες καὶ ἄρχοντες, καὶ μετ' εὐμόρφων διαιτώμενοι, δύνασθαι πλούτου καταφρονεῖν, καὶ ἀρχῶν, καὶ αὐτῶν τούτων τῶν γυναικῶν

4 ὧν ἐρώσι, καὶ ὧν τυγχάνουσιν; Ἀγνοεῖς οἷόν τι ἐστὶ δίψος πυρέσσοντος; οὐδὲν ὅμοιον ἔχει τῷ τοῦ ὑγιαίνοντος. Ἐκεῖνος πῶν ἀποπέπαυται· ὁ δὲ πρὸς ὀλίγον ἡσθεῖς, εἶτα ναυτιᾶ,

χολήν αὐτὸ ποιῆ ἀντὶ ὕδατος, ἐμεῖ, στροφοῦται, διψῆ σφο-
 δρότερον. Τοιοῦτόν ἐστι μετ' ἐπιθυμίας πλουτεῖν, μετ' ἐπιθυ- 5
 μίας ἄρχειν, μετ' ἐπιθυμίας καλῆ συγκαθεύδειν· ζηλοτυπία
 πρόσεστι, φόβος τοῦ στερηθῆναι, αἰσχροὶ λόγοι, αἰσχρὰ ἐν-
 θυμήματα, ἔργα ἀσχήμονα.

Καὶ τί, φησὶν, ἀπολλύω; Ἄνθρωπε, ὑπῆρχες αἰδήμων, 6
 καὶ νῦν οὐκέτι εἶ· οὐδὲν ἀπολώλεκας; ἀντὶ Χρυσίππου καὶ
 Ζήνωνος, Ἀριστείδην ἀναγινώσκεις καὶ Εὐηνόν· οὐδὲν ἀπο-
 λώλεκας; ἀντὶ Σωκράτους καὶ Διογένους, τεθαύμακας τὸν
 πλείστας διαφθεῖραι καὶ ἀναπεῖσαι δυνάμενον. Καλὸς εἶναι 7
 θέλεις, καὶ πλάσσεις σεαυτὸν, μὴ ὦν· καὶ ἐσθῆτα ἐπιδεικνύειν
 θέλεις σιλπνῆν, ἵνα τὰς γυναῖκας ἐπισρέφῃς· κἄν που μυρά-
 φίου ἐπιτύχῃς, μακάριος εἶναι δοκεῖς. Πρότερον δ' οὐδὲν 8
 ἐνεθυμοῦ τούτων τι· ἀλλὰ ποῦ εὐσχήμων λόγος, ἀνὴρ ἀξιόλο-
 γος, ἐνθύμημα γενναῖον. Τοιγαροῦν ἐκάθευδες ὡς ἀνὴρ,
 προήεις ὡς ἀνὴρ, ἐσθῆτα ἐφόρεις ἀνδρικήν, λόγους ἐλάλεις
 πρέποντας ἀνδρὶ ἀγαθῷ· εἰτά μοι λέγεις, οὐδὲν ἀπώλεσα;
 Οὕτως οὐδὲν ἄλλο, ἢ κέρμα, ἀπολλύουσιν ἄνθρωποι; αἰδῶς 9
 οὐκ ἀπόλλυται; εὐσχημοσύνη οὐκ ἀπόλλυται; ἢ οὐκ ἔστι
 ζημιωθῆναι τὸν ταῦτα ἀπολέσαντα; Σοὶ μὲν οὖν δοκεῖ τάχα 10
 τούτων οὐδὲν οὐκέτι εἶναι ζημία. Ἦν δέ ποτε χρόνος, ὅτε
 μόνην αὐτὴν ὑπελογίζου καὶ ζημίαν καὶ βλάβην, ὅτε ἡγωνίας
 μὴ τις ἐκείσῃ σε τούτων τῶν λόγων καὶ ἔργων.

Ἰδοῦ, ἐκσέσειςαι ὑπ' ἄλλου μὲν οὐθενός, ὑπὸ σαυτοῦ δέ. 11
 Μαχέσθητι σαυτῷ, ἀφελοῦ σαυτὸν εἰς εὐσχημοσύνην, εἰς αἰδῶ,
 εἰς ἐλευθερίαν. Εἴ σοί τίς ποτε ἔλεγε περὶ ἐμοῦ ταῦτα, ὅτι 12
 μέ τις μοιχεύειν ἀναγκάζει, ὅτι ἐσθῆτα φορεῖν τοιαύτην, ὅτι
 μυρίζεσθαι· οὐκ ἂν ἀπελθῶν αὐτόχειρ ἐγένου τούτου τοῦ 13
 ἀνθρώπου, τοῦ οὕτω μοι παραχρωμένον; Νῦν οὖν οὐ
 θέλεις σαυτῷ βοηθῆσαι; καὶ πόσω ῥαίων αὕτη ἢ βοήθεια; οὐκ

ἀποκτεῖναι τίνα δεῖ, οὐ δῆσαι, οὐχ ὑβρίσαι, οὐκ εἰς ἀγορὰν
 προελθεῖν· ἀλλ' αὐτὸν αὐτῷ λαλῆσαι, τῷ μάλιστα πειθησο-
 14 μένω, πρὸς ὃν οὐδεὶς ἐστὶ σου πιθανώτερος. Καὶ πρῶτον μὲν,
 κατὰ γνώθι τῶν γινομένων· εἶτα καταγνοῦς, μὴ ἀπογνώσῃ σεαυ-
 τοῦ· μηδὲ πάθῃς τὸ τῶν ἀγεννῶν ἀνθρώπων, οἱ ἄπαξ ἐνδόντες,
 εἰσάπαν ἐπέδωκαν ἑαυτοὺς, καὶ ὡς ὑπὸ ρεύματος παρεσύ-
 15 ρησαν. Ἀλλὰ μάθε τὸ τῶν παιδοτριβῶν. Πέπτωκε τὸ παιδίον;
 Ἀναστὰς, φησί, πάλιν παλαίε, μέχρις ἂν ἰσχυροποιηθῆς.
 16 Τοιοῦτόν τι καὶ σὺ πάθε· ἴσθι γάρ, ὅτι οὐδέν ἐστιν εὐαγω-
 γότερον ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Θελῆσαι δεῖ· καὶ γέγονε, διώρθω-
 ται· ὡς πάλιν ἀπονυσάζει, καὶ ἀπόλωλεν. Ἐτῶθεν γάρ ἐστι
 17 καὶ ἀπώλεια καὶ βοήθεια. Εἶτα τί μοι ἀγαθόν; Καὶ τί ζητεῖς
 τούτου μείζον; ἐξ ἀναισχύντου αἰδήμων ἔση, ἐξ ἀκόσμου
 18 κόσμιος, ἐξ ἀπίστου πιστὸς, ἐξ ἀκολάστου σώφρων. Εἴ τίνα
 ἄλλα τούτων μείζονα ζητεῖς, ποίει ἅ ποιεῖς· οὐδὲ Θεῶν σέ
 τις ἔτι σῶσαι δύναται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Τίνων δεῖ Καταφρονεῖν, καὶ πρὸς τίνα Διαφέρεσθαι.

ἈΠΟΡΙΑ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις περὶ τὰ ἐκτὸς γίνεται, ἀμη-
 χανία περὶ τὰ ἐκτός. Τί ποιήσω; πῶς γένηται; πῶς ἀποβῆ;
 2 μὴ τόδε ἀπαντήσῃ, μὴ τόδε. Πᾶσαι αὗται αἱ φωναὶ περὶ τὰ
 ἀπροαίρετα στρεφομένων εἰσὶ. Τίς γὰρ λέγει· Πῶς μὴ συγκατα-
 τιθῶμαι τῷ ψεύδει; πῶς μὴ ἀπονεύσω ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς;
 3 Ἐὰν οὕτως ἢ εὐφυῆς ὥστε περὶ τούτων ἀγωνιάξῃ, ὑπομνήσω
 αὐτόν· ὅτι, Τί ἀγωνιάς; ἐπὶ σοὶ ἐστὶν· ἀσφαλῆς ἴσθι· μὴ
 πρὸ τοῦ ἐπάγειν τὸν φυσικὸν κανόνα προπήδα ἐν τῷ συγκατα-
 4 τίθεσθαι. Πάλιν ἂν περὶ ὀρέξεως ἀγωνιάξῃ, μὴ ἀτελής γένηται καὶ

ἀποτευκτική · περί ἐκκλίσεως, μὴ περιπτωτική · πρῶτον μὲν 5
 αὐτὸν καταφιλήσω, ὅτι ἀφείς περὶ ἃ οἱ ἄλλοι ἐπτόηνται, καὶ
 τοὺς ἐκείνων φόβους, περὶ τῶν ἰδίων ἔργων πεφρόντικεν, ὅπου
 αὐτός ἐστιν. Εἶτα ἐρῶ αὐτῷ, εἰ μὴ θέλεις ὀρέγεσθαι ἀποτευ- 6
 κτικῶς, μὴδ' ἐκκλίνειν περιπτωτικῶς, μηδενὸς ὀρέγου τῶν ἀλ-
 λοτριῶν ἔτι, μηδὲν ἐκκλινε τῶν μὴ ἐπὶ σοί. Εἰ δὲ μὴ, καὶ ἀπο-
 τυχεῖν καὶ περιπεσεῖν ἀνάγκη. Ποία ἐνθάδ' ἀπορία; ποῦ τόπον 7
 ἔχει [τὸ], Πῶς γένηται; καί, πῶς ἀποβῆ; καί, μὴ ἀπαντήρη
 τόδε ἢ τόδε.

Νῦν οὐχὶ τὸ ἐκδησόμενον ἀπροαίρετον; **Ναί.** Ἡ δ' οὐσία 8
 τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἐστὶν ἐν τοῖς προαιρετικοῖς; **Ναί.** Ἐξ-
 ἐστιν οὖν σοι παντὶ τῷ ἀποθάντι χρῆσθαι κατὰ φύσιν; μὴ τίς σε
 κωλύσαι δύναται; Οὐδεῖς. Μηκέτι οὖν μοι λέγε, πῶς γένηται; 9
 ὅπως γὰρ ἂν γένηται, σὺ αὐτὸ θῆσεις καλῶς, καὶ ἔσται σοι τὸ
 ἀποθάν εὐτύχημα. Ἡ τίς ἂν ἦν ὁ Ἡρακλῆς, λέγων, Πῶς μοι 10
 μὴ μέγας λέων ἐπιφανῆ, μηδὲ μέγας σῦς, μηδὲ θηριώδεις
 ἄνθρωποι; Καὶ τί σοι μέλει; ἂν μέγας σῦς ἐπιφανῆ, μεῖζον
 ἄθλον ἀθλήσεις · ἂν κακοὶ ἄνθρωποι, κακῶν ἀπαλλάξεις τὴν
 οἰκουμένην. Ἄν οὖν οὕτως ἀποθάνω; Ἀγαθὸς ὢν ἀποθανῆ, 11
 γενναίαν πράξιν ἐπιτελῶν. Ἐπεὶ γὰρ δεῖ πάντως ἀποθανεῖν,
 ἀνάγκη τί ποτε ποιοῦντα εὐρεθῆναι, ἢ γεωργοῦντα, ἢ σκά-
 πτοντα, ἢ ἐμπορευόμενον, ἢ ὑπατεύοντα, ἢ ἀπεπτοῦντα, ἢ
 διαρροῖζόμενον. Τί οὖν θέλεις ποιῶν εὐρεθῆναι ὑπὸ τοῦ θανάτου; 12
 Ἐγὼ μὲν, τὸ ἐμὸν μέρος, ἔργον τί ποτ' ἀνθρωπικόν, εὐεργετι-
 κόν, κοινωφελές, γενναῖον. Εἰ δὲ μὴ δύναμαι τὰ τηλικαῦτα 13
 ποιῶν εὐρεθῆναι, ἐκεῖνό γε, τὸ ἀκώλυτον, τὸ διδόμενον,
 ἑμαυτὸν ἐπανορθῶν, ἐξεργαζόμενος τὴν δύναμιν τὴν χρηστικὴν
 τῶν φαντασιῶν, ἀπάθειαν ἐκπονῶν, ταῖς σχέσεσι τὰ ἴδια
 ἀποδιδόναι · εἰ οὕτως εὐτυχῆς εἰμι, καὶ τοῦ τρίτου τόπου
 παραπτόμενος, τοῦ περὶ τὴν τῶν κριμάτων ἀσφάλειαν.

- 14 Ἄν μετὰ τούτων με ὁ θάνατος καταλάβῃ, ἀρκεῖ μοι ἂν δύναμαι πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατεῖναι τὰς χεῖρας, καὶ εἰπεῖν, ὅτι, Ἄς ἔλαβον ἀφορμὰς παρὰ σοῦ πρὸς τὸ αἰσθῆσθαι σου τῆς διοικήσεως, καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῇ, τούτων οὐκ ἠμέλησα ἢ οὐ
- 15 κατήσχυνά σε τὸ ἐμὸν μέρος. Ἴδου πῶς κέχρημαι ταῖς αἰσθήσεσιν, ἰδου πῶς ταῖς προλήψεσι. Μὴ ποτέ σε ἐμεμφάμην; μὴ τι τῶν γινομένων τινι δυσηρέστησα, ἢ ἄλλως γίνεσθαι ἠθέλησα;
- 16 μὴ τι τὰς σχέσεις παρέβην; Διοτι με σὺ ἐγέννησας, χάριν ἔχω ὧν ἔδωκας ἔφ' ὅσον ἐχρησάμην τοῖς σοῖς, ἀρκεῖ μοι. Πάλιν αὐτὰ ἀπόλαβε, καὶ κατάταξον εἰς ἣν ἂν θέλῃς χώραν.
- 17 Σὰ γὰρ ἦν πάντα, σὺ μοι αὐτὰ δέδωκας. Οὐκ ἀρκεῖ οὕτως ἔχοντα ἐξελθεῖν; καὶ τίς βίων κρείττων καὶ εὐσχημονέστερος τοῦ οὕτως ἔχοντος; ποία δὲ καταστροφή εὐδαιμονεστέρα;
- 18 Ἴνα δὲ ταῦτα γένηται, οὐ μικρὰ δέξασθαι, οὐδὲ μικρῶν ἐσιν ἀποτυχεῖν. Οὐ δύνασαι καὶ ὑπατεῦσαι θέλειν, καὶ ταῦτα καὶ ἀγροὺς ἔχειν ἐσπουδακέναι, καὶ ταῦτα καὶ τῶν δουλαρίων
- 19 φροντίζειν, καὶ σεαυτοῦ. Ἄλλ' ἂν τι τῶν ἀλλοτριῶν θέλῃς, τὰ σὰ ἀπώλετο. Αὕτη τοῦ πράγματος ἡ φύσις ἢ προῖκα οὐδὲν
- 20 γίνεται. Καὶ τί θαυμαστόν; Ἄν ὑπατεῦσαι θέλῃς, ἀγρυπνησαί σε δεῖ, περιδραμεῖν, τὰς χεῖρας καταφιλήσαι, πρὸς ταῖς ἀλλοτρίαις θύραις κατασαπῆναι, πολλὰ μὲν εἰπεῖν, πολλὰ δὲ πράξαι ἀνελεύθερα, δῶρα πέμψαι πολλοῖς, ξένια κατ' ἡμέραν
- 21 ἐνίοις. Καὶ τί τὸ γινόμενόν ἐστι; δώδεκα δεσμὰ ῥάβδων, καὶ τρεῖς ἢ τετράκις ἐπὶ βῆμα καθίσαι, καὶ Κιρκήσια δοῦναι, καὶ σπυρίσι δειπνίσαι. Ἡ δειξάτω μοί τις, τί ἐστι παρὰ ταῦτα.
- 22 Ὑπὲρ ἀπαθείας οὖν, ὑπὲρ ἀταραξίας, ὑπὲρ τοῦ καθεύδοντα καθεύδειν, ἐγρηγορότα ἐγρηγορέναι, μὴ φοβεῖσθαι μηδὲν, μὴ ἀγωνιᾶν ὑπὲρ μηδενός, οὐδὲν ἀναλῶσαι θέλεις, οὐδὲν πονῆσαι;
- 23 Ἄλλ' ἂν τι ἀπόληταί σου περὶ ταῦτα γινομένου, ἢ ἀναλωθῇ κακῶς, ἢ ἄλλος τύχῃ ὧν ἔδει σε τυχεῖν, εὐθύς δηχθήσῃ ἐπὶ

τῶ γενομένῳ; Οὐκ ἀντιθήσεις τί ἀντί τίνος λαμβάνεις, πόσον 24
ἀντί πόσου; Ἀλλά προῖκα θέλεις τὰ τηλικαῦτα λαβεῖν; Καί
πῶς δύνασαι; Ἔργον ἔργῳ οὐ κοινωνεῖ. Οὐ δύνασαι καί τὰ 25
ἐκτὸς ἔχειν ἐπιμελείας τετυχηκότα, καὶ τὸ σαυτοῦ ἡγεμονικόν.
Εἰ δ' ἐκεῖνα θέλεις, τοῦτο ἄφες. Εἰ δὲ μὴ, οὔτε τοῦτο ἔξεις,
οὔτ' ἐκεῖνα, περισπώμενος ἐπ' ἀμφοτέρα. Εἰ τοῦτο θέλεις,
ἐκεῖνά σε ἀφείναι δεῖ. Ἐκχεθήσεται τὸ ἔλαιον, ἀπολεῖται τὰ 26
σκευάρια· ἀλλ' ἐγὼ ἀπαθῆς ἔσομαι. Ἐμπρησμός ἔσαι, ἐμοῦ
μὴ παρόντος, καὶ ἀπολεῖται τὰ βιβλία· ἀλλ' ἐγὼ χρήσομαι
ταῖς φαντασίαις κατὰ φύσιν. Ἀλλ' οὐχ ἔξω φαγεῖν. Εἰ οὕτω 27
τάλας εἰμί, λιμὴν τὸ ἀποθανεῖν. Οὗτος δ' ἐστὶν ὁ λιμὴν πάντων,
ὁ θάνατος· αὕτη ἡ καταφυγή. Διὰ τοῦτο οὐδὲν τῶν ἐν τῷ βίῳ
χαλεπὸν ἐστίν. Ὄταν θέλῃς, ἐξῆλθες, καὶ οὐ καπνίζῃ. Τί οὖν 28
ἀγωνιάς; τί ἀγρυπνεῖς; οὐχὶ δὲ εὐθύς, ἀναλογισάμενος ποῦ
σου τὸ ἀγαθὸν ἐστὶ καὶ τὸ κακόν, λέγεις, ὅτι, Ἐπ' ἐμοὶ ἀμφο-
τέρα· οὔτε τούτου τις ἀφελέσθαι με δύναται, οὔτ' ἐκείνῳ
ἄκουτα περιβαλεῖν; Τί οὖν οὐ ρέγκω βαλών; τὰ γὰρ ἐμὰ 29
ἀσφαλῶς ἔχει· τὰ ἀλλότρια, ὄψεται αὐτὰ ὅς ἂν φέρῃ, ὡς ἂν
διδῶται παρὰ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν. Τίς εἰμι ὁ θέλων αὐτὰ 30
οὕτως ἔχειν ἢ οὕτως; μὴ γὰρ μοι δέδοται ἐκλογή αὐτῶν; μὴ
γὰρ ἐμέ τις αὐτῶν διοικητὴν πεποίηκεν; ἀρκεῖ μοι ὧν ἔχω
ἐξουσίαν. Ταῦτά με δεῖ κάλλιστα παρασκευάσαι· τὰ δ' ἄλλα,
ὡς ἂν θέλῃ ὁ ἐκείνων κύριος.

Ταῦτά τις ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀγρυπνεῖ, καὶ σρέφεται ἔνθα 31
καὶ ἔνθα; τί θέλων; ἢ τί ποθῶν; Πάτροκλον, ἢ Ἀντιλοχον, ἢ
Μενέλαον; Πότε γὰρ ἠγήσατο ἀθάνατόν τινα τῶν φίλων; πότε
γὰρ οὐκ εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι αὖριον ἢ εἰς τὴν τρίτην δεῖ
ἢ αὐτὸν ἀποθανεῖν ἢ ἐκεῖνον; Ναί, φησὶν· ἀλλ' ὦμην, ὅτι 32
ἐκεῖνος ἐπιβιώσεται μοι, καὶ αὐξήσει μου τὸν υἱόν. Μωρός γὰρ
ἦς, καὶ τὰ ἄδηλα [δηλα] ὦου. Τί οὖν οὐκ ἐγκαλεῖς σεαυτῶ, ἀλλὰ

- κλαίων κάθησαι ὡς τὰ κοράσια ; Ἄλλ' ἐκεῖνός μοι φαγεῖν
 33 παρετίθει. Ἐξῆ γάρ, μωρέ · νῦν δ' οὐ δύναται. Ἄλλ' Αὐτο-
 μέδων σοι παραθήσει · ἂν δὲ καὶ Αὐτομέδων ἀποθάνῃ, ἄλλον
 34 εὐρήσεις. Ἄν δ' ἡ χύτρα, ἐν ἧ ἤψετό σοι τὸ κρέας, καταγῆ,
 λιμῶ σε δεῖ ἀποθανεῖν, ὅτι μὴ ἔχεις τὴν συνήθη χύτραν ; οὐ
 πέμπεις, καὶ ἄλλην καινὴν ἀγοράζεις ;
 35 — Οὐ μὲν γάρ τι,
 φησὶ,

κακώτερον ἄλλο πάθοιμι.

- Τοῦτο γάρ σοι κακόν ἐστίν ; εἴτ' ἀφείς τοῦτο ἐξέλειν, αἰτιᾶ
 τὴν μητέρα, ὅτι σοι οὐ προεῖπεν, ἴν' ὀδυνώμενος ἐξ ἐκείνου
 36 διατελῆς ; Τί δοκεῖτε ; μὴ ἐπίτηδες ταῦτα συνθεῖναι Ὅμηρον,
 ἴν' ἴδωμεν, ὅτι οἱ εὐγενέστατοι, οἱ ἰσχυρότατοι, οἱ πλουσιώτα-
 τοι, οἱ εὐμορφότατοι, ὅταν οἷα δεῖ δόγματα μὴ ἔχωσιν, οὐδὲν
 κωλύονται ἀθλιώτατοι εἶναι καὶ δυστυχεστάτοι ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἰά'.

Περὶ Καθαριότητος.

- ἈΜΦΙΣΒΗΤΟΥΣΙ τινες, εἰ ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου περι-
 ἔχεται τὸ κοινωρικόν · ὅμως δ' αὐτοὶ οὗτοι οὐκ ἂν μοι δοκοῦσιν
 ἀμφισβητῆσαι, ὅτι τό γε καθάριον πάντως περιέχεται, καὶ, εἰ
 2 τινι ἄλλῳ, καὶ τούτῳ τῶν ζώων χωρίζεται. Ὅταν οὖν ἄλλο τι
 ζῶον ἴδωμεν ἀποκαθαῖρον ἑαυτὸ, ἐπιλέγειν εἰώθαμεν θαυμά-
 ζοντες, ὅτι ὡς ἄνθρωπος · καὶ πάλιν, ἂν τις ἐγκαλῆ τινι ζῳῷ,
 εὐθὺς εἰώθαμεν ὡσπερ ἀπολογούμενοι λέγειν, ὅτι οὐ δήπου
 3 ἄνθρωπός ἐστιν. Οὕτως ἐξαίρετόν τι περὶ τὸν ἄνθρωπον εἶναι
 οἰόμεθα, ἀπὸ τῶν Θεῶν αὐτὸ πρῶτον λαμβάνοντες. Ἐπεὶ γάρ
 ἐκεῖνοι φύσει καθαροὶ καὶ ἀκήρατοι, ἐφ' ὅσον ἠγγίκασιν αὐτοῖς

οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸν λόγον, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τοῦ καθαρῦ καὶ
 τοῦ καθαρίου εἰσὶν ἀνθεκτικοί. Ἐπεὶ δ' ἀμήχανον τὴν οὐσίαν 4
 αὐτῶν παντάπασιν εἶναι καθαρὰν, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης κεκραμένην
 ὁ λόγος παραληφθεὶς εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ταύτην καθάριον
 ἀποτελεῖν πειρᾶται. Πρώτη οὖν καὶ ἀνωτάτω καθαρότης, ἢ 5
 ἐν ψυχῇ γινομένη· καὶ ὁμοίως ἀκαθαρσία. Ψυχῆς δ' ὡς σώμα-
 τος μὲν ἀκαθαρσίαν οὐκ ἂν εὔροις· ὡς ψυχῆς δὲ, τί ἂν ἄλλο
 εὔροις ἢ τὸ παρέχον αὐτὴν ῥυπαρὰν πρὸς τὰ ἔργα τὰ αὐτῆς;
 Ἔργα δὲ ψυχῆς, ὀρμᾶν, ἀφορμᾶν, ὀρέγεσθαι, ἐκκλίνειν, παρα- 6
 σκευάζεσθαι, ἐπιβάλλεσθαι, συγκατατίθεσθαι. Τί ποτ' οὖν ἐστὶ 7
 τὸ ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις ῥυπαρὰν παρέχον αὐτὴν καὶ ἀκάθαρτον;
 Οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὰ μοχθηρὰ κρίματα αὐτῆς. Ὡστε ψυχῆς μὲν 8
 ἀκαθαρσία, δόγματα πονηρὰ· καθαρσις δ', ἐμποίησις οἶων δεῖ
 δογμάτων. Καθαρὰ δ', ἢ ἔχουσα οἷα δεῖ δόγματα· μόνη γὰρ
 αὕτη ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς αὐτῆς ἀσύγχυτος καὶ ἀμόλυντος.

Δεῖ δὲ τι εἰκόσ τούτῳ καὶ ἐπὶ σώματος φιλοτεχνεῖν, κατὰ 9
 τὸ ἐνδεχόμενον. Ἀμήχανον ἦν, μύξας μὴ ρεῖν, τοῦ ἀνθρώπου
 τοιοῦτον ἔχοντος τὸ σύγκραμα. Διὰ τοῦτο χεῖρας ἐποίησεν ἢ
 φύσις, καὶ αὐτὰς τὰς ῥίνας, ὡς σωλήνας, πρὸς τὸ ἐκδιδόναι τὰ
 ὑγρά. Ἄν οὖν ἀναρροφῇ τις αὐτὰς, λέγω ὅτι οὐ ποιεῖ ἔργον
 ἀνθρωπικόν. Ἀμήχανον ἦν, μὴ πηλοῦσθαι τοὺς πόδας, μηδὲ 10
 ὄλως μολύνεσθαι, διὰ τοιούτων τινῶν πορευομένους. Διὰ τοῦτο
 ὕδωρ παρεσκεύασε, διὰ τοῦτο χεῖρας. Ἀμήχανον ἦν, ἀπὸ τοῦ 11
 τρώγειν μὴ ῥυπαρὸν τι προσμένειν τοῖς ὀδοῦσι. Διὰ τοῦτο,
 πλῦνον, φησί, τοὺς ὀδόντας. Διὰ τί; Ἰν' ἄνθρωπος ἦς, καὶ μὴ
 θηρίον, μηδὲ σείδιον. Ἀμήχανον, μὴ ἀπὸ τοῦ ἰδρῶτος καὶ τῆς 12
 κατὰ τὴν ἐσθῆτα συνοχῆς ὑπολείπεσθαι τι περὶ τὸ σῶμα ῥυ-
 παρὸν καὶ δεόμενον ἀποκαθάρσεως. Διὰ τοῦτο ὕδωρ, ἔλαιον,
 χεῖρες, ὀθόνιον, ξύστρα, νίτρον, ἔσθ' ὅτε ἢ ἄλλη πᾶσα παρα-
 σκευή, πρὸς τὸ καθῆραι. αὐτό. Οὐ· ἀλλ' ὁ μὲν χαλκεὺς ἐξιώσει 13

- τὸ σιδήριον, καὶ ὄργανα πρὸς τοῦτο ἔξει κατεσκευασμένα · καὶ τὸ πινάκιον αὐτὸς σὺ πλύνεις ὅταν μέλλῃς ἐσθίειν, ἐὰν μὴ ἦς παντελῶς ἀκαθαρτος καὶ ρυπαρὸς · τὸ σωματίον δ' οὐ πλυνεῖς,
- 14 οὐδὲ καθαρὸν ποιήσεις; Διὰ τί, φησί. Πάλιν ἐρῶ σοι, πρῶτον μὲν, ἵνα τὰ ἀνθρώπου ποιῆς · εἶτα, ἵνα μὴ ἀνιᾶς τοὺς ἐντυγ-
- 15 χάνοντας. Τοιοῦτόν τι καὶ ἐνθάδε ποιεῖς, καὶ οὐκ αἰσθάνῃ. Σαυτὸν ἄξιον ἡγῆ τοῦ ὄξειν · ἔστω, ἴσθι ἄξιος. Μὴ τι καὶ τοὺς παρακαθίζοντας; μὴ τι καὶ τοὺς συγκατακλινομένους; μὴ
- 16 τι καὶ τοὺς καταφιλοῦντας; Ἡ ἄπελθ' εἰς ἐρημίαν, ὅπου ποτὲ ἦς ἄξιος · ἢ καὶ μόνος διάγε, κατόζων σαυτοῦ. Δίκαιον γάρ ἐστι, τῆς σῆς ἀκαθαρσίας σὲ μόνον ἀπολαύειν. Ἐν πόλει δ' ὄντα, οὕτως ἀπερισκέπτως καὶ ἀγνωμόνως ἀναστρέφεσθαι, τίνας
- 17 σοι φαίνεται; Εἰ δ' ἵππον σοι πεπιστεύκει ἡ φύσις, περιεώρας αὐτὸν ἀτημέλητον; Καὶ νῦν, οἴου σου τὸ σῶμα ὡς ἵππον ἐγχεχειρίσθαι · πλῦνον αὐτὸ, ἀπόσμηξον, ποιήσον ἵνα μηδεὶς
- 18 ἀποσρέφηται, μηδεὶς ἐκτρέπηται. Τίς δ' οὐκ ἐκτρέπεται ρυπαρὸν ἄνθρωπον, ὄζοντα, κακόχρουν, μᾶλλον ἢ τὸν κεκοπρωμένον; ἐκείνη ἡ ὁσμὴ ἐξωθέν ἐσιν ἐπίθετος · ἢ δ' ἐξ ἀθεραπείας ἔσωθεν, καὶ οἴονεὶ διασεσηπότος.
- 19 Ἀλλὰ Σωκράτης ὀλιγάκις ἐλούετο. Ἀλλὰ ἔστιλβεν αὐτοῦ τὸ σῶμα · ἀλλ' ἦν οὕτως ἐπίχαρι καὶ ἡδὺ, ὥστ' ἤρων αὐτοῦ οἱ ὠραιότατοι καὶ οἱ εὐγενέστατοι, καὶ ἐπεθύμουν ἐκείνῳ παρακατακλίνεσθαι μᾶλλον ἢ ταῖς εὐμορφοτάτοις. Ἐξῆν ἐκείνῳ μῆτε λούεσθαι, μῆτε πλύνεσθαι, εἰ ἤθελε · καίτοι καὶ τὸ ὀλιγάκις
- 20 ἰσχὺν εἶχε. Κἂν θερμῷ μὴ θέρῃς, ψυχρῷ. Ἀλλὰ λέγει Ἀριστοφάνης,

Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγω.

Λέγει γὰρ καὶ ἀεροβατεῖν αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς παλαιίστρας κλέ-

21 πτειν τὰ ἱμάτια. Ἐπεὶ τοι πάντες οἱ γεγραφότες περὶ Σωκράτους

πάντα τάναντία αὐτῷ προσμαρτυροῦσιν ὅτι ἡδὺς οὐ μόνον ἀκοῦσαι, ἀλλὰ καὶ ἰδεῖν ἦν. Πάλιν περὶ Διογένους ταῦτά γράφουσι. Δεῖ γὰρ μηδὲ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔμφασιν 22 ἀπὸ φιλοσοφίας ἀποσοβεῖν τοὺς πολλούς· ἀλλ', ὡσπερ τὰ ἄλλα εὐθυμον καὶ ἀτάραχον ἐπιδεικνύειν αὐτὸν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος. Ἴδετε, ὦ ἄνθρωποι, ὅτι οὐδὲν ἔχω, ὅτι 23 οὐδενὸς δέομαι· ἴδετε, πῶς ἄοικος ὢν, καὶ ἄπολις, καὶ φυγᾶς, ἂν οὕτω τύχη, καὶ ἀνέστιος, πάντων τῶν εὐπατριδῶν καὶ πλουσίων ἀταραχώτερον διάγω, καὶ εὐρούστερον. Ἀλλὰ καὶ τὸ σωματίον ὁρᾶτε, ὅτι οὐ κακοῦται ὑπὸ τῆς αὐστηραῆς διαίτης. Ἄν δέ μοι ταῦτα λέγη τις, ἀνθρώπου σχῆμα καταδίκου ἔχων 24 καὶ πρόσωπον, τίς με πείσει Θεῶν προσελθεῖν φιλοσόφῳ, ὅς γε τοιούτους ποιεῖ; Μὴ γένοιτο· οὐδ', εἰ σοφὸς ἔμελλον εἶναι, ἤθελον.

Ἐγὼ μὲν, νῆ τοὺς Θεοὺς, τὸν νέον τὸν πρώτως κινούμενον 25 θέλω μᾶλλον ἐλθεῖν πρὸς με πεπλασμένον, ἢ τὴν κόμην κατεφθινηκότα καὶ ῥυπαρόν. Βλέπεται γὰρ τις ἐν ἐκείνῳ τοῦ καλοῦ φαντασία, ἔφεσις δὲ τοῦ εὐσχήμονος. Ὅπου δ' αὐτὸ εἶναι φαντάζεται, ἐκεῖ καὶ φιλοτεχνεῖ. Λοιπὸν ὑποδείξαι μόνον 26 αὐτῷ δεῖ, καὶ εἰπεῖν· Νεανίσκε, τὸ καλὸν ζητεῖς, καὶ εὖ ποιεῖς. Ἴσθι οὖν, ὅτι ἐκεῖ φύεται, ὅπου τὸν λόγον ἔχεις· ἐκεῖ αὐτὸ ζήτει, ὅπου τὰς ὀρμὰς καὶ τὰς ἀφορμὰς, ὅπου τὰς ὀρέξεις, τὰς ἐκκλίσεις. Τοῦτο γὰρ ἔχεις ἐν σεαυτῷ ἐξαιρετόν, τὸ σωματίον 27 δὲ φύσει πηλὸς ἐστί. Τί πονεῖς εἰκῆ περὶ αὐτό; εἰ μηδὲν ἕτερον, τῷ χρόνῳ γνώσῃ ὅτι οὐδὲν ἐστί. Ἄν δέ μοι ἔλθῃ κεκοπρωμένος, 28 ῥυπαρὸς, μύστακα ἔχων μέχρι τῶν γονάτων, τί αὐτῷ εἰπεῖν ἔχω; ἀπὸ ποίας αὐτὸν ὁμοιότητος ἐπαγαγεῖν; Περὶ τί γὰρ 29 ἐσπούδακεν ὅμοιον τῷ καλῷ, ἢν' αὐτὸν μεταθῶ, καὶ εἶπω, Οὐκ ἔστιν ἐνθάδε τὸ καλόν, ἀλλ' ἐνθάδε; Θέλεις αὐτῷ λέγω, Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κεκοπρωθῆναι τὸ καλόν, ἀλλ' ἐν τῷ λόγῳ;

- Ἐφίεται γὰρ τοῦ καλοῦ; ἔμφασιν γὰρ τινα αὐτοῦ ἔχει;
- 30 Ἄπελθε, καὶ χοίρῳ διαλέγου, ἴν' ἐν βορβόρῳ μὴ κυλίηται. Διὰ τοῦτο καὶ Πολέμωνος ἤψαντο οἱ Ξενοκράτους λόγοι, ὡς φιλοκάλου νεανίσκου· εἰσηήθη γὰρ ἔχων ἐναύσματα τῆς περὶ
- 31 τὸ καλὸν σπουδῆς, ἀλλαχοῦ δ' αὐτὸ ζητῶν. Ἐπεὶ τοι οὐδὲ τὰ ζῶα τὰ ἀνθρώποις σύντροφα ῥυπαρὰ ἐποίησεν ἡ φύσις. Μὴ τι ἵππος κυλίεται ἐν βορβόρῳ; μὴ τι κύων γενναῖος; ἀλλ' ὁ ὕς, καὶ τὰ σαπρὰ χηνίδια, καὶ σκώληκες, καὶ ἀράχνη, τὰ μακροτάτῳ τῆς ἀνθρωπίνης συναναστροφῆς ἀπεληλαμένα. Σὺ οὖν, ἀνθρωπος ὢν, οὐδὲ ζῶον εἶναι θέλεις τῶν ἀνθρώποις συντρόφων, ἀλλὰ σκώληξ μᾶλλον, ἢ ἀράχνη; οὐ λούση ποῦ ποτε, ὡς θέλεις; οὐκ ἀποπλυνεῖς σεαυτὸν; οὐχ ἤξεις καθαρὸς, ἵνα σοι χαίρωσιν οἱ συνόντες; ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἱερά ἡμῖν συνέρχη τοιοῦτος, ὅπου πτύσαι οὐ νενόμισται οὐδ' ἀπομύξασθαι, ὄλος ὢν πτύσμα καὶ μύξα;
- 33 Τί οὖν; καλλωπίζεσθαι τις ἀξιῖ; Μὴ γένοιτο· εἰ μὴ ἐκεῖνο δὲ πεφύκαμεν, τὸν λόγον, τὰ δόγματα, τὰς ἐνεργείας· τὸ δὲ σῶμα, μέχρι τοῦ καθαρίου, μέχρι τοῦ μὴ προσκόπτειν.
- 34 Ἄλλ' ἂν ἀκούσης ὅτι οὐ δεῖ φορεῖν κόκκινα, ἀπελθῶν κόπρωσόν σου τὸν τρίβωνα, ἢ κατάρρηξον. Ἀλλὰ πόθεν ἔχω καλὸν
- 35 τρίβωνα; Ἄνθρωπε, ὕδωρ ἔχεις, πλῦνον αὐτόν. Ἰδοὺ νέος ἀξιέραστος, ἰδοὺ πρεσβύτερος ἀξίος τοῦ ἐρᾶν καὶ ἀντερᾶσθαι, ὧς τις υἱὸν αὐτοῦ παραδῶ μαθησόμενον, ὧς θυγατέρες, ὧς νέοι προσελεύσονται, ἂν οὕτω τύχη, ἵνα ἐν κοπρῶνι λέγη τὰς
- 36 σχολάς. Μὴ γένοιτο. Πᾶσα ἐκτροπὴ ἀπὸ τινος ἀνθρωπικοῦ γίνεται· αὕτη δ' ἐγγύς ἐστι τοῦ μὴ ἀνθρωπικῆ εἶναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ Προσοχῆς.

ὍΤΑΝ ἀφῆς σὺ πρὸς ὀλίγον τὴν προσοχὴν, μὴ τοῦτο φαντάζου, ὅτι, ὁπόταν θέλῃς, ἀναλήψῃ αὐτήν· ἀλλ' ἐκεῖνο πρόχειρον ἔστω σοι, ὅτι παρὰ τὸ σήμερον ἀμαρτηθὲν εἰς τὰλλα χεῖρον ἀνάγκη σοι τὰ πράγματα ἔχειν. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πάντων χαλεπώτατον, ἔθος τοῦ μὴ προσέχειν ἐγγίνεται· εἶτα ἔθος τοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν, αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον ἐξωθεῖν ὑπερτιθέμενον τὸ εὐροεῖν, τὸ εὐσχημονεῖν, τὸ κατὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν. Εἰ μὲν οὖν λυσι- 3 τελής ἢ ὑπέρθεσίς ἐστιν, ἢ παντελής ἀπόστασις αὐτῆς ἔσται λυσιτελεστέρα. Εἰ δ' οὐ λυσιτελεῖ, τί αὐχί διηνεκὴ τὴν προσοχὴν φυλάσσεις; Σήμερον παῖξαι θέλω. Τί οὖν; Οὐ 4 δεῖ προσέχοντα; Ἄσαι. Τί οὖν κωλύει προσέχοντα; Μὴ γὰρ ἐξαιρεῖται τι μέρος τοῦ βίου, ἐφ' ὃ οὐ διατείνει τὸ προσέχειν; Χεῖρον γὰρ αὐτὸ προσέχων ποιήσεις, βέλτιον δὲ μὴ προσέχων; Καὶ τί ἄλλο τῶν ἐν τῷ βίῳ κρεῖσσον ὑπὸ τῶν μὴ προσεχόντων 5 γίνεται; Ὁ τέκτων, μὴ προσέχων, τεκταίνει ἀκριβέστερον; ὁ κυβερνήτης, μὴ προσέχων, κυβερνεῖ ἀσφαλέστερον; ἄλλο δέ τι τῶν μικροτέρων ἔργων ὑπὸ ἀπροσεξίας ἐπιτελεῖται κρεῖσσον; Οὐκ αἰσθάνη, ὅτι, ἐπειδὴν ἀφῆς τὴν γνώμην, οὐκ ἔτι ἐπὶ σοί 6 ἐστὶν ἀνακαλέσασθαι αὐτήν, οὐκ ἐπὶ τὸ εὐσχημον, οὐκ ἐπὶ τὸ αἰδήμον, οὐκ ἐπὶ τὸ κατεσταλμένον; ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐπελθὼν ποιεῖς, ταῖς προθυμίαις ἐπακολουθεῖς.

Τίσιν οὖν δεῖ με προσέχειν; Πρῶτον μὲν ἐκεῖνοις τοῖς καθο- 7 λικοῖς, καὶ ἐκεῖνα πρόχειρα ἔχειν, καὶ χωρὶς ἐκεῖνων μὴ καθ- εὔδειν, μὴ ἀνίστασθαι, μὴ πίνειν, μὴ ἐσθίειν, μὴ συμβάλλειν

- ἀνθρώποις · ὅτι προαιρέσεως ἀλλοτρίας κύριος οὐδεὶς, ἐν ταύτῃ
 8 δὲ μόνῃ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. Οὐδεὶς οὖν κύριος, οὔτ' ἀγαθὸν
 μοι περιπειῆσαι, οὔτε κακῶ με περιβαλεῖν · ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς
 9 ἔμυτοῦ κατὰ ταῦτα ἐξουσίαν ἔχω μόνος. Ὅταν οὖν ταῦτα
 ἀσφαλῆ μοι ᾗ, τί ἔχω περὶ τὰ ἐκτὸς ταρασσεσθαι; ποῖος
 τύραννος φοβερός; ποῖα νόσος; ποῖα πείρα; ποῖον πρόσκρου-
 10 σμα; Ἄλλ' οὐκ ἤρεσα τῷ δεῖνι. Μὴ οὖν ἐκεῖνος ἐμὸν ἔστιν ἔργον;
 μὴ τι ἐμὸν κρῖμα; Οὐ. Τί οὖν ἔτι μοι μέλει; Ἄλλὰ δοκεῖ τις
 11 εἶναι. Ὁφεται αὐτὸς, καὶ οἷς δοκεῖ. Ἐγὼ δ' ἔχω τίνι με δεῖ
 ἀρέσκεν, τίνι ὑποτετάχθαι, τίνι πείθεσθαι · τῷ Θεῷ, καὶ τοῖς
 12 μετ' ἐκεῖνον. Ἐμὲ ἐκεῖνος συνέστησεν ἑμαυτῷ, καὶ τὴν ἐμὴν
 προαίρεσιν ὑπέταξεν ἐμοὶ μόνῳ, δούς κανόνας εἰς χρῆσιν αὐτῆς
 τὴν ὀρθήν · οἷς ὅταν κατακολουθήσω ἐν συλλογισμοῖς, οὐκ
 ἐπιστρέφομαι οὐδενὸς τῶν ἄλλο τι λεγόντων · ἐν μεταπίπτουσιν,
 οὐ φροντίζω οὐδενός. Διὰ τί οὖν ἐν τοῖς μείζουσιν ἀνιῶσί με οἱ
 13 φέγοντες; Τί τὸ αἴτιον ταύτης τῆς ταραχῆς; Οὐδὲν ἄλλο, ἢ
 14 ὅτι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἀγύμναστος εἰμι. Ἐπεὶ τοι πᾶσα
 ἐπιστήμη καταφρονητικὴ ἐστὶ τῆς ἀγνοίας, καὶ τῶν ἀγνοούντων ·
 καὶ οὐ μόνον αἱ ἐπιστήμαι, ἀλλὰ καὶ αἱ τέχναι. Φέρε ὃν θέλεις
 σκυτέα, καὶ τῶν πολλῶν καταγελαῖ περὶ τὸ αὐτοῦ ἔργον. Φέρε
 ὃν θέλεις τέκτονα.
 15 Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα ἔχειν δεῖ πρόχειρα, καὶ μηδὲν δίχα
 τούτων ποιεῖν · ἀλλὰ τετάσθαι τὴν ψυχὴν ἐπὶ τούτῳ τὸν
 σκοπὸν, μηδὲν τῶν ἔξω διώκειν, μηδὲν τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ'
 ὡς διέταξεν ὁ δυνάμενος · τὰ προαιρετικὰ ἐξ ἅπαντος, τὰ δ'
 16 ἄλλα ὡς ἂν διδῶται. Ἐπὶ τούτοις δὲ μεμνησθαι, τίνες ἐσμέν,
 καὶ τί ἡμῖν ὄνομα, καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν σχέσεων
 17 πειρᾶσθαι τὰ καθήκοντα ἀπευθύνειν · τίς καιρὸς ᾧδῆς, τίς
 καιρὸς παιδιᾶς, τίνων παρόντων · τί ἔσαι ἀπὸ τοῦ πράγματος ·
 μὴ τι καταφρονήσουσιν ἡμῶν οἱ συνόντες, μὴ τι ἡμεῖς αὐτῶν ·

πότε σκῶψαι, καὶ τίνας ποτὲ καταγελάσαι· καὶ ἐπὶ τίνι συμπεριενεχθῆναί ποτε, καὶ τίνι· καὶ λοιπὸν, ἐν τῇ συμπεριφορᾷ πῶς χρῆστηρῆσαι τὸ αὐτοῦ. Ὅπου δ' ἂν ἀπονεύσης ἀπὸ 18 τινος τούτων, εὐθὺς ζημία, οὐκ ἐξωθέν ποθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνεργείας.

Τί οὖν; Δυνατὸν ἀναμάρτητον ἤδη εἶναι; Ἀμήχανον· ἀλλ' 19 ἐκεῖνο δυνατὸν, πρὸς τὸ μὴ ἁμαρτάνειν τετάσθαι διηνεκῶς. Ἀγαπητὸν γὰρ, εἰ μηδέποτ' ἀνιέντες ταύτην τὴν προσοχὴν, ὀλίγων γε ἁμαρτημάτων ἐκτὸς ἐσόμεθα. Νῦν δ' ὅταν εἴπης, 20 ἀπαύριον προσέξω· ἴσθι ὅτι τοῦτο λέγεις, Σήμερον ἔσομαι ἀναίσχυντος, ἄκαιρος, ταπεινός· ἐπ' ἄλλοις ἔσται τὸ λυπεῖν με· ὀργισθῆσομαι σήμερον, φθονήσω. Βλέπε, ὅσα κακὰ σεαυτῶ ἐπιτρέπεις. Ἄλλ' εἰ αὖριον καλῶς ἔχει, πόσῳ κρεῖττον σήμερον; 21 εἰ αὖριον συμφέρει, πολὺ μᾶλλον σήμερον· ἵνα καὶ αὖριον δυνατῆς, καὶ μὴ πάλιν ἀναβαλῆ εἰς τὴν τρίτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ'.

Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐκφέροντας τὰ αὐτῶν.

ὍΤΑΝ τις ἡμῖν ἀπλῶς δόξῃ διειλέχθαι περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πῶς ποτε ἐξαγόμεθα καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸ ἐκφέρειν πρὸς αὐτὸν τὰ ἑαυτῶν ἀπόρρητα, καὶ τοῦτο ἀπλοῦν οἰόμεθα εἶναι· πρῶτον μὲν, ὅτι ἄνισον εἶναι δοκεῖ, αὐτὸν μὲν ἀκηκοέναι 2 τὰ τοῦ πλησίον, μὴ μέντοι μεταδιδόναι κάκεινῳ ἐν τῷ μέρει τῶν ἡμετέρων· εἰδ', ὅτι οἰόμεθα οὐχ ἀπλῶν ἀνθρώπων παρέξεν αὐτοῖς φαντασίαν, σιωπῶντες τὰ ἴδια. Ἀμελεῖ πολλάκις εἰώθασι 3 λέγειν, Ἐγὼ σοι πάντα τὰμαυτοῦ εἴρηκα, σύ μοι οὐδὲν τῶν ὧν εἶπεῖν θέλεις; ποῦ γίνεται τοῦτο; Πρόσεστι δὲ καὶ τὸ 4 οἴεσθαι ἀσφαλῶς πιστεύειν τῷ ἤδη τὰ αὐτοῦ πεπιστευκότι.

- Ἵπέρχεται γὰρ ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἄν ποτε οὗτος ἐξείποι τὰ ἡμέτερα, εὐλαβούμενος μὴ ποτε καὶ ἡμεῖς ἐξείπωμεν τὰ ἐκείνου.
- 5 Οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ οἱ προπετεῖς λαμβάνονται. Παρακεκῆθικέ σοι στρατιώτης ἐν σχήματι ἰδιωτικῷ, καὶ ἀρξάμενος κακῶς λέγειν τὸν Καίσαρα, εἶτα σὺ, ὥσπερ ἐνέχυρον παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῆς πίστεως, τὸ αὐτὸν τῆς λοιδορίας κατήρχθαι, λέγεις καὶ αὐτὸς ὅσα φρονεῖς· εἶτα δεθεῖς ἀπάγη.
- 6 Τοιοῦτόν τι καὶ ἐν τῷ καθόλου πάσχομεν. Αὐτὰρ ὡς ἐμοὶ ἐκεῖνος ἀσφαλῶς πεπίστευκε τὰ ἑαυτοῦ, οὕτως καὶ γὰρ τῷ
- 7 ἐπιτυχόντι; Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἀκούσας σιωπῶ, ἄν γε ὦ τοιοῦτος· ὁ δ' ἐξελθὼν ἐκφέρει πρὸς πάντας. Εἶτ', ἄν γνῶ τὸ γενόμενον, ἄν μὲν ὦ καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ὁμοιος, ἀμύνεσθαι θέλων, ἐκφέρω
- 8 τὰ ἐκείνου· καὶ φύρω, καὶ φύρομαι. Ἄν δὲ μνημονεύω, ὅτι ἄλλος ἄλλον οὐ βλάπτει, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ ἔργα ἕκαστον καὶ βλάπτει καὶ ὠφελεῖ, τούτου μὲν κρατῶ, τοῦ μὴ ὁμοίον τι ποιῆσαι ἐκείνῳ, ὁμῶς δ' ὑπὸ φλυαρίας τῆς ἑμαυτοῦ πέπονθα ἃ πέπονθα.
- 9 Ναί. Ἄλλ' ἄνισόν ἐστιν ἀκούσαντα τὰ τοῦ πλησίον ἀπόρρητα,
- 10 αὐτὸν ἐν τῷ μέρει μηδενὸς μεταδιδόναι αὐτῷ. Μὴ γὰρ σε παρεκάλουν, ἄνθρωπε; μὴ γὰρ ἐπὶ συνθήκαις τισιν ἐξήνεγκας
- 11 τὰ σαυτοῦ, ἢ ἀκούσης ἐν τῷ μέρει καὶ τὰ ἐμά; εἰ σὺ φλύαρος εἶ, καὶ πάντας τοὺς ἀπαντήσαντας φίλους εἶναι δοκεῖς, θέλεις καὶ ἐμὲ ὁμοίον σοι γενέσθαι; τί δ', εἰ σὺ καλῶς μοι πεπίστευκας τὰ σαυτοῦ, σοὶ δ' οὐκ ἔστι καλῶς πιστεῦσαι, θέλεις με
- 12 προπεσεῖν; οἷον εἰ πίθον εἶχον ἐγὼ μὲν στεγνὸν, σὺ δὲ τετρυπημένον· καὶ ἔλθὼν παρακατέθου μοι τὸν σαυτοῦ οἶνον, ἵνα βάλω εἰς τὸν ἐμὸν πίθον, εἶτ' ἠγανάκτεις ὅτι μὴ καὶ γὰρ σοὶ πιστεύω τὸν ἑμαυτοῦ οἶνον. Σὺ γὰρ τετρυπημένον ἔχεις τὸν
- 13 πίθον. Πῶς οὖν ἔτι ἴσον γίνεται; Σὺ πιστῷ παρακατέθου, σὺ αἰδήμονι, τὰς ἑαυτοῦ ἐνεργείας μόνας βλαβεράς ἡγουμένῳ καὶ

ὠφελίμους, τῶν δ' ἐκτὸς οὐδέν. Ἐγὼ σοὶ θέλεις παρακαταθῶ- 14
μαι, ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἠτιμακότε, θέλοντι δὲ
κερματίου τυχεῖν, ἢ ἀρχῆς τινος, ἢ προαγωγῆς ἐν τῇ αὐτῇ,
καὶ μέλλης τὰ τέκνα σου κατασφάζειν, ὡς ἡ Μήδεια; Ποῦ
τοῦτο ἴσον ἐστίν; Ἀλλὰ δεῖξόν μοι σαυτὸν πιστὸν, αἰδήμονα, 15
βέβαιον· δεῖξον, ὅτι δόγματα ἔχεις φιλικὰ· δεῖξόν σου τὸ
ἀγγεῖον ὅτι οὐ τέτρηται· καὶ ὄψει, πῶς οὐκ ἀναμένω ἵνα μοι
σὺ πιστεύσης τὰ σαυτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν πρὸς σέ, παρα-
καλῶ ἀκοῦσαι τῶν ἐμῶν. Τίς γὰρ οὐ θέλει χρήσασθαι ἀγγεῖῳ 16
καλῷ; Τίς ἀτιμάζει σύμβουλον εὖνον καὶ πιστόν; τίς οὐκ
ἄσμενος δέξεται τὸν ὡσπερ φορτίου μεταληψόμενον τῶν αὐτοῦ
περιστάσεων, καὶ αὐτῷ τούτῳ κουφιοῦντα αὐτὸν, τῷ μετα-
λαβεῖν;

Ναί. Ἀλλ' ἐγὼ σοὶ πιστεύω· σὺ ἐμοὶ οὐ πισεύεις; Πρῶτον 17
μὲν, οὐδὲ σὺ ἐμοὶ πισεύεις, ἀλλὰ φλύαρος εἶ, καὶ διὰ τοῦτο
οὐδὲν δύνασαι κατασχεῖν. Ἐπεὶ τοι, εἰ τοῦτό ἐστιν, ἐμοὶ μόνῳ
αὐτὰ πίσευσον. Νῦν δ' ὂν ἂν εὐσχολοῦντα ἴδης, παρακαθίσας 18
αὐτῷ λέγεις· Ἀδελφὲ, οὐδένα σου ἔχω εὐνούσερον, οὐδὲ
φίλτερον, παρακαλῶ σε ἀκοῦσαι τὰ ἐμά. Καὶ τοῦτο πρὸς τοὺς
οὐδέ τι ὀλίγον ἐγνωσμένους ποιεῖς. Εἰ δὲ καὶ πισεύεις ἐμοί, 19
δῆλον, ὅτι ὡς πιστῷ καὶ αἰδήμονι, οὐχ ὅτι σοὶ τὰ ἑμαυτοῦ
ἐξεῖπον. Ἄφες οὖν, ἵνα κάγω ταῦτα ὑπολάβω. Δεῖξόν μοι, ὅτι, 20
ἂν τίς τινα τὰ αὐτοῦ ἐξείπη, ἐκεῖνος πιστὸς ἐστὶ καὶ αἰδήμων.
Εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, ἐγὼ περιερχόμενος πᾶσιν ἀνθρώποις τὰ
ἑμαυτοῦ ἂν ἔλεγον, εἰ τούτου ἕνεκα ἐμελλον πιστὸς καὶ αἰδήμων
ἔσεσθαι. Τὸ δ' ἐστίν οὐ τοιοῦτον· ἀλλὰ δογμάτων δεῖ οὐχ ὧν
ἔτυχεν. Ἄν γοῦν τινα ἴδης περὶ τὰ ἀπροαίρετα ἐσπουδακότε, 21
καὶ τούτοις ὑποτεταχότε τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ἴσθι ὅτι
ἀνθρώπος οὗτος μυρίους ἔχει τοὺς ἀναγκάζοντας, τοὺς
κωλύοντας. Οὐκ ἐστὶν αὐτῷ χρεία πίσεως ἢ τροχοῦ πρὸς τὸ 22

ἐξειπεῖν ἂ οἶδεν· ἀλλὰ παιδισκαρίου νευμάτιον, ἂν οὕτω τύχη,
 ἐκσειήσει αὐτόν, Καισαριανοῦ φιλοφροσύνη, ἀρχῆς ἐπιθυμία,
 23 κληρονομίας, ἄλλα τούτοις ὅμοια τρισμύρια. Μεμνησθαι οὖν
 δεῖ ἐν τοῖς καθόλου, ὅτι οἱ ἀπόρρητοι λόγοι πίστεως χρεῖαν
 24 ἔχουσι, καὶ δογμάτων τοιούτων. Ταῦτα δὲ ποῦ νῦν εὐρεῖν
 ῥαδίως; Ἡ δειξάτω μοί τις τὸν οὕτως ἔχοντα, ὥσε λέγειν,
 Ἐμοὶ μόνων μέλει τῶν ἐμῶν, τῶν ἀκωλύτων, τῶν φύσει ἐλευ-
 θέρων· ταύτην οὐσίαν ἔχω τοῦ ἀγαθοῦ· τὰ δὲ ἄλλα γινέσθω
 ὡς ἂν διδῶται, οὐ διαφέρομαι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ

ΤΑΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ.

Τὸ ΤΡ σημαίνει τὸ παρ' ἐμοὶ ἀντίτυπον τῆς Ἐνετήσιν ἐκδόσεως τοῦ Τριγκαπέλλου (Venetiis... Trincavelli, MDCCCXV), ἐν ᾧ προσέγραψεν, οὐκ οἶδ' ὅστις, ὁ πρὸ ἐμοῦ κερτημένος αὐτὰ, διάφορους γραφάς, σπανίως δὲ ποτε καὶ διορθώσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ΕΔΑΦΙΟΝ 5, καὶ λέγων αὐτός.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ (ᾧ συνάδει καὶ ἕτερον ἀντίγραφον ἐκ τῶν παραβληθέντων ὑπὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου), ΑΤ, καὶ λέγων αὐτούς.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, μὲν τι γράφειν.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, μὲν ἄν τι γράφειν. ΔΓ, μὲν ἀντιγράφειν. — ΕΔ. 4, μόνη γὰρ αὕτη καὶ αὕτην ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΣΑ παρείληπται κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΚΑΤΑΝΟΗΣΑΣΑ ὁ γὰρ νοῦς, Μόνη ἢ λογικὴ δύναμις παρείληπται καὶ εἰς τοῦτο κατατέτακται ὑπὸ τῆς φύσεως, ἵνα καὶ ἑαυτὴν θεωρῇ κ. τ. λ. — ΕΔ. 5, αὐτὸ γὰρ οὐ λέγει.] Τὸ χρυσίον αὐτὸ οὐ λέγει, Καλὸν εἰμί.

— Ἡ χρηστικὴ . . . . ταῖς φαντασίαις] ἡ δύναμις ἡ χρωμένη ταῖς φαντασίαις. — ἘΔ. 6, οὐδὲν ἄλλο] ἡ ἡ λογικὴ δύναμις, ἡ χρωμένη ταῖς φαντασίαις. — ἘΔ. 12, ἔδωκά σοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἔδωκα μὲν σοι. — ἘΔ. 16, σπώμενοι] ταρασσόμενοι. — παρακύντομεν.] Τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Κυττάζομεν, ἢ καὶ Παρακύντομεν. Σησημείωται γὰρ ἀλλαχοῦ (Προδρ. Ἑλλ. Βιβλ. Αὐτοσχ. στοχ. σελ. 46) τὸ Κυττάζω, οὐδὲν ἕτερον εἶναι ἢ τὸ τῶν ἀρχαίων Κυττάζω, τοῦτο δὲ παρά τὸ θεματικώτερον Κύπτω. Διορθοῦσθω κατὰ πάρεργον καὶ ὁ Ἡσύχιος· « Κυττάζειν, διατρίβειν, σφαργεύειν, καὶ ἘΝΑΙ- » ΣΧΥΝΕΙΝ κ. τ. λ. » Καὶ « Ἐκύνταζον... ἨΛΟΓΗΘΗΝ. » Γραπτέον γὰρ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἐξηγήσει, ἘΝΑΣΧΟΛΕΪΝ, ἢ ἘΝΑΣΧΟΛΕΪΣΘΑΙ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἨΣΧΟΛΗΘΗΝ. — Τῷ Αἰόλῳ] τῷ τῶν ἀνέμων ταμία (Ὀδυσσ. κ', 21). — ἘΔ. 17, Ὡς ἂν ὁ θεὸς θελή.] Ἄντικρυς τὸ τῆς κυριακῆς προσευχῆς, « Γεννηθήτω τὸ θελήμα σου. » — ἘΔ. 19, Λατέρανος.] Διέγραψα τὸ ἐγκλινόμενον μόριον τοῦ Λατέρανος τις, οὐ νοθεῖαν κατέγνωσαν καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ. Ἀντίθε δὲ τὸν Λατέρανον ὁ Νέρων, καθὰ καὶ πλείστοις ἑτέροις. (Ἰδ. ΤΑCIT. *Annal.* XV, 60) — ἘΔ. 20, Ἐπαφροδίτῳ τῷ ἀπελευθέρῳ τοῦ Νέρωνος] καὶ δεσπότη αὐτοῦ τούτου τοῦ λέγοντος Ἐπικτήτου. — ἮΠΕΡ τοῦ συγκρουσθῆναι.] Ἰσ. γρ. ΠΕΡΙ. Ὁ δὲ νοῦς, Ἐξετάζοντι τῷ Ἐπαφροδίτῳ τὸν Λατέρανον περὶ τοῦ συγκρουσθῆναι (καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ προσκρούσαι) πρὸς τὸν Νέρωνα. — ἘΔ. 26, Θρασέας.] Στωϊκὸς φιλόσοφος, ὑπὸ Νέρωνος καὶ οὗτος ἀναιρεθεὶς (ΤΑCIT. *Annal.* XVI, 21). — ἘΔ. 27, Ροῦφος.] ἕτερος οὗτος Στωϊκὸς φιλόσοφος (Masonius Rufus). — ἘΔ. 28, Ἀγριππίνος ἔλεγεν.] Ἐκ ΔΓ (ἣν ἐπήνεσε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ), ΑΤ, Ἀγριππίνος τί ἔλεγεν; Ἐφυγαδούθη δ' ὑπὸ Νέρωνος ὁ Ἀγριππίνος, οὗ τὸν πατέρα ἀνιῆκει Τιβέριος, οὐδὲν ἦττον ταῦ Νέρωνος ὠμὸς τύραννος (Sueton. *Tib.* 61). — ἘΔ. 29, ἡ πέμπτη] ὥρα τῆς ἡμέρας, ἐν ἣ κατακλιθῆναι τὸν Ἀγριππίνον ἔδει. — Ψυχρολουτεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ. Ψυχρολουτεῖν. — ἘΔ. 30, Ἀρίκειαν,] πόλιν τὴν νῦν ταῖς Ἰταλοῖς ὀνομαζομένην Riccia ἢ Rizza.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β', ἘΔΑΦΙΟΝ 3, Ὅταν γοῦν ΠΑΘῆ τις ὅτι εὐλογον.] Προεῖλοντο τῆς διαφόρου γραφῆς, ΜΑΘῆ, οἱ πρὸ ἐμοῦ τὸ Πάθη, ὡς Στωϊκοῖς οἰκειότερον ῥῆμα, ταύτῳ πως δυνάμενον τῷ δοξάσῃ, φαντασθῆ, ἢ καὶ πειθῆ. — ἘΔ. 5, ἄλλω δ' ἄλλο προσπίπτει] δοκεῖ, φίνεται (se présente) — ἘΔ. 8, ἀμίδα παρακρατεῖν.] Ἀμῖς,

τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον, ὅπερ οἱ δοῦλοι ἠναγκάζοντο παρακρατεῖν οὐροῦντι τῷ δεσπότη, καὶ δεσπότη πολλάκις μειρακίῳ γέροντες ὄντες αὐτοῖ ὡς φησί τις τῶν κωμικῶν (παρ' Ἀθην. σελ. 262) δοῦλον παράγων τὴν ἑαυτοῦ τύχην ὀλοφυρόμενον.

Τί γὰρ ἔχθιον, ἢ Παῖ Παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον;
Καὶ ταύτ', ἀγενεῖω μειρακυλλίῳ τινί
Τὴν ἀμίδα φέρειν;

— ἘΔ. 9, τὸ αὐτὸν παρακρατῆσαι ἀφόρητον δοκεῖ,] ὡσπερ ἔδοξε καὶ τῷ αἰχμαλωτισθέντι καὶ πραθέντι παιδί Λάκωνι, ὃς, καθά φησι Πλούταρχος (Λακων. ἀποφθεγμ.), « Τὰ μὲν ἄλλα πάντα ὑπήκοος ἦν » τῷ πριαμένῳ, ὅσα ᾤετο προσήκειν ἐλευθέρῳ ποιεῖν ὡς δὲ προσ- » ἔταξεν ἀμίδα κομίζεσθαι, οὐκ ἠνέσχετο, εἰπὼν, Οὐ δουλεύσω » ἐνισταμένου δὲ ἐκείνου, ἀναβάς ἐπὶ τὸν κέραμον, καὶ εἰπὼν, Εἶση » τῆς ὠνῆς, ἔβαλεν ἑαυτὸν κάτω, καὶ ἐτελεύτα. » Ἐνθα οἱ κριτικοὶ, ὈΝΗΣΗ γραπτέον εἶναι εἵκασαν, ἵν' ὁ νοῦς ἦ, Τοῦτο κερδανεῖς ὠνησάμενός με. — ἘΔ. 11, Ἀλλ' οὐκ ἂν κατ' ἐμέ.] Ἀλλὰ τὸ παρακρα- » τῆσαι ἀμίδα οὐκ ἂν εἴη μοι προσῆκον, οὐκ ἂν μοι πρέποι. Ἴσως κικῶς ἐπλέονασεν ὁ δυνητικός. — ἘΔ. 12, Ἀγριππῖνος] ὁ ἀνωτέρω (I, α, § 28) μνημονευθεῖς. — ἘΔ. 17, κρόκην.] Ἴσον ἐνθάδε δύναται ἢ Κρόκη (ἢ καὶ Κροκίς ἢ Κροκὺς λέγεται) τῇ ἐν τῇ συνηθείᾳ Κλωστῇ ἄλλαχού δὲ ἀντιδιηρημένως πρὸς τὸν Στήμονα (κοινῶς Στήμονιον, chaine), σημαίνει τὸ παρ' ἡμῖν Ὑφάδιον (χυδ. φάδι, trame). Ἡσύχιος ἐξηγεῖται, « Κρόκη, πέμματος εἶδος, ἢ Ῥοδάνη. » Καὶ τῇ μὲν πέμμα τι σημαίνουση Κρόκη παραπλήσιον ὄνομα τὸ croquet ἔχουσιν οἱ Γάλλοι, πέμματος εἶδους δηλωτικόν. Τὴν δὲ Ῥοδάνην, καὶ Ῥαδάνην ὁ Ἡσύχιος καλεῖ. « Ῥαδάνη, κρόκος (γρ. κροκίς) » ὁμοίως, Ῥοδάνη. » Ἀλλαχού δὲ φησι. « Τολύπη... ἀγαθίδιον » σήμονος, ἢ Ῥοδάνης, » Τολύπην καλῶν, τὴν παρ' ἡμῖν νῦν Τουλο- » πᾶν, Ἀγαθίδιον δὲ, ὅπερ ἡμεῖς Κυβάριον (pelote), παρὰ τὸ Κυβάριον. Λέγει δὲ καὶ ἡ ἐν τῇ Βατραχομουμαχίᾳ (στίχ. 187) Ἀθηνᾶ περὶ τοῦ ἑαυτῆς πέπλου,

Ὅν ἐξύφνηα καμουσα

Ἐκ Ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ἔνησα.

Παρ' ἡμῖν δὲ νῦν ἡ Ροδάνη οὐ τοῦτο σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἐργαλεῖον, ὑπερ οἱ Γάλλοι rouet κλωοῦσι (Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ἰσοκράτ. σημ. σελ. 65).

— Εἰδ. 19, Πρίσκος Ἐλουίδιος,] Μνημονεύει τούτου καὶ Μάρκος Ἀντωνίνος (Α, ιδ'). Τῆς Στωϊκῆς δ' αἰρέσεως καὶ ὁ Πρίσκος εἴκει γεγονέναι, ὡς ἐστὶ συλλογίσασθαι ἐξ ὧν φησι Τάκιτος περὶ αὐτοῦ, *Doctores sapientiae secutus est, qui sola bona quae honesta, mala tantum quae turpia : potentiam, nobilitatem, ceteraque extra animum, neque bonis neque malis adnumerant* (Τασιτ. *Historiar.* IV, 5), Ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Οὐεσπασιανοῦ. — Εἰδ. 24, οὐδ' ἂν ἐκώλυεν εἰσελθεῖν. Ἀλλ' ἤθει.] Ἰσ. ἐγγέγραπτο πάλαι, οὐδ' ἂν ἐκώλυεν εἰσελθεῖν, εἰ ἤθει. — ὡς κεράμιον.] Καθ' Ἡσύχιον, «Κεράμιον τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος ζαμνίου.» Ἐνθάδε φαυλιστικῆ παραβολῇ τὸν ἠλίθιον δηλοῖ, ὡς καὶ ἐν τῷδε τῷ παρά τοῖς Γάλλοις, *bête comme une cruche.* — Εἰδ. 25, ἦν δ' ἐκεῖνος] ὁ ἀθλητῆς οὕτως ἐξηγησαμένου τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — Ἀποκόπτωμεν... ἀπερχόμεθα.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφων ἔγραψεν ὀριστικῶς, Ἀποκόπτωμεν... ἀπερχόμεθα — Εἰδ. 26, Πυθόμενον δὲ τινος] ἐρωτήσαντος τὸν Ἐπίκτητον. — οὐχὶ παρά τῷ ΒΑΤΩΝΙ ἀλειφόμενος.] Εἰς Εἰδ. ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, ΒΑΤΩ. Εἰκὸς Βάτων α καὶ Βάτων καλεῖσθαι τὸν αὐτὸν, κατὰ τὰ ἐν ἄλλοις (Προδρ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. σελ. 378) σημειωθέντα δικατάληκτα εἰς ὧν καὶ ος ὀνόματα. Ἦν δ' ὁ Βάτων οὗτος ἐπίσημος γυμνασάρχος, γεγωνὸς ἐπὶ Ἐπίκτητου, καθὰ ἐσημειώσαντο ἐξ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν οἱ πρὸ ἡμῶν. — Εἰδ. 28, τὸ κατὰ πρόσωπον κ. τ. λ.] τὸ οἰκτεῖον καὶ ἀρμόζον ἐκάστῳ προσώπῳ, καὶ τοσοῦτον ἰσχύει παρ' ἐκεῖνοις, οἳ ἂν ἐθισθῶσιν αὐτὸ ἐπισκέπτεσθαι. — Εἰδ. 29, διαξύρησαι.] Τοῦ γὰρ Δομιτιανοῦ ἐξορίζοντος τῆς Ρώμης τοὺς φιλοσόφους, οἱ μὴ βουλόμενοι εἰς τὴν ὑπεριόριαν ἀπελθεῖν ἐξυρῶντο, λαθεῖν ἐπιέμενοι, ὅτι ἦσαν φιλόσοφοι. — Εἰδ. 32, προπηθᾶν.] Εἰς Εἰδ. ΑΤ. προσπηθᾶν. — Εἰδ. 33, μὴ ὀλίγου αὐτὴν παλῆσης.] Ἰπότακτικῶς, οὐκ ἀπαγορευτικῶς ἐκδεκτέον τὸ ῥῆμα, ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ ἤρτηται γὰρ ἀπὸ τοῦ Σκέψαι. Σκέψαι (φησί), μὴ διὰ μικρά τινα προδῶς τὴν σὴν προαίρεσιν καὶ ἐλευθερίαν· εἰσὶ γὰρ καὶ τοῖς παλιμβόλοις τούτοις, οἳ τε μικροδουλοὶ καλούμενοι, ὡς ἐν ἄλλοις φησὶν Ἐπίκτητος, καὶ οἱ μεγαλόδουλοι, ἀμφοτέρω μὲν ψεκτοὶ, μακρῶ δὲ μάλλον οἱ μικρῶν ἔνεκα προἰέμενοι τὰ τῷ προσώπῳ προσήκοντα. — Εἰδ. 36, τοῦτό μοι

ικανόν ἐστι.] Εἰ καὶ μὴ Σωκράτης ἢ Σωκράτους κρείττων εἰμί, ἀλλ' οὖν ἱκανόν γέ μοι ἐστίν, εἰ σπουδάξοιμι ἐκεῖνον μιμεῖσθαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἀποτυποῦσθαι. — ἘΔ. 37, Μίλων] ὁ Κροτωνιάτης, ἀθλητὴς ῥώμῃ σώματος περιβόητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, τῷ δόγματι τούτῳ συμπαθῆσαι,] οὕτως ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτῷ πιστεῦσαι, καὶ ἀμεταπίστως ἔχειν περὶ αὐτὸ, ὡσανεὶ ὑπὸ πάθους συνωθούμενος. — ἘΔ. 3, οἱ πολλοὶ μὲν.] Ἐξ ἐτέρων εἰκασίας προσέθηκα τὸ ἄρθρον, ὡς ἐν τε τῷ παρόντι κεφαλαίῳ, μικρὸν ὑποβάς, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (II, ιδ', 25) μετὰ τοῦ ἄρθρου συνάπτει τὸ Πολλοί. — ἘΔ. 6, τῶν σαρκιδίων... τούτοις προστέθη-
 κας;] Παράδειξ τούτοις τὰ ἐκ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίνου (I, κδ') — ἘΔ. 7, Διὰ ταύτην τὴν συγγένειαν κ. τ. λ.] Καίπερ οὐ πάνυ τι σαφῶς πεφρασμένον, τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν τὸ χωρίον, οἷον περ καὶ εἰ ἔλεγε, Τῶν ἐπὶ ταύτην τὴν συγγένειαν (τὴν πρὸς τὰ ζῶα, καὶ οὐ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς) ἀποκλινόντων, οἱ μὲν λύκοις ὅμοιοι γινόμεθα κ. τ. λ. — ἘΔ. 9, Ὁρᾶτε οὖν, καὶ προσέχετε.] Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν τὴν τῆς Ἐπικτήτου ιδέας τῶν λόγων ὁμοιότητα πρὸς τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν ιδέαν· οὕτω γὰρ κἀκεῖνοι (Ματθ. ις', 6), αὐτοῖς ῥήμασιν, « Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων » καὶ Σαδδουκαίων. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, ἡ δ' ἔκκλησις πρὸς κακά,] τουτέστι, τὸ ἀπὸ τῶν κακῶν ἐκκλίνειν. — Τὴν μὲν ὄρεξιν.. ΚΑΙ ὑπερτέθειται.] Γραπτέον, οἶμαι, διαζευκτικῶς, ἢ, καθάπερ ἐδήλωσα καὶ ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον σημειώσεις (σελ. 115). — ἘΔ. 3, ταύτην ἔχει τὴν ἐπαγγελίαν,] τοῦτο ἐπαγγέλλεται, βούλεται, ἐπὶ τοῦτο τείνει. — ἘΔ. 6, Χρυσίππου συντάξεις,] συντάγματα (ἴδ. καὶ Ἐγχειρίδ. XLIX, καὶ τὰ ἐκεῖ σημειωθέντα σελ. 141) περὶ Χρυσίππου. — ἘΔ. 8, τὸν συνεγγισμὸν, τὴν προκοπὴν.] Τούτων θάτερον ἢ ἄλλοτερον διαγραφτέον μοι δοκεῖ· ἄμεινον ἴσως διαγράφειν τὰς δύο πρώτας λέξεις, Τὸν συνεγγισμὸν· τοῦτον γὰρ μικρὸν ἀνωτέρω ὄρον ἀπέδωκε τῆς Προκοπῆς. — ἘΔ. 11, ἐν ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ καὶ ἐποχῇ] Διάφορ. γρ. ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ. Πιθανῶς οἱ πρὸ ἐμοῦ προείλοντο τὴν πρώτην ταῦτο σημαίνειν ἐνθάδε τὴν πρόσθεσιν ἐγνωκότες τῇ Στωϊκῶς συνηθεστέρα λέξει Συγκαταθέσει, ἢ ἐναντία ἢ ἐποχῇ, τουτέστιν ἢ τῆς διανοίας ἐπ' οὐδέτερα ῥοπή, ἀλλ' οἴονεὶ ζάσις, ἔστ' ἂν ἀκριβέστερον ἐρευνήσασα τὰ προκείμενα, θάτερω προσθῆται, ἀπο-

ζᾶσα τοῦ ἐτέρου. Ἐνθεν καὶ τὸ μῆκω κατακεχωρισμένον ἐν τοῖς Λεξικοῖς ῥῆμα Ἀπροσθετεῖν, (Διογ. Λαερτ. IX, 76) τὸ μὴ συγκατατίθεσθαι. Καὶ τοῦτο μὲν ἐστὶν ἡ Πρόσθεσις (διὰ τῆς Πρός) ἢ δὲ Πρόθεσις (διὰ τῆς Πρό) σημαίνει τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις *projet*. — ἘΔ. 12, Πρῶτοι δὲ εἰσὶν οἱ πρῶτοι τόποι,] περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (III, β',) ἐρεῖ, τριῶν ὄντων ἐν τῇ Ἡθικῇ ἐπιστήμῃ. Πρώτους δὲ αὐτοὺς καλεῖ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἴσως τῶν τριῶν ἐτέρων, οὓς ὠρίσατο καὶ ἐν τῇ Λογικῇ ἐπιστήμῃ (Ἐγχειριδ. LI) — ἄρα οὐπω προκόπτεις.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ, Ἄρα πῶς προκόπτεις; — ἘΔ. 13, Ἴδε μου τοὺς ἀλτῆρας.] Σφαῖραι ἦσαν οἱ ἀλτῆρες μολύβδου ἢ τινος ἐτέρας ὕλης πεποιημένοι, αἷς ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐχρῶντο, περὶ ὧν ὁ Γαληνὸς (Υγιειν. II, ια', τόμ. VI, σελ. 147) ταῦτα λέγει, «Καταθέντες ἀλτῆρας ἐν τῷ πρόσθεν διεστῶτας » ἀλλήλων ὀργυιάν, εἴτ' ἐν μέσῳ στάντες αὐτῶν, ἀναίρουνται προ- » κύπτοντες, τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, τῇ δὲ ἀριστερᾷ » τὸν ἐν τοῖς δεξιοῖς, καὶ αὐτοὶ ἐκάτερον εἰς τὴν οἰκείαν κατατίθενται » χώραν, καὶ τοῦτο ὀρθῶσιν ἐφεξῆς πολλάκις ἀτρεμίζοντες τῇ βάσει. » Ἀλτῆρας δὲ ὠνομάσθαι εἰκὸς διὰ τὸ καὶ ἄλλεσθαι τοὺς ἀγωνιζομένους, κατέχοντας αὐτοὺς ταῖς χερσὶ. — ἘΔ. 14, τὴν περὶ Ὄρμῆς σύνταξιν] τοῦ Χρυσίππου. — πῶς ἐπιβάλλεις καὶ προτίθεσαι καὶ παρασκευάζῃ] Ἐπιβάλλειν ἐστὶ τὸ ἐγχειρεῖν ἔργῳ ἢ πράξει τινὶ, κατ' ἔλλειψιν τοῦ χεῖρα (*entreprendre*). Τὸ δὲ προτίθεσθαι (*se proposer*) ἐνέργειαν νοῦ σημαίνει προηγουμένην τοῦ ἐπιβάλλειν, καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιβάλλειν ὀρίζουσαν, ἣ ἔπεται τὸ παρασκευάζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ἔργον ἢ τὴν πράξιν συντείνοντα. Τὰ δὲ ὀνόματα οὕτως ὀρίζονται « Πρόθεσις μὲν οὖν εἶναι λεγούσι σημειώσιν ἐπι- » τελέσεως. Ἐπιβολὴν δὲ, ὄρμην πρὸ ὄρμῆς. Παρασκευὴν δὲ, » πράξιν πρὸ πράξεως. Ἐγχείρησιν δὲ, ὄρμην ἐπὶ τινος ἐν χερσὶν » ἤδη ὄντος κ. τ. λ. ») (Στοβ. Ἠθικ. ἐκλογ. σελ. 164 Heeren). Τούτων καὶ Πλούταρχος (Πότερ. τῶν ζ. φρονιμωτ. § 5) ἐμνημόνευσε, δυσχεραίνων ὅμως τῇ τοσαύτῃ τῶν Στωϊκῶν λεπτολογίᾳ. Ἀντὶ τοῦ παρὰ τῷ Στοβαίῳ Ἐπιτελέσεως, κακῶς γράφεται παρὰ Πλουτάρχῳ Ἐπιτελειώσεως. — ἘΔ. 19, μεταρρίπιζεσθαι.] ΔΓ (κακῇ) μεταρρίπιζεσθαι. Ἐκ τούτου μόνου τοῦ χωρίου παρελήφασιν τὸ μεταρρίπιζεσθαι οἱ Λεξικογράφοι. Ἴσως ἐγράφετο πάλαι μεταρρίπτεισθαι ὅπερ οὐδὲν κωλύει καὶ μεταρρίπιζεσθαι γράφειν.

— ΕΔ. 20, λούεται ὡς πιστός, ὡς αἰδήμων, ἐσθίει ὡσαύτως, ἐπὶ τῆς... ἐκπονῶν.] Μετεποίησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐν τῇ καταριθμήτει τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων, εἰς τοῦτο, τὴν στίξιν, ἔχουσαν ἐν τῷ κειμένῳ οὕτως, « λούεται ὡς πιστός, ὡς αἰδήμων ἐσθίει, » ὡσαύτως ἐπὶ τῆς... ἐκπονῶν. » Ὁ νοῦς, Λούεται μετὰ πίστεως καὶ αἰδοῦς, ἐσθίει μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως καὶ αἰδοῦς κ. τ. λ. — ΕΔ. 23, καὶ τὸ Οἴμοι.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέθηκα τὸ ἄρθρον. — ΕΔ. 24, Ὡ φίλε Κρίτων] ἁ Σωκράτης ἔλεγεν ἐν τῇ φυλακῇ. — ΕΔ. 25, ἀλλ' ὅποσοι βασιλεῖς λέγουσι.] ΔΓ, ἄλλοι πόσοι κ. τ. λ. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ μετ' ἀρνήσεως, καὶ ἐρωτηματιζόντα, γραπτέον εἶναι, Ἄλλοι πόσοι βασιλεῖς οὐ λέγουσι; — ΕΔ. 30-31, Εἶτα Τριπτολέμῳ μὲν... τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι κ. τ. λ.] Εἰρωνικῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς βωμοῦ ἄξιον εἶναι λέγει τὸν Χρυσίππον. Οὐ πάνυ τι γὰρ ἠρέσκετο, καίπερ ὢν Σταϊκός, ὁ Ἐπικτητος ταῖς τοῦ Χρυσίππου λεπτολογίαις, σημειωσαμένου τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ, καὶ ἀρχαιότερον, τοῦ Βαύλου: Les Sénèque, les Épictète, les Arrien ne s'empresment pas beaucoup à lui [à Chrysippe] témoigner leur vénération... Arrien revient souvent à la charge contre ceux qui s'attachaient à la lecture de ce philosophe, et qui comptaient cela pour un grand exploit. On ne peut pas dire positivement, ce me semble, qu'il lui approprie l'éclat et la gloire qui résultent d'une réflexion qu'il fait en considérant les honneurs divins qui furent rendus à Triptolème. Je crois qu'il entend en général que celui qui a découvert aux hommes la vérité, et le chemin de la vertu, mériterait des autels à plus juste titre, que ceux qui enseignèrent à semer du blé. BAYLE, *Dictionn. historique et critique*, au mot, CHRYSIPPE, tom. V, pag. 174.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε', ΕΔΆΦΙΟΝ, 2, ὅταν ἀπαχθεῖς ἀπολιθωθῇ] ὁ ἐνιστάμενος καὶ ἐναντιούμενος πρὸς τὰ ἄγαν ἐκφανῆ, ὅταν καὶ ἀναγκασθεῖς διὰ τὴν ἐκφάνειαν, οὐχ ὁμολογῇ ὅμως τῷ ἀποδεικνύντι, ἀλλ' ἐπιμένῃ τοῖς αὐτῷ δοκοῦντι ἀμετακίνητος, ὡς λίθος. — ΕΔ. 3, τοῦ ἐντροπτικοῦ] τῆς ἐντροπῆς φάιν' ἂν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια. — παρατεταγμένος ἤ.] Ἰσχυρογνώμων ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν πολέμοις παραταττομένων καὶ ἐτοιμῶν εἰς τὸ μάχεσθαι στρατιωτῶν. — τῶν μαχομένων] τῶν ἀντιφασκόντων. — ΕΔ. 6, Οὔ, φησιν] ὁ Ἀκαδημαϊκός,

Οὐ καταλαμβάνω, φησίν, ὅτι ἐγγήγορα. — ἘΔ. 7, Οὐδέν. Ἐτι τούτῳ διαλέγωμαι;] Συνημμένα πάλαι, « Οὐδέν ἔτι τούτῳ διαλέγομαι » διείλεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐρωτηματίσας καὶ τὴν φράσιν, ἵνα τὸ μὲν Οὐδέν ἀπόκρισις εἴη τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, Οὐδέν διαφέρει αὕτη ἢ φαντασία ἐκείνης, τὰ δὲ λοιπὰ, τοῦ Ἐπικτήτου. Διὸ ἔτρεψα καὶ τὸ ἔριστικὸν εἰς τὸ ὑποτακτικόν, διαλέγωμαι, ἔν', εἴη ὁ νοῦς, Βούλει ἔν' ἔτι τούτῳ διαλέγωμαι; Χρή με τούτῳ ἔτι διαλέγεσθαι; Παραπλησίως καὶ Ἀρίστων ὁ Στωϊκὸς τὸν εἰπόντα Ἀκαδημαϊκόν, οὐδέν καταλαμβάνειν, ἠρώτησεν, « Ἄρ' οὐδὲ τὸν πλησίον σου καζήμενον ὄρας; » Ἀρνησαμένου δὲ, ἔφη,

» Τίς δὲ σ' ἐτύφλωσεν, τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς; »

(Διογ. Λαερτ. VII, 163). — Αἰσθανόμενος οὐ προσποιεῖται.] Ἑλλήνων ἰδία σύνταξις, ἀναλυομένη εἰς τὸ, Αἰσθανόμενος προσποιεῖται μὴ αἰσθάνεσθαι. Καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐνὶ ῥήματι, τῷ dissimulare ἐρμηνεύειν φιλοῦσι τὸ Οὐ προσποιεῖσθαι παραπλησίως τῷ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ Καμόνεται, ὅπερ οἱ σπουδαιότεροι Ὑποκρίνεται λέγουσι.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ς', ἘΔΆΦΙΟΝ Ι, τῶν γεγονότων ἘΚΆΣΤΟΥ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἘΚΆΣΤΩ — ἘΔ. ΙΟ, καὶ συντίθεμεν ΤΟΙΆΔΕ τινὰ δι' αὐτῶν.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΤΆΔΕ. — Παρακείμενα.] Ἴσον ἐναυθῶ δύνασθαι τῷ παραπλήσια, διὰ μακρῶν ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 14, ἐπιτελεῖ ΑΥΤῶΝ ἕκαστον.] Διέγραψα τὸ ἄρθρον τῆς γραφῆς ΤῶΝ ΑΥΤῶΝ, παραινέσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — Ἀπαρκεῖ.] Ἀντὶ τοῦ Ἐπαρκεῖ, ἔγραψα Ἀπαρκεῖ, καθά προσγέγραπται τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. ὑποτοπήσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως δὲ καὶ ἐν οἷς Σόλων (παρὰ Πλουτάρχ. Σολ. § 18, σελ. 160) λέγει,

Δήμῳ μὲν γάρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσον ἘΠΑΡΚΕΪ,

γραπτέον, ἈΠΑΡΚΕΪ. — ἘΔ. 19, τὸν δ' ἄνθρωπον θεατὴν εἰσήγαγεν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἔργων τῶν αὐτοῦ.] Ἀμφίβολος εἰκότως ἔδοξε τοῖς πρὸ ἡμῶν ἢ φράσις· οὐ γὰρ δῆλον εἰ λέγει, ὅτι ὁ θεὸς εἰσήγαγε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον θεατὴν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ· ἢ θεατὴν ἑαυτοῦ (τοῦ ἀνθρώπου) καὶ τῶν ἔργων ἑαυτοῦ· ἢ θεατὴν ἑαυτοῦ (τοῦ ἀνθρώπου) καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ (τοῦ θεοῦ).

Τοῦτο τὸ τελευταῖον ἐνέκρινεν ἂν ὁ πρὸ ἐμοῦ (φησὶν), εἰ ἡ τελευταία ἀναφορική ἐτρέπετο εἰς τὴν σύνθετον, ἑαυτοῦ. — Εἰ. 29, Τί μ' Ἐκστήσει, ἢ ταράξει;] Διάφορος γραφή (ἐναργεστέρα, ἴσως δὲ καὶ γνησιωτέρη), Ἐκσείσει. Χρήσεται δ' Ἐπίκτητος καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τῷ Ἐκσειεῖν ῥήματι. — Εἰ. 35, Αὐτὸν ταῦτά γ' ἔδει κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῷ ταῦτά σε δεῖ. ΔΓ (ἀμυδρά πάνυ καὶ δυσανάγνωστος, ὡς φησιν ὁ πρὸ ἐμοῦ), Αὐτὸν ταῦτά γε (ἢ με) δεῖ, ἣν ἐξηγεῖται, Αὐτὸν ἐμέ δεῖ κ. τ. λ. *Ipsum me oportet etc.* Ἡ δὲ ἡμετέρα διασκευὴ ἐξηγήσθω οὕτως, Αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἔδει γε κατασκευάζειν ταῦτα, τὸν λέοντα, τὴν ὕδραν κ. τ. λ. καὶ εἰσάγειν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν; Ἔστι δὲ καὶ οὕτω διασκευάζειν, τὸ αὐτὸ σημαίνοντα « Αὐτὸν αὐτῷ ταῦτά γ' ἔδει; » — Εἰ. 39, ἢ *καὶ* ἀσέβεια.] Μηδὲν θεόν, ἐπλεόνασεν ὁ δεύτερος σύνδεσμος. — Εἰ. 42, καὶ ἐγκλήματα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (ἐνάρθρου), καὶ τὰ ἐγκλήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ', ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, Ἡ περὶ τοὺς μεταπίπτοντας κ. τ. λ.] Οἱ Μεταπίπτοντες λόγοι (τῆς Στωϊκῆς, καὶ μάλιστα τῆς Χρυσίππου λεπτολογίας ὀνόματα) γένη συλλογισμῶν ἢ παραλογισμῶν καὶ σοφισμάτων δηλοῦσι διάφορα· οἷς ὁ βουλόμενος ἐπὶ πλεον ἐνδιατρίβειν, ἐπίτω τὰς μακρὰς σημειώσεις τῶν πρὸ ἐμοῦ, οἱ καὶ ὀρθῶς τὸ Μεταπίπτειν, ὡς ταυτὸ δυνάμενον τῷ Μεταβάλλεσθαι ἐξεδέξαντο. Ἔστι γὰρ τούτου καὶ μαρτύριον παρασχέσθαι τὸ ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ (Περὶ τοῦ ἤλεκτρ. ἢ τῶν κύκν. § 4) ἐν οἷς φησι τοὺς κύκνους « Ἀπόλλωνος παρέδρους ὄντας, ὠδικούς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που εἰς » τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἄθειν ἔτι κ. τ. λ. » Εἰσὶ τοίνυν οἱ Μεταπίπτοντες λόγοι, οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ Μεταβαλλόμενοι, ἢ καὶ Ἐπαλλαττόμενοι, ὡσπερ ἐξηγησάμεθα ἐν ταῖς εἰς τὸν Ξενοφῶντα (Ἀπομνημ. Γ, VIII, § 1, σελ. 280) σημειώσεις. Ἐφίλου δὲ τοῦτο ποιεῖν κακουργοῦντες ἐν τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί, ὅτε μὲν τοῦ προσδιαλεγομένου τὰ ῥήματα εἰς ἑτέραν σημασίαν μεταβάλλοντες ἢ ἐπαλλάττοντες, ὅτε δὲ ἐν τοῖς ἰδίοις συλλογισμοῖς μὴ τὸν αὐτὸν τηροῦντες τῶν ἐν ταῖς προτάτεσιν ὄρων νοῦν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας εἰς ἑτέραν διάνοιαν μεταπίπτοντες, ἐπὶ τῇ τῶν προσδιαλεγομένων ἀπάτη. Τοῖς τοιούτοις σοφίσμασιν ἀπαρεσκόμενος ὁ Ἐπίκτητος, ἰστέον ὅμως αὐτὰ φησὶν, ἐνεκά γε τοῦ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μὴ ἐξαπατᾶσθαι. — Εἰ. 3, οὐ συγκαθίσσει] ἑαυτὸν, οὐ συγκαταθήσεται πρὸς τὰ τοιαῦτα· παρά τὸ Συγκαθίημι — Εἰ. 7, Τί οὖν δεῖ τοῦτῳ προσλαβεῖν;] ἴσως

ΤΟΥΤΟΝ, φησιν ὁ πρὸ ἐμοῦ — ἘΔ. 8, ψευδοῦς.] ΔΓ, ψεύδους.
 — ἘΔ. 12, τῶν συναγόντων λόγων,] οὗς καὶ Συνακτικούς, καὶ
 Περαντικούς λόγους καλεῖσθαι, ἐν ἄλλοις (Ἐγχειριδ. σημ. σελ. 138)
 δεδήλωται. — ἘΔ. 13, συμβαίνει τι ἐξ αὐτῶν] συμπεραίνεται τι ἐκ
 τῶν προτάσεων, ἃς ἐξῆς Λήμματα καλεῖ. — ἘΔ. 20, λαμβάνοντα
 τὰς μεταπτώσεις] τὸ Λαμβάνοντα, ἀσυνάρτητον εἶναι τοῖς λοιποῖς
 δοκοῦν, οἱ μὲν εἰς τὸ Λαμβάνοντι, οἱ δὲ εἰς τὸ, Ὁ λαμβάνων
 (ἐνάρθρως) τρεπτέον εἶναι ὑπειλήφασιν. Ὁ δὲ πρὸ ἐμοῦ, οὐδέτερον
 πληθυντικὸν ἐκλαβὼν τὸ Λαμβάνοντα κατηγορικῶς πρὸς τὸ Λήμμα-
 τα συνάπτει, τὰ λήμματα λαμβάνοντα μεταπτώσεις, τουτέστι τὰ
 Λήμματα μεταπίπτοντα. Ἴσως ἄμεινον γράφειν Λαμβάνων τις
 ὡς φησι φέρεσθαι διαρθρωμένον ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων, ἢ καὶ ψιλὴν τὴν
 μετοχὴν, Λαμβάνων. — ἘΔ. 24, μενετέον εἰσάπαν ἐπὶ τῆς
 ΤΗΡΗΣΕΩΣ;] Ἴσως ἐγγράπτο πάλαι ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΣ συμφώνως τοῖς
 μικρὸν ἀνωτέρω (ἘΔ. 16 καὶ 17) πεφρασμένοις. — ἘΔ. 27, Καὶ πῶς
 ἔτι ἔΣΤΑΙ.] Ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ἔΣΤΙ. — ἘΔ. 29, παρέλκει... σπου-
 δαίου] περιττὰ καὶ οὐδὲν θέον πλεονάζοντά ἐστι, οὐδ' ἀκολουθεῖ, ἢ
 εἴχομεν δόξην περὶ τοῦ σπουδαίου ἀνδρός. — ἘΔ. 32, Ρούφω] οὗ
 καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν [I, α', 27] ἐμνήσθη. — Τὸ παραλειπόμενον
 ἐν συλλογισμῷ τινι] ὁ πρὸ ἐμοῦ ἀρχαίαις ἐκδόσεσι πεισθεῖς ἔγραψε,
 « Τὸ παραλειπόμενον ἐν ἐν συλλογισμῷ τινι. »

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ἢ, αἱ Δυνάμεις] αἱ πρὸς τὸ ποιεῖν ἢ πράττειν τι
 φυσικαὶ ἢ τεχνικαὶ ἐπιτηδειότητες, ἃς ἐνὶ ῥήματι talens καλοῦσιν οἱ
 Γάλλοι. — ἘΔΆΦΙΟΝ I, ἐκποιεῖ] ἔξεστι. — ἘΔ. 2, οὐχὶ ἐθανείσω
 ΜΗΝ, καὶ οὐκ ἀπέδωκας · ΟΥΚ ΟΥΝ ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύριον.] ΗΔ,
 ΑΤ, « οὐχὶ ἐθανείσω ΜΕΝ, καὶ οὐκ ἀπέδωκας · ΟΥΚΟΥΝ ΟΥ ΜΗΝ
 » ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύριον. » ΔΓ... οὐκοῦν ὀφείλεις μοι κ. τ. λ. Ἐτέρα
 ΔΓ... οὐ μὴν ὀφείλεις μοι κ. τ. λ. Τῷ πρὸ ἐμοῦ ἤρεσκε καὶ ἡ διαίρεσις
 τοῦ, Οὐκοῦν, καὶ ἡ ἐξάλειψις τοῦ, Οὐ μὴν. Ὁ νοῦς, Οὐ μὴν
 ἐθανείσω, οὐδ' ἀπέδωκας · οὐκ ἄρα ὀφείλεις μοι, ἢ Ἄλλὰ μὴν οὐκ
 ἐθανείσω, οὐδ' ἀπέδωκας · ἄρα οὐκ ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύριον. Δύει δὲ
 ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτόν τι σόφισμα · Ὁ οὐκ ἀπέδωκας μοι, ὀφείλεις ·
 ἀλλὰ μὴν οὐ μοι ἀπέδωκας ἀργύριον · ἄρα ὀφείλεις μοι · ἐν γάρ τῷ
 Ἀπέδωκας ὑποκρυπτόμενον τὸ Δανείσασθαι ἐξαπατᾷ τοὺς
 ἀπείρους τῶν τοιούτων παραλογισμῶν. Τῆς αὐτῆς σοφιστείας ἢ μᾶλλον
 φλυαρίας ἔχεται καὶ ὁ λεγόμενος Κερατίνης, οὐπερ ἐν τοῖς ἐξῆς

(Κ, ιή, 16) μνημονεύομεν. — ΕΔ. 9, ὅτι οὐ δεῖ προσθήκην κ. τ. λ.] Ο νοῦς, Πῶς ἂν τις δύναίτο τὸν ἐπιχειρήμασι καὶ συλλογισμοῖς καὶ ὅλως τῇ φραστικῇ δυνάμει προστετηκότα νέον, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐπαιρόμενον, πείσαι, ὅτι τοῖς τοιούτοις ἐνδιατρίβειν προσήκει μετρίως, ὥστε προσθεῖναι αὐτὰ ἑαυτῷ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ προσθήκην ἐκείνοις αὐτὸν γενέσθαι, τούτεστιν ἐπὶ τοσοῦτον προσκολληθῆναι, ὥστε τῆς φιλοσοφίας, ὅπερ ἐστὶ τῆς περὶ τὴν ἀρετὴν σπουδῆς, ἀμελῆσαι; — ΕΔ. 11, Τί οὖν; Πλάτων κ. τ. λ.] Ἀνθυποβάλλων ταῦτα ὁ νέος πρὸς τὸν Ἐπίκτητον λέγει· Οὐκ ἦν ὁ Πλάτων καὶ φιλόσοφος, καὶ τὴν φραστικὴν δυνάμιν εἰς ἄκρον κατέχων; Ἰπποκράτης, ἰκτρός ἅμα, καὶ φραστικός; Καὶ ὁ Ἐπίκτητος πρὸς αὐτὸν, Μὴ μίγνυε (φησὶ) πράγματα, ἄλλως ἐπ' ἐκείνων συνδραμόντα, τούτεστι δι' ἄλλας αἰτίας ἐκείνοις συμβάντα. — ΕΔ. 12, συνδραμόντα;] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ.) συνδραμνηκότα. — ΕΔ. 13, ἐπεὶ τις φιλόσοφος. . . καὶ φιλόσοφος.] Ὄρθως ὁ πρὸ ἐμοῦ εἴκασε, ἀντὶ τοῦ τελευταίου Φιλόσοφος, γεγράφθαι πάλαι, ἰσχυρός. — ΕΔ. 14, ἔδει ὑμᾶς καὶ χολοὺς γενέσθαι;] ὥσπερ ἐγὼ; καὶ πένητας δέ; καὶ δούλους δέ; κατὰ θηλοὶ καὶ τὸ φερόμενον εἰς Ἐπίκτητον ἐπίγραμμα

Δούλος Ἐπίκτητος γενόμεν, καὶ σώματι πηρὸς,

Καὶ πενήτην Ἴρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

— ΕΔ. 15, ἀναιρῶ.] ΔΓ (προσγεγραμμένη καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ἀναιρεῖς. — ΕΔ. 16, τί ἐστὶν ἀγαθόν.] Γραπτέον τί ἐστὶ τὰ γαθόν, ἐνάρθρως, καθάπερ εἴκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ', Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ἀντὶ τοῦ ἐπέλθοι, τὸ ἐμὸν ΤΡ φέρει προσγεγραμμένην ΔΓ, παρέλθοι. — ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, ἀλλ' ὅτι Κόσμιος;] Ἐμνημόνευσε καὶ Πλούταρχος (Περὶ φυγ. § 5) τοῦτο περὶ Σωκράτους· « Ὁ δὲ Σωκράτης βέλτιον, οὐκ » Ἀθηναῖος, οὐδὲ Ἕλλην, ἀλλὰ Κόσμιος εἶναι φήσας, ὡς ἂν τις Ῥόδιος » εἶπεν, ἢ Κορίνθιος· » ὧν ὁ νοῦς (καὶ γὰρ ἠπόρηταί τισι) οὗτός ἐστι· Κόσμιον εἴρηκεν ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης, πλάσας ἔθνηκον (παρὰ τὸ Κόσμος) ὄνομα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐν Ῥόδῳ γεγωνῶς, ἔλεγε Ῥόδιος εἶναι (ἀπὸ τῆς Ῥόδου), ἢ ἐν Κορίνθῳ, Κορίνθιος (ἀπὸ Κορίνθου). — ΕΔ. 3, Ἀθηναῖον καὶ Κορίνθιον.] Γραπτέον διαζευκτικῶς, ἢ. — ΕΔ. 7, ἐν ἀσφαλείᾳ διάγοντας εἶναι, καὶ ἀκαταφρονήτους.] ΔΓ (γνησιωτέρως), ἐν ἀσφαλείᾳ διάγοντας καὶ ἀκαταφρονήτως. — ΕΔ. 9, τὸν

δὲ φιλόσοφον. . . ἀποδημῆν.] Τοὺς ἐκ Ῥώμης καὶ ἀλλαχόθεν ἤκοντας εἰς Νικόπολιν, Ἐπικτήτῳ μαθητεύσοντας νέους σημαίνει· ἐξ ὧν οὐκ ὀλίγους εἰκὸς οὐτ' οἴκοθεν κεχορηγήσθαι, καὶ ἐπὶ ξένης οὐκ ἔχειν πορίσασθαι τὰ ἐπιτήδεια. — ἘΔ. 10, τὸν πρεσβύτερον] ἐμὲ τὸν διδάσκαλον ὑμῶν. — ἘΔ. 11, ἀνιὰ καὶ ἌΣΤΕΚΤΑ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἄχρηστα, ἢ τῆς ΔΓ ἌΣΤΑΚΤΑ, ἀφ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ὀρμώμενος, ἔγραψεν, Ἀβάστακτα. Μακρῶ πιθανώτερον ἔδοξέ μοι τρέψαι τὴν ΔΓ εἰς τὸ ἌΣΤΕΚΤΑ. « Ἄστεκτος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 12, εἴ τις ἄρα ἦν] εἰ λόγου τινὸς ἄξιός ἦν ὁ διδάσκαλος ὑμῶν καὶ παιδευτῆς, Ἐπίκτητος, ὡς ὀρθῶς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 20, διατί τοὺς πολλὰ κεκτημένους κ. τ. λ.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — ἢ τοὺς ἐν δυνάμει τεταγμένους.] Τὸ ῥῆμα, Δείσει, προσθετόν εἶναι εἴκασεν οὐκ ἀπιθάνως ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 26, ὡς κοιλία, ὡς ἔντερα] οἷους ἐστὶν ἰδεῖν οὐκ ὀλίγους, οὐδὲν ἕτερον ὄντας ἢ κοιλίας καὶ ἔντερα. — Ὅτι φοβούμεθα, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν.] Ἴσως γραπτέον, Οὕτω φοβούμεθα, οὕτως ἐπιθυμοῦμεν, καθάπερ εἴκασαν οἱ πρὸ ἡμῶν. — ἘΔ. 27, διάγων ἐνταῦθα] ἐν Νικοπόλει. — ἘΔ. 29, Οὕτω καὶ Ῥοῦφος] Μουσώνιος Ῥοῦφος, ὁ διδάσκαλος Ἐπικτήτου. — ὑπὸ τοῦ δεσπότου] τοῦ Ἐπαφροδίτου. — ἘΔ. 30, ἐκεῖνον παρακαλῶ. . . δυνάμενος;] Οὐ πάνυ τι σαφές τὸ χωρίον, οὐδὲ σαφέστερον αὐτὸ πεποιήκασιν οὔθ' οἱ τὸ Παρακαλῶ εἰς τὸ Παρακαλῆ, οὔθ' οἱ τὸ Δυνάμενος εἰς τὸ Δυναμένου τρεπτόν εἶναι εἰκάσαντες. Τὸ μὲν γὰρ Δυνάμενος, τῆς γε γραφῆς κατὰ χώραν μενούσης, ἀναφέρεται πρὸς τὸν Ῥοῦφον· μεταποιουμένης δὲ εἰς τὸ παρακαλῆ (ἢ παρακαλεῖς) εἰς τὸν Ἐπίκτητον. Ἔστι καὶ ἄλλη εἴτε ΔΓ, εἴτε διόρθωσις, ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. κατ' αἰτιατικὴν, Δυνάμενον (πρὸς τὸν Ἐπαφροδίτου δηλονότι). — ἘΔ. 33, ξέστην αἱματίου.] Περὶ τῆς φωνῆς, Ἐέστης, ταῦτα λέγει ὁ Ἐτυμολόγος (σελ. 610), « Ῥωμαϊκὸν ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν Ἐξ ἀριθμὸν αὐτοὶ » λέγουσι Σέξ· καὶ μέτρου τινὸς παρ' αὐτοῖς τὸ Ἐκτον λέγεται » Σέξτον. Διὰ δὲ εὐφωνίαν τὸ Σέξτης λέγεται Ἐέστης κ. τ. λ. » Ἐχώρει δ' ὁ Ἐέστης δύο κοτύλας Ἀττικὰς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ 1, ἘΔΆΦΙΟΝ 2, τὸν νῦν ἐπὶ τοῦ σίτου.] Ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων προσγέγραπται ἐξηγήσεις, Τὸν ὠριάρχην, λέξις σύνθετος τοῦ παρακμάζοντος Ἑλληνισμοῦ, ἐκ τοῦ Ὠρεῖον (παρὰ τὸ

Ῥωμαϊκὸν *horreum*) καὶ τοῦ Ἄρχω. Καὶ ἔστιν ὁ ἐπὶ τοῦ σίτου, ἢ Ὠριάρχης, ἢ Ἀρχων τοῦ ὠρείου, ὃν οἱ Γάλλοι καλοῦσι *commissaire des vivres*. Ὠρεῖα δὲ καὶ Ὠρρεῖα, καὶ Ὠρία, ἔλεγον οἱ Γραικορωμαῖοι τὰ σιτοφυλάκια (*greniers*). — ὅτε ταύτη παρῆγεν] ὅτε εἰς Ῥώμην ἐπορεύετο. — ἘΔ. 5, παρὰ Καῖσαρος πινακίδες.] Τὴν δέλτον (*brevet*) ἢ τὸ γράμμα λέγει, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ σίτου καθίστη αὐτὸν ὁ Καῖσαρ. — ἘΔ. 8, τίνα ἐπαναγῶνάι με δεῖ] τίνα ὀφείλω ἐπαναγῶναι ἀπὸ τῆς καθέδρας τοῖς μαθηταῖς. — πῶς ὁ δεῖνα ἀναγῶ;] πῶς οὗτος ἢ ἐκεῖνος τῶν μαθητῶν, ἐμοῦ ἐπαναγινώσκοντος ἀκούσας, ἀναγνώσεται καὶ αὐτός. — ἘΔ. 10, ἐντευξίδιον] Αἴτησις ἔγγραφος βασιλεῖ ἢ τιμὴ τῶν μέγα δυναμένων προσφερομένη· παρὰ τὸ Ἐντυγχάνειν. Καλεῖται καὶ Ἀξίωμα (*un placet*) παρὰ τὸ ἀξιῶν. — ποῖαν τίνα χώραν ἐν αὐτῷ] ἐν τῷ κόσμῳ. ΔΓ, ἐν αὐτῇ (τῇ τοῦ κόσμου διοικήσει).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιά, ΕΔΛΨΙΟΝ 2, ΠΩΣ ΤΙ ΟΥΝ χρῆ τῷ πράγματι;] Ἐδίστασαν εὐλόγως οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῆς τάξεως τῶν μορίων ἐχρῆν γὰρ τετάχθαι, τί οὖν; πῶς χρῆ τῷ πράγματι· ἴσως ἐγγραπτο πάλαι, Πρὸς τί οὖν κ. τ. λ. ἴσως δὲ καὶ συνδέτως, ΠΩΣΤΙΟῦΝ, ἀνάλογον τοῦ συνημμένως γραφομένου Ὁπωστειοῦν. Καὶ καθάπερ τοῦτο σημαίνει το Τρόπῳ δὴ τινι, οὕτω τὸ ἐν ἐρωτήσει ἰσοδυναμήσει τῷ, Τίμῳ δὴ τρόπῳ; — ἘΔ. 10, περὶ τῶν κατὰ φύσιν] ἴσως ἐγγραπτο, « περὶ τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῶν παρὰ φύσιν » ὡς εἶκασαν οἱ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 11, χυμῶν.] ΗΔ, ΑΤ, χυλῶν. Τοῦτο μὲν γὰρ ἐστὶ, *suc* ἢ *jus*, ὁ δὲ χυμὸς τὸ *saveur* σημαίνει « Χυλὸς... ὑγρῶν (γρ. ὑγρῶν) ἐκπίεσμα » φησὶν Ἡσύχιος, καὶ « Χυμοί, γεύσεις. » — ἘΔ. 12, καὶ ΜΗΝ Ἰουδαίοις κ. τ. λ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ ΝΥΝ. — ἘΔ. 13, ἐστὶ τὰ Αἰγυπτίων.] ΗΔ, ΑΤ, ἐστὶν Αἰγυπτίων. — ἘΔ. 15, οὐδ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔξεις, ἢ ὅπως τὸ κριτήριον τῶν κατὰ φύσιν καταμάθης, καὶ τοῦτ' προσχρῶμενος διακρίνης.] ΔΓ, « οὐδὲ κατ' ἄλλο τι τὴν γνώμην » ἔξεις, ἢ ὅπως τὸ κριτήριον ἐκεῖνο καταμάθης, ᾧ προσχρῶμενος « διακρινεῖς. » — ἘΔ. 16, τσαῦτα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (ἐνάρθρου), τὰ τσαῦτα. — ἘΔ. 27, σπόγγων δεῖσαι] βεβρεγμένων ὕξει, ἢ ἐτέρῳ τινὶ ὑγρῷ τῶν ἀναληπτικῶν. — ἘΔ. 30, οὐδέν. Εἰ δ' ἄλλως ἡμῖν ἐφάνη κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, οὐδέν. Ἄν δ' ἄλλως ἡμῖν ἐφάνη. Ἡ ἀρχαία γραφὴ ἐνέλιπε τῇ πρώτῃ λέξει (οὐδέν) ἢν οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξ ἀντι-

γράφων παρελήφασι. — ΕΔ. 32, οὐκ ἀπελεύση.] ΗΔ, ΑΤ, οὐκ ἂν ἀπελεύση. — ΕΔ. 36, ταυτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ταυτόν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΙΒ΄, ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, οἱ μὲν τινές εἰσι λέγοντες.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ προσεῖληθε καὶ δεῦτερον ἄρθρον ἐξ ἀντιγράφων « οἱ μὲν τινές εἰσιν οἱ λέγοντες, » ὅπερ ἔμοι γε πλεονάζειν, μηδὲν θεόν, ἔδοξε. — ΕΔ. 2, ἀνθρωπίνων.] Ἐκ ΔΓ, προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ (οὕτως ἀνεγνωκότος καὶ τοῦ Στοβαίου, Ἐκλογ. φυσικ. σελ. 8), ΑΤ, οὐρανίων. — οὐχὶ δὲ κατ' ἰδίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (διπλῶ συνδέσμῳ), καὶ οὐχὶ δὲ κατ' ἰδίαν. — ΕΔ. 3, Οὐ δὲ σε λήθω κινύμενος.] Ὀδυσσεύς ἐστὶν ὁ ταῦτα λέγων, παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. ἡ, 279), πρὸς τὴν Ἀθηναίαν. — ΕΔ. 6, διάδοσις εἰς ἀνθρώπους.] ΔΓ, διάδοσις τοῖς ἀνθρώποις. — ΕΔ. 18, συνόντας αὐτοὺς κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ συνόντας αὐτοῖς. Ὁ νοῦς, Συνόντας [ἐκείνοις] ἡμᾶς, ἐκείνους ἀλλάξει; ὡσπερ ἐνόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 23, Βάλλε.] ΗΔ, ΑΤ (κατ' ἐνεστώτα), Βάλλε. Ἀρίστου γὰρ ὧδε χρεῖα, ᾧ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (II, ε', 17) χρήσεται. — ΕΔ. 24, σκέλος οὖν μοι κ. τ. λ.] Ἐαυτὸν ὧδε αἰνίττεται ὁ Ἐπίκτητος. — ΕΔ. 30, προσαγόντων.] Εἰσὶν οἱ, προσαγομένων, παρήνεσαν γράφειν. Ἄλλ' ἔστιν ὧδε τὸ Προσαγεῖν ἀμεταβάτως ἐκλαβεῖν, ἐφ' ἧς ἐννοίας παρεληπται πολλακίς τὸ Ὑπάγειν. — ΕΔ. 31, Ὅτι ΣΕ ΕΠΆΝΩ τούτων ἀφῆκαν.] Ἴσως ἐγγεγραπτο πάλαι, « Ὅτι Σ' ἈΝΥΠΕΪΘΥΝΟΝ τούτων ἀφῆκαν. » καθάπερ ὑπονοεῖν παρέχει τὰ ἐχόμενα. Ἔστι δὲ καὶ ἐτέρως γράφειν « Ὅτι σε ἐπάνω τούτων ἔθνηκαν. »

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΙΓ΄, ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, Πυθομένου.] ΔΓ, Πυθουμένου. — ΕΔ. 2, ἡ μὴδ' εὐρεθῆ] ὁ παις. — μὴδὲ ρήγνυσθαι] ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς. Μεταφορικῶς, καθά καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ παραπλησίαις ἐννοίας χρώμεθα τῷ συνωνύμῳ τοῦ Ρήγνυμι, Σκῶ (παρὰ τὸ /Σχάω) καὶ Σκάζω (παρὰ τὸ Σχάζω)· οἷον Ἔσκασα ἀπὸ τὸ κακόν μου, τουτέστιν, ἐρράγην ὀργιζόμενος ἢ λυπούμενος. Καὶ καταρώμενοι δὲ, Νά σκάσης! φασὶν οἱ καταρᾶσθαι φιλοῦντες, κατὰ τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, Διαρράγειν! (Ἀριστοφ. Πλούτ. 279). — ΕΔ. 5, νόμους τοὺς τῶν νεκρῶν] τοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγε καὶ τοὺς τῶν ἀφρόνων καὶ ἀλογίστων κατὰ τὰ ἄψυχα σώματα. Τοιοῦτόν ἐστι τὸ « Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς » (Ματθ. ἡ, 22.). Ὁ δὲ Κωμικὸς καὶ « Ἄνω νεκροὺς » κατὰ παιδιάν ἀνόμασε (Βατρ. 420) τοὺς ζῶντας, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑπὸ γῆν νεκρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14', ΕΔΑΦΙΟΝ 12, τὸν ἐκάστου θαίμονα,] τὸν ἐκάστου νοῦν καὶ λόγον. Παρατίθει τούτοις τὰ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου (1, 27) — ΕΔ. 13, Τίνι γὰρ ἄν ἄλλω. . . παραδέδωκεν κ. τ. λ.] Προσέθηκα τὸν δυνητικὸν, προσθετέον εἶναι κρινάντων καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ ῥῆμα κατ' ἀόριστον ὄφειλε γράφεσθαι, Παρέδωκεν. — ΕΔ. 17, ἐνταῦθα δ', αὐτοὺς ἀπάντων] καὶ τῶν μὲν στρατιωτῶν ὁ ὄρκος ἐπαγγέλλεται τὴν Καίσαρος σωτηρίαν τῆς ἑαυτῶν προτιμήσειν· ὁ δὲ ἐνὸς ἐκάστου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὄρκος οὗτος ὀφείλει εἶναι, Προτιμήσειν ἀπάντων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, τουτέστι μηδὲν παρὰ τὸν ὄρθον λόγον πράξειν, χαριζόμενον, ἢ ἀγεννῶς ὑπείκοντα ἐτέρῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 14, ΕΔΑΦΙΟΝ 2, τῆς περὶ τὸν βίον τέχνης] ἦν ἐνὶ ὀνόματι ὁ Ἀντωνίνος (Ζ', ξά) Βιωτικὴν ὠνόμασε. — ΕΔ. 4, Τὸ ἐκείνου, ἐν ᾧ εἰμί.] Τοῦτο ἡ φιλοσοφία λέγει· Τηρήσω τὸ ἡγεμονικὸν ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, ἐν ᾧ εἰμί, ὃς ἐπαγγέλλεται φιλόσοφος εἶναι. — ΕΔ. 6, Ἐτι τοῦτο ζητῶ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνδ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ παρείληθεν ἐξ αντιγράφων τὴν : ὅτι, τοῦτο ζητῶ. — ΕΔ. 7, οὐδ' ὁ βότρυσ.] Περιττὸν τὸ ἄρθρον. Γράφε : οὐδὲ βότρυσ. — Ἄφες ἀνθήση πρῶτον.] Ἐλλειπτικῶς τοῦ Ἰνα· Ἄφες ἢ ἀνάμεινον, ἵνα ἀνθήση. Ἐνθεν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια συνελούσα, εἰς μόριον προστακτικὸν μετεποίησε τὸ ῥῆμα, Ἄς ἀνθήση πρῶτα, λέγουσα. Ἴδε τὰ ἀλλαχοῦ (Πλουτάρχ. Μερ. 3, Αὐτ. στοχ. με-μζ') πλατύτερον περὶ τούτου σημειωθέντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 15', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, περὶ ἑαυτῶν.] ΕΚ ΔΓ, ΑΓ, περὶ αὐτῶν. — ΕΔ. 5, καὶ ῥάβδῳ.] Γραπτέον, οἶμαι καὶ μᾶ ῥάβδῳ. — ΕΔ. 6, Νῦν δ' ἡμεῖς ἀφέντες κ. τ. λ.] Τοῦτο οὕτως ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν : Νῦν δὲ ἀμελήσαντες τοῦ εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ ἐπὶ τῷ μὴ καὶ τῶν ζώων τὴν ἐπιμέλειαν ἡμῖν αὐτὸν ἀναθεῖναι, ἐγκαλοῦμεν αὐτῷ ἐφ' ἑαυτοῖς, τουτέστι ἐπὶ τῷ κοπιᾶν καὶ πράγματα ἔχειν ἐπιμελουμένους ἡμῶν αὐτῶν. — ΕΔ. 7, Ἐν τῶν γεγονότων.] Γραπτέον, οἶμαι, ἘΝ ΤΙ. — ΕΔ. 10, τῶν ἐπὶ γενείου.] Γραπτέον, οἶμαι, τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου — ΕΔ. 14, Διὰ τοῦτο ἔδει σώζειν τὰ σύμβολα τοῦ Θεοῦ,] τὸ γένειον, μὴ ξυρῶντας αὐτό. Τὸ γὰρ ξυρᾶσθαι οὐκ ἦν ἀρχαῖον, ἀλλ' ἐν τοῖς κατ' Ἀλέξανδρον χρόνοις ἤρξατο, ὡς φησιν ὁ Στωϊκὸς Χρύσιππος (παρ' Ἀθην. σελ. 565), « Τὸ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον προήκται, τῶν πρώτων οὐ χρωμένων αὐτῷ· καὶ γὰρ » Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς πώγωνα μέγαν ἔχων ἠΰλει· καὶ ἐν Ἀθήναις

» διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαίον τὸν πρῶτον προσκειράμενον (γρ. » κειράμενον) παρωνύμιον ἔχειν (γρ. σχεῖν) Κόρσην. » — Εἰδ. 15, Καὶ τίς ἐξαρκεῖ λόγος Οἰκείῳσ ἀυτὰ ἐπαινεῖσαι] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΟΜΟΙΩΣ. Ἔστι δὲ τὸ Οἰκείως, πρεπόντως, προσηκόντως καὶ κατ' ἀξίαν. — Εἰδ. 20, ἐποίουν ἄν τὰ τῆς ἀηδύνης.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ δυνήτικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἰζ', ὅτι ἀναγκαῖα τὰ Λογικά.] Ἐλλειπτικῶς τοῦ μαθημάτων, τούτεστιν ἡ Λογικὴ τέχνη. — Εἰδάφιον 4, Ναί· ἀλλ' ἐπέγει μάλλον θεραπεύειν, καὶ τὰ ὅμοια.] Οὐκ ἐρρώσθαι τὸ χωρίον ἔδοξε ταῖς πρὸ ἐμοῦ, κάμοι συνδοκεῖ. Προσυπακούειν δεῖν τῷ Θεραπεύειν φήθησάν τινες τὸ Ὁρέξεις, Πάθη, ἢ Δόγματα. — Εἰδ. 6, προτάσσουσι τὰ λογικά.] Ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ TP. σώζεται τὸ ἄρθρον ἐντετυπωμένον ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ, οὐ χειρὶ γεγραμμένον ὅπερ ἔλαθε τὸν πρὸ ἐμοῦ, καίπερ ἀναγκαῖαν κρίναντα τὴν παρουσίαν τοῦ ἄρθρου. Ὁ δὲ νοῦς, Πρὸ τῶν ἄλλων μαθημάτων τάσσουσι τὴν Λογικὴν, ἀπὸ τῆς Λογικῆς ἄρχονται (ἴδε Διογ. Λαερτ. VII, 40) — Εἰδ. 7, μηδὲ διαλάβωμεν πρῶτον, τί ἐστι μόδιος.] Διαγραπτέα μοι ἔδοξαν τὰ τούτων ἐχόμενα, ἅπερ ἀστερίσκος διείληφα. Ὁ δὲ Μόδιος (ὅθεν τὸ τῶν Γάλλων *muid*) εὑρηται καὶ οὐδετέρως, Τὸ μ ό δ ι ο ν, ὃ καὶ μόνον ἔσωσεν ἡ συνήθεια. — Εἰδ. 8, ἀκριβῶς καταμαθεῖν.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης καὶ τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ TP.) ΑΓ, ἀκριβῶσαι καὶ καταμαθεῖν. — Εἰδ. 12, περὶ τίνος γράφει Ξενοφῶν, ὅτι κ. τ. λ.] Ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι (Α, I, ις· Γ, XIV, 7. Δ, V, 12, VI, 1). — Εἰδ. 13, νοῆσαι Χρύσιππον ἢ ἐξηγήσασθαι.] Παρατίθει τούτοις τὰ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XLIX). — τὸ βούλημα τῆς φύσεως.] Ἐπιθετὴ καὶ αὐθις τὸ Ἐγχειρίδιον (XXVI), καὶ τὸν Μάρκον Ἀντωνῖνον (Δ', μθ'). — Εἰδ. 16, ἈΧΘΟΜΑΙ μὴ ΝΟΩΝ κ.τ.λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἈΡΧΟΜΑΙ μὴ ΝΟΕΙΝ. Ὁ νοῦς : Λυποῦμαι διὰ τὸ μὴ νοεῖν μηδὲ γινώσκειν ἃ λέγει Χρύσιππος. — Εἰδ. 18, ὅτι δι' ἐκείνων σημαίνεται] ὅτι διὰ τῶν σπλάγχχων σημαίνεται τὰ μέλλοντα. — Εἰδ. 19, τὸν σημαίνοντα] τὰ μέλλοντα. — Εἰδ. 22, ἐπὶ τοῦ συγκταθετικοῦ τόπου.] Οὗτός ἐστιν ὁ τρίτος τῶν τριῶν τόπων, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (III, β', 1-2) ἔρει. — Εἰδ. 24, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀρεκτικοῦ καὶ ὀρμητικοῦ,] τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τόπου. — Εἰδ. 25, Ἄν μοι προσάγη... ἈΝΑΓΚΑΣΕΙ με.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἈΝΑΓΚΑΣΕΙΣ με. ΔΓ, ἀναγκάζει με : ἀναγκάζει σε· Οἱ πρὸ ἐμοῦ ἀπεθῆξαντο τὸ δευτεροπρόσωπον, διὰ τὸ καὶ τὸ πρὸ τούτου, Προσάγη,

δεύτερον ἐκλαβεῖν μέσου ῥήματος πρόσωπον, οὐκ ὄν, ἔμοι γε δοκεῖν δεύτερον, ἀλλὰ τρίτου ἐνεργητικοῦ τοῦ Προσάγειν. Ἐάν τις, φησί, ἐπαπειλῇ μοι θάνατον, ἀναγκάσει με ποιῆσαι ὃ οὐκ ἠβουλόμην. — Οὐ τὸ προσαγόμενον κ. τ. λ.] οὐχ ὃ ἐπαπειλούμενος θάνατος, ἀλλ' ὃ ἔχεις δόγμα περὶ θανάτου, ὡς ὄντος δεινοῦ (Ἐγχειρίδι. V).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17, ἘΔΦΙΟΝ 2, οὕτω καὶ τοῦ ὀρμησαι ἐπὶ τι, τὸ παθεῖν ὅτι ἐμοὶ συμφέρει.] Οὐκ ἀλόγως ὑπενόησεν ὃ πρὸ ἐμοῦ, μήποτε ἐξεῖρήνῃ τι τοῦ χωρίου, οὕτως ἐχούσης πάλαι τῆς γραφῆς· « Οὕτω καὶ τοῦ ὀρμησαι ἐπὶ τι, τὸ παθεῖν ὅτι καθῆκον· καὶ τοῦ » ὀρέγεσθαι τινος, τὸ παθεῖν ὅτι ἐμοὶ συμφέρει. » — ἘΔ. 6, Μηδαμῶς] μηδαμῶς οὕτω λέγε, ὅτι αὐ δεῖ ἀπολωλέναι. — ἘΔ. 9-11, ἔλεει αὐτὸν... θαυμάζομεν ὦν κ. τ. λ.] Τὰ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τοῦ χωρίου τούτου οὐκ ὀλίγα χάσματα, ἴσως δι' ὀλίγων ἐστὶν ἀναπληροῦν καὶ συνδέειν οὕτως, ὡσπερ ὑπενόει καὶ ὃ πρὸ ἐμοῦ· « ἔλεει αὐτὸν » μᾶλλον. [Ἄφες] τοῦτο τὸ προσκοπτικὸν καὶ μισητικὸν, [καὶ] τὰς » φωνὰς ταύτας ἅς οἱ πολλοὶ [ἀφῆσαι]. Τούτους οὖν τοὺς καταράτους » καὶ μι[σητούς]! Σὺ [δέ] πῶς ποτ' ἀπεσοφώθης ἄφρων; [ὡς] χαλεπὸς εἶ. » Διὰ τί οὖν χαλεπαίνομεν; [διότι] θαυμάζομεν ὦν ἡμᾶς ἀφαιροῦνται. » Μὴ θαύμαξέ σου τὰ ἱμάτια, κ. τ. λ. » — ἘΔ. 10, ἀπεσοφώθης,] τουτέστι, Σοφὸς ἀπέβης, εἰς σοφὸν ἄνδρα μετεβλήθης· κατ' εἰρωνεῖαν δὲ εἴρηται. Ἡ δὲ λέξις (ἦν ἐν τοῖς ἀμφιλέκτοις, μηδὲν θεόν, ἔταξεν ὁ Σνεϊδέρος) τῆς Στωϊκῆς περιεργίας ἐστὶ γέννημα, κατὰ τὸ Ἀποκαίσαρω θῆναι τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου (Ε', λ', σελ. 54). — ἘΔ. 11, οὐ χαλεπανεῖς... καὶ τῷ μοιχῷ οὐ χαλεπανεῖς.] Ἐξ ἘΔ, μέρος δὲ καὶ ΔΓ, ΑΤ, οὐ χαλεπαίνεις... καὶ τῷ μοιχῷ οὐ χαλεπαίνεις. — ἘΔ. 12, χαλεπανεῖς.] Καὶ αὖθις ἐξ ἘΔ καὶ ΔΓ, ΑΤ, χαλεπαίνεις. — ἘΔ. 13, θέλεις αὐτὰ ψύξει.] Ψύχειν κυρίως ἐστὶ τὸ εἰς τόπον ἀναπεπταμένον ἀέρι ἐκτιθέναι (aérer) τί· ἐκ τοῦ παρεπομένου δὲ καὶ τὸ ἐναντίον τῷ θερμαίνειν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. — ἘΔ. 15, παρά τοῖς θεοῖς] ταῖς ἐφεστίαις (les dieux Penates) τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων Penates καὶ Lares καλουμένοις, οὓς ὁ Πλούταρχος (Κεφ. καταγρ. Ῥώμ. § νά) Λαρήτας ἢ Λάρητας (θεῶν Λάρεις) ἐξελληνίσας ὠνόμασε. Τούτοις τῶν Ῥωμαίων ἕκαστος παρετίθει κατ' οἶκον καὶ λύχνον, ὡσπερ οἱ χριστιανοὶ παρατιθέασιν ὑν ταῖς τῶν ἁγίων εἰκόσι. — ὀστράκινον εὐρήσεις.] Τὸν ὀστράκινον τοῦτον Ἐπικτήτου λύχνον ἱστόρηκεν ὁ Λουκιανὸς (Πρὸς ἀπαίδευτ. κ.

τ. λ. § 13, τόμ. VIII, σελ. 15), ὅτι τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατό τις τῶν καθ' ἑαυτὸν πλουσίων. — ἘΔ. 16, Μή τι κέρατα ἀλγείς;] Ἀλγῆς, ὑποτακτικῶς, γραπτέον εἶναι, οἴεται ὁ πρὸ ἑμοῦ. Ὁ νοῦς, Ἀλγείς ἦν ἐκ φύσεως ἔχεις κεφαλὴν (οὐχ ἄπερ οὐκ ἔχεις κέρατα), ἢ καὶ αὐτῇ φύσει ἀλγεῖν ἐσθότε συμβαίνει; Δινίττεται δὲ, ὡς φασιν οἱ κριτικοὶ, τὸν Κερατίνην, σόφισμα οὕτω κλούμενον (Διογ. Λαερτ. VII, 187) καὶ προβλλόμενον ἐπὶ λέξεως, « Εἶ τι οὐκ ἀπέβαλες, » τοῦτο ἔχεις· κέρατα οὐκ ἀπέβαλες· κέρατα ἄρα ἔχεις. » — ἘΔ. 19, ἀλλὰ ἔσωθεν ΓΕ μὴ στενάξης.] ΗΛ (ἦν ὑπετόπασε καὶ ὁ πρὸ ἑμοῦ) ἀντὶ τοῦ ΤΟΙ. ΔΓ, ἀλλὰ ἔσωθεν μὴ στενάξης: ἀλλὰ ἔσωθεν τε μὴ στενάξης. (Ἴδε καὶ Ἐγχειρίδ. XVI) — τὸν ἐπίδεσμον.] Λέξις ἰατρικὴ ὁ Ἐπίδεσμος, καὶ οὐδετέρως, τὸ Ἐπίδεσμα (bandage) — ἘΔ. 20, οὐ γὰρ ὡς ὄνον ἀήττητον εἶναι δεῖ] Συνῆκιν ὁ πρὸ ἑμοῦ, τὸν Ἐπίκτητον ἐνθάδε τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ὄνον αἰνίττεσθαι. Ἔστι δὲ τὰ ἔπη ἐν τῇ Ἀράφωδιᾳ (Ἰλιάδ. λ', 558-562). — ἘΔ. 21, ἐξεβίασε τὸν πρῶτον κλῆρον.] ΔΓ, ἐξεβίασε κ. τ. λ. Ὁ νοῦς, Ἐνίκησε τὸν πρῶτον αὐτῷ ἀναδεθειγμένον διὰ κλήρου ἀνταγωνιστήν. — ἘΔ. 23, ἂν καῦμα ἦ τούτῳ;] Ἀνωτέρω μὲν τὸ Καῦμα (τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ) τὴν ἀφ' ἡλίου σφοδρὰν θέρμην ἐδήλου· ἐνταῦθα δὲ τὸν πυρετὸν, Καῦμα γὰρ καὶ τοῦτον οἱ ἰατροὶ καλοῦσιν, ὡς καὶ τούτου τι γένος, Καῦσον. — Οἰνωμένος.] Οὐ τὸν μεθύοντα, ἀλλὰ τὸν θαψιλέστερον πεπωκότα σημαίνει ἡ λέξις. Ἐλεγον γὰρ οἱ Στωϊκοὶ (Διογεν. Λαερτ. VII, 118) « Τὸν σπουδαῖον οἰνωθῆσεσθαι μὲν, οὐ με- » θυσθῆσεσθαι δέ· ἔτι δὲ οὐδὲ μανῆσεσθαι, προσπεσεῖσθαι μέντοι » αὐτῷ φαντασίας ἀλλοκότους, διὰ μελαγχολίαν κ. τ. λ. » Καὶ διορθούσθω ἀναπληρούμενος ἅμα καὶ ὁ Σουίδας· οὕτω γὰρ κακῶς γέγραπται παρ' ἐκείνῳ (ἐν τῷ Ὀστοιχείῳ) ταῦτα μόνα, « Οἰνωθῆ- » σεσθε μὲν, οὐ μεθύσεσθε, » ἄπερ ἀδιόρθωτα κατέλιπεν ὁ Κυσέρως, καὶ ἀνεξήγητα, ἐπιλελησμένος τοῦ Στωϊκοῦ τοῦδε δόγματος. — τί ἐν ὕπνοις.] Ἔστι γὰρ καὶ ἐκ τῶν ὀνείρων τεκμήρασθαι τοῦ ὀνειρώττουτος τὴν ψυχὴν. Καὶ παρέθεντο τούτῳ μαρτύρια οἱ πρὸ ἡμῶν, τὸ τε τοῦ Ἀριστοτέλους (Ἠθ. Νικομ. Α, ιγ', σελ. 20), βελτίως λέγοντος γίγνεσθαι τὰ φαντάσματα τῶν ἐπιεικῶν ἢ τῶν τυχόντων, καὶ τὸ τοῦ ἀρχηγέτου τῆς Στωϊκῆς αἰρέσεως Ζήνωνος (Παρά Πλουτάρχ. Πῶς ἂν τις αἰσθοῖται ἑαυτ. προκ. ἐπ' ἀρετ. § 12). « Ὅρα δὴ καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος ὁποῖόν » ἐστίν· ἡξίου γὰρ ἀπὸ τῶν ὀνείρων ἕκαστον ἑαυτοῦ συνκισθάνεσθαι

» προκόπτοντος, εἰ μήτε ἠδόμενον αἰσχροῦ τι ἐαυτὸν, μήτε τι
 » προσιέμενον ἢ πράττοντα τῶν δεινῶν καὶ ἀδίκων ὄρα κατὰ τοὺς
 » ὕπνους κ. τ. λ. »

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΙΘ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, Ο', τι ἂν τιμι προσῆ πλεονέ-
 κτημα.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, Ὅτι ἂν τιμι προσῆ τι
 πλεονέκτημα. — 2, Εὐθύς ὁ τύραννος κ. τ. λ.] Τὸ Εὐθύς ὡς ἴσον
 δύναται τῷ Παραδείγματος χάριν, καθάπερ καὶ ἐν τῇ τῶν
 Γάλλων φωνῇ ἐνίοτε τὸ d'abord. — ΕΔ. 4, τὸ πινάκιον.] Ἡ
 συνήθεια καὶ Πινάκιον, καὶ Σηλυκῶς, Πινακίδα καλεῖ· ἔτι δὲ
 καὶ Σκυτέλιον, οὐδὲ τοῦτο τῆς γλώσσης ἀλλότριον. Ἔσι γὰρ
 παρά τὸ Σκυτάλιον, ὡς ἐν ἄλλοις (Πλουτάρχ. Β Μέρ. 6, σελ.
 577) σεσημείωται. — πάσσαλον πήσσω] τῷ τοίχῳ, ἵνα κρεμάσω
 τὴν λήκυθον. — ΕΔ. 6, Πυρετοῦ βωμός.] Ἴδε τὸν Αἰλιαῶν (Ποικ.
 ἱστορ. ΙΒ', ια', σελ. 144). — ΕΔ. 11, Τοῦτο οὐκ ἔστι φιλαυτον.]
 Ἐπιθι τὰ περὶ φιλαυτίας σοφῶς ἅμα καὶ σαφῶς εἰρημένα ὑπ' Ἀριστο-
 τέλους (Ἡθ. Νικομ. Θ', ἡ, σελ. 178-181) — ΕΔ. 15, καθόλου τε
 τοιαύτην τὴν φύσιν] Ἡδ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — Τῶν ἰδίων ἀγαθῶν]
 τῶν ἰδίων ἀνθρώπων, ἢ ἀνθρώπων· τούτων δὲ μέγιστον καὶ πρῶτον, τὸ
 κοιωνικὸν εἶναι· κοιωνίαν δ' ἄνευ δικαιοσύνης οὐκ ἔστι γενέσθαι. —
 ἌΝ μή τι εἰς τὸ κοινὸν κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ.)
 ἀντὶ τοῦ Εἰ. — ΕΔ. 15, Καὶ πῶς... Πᾶσιν ἔσται, ἢ πρὸς
 ἑαυτὰ οἰκείωσις.] Ἐκ ΔΓ, προσγεγραμμένων τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ
 ΤΡ. ἀντὶ τοῦ, Πᾶσιν ἔστιν ἢ πρὸς αὐτά. Ονοῦς, Καὶ πῶς ἔτι μία
 καὶ ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἡ πρὸς ἄλληλα σύνθεσις καὶ ἔνωσις διαμενεῖ·
 ἐπεὶ καὶ εἷς ἔστιν ὁ πάντων δημιουργός, καὶ πατήρ. — ΕΔ. 17,
 τοὺς κοιωνίτας.] Κοιωνίτης, ἢ ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, ἐστὶν ὁ τοῖς
 Γάλλοις καλούμενος Chambellan. Ἐλέγετο καὶ, καὶ Παράκοιτος,
 καὶ Παρακοιμώμενος, καὶ χυδαιέστερον Κοιτωνάριος. Ὁ
 δὲ Πλούταρχος (Ἄποφθ. Ἀρταξ.) Κατακοιμιστὴν αὐτὸν ὠνό-
 μασε. — Ἐπὶ τοῦ λασάνου ποιήσῃ] τῷ τοῦ Λασανοφόρου ἀξιώ-
 ματι τιμῆσῃ· ταύτης δὲ τῆς πολλοῖς ἀνδραπόδοις περισπουδάστου
 ἀξίας ἔργον ἦν τὸ λάσανον, τουτέστι τὸν ἀφοδευτήριον δίφρον
 (chaise percée) φέρειν χεζητιῶντι τῷ δεσπότη. — ΕΔ. 18, κοιτῶνος.]
 Ἀποκαταστήσαι ἴσως ὄφειλον τὴν ἀρχαίαν γραφήν, κοπρῶνος,
 ἣν ἀπεδοκίμασαν οἱ πρὸ ἐμοῦ. Δηλοῖ δὲ ἡ συνέπεια, ὅτι συνωνύμως
 τῷ Λασάνῳ ἐκδεκτέον ἐνθάδε τὸ Κοπρῶνος, ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγε

καὶ Κοπροδοχείου. — Φρονίμως μοι λελάληκε Φηλικίων.] Πῶς γὰρ οὐ φρόνιμος ὁ τὸ λάσανον φέρων τῷ δεσπότη, καὶ πάλιν αὐτὸ κόπρου μεστὸν ἀποφέρων! Ἀφαιρεθεὶς δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ κοπροφόρου, πῶς πάλιν οὐκ ἄφρων ἔσται ὁ αὐτὸς Φηλικίων! — ἘΔ. 19, Ἐπαφρόδιτος] ὁ Ἐπικτήτου δεσπότης. — Καισαριανῶν] τῶν τοῦ Καίσαρος φίλων, ὑπηρετῶν, ἢ ἄλλως ἐν τῇ Καίσαρος αὐτῇ ἀναστρεφομένων, καὶ δυναμένων τι παρ' ἐκείνῳ ὡσπερ Ἡρωδιανοὶ ἐλέχθησαν τῷ Εὐαγγελιστῇ (Ματθ. κβ', 16) οἱ τῷ Ἡρώδῃ προσκείμενοι. — ἘΔ. 20, Τί πράσσει... φιλῶ σε.] Λατινισμὸς (ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν) τὸ Φιλῶ σε, amabo te, ἕτον δυνάμενον, τὸ Δέμομαί σου, Παρακαλῶ σε. — ἘΔ. 21, εἴ τις ἡμῶν ἐπύθετο] εἴ τις ἠρώτα ἡμᾶς τοὺς οἰκέτας, Τί ποιεῖ αὐτὸς (ὁ δεσπότης Ἐπαφρόδιτος), ἐλέγετο ὑφ' ἡμῶν (ἀπεκρινόμεθα αὐτῷ), ὅτι μετὰ Φηλικίωνος βουλεύεται. Τοῦτο δὲ ἀποκρίνεσθαι προστεταγμένον αὐτοῖς ἦν ὑπὸ τοῦ δεσπότη. — ἘΔ. 25, ἐκεῖ γὰρ καὶ θεοῖς... τιθέμεθα] Τοῦτο ἄλλως ἐτέρωθεν (Ἐγγχειριδ. XXXI, 4) ἐξέφρασεν. « Ὅπου γὰρ τὸ συμφέρον, ἐκεῖ » καὶ τὸ εὐσεβές » — ἘΔ. 26, ὑπὲρ ἱερωσύνης.. Αὐγούστου.] Οἱ γὰρ τῶς ἐλεύθεροι Ῥωμαῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἤλασαν κολακείας, ὥστε καὶ ἱερά τοῖς αὐτῶν Καίσαρσιν ἀνεγείρειν, καὶ ἱερέας ἀποδεικνύουσι. Καὶ τὴν ἱερωσύνην ταύτην πολλοὶ τῶν ἐπισήμων οὐ μόνον ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ὡς μέγα τι καὶ ἐπιφανές ἀξίωμα, οὐκ ἠσχύνοντο περὶ πολλοῦ ποιῆσθαι, μεγάλοις ἀναλώμασιν αὐτὴν κτῶμενοι. — ἘΔ. 27, οἱ τὰ σύμφωνα κ. τ. λ.] τὰ συμβόλαια, οἷς ἐνεγράφετο ἐν ἀρχῇ τὸ τοῦ ἱερατεύοντος ὄνομα, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ψηφίσμασι, συνήθως μὲν τὸ, « Ἐπὶ ἄρχαντος τοῦ δεῖνα » ἔξει δ' ὅτε καὶ ἐν αἷς πόλεσι καὶ τὸ τοῦ ἱερέως, οἷον ἐν τῇ Σμυρναίων καὶ Μαγνησίων συνθήκῃ, « Ἐπὶ ἱερέως Ἡγησίου κ. τ. λ. » (Marmor. Oxon. § XXVI, pag. 28, Oxon. 1791). — ἘΔ. 29, ὄψει γὰρ κομψότερος] ὁ ῥόδινος στέφανος καλλίων τῇ ὄψει ἐστὶ τοῦ χρυσοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ', ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, Πᾶσα τέχνη κ. τ. λ.] Νοήσεις εὐχερέστερον τὸ προκείμενον κεφάλαιον, παραβάλλων τῷ πρώτῳ τοῦ παρόντος βιβλίου κεφαλαίῳ. — Προηγουμένων τινῶν] ὑλῶν ὕλην γὰρ ἔχειν πρῶτον τὸν τεχνίτην ἀνάγκη, πρὸ τοῦ ἐργάσασθαι τὰ τῆς τέχνης. — ἘΔ. 2, ἀνομοιογενής.] Ἰσ. ἀνομοιοειδής. — ἘΔ. 5, Ὁ οὖν λόγος κ. τ. λ.] ἡ λογικὴ δύναμις, ἢ διάνοια. Σύστημα δ' ἔλεγον αὐτὸν ἐκ ποιῶν φαντασιῶν, τουτέστι τῶν τε αἰσθητικῶν φαντασιῶν,

ἀς διὰ τῶν αἰσθητηρίων λαμβάνει, καὶ τῶν διὰ τῆς διανοίας· εἰς
 ταύτας γὰρ καὶ διήρουν οἱ Στωϊκοὶ τὰς φαντασίας (Διογ. Λαερτ. VII,
 51). Τούτοις παραπλήσιά ἐστι τὰ ὑφ' Ἰπποκράτους εἰρημένα. « Ὁ γὰρ
 » λογισμὸς μνήμη τις ἐστὶ ξυνθετικὴ τῶν μετ' αἰσθήσεως ληφθέντων·
 » ἐφαντασιώθη γὰρ ἐναργέως· ἢ τε αἰσθησις προπαθῆς καὶ ἀναπομ-
 » πὸς εὐῦσα εἰς διάνοιν τῶν ὑποκειμένων κ. τ. λ. » (Ἰπποκράτ.
 Παραγέλλ. § 1) — Εἰδ. 9, τῇ ὄψει, τῇ ἀφῆ, τῇ ὀσφρασίᾳ,
 τὰ τελευταῖα, τῇ ἀκοῇ.] Εἶχεν ἂν προσθεῖναι καὶ τὴν διὰ
 τῆς γεύσεως δοκιμασίαν· « Τὰ δὲ δὴ μεταλλευόμενα καὶ λίθων
 » ἔνια γένη καὶ ὀσμὰς ἔχει πρὸς τοῖς χυμοῖς... καὶ ἔγχυμα φαί-
 » νεται καὶ ὀσμώδῃ » φησὶ Θεόφραστος (Διτ. φυσικ. VI, 3, § 2).
 Ἐπιθι καὶ τὸν BECKMANN, *Litterat. der alter. Reisebeschreib.*
 St. 1. S. 97. Τοῦ δὲ ὀσφρασίᾳ (ΔΓ. ὀσφρήσει) ὁ τύπος, τοῦ
 παρακμάζοντός ἐστιν ἑλληνισμοῦ· εὐρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἐβδο-
 μήκοντα (Ἰση, ιδ', 7), « Καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς λιθάνου ». —
 ΡΙΨΑΣ τὸ δηνάριον] Διστάζω εἰ καλῶς οἱ πρὸ ἐμοῦ ἔτρεψαν, ἀντι-
 γράφοις πεισθέντες, τὸ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκδόσεων ῬΗΞΑΣ· τοῦτο
 γὰρ οἰκειότερον τῷ παρακμάζοντι ἑλληνισμῷ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Δημο-
 σθένης (Κατὰ Κόν. σελ. 1259), « Ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον »
 εἶρηκεν, ὅπερ οἱ Λεξικογράφοι διὰ τοῦ καταβαλόντες ἠρμήνευσαν·
 ὥσπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν, Τὸν ἔρηξαν εἰς τὴν λάσπην.
 — Εἰδ. 11, ἐπὶ δὲ τοῦ ταλαιπώρου ἡγεμονικοῦ.] Οἱ Στωϊκοί,
 πρώτου Πλάτωνος ἡγεμονικὸν ὀνομάσαντος τὸν Νουν, ἠγάπησαν
 οὐδὲν ἤττον τῇ κλήσει, ἢ τοῖς ὑπ' αὐτῶν εὐρεθεῖσιν ἄλλοις ὀνόμασι.
 — Παραπροσδεχόμεθα] κακῶς καὶ παρὰ τὸ δέον προσδεχόμεθα.
 — Οὐ προσπίπτει.] Οὐκ ἐκ τοῦ παραχρῆμα παρίσταται ἡμῖν καὶ
 φαίνεται (ne se présente). — Εἰδ. 13, τὴν μεγίστην τέχνην] τὴν
 Βιωτικὴν. — ἀναλαθεῖν] μαθεῖν. — Εἰδ. 16, φύσις ἢ ἐπὶ μέρους
 κ. τ. λ.] Ἰδε Μάρκον Ἀντωνῖνον (Ε', γ', καὶ κέ'). — Εἰδ. 19,
 τηλικαῦτα.] Ἐπὶ τοῦ τοσαῦτα (ἢ γοῦν ἐπὶ τοῦ, Τοσοῦτω μακρὰ)
 ἐνθάδε. Ἦν γὰρ πολυγραφώτατος ὁ Ἐπίκουρος (Διογ. Λαερτ. X, 26).
 ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κά, ΕἰΔΆΦΙΟΝ 2, ἂν προσθεῖσει, ἂν ἐπιβολῇ.] Εἰξηγη-
 σάμεθα ταῦτα ἐν τοῖς πρόσθεν (I, δ', 14). — Εἰδ. 3, Τί οὖν
 ἡμῖν ὀβελίσκον κ. τ. λ.] Παροιμιῶδες ἀστεῖον, ἐπὶ τῶν κενοδόξων
 μάλις αὐτοῦ. Καὶ γὰρ, ἐάν τις ὑποτεθῇ ὀβελὸν φέρειν δι' ὄλου
 τοῦ σώματος ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ ἰσχία διήκοντα, τοῦτου ἀνάγκη

ὄρθον καὶ ἀκαμπῆ διαμένειν ἀεὶ ποτε· Οὗτος ἂν εἴη ὁ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνήθειᾳ καλούμενος Κορδωμένος, ἀπὸ τῆς Χορδῆς (χυθ. Κόρδας) τουτέστιν, ὁ ὄρθούμενος οὐκ ἀπ' ὄρθῆς καὶ μεγαλόφρονος διανοίας (ὅποιον εἶναι χρῆ τὸν ἐλεύθερον ἄνδρα), ἀλλὰ διὰ τὸ καταφρονεῖν τῶν ὁμοίων, ὑψούμενος καὶ ἀνατεινόμενος κατὰ τὰς ἐν τοῖς μουσικοῖς ὀργάνοις χορδὰς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, Αἱ προλήψεις] αἱ δίχα προηγησαμένης ἐρεύνης ἔννοιαι ὧν αἱ μὲν φυσικαὶ καὶ οἷον ἴδιαι τῇ λογικῇ ψυχῇ εἰσιν, οἷαι ἢ περὶ τοῦ δικαίου καὶ καλοῦ· αἱ δὲ ἐκ τῆς τούτων κακῆς ἐφαρμογῆς γεννώμεναι, καὶ ἐξιστῶσαι τοῦ λόγου τὸν ἄνθρωπον. — ΕΔ. 4, ἡ Ἰουδαίων, καὶ Σύρων κ. τ. λ.] Ἄλλα γὰρ τὰ Ἰουδαίου, ἄλλα τὰ Σύρου, καὶ ἄλλα τὰ Αἰγυπτίου θρησκευτικὰ δόγματα. — ΕΔ. 8, Ἐγὼ οὖν μόνος;] Ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα λέγει. — Ἄλλ' ἐγὼ μόνος μὴ ἔχω] γέρας; Τοῦ Ἀγαμέμνονος ταῦτα τὰ ῥήματα. — ΕΔ. 10, κτήσεις.] Ἰσ. γρ. κτήσις. — ΕΔ. 11, ἐφαρμόσωμεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐφαρμόσωμεν. — ΕΔ. 12, Τίς σου ἀνέξεται] λέγοντος, ἔτι οὐκ ἔστι ταῦτα ἀγαθὰ; — ΕΔ. 15, τί μοι καὶ αὐτῶ;] Ὀρθοτονητέον, οἶμαι τὴν ἀντωνυμίαν, τί ἐμοὶ καὶ αὐτῶ; — ΕΔ. 19, μανθάνεις.] Οὐκ ἀλόγως τις τῶν κριτικῶν εἰς τὸ προστακτικὸν, Μάνθανε, τρέπειν παρῆνει τὸ ῥῆμα. Ἰσως γραπτέον, Μανθάνοις. Εἰσὶ δὲ λόγοι τοῦ ἀποτρέπεντος τὸν νέον τῆς φιλοσοφίας γέροντος. — Συλλογισμόν.] Ἰσ. γρ. συλλογισμούς. — ΕΔ. 20, Ἄνθρωπε, τί οὖν κ. τ. λ.] Ὁ νέος ταῦτα λέγει (ὡς ἐξεδιέξατο ὁ πρὸ ἐμοῦ) πρὸς τὸν ἀποτρέποντα γέροντα, Εἰ αὐτὸς οἶδα τί μοι ποιητέον ἐστίν, ὡς φῆς, εἴτομαι καὶ τί καὶ μέχρι πόσου δεῖ με μανθάνειν παρὰ τῶν φιλοσόφων. — Τούτῳ τῷ ἀνδραπόδῳ.] Καὶ ταῦτα τοῦ νέου, οὐκέτι μέντοι πρὸς τὸν φιλόσοφον γέροντα, ἀλλὰ περὶ ἐκείνου πρὸς τὸν Ἐπίκτητον, ἢ ὄντινοῦν ἕτερον τῶν συνόντων.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κγ', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, ἐν τῷ κελύφει,] ἐν τῷ σώματι. Κέλυφος λέγεται τῶν ὀστρακοδέρμων τὸ ὄστρακον (ὡσπερ ἀνωτέρω, 1, κ', 17, Κοχλίου κέλυφος εἴρηκε), τῶν ἀκροδρύων ὁ φλοιὸς, τῶν ὀσπρίων ὁ λοβὸς, τῶν ὠῶν τὸ λέπυρον, καὶ κατ' ἐπέκτασιν πᾶσα θήκη περιέχουσα τι. Κηλίφ καλοῦσιν οἱ Τοῦρκοι τὸν κολεὸν τοῦ ξίφους, ὃν ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια Φηκάριον (Αἰολικ. ἀντὶ τοῦ Θηκάριον) ὀνομάζει. — ΕΔ. 3, Πῶς οὖν ἸΠΟΝΟΗΤΙΚΟΪ κ. τ. λ.] Τῶν κριτικῶν οἱ μὲν εἰς τὸ, ἔΤΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΪ, οἱ δὲ καὶ μακρο-

τέρως εἰς τὸ, ἘΠΙΝΟΕΪΣ, ὍΤΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΪ, ἄλλοι δὲ εἰς τὸ, ΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟΪ τρεπτέαν εἶναι τὴν τελευταίαν λέξιν ἠγήσαντο Πιθανώτερα ἢ πρώτη διόρθωσις. — ἘΔ. 6, πολιτεύσεσθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, πολιτεύσασθαι. Οὕτω γὰρ καὶ Διογένης ὁ Λαέρτιος (X, 119) γράφει, « Οὐδὲ ΜῆΝ τηρήσειν ἐν μέθῃ (φησὶν ὁ » Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ), οὐδὲ πολιτεύσεσθαι... οὐδὲ τυραν- » νεύσειν, οὐδὲ κυνεῖν κ. τ. λ. » * οὗ τὴν δευτέραν λέξιν ὁ Μενάχιος ἔτρεψεν εἰς τὸ Μῆνιν πειτθεῖς ἐτέρων διορθώσει. Ἴσως γε μὴν γραπτέον ΜΝΗΜΗΝ, ἣν ἡ ὁ νοῦς, ὅτι Οὐ χροὴ μνημο- νεύσειν τῶν παρὰ πότον λεγομένων τε καὶ πραττομένων ὑπὸ τῶν συμποτῶν· ὁ παραγγέλλει καὶ ἢ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Συμποσιακ. Α, Προοιμ. σελ. 471 Wyttenb.) δωρικὴ παροιμία « Μισέω » μνάμονα συμπόταν. » Τούτου δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι πολλὴν ἐποιούντο πρόνοιαν, σιγὴν παραγγέλλοντες τοῖς ἐρχομένοις εἰς τὰ συσσίτια τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων, ὡς ἱστορήκε πάλιν ὁ αὐτὸς Πλούταρχος (Λυκούργ. § 12) « Τῶν δ' εἰσιόντων ἐκάστῳ δεῖξας » ὁ πρεσβύτατος τὰς θύρας, Διὰ τούτων, φησὶν, ἕξω λόγος » οὐκ ἐκπορεύεται. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ', ΕΔΑΦΙΟΝ I, Αἱ περιστάσεις.] Ἐν μὲν τῇ συνηθείᾳ μέση λέξις ἡ Περίστασις (ὡς καὶ ἡ παρὰ τοῖς Γάλλοις circonstance)· ἐνθάδε δὲ ἐπὶ δυσχερῶν πραγμάτων. « Περίστασις, θλί- » ψις, ἀνάγκη μέριμνα » φησὶν Ἡσύχιος. Ὁ δὲ Φρύνιχος (σελ. 164) καὶ τοῖς Στωϊκοῖς ἀπονέμει τὴν σημασίαν, « Περίστασις ἀντὶ τοῦ » συμφορὰ τιθέασιν οἱ Στωϊκοὶ φιλόσοφοι· οἱ δ' ἀρχαῖοι περίστασιν » λέγουσι τὴν διὰ τινα τάραχον παρουσίαν πλήθους κ. τ. λ. » — ἘΔ. 3, ἡμεῖς ΣΕ εἰς τὴν Ῥώμην κατάσκοπον ΠΕΜΠΟΜΕΝ.] Ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ ΓΕ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ τελευταῖον ῥῆμα τρεπτέον, εἰς τὸ, ΕΠΕΜΠΟΜΕΝ, ὡσπερ εἶκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. Εἰκὸς δὲ τινος τῶν ἐν Νικοπόλει, οὗ ἐδίδασκεν Ἐπίκτητος, εἰς τὴν Ῥώμην αὐτομάτους, ἢ ἀποστελλομένους, ἐνόητε πορεύεσθαι ἐπὶ τῷ κατασκέπτεσθαι, εἰ ἐλώφησεν ἢ κατὰ τῶν φιλοσόφων μαρτία τοῦ Δομιτιανοῦ, δι' ὃν καὶ ὁ Ἐπίκτητος φυγεῖν ἠνάγκαστο. — ἘΔ. 6, Πρὸ σοῦ... Διογένης.] Μνημονεύσει ἐν τοῖς ἐξῆς (III, κβ', 24) τοῦ ὑπὸ Διογένης πρὸς Φίλιππον εἰρημένου. — ἘΔ. 12, Λέγει σοι] ὁ Δομιτιανός· τοῦτον γὰρ τὸν τύραννον ἐνθάδε δηλοῖ. — Θεὸς τὴν πλατύσημον κ. τ. λ.] Ἀπόθες, ἀπόδυσαι τὴν πλατύσημον ἐσθῆτα (τὴν Ῥωμαῖστὶ Laticlaviam

καλουμένην), ἣν μόνοις τοῖς συγκλητικοῖς ἐφέιτο φορεῖν. Ὀνομάσθη δ' ἀπὸ τῶν πορφυρῶν πλατέων σημείων, τῶν τοῖς Ῥωμαίοις ἤλων (clavi) καλουμένων, οἷς κατέστικτο ἡ περιορίζουσα αὐτὴν ᾧα ἢ παρυφή. Δεδήλωται δὲ ἐν ἄλλοις (Ἰσοκράτ. Μέρ. Β, σελ. 183), ὅτι καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Προφύλιον (bordure) ἀπὸ τῆς πάλαι πορφυρᾶς ᾧας ἢ παρυφῆς, ἐγεννήθη, ἢ μᾶλλον ἐξημελώθη (θεῖον Πορφύριον λέγεσθαι)· ὡσπερ καὶ ἀπὸ τῆς ᾧας (παρὰ τὸ Οἶα, μηλωτὴ προβάτου) ἢ παρ' ἡμῖν Οὔια ἢ Οὔγια (ourlet). (Ἴδε τὰς εἰς τὸν Ἡλιόδωρ. σημ. σελ. 117) — Ἰδοῦ στενόσημος.] Εἰ βούλει με, τύρανε, ἀποδύσασθαι τὴν πλατύσημον καὶ ἐκστῆναι τῆς συγκλήτου, ἀρκοῦμαι τῇ στενοσήμῳ. Ἐρρήθη στενόσημος (Angusticlavum) διὰ τὸ στενώτερον τῆς παρυφῆς· ἐφόρουσ δ' αὐτὴν οἱ καλούμενοι παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Ἱππεῖς (equites) — ἘΔ. 13, Ἀλλὰ φθόνον μοι κινεῖς] οὐδὲ τὸ γυμνὸν σε βλέπειν ἀρκεῖ μοι. — ἘΔ. 14, Ἄν οὖν. . . τοὺς κραββάτους.] Προσ-υπάκουε τὸ σύνηθες ἐν τοῖς ἀνανταποδότοις σχήμασι, Καλῶς ἔχει. — ἘΔ. 15, ῥέγκων.] Διὰ τοῦ χ' ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφων, ῥέγκων. Χρηστὴ μὲν καὶ αὕτη ἡ γραφή (ὡσπερ Σόγχος καὶ Σόγκος, ὁ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ Ζόχος), ἀττικωτέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ζ, ὡς φησιν ὁ σχολιάσας τὸν ἀττικώτατον κωμικὸν (Ἄριστοφάν. Νεφ. 5),

Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν προτοῦ.

Καὶ αὔθις (Νεφ. 11),

Ἄλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

Τὸ δὲ πάθος, ῤέγξις καὶ ῤέγκος, κατὰ τὸν Γαληνὸν (Ἐξηγ. σελ. 552), « ῤέγξις καὶ ῤέγκος, ὠνοματοποπεοῖται παρὰ τὸν γινόμενον ψόφον » « ὡσπερ καὶ τὸ ῤέγκειν. » Διορθοῦσθω ἐν παρόδῳ καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς, τοῦτο μὲν (σελ. 316) ἐν οἷς φησι, ῤέγκος, ὁ ΝΕΩΧΜΟΣ κ. τ. λ. μετὰ διαφόρου γραφῆς νωχμός, ὅθεν ὀρμηθεῖς ὁ Φοέσιος παρήγει γράφειν, ῥοχμός· αὐτὸς δ' ἂν γράψαιμι μᾶλλον ΜΥΧΜΟΣ. Ἐτέρωθι δὲ (σελ. 124) ὁ αὐτὸς Ἐρωτιανὸς, ἐξηγούμενος τὸ Διαροχάς (γρ. διαρογγάς) φησιν, « Εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ΡΙΧΗΝ, » ἢτις ἐστὶν εἶδος ἀναπνοῆς » ἐνθα γραπτέον, ΡΕΓΧΗΝ, ὡς φέρουσι τινα τῶν ἀντιγράφων, καὶ καταχωριστέον εἰς τὰ Λεξικά τὸ τέως

ἀγνωστον θηλυκὸν Ῥέγχιη, οὐδὲν πλέον δηλοῦν τοῦ Ῥέγχος, ὡσπερ ἢ Πάθη καὶ τὸ Πάθος, ἢ Μάθη καὶ τὸ Μάθος. — Οὐδεὶς πένης... εἰ μὴ ὡς χορευτής.] Παράθεσ τούτοις τὰ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ (Ποικ. ἱστορ. Β, ιά, σελ. 22 καὶ 292), ἔνθα καὶ ἀντὶ τοῦ ΧΟΪΡΟΝ, προειλόμην τὴν τινῶν διόρθωσιν ΧΟΡΟΝ, ἐκ τοῦ Ἐπικτητείου τοῦδε χωρίου ὁρμώμενος. — Εἰ. 16, Στέφατε δώματα.] Ἐξ ἀδήλου τραγικοῦ ποιητοῦ. — Περὶ τρίτον ἢ τέταρτον μέρος.] Μέρη ὠνόμαζον τραγωδίας, ἅπερ actes οἱ Γάλλοι καλοῦσι. ἦσαν δὲ πέντε, ἢ δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίνου, « Ἄλλ' οὐκ εἶπον τὰ » πέντε μέρη, ἀλλὰ τὰ τρία » (Μαρκ. Ἀντωνίν. ΙΒ', λς'). — Ἰὼ Κιθαιρῶν.] Τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ Σοφοκλέους (Οιδ. Τύρ. 1391),

Ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβῶν
Ἐκτείνας εὐθύς;

Ἐχρήσατο καὶ Μάρκις (ΙΑ', ς') τῷ ἔπει. — Εἰ. 19, συγκατατάττω ἑμαυτὸν τοῖς πολλοῖς κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, διέγραψα τὴν πρόθεσιν, τῶν πρὸ ἐμοῦ γραψάντων... σὺν τοῖς πολλοῖς. Ὁ δὲ νοῦς, Λέγεις, ὅτι ὁ δεῖνα μακάριος; διὰ τὸ περιπατεῖν μετὰ πολλῶν ἀκολουθῶν; καὶ γὰρ σοὶ λέγω, ὅτι μὴ ὦν τῶν μακαρίων τούτων, ἀλλὰ πένης καὶ ἀδοξος, καὶ διὰ τοῦτο συγκαταττόμενος τοῖς πολλοῖς, ἐπομένως μετὰ πολλῶν καὶ ἐγὼ περιπατῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κέ, Εἰ. ΔΑΦΙΟΝ 8, Ἐν Σατορναλίῳ κ. τ. λ.] Saturnalia παρὰ Ῥωμαίοις ἐκαλεῖτο τὰ Κρόνια, ἑορτὴ ἑπταήμερος, ἀγομένη τῷ Κρόνῳ, παραπλησία καὶ τὴν ἀκοσμίαν καὶ τὴν μωρίαν τῇ παρὰ τοῖς χριστιανοῖς Ἀποκρέω (Carnaval). Ἐπιθετὸν Λουκιανὸν (Κρον. § 1-39, τόμ. ΙΧ, σελ. 1-44). — Εἰ. 11, ὑπόθεσιν, τοῦ νύκτα εἶναι.] Ἰσ. τοῦ, ὡσπερ εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰ. 12, ὑπόλαβε ὅτι Νύξ ἐστίν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ) ἩΜΕΡΑ. — Εἰ. 13, καὶ ἄλλος με καλύει] ὁ Ζεὺς οὐ συγχωρεῖ μοι ὑπολαβεῖν ὅτι ἐν κακοῖς εἰμι. — Εἰ. 14, τὸ κατάλληλον.] ΔΓ (ὄυσί λέξεσι πλεονάζουσα, προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ) « τὸ κατάλληλον, εἴτουν ἀτάραχον. » ὅπερ ἔοικεν ἐπεξηγήσις μᾶλλον ἢ ΔΓ εἶναι. — Εἰ. 18, Καπνὸν πεποίηκεν κ. τ. λ.] ὡσπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ οὐ μόνον Καπνίζει, ἀλλὰ καὶ Κάμνει καπνὸν λέγομεν ἀπροσώπως, ἢ μᾶλλον κατ' ἔλλειψιν τοῦ ὑποκειμένου, τὸ πῦρ.

Ἴδε καὶ Μάρκον Ἀντωνῖνον (Ε', κθ'). — Εἰδ. 19, μὴ οἶκει ἐν Νικοπόλει] εἰάν μοι (φησὶν) ὁ τύραννος εἶπη, Ἐπίκτητε, ἐξέλθε τῆς Νικοπόλεως. — Ἐν Γυάροις οἶκει] ἀπελθε ἐξόριστος, ἢ μᾶλλον περιόριστος, εἰς τὴν νῆσον τὰ Γύαρα, τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλούμενα Γυοῦρα, περὶ ὧν ἐπιθι τὰ ἀλλαχοῦ (Ἰσοκρατ. Αἰγινήτ. σημ. σελ. 276) σημειωθέντα. — Εἰδ. 22, ὁ Δημήτριος.] Κυνικός φιλόσοφος ἐπίσημος, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν θαυμασθῆναι. — Εἰδ. 27, καὶ μὴ θεωρεῖ.] Διαγραπτέον τὸν σύνδεσμον. — Εἰδ. 30, Περίσχιτον αὐτόν.] Τύραννος ὑποτίθεται προστάττειν τῷ ὑπηρέτῃ ἀφελεῖν βία τὸ ἰμάτιον τινός, ἐπὶ τῷ μαστιγῶσαι αὐτόν· τὰ γὰρ οὕτως ἀφαιρούμενα εἰκὸς καὶ σχίζεσθαι. — Εἰδ. 31, ἐν ἔχων πρόσωπον διετελεῖ.] Παρατίθει τῷδε τὸ ἐν τῷ Εὔχειριδίῳ (XXIX, § 7) « Ἐνα σε δεῖ » ἄνθρωπον εἶναι. » — Εἰδ. 32, κεντεῖν τινός τὸν ὀφθαλμὸν, ἵνα ἴδῃ.] Τὴν θεραπείαν λέγει, ἣν πολλάκις σωτηρίως ἐργάζονται οἱ ὀφθαλμικοὶ καλούμενοι ἰατροὶ, τοῦ τῶν ὀφθαλμῶν πάθους, ὅπερ οἱ μὲν ἀρχαῖοι Ὑπόχυμα ἢ Ὑπόχυσιν ἐκάλουσαν, οἱ δὲ νεώτεροι Καταρράκτην (cataracte), κατὰ μεταφοράν, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τῆς καταρράκτῆς θύρας (vanne), περὶ ἧς ἐπιθι τὰ εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (σελ. 48) καὶ εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. 5, σελ. 443) σημειωθέντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κς', Εἰδάφιον ι, Ἀναγινώσκοντος ΔΕ τοὺς ὑποθετικούς.] Δεῖπειν φασὶ τὸ Τινός, κατ' ἔλλειψιν οὐ πάνυ χρηστήν. Ἴσως μέντοι ἐγγράπτο ἀνελλιπῶς, ΔΕ ΤΙΝΟΣ, ἢ ΔΕ ΤΟΥ. — Εἰδ. 3, τὸ ἀνθελκον, ὡς πρὸς τὸ κ. τ. λ.] τὸ καλύον ἡμᾶς ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκομένοις. — Εἰδ. 10, Ἐκεῖ γὰρ τῷ ὄντι κ. τ. λ.] Ἐκεῖ γὰρ ἐν Ῥώμῃ εἰσὶ τὰ λαμπρὰ καὶ μεγάλα, ὥστε τοὺς ἐνθάδε (ἐν Νικοπόλει) πλούτους, παίγνια δοκεῖν εἶναι τοῖς οἰκοῦσι τὴν Ῥώμην. Οὕτως ἐξεδέξατο τῶν λεγομένων τὸν νοῦν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 11, ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδας.] Προσυπακουστέον, Δραχμῶν, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. Εἶεν δ' ἀνὰ ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδες δραχμῶν, μικρὸν ἀποθέουσαι ἡμικκοτομμυρίου (1,500,000) φράγκων. Καὶ ᾧ τοσαῦτα ἔτι περιλέλειπτο, τοῦτον ᾤκτειρεν ὁ σωματοφύλαξ τοῦ Νέρωνος, ὡς πενόμενον! — Εἰδ. 13, Κράξας δὲ τὸν κ. τ. λ.] Οὐκ ὀρθῶς ἐξεδέξατο ὁ Οὐόλφιος τὸ Κράξας ἐπὶ τοῦ Μετὰ κραυγῆς καλῆσας. Οὐδὲν γὰρ πλέον σημαίνει ἐνθάδε τοῦ Καλέσας ἢ Φωνήσας (appeler)· καὶ ἔστιν ἡ χρῆσις τοῦ παρακμαζόντος ἑλληνισμοῦ, μέχρι

καί εἰς ἡμᾶς πκρατεῖνασα, λέγομεν γάρ συνήθως προστάττοντες ἐτέρω φωνῆσαί τινα, Κράξε τον (appelez-le) • καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ νόσου καλοῦντος ἱατρὸν, Ἐκραξε τὸν ἱατρὸν (il appela le médecin) • ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφ' ἐστίασιν προσκαλοῦντος, Ἐκραξε τοὺς φίλους του (il invita ses amis). Ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ ᾠδῆς τινων ὀρνέων, οἶον, Ἐκραξεν ὁ πετεινὸς (le coq a chanté). Καλεῖ δὲ Ἐπίκτητος τινὰ τῶν μαθητῶν, ὃς ἀνεγίνωσκεν, ἢ ἐμάνθανε τοὺς ὑποθετικούς συλλογισμούς. Ἴσως μέντοι ἐγράφετο πάλαι τὸν ἀναγνώσοντα, ἐν ἧ ὁ νοῦς, Καλέσας τινὰ, ἐπὶ τῷ ἀναγνῶναι ἢ ἀπαγγεῖλαι τοὺς ὑποθετικούς συλλογισμούς. — Γελάσαντος τοῦ ὑποθεμένου] τοῦ δευτέρου διδασκάλου, ἢ ὑποδιδασκάλου· εἶχε γὰρ τοιούτους Ἐπίκτητος, ἔνεκα τοῦ διδάσκειν τὰ ἐγκύκλια, αὐτὸς τὴν Ἠθικὴν φιλοσοφίαν μόνην διδάσκων. — Εἰδ. 14, Τί οὔν, ἔφη, τῇ [μὴ] δυναμένη... ὁ μὴ εὐρίσκων τὸ ἐξῆς;] Ἀσαφές ὅλον τόδε τὸ ἐδάφιον, δι' ἀμαρτίας ἴσως οὐκ ὀλίγας τῶν ἀντιγραφῶν. Ὁ πρὸ ἐμοῦ θεραπεῦσαι σπεύδων ὁπωσοῦν τὴν ἀσάφειαν, ἔγνω προσθεῖναι τὸ ἐν ἀρχῇ ἀπαγορευτικὸν μόριον, καὶ ἐξηγεῖται οὕτως· Τί οὔν τῷ μὴ δυναμένῳ (ἐν τοῖς Λογικοῖς μαθῆμασι) ἐπικρῖναι τὸ συμπεπλεγμένον, πιστεύομεν τούτῳ (ἐν τοῖς Ἠθικοῖς), εἴ τινα ἐπαινεῖ ἢ ψέγει, εἴ τι κρίνει περὶ τῶν καλῶς ἢ κακῶς γινομένων; ἢ διὰ τί τις ἐπιστραφήσεται καὶ φροντίσει κακῶς ἀκούων, ἢ ἐπαρθῆσεται ἐπαινούμενος ὑπὸ τοῦ ἐν τοῖς οὕτω μικροῖς (οἷα ἐστὶν ἡ κρίσις τῶν συμπεπλεγμένων) μὴ δυναμένου εὐρεῖν τὸ ἀκόλουθον; — Εἰδ. 16, συντάξεις ἀγοράζοντες] καὶ ἐξαίρετως τὰς Χρυσίππου, περὶ ἃς ἐσπούδαζον μάλιστα οἱ Στωϊκοί, — στρόφοι] περὶ τὴν κοιλίαν. — κατάρροιαι.] Ἐπὶ τοῦ διάρροιαι ἐνάθε, ὡσπερ, οἶμαι, καὶ τὸ παρά Πλάτωνι (Πολιτ. γ', σελ. 405) « Φύσας τε καὶ » κατάρρους. » — Εἰδ. 18, ὁ δὲ Σωκράτης... βίον μὴ ζῆν.] Ἐν τῇ Ἀπολογία Σωκράτης ἔλεγε τοῦτο τοῖς δικασταῖς· « Ὑμεῖς ἐμοῦ » ἠκούετε διαλεγομένου, καὶ ἑμαυτὸν καὶ ἄλλους ἐξετάζοντος· ὁ » δὲ ἀνεξέταστος βίος, οὐ βιωτὸς ἀνθρώπων » (Πλάτ. Ἀπολ. Σωκράτ. σελ. 38.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κς', Εἰδάφιον 5, ἀπώλετο ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἢ μήτηρ] τοῦ ἀποθανόντος, ἀπώλοντο δηλονότι ὑπὸ λύπης, ὡς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Ἐξεκόπη,] ἠφανίσθη ὁ νέος, δι' ὃν οἱ γονεῖς ἀπόλλυνται. Ἴσως δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεκτάνθη, ὑπὸ ληστῶν ἢ πολεμίων, ἐφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο τῷ συνδέτῳ τούτῳ ῥήματι ὁ

Ἡρόδοτος (IV, 110) « Τὰς δὲ Λμαζόνας ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμένας » ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας· » καὶ χρώμεθα νῦν τῷ ἀπλῷ Κόπτω, οἷον, Τὸν ἔκ οψε (il l'a décapité). Τοῦ δὲ συνδέτου ὁ ἀόριστος μόνος, Ἐξέκοψα, ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν, σημαίνει ἀμεταβάτως τὸ λάθρα, διαφυγεῖν καὶ ἀπελθεῖν ἐκ τινος συνουσίας, ὅπερ οἱ Γάλλοι se dérober λέγουσι, σημαίνοντες μᾶλλον τὸ Ἀνακλέπτεσθαι τῶν ἀρχαίων. « Ἀνακλέπτεσθαι, ἀναχωρεῖν » φησὶν Ἡσύχιος. Ἴσως δὲ ἀπὸ τούτου καὶ ἑτέραν Ἡσυχίου ἐξήγησιν ἐστὶ διορθοῦν, « ἘΚΚΛΗΠΕΪ, ἐκπο- » ρεύεται » γράφοντας, ἘΚΚΛΕΪΠΤΕΙ. — ἘΔ. 6, τῶν φωνῶν.] ΔΓ, τῶν φαντασιῶν. — ἐσηγημένας] κεκαθαρμένας καὶ λελαμπρυμένας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σημηχομένων (fourbies) ὄπλων, καθὰ δηλοῖ τὸ ἐχόμενον προχείρους. — ἘΔ. 8, ἢ αὐτὸς ἀριστεύσαι θελω κ. τ. λ.] Παρωδεῖ τὰ παρὰ τῷ Ποιπῆ (Ἰλιάδ. μ', 326) τοῦ Σαρπηθόνος ῥήματα·

————— Κῆρες ἐφροσῶσιν θανάτοιο
Μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι.
Ἴομεν, ἢ τῷ εὐχος ὀρέξομεν, ἢ τις ἡμῖν·

ὀρέξει δηλονότι ἡμῖν, κτανθεῖς ὑφ' ἡμῶν. Καὶ σημείωσαι, ὅτι τὸν παρὰ τῷ Ποιπῆ μέλλοντα χρόνον διὰ τοῦ ἀριστεύσαι θελω, καθ' ἑλλη- νισμὸν παρακμάζοντα ἠρμήνευσεν, ὡς ἂν εἰ ἐξεπέφραστο καὶ ὑπὸ τῆς παρ' ἡμῖν συνηθείας· λέγειν γὰρ φιλοῦμεν, θελω ἀριστεύσειν, ἀντὶ τοῦ ἀριστεύσω, καὶ θελω πολεμήσειν, ἀντὶ τοῦ πολε- μήσω. — ἘΔ. 15, συνηθεία.] ΔΓ (γνησιωτέρα ἴσως) ἀληθεία. — ἘΔ. 18, τὸ σάρων] ἢ σάρωθρον, ὃ οἱ Ἀττικίζειν σπουδάζοντες Κόρημα ἢ Κάλλυυτρον ἐκάλουν· ἢ δὲ παρ' ἡμῖν συνηθεία Φιλο- καλίαν (χυδ. Φροκαλίαν) ὀνομάζει. — ἘΔ. 20, τοῦ τηρῆσαι τὴν ἈΛΗΘΕΙΑΝ.] Οὕτως ἐπανορθώσαντι ἐξ εἰκασίας τῷ πρὸ ἐμοῦ (ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν τυπογραφικῶν ἀμαρτημάτων), ἀντὶ τοῦ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ, πεισθῆναι δεῖν ἔγνω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κή, ἘΔΑΦΙΟΝ 3, Πάθε.] Πείσθητι βεβαίως καὶ ἀδιστακτως. — Ἀπόπαθε.] Παῦσαι πιστεύων. — Πάθει ἢ ἀπόπαθε κ. τ. λ.] Κατάφασι πεπεισμένως ὅτι οἱ ἐν οὐρανῷ ἀστέρες εἰσὶν ἄρτιοι, ἢ ἀπόφασι πεπεισμένως ὅτι οὐκ εἰσὶν ἄρτιοι· οὐδέτερον τούτων ποιῆσαι δυνήσῃ. — ἘΔ. 4, Πᾶσα... ΣΤΕΡΕΪΤΑΙ τῆς ἀληθείας.] Ταῦτό τοῦτο ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξῆς (II κβ', 36), πλὴν ὅτι ἐκεῖ γράφει,

ΣΤΕΡΕΤΑΙ, κατὰ φέρεται καὶ παρὰ τῷ Μάρκῳ Ἀντωνίῳ δις (Ζ' ξγ' καὶ ΙΑ', ιή), καὶ ἔστιν ὁ τύπος τοῦ προπαροξυτόνου οικειότερος τῷ Πλάτῳ. Καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ῥητῶς λελεγμένου ἐν τοῖς τοῦ Πλάτωνος οὕτω εὔρηται· τὸν δὲ νοῦν τοῦ λεγομένου διαφόροις ἐξέφρασε ῥήμασι Πλάτων ἐν πολλοῖς ἄλλοις, ὧν τὰ μαρτύρια συνειλόχασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ.

— Εἰδ. 5, καὶ τὸ παρὰ τὸ κατῆκον.] Ἡδ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ἄρθρου. — Εἰδ. 7, οἷα ὄραν μέλλω κακά.] Ἡ Μήδεια, μέλλουσα κτείνειν τὰ τέκνα, ἀναφωνεῖ ταῦτα παρ' Εὐριπίδῃ (Μήδ. 1077)· παρ' ᾧ μέντοι φέρεται νῦν, « Οἷα τολμήσω κακά. » — Εἰδ. 10, Ὅστις... τὸ φαινόμενον (λοιπὸν, ἢ καλῶς... ἄλλως δ' ὁ βλαπτόμενος· οὐδενὶ ὀργισθήσεται κ. τ. λ.) Συγκέχεται ἡ περίοδος, ἣν εὐκρινῆσαι τῷ τῆς παρενθέσεως σημείῳ οἱ πρὸ ἐμοῦ δεῖν ἔγνωσαν. Ἰσως, ἀπαλείφοντα τὴν παρένθεσιν, καὶ προστιθέντ' αὖθις τὸ συμπερασματικὸν (οὖν), οὕτω χρὴ γράφειν καὶ στίζειν. « Ὅστις οὖν τούτου μέμνηται » κατὰρως, ὅτι ἀνθρώπῳ μέτρον πάσης πράξεως τὸ φαινόμενον, » λοιπὸν, ἢ καλῶς φαίνεται, ἢ κακῶς· εἰ καλῶς ἀνεγκλητός ἐστιν· εἰ » κακῶς, αὐτὸς ἐξημιώται· οὐ δύναται γὰρ ἄλλος μὲν εἶναι ὁ πεπλα- » νημένος, ἄλλος δ' ὁ βλαπτόμενος. Οὐδενὶ (οὖν) ὀργισθήσεται κ. τ. » λ. » Τούτου οὕτως ἠραφομένου καὶ ἡ συνάρτησις πρόδηλος· Ὅστις οὖν τούτου μέμνηται, ὅτι κ. τ. λ. λοιπὸν ἐστίν, ἢ λείπεται ἔτι τῷ τούτου μεμνημένῳ τὸ κρῖναι ἢ φάναι, Τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ ἢ καλῶς ἐφάνη, ἢ κακῶς κ. τ. λ. Οὐδενὶ οὖν ὀργισθήσεται ὁ τούτου μεμνημένος, καὶ οὕτω κρίνας. — Εἰδ. 12, ἀπαγαγεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἀπάγειν.

— Εἰδ. 17, οἰκίδια.] ΔΓ, οἰκήματα. Ἰσως ἦν Οἰκία (πληθ. καὶ οὐδετέρ.) — Εἰδ. 19, ὅτι Ἄλλῳ διαφέρει.] Διάφ. γραφ. ὉΛΩ, οὐ κακῆ, ἴσως δὲ καὶ προαιρετέα. Συνεχῶς εὔρηται παρὰ τῷ Πλάτῳ, ὅτε μὲν μόνον τὸ Ὄλον, οὐκ ὀλιγάκις δὲ καὶ μετὰ προσθήκης τοῦ Πᾶν· οἶον, « Ὄλον καὶ παντὶ διαφέρει » (Κρατυλ. σελ. 433) καὶ αὖθις, « Ἄλλὰ μὴν τοῦτό γε διαφέρει ὄλον τε καὶ πᾶν » (Ἀλκιβ. Α, σελ. 109). Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια, εἰς ἐν συν- ἄψασα, ἐπίρρημα ἔπλασε τὸ Ὀλόγκαιπαν, ὃ χυδαιέστερον ἐποίησεν ὁ Γραικιταλὸς Λεξικογράφος, γράψας, « Ὀλόκεπα, ὀλότελα, » ὀλόπασι... totalmente κ. τ. λ. ». Ἔστι δ' οὖν τὸ Ὄλον καὶ πᾶν, ἢ τὸ Ὀλόγκαιπαν, τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις en tout et pour tout.

— Εἰδ. 25, ἐστίν ἡ πολιορκία.] Ἄμεινον ἴσως γράφειν ἀνάθρως, ἐστὶ πολιορκία. — Εἰδ. 26, κατασφάττωνται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,

κατασφάζονται. — ΕΔ. 28, οὐκ ἔστιν ἰκανῶς ΘΑΥΜΑΣΑΙ τὸ γινόμενον.] Ὑποπτον ἔδοξε τισι τῶν κριτικῶν τὸ θαυμάσαι· καὶ τρέπειν ἠθούλοντο εἰς τὸ τιμῆσαι (τουτέστι, κρῖναι). Ἄμεινον ἔμοι γε δοκεῖ τρέπειν εἰς τὸ ΘΕΑΣΘΑΙ ἢ ΘΕΑΣΑΣΘΑΙ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας· Διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἰκανῶς θεωρῆσαι καὶ κρῖναι τὰ γινόμενα, διότι οὐκ ἐρχόμεθα ἐπὶ τοὺς κανόνας, οὐδὲ παρμετροῦμεν τούτοις αὐτά. — ΕΔ. 31, ἐμοὶ δὲ ΜΗ ἀρκῆ τὸ φαινόμενον;] Ἐξέλκεισεν ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ κειμένου· ὁ μέντοι νοῦς (ἐρωτηματικῶς καὶ εἰρωνικῶς)· Μὴ κρείσσων εἰμὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, ὥστε ἐκείνους μὲν ἀκολουθεῖν ἀπερισκέπτως τοῖς φαινομένοις, ἐμοὶ δὲ μὴ ἀρκεῖν τὸ φαινόμενον; Εἰ δὲ ὀριστικῶς στίχοις, τηνικαῦτα γραπτέον, Οὐκ ἀρκεῖ, μετὰ τῆς ἀρνήσεως, καὶ οὐ, Μὴ ἀρκῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κζ', ΕΔΑΦΙΟΝ θ, Ὑμεῖς οὖν οἱ φιλόσοφοι κ. τ. λ.] Ἀρχαῖον ἔθος τυράννων, καὶ τῶν τυράννοις χαριζομένων, τὸ διαβάλλειν τοὺς φιλοσόφους, ὡς στάσεως διδασκάλους. Οὕτως ὁ τοῦ Σωκράτους κατήγορος παρὰ τῷ τυράννῳ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, προσετίθει καὶ τοῦτο τοῖς ἄλλοις, ὅτι Σωκράτης, « Ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν καθεστῶτων νόμων τοὺς συνόντας » (Ξενοφ. Ἄπομν. Α, II, 9). Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Χριστὸν ὁ σκληροτράχηλος τῶν Ἰουδαίων λαός, δεδιδαγμένος ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, κατηγορεῖ παρὰ τῷ Πιλάτῳ, ὡς « διαγρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι. » (Λουκ. κγ', 1-5). — ΤῶΝ ὧν ἐκεῖνοι ἐξουσίαν.] Ἡ διαγραπτέον τὸ ἄρθρον, ἢ τρεπτέον εἰς τὸ ΤΟΥΤῶΝ, ὡς τις παρήνει τῶν πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 12, αὐτὸ αὐτό.] Τὸ δόγμα ἐνίκησεν αὐτὸ ἑαυτό. Ἐν ἄλλοις δὲ φέρεται, Αὐτὸς αὐτὸν, τουτέστιν ὁ δοξάζων. — ΕΔ. 16, Σωκράτης οὖν ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων;] Σημειοῦ τὸ σχετλιαστικὸν ἼΝΑ, ὃ ἴσῃν ποιεῖ τὴν φράσιν τῶν, Ἐδεῖ οὖν (ἢ Δίκαιον ἦν) τὸν Σωκράτην παθεῖν ταῦτα ὅπερ ἔσωσε καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια ἐν τῷ ΝΑ, οἷον Ὁ Σωκράτης νὰ πάθῃ ταῦτα ἀπὸ τοῦς Ἀθηναίους! — Τῷ σωματικῷ ΤΟΥ Σωκράτους.] ΔΓ (κομψοτέρη), Τῷ. — Κάκεινο ΑΠΟΨΥΓῆ] ΗΔ (λανθάνουσα τέως ἐν τῇ κακῇ ΔΓ, ἀποφυγῆ), ἀντὶ τοῦ ΑΠΟΨΥΧῆ· ἀορίστου γὰρ εἶναι χρειαν ἐνθάδε, δηλοῦσι καὶ οἱ πρὸ τούτου ἕτεροι ἀόριστοι. Αἰνίττεται δὲ ὁ φησι Πλάτων (Φαίδ. σελ. 117) περὶ τοῦ δόντος Σωκράτει τὸ κώνειον, ὅτι πείσας Σωκράτους τὸν πόδα καὶ τὰς κνήμας, ἤρετο εἰ αἰσθάνοιτο, καὶ τοῖς ἄλλοις « ἐπεδείκνυτο, ὅτι ΠΥΧΟΙΤΟ τε καὶ Πῆγνυτο. » — ΕΔ. 18, Ἐμέ δ' ἄνυτος κ. τ. λ.]

Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (LIII, σελ. 142) σημειωθέντα. — ἘΔ. 21, τὸν λύχνον ἀπόλωσα] οὐ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, κθ, 15) ἐμνημόνευσε. — ἘΔ. 23, ποίαν ἔπραξα ἂν εἰσαγωγὴν,] ποίαν διδασκαλίαν ἠδυνάμην διδάξαι κ. τ. λ. ὥσπερ ἐξεδέξαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ· ἀλλὰ διαγραφτέον τὸν δυνητικόν, ἵνα τὸ Ποίαν ἔπραξα εἰσαγωγὴν, σημαίνῃ, Ποίαν διδασκαλίαν τοιαύτην ἐποιήσαμην, Τίς μου ἤκουσέ ποτε εἰσηγουμένου, ὅτι οὐ χρὴ σύρεσθαι, κἂν ἰσχυρότερος ἢ τοῦ συρομένου ὁ σύρων; — περιπάσαντες] ΔΓ (ἴσως γνησιωτέρα), περιζάντες. — ἘΔ. 26, Ἄφες αὐτὸν] τὸν κραυγάζοντα. — ἘΔ. 28, Μέχρις ἂν οὐ ὁ λόγος αἰρῇ.] Ἐξηγησάμεθα ἐν ἄλλοις (Ἐγχειρδ. XXXII, σελ. 132) τὴν φράσιν, Ὁ λόγος αἰρεῖ, ἦν πολλάκις οἱ ἀντιγραφεῖς ἀγνοήσαντες, ἠμαύρωσαν, ὅσον ἐν τῷδε Ἰπποκράτους τῷ χωρίῳ (Περὶ γον. § VII, σελ. 130), « Οὗτος ὁ λόγος Ἐρέει καὶ τὸν ἄνδρα καὶ » τὴν γυναῖκα ἔχειν καὶ θῆλυν γόνου καὶ ἄρρενα » ἔνθα γραπτέον, Αἰρέει. — ἘΔ. 32, ἐάν δὲ μὴ τοῦτο θελήσῃ.] Ἐξ εἰκασίας τῶν πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ θελήσῃ. Εἰ δὲ μὴ θέλοις ἐπιπροτεῖν, λείπεται σοι σιωπᾶν. — ἘΔ. 34, νέος γὰρ ἀπὸ σχολῆς... ὁμοίος ἐστὶ τῷ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ καὶ παραϊνέσεως τῶν πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ νέου. Ὁ νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις, νέος, ἐναγχος ἐξερχόμενος τῆς σχολῆς, καὶ ἀπίων εἰς περίστασιν, τουτέστιν εἰς ἀφορμὴν ἐμπεσῶν τοῦ δοῦναι δεῖγμα τῆς ἑαυτοῦ σοφίας, ὁμοίος ἐστὶ τῷ μελετῶντι συλλογισμοὺς ἀναλύειν. — Κἂν τις... προτείνῃ] τῷ μεμελετηκῶτι συλλογισμοὺς ἀναλύειν. — ἘΔ. 35, Οὗτός ἐστιν εὐφυῆς νέος.] Ἐπίκτητός ἐστιν ὁ λέγων ταῦτα, ὡς ἐξεδέξατο ὁ πρὸ ἐμοῦ· τουτέστιν, Ὁ οἷος ἔτοιμος εἶναι πρὸς τὸ γυμνάσασθαι, νέος ἐστὶν εὐφυῆς. — Οὐ· ἀλλὰ καλέσαντος κ. τ. λ.] φήσει τις τῶν ἀκούοντων ὑμῶν, Οὐκ ἔστι τοῦτο εὐφυῆς· πρὸς ὃν ἀποκρίνομαι· ἀλλὰ τί ἔδει ποιῆν τὸν νέον, καλοῦντος τοῦ καιροῦ, μὴδὲ διδόντος ἀναβολὴν; ἔδει κλαίειν καὶ λέγειν κ. τ. λ.; — ὡστ' ἔργω δεῖξαι.] Αἱ ἀρχαῖαι ἐκδόσεις καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων μετὰ τῆς ἀρνήσεως, Οὐχ ὡστ' ἔργω δεῖξαι· ὅθεν οὐκ ἀλόγως ὑπενόησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, μῆποτε ἐξεβόρη τι τοῦ χωρίου, γεγραμμένου πάλαι, Οὐχ ὡς εἰ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ δεῖξαι. — ἘΔ. 36, τῶν καθημένων ἐνταῦθα] ἀκροατῶν μου. — Ἐμοί... μὴ ἔρχεσθαι κ. τ. λ.] Ἐλλειπτικὸν οὐ λέξεως ἀλλ' ὄλου λόγου, τοιούτου, Οὐ θεινδόν, Οὐ σχετλιον ἢ. Οὐ δυστυχεῆς ἐστὶ, τὸ μὴ διδῶσθαι νῦν Ἐμοί ἀφορμὴν τοιαύτην, ὅποια δέδοται τούτῳ· κατὰ τὸ (Ἀριστοφάν. Νεφ. 268),

Τὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἘΜΕ τὸν καλοδαίμον' ἔχοντα!

— ΕΔ. 36, Οὕτως ἔχειν ἔδει πάντας ὑμᾶς] τοὺς ἐμοὺς μαθητάς, ὡσπερ ἔχει ὁ ὠδῶν οὗτος συμμαθητὴς ὑμῶν. — ΕΔ. 37, Ἐν τοῖς Καίσαρες μονομάχοις.] Ἰδίους γὰρ ἔτρεφον οἱ Καίσαρες μονομάχους εἰς τὰς θέας. — οὐδὲ ζευγυνεῖ] κατὰ δύο ἐκάστους — καὶ εὐχονται τῷ Θεῷ.] Θεῶν μονομάχων παρέχειν ἐφίλουσιν οἱ Καίσαρες (Πλουτάρχ. Καισ. § 55) προσποιούμενοι τὸν δῆμον. Καὶ ἦν ἡ περὶ τὰς μονομαχίας σπουδὴ τοσαύτη, ὥστε οὐ μόνους τοὺς θεωμένους ἐπικροτεῖν ταῖς βαρβάρους σφαγαῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς μονομάχους σπεύδειν ἀπονενοημένως ἐπὶ τὸν θάνατον. Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ λέγει, « Καὶ εὐχονται τῷ » Θεῷ, καὶ προσέρχονται κ. τ. λ. » Πολλάκις δὲ καὶ μὴ παρόντων ἀγώνων συνετίθεντο περὶ τῆς σφαγῆς τῷ τυχόντι, ἐπὶ τιμήματι τοῖς τοῦ σφαγέντος οἰκείοις δοθησομένῳ, ὡς ἰστόρηκεν Εὐφορίων (παρὰ τῷ Ἀθην. σελ. 154), λέγων οὕτως· « Παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις » προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν βουλομένοις τὴν κεφαλὴν » ἀποκοπῆναι πέλεκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ ἄθλον· » καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους, δικαιολογεῖσθαι κατ' ὃ » δικαιοτάτος ἐστιν ἕκαστος Αὐτοῦσ ἀποτυμπανισθῆναι· » ἔνθα γραπτέον ἴσως, ΠΡΩΤΟΣ. — Τοῖς ἐπιτρόποις] τοῦ Καίσαρος. — ΕΔ. 38, Ἡθελον πλεῦσαι κ. τ. λ.] ἀπὸ Νικοπόλεως εἰς Ῥώμην, ἔν' ἴδοιμι τίμη τρόπον μελετᾶ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ὑπόθεσιν ὁ ἀθλητὴς μου· νόει δὲ τοῦτον ἕνα τῶν μαθητῶν Ἐπικτήτου. — ΕΔ. 40, Σὺν ἐστι προτεῖναι] ἀντὶ τοῦ παραιτεῖσθαι τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν, ἐχρῆν σε λέγειν τῷ διδόντι, Σοὶ προσήκει τὸ προτεῖναι ὅποιανδήποτε βούλει ὑπόθεσιν, ἐμοὶ δὲ τὸ μελετᾶσαι καλῶς αὐτήν. Οὕτως ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. — μὴ τοιοῦτό μοι προβάλης τροπικόν.] Τροπικὸν ἐκάλουσιν οἱ καινοτόμοι περὶ τὰς λέξεις Σταϊκοὶ τὸ ἄλλως λεγόμενον Συνημμένον, περὶ οὗ ἐπιτιθεῖ τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (XXXVI καὶ XLII, σελ. 137-138) σημειωθέντα. Καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις δὲ διαλεκτικοῖς ὅροις διηνέχθησαν πρὸς τοὺς Περιπατητικοὺς, ἧ δῆλον ἐκ τοῦ ὑποκειμένου διαγράμματος, ὃ οἱ πρὸ ἐμοῦ μετέγραψαν ἐκ τοῦ Φιλοπόπου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΚΑΛΟΪΝΤΟ ΥΠΟ ΤΩΝ

ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΟΥΣ,

ΣΤΩΙΚΩΝ,

Πράγματα.....	Τυχάνοντα,
Νοήματα.....	Ἐκφορικά,
Φωναί.....	Λεκτά,
Ἡγούμενον.....	Ἡγούμενον,
Ἐπόμενον.....	Δῆγον,
Συνημμένον.....	Τροπικόν,
Μετάληψις.....	Πρόσληψις,
Συμπέρασμα.....	Ἐπιφορά.

— μὴ τοιαύτην ἐπενέγκης τὴν ὑποφοράν.] Μὴ τοιαύτην ἀντιλογίαν ἀντείπης μοι ὡς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ, ὃς καὶ τὸ ἐπενέγκης εἰς τὸ ὑπενέγκης τρεπτέον εἶναι ὑπενόει, οὐκ ἀλόγως, εἰ ἀραρότως ὀρθῆ ἦν ἡ γραφὴ τοῦ ὑποφοράν, μηδ' ἔδει μᾶλλον γράφειν, Ἐπιφοράν. — ἘΔ. 41, καὶ τὸ σύρμα.] Οὕτως ἐκάλουν ἑλληνίζοντες *Syrma* καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τοῦ τραγικοῦ ὑποκριτοῦ στολὴν, παρὰ τὸ Σύρω, διὰ τὸ τηλικαύτην εἶναι τὸ μῆκος, ὥστε σύρεσθαι ἐξόπισθεν κατὰ γῆς. Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν συνήθεια νῦν Σύρμα καλεῖ τὸν χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν μίτον (*fil d'or ou d'argent*). Ὁ δὲ νοῦς τοῦ προκειμένου, ἴσως οἱ τραγωδοὶ οἰήσονται, ἀρκεῖν αὐτοῖς τὰ τοῦ τραγωδοῦ φέρειν σκεύη καὶ φορήματα εἰς τὸ τραγωδοῦς τεχνικούς νομίζεσθαι, ὡς καὶ σὺ τυχὸν ἱκανὸν εἶναι σοι οἶει, εἰ φιλοσόφου σχῆμα φέρεις (οἷον ὑπήνην καὶ τριβώνιον, οἷς διεκρίνοντο οἱ φιλόσοφοι), καίπερ οὐδὲν ἄξιον φιλοσοφίας ἔχων ἐπιδεικνυσθαι. — ἘΔ. 42, κοινὰ γὰρ ἔχουσι κ. τ. λ.] Τὰς ἐμβάδας καὶ τὸ προσωπεῖον ὅτε τραγωδὸς καὶ ὁ γελωτοποιός. — ἘΔ. 43, καὶ ἐν εἰδώλῳ κ. τ. λ.] Οὐθ' ὡς τραγωδὸν οὐθ' ὡς γελωτοποιὸν, ἀλλ' εἰδῶλον μόνον τεθνηκότος, λαλοῦν ἐν τῇ σκηνῇ· οἷόν ἐστι τὸ Πολυδώρου εἰδῶλον ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἐκάδῃ. Οὕτως ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. — προαγάγη] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, προσαγάγη. — ἘΔ. 45, πρόελθε.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, πρόσσελθε. — Πῶς οὖν ἀναβαίνεις] ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ βίου. — ἘΔ. 48, Κύρις.] Πρὸς τὸν Θεόν

τοῦτο. — ἘΔ. 49, προαγαγεῖν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, προαγαγεῖν. — ἘΔ. 50, κρίνω σε άσεβῆ,] ὡςπερ οἱ κρίναντες τὸν Σωκράτην. — ἘΔ. 51, τὸ συνημμένον] ὁ ὑποθετικὸς συλλογισμὸς, Εἰ ἡμέρα ἐστὶ κ. τ. λ. — ἘΔ. 53, περὶ τῆς νήτης, εἶναι ὑπάτην] εἰ τὴν ἐσχάτην χορδὴν ἰσχυρίζοιτο εἶναι τὴν ὑπερτάτην. Συνήρηται τὸ Νήτη παρά τὸ Νεάτη, ἢ δηλοῖ Φώτιος· « Νεάτην, οὐχὶ Νήτην λέγουσι, καὶ » Παρανεάτην καὶ Τρισεάτην. » Ὑπάτη δὲ, ἡ ὑπερτάτη. — ἘΔ. 54, Ὡ πολλῆς ἀδικίας τῶν πεπαιδευμένων!] Διτῶς ἐξηγήσαντο· Ὡ πολλῆς ἀδικίας τῆς γινομένης εἰς τοὺς πεπαιδευμένους παρά τῶν κακῶς αὐτοὺς κρινόντων· ἢ, Ὡ πολλῆς ἀδικίας ἣν ἀδικοῦσιν οἱ μὴ ταῖς ἀληθραῖς πεπαιδευμένοι, ἄλλως δὲ σφρατρίζομενοι τὸ τῶν πεπαιδευμένων ὄνομα. Ἄμεινον τὸ δεύτερον. — ἘΔ. 58, τοῦ σχολάζοντος] τοῦ σχολῆν ἔχοντος. — ἘΔ. 59, ὡς οἱ δραπεταί] ὡς δούλος φεύγων τὸν δεσπότην, καὶ περιτυχῶν θραμάτι ἐν τῇ ὁδῷ, θεωρεῖ μὲν, ἀλλὰ σπεύδων ὅτι τάχιστα τῆς θεωρίας ἀπαλλαγῆναι, διὰ τὸ δεδοικέναι μὴ καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπιδιώκοντος δεσπότου· — οὐχ ὡς ἐκεῖνοι] οἱ δραπεταί δούλοι. — ἐπέστη] ὁ δραπετής. Ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ἐνικόν, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἀπὸ τούτου πάλιν εἰς ἐκεῖνο. Καὶ τοῦτο πολὺ παρά τῷ Ἐπικτήτῳ. — περιεβλέψατο] ἅμα θεωρῶν περιθλέπεται, καὶ ὡδε κάκεισε στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς, μὴ που λάθῃ παρῶν αὐτὸν ὁ δεσπότης — ἂν τις φθέγγηται κύριον] εἰάν μόνον ἀκούσῃ τινὸς ὀνομαζόντος τὸν δεσπότην, ἀποδράς ὄχρετο. — σεσόβηται] « Σεσο- » βημένος, ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγμένος » φησὶ Φώτιος. — ἘΔ. 60, Ἀλλὰ θάνατος κ. τ. λ.] Τουτέστι τὰ περὶ θανάτου, ζωῆς, ἡδονῆς καὶ πόνου δόγματα (Ἐγχειριδ. V, XVI, καὶ XX) εἰσὶ τὰ κυριεύοντα τοῦ ἀνθρώπου — ἘΔ. 65, ὡς γενναίως ἡμᾶς ἀποδεδάκρυκε.] Σωκράτης ἔλεγε ταῦτα· « Ὡς ἀσείος ὁ ἄνθρωπος... καὶ νῦν ὡς γενναίως με » ἀποθακρύει.» (Πλάτ. Φαιδ. σελ. 116) — ἘΔ. 66, διὰ τοῦτο τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψαμεν.] Πρὸς τοὺς παρεστῶτας φίλους ὁ Σωκράτης κλαίοντας ἔλεγεν· « Οἷα ποιεῖτε, ὦ θραυμάσιοι· ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἔνεκα » τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμυλοῖεν. » (Πλάτ. Φαιδ. σελ. 117). Καὶ σημεῖοῦ τὴν Ἐπικτήτου περὶ Σωκράτους φιλόσοφον κρίσιν· Τῷ μὲν δεσμοφύλακι, φησὶν, οὐκ εἶπε μὴ δεῖν θακρύειν, ἀλλὰ συγνωμῶν καὶ ἀνεκτικῶς προσηνέχθη ὡς ἰδιώτῃ (τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἰδιώταις), καὶ ἐπήνεσεν αὐτὸν ὡς ἐλεήμονα· τοῖς δὲ μαθηταῖς καὶ γνωρίμοις συμφιλοσοφεῖ, ἀποτρέπων αὐτοὺς τοῦ κλαίειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λ', ΕΔΔΦΙΟΝ ι, και ἄλλος ἄνωθεν] ὁ πάνθ' ὀρών
 θεός. — ΕΔ. 3, Εγώ; ἀδιάφορα] Ἐρωτηματικῶς ἔστιξα μετὰ τὴν
 ἀντωνυμίαν, διὰ τὸ σαφέστερον ἔστι γὰρ σύνηθες ἐν ταῖς διαλέξεσι
 τὸ ἐπαναλαμβάνειν τὸν ἀποκρινόμενον τὴν ἐρώτησιν ὡσπερ ἂν εἰ ἔλε-
 γην, Ἐρωτᾶς τί ἐγώ, Ἐρωτᾶς ἐμέ, τί ἔλεγα ἐν τῇ σχολῇ κ. τ. λ.;
 Παράδειγμα τῶν τοιούτων ἐπαναλήψεων παρατιθέσθω ἐκ τοῦ Κωμικοῦ
 (Νεφ. 689 - 690),

Πῶς ἂν καλέσειας, ἐντυχὼν Ἀμυνία;
 Ὅπως ἂν; ὡδί· Δεῦρο, δεῦρ', Ἀμυνία.

— τὰ ἐξῆς· Τὰ ἀπροαίρετα οὐδὲν πρὸς ἐμέ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸ
 δεῦτερον ἄρθρον ἔστι γὰρ ἀπόκρισις πρὸς τὸ, Λέγε καὶ τὰ ἐξῆς·
 Λέγω ὅτι τὰ μὴ ἠρητημένα τῆς ἐμῆς προαιρέσεως, τὰ μὴ ἐπ' ἐμοί,
 οὐδὲν πρὸς ἐμέ (ils ne me regardent point). — ΕΔ. 4, Τὸ
 σοὶ ἀκολουθεῖν] τῷ θεῷ. — ΕΔ. 5, ΤΑΥΤΑ καὶ νῦν λέγεις.] Ἐξ ΕΔ,
 ἀντὶ τοῦ ΤΑΥΤΑ. — Ἄπιθε λοιπὸν ἔσω] πρὸς τὸν ὑπερέχοντα,
 μετὰ τὸ σκέψασθαι ταῦτα πάντα. — Τί ἐστὶ νέος] πόσου ἀξίος ἐσιν
 ὁ μεμελετηκὸς νέος, ἀναστρεφόμενος ἐν ἀνθρώποις μὴ μελετήσασι τὰ
 τοιαῦτα. — ΕΔ. 6, ὅτι πείσῃ τὸ τοιοῦτον] ὅτι μέλλεις παθεῖν τὸ
 τοιοῦτον, μέλλεις αἰσθῆσθαι, τῆς ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ προσηκούσης μεγαλο-
 φροσύνης. — Τί οὕτω μεγάλα κ. τ. λ.] Ὁ νέος ταῦτα λέγει πρὸς
 ἑαυτὸν, μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸν ὑπερέχοντα, καὶ κατιδεῖν αὐτοῦ τὴν
 τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. — ΕΔ. 7, οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας.] Τοὺς αὐτοὺς
 οἶεται ὁ Δουκάγγιος (σελ. 892) τοῖς καλουμένοις Μαχαιροφόροις,
 τοῦτο παρατιθέμενος Ἐπικτήτου τὸ χωρίον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α', ΕΔΔΦΙΟΝ 7, και οὕτως ἄμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, και
 οὕτω μὴν ἄμα. — ΕΔ. 8, φοβοῦνται φεύγουσαι, κ. τ. λ.] Τὸ ἐμὸν
 ΤΡ. φέρει προσγεγραμμένην ΔΓ, φοβοῦνται και φεύγουσιν,
 γνησιώτεραν ἴσως. Ποικιλόχροα δὲ πτερά προτείνοντες οἱ κυνηγῆται
 ἐκφοβοῦσι τὰς ἐλάφους, και πρὸς τὰς ἄρκυς θῆειν αὐτὰς ἀναγκάζουσι
 — ἐναλλάξασθαι τὰ φοβερά κ. τ. λ.] πεφοβημένοι α οὐκ ἔδει φοβεῖ-

σθαι, καὶ τεθαρήρηκυῖαι πρὸς ἃ θαρρήειν οὐκ ὄφειλον. — ἘΔ. 13, Οὐ κατθανεῖν κ. τ. λ.] Ἐξ ἀδήλου δράματος Εὐριπίδου. — ἘΔ. 15, μορμολύκεια ἐκάλει.] Ἰδ. Πλάτων. Φαίδων. σελ. 77. « Μορμολύκεια, τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα » φασὶν Ἡσύχιός τε καὶ Φώτιος. — Πρὸς τὰς μορμολυκείας.] Λέγεται γὰρ τὸ μορμολυκεῖον, οὐδετέρως, καὶ ἡ μορμολύκη, Σηλυκῶς (Ἰδ. Στραβ. τόμ. I, σελ. 19) ἴσως δὲ καὶ Μορμολύκεια, πεντασυλλάβως, κατὰ τὸ Περσεφόνη καὶ Περσεφόνηια, καὶ Πηνελόπη καὶ Πηνελόπεια. — ἘΔ. 19, τραχέως... εἶτα πάλιν λείως] λυπηρῶς, εἶτα ἡδέως, ὅτε μὲν λύπη, ὅτε δ' ἡδονὴν αἰσθάνεται τὸ σῶμα (Ἰδ. Μαρκ. Ἀντων. Δ' γ'. Ε', 25, καὶ I', η') — ἘΔ. 20, καὶ πρᾶγμα οὐκ ἔχομεν.] « Πράγματα, δυσχέ- » ρειαί » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 24, τῇ αὐτῇ ὁδῷ] ἄμα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ χρόνῳ, ὡς ὀρθῶς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 25, ὑμῖν πιστεύσομεν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ TP.) ἡμεῖς κ. τ. λ. Ἰσ. γρ. ἡμεῖς ὑμῖν πιστεύσομεν. — ἘΔ. 26, Ὄταν οὖν στρέψῃ τις κ. τ. λ.] Ἐξος ἦν Ῥωμαίοις, τὸν βουλούμενον ἐλευθεροῦν τινα τῶν αὐτοῦ δούλων, ἄγειν αὐτὸν εἰς τὸ Στρατηγεῖον, κάκει μετὰ τὸ φάναι τῷ στρατηγῷ, Τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἐλεύθερον εἶναι βούλομαι (hunc hominem liberum esse volo), περιστρέφειν αὐτὸν τῇ χειρὶ λαβόντα. — καὶ εἰκοστὴν κ. τ. λ.] Τὸ εἰκοστὸν μέρος τῆς τιμῆς τοῦ δούλου, ὃ ἔδει τελέσαι τῷ στρατηγῷ. — ἘΔ. 28, ὁ ἄλλους στρέφειν δυνάμενος] ὁ μόνῃ τῇ περιστροφῇ καὶ περιδινήσει ἐξουσίαν ἔχων ἐλευθεροῦν οὐστινας βούλει τῶν σαυτοῦ δούλων. — ἘΔ. 30, Ἄλλ' οὐκ ἀνέγνων σοι; κ. τ. λ.] Ὁ μαθητὴς ταῦτα λέγει πρὸς τὸν Ἐπίκτητον (Ἰδ. ἀνωτέρ. I, 26. 1). — ἘΔ. 31, Ἐν λεξειδίοις. Ἐχε σου τὰ λεξειδία. Δεῖξον κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ TP.) προσέθηκα τὰς τέσσαρας μέσας λέξεις, ΑΤ, « Ἐν Λε- » ξειδίοις. Δεῖξον ». — ἀπαλείψεις.] Ἰσ. γρ. καταλείψεις. — ἘΔ. 32, Καὶ τίς τοσαῦτα;] Ἄπορον εἰκότως ἔδοξε τοῖς κριτικοῖς τὸ λεγόμενον Ἐπικτήτῳ, ὅτι Σωκράτης πολλά ἔγραψε, Σωκράτους μὴδὲν ὅλως γράψαντος. Τὸ ἐχόμενον μέντοι « Ἀλλὰ πῶς; » ἀποχρώντως εἶμαι θηλοῦν τὸν νοῦν τοῦ Ἐγραψεν· Ἐαυτὸν καθ' ἑκάστην ἐξετάζων καὶ ἐπανορθούμενος ὁ Σωκράτης ἐνεχάρασσε τὰς ἐπανορθώσεις ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ, αἰοεὶ γράμματα ἐν δέλτῳ. — ἘΔ. 33, ΤΑΥΤΑ γράφει φιλόσοφος.] Ἰσως ἐγράφετο ΤΟΙΑΥΤΑ· ὁ μᾶλλον ἀνῆρμοσεν ἢ προεδέμεθα ἐξηγήσει τοῦ προτέρου χωρίου. — λεξειδία δὲ καὶ

Ἡ ΟΔΟΣ, ἣν λέγω κ. τ. λ.] Οὐκ ἔρρωται τὸ χωρίον, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν καὶ ἐξηγεῖσθαι ἐπεχείρησαν. Ἴσως γραπτέον, ΠΕΡΙΟΔΟΣ.
 — ΕΔ. 34, Καὶ νῦν... ἐμπερπερεύση;] Πρὸς τὸν μαθητὴν ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ἐπικτήτου. Τὸ δὲ Ἐμπερπερεύεσθαι (οὐ τῶ ἀπλῶ ἐχρήσατο ὁ Μάρκος (Ε' ε'), καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῷ « Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται » (Πρὸς Κορινθ. Α, ιγ', 4), ἐστὶ τὸ προπετῶς καταλαξονεύεσθαι (faire l'insolent). Καὶ τὸ πρᾶγμα Περπερεία, καὶ ὁ ἔχων αὐτὸ Πέρπερος. « Πέρπερος (φησὶ Φώτιος), » ὁ μετὰ βλακείας ἐπλημένος, οἷον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῶν ποιῶν. » — ΕΔ. 36, Δόξον δὲ μηδεὶς εἶναι κ. τ. λ.] Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XIII). — ΕΔ. 39, τίνα δύναται λογικὸν ἡγεμονικόν.] Ἴσως διαγραφτέον θάτερον τῶν δύο τελευταίων ἐπιθέτων· ἐκάτερον γὰρ ταῦτὸ σημαίνει παρά τοῖς Στωϊκοῖς, τὴν λογικὴν ψυχὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄, ἘΔΨΙΟΝ Ι, καὶ ποῦ θελεῖς ἀνῆσαι.] Συνηκε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν ἀτοπίαν τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρήματος Ποῦ (ΔΓ, τοῦ)· καὶ τὸ ἀνῆσαι δὲ οὐχ ἦττον ἄπορον ἐνθάδε. Ἴσως ἐγγεγραπτο πάλαι, « καὶ ΤΙ ΟΥ΄ θελεῖς ἀποδέξαι. » — ΕΔ. 2, πᾶσά σοι εὐμάρεια.] Ἐν τῷ ἐμῶ TR. Πᾶσα εὐμάρεια, διαγεγραμμένης τῆς ἀντωνυμίας. — ΕΔ. 7, Τοῦτό σοι προοίμιον... εὐδοκίμησις.] Τὸ μὲν Προοίμιον καὶ ἡ Δίηγησις, καὶ ἡ Πίστις, καὶ ὁ Ἐπίλογος, μέρη ὄντα τοῦ πολιτικοῦ λόγου, ἀπὸ τῶν ῥητορικῶν, ὡς παραδείγματα, παρείληπται· ἡ νίκη δ' ἄλλως καὶ ἡ ἐπὶ τέλους εὐδοκίμησις, ὡς ἀποτελέσματα τοῦ λόγου τέθεινται, ἡ μὲν τῶ δικανικῶ ἀρμόζουσα, ἡ δὲ ἅπασι μὲν τοῖς τοῦ λόγου γένεσι, κατ' ἐξάαιρετον δὲ τῶ ἐπιδεικτικῶ καλουμένῳ προσήκουσα, ἡ εὐδοκίμησις. — ΕΔ. 8-9, Οὐ δοκῶ... οὔτε δημοσίᾳ ἔπραξα.] Εὐρήσεις τοῦσδε Σωκράτους τοὺς λόγους παρά τῶ Ξενοφῶντι (Ἀπολογ. Σωκράτ. § 3 καὶ Ἀπομνημ. Δ, VIII, § 4). — ΕΔ. 14, ποῦ φύσις... ὅπου ἡ φύσις.] Τοῦθ' ὅλον τὸ χωρίον οὕτως γραπτέον εἶναι πάνυ πιθανῶς εἶκασέ τις τῶν πρὸ ἐμοῦ, « Ποῦ φύσις κακῶν καὶ ἀγαθῶν; οὐ καὶ ἀλήθεια. Ποῦ » ἀλήθεια; οὐ καὶ φύσις· ἐκεῖ τὸ εὐλαβές, ἐκεῖ τὸ θαρράλεον » διαγράφοντα τὰ λοιπά. — ΕΔ. 16, ἐνταῦθα οὐ φέρει, ἀλλ' ἄλλη] οὐ φέρει ἐπὶ τὸ τηρῆσαι, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ ἀπολέσαι τὴν ζωὴν· ὁ γὰρ τηρῆσαι αὐτὴν ὀρεγόμενος οὐχ οὕτω μεγαλοφρόνως, ὥσπερ ὁ Σωκράτης, λαλεῖ τοῖς δικασταῖς. — ΤΙ ΟΥΝ ἐστίν, ὅτι οὐκ ἔχει

λόγον, καὶ προσερεθίζει;] Ἀσαφές τὸ εἰρημένον, ἄλλως τε καὶ ἐρωτηματικῶς ἐστιγμένον. Ἴσως ἐξερρήθη τι ἐν ἀρχῇ τοῦ χωρίου. Γραφομένου γὰρ οὕτως ἀποφαντικῶς, ἌΛΛΟ ΤΙ ΟΥΝ ἐστὶν ὅτι κ. τ. λ. ὁ νοῦς ἂν εἴη, ἄνωθεν ἀρξάμενους, Οὐκ ἦν μωρὸς οὕτως ὁ Σωκράτης, ὥστε μὴ συνιδεῖν ὅτι οὕτως ἀπολογούμενος οὐκ ἔμελλε σωθῆναι· ἀλλ' ἄλλο τι ἦν τὸ κινήσαν αὐτὸν οὐ μόνον ἐπὶ τὸ ἀλογῆσαι τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ προσερεθίσαι αὐτούς. — ΕἸΔ. 17, Ὡς ὁ ἐμὸς Ἡράκλειτος] φίλος ἢ γινώριμος Ἐπικτήτου τις τῶν συγχρόνων. — περὶ ἀγριδίου πραγμάτιον ἔχων.] Ὑποκοριστικῶς, ἀντὶ τοῦ, περὶ ἀγροῦ πρᾶγμα ἔχων, κατ' ἔξοσ στωϊκὸν τοῦ ἐκφυλίζειν πάντα τὰ ἐκτὸς καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἐνθάδε, ἐπὶ τῆς δίκης (καθὰ καὶ ἐν τῇ Γάλλων φωνῇ τὸ affaire ἰσοδυναμεῖ τῷ procès), καὶ Πρᾶγμα, ἔχειν, ἐστὶ τὸ παρά τοῖς Γάλλοις être en procès, ἐφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο καὶ ὁ Ἀπόστολος (Πρὸς Κορινθ. Α, 5' 1) « Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν » ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων κ. τ. λ. » — κατέστρεψε τὸ πραγμάτιον] διέφθειρε τὴν δίκην (il perdit son procès). — ΕἸΔ. 19, τί ἀναβαίνεις,] ΗΔ (ἐκ κακῆς προσγεγραμμένης τῷ ἐμφῶ ΤΡ. ΔΓ. ἀν ἀβένεις) ΑΤ, ἀναμένεις. Ἡ δὲ φράσις κατ' ἔλλειψιν, Τί ἀναβαίνεις ἐπὶ τὸ βῆμα, ἢ τὸ δικαστήριον; Ἐχρήσατο καὶ ἀλλαχοῦ (I, κθ', 45] τῷ ῥήματι, « Πῶς οὖν ἀναβαίνεις νῦν; » — τί ὑπακούεις;] τῷ καλοῦντί σε εἰς τὴν κρίσιν. — ΕἸΔ. 20, τὸ γε παρ' αὐτὸν] ὅσον αὐτός γε δύναται, ὁ πείσαι βουλόμενος. — ΕἸΔ. 22, Ἐπεὶ ἘΚΕΙΝΩ γε ὁμοίον ἐσιν.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἘΚΕΙΝΟ. — ΕἸΔ. 23, παρελθὼν ἐκεῖνος] ὁ μέλλων προβαλεῖν τὸ ὄνομα. — ΕἸΔ. 26, Τίς δ' ἐστὶ κύριος... τὴν ἐξουσίαν.] Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XIV, § 2).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ γ', ΕἸΔΆΦΙΟΝ I, Καλῶς ὁ Διογένης κ. τ. λ.] ἔχει δὲ ἡ ἀναφερομένη εἰς Διογένην ἐπιστολὴ οὕτως· « ἈΠΟΛΛΗΪΔΙ. Μηδὲ » θωρον φιλόσοφον παρεκάλεσάν με συστήσαι σοι Μεγαρικοὶ νεανίσκοι, » γελοιοτάτην σύστασιν. Ὅτι μὲν γὰρ ἀνθρωπὸς ἐστίν, ἐκ τῶν εἰκόνων » εἶση· εἰ δὲ καὶ φιλόσοφος, διὰ βίου καὶ λόγου. Ὁ γὰρ καθ' ἡμᾶς » σπουδαῖος δι' ἑαυτοῦ συνίσταται. » — ΕἸΔ. 4, Ἄλλ' ἐπὶ συλλογισμῶν.] Ἴσως ἐξερρήθη ἕτερος συμπλεκτικὸς (Ἄλλ' ἐπὶ μὲν), ὥσπερ εἴκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ δ', ΕἸΔΆΦΙΟΝ I, Λέγοντος αὐτοῦ] τοῦ Ἐπικτήτου. — ΕἸΔ. 8, Κἀγὼ λέγω.] Ἐν ἄλλοις (παρὰ Στοβ. σελ. VI, 82) Ἐπικτήτος ταῦτα λέγει περὶ τῆς τῶν γυναικῶν κοινότητος· « Ἐν Ῥώμῃ

» αἱ γυναῖκες μετὰ χειρας ἔχουσι τὴν Πλάτωνος πολιτείαν, ὅτι κοινὰς
 » ἀξιῶ εἶναι τὰς γυναῖκας. Τοῖς γὰρ ῥήμασι προσέχουσι τὸν νοῦν,
 » οὐ τῇ διανοίᾳ τάνδρως, ὅτι οὐ γαμῆν κελεύων καὶ συνοικεῖν ἕνα
 » μιᾶ, εἶτα κοινὰς εἶναι βούλεται τὰς γυναῖκας· ἀλλ' ἐξαιρῶν τὸν
 » τοιοῦτον γάμον, καὶ ἄλλο τι εἶδος γάμου εἰσφέρων. Καὶ τὸ ὅλον,
 » οἱ ἄνθρωποι χείρουσιν ἀπολογίας τοῖς ἑαυτῶν ἀμαρτήμασι πορίζοντες.
 » Ἐπεὶ τοι φιλοσοφία φησὶν, ὅτι οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκῆ
 » προσήκει. » Τοῦτο δ' ὅπερ ἐπὶ τελευτῆς φησὶν Ἐπίκτητος, Ὅτι
 οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκῆ συγχωρεῖ ἢ φιλοσοφία,
 ἐναντιοῦσθαι πῶς ἔοικε τοῖς τῶν Στωϊκῶν, καὶ τούτων μάλιστα τοῖς
 Χρυσίππου δόγμασιν, ἐν τοῖς ἀδιαφόροις τάξαντος « Τὰ μῆτε ὀρμῆς
 » μῆτε ἀφορμῆς κινητικά· ὡς ἔχει τὸ ἀρτίας ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 » τρίχας ἢ περιττὰς, ἢ ἐκτείνειν τὸν δάκτυλον ἢ συστεῖλαι (Διογ.
 » Λαερτ. VII, 105), ἢ τὸ ἀνελεῖσθαι τι τῶν ἐμποδῶν κάρφος ἢ
 » φύλλον (Στοβ. Ἐκλογ. Μέρ. I, σελ. 142, Heeren) » — Παρ-
 κειμένου.] ΔΓ, παρακτακειμένου. — ἘΔ. 11, φιλόλογός εἰμι.]
 Οὕτως ἔγραψα, ἀντὶ τοῦ παραξυτόνου, φιλολόγος εἰμί. Περὶ δὲ
 τῆς τάσεως ἐπιθετὰ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, δ', 42) σημειωθῆσόμεθα.
 — καὶ Ἀρχέδημον νοῶ.] Στωϊκὸς φιλοσοφος ὁ Ἀρχέδημος (Διογ.
 Λαερτ. VII, 40), Ἀθηναῖος· ὅς, κατὰ φησι Πλούταρχος (Περὶ φυγ.
 § 14), « Εἰς τὴν Πάρθων μεταστάς, ἐν Βαβυλῶνι Στωϊκὴν διαδοχὴν
 » ἀπέλιπε. » — Τί γὰρ διαφέρει;] ΔΓ (ἐν τῷ ἐμῷ TP.) Τί γὰρ
 κωλύει; γνησιωτέρα ἴσως τῆς τέως ἐκδεδομένης, παραπλήσιος δ'
 οὖν οἷς Κέβης (σελ. 98) λέγει· « Οὐδὲν γὰρ κωλύει, εἰδέναι μὲν
 » γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυ-
 » σον καὶ ἀκρατῆ εἶναι... καὶ τὸ πέρας, ἄφρονα. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε', ἘΔΛΦΙΟΝ 6, καὶ ταύτη παρὰ τὴν φύσιν.] Καὶ
 ταύτη, ἢ κακόν ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο, διότι κακόν ἐστι, ἐστὶ καὶ παρὰ
 φύσιν. — ἘΔ. 8, ἐκεῖ οὔτε κωλύσαι μέ τις δύναται.] ΔΓ (ἐκ τοῦ
 παρ' ἐμοὶ TP) ἐκεῖ οὔτε κωλύσαι μέ τις Εἶναι δύναται· δηλονότι
 πρὸς τὸ ἐπίρρημα, ὥσπερ ἂν εἰ ἐγγέγραπτο, Οὔτε κωλύσαι μέ τις
 εἶναι ἐκεῖ δύναται. — ἘΔ. 10, Τί μοι δύναται;] Τί μοι ἐστὶ δυνατόν.
 — ἘΔ. 13, οὐ γὰρ εἰμι αἰών.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ παρατίθησι τὸν Βωσό-
 βρον (BEAUSOBRE, *Histoire du Manichéisme*. tom. 1, pag. 573),
 οὕτως ἐξηγούμενον τὸ χωρίον τότε : « ALON veut dire dans cet
 endroit, un DIEU, un IMMORTEL. » — ἘΔ. 15, περὶ τοῦ

άρπαστοῦ.] Παιδιάς εἶδος τὸ Ἄρπαστόν, ὅπερ καὶ Διὰ τῆς σφαίρας ἀρπαστῖν, καὶ Φαινίνδα ἐκαλεῖτο, κατὰ τὸν Ἀθήναιον (σελ. 12). Παραπλήσιόν τι ἔοικεν εἶναι καὶ ὁ μικρὸν ἀνωτέρω ὁ αὐτὸς Ἀθήναιος λέγει· « Τὸ ΦΟΥΛΛΙΚΛΟΝ καλούμενον (ἦν δὲ, ὡς ἔοικε ΣΦΑΪΡΙΣΚΟΝ τι) » εὗρεν Ἀττικὸς Νεαπολίτης κ. τ. λ. » Ἐνθα γραπτέον ΦΟΥΛΛΙΚΛΟΝ, καὶ ΣΦΑΙΡΙΚΟΝ, ἢ τὸ μήπω γνωστὸν τοῖς Λεξικογράφοις ΣΦΑΪΡΙΣΚΙΟΝ. Εἰκὸς γάρ τὸν Ἀθήναιον παρασχηματίσαι τὸ παρά Ῥωμαίοις folliculus (σφαιρίσκιον) εἰς τὸ Φούλλικλον ἢ Φόλλικλον, κατὰ συγκοπὴν συνήθη, περὶ ἧς ἐπιθεὶ ὄν εἰς τὸν Μάρκον Ἀντωνῖνον προσέθηκα Πίνακα (λέξ. Τοῦσπλα). — ἘΔ. 16, ἔν' ἐγὼ μὴδ' ἂν τὸν κόλπον ἐκτείνω, ΔΥΝΑΜΑΙ κ. τ. λ.] ἩΔ, ἀντὶ τοῦ ΔΥΝΩΜΑΙ. Οὐ σύνδεσμος ἐνθάδε τὸ Ἴνα, ἀλλ' ἐπίρρημα τοπικὸν (συνώνυμον τοῦ Ὄπου) ἀναφορικῶς πρὸς τὸ προηγησάμενον, Ἐν τούτῳ· Ἐν τούτῳ οἱ σφαιρισταί, ἐν τῷ βλεῖν καὶ δέχεσθαι ἐπιδείκνυνται τὴν πᾶσαν τέχνην, ὅπου ἐγὼ οὐ δύναμαι δέξασθαι τὸ ἀρπαστόν, οὐδ' ἂν ἐκτείνω τὸν κόλπον. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἐχόμενον, Λαμβάνει, ὀριστικῶς πεφρασμένον. — ἘΔ. 17, μίαν ἔβαλες.] Προστυπακουμένου τοῦ Σφαῖραν, ὡς ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως ἄμεινον προστυπακοῦειν τὸ Βολήν, τουτέστιν ἅπαξ ἔβαλες, καθὰ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνελλιπῶς φασίν, Μίαν βολάν, δ' ὁ βολάς (une fois, deux fois). — ἘΔ. 18, Ἄνυτε, πῶς με φῆς κ. τ. λ.] Ὁ δὲ Πλάτων (Ἄπολογ. Σωκράτ. σελ. 27) πρὸς Μέλιτον (οὐ πρὸς Ἄνυτον) ποιεῖ ταῦτα τὸν Σωκράτην λέγοντα. — ἘΔ. 20, τὴν μὲν ἐπιμέλειαν] ποιώμεθα τοιαύτην οἶαν καὶ οἱ ἀγαθοὶ σφαιρισταί. — ἘΔ. 24, καθήξει], συμβήσεται ποτε καὶ πληρῶ μολύναι τὸν πόδα. — Οὐκέτι ἜΣΤΙ ΠΟΥΣ.] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ), ἜΣΤΑΙ. — ἘΔ. 30, Εὖ σοι γένοιτο!] εἰρωνικῶς πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα χρινεῖν, ὁ ἀπειλούμενος. — Ἔστι γάρ τι κακείνου] ἔστι κίνδυνος καὶ τοῦ σὲ μὴ ποιῆσαι τὸ σόν· κινδυνεύεις καὶ σὺ ἀμελῆσαι τοῦ σοὶ καθήκοντος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ς', ἘΔΆΦΙΟΝ 2, Μήτ' οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μή ποτ' οὖν. — ἘΔ. 3, πλεῖόν σου ἔχουσιν.] ΔΓ, ἔξουσιν. — ἘΔ. 7, λάλησον αὐτῷ.] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ.) λάλησον αὐτοῖς. — ἘΔ. 8, μέμνησο ὅ, τι σόν καὶ τί ἀλλότριον.] Γραπτέον, οἶμαι, Τί ἀντὶ τοῦ, Ὅ, ΤΙ. — ἘΔ. 9, τὰ ἐξῆς] τὰ μέλλοντα. — ἘΔ. 10, ὄρμα ἂν ἐπὶ τὸ πηλοῦσθαι] εἰ ἥθει ὅτι καθεύμαρτο αὐτῷ πηλωθῆναι. — ἘΔ. 11, εἰς ἄχυες; Οὐχ ἴνα.... καὶ θερισθῶσιν;] Αἰνίττεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἐξ οὗ σωζομένον

θράματος, τῆς Ὑψιπύλης, οὕτως ἔχοντα παρὰ τῷ Οὐαλκενήρῳ (VALSCENAE, *diatrib.* pag. 213),

Ἔφυ μὲν οὐδεὶς, ὅστις οὐ ποιεῖ, βροτῶν,
Θάπτει τε τέκνα, χ' ἄτερ' αὖ κτάται νέα,
Αὐτός τε θνήσκει. Κᾶτα δ' ἄχθονται βροτοὶ,
Εἰς γῆν φέροντες γῆν. Ἀναγκαίως δ' ἔχει
Βίον θερίζειν, ὥστε κάρπιμον στάχυν·
Καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μὴ. Τί ταῦτα δεῖ
Στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;
Δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς·

ἂ καὶ Μάρκος Ἀντωνῖνος (Z, μ') ἠνίξατο. — Εἰδ. 13, Οὕτως ἰστέον.] ΔΓ, Οὕτως ἴστε. — Εἰδ. 15, Χρυσάντας.] Ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Ξενοφῶντι (Κύρ. παιδ. IV, 1, § 3). — Εἰδ. 16, καὶ περιστάσεις] δυσχερείας, ἀηδῆ καὶ ἀβούλητα πράγματα (Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 321) — Εἰδ. 18, ἢ ΤΡΟΧΟΣ.] Ὅργανον βασανιστήριον ὁ τροχός (roue) οὗ μνημονεύσει καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν Διατριβῶν (IV, ιγ', 22). Ἄλλ' ἐκεῖ μὲν ὀρθῶς ἔχει· ἐνθάδε δέ μοι δοκεῖ κακῶς γεγράφθαι ἀντὶ τοῦ ΒΡΟΧΟΣ. — Εἰδ. 22, ἂν εἰς Γύραρα.] Ἰδὲ ἀνωτέρω (σελ. 324). — Ἄν σοι ποιῇ.] Ἄν σοι συμφέρῃ. Γαλλιστὶ ἐξηγήσατο ταῦτα ὁ πρὸ ἐμοῦ, διὰ τοῦ Si cela fait votre affaire; si cela vous accommode. Ἔστι δὲ τὸ Ποιεῖν ἰατρικὴ μᾶλλον λέξις, ἰσοδυναμοῦσα τῷ συμφέρειν, χρήσιμον εἶναι, οἷον ἐπὶ φαρμάκων ἀπλῶν ἢ συνθέτων φιλοῦσι λέγειν, Ποιεῖ πρὸς ὀφθαλμῶν ὀδύνας· Ποιεῖ πρὸς ἔλκη, καὶ τὰ παραπλήσια. — Εἰδ. 23, ὡς ἐπὶ μεγάλα ἀνέρχη] εἰς τὴν Ῥώμην. Πρὸς μαθητὴν γὰρ ταῦτα λέγει Ἐπίκτητος ἢ φίλον, ὀρεγόμενον μὲν τῆς εἰς Ῥώμην ἀποδημίας, εὐλαβούμενον δὲ καὶ τὴν τοῦ Δομιτιανοῦ πρὸς τοὺς φιλοσόφους δυσμένειαν. — γεροντίῳ] τῷ Ἐπικτήτῳ. — Εἰδ. 26, παιᾶνας γράφειν] ὡς ἔγραφε Σωκράτης ἐν τῇ φυλακῇ (Διογ. Λαερτ. II, 42) — Εἰδ. 27, ἐν τούτοις γὰρ μοι ἐστίν;] Οὕτω μοι καλῶς ἔχειν οἷσι τὰ πράγματα, ὥστε σου ἀκούειν παιᾶνας ἀναγινώσκοντος;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ', Εἰδ. 7, Διὰ τί ἐν γραμματικοῖς οὐ λέγεις] τί τὸ συμφέρον καὶ τί τὸ ἀσύμφορον. Ἐξεβρύηκέναι τι τοῦ χωρίου μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ, κάμοι συνδοκεῖ. — ἐνθάδ' οὖν, ὅπου πάντες κ. τ. λ.] Ἵποπτος ἢ γραφή. Ἴσως ἦν ἐνθάδε

δὲ (ἦ, δ' οὖν), ὅπου πάντες, ἢ Ἐνθα δὲ (ἦ, δ' οὖν) πάντες, δίχα τοῦ Ὄπου. — Εἰδ. 8, τῇ Γρατίλλῃ.] Τῶν ἐπισήμων ἐν Ῥώμῃ γυναικῶν ἦν ἡ Γρατίλλα (Gratilla), ἐξορισθεῖσα μετὰ καὶ ἄλλων οὐκ ἀσήμων γυναικῶν ὑπὸ Δομιτιανοῦ. — Τὸ πλοῖον τῶν ἐπιμηνίων] ἀ κατὰ μῆνα ἔπεμπεν ἡ φίλη τῇ Γρατίλλῃ ζωάρκια, τὸν ἄλλως Ἐπιμηνιον σῖτον λεγόμενον (Πλούταρχ. Τ. Κ. Φλαμιν. § 5), ὅποτεν στρατιῶταις μετρήται. — Κατὰ τὸν εἰπόντα.] Ὄφειλεν εἶναι, Πρὸς τὸν εἰπόντα, ἢ γοῦν, Κατὰ τινος εἰπόντος. — Ἦν ἐκεῖνος αὐτὰ ἀφέληται, ἢ ἐγὼ μὴ πέμψω.] Τὸ ἐμὸν ΤΡ. διπλασιάζει τὸν σύνδεσμον, ἢ Ἦν' Εἰδ'· οἰκειοτέρως, οἶμαι, οὐ μόνον τῷ παρακμάζοντι ἑλληνισμῷ, ἀλλὰ καὶ τῷ αὐτοσχεδιασμῷ τῆς Ἐπικτήτου ὀμιλίας. Ὡσαύτως διπλασιάζεται καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ, οἶον ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ προκειμένου, Κάλλιον θέλω (ἢ Προτιμῶ) νὰ τ' ἀρπάσῃ ἐκεῖνος, παρά νὰ μὴ τὰ πέμψω ἐγώ. — Εἰδ. 10, Δεῖ δίχα ὀρέξεως κ. τ. λ.] Παρατίθει ταῦτα τοῖς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXXII, § 2) — Εἰδ. 12, τὸν ὀρνιθάριον.] Οὕτως ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφου, ἀρσενικῶς, (ὅπερ ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις ἔταξεν ὁ Συσιδέρος) ἀντὶ τοῦ παρ' ἅπασι τοῖς λοιποῖς οὐδετέρου, Τὸ ὀρνιθάριον. Εἶη δ' ἂν Ὀρνιθάριος, ὁ τοὺς ὄρνεις σκοπῶν, ὁ οἰωνοσκόπος. Τὸ δὲ Κρατοῦμεν, ταῖς χερσὶ κατέχομεν, καθάπερ καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ. — Ἐξελεθῆν] τῆς περιστάσεως· ὥσπερ καὶ ἀνωτέρω (II, ε', 23), οὕτως ἐκδεξαμένων τῶν πρὸ ἡμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ, Εἰδ' 2, Φήμη.] ΔΓ Κώμη. — Εἰδ. 7, Ὁ ὄνος ἐπὶ τί γέγονε; μὴ τι προηγουμένης;] Ἐξ ἐτέρων διορθώσεως καὶ στίξεως, ἀντὶ τοῦ, « Ὁ ὄνος ἐπεὶ γέγονε μὴ τι προηγουμένης; » — Εἰδ. 8, εἰ δὲ καὶ Αὔτο' που.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ Αὔτο'ς. Φέρεται δὲ ἐπὶ τὸ ἐξῆς, οἶον Αὐτὸ τὸ παρακολουθεῖν. — Τὸ παρακολουθεῖν.] Ἐκ παραινήσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον — φαντασιῶν, δῆλον ὅτι.] ΗΔ, ΔΤ, φαντασιῶν· καὶ δῆλον ὅτι. — Εἰδ. 9, ἐκτὶ ζητεῖν.. οὐ μὴ παρόντος κ. τ. λ.] ἐν ἐκείνῳ ζητεῖν, δηλονότι ἐν τῷ λογικῷ, οὐ λογικοῦ μὴ παρόντος, ἐπ' οὐδενὸς τῶν ἄλλων ζώων θέλεις λέγειν ἀγαθόν τι ὑπάρχειν. Σημειοῦ καὶ πάλιν τὴν διάλυσιν τοῦ μέλλοντος, Λέξεις, εἰς τὸ θέλεις λέγειν· ὅθεν ἡ συνηθεῖα παραλαβοῦσα καὶ καταχρησαμένη, ἀπέστη τῆς τῶν ἀπλῶν μελλόντων χρήσεως. — Εἰδ. 11, Τί οὖν ἀγνοεῖς σου τὴν ΕΥΓΕΝΕΙΑΝ;] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ.) ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝ, γνησιωτέρα ἴσως. — Εἰδ. 16, οὐκ οἶδεν αὐτοῦ

θεόν.] Ἴσως τοπικὸν ἐπιρρήμα ἐκδεκτέον τὸ αὐτὸ οὐ καθάπερ ὑπατό-
 πασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ· ἐν ἐκείνῳ δηλονότι τῷ τόπῳ ἢ τῇ χώρᾳ, εἰς ἣν
 ἐκπέμπεται. — Σὲ ἤθελον ἔχειν] τὸν διδάσκαλον σὲ μετ' ἐμοῦ ἤθελον
 ἔχειν ἐφ' ᾧ ἐκπέμπομαι πράξεις. — ἘΔ. 18, ἢ Ἀθηνᾶ,] ἀποκατέ-
 ρησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἀντὶ τοῦ, Ἡ Ἀθηνᾶ. Λέγει δὲ τὴν ἐν Ἀθήναις.
 — ἢ ὁ Ζεὺς] ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ. — ἘΔ. 20, καὶ ποῖον ἔργον εὐθύς κ.
 τ. λ.] Τὸ εὐθύς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξεδέξατο οὐκ ἐπὶ τοῦ Παραχρήμα,
 ἀλλ' ἐπὶ τοῦ, Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω (σελ.
 317) σημειωθέντα — τὴν νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξαμένην.] Ἴδε τὸν Που-
 σανίαν (I, κέ, § 7), καὶ τὸν Πλούταρχον (Περικλ. § 13). Περὶ δὲ τοῦ
 Διὸς, αὐτίς τὸν Πουσανίαν (V, ιά, § 1-2) — ἘΔ. 22, καὶ κατα-
 σχυνεῖς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, καὶ κατασχύνεις. Ἴσως δὲ καὶ ὁ σύνδεσμος
 διαγραφτέος ἐστί. — ἘΔ. 24, Πόθεν ἡμῖν οὗτος ὄφρυν ἐνήνοχε;]
 Ἐπιθι τὰ ἐν τῷ Εὔχειριδίῳ (§ XXII). — σεμνοπροσωπεῖ] ὁ ἢ παρ'
 ἡμῖν συνήθεια, Κάμνει τὸν Βαρύν, λέγει. — ἘΔ. 25, σιλπνωθῆ,]
 τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Στιλβωθῆ (χυθ. σκλιβωθῆ), παρὰ τὸ Στιλβόω
 (στιλβώνω). — ἘΔ. 26, Οὐ γὰρ ἐμὸν] ἐκ τῆς Ἰλιάδος (ἀ', 526).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ Σ', ΕΔΆΦΙΟΝ Θ, ἐρ' ὦν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀρ' ὦν. —
 Λέων ΜΕ ΚΑΙ φαγέτω.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ εἰκάζε γραπτέον, Λέων ΜΕ' ΓΕ
 φαγέτω. Παροιμία, ἥπερ ἂν χρήσαιτό τις, ἐπὶ τῷ ὑπὸ μικρῶν
 θηριδίων, οἷον τυράννων ἀνοήτων καὶ χαμερπῶν, ἢ συκοφαντῶν, καὶ
 τοιούτων ἄλλων ἀνδραρίων, ἀδικεῖσθαι σχετλιάζων ὁμοία τῇ, « Ἐξ
 » ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι » (Σχολιαστ. Ἀριστοφαν.
 Βατρ. 736). — ἘΔ. 7, ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἐπαγγελία] ὁ ἐπαγγέλλεται
 ἢ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. — συμπεπλεγμένον... διεξυγμένον.]
 « Συμπεπλεγμένον δὲ ἐστὶν ἀξίωμα, ὃ ὑπὸ τινων συμπλεκτικῶν συν-
 » δέσμων συμπλέκεται· οἷον Καὶ ἡμέρα ἐστὶ καὶ φῶς ἐστὶ.
 » Διεξυγμένον δὲ ἐστὶν, ὃ ὑπὸ τοῦ ἦτοι, διαζευκτικοῦ συνδέσμου,
 » διέζευκται· οἷον, ἦτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ ἐστὶν » (Διογ. Λαερτ.
 VII, 72). — ἘΔ. 12, αἱ ἀκατάλληλοι λήψεις καὶ δόσεις] τὸ σπου-
 δάζειν μεγάλα λαμβάνειν, ἐλάχιστα δὲ διδόναι. — ἘΔ. 14, καὶ τὰς
 ἐναντίας... εἶχομεν.] ΗΔ, ΑΤ, ἔχομεν· πλὴν εἰ μὴ τις τὸ κατ'
 ἀόριστον προαιροῖτο, ἔσχομεν. Ὁ νοῦς, Πολλῶ χρόνῳ ὑπολήψεις
 εἶχομεν ἐναντίας ταῖς ὀρθαῖς ὑπολήψεσι. — ἘΔ. 17, ἀπὸ τῶν
 χειλῶν αὐτόθεν] ἀπὸ μόνων τῶν χειλῶν. — ἘΔ. 20, Τί ὑποκρίνη
 Ἰουδαίους, ὦν Ἕλληνας;] ΔΓ, Τί ὑποκρίνη, Ἰουδαῖος ὦν, Ἕλληνας. Ὅποι-

τέρως δ' ἂν γράφης, ἠπόρηται εὐλόγως τοῖς κριτικοῖς, τίνας ἐνθάδε καλεῖ Ἰουδαίους ὁ Ἐπίκτητος· καὶ φασὶ τινες τοὺς Χριστιανούς εἰκὸς εἶναι νοεῖσθαι. Πολλοὶ γάρ τῶν κατ' ἐκείνο καιροῦ συγγραφέων, Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων, συνέχουν τοὺς Χριστιανούς τοῖς Ἰουδαίοις — ὅταν δὲ ἀναλάβῃ τὸ πάθος κ. τ. λ.] ὅταν δὲ καταπεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς αἰρέσεως, ὡσπερ καὶ ὁ ἐκ γενετῆς τοῖς Ἰουδαίοις συγκατειλεγμένος, καὶ οἰονεὶ δευσοποιῶ βαφῇ βεβαμμένος, τότε κ. τ. λ. Ἴσως μέντοι καὶ τὸ βεβαμμένου ὡδε ἴσον δύναται τῷ βεβαπτισμένου, ὡς ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῶν ἐξῆς, εἴτε τὸ Χριστιανῶν βάπτισμα αἰνιττομένου, εἴτε καὶ τοὺς βαπτισμούς, οἷς ἐχρῶντο οἱ Ἰουδαῖοι. — ἘΔ. 21, παραβαπτισταί.] Τῶν τις κριτικῶν ἠδούλετο διορθοῦν, Παραβαπτιστοί. Ὁ δ' οὖν νοῦς, Νόθοι καὶ οὐ γνήσιοι μεταξὺ τῶν ὄντως βεβαπτισμένων, τουτέστι τῶν οὐ μόνον τὸ βάπτισμα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκούλουθον καὶ προσήκοντα τῷ βαπτίσματι βίον παραδεξιμένων. Οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς Παραβαπτίσματα καὶ Παραφωτίσματα ἐκάλουν τὰ τῶν αἰρετικῶν, ἢ τῶν ἄλλως ὀπωσοῦν ἀπεσχισμένων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας βεβαπτίσματα (SUICER. *Thesaur. ecclesiast.* tom. II, p. 590). — ἀσυμπαθεῖς πρὸς τὸν λόγον] ἀσυμφώνους τῷ λόγῳ, ἀλλὰ λέγοντας, καὶ ἄλλα πράττοντας. — ἘΔ. 22, τὸν τοῦ Αἰάντος λίθου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (ἦ, 268).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἱ, ἘΔΑΦΙΟΝ 1, ταύτην δ' ἀδούλευτον.] « Ἀδούλευτος, » οἰκέτης ἐνὶ δεδουλευτικῶς, καὶ μὴ παλίμπρατος » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 7, τοῦ πατρὸς. . . ὅτι καὶ ἀδελφὸς εἶ.] Ἐπιθετὸν τὸ Ἐγχειρίδιον (§ XXX). — ἘΔ. 9, θίδρακος.] Ἀποκατέστησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν θίδρακος, εἰς τὴν χώραν τῆς ἐν ἄλλοις θρίδακος, οὐχ ὡς ἕτερόν τι σημαίνουσιν, ἀλλ' ὡς ἀμφοτέρως λεγόμενον (κατὰ τὸ Καρδία, Κραδία)· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσύχιον, « Θριδακίνη, θίδραξ καὶ » θρίδαξ. » Διστάζει δ' οὖν οὐκ ἀπεικίτως ὁ πρὸ ἐμοῦ, τί βούλεται ἐν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ ἢ θίδραξ ἢ θριδαξ. Ἐρρέθη μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι (Ἐγχειριδ. XXV, § 3) τοῦνομα τῆς θρίδακος· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν καλῶς εἶχεν, ἐνταῦθα δ' ἄτοπον ἔοικεν, ἄλλως τε καὶ συναπτόμενον τῷ ἐξῆς καθέρρας. Μή ποτ' ἐγέγραπτο, θόρνακος, ἢ θρανίου; ὦν τὸ μὲν, « θόρναξ, ὑποπόδιον » τὸ δὲ, « θρανίου, δίφρος, ὑποπόδιον. . . » θρόνος » σημαίνει, κατ' Ἡσύχιον; Ὄκνῳ ἀποφήνασθαι. — Ὅση ἢ πλεονεξία!] ὅσον κέρδος λήψῃ ἐκ τῆς εἰς τὸν ἀδελφὸν εὐγνωμοσύνης.

— ΕΔ. 10, πόλεως τινος εἶ.] ΔΓ (ἀμείνων) πόλεως εἶ. — ΕΔ. 11, ὑπογράφει τὰ οικεῖα ἔργα.] Ἐπιθι τὸ Ἐγχειρίδιον (XXX). — ΕΔ. 13, οὐδὲν ἀντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι φανῆς.] Κατ' ἔλλειψιν, Βούλει, ἵνα φανῆς οὐδὲν ἀντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι· πλὴν εἰ ἐγγράπτο πάλαι « Οὐδὲν » ἀν' ἀντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι ἐφάνης ». — ΕΔ. 15, ζημίαν ἠγοῦ.] Ἴσ. γρ. ζημίαν ἀν' ἠγοῦ. — καταστολήν] κοσμιότητα, εὐταξίαν, εὐσχημοσύνην, οἶαν καὶ Ἰπποκράτης (Περὶ εὐσχημοσ. § V-VII) τοῖς ἰατροῖς παραγγέλλει, « Ἐντροπή, ἐρυθρήσις καταστολή· » καὶ αὖθις, « Μελετᾶν δὲ χρὴ ἐν ἰητρικῇ ταῦτα μετὰ πάσης καταστολῆς. » — ΕΔ. 17, Ὁ δὲ διατιθεῖς] ὁ τὰ τοῦ κιναιίδου ἐνεργῶν. — ΕΔ. 19, Οὐδεὶς δίχα ἀπωλείας καὶ ζημίας κακὸς ἐστίν.] Ἄριστον ἄριστα ἐκπεφρασμένον ἀπόφθεγμα, ἄξιον τοῦ παροιμιῶδες καὶ δημοτικὸν γενέσθαι· ὡσπερ ἐστὶν ἀντιστρέφαντα φάναι, Οὐδεὶς ἀγαθὸς ἐστέρηται κέρδους, ὅ, τις τῶν Γάλλων φιλοσόφων οὕτως ἐξέφραξε, Tout bien calculé, il y a du profit à être honnête homme. — ΕΔ. 20, ὁ τὴν ρῖνά σοι ἀπολλύων.] Ἴσον δύναται ἢ ἀντωνυμία (σοι) τῷ Κατὰ σέ. — ΕΔ. 21, τὴν ὄσφρασίαν αὐτὴν] τὴν ὄσφρησιν μόνην, ὡς ἄρθως ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 22, τῶν πρὸς αὐτὸν] τῶν αὐτῷ προσηκόντων. — ΕΔ. 27, ὅπου τι σωματικὸν ἐλάττωμα, ἢ εἰς κτῆσιν.] Εἰς ΕΔ προσέθηκα τὸν διαζευκτικόν· ὁ γὰρ νοῦς, ὅπου τις βλάβη συμβαίνει εἰς σῶμα ἢ εἰς κτῆσιν. — ΕΔ. 28, ἐξαπατηθεῖς.] Ἴσως, φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐγγράπτο, Ἐξαπατήσας. — ΕΔ. 29, οὐδ' ἐγγὺς διαφερόμεθα] οὐδὲν ἡμῖν ὅλως διαφέρει, οὐδὲν φροντίζομεν. Τὸ Οὐδ' ἐγγὺς ταῦτὸ δύναται τῷ Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιά, ΕΔΔΦΙΟΝ ι, κατὰ Θήραν.] ΗΔ, ΑΤ, κατὰ τὴν Θύραν. ΔΓ, κατὰ Θύρας. Ἐτέρα ΔΓ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ, κατὰ Θύραν. Ὁ νοῦς τῆς ἡμετέρας διορθώσεως· τοῖς ἀπτομένοις φιλοσοφίας, οὐκ ἐν παρέρῳ καὶ κατὰ πάροδον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Θηρεύοντας καὶ κυνηγετοῦντας, τουτέστιν ἐσπουδασμένως καὶ προσπεπονηθῶς αὐτῇ προσέχουσιν, ὡσπερ οἱ Θηρεύοντες προσπεπώνουσι τῷ κυνηγεσίῳ, μεταθέοντες καὶ ἀνιχνεύοντες τὸ Θηρίον. Εἶρηκε δέ που καὶ Πλάτων, « Ἡ γὰρ » φιλοσοφία Θήρα τῆς ἀληθείας ἐστίν. » — ΕΔ. 2, διέσεως.] Τεταρτημόριον τόνου ἢ διέσις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μουσικῇ, ἕτερον τῆς τῷ αὐτῷ ἀνόματι νῦν καλουμένης διέσεως (dièse). — ΕΔ. 3, τοῦ ἀποβάλλοντος] τοῦ μὴ ἐπιβάλλοντος, τοῦ μὴ προσήκοντος. — ΕΔ. 6, τὴν οἴησιν] τὸ οἶσθαι καὶ ὑπαλαμβάνειν αὐτὰ οὕτως ἔχειν. — ΕΔ. 8,

καὶ ἡ οἴησις.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — ΕΔ. 10, Ἐπεὶ δο-
κεῖς.] ΔΓ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ, ἐπειδὴ δοκεῖς. — ΕΔ. 13, Ἦδ' ἀρχή.]
ΗΔ, ΑΤ, Ἰδ' ἀρχή. ΔΓ, Εἰδ' ἀρχή, ὃ τινες παρήνουν τρέπειν
εἰς τὸ, Εἴη δ' ἀρχή, ἢ Ἡ δ' ἀρχή. Ἡ ἡμετέρα ἀντωνυμία λέγει,
ὃ μικρὸν ὑποβῶς ἐπαναλαμβάνει Ἐπίκτητος, « Τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ φιλο-
» σοφίας. » — ΕΔ. 14, Πάντα καλῶς ἔχει.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ
ἐμοῦ, ΑΤ, ἔχειν. — ΕΔ. 20, Ἀβεβαίῳ τινί.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.
Ἀβεβαίῳ οὖν τινι. — ΕΔ. 22, ὀξύ βλέπεῖς.] ΗΔ (ἦν συνῆκε καὶ ὁ πρὸ
ἐμοῦ) ΑΤ ὀξυβλεπεῖς, ἢ ὀξυβλεπεῖς. — ἐν σοι ζυγόν.] Ἀνωτέρω δὲ
ἐπὶ τοῦ παρόντος κεφαλαίου (§ 13) τὸν ζυγόν, ἀρσενικῶς εἴρηκε.
Λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως τὸ δὲ οὐδέτερον τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνι-
σμοῦ μᾶλλον ἐσιν, οἷον καὶ τὸ παρά τοῖς Ἐβδομήκοντα (Λευιτ. ιθ', 36)
« Ζυγὰ δίκαια, καὶ στάθμια δίκαια. » Παρὰ τὸ ὑποκοριστικὸν Ζυ-
γάριον ἔπλασεν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια τὸ θηλυκὸν Ζυγαρία (ba-
lance)· τὸ δὲ καδιέμενον εἰς θάτερον τοῦ ζυγοῦ μέρος βαρὺ τι σῶμα
ἐκ μετάλλου ἢ τινος ἐτέρας ὕλης, ᾧ παραβάλλεται τὸ σταθμώμενον,
δι' ἐτέρου ὑποκοριστικοῦ σημαίνει, τοῦ Ζύγιον (poids).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιβ', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων] τῶν Στωϊ-
κῶν. — ΕΔ. 5, Τοὺς μὲν ἄλλους εἰδ' χαίρειν κ. τ. λ.] Σωκράτους ρή-
ματα (Πλάτ. Γοργ. § 29, σελ. 180 ἡμετ. ἐκδ). — ΕΔ. 6, Ἀρά γε
ὁ φθονῶν χαίρει;] Καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν Σωκράτους. (Ἀπομνημ. Γ, ΙΧ,
§ 8, σελ. 95). — ΕΔ. 9, οὐ γὰρ ἀντακολουθεῖ τῷ κεφαλαιῳδεῖ τὸ
ὀρικόν.] ΗΔ, ΑΤ, τὰ ὀρικά ὅπερ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ΕΔ ἀπεδέξατο ἀντὶ
τοῦ παρ' ἅπασιν τέως φερομένου, τῷ ὀρικῷ. Ὁ νοῦς οὐκ ἀντιστρέφει
ὁ ὀρισμὸς τῷ ὀριστῷ, ὅπερ ἦν τὸ Κεφαλαιῳδες, τουτέστιν, ἐν ἐνὶ ῥήματι
συντόμως καὶ ἐν κεφαλαίῳ ἐδήλου τὸ πρᾶγμα, ἢ τὸ πρόσωπον. Πι-
στοῦται τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν, ἢ ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. κακὴ ΔΓ, τὸ
ὠρικόν. — ΕΔ. 10, τεχνικά... φορτικά] τὸ κεφαλαιῳδες δηλονότι
καὶ τὸ ὀρικόν, ἃ διὰ τοῦτο παρέλειπεν ὁ Σωκράτης, ἀπλῶς διαλέγε-
σθαι βουλόμενος, καὶ οὐχ ὡς οἱ τεχνολόγοι ἢ οἱ σοφισταί. — ΕΔ.
14, προενέγκασθαι.] Τυπογραφικῶς ἡμαρτηθῆσαι ἔοικε τὸ Προ-
ενέγκασθαι τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 16, Αἰψά τε καὶ μέγα.] Ἐκ τοῦ
Ἡσιόδου (Θεογον. 87). Τὸ δὲ Αἰψα ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια μετεσχη-
μάτισεν εἰς τὸ Ἀψά ἐπίρρημα, ἀπὸ πληθυντικοῦ οὐδετέρου· οὐ τὸ ἀρσενι-
κὸν Ἀψός, ἢ Ἀψύς, τὸν ταχύν ἢ ὀξύν, καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ὀξύθυμον
σημαίνει, ὃν καὶ Ἀψόθυμον καλοῦμεν. Εἰκὸς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις

τοιούτόν τι ἐπίθετον ὑπάρξει Αἰψός, ἥπερ ἐστι τεκμήρασθαι ἐκ τοῦ παραγώγου, Αἰψηρός. — ἘΔ. 18, ΑΡΑ τῷ τυχόντι.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ (ἴσως ἄμεινον) ΕἶΤΑ. — ἘΔ. 20, ἥ καὶ ἄλλο τι ἐκτήσω ΤΟΥΤΩΝ ἄμεινον;] Ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ ΠΑΝΤΩΝ. — ἘΔ. 24, τί δέ σοι, βέλτιστε ΜΕΛΕΙ;] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ προσέθηκα τὸ ῥῆμα — ΚΡΙΤΗΣ ΜΟΥ Εἶ;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΙΣ ΜΟΥ *Εἶ, ὥπερ ἀστερίσκον ἐπέγραψεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, τὸ ἡμαρτημένον τοῦ χωρίου δηλωῶσαι βουλόμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17, ἘΔΑΨΙΟΝ 4, Τί ἐστὶν ὄχλος, ἢ τί ὄχλου ἔπαινος.] Παράθεσ τούτοις τὰ τῷ Σωκράτει πρὸς τὸν Χαρμίδην εἰρημένα (Ἀπομνημ. Γ, VII). — ἘΔ. 11, Μῆ τι περὶ τοῦ μὴ ψεῦδος ὑπολαβεῖν.] Ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων λείπει τὸ δεύτερον τῶν ἀπαγορευτικῶν μορίων. — ἘΔ. 13, Μετοκλάζει.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (ν', 281). — ἘΔ. 15, Ἀντίγονος... ἠγωνία.] Κατεχώρισα εἰς τοῦ Ἐγχειριδίου τὰ τε Προλεγόμενα (σελ. 16') καὶ τὰς σημειώσεις (σελ. 136), ἐκ τοῦ Συμπλικίου παρεληφώς, τὸ ὑπὸ τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως Ἀντιγόνου εἰρημένον περὶ Ζήνωνος. Τῶν δὲ κριτικῶν τις πλημμελῶς φησὶ τὸν Συμπλικίον συγχέει τὸν Ἀντίγονον τοῦτον μετὰ τοῦ τῆς Μακεδονίας βασιλέως Ἀντιγόνου, τοῦ ἐπικληθέντος Γονατᾶ· τοῦτον γὰρ εἶναι τὸν προσομιλήσαντα πολλάκις τῷ Ζήνωνι. — ἘΔ. 17, Πῶς μ' ἀποδεξεται.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XXXIII, § 13). — ἘΔ. 19, Εἶτ' οὐκ ἔστι σοι, ὡς θελεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶτ' οὐκ ἔστι γὰρ, ὡς θελεῖς. Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. γράφεται ἔββββββ. — ἘΔ, 24, ὁ πρὸς τοὺς πειρατάς, ὁ πρὸς τὸν ὠνησάμενον.] Ἐρεῖ ταῦτα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, α, 115-116). — ἘΔ. 25, Ἐκείνοις μεμελέτηται, τοῖς θαρρόουσι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκείνοις, οἷς μεμελέτηκε, τοῖς θαρρόουσι. Ὁ νοῦς, Σωκράτει καὶ Διογένει, καὶ τοιούτοις ἄλλοις θαρράλεοις ἀνδράσι, μεμελέτηται τὸ λέγειν. — ἘΔ. 27, Οὐκ ἔστι δ' ἐν σοὶ κ. τ. λ.] Οὐκ εἶ σὺ ἄξιος ἄρχων πόλεως γενέσθαι, οὐκ ἐνορῶ ἐν σοὶ ἄνδρα τοιαύτης ἀρχῆς ἄξιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 18, ἘΔΑΨΙΟΝ 4, Καὶ γὰρ, σκυτεὺς... ἀτερπές.] Ἡ συνάρτησις, Καὶ γὰρ ἀτερπές παρεῖναι καὶ παρακολουθεῖν, πῶς τις μανθάνει σκυτεὺς εἶναι. Τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ Σκυτεὺς φέρει Σκυτέως ὥπερ εἰ συνάπτεις τὸ ἄρθρον (τὴν σκυτέως) εὐοδωτέραν ποιήσεις τὴν σύνταξιν, ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 11, Ζητοῦμεν.] Ἰσ. γρ. προστακτικῶς, Ζητῶμεν. —

ποῖοί τινες εἰσίν,] οἱ Θεοὶ· καὶ περ ἀνωτέρω ἐνικῶς φήσας, Θεόν. Συνηθεὶς γὰρ ὅτι μάλιστα Ἐπικτήτῳ ἐν ταῖς Διατριβαῖς μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἐνικῶν εἰς τὰ πληθυντικὰ, καὶ ἀνάπαλιν. — ἘΔ. 16, ἀγαθὸν καὶ κακόν.] Λέγουσιν αἱ τρεῖς αὗται λέξεις ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων. Ἐξαλείφει ταύτας καὶ ὁ παραβαλὼν ἀντιγράφος τὸ ἐμὸν ΤΡ. — ἘΔ. 17, τὰς τρεῖς στρατείας.] Τρις ὄφειλεν ἐστρατεῦσθαι ὁ βουλόμενος τῆς Συγκλήτου γενέσθαι· κατὰ γε ὃν ἐβίου χρόνον Ἐπικτήτος. Τοῦτο γὰρ ἄλλοτ' ἄλλως συνέβαινε κατὰ τὸ βούλημα τῶν κυρίων. — ἘΔ. 20, ἀνασχέσθαι μου.] ΔΓ, ἀνέχεσθαι μου. — ἘΔ. 22, ἐπιβολαὶ ἀνομολογούμεναι] αἱ ἐγχειρήσεις σου ἀσύμφωνοι, καὶ αὐταὶ ἑαυταῖς μαχόμεναι. — ἘΔ. 27, ἄρα γ' ἔχομεν κ. τ. λ.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. εἶτα ἔχομεν· ἐπίρρημα κακῶς ὀξεία ἀντὶ περισπωμένης (εἶτα) ταθέν· ὁθεν δηλοῦται ΔΓ οὐκ ἀπίθανος εἶτε, ἀναποδοτικῶς πρὸς τὸν ἐχόμενον διαζευκτικόν, « εἶτε ἔχομέν τινα ... » σχέσιν, ἢ οὐδεμίαν. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιε', ἘΔΆΦΙΟΝ 4, ἀποκαρτερεῖν,] ἀποχῆ τροφῆς ἐκουσίῳ ἐξάγειν ἑαυτὸν τοῦ βίου. — ἘΔ. 8, τί ποιεῖς ἄνθρωπε; οὐ πᾶσιν.] Κακῶς ἐπλεόνασαν αἱ πέντε λέξεις αὗται. — τὴν ἀρχὴν ὙΠΟΣΤΗΣΑΙ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΠΟΙῆΣΑΙ. ΔΓ, στήσαι. — ἘΔ. 9, ἂν δὲ σαπρὸν ὑποστήσης καὶ καταπίπτον οἰκοδομημά τι, οὐχ ὅσῳ ἂν πλείονα κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΓ, ... καὶ καταπίπτον· οὐκ οἰκοδομημάτων, ὅσῳ ἂν πλείονα κ. τ. λ. — ἘΔ. 10, καὶ τῆς μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς.] Ζήτει τὴν ἐξηγήσιν ἀνωτέρω (II, ε', 26). — ἘΔ. 13, οὔτε πείσαι οὔτε ῥῆξαι] οὔτε πειδοῖ οὔτ' ἀνάγκη μεταθεῖναι. — ἘΔ. 17, μεταθεῖσθαι.] ΔΓ, μετατίθεσθαι. — ΟὔΤΟΙ μανικοὶ τόνοι κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ, ΟὔΤΟΙ Οἶ. Τὸ ἀμετάπεισον τοῦτο, νοσοῦντός ἐστι μανία, οὐχ ὑγιαίνοντος ἰσχύς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιε' ἘΔΆΦΙΟΝ 2, ἔξω] τῆς σχολῆς. — ἘΔ. 4, ἐκεῖ κρείττων ΓΙΝῆ.] Τοῦτο προειλόμην τὸ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι τοῦ ΓΕΝῆ. — ἘΔ. 9, στατὸν ἔχει καλὸν] τὸν ἄλλως ὀρθοσταδίου καλούμενον χιτῶνα, αὐληταῖς καὶ κισσαροδοῖς οἰκειῶν, ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. « Ὄρθοσταδίοι χιτῶνες, οἱ στατοὶ, ὑπόκομμα μὴ ἔχοντες· » οἱ δὲ συρόμενοι, συρτοί, » φησὶν Ἡσύχιος. — Ὄχλου βοή] ἢ ἐν τῇ συνηθείᾳ παρ' ἡμῖν συνθέτως γραφομένη καὶ προφερομένη, Ὄχλοβοή (gameur). Οἱ δ' ἀμελέστεροι καὶ Ἀχλαβοὴν λέγουσι. — ἘΔ. 14, ἐνταῦθα] ἐπὶ τῶν μειζόνων, ἢ τὸ ἐκ τῶν μυξῶν παράδειγμα. —

ΕΔ. 17, Τίς ἡμῶν ἐνεκοιμήθη ὑπὲρ ἐνεργείας.] Διέγραψα τὸ πρὸ τοῦ ῥήματος ἀρνητικὸν μόριον, παραινέσαντων τοῦτο καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ. Ἐνεκοιμῶντο ἐν τοῖς ναοῖς τῶν θεῶν, καὶ κατ' ἐξάιρετον τοῦ Ἀπόλλωνος, οἱ βουλούμενοι δι' ἐνυπνίων μαντείαν λαθεῖν περὶ τῶν μελλόντων. Ἴδε τὸν Ἡρόδοτον (VIII, 134) καὶ τὰς εἰς ἐκεῖνον σημειώσεις τῶν κριτικῶν. — ΕΔ. 18, τετρίμμεθα] γεγυμνάσαμεθα. — ΕΔ. 20, κατάγλωσσοι] λάλοι· οὕς συνηθέστερον Γλωσσάργους ἢ Γλωσσάλγους καὶ Στομάργους ἐκάλου· παρὰ δὲ τῷ Ἀρκαδίῳ (σελ. 76) καὶ « Γλωσσός, » ὁ λάλος » εὔρηται. Ἐν δὲ τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ καλεῖται Γλωσσᾶς. — ΕΔ. 24, τί ἐστὶ τὸ βαροῦν ἄλλο ἢ ΔΟΓΜΑΤΑ.] Ἄμεινον ἂν ἦν, ὡδὲ γε, ἐνικῶς, ΔΟΓΜΑ. — ΕΔ. 26, Θέλεις ΣΕ ΟΥΝ καὶ ἡμεῖς παιδίοις ΟΜΟΙΩΜΕΝ;] Γραπτέον, οἶμαι, « Θέλεις ΟΥΝ καὶ ἡμεῖς παιδίοις ΟΜΟΙΩΘΩΜΕΝ; » ὡς ὑπονοεῖν παρέχει ἡ ἐξῆς διάφορος γραφή. — ἀξιοῦ.] ΔΓ, ἀξιοῦμεν. — ΕΔ. 28, Τίς δ' ὁ νόμος.] Ἐκ ΔΓ ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, Τί δ' ὁ νόμος — ΕΔ. 29, κλάειν τὴν τίτθην καὶ μᾶμμην] μετὰ θακρῶν ἐπικαλεῖσθαι τὴν τροφὸν καὶ τὴν μητέρα. Ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἐξεδέξατο ὁ Σνεϊδέρος (λέξ. Μᾶμμη) τὸ ἐνθάδε, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (§ 43) Μᾶμμην· ἐπεὶ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις τὸ Mamma καὶ τὸν μαστὸν σημαίνει. — ΕΔ. 30, Ἄλλος ἐλθὼν, ὅτι κ. τ. λ.] Ἄλλος, ἐλθὼν τυχὸν ἀφ' Ἑλλάδος, κλαύσεται, ὅτι οὐκέτι μέλλει πίνειν τὸ ὕδωρ τῆς ἐν Βοιωτίᾳ κρήνης, τῆς Δίρκης (Ἰδ. Στράβων. σελ. 408). — ΕΔ. 31, Θερμάς τε τὰς,] Θερμαί, θηλυκῶς, κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, Thermæ. τὸ δ' οὐδέτερον, Θερμά, (Thermes), προσυπακουόμενον ἔχει τὸ ὕδατα, ἢ Λουτρά. — Πράγματα τὰ τυγχάνοντ' ἐμπέση.] Ἑλληνικώτερον ἂν εἶπε, πράγματα τύχη ἐμπέσοντα, ἢ πράγματα τὰ τυχόντ' ἐμπέση. — ΕΔ. 32, τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης τῶν κύκλων.] Προσέθηκα τὰς τελευταίας δύο λέξεις (τῶν κύκλων) ἐκ ΔΓ προσεγεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ. — ΕΔ. 33, ἔτι ποθεῖς;] Ἰσ. γρ. τί ἔτι ποθεῖς; — ΕΔ. 34, Εἰσαγωγὰς ἐπραξα,] ἐπραγματευσάμην, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ ὡδὲ τε καὶ ἀνωτέρω (I, κθ', 23). Ἴσως ὡδὲ τε κακῆ γραπτέον, ἘΓΡΑΨΑ. — Χρυσίππεια] Χρυσίππου συγγράμματα. — ΕΔ. 37, ἘΤΙ οὗτος ἀνιᾶται μένων;] Ἴσως ἐγράφετο, ΤΙ, ἢ γοῦν, ΤΙ ἘΤΙ. — ΕΔ. 38, Ταχύ γ' ἂν ὁ τοιοῦτος... ΦΥΓΕῖΝ εἰς ἅπαντα κ. τ. λ.] Ἴσως, ΦΥΓΩΝ, ὅπερ ὑπενόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. Ονοῦς, ὁ ἐν τοῖς οὕτω μικροῖς ὑπομεῖναι μὴ δυνάμενος, ἢ πού γε ὑπομεῖναι φυγαδευθεῖς φυγὴν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον (τὴν συντομώτερον λεγομένην

ἀειφυγίαν) κ. τ. λ. — ἘΔ. 41, τὸ λεγόμενον τοῦτο, Ἀπονοήθητι κ. τ. λ.] Ἐπειδὴ ἡ ἀπόνοια, ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεται, οὐδὲν ἄλλο οὔσα ἢ ἄκρα θρασυτήτης, ἐνταῦθα τὸ Ἀπονοεῖσθαι ὑπὲρ εὐροίας, τουτέστιν εὐδαιμονίας, δηλονότι καταχρηστικῶς ἐκληπτέον, τουτέστιν, Ἄραι πόλεμον κατὰ παθῶν ἄσπονδον, καὶ μάχου τούτοις ὡς ἐκμαινόμενος ὑπὸ τοῦ τῆς εὐδαιμονίας ἔρωτος· ἐνθεν εἰκὸς καὶ εἰς παροιμίαν ἐκπεσεῖν, τὸ Ἀπονενοημένως φέρεσθαι πρὸς τὰ καλά. — ἘΔ. 43, ἐν βοὸς κοιλιὰ καθήμενος, ἐκδέχου σοῦ τὴν μᾶμμην κ. τ. λ.] Συναπορῶ καὶ αὐτὸς τοῖς κριτικοῖς, τί σημαίνει τὸ Ἐν βοὸς κοιλιὰ καθῆσθαι. Ὁ πρὸ ἐμοῦ, λῦσαι βουλόμενος τὸ ἀπορούμενον, τοῦτο μὲν, παρέθετο τὸ τοῦ Ἡροδότου (Η, ρκθ'), ὅς φησι τὸν ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύσαντα Μυκερῖνον, τὴν μόνην αὐτῷ οὔσαν θυματέρα, ἀποθανοῦσαν, « Βου- » λόμενον περισσώτερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι, ποιήσασθαι βοῦν ξυλίην » κοιλίην * καὶ ἔπειτα καταχρυσώσαντά μιν ταύτην, ἔσω ἐν αὐτῇ » θάψαι ταύτην δὴ τὴν ἀποθανοῦσαν θυματέρα. » Τοῦτο δὲ, ὑπελάμβανε τὴν Μάμμην ἐνθάδε ἐκδεκτέον εἶναι, οὐκ ἐπὶ τοῦ μητέρα, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μαστοῦ, κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν mamma, ἢ ἡ ὁ νοῦς, ὡς μόσχος τῇ κοιλίῃ τῆς βοῦς προσισχόμενος, ἐκδέχου τὸν μαστὸν, μέχρις ἡ χορτάση. — ἘΔ. 45, ἀντὶ Προκρούστου καὶ Σκίρωνος.] Ἐπίθε τὸν Πλούταρχον (Θησ. § 10-11). — ἘΔ. 47, μηδὲ ποθ' εὐρεῖν.] Ἐκ ΔΓ (κακῶς ἐψιλωμένης εὐρεῖν) ΑΓ, εὐροεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἑξ', ΕἰΔΑΦΙΟΝ 3, μαθεῖν θέλομεν, Οἱ μὲν ὡς κομψά κ. τ. λ.] Προσέθηκα τὰ δύο μόρια, ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — Περιποιήσονται] χρήματα. — ἘΔ. 5, Θεόπομπον] τὸν Χίων, τὸν Ἰσοκράτους μαθητήν. — Ὅς ποῦ καὶ Πλάτωνι κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ Ὄφοῦ. ΔΓ ὡς ποῦ. — ἘΔ. 6, Οὐδεὶς ἡμῶν πρὸ σου... τὰς φωνάς;] Θεόπομπον τὰ ῥήματα ταῦτα ἀποτεينوμένου πρὸς Πλάτωνα, ἐκ τοῦ ἐπιγραφομένου Κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς συγγράμματος· ἐν ᾧ Θεόπομπος, καὶ τῶν προκατειλεγμένων μακρῶ δεινότερα ὀνειδίζει τῷ Πλάτωνι, οἷόν ἐστι καὶ τότε, « Τοὺς πολλοὺς » τῶν Διαλόγων αὐτοῦ ἀχρεῖους καὶ ψευδεῖς ἂν τις εὔροι· ἄλλοτρίους » δὲ τοὺς πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίους δὲ κακῶν » τῶν Ἀντισθένης, πολλοὺς δὲ κακῶν τῶν Βρύσσωνος τοῦ Ἡρακλεώτου. » (παρ' Ἀθην. XI, σελ. 508). — Ἐφθεγγόμεθα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, φθεγγόμεθα. — ἘΔ. 9, ἀνάτεινον] ὑπέρθες, ἀνάβαλε τὴν τροφήν, ὅς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. Χρήσεται καὶ τοῖς ἐξῆς (III, κβ', 73) τῷ

ρήματι ἔφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο καὶ ἕτερός τις (παρὰ τῷ Ἄθην. σελ. 156) εἰπὼν, « Ἀνέτεινες γὰρ ἡμᾶς ὥσπερ νηστείαν ἄγοντας. » Τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, τὴν Ἀνάτασιν, εὐρήσεις παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Πῶς ἄν τις διακρ. τὸν κολ. τοῦ φίλ. § 20) ἀντικειμένην τῇ τροφῇ, « Διστά- » ζοντα περὶ λουτροῦ καὶ τροφῆς, ὁ μὲν φίλος ἐφέξει. . . . ὁ δὲ κόλαξ εἰς » τὸ βλανεῖον ἔλκει, καὶ κελεύει νεαρόν τι παρατιθέσθαι, καὶ μὴ » κακοῦν ἀνατάσει τὸ σῶμα. » — Σικύασον.] Ἐνὶ ῥήματι τὰ δύο, Πρόσθαλε σικύας· καθάπερ καὶ οἱ Γάλλοι, Appliquer des ventou- ses, καὶ Ventouser. — ἘΔ. 10, Οὕτως ἔχει καὶ ἐνθάδε· ΠΕΡΙ τῶν κατὰ τὸν βίον ἈΓΑΘῶΝ καὶ ΚΑΚῶΝ, καὶ ΣΥΜΦΟΡῶΝ καὶ ἈΣΥΜΦΟΡῶΝ, τίς ἡμῶν οὐ λαλεῖ;] ΗΔ ἢ τε γραφὴ καὶ ἡ διάπτυξις, ΑΤ, « Οὕτως ἔχει καὶ ἐνθάδ', ἘΠΙ τῶν κατὰ τὸν βίον. ἈΓΑΘῶΝ καὶ » ΚΑΚῶΝ, καὶ ΣΥΜΦΕΡΟΝ καὶ ἈΣΥΜΦΟΡΟΝ, τίς ἡμῶν οὐ λαλεῖ; » ΔΓ ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἐκδόσεσι μόνη αὕτη φέρεται, « Ἀγαθῶν καὶ » κακῶν », ἀφ' ἧς ὀρμώμενος διεσκεύακα καὶ τὰ λοιπά. Ἡ αὐτὴ δὲ ΔΓ προσγέγραπται καὶ τῷ ἐμῷ ΤΡ, οὐ μέντοι ὡς διάφορος γραφὴ, ἀλλ' ὡς διόρθωσις, προηγουμένου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ forte (ἴσως). — ἘΔ. 14, Δυσροεῖς] κακοδαιμονεῖς. — ἘΔ. 15, τὸν δεύτερον τόπον] τὸν ἕνα τῶν τριῶν, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (III, β', 1-2) — ἘΔ. 16, καὶ σχεδὸν αἰσθητὴν παρέχοντος κ. τ. λ.] Ἡ περιαιρετέον τὸν σύνδεσμον, ἢ γραπτέον, « Καὶ σχεδὸν αἰσθητὴν παρέξω (ἢ παρέξει) σοι. » — ἘΔ. 20, Εἶτα ΟΥ' τιμωρήσομαι. . . ὑβρίσαντα;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, « Εἶτα ΟΥ' ΤΩ τιμωρήσομαι. . . ὑβρίσαντα. » — Ἀποκτείνω ΜΟΥ τὰ τέκνα.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΜΕΝ. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ ῥῆμα εἰς τὸν μέλλοντα Ἀποκτενῶ τρεπτέον εἶναι ᾠήθησαν. Ἀλλ' ἐκδεκτέον τὸ Ἀποκτείνω προστακτικῶς, πρὸς ἑαυτὴν παρακελευομένης τῆς Μηδείας. — ἘΔ. 22, οὐ μᾶλλον.] Ἴσως (ὥσπερ εἶκαξεν ὁ πρὸ ἐμοῦ) γρ. Οὐθεὶς οὐ μᾶλλον. — ἘΔ. 24, ἀποτεύξῃ, περιπτώσεις.] Οὕτως ἐξέδωκεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, « ἀποτεύξει, περιπτώσει » ἐξ ἀντιγράφων μὲν μεταποιήσας τὸ πρῶτον (ἀποτεύξει) εἰς μέσον ῥήματος μέλλοντα ὕστεροπρόσωπον, προσθεῖς δὲ τὸ σ τῷ δευτέρῳ, ὡς μέλλοντι δῆθεν (παρὰ τὸ Περιπτώω) συνωνύμῳ τῷ Περιπεσῆ. Ἄμεινον ἄν, οἶμαι, ἐγράφετο, Περιπτώσῃ, κατὰ μέσον μέλλοντα, τοῦ κατ' Ἐπίκτητον μὲν ἑλληνισμοῦ, οὗ γε μὴν παρὰ τὴν ἀναλογίαν, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνώμαλος παρακείμενος τοῦ Πίπτω, ὁ Πέπτωκα, μέλλοντα ὑπαγορεύει Πτώσω καὶ Πτώσομαι (κατὰ τὸ Κεχρύσωκα, Χρυ-

σώσω καὶ Χρυσώσομαι) — ἀπλῶς ἂν τιμὴ τῶν ἀπροαιρέτων] χαρίστη. — ΕἸΔ. 26, ταλαίπωρε.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, τῶν πρὸ ἐμοῦ γραψάντων ἐκ ΔΓ (προσεσημειωμένης καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ) Ἀταλαίπωρε. Κέχρηται μὲν καὶ τῷ στερητικῷ ἀλλαχοῦ Ἐπίκτητος· ἀλλ' οὐκ εἰκὸς χρήσασθαι ἐνταῦθα, ἔνθα μικρὸν ὑποβάς (ΕἸΔ. 34) ἐρεῖ, « Οὐκ ἀπάγξῃ. . . τάλας; — ΕἸΔ. 28, ΘΕΛΟΝΤΟΣ, μηδὲν οὐκ ἔσαι.] Προσγραπτέον ἴσως ἐκ δευτέρου τὸ ἐπίρρημα, Πῶς ΘΕΛΟΝΤΟΣ. Οὐοῦς, Πῶς μηδὲν γενήσεται, ὧν μὴ θέλεις γενέσθαι, πῶς μηδὲν μὴ γενήσεται, ὧν θέλεις μὴ γενέσθαι. — ΕἸΔ. 29, κατὰ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν] μετὰ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς (dessein). — ΕἸΔ. 33, καὶ οἰνωμένος, καὶ ἐν μελαγχολίᾳ.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, ιγ', 23) σημειωθέντα. — ΕἸΔ. 34, Οὐκ ἀπάγξῃ.] Παραπλήσιον ὅπερ ὁ πολὺς ὄχλος λέγει παρ' ἡμῖν, Δὲν Πᾶς νὰ χαθῆς! ἀντὶ τοῦ ὙΠΆΓΕΙΣ. — ΕἸΔ. 35, καὶ σὺ μεγάλως, εἰς τὸν Ξενοφῶντος χαρακτήρα.] Εἰκὸς ταῦτα διὰ τὸν Ἀρρίανον, παρόντα τότε, ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, εἰρωνευομένου μετ' ἀστειότητος λελέχθαι. Ἀρρίανος γὰρ ἐστὶν ὁ μάλιστα τὸν Ξενοφῶντειον χαρακτήρα παράδειγμα προβαλλόμενος. — ΕἸΔ. 36, ὀρμάτε, ἐπιβάλλεσθε, προτίθεσθε.] Ἴδε τὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, δ' 14) σεσημειωμένα. — ΕἸΔ. 37; Εἰς οἷαν περίεσιν ἈΠΕΡΧῆ ΜΟΙ, τέκνον κ. τ. λ.] ἩΔ ἀντὶ τοῦ ἈΠΕΡΧΟΜΑΙ, οὐ τὸ ἄτοπον κατανενοήκασι καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν. Ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ μαθητοῦ τὰ λεγόμενα, κατὰ τοῦ διδασκάλου Ἐπίκτητου· Ἀφιλόστοργος, φησὶ, γέρον, ὅστις ἐξερχομένου μου οὐκ ἔκλαυσεν, οὐδ' εἶπεν, Εἰς οἷους κινδύνους, τέκνον, μέλλεις ἐμβαλεῖν σεαυτόν; — ἄψω λύχνους] λυchnοκαίαν ποιήσω ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ σου. Λυchnοκαίαν ἐκάλουσιν οἱ ἀρχαῖοι, τὴν παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις, καὶ παρ' ἡμῖν νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ, σημαντικωτέρως καλουμένην φωτοχυσίαν (illumination). — ΕἸΔ. 39, ἀποβάλλοντας.] Γραπτέον, οἶμαι, ἀποβαλόντας. — ΕἸΔ. 40, εἰσαγωγάς.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, παραβάλλοντος τοῖς ἐν τοῖς πρόσθεν (II, ις', 34), ἀντὶ τοῦ ΣΥΝΑΓΩΓΑΣ. — μετὰ τῶν Ἀντιπάτρου καὶ Ἀρχεδήμου διέλθωμεν.] Ἐμνημόνευσε τοῦ Ἀρχεδήμου καὶ ἀνωτέρω (II, δ', 11)· μνημόνευσει δ' ἐν τοῖς ἑξῆς (II, ις', 2) καὶ δεύτερον Ἀντιπάτρου τοῦ Ταρσεως, Σταϊκοῦ φιλοσόφου τῶν οὐκ ἀσῆμων.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιγ', ΕἸΔΆΦΙΟΝ 2, γνώση τὸ γινόμενον] ὅτι ἀπώλεσας τὴν ἕξιν τοῦ ἀναγινώσκειν. — ΕἸΔ. 3, κἂν ἀναπέσης] ἢ ἀνακλιθῆις, ἢ ἄλλως ἀμελήσας τοῦ βαδιῆζειν. Ἐκ ΔΓ εἰλήφασιν οἱ πρὸ

ἐμοῦ τὸ Ἄναπέσης, ἀνδ' ἧς ἔφερον αἱ ἀρχαῖαι ἐκδόσεις γραφῆς,
 ΔΙΑΠΕΨΗΣ· ὑπὸ ταύταις λαυθάνειν ἔμοι γε δοκεῖ ἐτέρα βελτίων γραφῆ,
 ΔΙΑΝΑΠΑΨΗ. — ἘΔ. 4, εἴ τι . . . ἐκτικὸν] εἴ τι ἐπιθυμεῖς γενέσθαι
 σοι ἐν ἔξει, καὶ ἐπομένως εὐκολον. Ἐκτικὸν ἐστὶ τὸ τῆ Γάλλων φωνῆ
 habituel. — ἘΔ. 8, τὰ ἀρρώσθηματα. . . οἱ φιλόσοφοι] οἱ Στωϊκοὶ
 δηλονότι, οἱ διήρουν τὰ ἀμαρτήματα εἰς νοσήματα καὶ ἀρρώσθηματα.
 Ἀξιον δὲ καὶ αὐτάς παραθεῖναι τὰς λέξεις τοῦ ἱστορήσαντος Διογένης
 τοῦ Λαερτίου, ἄλλως τε καὶ διότι οὐ πάνυ τι συνάδειν εἰοίκασιν οὔτε
 τοῖς ὑπὸ τοῦ Στοβαίου, οὔτε τοῖς ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος λεγομένοις. Ὁ
 μὲν γὰρ Διογένης (V Π, 115) φησὶν· « Ὡς δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ σώματος
 » ἀρρώσθηματα, οἷον ποδάγραι καὶ ἀρθρίτιδες, οὕτω καὶ πὴ τῆς ψυχῆς,
 » φιλοδοξία, καὶ φιληθονία, καὶ τὰ παραπλήσια. Τὸ γὰρ ἀρρώσθημα,
 » ἐστὶ νόσημα μετὰ ἀσθενείας· τὸ δὲ νόσημα, οἷησις σφόδρα δο-
 » κοῦντος αἰρετοῦ. Καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ σώματος εὐεμπτωσῖαι τινὲς λέγον-
 » ται, οἷον κατάρρους καὶ διάρροια, οὕτω καὶ πὴ τῆς ψυχῆς εἰσιν εὐκατα-
 » φορίαι, οἷον φθονερία κ. τ. λ. » Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Διογένης. Τὰ
 δὲ τοῦ Στοβαίου (Ἐκλογ. ἠθικ. σελ. 182 Heeren) τοιαῦτα· « Εὐεμ-
 » πτωσῖαν δ' εἶναι εὐκαταφορίαν εἰς πάθος, ὡς εἰς τι τῶν παρά φύσιν
 » ἔργων, οἷον ἐπιλυπίαν, ὀργιλότητα, φθονερίαν, ἀπροχολίαν καὶ τὰ
 » ὅμοια. Γίγνεσθαι δὲ εὐεμπτωσῖας καὶ εἰς ἄλλα ἔργα τῶν παρά
 » φύσιν, οἷον εἰς κλοπὰς καὶ μοιχεῖας καὶ ὕβρεις, καδ' ἂς κλέπται τε
 » καὶ ὕβρισταὶ καὶ μοιχοὶ λέγονται. Νόσημα δ' εἶναι δόξαν ἐπιθυμίας
 » ἐρρόνηκυῖαν εἰς ἔξιν, καὶ ἐνεσκιρρωμένην, καδ' ἦν ὑπολαμβάνουσι τὰ
 » μὴ αἰρετὰ σφόδρα αἰρετὰ εἶναι, οἷον φιλογυνίαν, φιλοινίαν, φιλαρ-
 » γυρίαν. . . τὰ δὲ νοσήματα [τὰ] μετ' ἀσθενείας συμβαίνοντα, ἀρρώ-
 » στήματα καλεῖσθαι. » Ὡρα δὲ παραθεῖναι καὶ τὰ τοῦ Κικέρωνος, καὶ
 αὐτοῦ τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ ἐξαιρέτως Χρυσίππῳ, ἀνατιθέντος τὰς
 τοιαύτας λεπτολογίας. Ex perturbationibus autem primum
 MORBI conficiuntur, quæ vocant illi νοσήματα. . . deinde
 ÆGROTATIONES, quæ appellantur a Stoicis ἀρρώσθηματα. . . Hoc
 loco nimium operæ consumitur à Stoicis, maxime à Chrysip-
 po, dum morbis corporum comparatur morborum animi
 similitudo. . . Definiunt autem Ægrotationem, opinationem
 vehementem de re non expetenda, tanquam valde expetenda
 sit, inhærentem et penitus insitam. . . Ægrotationi autem talia
 quædam subjecta sunt, avaritia, ambitio, mulierositas,

pervicacia, liguritia, vinolentia, cupedia, et si qua similia. . . . ut sunt alii ad alios morbos procliviores (itaque dicimus gravedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia jam sint, sed quia sæpe sint); sic alii ad metum, alii ad aliam perturbationem: in aliis anxietas, unde anxii, in aliis iracundia dicitur: quæ ab ira differt, estque aliud iracundum esse, aliud iratum. . . . Ergo et invidi et malevoli et lividi et timidi, et misericordes, quia proclives ad eas perturbationes, non quia semper feruntur. Hæc igitur proclivitas ad suum quodque genus, similitudine corporis, Ægrotatio dicitur, dum ea intelligatur ad ægrotandum proclivitas. (CICER. *Tusculan.* IV, 10-12) Τούτων οὕτω παρατεθειμένων, δῆλον ὅτι ὁ Διογένης τε καὶ Στοβαῖος καλοῦσιν ἀρρώστημα, τοῦτο τῷ Κικέρωνι καλεῖται Ægrotatio, ὡς περ τὸ ὑπ' ἐκείνων νόσημα, Morbus καὶ ὁ παρ' ἐκείνοις, Εὐεμπρωσία ἢ Εὐκαταφορία εἰς πάθος, τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος λέγεται ad ægrotandum proclivitas, ὅπερ ἐστίν, Εὐκαταφορία εἰς ἀρρώστημα. Ἀλλὰ παρὰ μὲν τῷ Διογενεῖ τὸ Νόσημα ὀρίζεται, « Οἴησις ΣΦΟΔΡΑ δοκοῦντος αἰρετοῦ » ἢ συνάδει καὶ ὁ Στοβαῖος, ὀριζόμενος αὐτὸ, « Δόξαν ἐπιθυμίας ἐρρηγκυῖαν εἰς » ἕξιν καὶ ἐνεσιρρώμενην, κατ' ἣν ὑπολαμβάνουσι τὰ μὴ αἰρετὰ, » σφόδρα αἰρετὰ εἶναι. » Ἐξ ἐναντίας δὲ ὁ Κικέρων τὸν ὀρισμὸν τοῦτον οὐ τῷ Νοσήματι, ἀλλὰ τῷ Ἀρρώστηματι ἀποδίδωσιν Ægrotationem, opinationem VEHEMENTEM de re non expetenda, tanquam VALDE expetenda. Καὶ ὡς ἐστίν ἕως διορθοῦσθαι τὸν παρὰ τῷ Διογενεῖ ὀρισμὸν ἐκ τοῦ Κικέρωνος, γράφοντα, « Οἴησις » ΣΦΟΔΡΑ, ΣΦΟΔΡΑ δοκοῦντος αἰρετοῦ » οὐκ ἐστίν ὡσαύτως καὶ τὸ ὀριστὸν, Νόσημα, αἰτιασάμενον τὴν γραφὴν, οὔτε παρὰ τούτῳ οὔτε παρὰ τῷ Στοβαίῳ, τρέπειν εἰς τὸ Ἀρρώστημα. Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ἔχη τὰ περὶ τούτων ἀπορούμενα, ἐκεῖνό μοι δηλοῦσθαι δοκεῖ, ὅτι τὰ μὲν Νοσήματα παρείκῃζον οἱ Στωϊκοὶ τοῖς ὀξέσι λεγομένοις ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τοῦ σώματος πάθεισι· τὰ δὲ ἀρρώστηματα τοῖς καλουμένοις χρονίοις· οἷον ἐλυπήθη τις ἐπ' εὐτυχίαν τινός, τοῦτο Νόσημά ἐστι, καλούμενον Φθόνος· ἀλλὰ διατελεῖ λυπούμενος ἐπὶ τῇ ἐκάστου εὐπραγίᾳ, τοῦτο ἤδη ἀρρώστημα γίνεται, καλούμενον Φθονερίᾳ· ἐθυμώθη τις ἄπαξ, ἀδικηθεῖς ἢ δόξας ἠδικῆσθαι, Ὀργὴ τοῦτο· ἀλλ' ἐστὶ καὶ εὐκατόφορος ἐπὶ τὸ θυμοῦσθαι, ὡστ' ἐν ἕξι αὐτῶ τὴν ὀργὴν γενέσθαι,

Ὀργιλότης ἤδη τοῦτο λέγεται. Δῆλον δὲ καὶ ἐξ οὗ φέρει Ἐπίκτητος παραδείγματος τῆς φιλοχρηματίας· οὐ γὰρ τὸ ἀπαξ ἀργυρίου ἐπιθυμῆσαι, ἀλλὰ τὸ ἐκτικῶς ἐπτοεῖσθαι περὶ ἀργύριον, Φιλαργυρίαν ὀνομάζει, καὶ τοῦτο φησὶν εἶναι τὸ Ἀρρώστημα. — ἘΔ. 9, ὑπὸ τῆς καταλλήλου φαντασίας.] Ἐπιθε Μαρκ. Ἄντων. Ζ, β'. — Τυλοῦται] ἐς τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Πετσίᾳζει, ἢ Κοντριᾳζει (s'endarcir)· ὧν τὸ μὲν παρά τὸ πετσίον (peau) παρεσχημάτισται ἐκ τοῦ Πεκκίον, ὑποκοριστοῦ τοῦ Πέσκος, καθάπερ ἐν ἄλλοις σεσημείωται· τὸ δὲ, παρά τὸ Χονδριάω καὶ Χονδριάζω. — ἘΔ. 11, ἐξελείψει.] ΗΔ, ΑΓ, ἐξελείψη. — ἘΔ. 12, καὶ τὰς ἡμέρας ἀριθμεῖ κ. τ. λ.] Παράδειξ τούτοις τὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς φιλοσόφου Φραγκλίνου παραγγέλματα περὶ τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως (Plan d'amélioration morale). — ἘΔ. 14, κομψῶς σοί ἐστι] καλῶς σοί ἐστι, ῥῆγον ἔχεις ἀπὸ τῆς νόσου· παραπλησίᾳ φράσει τῇ τοῦ Ἐυαγγελιστοῦ (Ἰωάνν. θ', 52), ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 15, ὁ γὰρ τοῦτ' εἰπὼν, Μακάριος κ. τ. λ.] ὅς γὰρ ἂν εἶπῃ, Μακάριος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, οὗτος οὐδὲν ἀπέχει τοῦ φάναι καὶ Μακάριος ὁ μοιχὸς αὐτῆς. Τῇ λέξει μόνῃ διενήνοχε τοῦ, εὐαγγελικοῦ (Ματθ. ε', 28) παραγγέλματος « Πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα κ. τ. λ. » τὸ Ἐπικτήτειον τοῦτο. — ἘΔ. 17, τοῦ Κυριεύοντος.] Ἐν καὶ τοῦτο τῶν πολλῶν παραλογισμῶν καὶ σοφισμάτων εἶδος ὁ καλούμενος Κυριεύων, καθάπερ καὶ ὁ ἐξῆς (18) Ψευδόμενος, καὶ Ἡσυχάζων, οὗς ἐν πολλοῖς Ἐπίκτητος, καλῶς ποιῶν, διαπαίξει, καίπερ Χρυσίππου οὐκ ὀλιγάκις περὶ τὰς τοιαύτας ματαιοτεχνίας ἠσχολημένου. — ἘΔ. 18, ἀπόσχωμαι.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀπίσχωμαι, οὐκ οἶδ' ὅθεν εἰληφώς. — ἘΔ. 20, Πλάτων μὲν.] Προσυπακουστέον τὸ, φήσει ἢ κελεύσει σοι. Ἡ δὲ ῥῆσις ἐκ τῶν Πλάτωνος Νόμων (ΙΧ, σελ. 854). — ἘΔ. 21, ἈΡΚΕΪ, κὰν ἐπὶ τὰς τῶν κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (ἢ τις προσγέγραπται καὶ ἐν τῷ ἐμφῶ ΤΡ.) ἀντι τοῦ ἈΡΚΟΪΝ. — ἘΔ. 22, πόστος ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο.] Ἡρακλέους εἰσηγησαμένου τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, καὶ πρώτου νικῆσαντος, τοὺς ἐξῆς πάλην ἅμα καὶ παγκράτιον νικῶντας τῶν ἀθλητῶν, ἀπ' ἐκείνου ἀριθμουμένους ἀναγράφειν ἐφίλου· οἷον, « ὁ δεῖνα, » τρίτος, ἢ τέταρτος ἀφ' Ἡρακλέους κ. τ. λ. » Ἐπιθε τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ. — Χαῖρε, παράδοξε.] Παραδόξους ἐκάλουν τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἡμέρα μῆ πάλῃ ἅμα καὶ παγκρατίῳ νικῆσαντας. Ἴδε Βίους Πλουτάρχ. τόμ. 3, σελ. 408 ἐμ. ἐκδ. —

τούς σαπροὺς τούτους ΠΙΚΤΑΣ.] Ἐξ ΕΔ, ἀντί τοῦ ΠΑΙΚΤΑΣ. —
 ΕΔ. 23, νικήσεις... ΟΥΧ ἐλυσοθήσῃ] Γραπτέον ΟΥΔ. — ΕΔ. 24,
 Ἐλδοξαί με.] Κατὰ τὰ ἀλλαγῶν (Ἐγχειριδ. XXXIV) εἰρημένα. —
 ΕΔ. 25, αἴχεται σ' ἘΛΚΟΥΣΑ ὅπου ἀνθελῆ.] ΗΔ, ἀντί τοῦ ἘΧΟΥΣΑ
 — ΕΔ. 32, τὸ τοῦ Ἡσιόδου.] Ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν (413).
 Ἀμβολιερῶς δὲ, ὁ ἀναβαλλόμενος τὰ ἔργα· ἐνθα σημειούσθω καὶ
 τοῦτο, ἡ Ἐπίκτητος, οὐ πάντι φροντίζων τῆς Σταϊκῆς περὶ τὰς λέξεις
 λεπτολογίας, ἀδιαφόρως πολλάκις χρῆται τῷ Ἀναβάλλεσθαι καὶ
 τῷ Ὑπερτίθεσθαι. Οἱ δὲ Σταϊκοί, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τὸν Χρυσίππου,
 οὐδὲ τοῦτο ἀφήκαν ἀκαταζήτητον· κατὰ γὰρ τὸν Στοβαῖον
 (Ἐκλογ. ἡδ. σελ. 240, Heeren), ἔλεγον, « Οὐδ' Ἀναβάλλεσθαι δέ
 » ποτε τὸν σπουδαῖον οὐθέν, εἶναι γὰρ τὴν ἀναβολὴν ὑπέρθεσιν ἐνερ-
 » γείας δὲ ὄκνον· Ὑπερτίθεσθαι δὲ τινα μόνον, ἀνεγκλήτου τῆς
 » ὑπερθέσεως οὔσης. Ἐπὶ γὰρ τὸ (γρ. τοῦ) ἀναβάλλεσθαι τὸν Ἡσιόδου
 » ταῦτ' εἰρηκέναι,

» Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἔννηφιν·

» καὶ,

» Αἰεὶ δ' ἀμβολιερῶς ἀνὴρ ἄτησι παλαίει. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ', ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, Ὁ κυριεῦων λόγος κ. τ. λ.] Κυ-
 ριεύοντά φασι κληθῆναι τὸν λόγον τοῦτον, ἀπὸ τῆς ἀξίως, οἰοῦναι
 κρείττονα, ἢ ὑπερέχοντα τῶν ἄλλων. — Κοινῆς γὰρ οὔσης μάχης κ.
 τ. λ.] Δύο γὰρ ἄστινας τῶν τριῶν τούτων προτάσεων ἀληθεῖς εἶναι
 φήσας, ψευδῆ τὴν καταλειπομένην ἀποδείξεις, καθάπερ ἐξηγήσασθαι
 ἐσπούδασεν ὁ Ἄγγλος Ἄρρις (Harris), οὗ τὴν μακροτάτην σημείωσιν
 εὕρησει ὁ βουλόμενος ἐν ταῖς τοῦ πρὸ ἐμοῦ σημειώσεσι — τῷ, πᾶν
 παρεληλυθός κ. τ. λ.] Οὕτως ὁ πρὸ ἐμοῦ, τὸ μὲν ἐξ ΕΔ, τὸ δὲ καὶ
 ἐκ ΔΓ, ΔΓ (διὰ διπλοῦ ἄρθρου), « τῷ τὸ πᾶν παρεληλυθός. »
 Τὸ δ' ἐμὸν ΤΡ ἔχει καὶ διάφορον γραφὴν τῆς τελευταίας λέξεως,
 ΠΑΡΕΛΗΛΥΘΟΤΙ, ἀσαφέστερον ποιούσαν, τὸ καὶ τέως μὴ πάντι σαφές
 χωρίον τοῦτο. — Διόδωρος] ὁ διαλεκτικὸς, ὁ ἐπικληθεὶς Κρόνος, οὗ
 μνημονεύει Διογένης ὁ Λαέρτιος (II, 111) καὶ Στράβων (σελ. 658 καὶ
 838). — ΕΔ. 2, φέρεσθαι.] Πιθανῶς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξηγήσατο τὸ ἐνθάδε
 καν τοῖς ἐξῆς (IV, α', 125) φέρεσθαι, ὡς συνώνυμον τοῦ Οἴε-
 ρθαι· καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ Οἴομαι, φέρομαι ἔστιν, ἢ δῆλον ἀπὸ τοῦ

ἐνεργητικοῦ μέλλοτος, Οἶσω. — ΕΔ. 4, κοινὴν εἶναι αὐτῶν τὴν μάχην.] ἩΔ ἢ τοῦ ἄρθρου προσθήκη· ἢ συνηγορεῖ καὶ ἡ ΔΓ, κοινὴν εἶναι τὴν μάχην αὐτῶν. — ΕΔ. 5, οἱ δὲ περὶ Πανθοίδην] τὸν διαλεκτικόν (Ἰδ. Διογ. Λαέρτ. V, 68, VII, 193). — ΕΔ. 7, Ἐλάνικος,] ὁ Ἱστορικός, ὁ πρὸς ἄλλοις καὶ τὰ Τρωϊκὰ συγγράφας, καὶ, ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (14) Ἐπικτήτος μνημονεύσει, τὰ Αἰγυπτιακά. — ΕΔ. 11, τῆς ἱστορίας κρατεῖν.] Ἴσον ὅδε δύναται τὸ Κρατεῖν τῷ Εἰδέναι, ἐπίστασθαι, ἀνθ' οὗ, ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια χρῆται τῷ συνωνύμῳ Κατέχειν. — ΕΔ. 12, Ἰλιόθεν με φέρων κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδύσσειας, 1, 39. Ὅλον δὲ τουτὶ τὸ χωρίον Ἐπικτήτου ἀπὸ τοῦ, « Εἰπέ μοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν » ἄχρι τοῦ, « Καὶ τούτους ἐκλε- » λυμένους (20) » αὐτοῖς ῥήμασιν ἑλληνικοῖς ἀπεγράφητο Γέλλιος (A. GELL. Noct. Attic. 1, 2), θαυμάζων τὸν ἄνδρα, ὡς τοῖς ἡθικοῖς μάλιστα τῶν Στωϊκῶν παραγγέλμασι, προσέχειν ὑποτιθέμενον τοῖς νέοις, χαίρειν φράσαντας ταῖς διαλεκτικαῖς αὐτῶν τερψείαις. — ΕΔ. 13, κακὰ δὲ, κακίαι.] Οὕτω φέρεται καὶ παρὰ τῷ Αὐλῷ Γέλλῳ (Noct. Attic. I, 2)· ἄμεινον γ' ὅμως ἂν γράφοιτο μετὰ τοῦ ἄρθρου, Κακὰ δ', αἱ κακίαι; — ΕΔ. 14, Διογένης] ὁ Βαβυλώνιος, Στωϊκὸς καὶ οὗτος φιλόσοφος. — ΕΔ. 15, κακὸς σχολος.] Κυρίως μὲν ὁ κακῶς τῇ σχολῇ χρώμενος· « Κακοσχόλου, κακοῦ κατὰ τὴν » σχολὴν » φησὶν Ἡσύχιος. Λέγεται δὲ καὶ Κακὸς σχολον ὄνομα τὸ βωμολόχως ἐξευρημένον ἐπὶ τῷ σημαίνειν τι τῶν αἰσχρῶν, οἷον τὸ παρὰ τῷ αὐτῷ Ἡσύχιῳ· « Ἴπποκλειδῆς· οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυ- » ναικὸς μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν. » Ἐν δὲ τῷ προκειμένῳ χωρίῳ, οὐκ ἂν ἀτυχῶς ἐρμηνεύσαις τὸν Κακὸς σχολον Γαλλιστί, mauvais plaisant. — Λέγε μοι, τοὺς Θεοὺς σοι.] Ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, Πρὸς τῶν Θεῶν· ὡσαύτως καὶ ὁ Ἀντωνίνος (Μάρκ. Ἀντων. Ζ', 13') « Ἀπέρχου, τοὺς Θεοὺς σοι! » καὶ πρὸ τούτων Ἀνακρέων (Μέλ. 31).

Ἄφες με, τοὺς Θεοὺς σοι,
Πιεῖν, πιεῖν ἄμυστί.

Καὶ ἐνικῶς δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ παρόντος βιβλίου (III, ζ', 19), Τὸν Θεὸν σοι, ἑλλειπτικῶς ἐκατέρωθι προθέσεως, ἢ δῆλον καὶ ἐκ τῆς σωστάτης τὴν πρόθεσιν παρ' ἡμῖν συνηθείας, Εἰπέ με, εἰς τὸν Θεὸν σου! — ΕΔ. 21, Ποῦ γὰρ ἴν' ὑμεῖς. . . ὙΠΟΛΑΒΗΤΕ;]

Οὐ κεκολόδωται ἡ γραφή, ὡς τινες τῶν κριτικῶν ὑπενόησαν. Ὁ νοῦς, Ποῦ γὰρ οἶον τ' ἔσται τοῦτο, ὥστε ὑμᾶς ὑπολαβεῖν. Ἴσως γε μὴν ἐγγεγραπτο πάλαι (τὸν αὐτὸν ἔχον νοῦν) Ποῦ γὰρ ἌΝ ὑμεῖς. . . . ὙΠΟΛΑΒΟΙΤΕ. — ἘΔ. 22, Τὰ γὰρ Ἐπικούρεια Αὔτοιοῖ οὗτοι χεῖρον λέγουσι;] Ἴσως ἐγγεγραπτο, ΜΗ ΤΙ. — ἘΔ. 28, κυβεύετε] μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ χλευάζετε. « Κυβεῦσαι, παῖξαι, ταβλίσαι, χλευάσαι » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 30, οὐκ ἀνύεται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἀνύετε. Τὸ παθητικὸν ὑπελάμβανε πιθανώτερον καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Τὸ ἔργον; Εἰ καὶ ὑμεῖς ἔχετε ἐπιβολὴν, οἶαν ΔΗ κἀγὼ, ΚΑὶ ΠΡὸς τῇ ἐπιβολῇ καὶ παρασκευῆν οἶαν δεῖ, τί τὸ λειπὸν ἐστίν;] ΗΔ, ΑΤ (γεγραμμένου καὶ ἐστιγμένου), « τὸ ἔργον, εἰ καὶ ὑμεῖς ἔχετε ἐπιβολὴν οἶαν ΔΕἶ, κἀγὼ ΠΡὸς τῇ ἐπιβολῇ, καὶ παρασκευῆν οἶαν δεῖ; » Τί τὸ λειπὸν ἐστίν; » Μόνον τὸν σύνδεσμον (ΚΑὶ) προσέθηκα. Τὸ δὲ δεύτερον « Οἶαν δεῖ » τῆς προεκθεδομένης γραφῆς ἀστερίσκους δεῖν ἔγνων διαλαβεῖν, ὡς παραλειμμένον καὶ ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων. — ἘΔ. 33, οὐκ ἀνύεται] τὸ ἔργον. Ἀποκατέστησα τὴν γραφὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων, ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἀνύετε. — παρ' ἐμέ οὐκ ἀνύεται.] Κἀναυθα προειλόμην τὸ παθητικὸν τοῦ ἐνεργητικοῦ, Οὐκ ἀνύετε. Τῷ ἐμῷ ΤΡ προσγέγραπται ΔΓ, παρ' ἐμέ γίνεται. — παρ' ἐμέ ἐστίν.] Τούτω μᾶλλον ὠκειῶσθαι ἔοικεν, ἢν φθᾶς παρεθέμην ΔΓ τὴν, Παρ' ἐμέ γίνεται.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κ', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, οὐδὲ τοῦτο] οὐδὲ τὸ « Οὐδέν » ἐστὶ καθολικὸν ἀληθές » ὁ ἀναγκάξῃ προφέρειν ὡς ἀληθές. — ἘΔ. 4, ἄνθρωπε.] ΔΓ, ὦ ἄνθρωπε. — ἘΔ. 5, τίνες ποτέ; οἱ ἈΚΑΔΗΜΑΪΚΟῦΣ ΑὔτοῦΣ λέγοντες; Ω ἄνθρωποι κ. τ. λ.] Δεινῶς συγκέχυται ταῦτα. Ἴσως διαγράφοντα τὰς δύο μέσας λέξεις μετὰ τῆς ἐπομένης ἐρωτηματικῆς στίξεως, γραπτέον, « τίνες ποτέ; οἱ λέγοντες, » Ω ἄνθρωποι κ. τ. λ. » — Ω ἄνθρωποι.] Ἐξάληλιπται ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. τὸ κλητικὸν μόριον. — ἘΔ. 7, οὐκ ἔστι φυσικὴ κοινωνία.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. σεσημειώται ΔΓ, οὐκ ἔστι ΦΗΣΪ κοινωνία. Γραπτέον, οἶμαι, ΦΨΣΕΙ. — ἘΔ. 8, Τί οὖν σοι μέλει;] Αὐτῷ γὰρ τούτω τῷ μέλειν σοι καὶ φροντίζειν ὑπὲρ ἡμῶν ὁμολογεῖς εἶναι ἡμῖν φυσικὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν. — Καὶ πολὺ κρεῖσσον καὶ ἀσφαλέστερον] ἀπαλλάξεις. — ἘΔ. 10, βαλὼν κἀθευδε] κατ' ἔλλειψιν τοῦ Σεαυτόν. — ῥέγχε.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξέδωκεν ἐξ ἐτέρων ἀντιγράφων, Ῥέγχε. — ἘΔ. 11, καρησόμενα,

καὶ . . . κατακοπησόμενα.] Ἐνθεν ὀρηθηθεῖσα καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, Κουράδια (παρὰ τὸ Κεῖρειν) καὶ Κοπάδια (παρὰ τὸ Κόπτειν) καλεῖ τῶν προβάτων τὰς ἀγέλας, ὡσπερ ἕκαστον αὐτῶν ἐν μέρει Σφακτὸν (παρὰ τὸ Σφάττειν). — ἘΔ. 14, τῶν ταῦτα διειληφόντων] ὑπολαβόντων, νομισάντων. — ἘΔ. 15, τὸ ἐγειρον αὐτὸν] ἐκ τοῦ ὕπνου τὸν Ἐπίκουρον. — ἘΔ. 16, Ὅτι γὰρ δοκεῖ σοὶ ταῦτα τὰ ἀκοινώνητα κ. τ. λ.] Κακῶς ἐπλεόνασε τὸ ἄρθρον· ἡ γὰρ συνάρτησις, Γράψον, ὅτι σοὶ δοκεῖ ταῦτα [τὰ λογικὰ ζῶα] ἀκοινώνητα. — ἘΔ. 17, τοὺς Γάλλους] τοὺς ἱερεῖς τῆς Κυβέλης. — ἘΔ. 18, ἀνίκητόν ἐστιν ἡ.] ΔΓ. προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. ἀνίκητόν τι ἡ. — ἘΔ. 19, οἱ ἀποκοπτόμενοι] οἱ εὐνουχιζόμενοι, οἳ ἦσαν οἱ Γάλλοι. — ἘΔ. 20, ταλαίπωροι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ. ἀταλαίπωροι. — ἘΔ. 21, οὐ προσφιλοτεχνεῖ.] Εὐλόγως ἀπήρεσκε τῷ πρὸ ἐμοῦ ἢ ἐνθάδε πρόσθεσις. Ἴσως γραπτέον, Οὐ πως φιλοτεχνεῖ. — ἘΔ. 23, Ἐπεὶ οὖν ταῦτά σοι ΛΙΑΝ ἀρέσκει.] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ) ἀποφατικῶς, Οὐ ΛΙΑΝ. — ἘΔ. 24, ἀνεκλήσω τοὺς νέους ΡΕΠΟΝΤΑΣ ἢ ἡ πρὸς καταφρόνησιν τῶν θεῶν.] Ἐκ ΔΓ ἀρίστης, προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ, ἀντὶ τοῦ ἌΠΑΝΤΑΣ. — ἘΔ. 26, ταῦτα τὰ πείσματα ἐνεποίησεν κ. τ. λ.] Οὕτως ἀνέπεισε τοὺς νέους, καὶ πιστεύειν ἐποίησε, ὅτι οὐκ αἰσχρὸν τὸ δουλεύειν κ. τ. λ. Εἰρωνικῶς δὲ ταῦτα. — ἘΔ. 27, καθιστάσιν αὐτούς.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψεν (ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου), Καθιστάσιν αὐτούς, ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ Καθιστάσιν αὐτοῖς (ἢ αὐτοῖς). Οὐ μέντοι κακῶς ἔχειν μοὶ δοκεῖ καὶ τὸ κατὰ δοτικὴν· τουτέστιν, ἱερεῖς ἑαυτοῖς ἀναδεικνύουσιν — ἐξηγῶνται.] ΗΔ, ΑΤ, ἐξηγῶνται. — ἘΔ. 28, λουόμενος, ποῦ ἐμβαίνεις;] Ἴσως μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐξεῤῥύη ἢ ἀπόκρισις· Εἰς πύελον. — ἘΔ. 29, ἔβαλον ἂν γάριον.] Γάριον, ὑποκοριστικὸν παρὰ τὸν Γάρον ἢ τὸ Γάρρον. Ἐπιπὶ τὰ περὶ τοῦ Γάρρου διὰ μακρῶν σημειώθεντα εἰς τὸν Ξενοκράτην (Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐνύδρων τροφ. σελ. 183), οἷς προστίθει καὶ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (§ 30) Ὄξύγαρον. — ἘΔ. 30, Πτισάνην] τὸ τῶν ἐπιπισμένων κριθῶν ἀφέψημα. Ἐγγραφα δὲ ἐνθάδε καὶ μετ' ὀλίγα δι' ἐνὸς σ'. — ὀξύγαρου.] Τὸ Ὄξύγαρον ταῦτόν ἔοικεν εἶναι καὶ τὸ μνημονευθὲν ἐν ταῖς εἰς τὸν Ξενοκράτην σημειώσεσιν Γαρέλαιον. Εἰκὸς γὰρ τὸ Γάρρον ὄξει καὶ ἐλαίῳ μιγνύντας ἔσθ' ὅτε (ὡς καὶ παρ' ἡμῖν νῦν σκευάζεται τὸ Χαβίριον (caviar), γάρφω παραπλήσιόν τι ὄν, τὸ μίγμα τοὺς μὲν Ὄξύγα-

ρον, τοὺς δὲ Γαρέλαιον ὀνομάσαι. — ἘΔ. 31, τρεῖς, τέσσαρας.] ΔΓ (μετὰ τοῦ συνδέσμου) τρεῖς ἢ τέσσαρας· ἢ ἀπεδεξάμεν ἂν διὰ γὰρ τὸ κατάλληλον τῆς συντάξεως, εἰ ἐπεπέισμην οὕτω φῆσαι τὸν Ἐπίκτητον, μὴ τοῦναντίον δὲ μᾶλλον ἀσυνδέτως προενεγκεῖν, ἀκολουθήσαντα, τῷ παρακαμάζοντι ἑλληνισμῷ, ᾧ καὶ παρ' ἡμῖν μέχρι δεῦρο ἀκολουθεῖ ἢ συνήθεια· τρεῖς τέσσαρες, γὰρ λέγειν φιλοῦμεν, τέσσαρες πέντε, καὶ καθεξῆς οὕτως, ὑπονοοῦντες, οὐκ ἐκφράζοντες τὸν σύνδεσμον (Ἴδε τὰς εἰς τὸν Ἰσοκράτ. σημ. σελ. 179). — εἰ ἔσχον.] Γραπτέον, αἶμαι, εἰ εἶχον. — ἘΔ. 32, εἰ ἔστι τις Δημήτηρ. κ. τ. λ.] Θεὸς μὲν ἔστι· Δημήτηρ δὲ καὶ Κόρη καὶ Πλούτωνα, οὐδ' αὐτὸς ἐπίστευες εἶναι, ἄριστε Ἐπίκτητε. Ἐπιθεὶ τὰς εἰς τὸν Κλεάνθους ὕμνον σημειώσεις (σελ. 159). — ἘΔ. 35, παράσχωμεν.] Παράσχωσι, ὄφειλεν εἰπεῖν, ὡς ἐσημειώσαντο καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν. Ἀλλὰ συχὴ παρ' Ἐπίκτητῳ ἢ τοιαύτη μετάβασις ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ἀπ' ἀριθμοῦ εἰς ἀριθμόν, καὶ ἀπὸ γένους εἰς γένος ἕτερον. Ὁ δὲ μάλιστα σημειώσεως ἄξιον· ἢ γὰρ διδασκαλία ὧν φησιν Ἐπίκτητος Σκεπτικῶν φιλοσόφων, παραπλησία ἦν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Ἰησοῦιτῶν, καὶ οὐδὲν ἤττω ἐλυμναιετο τοὺς νέους. — ἘΔ. 36, αἰσχρὸν ἢ καλόν;] Τὴν πρώτην μόνην λέξιν προσέθηκα, ἀναγκαίαν εἶναι κριθεῖσαν καὶ ὑφ' ἑτέρων· τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκδόσεων. Ὁ πρὸ ἐμοῦ παρέλιπε καὶ τὰς τρεῖς. — ἘΔ. 37, ἐλπῖσαι.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ TP.) ΑΤ, ἐλπῖσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κα', Περί ἀνομολογίας] Περί τῆς ἐν τισιν ἀσυμφωνίας περὶ ὧν διαφέρονται οἱ ἄνθρωποι. — ἘΔΦΙΟΝ 5, ἐλεήμονα οἱ πλείστοι] ὁμολογήσουσιν. Ἐπὶ κακοῦ ὧδε ὁ Ἐλεήμων, κατὰ τὴν τῶν Στωϊκῶν δόξαν. Οὐκ ἂν οὖν ὀρθῶς ἐρμηνεύσαις ἐν τῇ Γάλλων φωνῇ, *miséricordieux ἢ compatissant*, ἀλλὰ μᾶλλον, *trop sensible*. — ἘΔ. 8, συνεχῶς.] Ἐν τῷ ἐμῷ TP προσγέγραπται ΔΓ, συνεχές. — ἘΔ. 9, μὴ καὶ αὐτὸς λέγω. . . ὅτι εἰς τὸ ἐπιὸν πεπαίδευμαι.] Οὐ πάνυ τι σαφές τὸ χωρίον. Οἱ πρὸ ἐμοῦ ἐξηγήσαντο τὸ Εἰς τὸ ἐπιὸν, εἰς πᾶν τὸ συμβαῖνον, ἢ εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν (*ad omnem ingruentem casum*). Οὐ γὰρ μὴν τοῦτου εἶναι τὸν νοῦν τοῦ λεγομένου μοι δοκεῖ· τὸ γὰρ Εἰς τὸ ἐπιὸν οὐδὲν ἕτερον σημεῖον ἔχει, ἢ εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον, τοῦ λοιποῦ, τὸ ἐξῆς. — ἘΔ. 10, ἔχω ἢν δεῖ κ. τ. λ.] ἔχω, ἢν ἔχειν δεῖ συναίσθησιν τὸν μηδὲν εἰδῶτα, ἢν ἔχειν ὀφείλει ὁ μηδὲν εἰδῶς. — ἘΔ. 11, δου-

λαρίω.] Οὐκ οἶδ', εἰ ἐπὶ ἄρρενος δούλου ἐχρήσατο ἐνθάδε τῶ ὀνόματι
 Ἐπίκτητος, ἢ (ὃ καὶ πιθανώτερον), ἐπὶ Θεραπυειδῶς, οὗ τὴν χρῆσιν
 ἐν ἄλλοις (Στράβ. Γεωγρ. σημ. τόμ. Δ', σελ. 44) ἐσημειώσαμεν. —
 καὶ ἔρχη μοι ΚΑΤΑΣΤΟΛῆΣ ΠΟΙΗΣΑΣ ὡς σοφός.] Καὶ τυφλῶ δῆλον
 ὅτι ἡμάρτηται τοῦ χωρίου ἢ γραφῆ. Οἱ πρὸ ἐμοῦ ἠρμήνευσαν, Καὶ
 ἔρχη πρὸς με ἐν καταστολῇ, τουτέστι σχήματι, σοφοῦ. Ἄλλ' οὐ τοῦτο
 λέγει τὸ κείμενον, ὥσπερ νῦν ἔχει. Ἴσως διαγράφοντας τὸ ποιήσας,
 ἀναγνωστέον, « Καὶ ἔρχη μοι κατασταλεις ὡς σοφός » ἢ,
 « Καὶ ἔρχη μοι καταστείλας σαυτὸν », τουτέστι, Καὶ μεθ' ὃν ἐποί-
 σας οἴκοι Θόρυβον, ἔρχη νῦν εὐτακτῶν καὶ εὐσημονῶν, ὡς σοφός.
 Ἡ γραπτέον (τοῦ αὐτοῦ μένοντος νοῦ), « Καὶ ἔρχη μοι ἘΝ ΚΑΤΑ-
 » ΣΤΟΛῆ Πᾶσῃ, ὡς σοφός ». Καὶ τοῦτο τὸ ἐν καταστολῇ
 πάσῃ δηλοῦται καὶ διὰ τοῦ ἐξῆς (§ 12) Τεταπεινωμένος. —
 ΠΡὸΣ τί ποτ' ἐφλυάρησα τὰ ἐπελθόντα μοι.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΠῶΣ τί
 ποτ' ἐφλυάρησα κ. τ. λ. Ὁ νοῦς, Τίνος ἕνεκα, τί βουλόμενος, ἢ
 διανοοῦμενος, ἐφλυάρησα ὅ, τι μου ἐπὶ γλώτταν ἐπήλυθε. — ἘΔ. 12,
 καὶ κάθη] σὺ ὁ μαθητὴς ἐνθάδε, ἐν τῇ σχολῇ. — ἘΔ. 14, Ἡθέλον
 πῶς ποτε ΠᾶΝΤΑ μαθῶν ἐπανέλθειν.] Ἴσως ΤΑῦΤΑ. Τὸ δ' Ἡθέλον
 ἰσοδυναμεῖ ἐνθάδε τῶ εὐκτικῷ Οφελον, ἢ Εἶθε· Εἶθε ποτὲ πάντα μα-
 θῶν ἐπανέλθοιμι οἴκαδε! — ἐν οἴκῳ κακῶς, καὶ ὧδε κακῶς.] Ὁ πρὸ
 ἐμοῦ ἐξηγήσατο, Ἐν τῶ ἐν Νικοπόλει οἴκῳ ἢ καταλύματι, ὅπου ὄκει
 ὁ μαθητὴς, ὁ ταῦτα λέγων. Ἴσως ἐκδεχτέον ἐπὶ τοῦ ἐν Ρώμῃ πατρῷου
 οἴκου, ὅθεν ἐληλύθει εἰς τὴν Νικόπολιν· ἄλλως γὰρ, τί βούλεται τὸ,
 « Οὐδεὶς οὐδὲν πέμπει », εἰ μὴ τις ἐκδέχοιτο ἐπὶ τῆς Ρώμης πεμπι-
 μένης ὑπὸ τῶν οἰκείων χορηγίας τῶ νέῳ; — ἘΔ. 15, Τίς γὰρ ἔρχεται
 εἰς σχολὴν ὡς σχολάσων;] ΗΔ ἡ προσθήκη τῶν δύο τελευταίων λέξεων·
 ἀνθ' ὧν ὁ πρὸ ἐμοῦ προσπαχοῦει ἐκ τοῦ προηγουμένου τὸ, Ὡς ὠφε-
 ληθησόμενος. — ΤίΣ συναισθησόμενος.] Ἴσ. γρ. ΤίΣ ὧΣ. —
 ἘΔ. 17, οὐ συλλογισμούς;] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὴν ἐρωτηματικὴν
 ἄρνησιν. — οὐκ ἐφοδεύετε κ. τ. λ.] οὐ πραγματεύεσθε λήμματα τοῦ
 καλουμένου ψευδομένου συλλογισμοῦ; — ἘΔ. 18, ἀν' ἀποθήκῃ κ. τ. λ.]
 Ἐντεῦθεν ἐστὶ συλλογίσασθαι, ὡς ἐσημειώσατο καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ, ὅτι οὐ
 μόνον νέοι, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες, καὶ γεγαμηκότες, ἐφοίτων εἰς τὴν Ἐπι-
 κτήτου σχολὴν. — Τί με ταῦτα.] Οὕτως ὀρθῶς ἐξ ἀντιγράφων
 ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τῆς κακῆς γραφῆς, Τί μετὰ ταῦτα· ἦν
 ἔπειτα διορθοῦντες, ἠβούλοντο γράφειν, Τί με τὰ τοιαῦτα, ὅπερ.

ἄμεινον ἴσως. — ΕἸΔ. 19, σαυτῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, σαυτοῦ. — καὶ ταύτην κοινῇ] μετὰ τῶν συμπεριπατούντων σοι. — ΕἸΔ. 20, κολλύρια.] Ἱατρικὴ λέξις ἐνθάδε τὸ Κολλύριον, (ὃ καὶ Κολλούριον ἐλέγετο). Κυρίως γὰρ, ὑποκοριστικὸν ὄν τοῦ Κολλύρα (ἄρτου περιφεροῦς οὕτω καλουμένου), ἐσήμαινε τέως τὴν μικρὰν κολλύραν, ἢ ἢ συνήθεια Κουλούραν, ὡσπερ καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν, Κουλούριον ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζει. Οἱ ἱατροὶ δὲ, καὶ φάρμακα τινὰ σύνθετα οὕτως ὠνόμασαν διαφόροις σχήμασι πεπλασμένα, ὅτε μὲν παραπλήσια τοῖς τροχίσκοις (pastilles), ὅτε δὲ βλκλανοειδῆ ἢ πεσσοειδῆ (suppositoires, pessaires), εἰς σύριγγας (fistules) καὶ ὑστερῶν πάθη χρήσιμα. Ἐχρήσαντο δὲ τῇ λέξει μάλιστα ἐπὶ τῶν ἐγγυριόμενων τοῖς ὀφθαλμοῖς. — μαλάγματα.] Οὕτως ἐκάλουον οἱ ἱατροὶ τὰ μαλάσσειν ἐπιτήδεια φάρμακα (médicaments émollients)· οἷον τὸ παρά τῶ προφήτη Ἡσαΐα (ά, 6) « Οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, » οὔτε καταδέσμους. » Κατεχρήσαντο δὲ καὶ ταύτην τελευταῖον τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῶν ξηρῶν καταπλασμάτων ἢ ἐπιθεμάτων. — ἀλτήρες.] Ἐξηγησάμεθα τοὺς ἀλτήρας ἀνωτέρω (σελ. 304). — ΕἸΔ. 21, Πῶς ἐμέ οὖν οὔ τι ὠφελήκασιν;] Ὁ πρὸ ἐμοῦ, « Πῶς ἐμέ οὖν τι ὠφελήσουσιν; » Καὶ τὴν μὲν ἄρνησιν αὐτὸς προσέειπεν· ἢ δὲ τοῦ ῥήματος χρονικὴ τροπὴ, ΔΓ ἐστὶ, προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῶ ΤΡ. — ΕἸΔ. 22, Θεραπεύσατε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θεραπεύετε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κβ', ΕἸΔΑΦΙΟΝ 8, Ὁ δ' εὐμεταπτώτως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁ δὲ μεταπτώτως. Δηλοῖ δὲ καὶ ἡ τάσις τοῦ ἐπιρρήματος τὸ ἡμαρτημένον τῆς γραφῆς· ὡφείλε γὰρ περισπᾶσθαι, Μεταπτώτως. — ΕἸΔ. 11, καὶ Αἴτος ὁ γέρον φίλει.] Διώρθωκα, παραινέσαντος τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ, Αἴτο. Καὶ σὺ ὁ γέρον φίλει τὸ κορασίδιον. — κακείνος ὁ νέος] φιλείτω. — Χαίρεις ὄρων κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀλέστιδος (691) ὁ πρῶτος οὗτος στίχος· τὸν δ' ἐχόμενον, ὅθεν εἰσερρήθη εἰς τὸ καίμενον, εἶδ' ὑπ' αὐτοῦ Ἐπικτήτου ὡς ἐπεξηγησις τοῦ προτέρου, εἶδ' ὑπ' ἑτέρου τιδὸς, οὐκ εὐχερὲς ἀποφήνασθαι. — ΕἸΔ. 13, συμπεπωκότες.] Ἐξ ΕἸΔ ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, συμπεπωκότες. ἴσως ἄμεινον ἂν γράφοιτο συμπεπαιχότες, ὃ καὶ τις τῶν λατίνων μεταφραστῶν ἠρμήνευσε διὰ τοῦ simul luserunt. — ΕἸΔ. 14, Ποῦ ποτε στήση κ. τ. λ.] Ἐξ Εὐριπίδου (Φοινισσ. 624). — ΕἸΔ. 15, προβάλλεται] ἀποστρέφεται, φυλάσσεται· « Προβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ » μισεῖν καὶ ἀποτρέπεσθαι » (BEKKER. *Anecd. Græc.* pag. 60).

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν προβαλλομένων τι, ἀσφαλείας ἔνεκα πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ ἀντιπάλου πληγὰς· ὅθεν καὶ « Πρόβαλος, ἀσπίς » παρ' Ἡσυχίου τε καὶ Φωτίου· — Εἰδ. 17, Ἀλέξανδρος... τοῦ ἐρωμένου] τοῦ Ἡφαιστίωνος ἀποθανόντος, ἐκέλευσεν Ἀλέξανδρος ἐμπρησθῆναι τοὺς ναοὺς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὡς ἰσόρηκεν αὐτὸς οὗτος ὁ τὰς Ἐπικτήτου Διατριβὰς γραφῆ παραδοὺς Ἀρρίανός (Ἀλεξ. Ἀναβασ. VII, 14). — Εἰδ. 19, Ὅπου γὰρ ἂν ἦ τὸ Ἐγὼ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. — ἐκεῖ εἶναι· εἰ ἐν τοῖς ἐκτός, ἐκεῖ.] Οὕτως ἔγραψα δις τὸ τοπικὸν ἐπίρρημα, συναινοῦντος καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ (ἐν ταῖς Ἐπισημειώσεσι), ἀντὶ τῆς διττῆς ἀντωνυμίας, Ἐκεῖνο... ἐκεῖνο. — Εἰδ. 20, οὕτω μόνως.] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ TP) οὕτω καὶ μόνως. — Εἰδ. 21, ἢ μὴδὲν εἶναι τὸ καλὸν, ἢ, εἰ ἄρα, τὸ ἐνδοξόν.] ΗΔ ἢ προσέθηκα τοῦ συναπτικοῦ, ἐν' ἣ ὁ νοῦς ἢ μὴ ὑπάρχειν ὅλως τὸ λεγόμενον καλὸν, ἢ, εἴπερ ἄρα ὑπάρχει, ὑπάρχειν τὸ δοξαζόμενον ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν φήμης. Παραπλησίως ἐν τοῖς ἐξῆς (III, κβ', 80) ἐρεῖ, « Οὐδὲν μιμοῦνται ἐκείνους, ἢ, εἰ ἄρα, » ὅτι πόρδωνες γίνονται. » — Εἰδ. 24, μὴ αὐτόθεν ἈΠΟΦΗΝΗ] μὴ αὐτίκα καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἵτης. ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ἈΠΟΦΑΙΝΗ. Τὸ ἐμὸν TP. φέρει προσγεγραμμένην ΔΓ, ἀποφῆνει. — Εἰδ. 25, τὸ τοῦ φαύλου ἡγεμονικόν.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ TP), ΑΤ, τοῦ φαύλου ἡγεμονικόν· ἀνδ' οὐδ' ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψε τοῦ φαύλου τὸ ἡγεμονικόν ἐξ ΕΔ ἴσως. — Εἰδ. 28, καὶ τὰς ἐρημίας καταλαμβάνειν, ἢ τὰς ἀγορὰς, ὡς τὰ ὄρη, κ. τ. λ.] Ἀσαφές τὸ λεγόμενον. Ὁ πρὸ ἐμοῦ παραφράζων ἐξηγήσατο, Καταλαμβάνειν οὐ μόνον τὰς ἐρημίας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀγορὰς, ἔνθα δάκνυτε ἀλλήλους, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖ τὰ θηρία. Ἰσως ἡμάρτηται ἡ γραφή, οὔσα πάλαι· « Καὶ τὰς ἀγορὰς καταλαμβάνειν, ὡς τὰς ἐρημίας ἢ τὰ ὄρη, » ὁ καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν ὑπενόησαν. Ἀγορὰς γὰρ ἐνθάδε λέγει ἐκεῖνο τῆς ἀγορᾶς τὸ μέρος, ὅπου, καὶ δικαίως κἀδίκως ἦγον ἀλλήλους οἱ συκοφάνται, οἱ καὶ διὰ τοῦτο Ἀγοραῖοι καλούμενοι ὑπὸ τοῦ Θεοφράστου (Χαρακτηρ. VI). Ἐνθεν καὶ τὸ « Ἀγοραῖαν, δικαιολογίαν » τοῦ Ἡσυχίου, καὶ τὸ « Ἀγορητής, δημηγόρος. » Δηλώσει δ' ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, 9', 13) καὶ Ἐπικτήτος, « Οὐκ ἀποκτεῖναι τινα δεῖ, οὐ δῆσαι, οὐχ ὑδρίσαι, οὐκ « εἰς ἀγορὰν προσελθεῖν. » — Εἰδ. 30, δόσεις.] Ἰσ. γρ. διάδοσις, ὡσπερ εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 34, αὐτὸς ΤΙΣΙΝ.] ΗΔ ἀντὶ τοῦ ΤΙΣ. Ὁ πρὸ ἐμοῦ εἰκάζεν γραπτίον εἶναι ΤΙΝΟΣ. — Εἰδ.

36, παντί ἀπλῶς.] Ἴσως κατ' ἔλλειψιν τῆς προσέσεως (ἐν παντί), πλὴν εἰ μὴ τις τὸ παντί προαιροῖτο συνάπτειν τῷ Ὁμοίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κγ', ΕΔΔΦΙΟΝ ι, ἀναγνώη καὶ ῥᾶον.] ΗΔ, ΑΤ, ἀναγνώη ἢ καὶ ῥᾶον. — Πᾶς ἂν τις ῥᾶόν ἈΚΟΥΣΑΙ.] ΗΔ, ἀντί τοῦ ἈΚΟΥΣΗ. ΔΓ, ἀκούσει. — ΕΔ. 3, καὶ ποῖος ἄγγελος.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης, καίπερ ἀμυδρῶς πάνυ, ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.) προσέθηκα τὸν σύνδεσμον. — ΕΔ. 4, Εἰκὴ δὲ καί.] Διαγράφει τὸν δεύτερον σύνδεσμον τὸ ἐμὸν ΤΡ. — ἔντονον.] ΔΓ (κακὴ, προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ἔντεκνον. Μῶν ἦν, ἔντεκνον; — ΕΔ. 6, δοκιμάσον.] Τυπογραφικὸν ἀμάρτημα τὸ δοκιμάζον, ἐν τῇ πρὸ ἐμοῦ ἐκδόσει. — ΕΔ. 8, ἀποκρίνεται.] Ἴσ. γρ. ἀποκρινεῖται. — ΕΔ. 10, πευθῆνες] πολυπράγμονες, φιλοῦντες πάντας περὶ πάντων ἐρωτᾶν, καὶ τὰ μηδὲν αὐτοῖς προσήκοντα ἐξετάζειν· καὶ μηδὲ μέχρι τούτου ἐφιστάμενοι, ἀλλὰ καὶ παρακούειν αἰσχυρῶς τῶν ἄλλων τὰ ἀπόρρητα τολμῶντες. « Πευθῆνες, ἐπήκοοι, φησὶ » Φώτιος. — ΕΔ. 11, καὶ τὰς ἄλλας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (διπλῶ συνδέσμων), καὶ τὰς τ' ἄλλας. — καὶ αὐτὴ μέλλει κ. τ. λ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν εἰς χώραν ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐκ ΔΓ προεῖλετο (δίχα συνδέσμου) αὐτὴ μέλλει, καίπερ οὐδὲν μᾶλλον ἐκείνης ὀρθὴν οἰόμενος εἶναι. Γραπτέον οἶμι· Μὴ αὐτὴ μέλλει, ἢ μᾶλλον, Μὴ αὐτὴ μέλλει κ. τ. λ. — ΕΔ. 14, Ἡ δὲ φραστικὴ... εἴ τις ἄρα ἰδία δύναμις.] Φραστικὴ δύναμις ἐστὶν ἡ Γαλλιστὶ λεγομένη, le talent de la parole. Ἐκφυλιζει δ' αὐτὴν Ἐπίκτητος, διὰ τοῦ εἶ τις ἄρα (si toutefois), τὴν τῶν σοφιστῶν αἰνιττόμενος ἐν τῷ λέγειν εὐχέρειαν, ἥπερ ἦν ἀληθὴς λογοδιάρροια. — Οἱ κομμωταί.] Τοῦτ' ἂν εἰκότως ὀνομάζοιντο οἱ παρὰ τοῖς νεωτέροις periquiers καλούμενοι. — ΕΔ. 16, καὶ δύναται.] Ἄμεινον ἂν ἐλέγετο, Μὴ δύναται· καὶ ἴσως οὕτως ἐγγέγραπτο πάλαι. — ΕΔ. 17, κατὰ κρηνοῦ.] ΔΓ, καὶ κατὰ κρηνοῦ. — ΕΔ. 21, τὸ περὶ Τέλους], οὕτως ἐπιγραφόμενον σύγγραμμά τι τῶν Ἐπικούρου. — Τὰ φυσικά.] ΗΔ (κρινάντων τοῦτο καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ) ΑΤ, τὰς φυσικάς. — Τὸ περὶ Κανόνος.] Τρίτον Ἐπικούρου σύγγραμμα τοῦτο, Κανὼν, ἐπιγραφόμενον. — Τὴν ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῆς Ἐπικούρου (Διογ. Λαερτ. Χ, 22), ἧς ἡ ἀρχὴ· « Τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα ΤΕΛΕΥΤΩΝΤΕΣ » ἡμέραν τοῦ βίου κ. τ. λ. » Ἐνθα σημειοῦ καὶ τὴν διαφορὰν τῆς γραφῆς τοῦ Τελευτῶντες πρὸς τὸ Τελευταίαν· ὅπερ μνημο-

νικόν ἀμάρτημά τις ἂν ἔφησεν Ἐπικτήτου, εἰ μὴ καὶ Κικέρων καὶ
 Σενέκας, μεταφράζοντες τὰ ἐκ τῆς Ἐπικούρου ἐπιστολῆς, δῆλοι ἦσαν
 ἀμφότεροι, Τελευταίαν, ἀνεγνωκότας. Ὁ μὲν γὰρ (CICERO. *De fin.
 bon. et malor.* II, 30) ἠρμήνευσεν Cum ageremus vitæ beatum
 et eundem supremum diem· ὁ δὲ (SENECA. *Epistol.* 92) Bea-
 tissimum hunc et ultimum diem ago. Ἴσως οὖν ἐκ τούτων διορ-
 θωτέος ἐστὶν ὁ Λαέρτιος, ὡς ᾔετο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 23 μηδεμίαν
 εἶναι χρεῖαν ἢ προαγωγὴν κ. τ. λ.] Διὰ τὸ ἀδιάφορον πρὸς εὐδαιμο-
 νίαν εἶναι τὴν φραστικὴν δύναμιν, οὐ διὰ τοῦτο, φησὶν, ἀπεβάλλω
 αὐτήν, καὶ ἐν τοῖς ἀποπροηγημένοις τίθημι· ἔστι μὲν οὖν τῶν προηγ-
 μένων, τουτέστι τῶν αἰρετῶν (τοῦτο γὰρ βούλεται τὸ προαγωγὴν αὐτῆς
 εἶναι, κατὰ τὴν τῶν Στωϊκῶν λέξιν), ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐστὶ ἀξία. Παρα-
 τεθεῖσθω καὶ αὐτὸ τὸ δόγμα, ἵνα καταδηλότερον γένηται τὸ λεγόμενον·
 « Τῶν ἀδιαφόρων τὰ μὲν λέγουσι προηγημένα, τὰ δὲ ἀποπροηγημένα.
 » Προηγημένα μὲν, τὰ ἔχοντα ἀξίαν, ἀποπροηγημένα δὲ, τὰ ἀναξίαν
 » ἔχοντα. Ἀξίαν δὲ, τὴν μὲν τινα λέγουσι σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμο-
 » λογούμενον βίον, ἢ τις ἐστὶ περὶ πᾶν ἀγαθόν· τὴν δὲ εἶναι μέσην
 » τινὰ δύναμιν ἢ χρεῖαν συμβαλλομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον,
 » ὅμοιον εἰπεῖν, ἦντινα προσφέρεται πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον. . . .
 » Προηγημένα μὲν οὖν εἶναι ἃ καὶ ἀξίαν ἔχει· οἷον ἐπὶ μὲν τῶν
 » ψυχικῶν, εὐφροσύνην, τέχνην, προκοπὴν καὶ τὰ ὅμοια· ἐπὶ δὲ τῶν
 » σωματικῶν, ζωὴν, ὑγίαν, ῥώμην, εὐεξίαν κ. τ. λ. (Διογ. Λαερτ.
 VII, 105-106). — ἘΔ. 27, γένηται.] Ἄμεινον ἂν ἦν κατ' ἐνεστώτα,
 Γίνηται. — ἘΔ. 28, τὸ κάκειν χρώμενον.] Ἡ χρωμένη τῇ φρα-
 στικῇ δυνάμει, ἢ προαίρεσιν ἐστὶν· ἢ περ, ἂν μὲν ἢ Δημοσθένους, ἢ
 ἄλλου τοῦ παραπλησίου προαίρεσις, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς πατρίδος χρήσεται
 τῇ δυνάμει τοῦ λόγου· ἂν δὲ Δημάδου καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῶ, ἐπ'
 ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος. — ἘΔ. 30, τὸ δ' αἴσει] ἀναιρεῖν. — ἘΔ.
 31, εἴπερ ἔΣΤΙ ΤΙΣ δύναμις κατὰ τὸν τόπον.] Ἐκ ΔΓ (ἐπιγεγραμμένης
 ἐν τῷ ἐμῷ TP), ἀντὶ τοῦ, ΤΙΣ ἔΣΤΙ. Εἰ ἐστὶ τις δύναμις κατὰ τὸ
 λέγειν καὶ ἐκφράζειν τὰς ἡμετέρας ἐννοίας. — ἘΔ. 34, περὶ τοῦτο.]
 ΗΔ (συνεγνωκότων τοῦτο καὶ ἐτέρων) ΑΤ, περὶ τούτου. — ἘΔ. 35,
 ὅτι ἐκεῖνο . . . αἰρούμενον] ὅτι τὸ κράτιστον, ὅπερ ἐστὶ τὸ Ἡγεμονικόν,
 οὐκ οἰκείως ἔξει τῇ ἑαυτοῦ φύσει, ἂν μὴ καλῶς λογίζεται καὶ κρίνη τὰ
 πάρεργα ταῦτα, ὥστε προαιρεῖσθαι ἕτερα ἐτέρων, κατὰ τὴν ἐκάστου
 ἀξίαν. Οἷον, πολλοῦ ἀξίου ἐπαίνου ἢ φραστικῆς δυνάμει· ἔστι γε μὴν

πάρεργον παραβαλλομένη πρὸς τὸ μακρῷ κρείττον, τὴν τοῦ Ἡγεμονικοῦ τελειώσιν. — Εἰδ. 40, ποικιλίας καὶ δριμύτητος.] Ποικιλίας, ἀποφεύγοντα τὸ μονότροπον καὶ διὰ τοῦτο προσκορῆς τοῦ λόγου· δριμύτης δ' ἐστίν, ὅπερ οἱ Γάλλοι, *le riquant* φιλοῦσι λέγειν· Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χυμῶν, ὧν οἱ δριμεῖς κεντῶσι τὴν γεῦσιν· οὕτω καὶ ἡ δριμεία φράσις διεγείρει τὸν ἀκροατὴν, καὶ προσεκτικώτερον ἀπεργάζεται. Τὰς δ' ἐχομένας δύο λέξεις (τῶν θεωρημάτων) εἰκότως, ἀντιγραφῶν ἀθελψία, πλεονάσαι ἔβριναν οἱ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 42, Ἄγου.] Ἀποκατέστησα τὴν γραφὴν, ὡσπερ ἐποίησα καὶ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (LIII, σελ. 142), ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἀντιγράφοις πειθόμενος, ἔγραψε περισπωμένως, Ἄγου, ὡς ἀόριστον δευτέρου δηλονότι· ἀλλὰ, μὴ ποτε ὄφειλεν εἶναι, Ἀγαγοῦ, εἰ ὄντως ἦν ἀόριστος δευτέρος, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσιν ἢ χρῆσις ἐφύλαξε τὸν ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμόν· Ἠγαγόμην γὰρ καὶ Ἀγαγοίμην, καὶ Ἀγάγωμαι, καὶ Ἀγαγέσθαι. — Εἰδ. 46, τὸ περὶ ταῦτα ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚῶΣ ἔχειν.] Ἀνεκάλεσα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ ἈΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚῶΣ, ὅπερ οἱ μὲν εἰς τὸ Ἀκαταλήκτως τρέπειν παρήνουν, οἱ δὲ εἰς τὸ Ἀκαταπλήκτως. « Τὸ περὶ ταῦτα καταληκτικῶς ἔχειν » οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, ἢ τὸ περὶ ταῦτα καταλήγειν καὶ ἴστασθαι· καθάπερ ἐμφάνει καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ πανδοκείου. Ὡσπερ γὰρ, εἴ τις ἐν τῇ εἰς τὴν πατρίδα πορείᾳ, ἐντυχὼν καθ' ὁδὸν πανδοκείῳ κομφῶ, οὐθὶα τοῦτο καταμῆναι τοῦ λοιποῦ ἐν αὐτῷ ὄφειλε, καὶ καταλήξει τῆς οἴκαδε ἀνακομιδῆς· ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ τοῦ βίου πορείᾳ, τὸν ἐλευθερίως τεθραμμένον χρὴ μὲν καὶ περὶ τὴν τοῦ λέγειν δύναμιν καὶ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον παιδείαν διατρέβειν, μὴ μόντοι καταλήγειν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρόδῳ καταλύσαντα, ὡσπερ ἐν πανδοκείῳ, σπεύδειν ἐπὶ τὴν ὄντως παιδείαν, καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐπιστήμην, ἧτις ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡγεμονικοῦ τελειώσις. Ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ νοῦς τοῦ προκειμένου χωρίου, καὶ οὐχ ἕτερος, ἔστι καὶ ἐκ παραλλήλου ἐτέρου χωρίου (IV, δ', 14) πιστώσασθαι τοῦ ἐξῆς· « Ἀλλ' αὐτοῦ ΚΑΤΑΛΗΓΟΜΕΝ, μαθεῖν τί » λέγεται, καὶ ἄλλῳ δύνασθαι ἐξηγήσασθαι, τὸν συλλογισμόν ἀναλῦσαι » καὶ τὸν ὑποθετικὸν ἐφοθεῦσαι κ. τ. λ. » Τὸ δὲ παράδειγμα τοῦ πανδοκείου καὶ ἐτέραν τινὰ γραφὴν, ΚΑΤΑΛΥΤΙΚῶΣ, ὑπονοεῖν παρέχει· Καταλύειν γὰρ ἐν πανδοκείῳ ἢ εἰς πανδοχεῖον, καὶ Κατάλυσιν ποιῆσθαι, τῶν εἰδισμένων εἰσὶ φράσεων. Ἀλλ' αἰροῦμαι μᾶλλον τὸ Καταληκτικῶς.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κδ', ΕΔΆΦΙΟΝ 2, οὕτω δῆ.] ΗΔ (εἰκάσαντος ταύτην καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ) ΑΤ, οὕτω δέ. — ΕΔ. 4, Ὁμολόγει.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ προσγέγραπται σύνδεσμος, Ὁμολόγει, ὅτι, ὅσπερ καὶ ἐξωθεν ὑπακούεσθαι ἔχει. — ΕΔ. 9, τὸ μὲν τελείως καὶ ὠφελίμως] λέγειν καὶ ἀκούειν. — ΕΔ. 10, πᾶς ἂν τις ὁμολογήσαι μοι δοκεῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ. . . ὁμολογήσαι μοι δοκεῖ. — ΕΔ. 11, ἄρά γε ἵππου,] ἄρά γε περὶ τῶν ἵππων προσηκόντων ἀγαθῶν καὶ κακῶν; — ΕΔ. 12, κατὰ ποσὸν] κατὰ μικρόν. — ΕΔ. 14, ἀνομολογούμενον.] Τῶν πρὸ ἐμοῦ οἱ μὲν ὡς συνώνυμον τοῦ ἀσύμφωνον ἐξηγήσαντο τὸ Ἀνομολογούμενον (non conveniens), οἱ δὲ, τοῦναντίον, ὡς συνώνυμον τοῦ σύμφωνον (consentaneum). Ἐπιτι τὰ ἀλλαχού (εἰς τὸν Πλάτ. Γοργ. σελ. 355) σημειωθέντα περὶ τῆς λέξεως. — ΕΔ. 18, τὰ πιθανά] τὰ χαρίεντα, τὰ ἐράσματα (aimables) κατὰ τὸ παρά Ξενοφῶντι (Ἄπομν. Γ, X, § 3) Πιθανώτατον ἦθος. — δριμέα] ὄξεα. — Συνέρπειν.] ΔΓ, συνερπίζειν. — ὄνω.] Ἰσ. γρ. ὄναριῶ. Ἔστι δ' οὖν, ὄνου πῶλον. — ΕΔ. 20, ἐξ οὔ] χρόνου. — ΕΔ. 25, ὧ λαοί.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β' 25). — Χείρων γίνη κομψοῦ ἀρχιερέως, ὃς τοὺς καλοὺς μονομάχους κ. τ. λ.] Χείρων γίνη τοῦ ἱερέως Χρύσου (Ἰλιάδ. α', 11), ὃς καίπερ ὄν βάρβαρος πρὸς σέ τε καὶ τὸν Ἀχιλλέα, τοὺς καλοὺς μονομάχους, οὕτω προσηνέχθη ὡς ἐχρῆν Ἕλληνας. Οὕτως ἐξηγήσατο Οὐόλιφος τὸ προκείμενον χωρίον, περὶ οὗ ἐπέχω. Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀπογραψάμενος τὴν ἐξήγησιν, οὐδὲν πλέον λέγει, ἐπέχων, ὕμαι, κάκεινος. Ἴσως αἰνίττεται τὸ παλαιὸν ἔθος Ῥωμαίων Ἐπικτήτος, καδ' ὃ οἱ εἰς τὰς ἀρχὰς ψηφίζόμενοι, μονομάχων ἀγῶνα παρεῖχον χαριζόμενοι τῷ δήμῳ. Τούτους δ' ἔδει, ἢ ἐκ τῶν οἰκείων δούλων παρέχεσθαι, ἢ παρ' ἄλλων μισθοῦσθαι, καὶ πολλαῖς ἡμέραις πρότερον γυμνάζειν. Τοιγαροῦν εἰκὸς καὶ τὸν ἀρχιερωσύνην λαχόντα, οἶαν ἐλάγχανον πολλοὶ τῶν ἐν τέλει (Πλουτάρχ. Καῖσ. § 5-7), οὐ μόνον παρέχειν, ἀλλὰ καὶ περιεργότερον αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι. — Οἷα ποιεῖ ἄγνοια.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ προστέθειται κακῶς γεγραμμένον (ἢ) τὸ ἄρθρον, Οἷα ποιεῖ ἢ ἄγνοια. — ΕΔ. 25, ἐκ θεᾶς μητρὸς;] ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς τῆς Θετίδος (Ἰλιάδ. ι', 410) — πατρί· ἐγγόνου Διός;] Ἦν γάρ ὁ Ἀχιλλεὺς πατήρ, Πηλεὺς, Δίακοῦ, Δίακος δὲ Διός. — Τί. . . ὠφελεῖ ταῦτα;] ἢ πατρόθεν καὶ μητρόθεν εὐγένεια. — κλαίη διὰ τὸ κορασίδιον] διὰ τὴν Βρισηίδα, ὡς φησὶν Ὀμηρος (Ἰλιάδ. α', 349). — ΕΔ. 26, ἀστόμους πεποίηκε.] Ἴδε τὸν Ποιητὴν (Ἰλιάδ. ι' 307-430, καὶ 606-619).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κε', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, τὰ λογικὰ] ἡ Λογικὴ καλουμένη ἐπιστήμη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κη', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, διαδέβληται πρὸς μάχην] ἀποτρέφεται, μισεῖ τὴν μάχην. Ἄλλως ἢ ὡς ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (XXXIII, § 15, σελ. 136) σημειώσεσι. — φυγεῖν.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. ἀντιτύπῳ), ΑΤ, φεύγειν. — Μὴ φαντάζεται] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιτύπου ΤΡ.), ΑΤ, οὐ φαντάζεται. — ἘΔ. 4, ἐν λόγῳ.] ΔΓ (ἐκ τοῦ αὐτοῦ ΤΡ.), ἐν λόγοις. — ἘΔ. 6, Διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (II, ιβ', 5). — ἘΔ. 7, ὑπὸ τίνος λογικὴ ψυχὴ κινεῖται ζυγῶ, ἘΠΙ ΤΙΝΑ ῥέπει.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἘΠΕΙΤΑ. Ἡμαρτημένον εἰκότως ἔδοξε τοῖς πρὸ ἐμοῦ τὸ χωρίον· καὶ οἱ μὲν, « Κινεῖται ὡσπερ ἐπὶ ζυγῶ » οἱ δὲ « Κινεῖται ὁμοίως ζυγῶ » ὑπενόησαν γραπτέον εἶναι, οὐδένα λόγον οὐδέτεροι ποιησάμενοι τοῦ ἐνθάδε ἀνοικείου ἐπιρρήματος (ἔπειτα). Ὁ νοῦς· Ὑπὸ τίνος λόγου ἡ λογικὴ ψυχὴ οἰοεὶ διὰ ζυγοῦ κινεῖται, καὶ κινουμένη ἐπὶ τί ῥέπει. Ἴσως δὲ καὶ οὕτως ἔγραψεν ὁ Ἀρρίδιανὸς τοὺς Ἐπικτήτου λόγους, « Ὑπὸ » τίνος λογικὴ ψυχὴ κινεῖται ζυγοῦ, καὶ ἐπὶ τίνα ῥέπει » — Αὐτὸς σαυτῷ μᾶλλον ἐγκάλει.] Παρατίθει τούτοις τὰ τοῦ Στωϊκοῦ βασιλέως (Μαρκ. Ἄντων. Ε', κη', Ι', δ').

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ α', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, ἡσκημένου.] ΔΓ ἡρμοσμένου· ἡ προσγεγράφται καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. — καὶ ἵπποι.] Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας εἰκὸς ἐξερρήχεναι τοῦ χωρίου ἐτέρας τρεῖς ταύτας, Ἄλλοι δ' αἰσχροὶ, ὡσπερ εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 5, δρομέα δὲ καὶ γελοιότατον.] Ὁ μὲν γὰρ παγκρατιαστής, τουτέστιν ὁ πάλη καὶ πυγμῇ ἀγωνιζόμενος, εὐσαρκεῖν ὄφειλε, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐτρέφετο κατακόρως· ὅπερ ἐπὶ δρομέως γελοῖον ἂν ἦν. — ἘΔ. 6, ἡ ὅπερ τῶ γένει κ. τ. λ.] ἢ ὁ καὶ τὸν κύνα καὶ τὸν ἵππον, κατὰ τὸ ἐκάστου γένος, ποιεῖ καλόν. — ἘΔ. 9, εἴση.] ΔΓ, ἴσθι. — ἘΔ. 10, οὐδ' εἰσελεύση.] Ἴσ. γρ. οὐκέτ' εἰσελεύση, ὡς ὑπενόει ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 11, Πῶς δὲ καὶ οὐκ ὠμόν ἐστι κ. τ. λ.] Ἐξ ἐτέρων εἰκασίας προσέθηκα τὴν ἄρνησιν. — Ἐγκαλέσεις.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ ἐγκαλέσεως. — ἘΔ. 12, πρὸς αὐτόν.] ΔΓ, εἰς αὐτόν. — ἘΔ. 14, Πολέμωνα] τὸν Ξενοκράτους μαθητὴν, οὗ καὶ πάλιν ἐν

τοῖς ἐξῆς (IV, α', 30) μνημονεύσει. Οὗτος γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἀκολασίας ἤλασεν, ὥσε, « Συνηθέμενός ποτε τοῖς νέοις, καὶ ἐσεφρανω-
 » μένος, μεθύων, εἰς τὴν Ξενοκράτους ἩΞΕ σχολὴν. Ὁ δὲ, οὐδὲν
 » διατραπείς, ἩΡΕ τὸν λόγον ὁμοίως ἦν δὲ περὶ σωφροσύνης. Ἀκούου
 » δὲ τὸ μαιράκιον, κατ' ὀλίγον ἐθιράθη, καὶ οὕτως ἐγένετο φιλόπονος,
 » ὡς ὑπερβάλλεσθαι (γρ. ὑπερβαλέσθαι) τοὺς ἄλλους, καὶ αὐτὸν
 » διαδέξασθαι τὴν σχολὴν. » Καὶ ταῦτα μὲν Διογένης ὁ Λαέρτιος
 (IV, 16) λέγει περὶ τοῦ Πολέμωνος, ἐν οἷς γραπτέον, οἶμαι ἩΞΕ
 (παρὰ τὸ Δίσιω), καὶ ΣΥΝΕΪΡΕ. Ἐθαυμάσθη δὲ ἡ παράδοξος αὐτῆ
 τροπὴ τοῦ ἥθους πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
 Καὶ ὁ μὲν Αὐγουστίνος οὐχ ἄπαξ ἐμνημόνευσε τοῦ Πολέμωνος (ἴδε τὰς
 εἰς τὸν Διογ. Λαερτ. σημ. τοῦ Μεναγ. σελ. 172) Ἐρηγόριος δὲ ὁ
 Θεολόγος, Θαυμάζων Πολέμωνα, Θαυμαστόν τι εἶοικε παθεῖν αὐτὸς,
 ἐπιλελησμένος τοῦ Ξενοκράτους ὀνόματος. Λέγει γὰρ οὕτως

Οὐδ' ὁ Πολέμων ἔμοι γε σιγηθήσεται
 Καὶ γὰρ τὸ θαῦμα τῶν ἄγαν λαλουμένων.
 Ἦν μὲν τὰ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἐν σώφροσι,
 Καὶ σφόδρα γ' αἰσχρὸς ἠδονῶν ὑπηρέτης.
 Ἐπεὶ δ' ἔρωτι τοῦ καλοῦ κατεσχέθη,
 Σύμβουλον εὐρών, οὐκ ἔχω δ' εἰπεῖν τίνα,
 Εἴτ' οὖν σοφόν τιν' εἶδ' ἑαυτὸν, ἀθρόως
 Τοσοῦτον ὄφθη τῶν παθῶν ἀνώτερος κ. τ. λ.

— ψιλούμενον] τὰς τρίχας. — ἘΔ. 18, προγέγραπται.] Προγεγραμ-
 μένον ἔχει πρὸ τοῦ ἰδίου ναοῦ. — ἘΔ. 19, ΜΗΚΕΤΙ ἐξέλιπεν.]
 Ἰσως καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ, Οὐκέτι ἐξέλιπεν. Ὑπονοῶ μέντοι
 γεγράφθαι πάλαι ἐρωτηματικῶς, ΜΗ ΤΙ ἐξέλιπεν; — ἘΔ. 21,
 Οἶον καὶ λέγεις;] Ὁ Σωκράτης ὑποτίθεται ταῦτα λέγων. — ἘΔ. 22,
 Σὺ οὖν τις εἶ,] ὦ Σώκρατες; — ἘΔ. 24, ἐγὼ τοιοῦτος;] ἐγὼ ὁ
 Ἐπίκτητος; — Σὺ γὰρ τοιοῦτος;] ὁ ἀκροώμενος ἐμοῦ τοῦ Ἐπικτήτου,
 — Ὄφελεν.] Ἐπιρρήματικῶς ἀντὶ τοῦ Εἶθε, πλήν εἰ μή τις προαιροῖτο
 γράφειν (ὡς φησιν ὁ πρὸ ἐμοῦ) Ὄφελες. — Ἐπεὶ πως.] ΔΓ,
 ἐπέπερ. — ἘΔ. 25, Τῆ φύσει ὁμολογουμένως] ἨΔ ἡ προσθήκη τοῦ
 ἄρθρου. Καὶ κατὰ μὲν Διογένην τὸν Λαέρτιον (VII, 87), « Πρῶτος
 » ὁ Ζήνων ἐν τῇ Περὶ ἀνθρώπου φύσεως, τέλος εἶπε τὸ ὁμολογου-

» μένως τῇ φύσει ζῆν, ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν· ἄγει γὰρ
 » πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἢ φύσις. » Ὁ δὲ Στοβαῖος (Εκλογ. σελ. 134
 Heeren) Κλεάνθει προσνέμει τοῦ ὀρισμοῦ τὴν ἀπάρτισιν· « Τὸ δὲ
 » τέλος ὁ μὲν Ζήνων οὕτως ἀπέδωκε, Τὸ ὁμολογουμένως ζῆν·
 » τοῦτο δ' ἐστὶ, Καθ' ἓνα λόγον καὶ σύμφωνον ζῆν, ὡς τῶν μαχομένων
 » ζῶων κακοδαιμονούντων... Κλεάνθης γὰρ πρῶτος, διαδεξάμενος
 » αὐτοῦ τὴν αἴρεσιν, προσέθηκε τῇ φύσει, καὶ οὕτως ἀπέδωκε·
 » Τέλος ἐστὶ τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν κ. τ. λ. »
 — ΕΔ. 28, τοῦτο... τὸ μὴ ἔχειν.] Ὡςπερ ἐστὶν ἐπὶ γυναικὸς
 τερατώδες τὸ τρίχας ἔχειν ἐπὶ τοῦ γενείου, οὕτως ἀπ' ἐναντίας
 τέρας ἂν εἴη ἐπ' ἀνδρὸς τὸ μὴ ἔχειν. — ΕΔ. 29, τὴν προγραφὴν]
 τὴν τοῖς Γάλλοις écriteau καλουμένην, ἣν προγράφειν εἰώθασι πρὸ
 τοῦ οἰκήματος ἢ τῆς σκηπῆς, ἔνθα συναθροίζουσι τὰ τερατώδη, οἱ
 μισθοῦ δεικνύντες τοῖς βουλομένοις — ΕΔ. 30, τί ἔχεις ἐγκαλέσαι
 σου τῇ φύσει κ. τ. λ.] Ὁ καὶ Διογένης (παρ' Ἀθην. σελ. 565) εἶρηκε
 πρὸς τὸν ἐξυρημένον τὸ γενεῖον· « Μὴ τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει,
 » ὅτι ἄνδρα σε ἐποίησε, καὶ οὐ γυναῖκα; » — ΕΔ. 31, τὸ αἴτιον τῶν
 τριχῶν] τὰ γεννητικὰ μόρια. — ΕΔ. 32, ἐγένου.] Ἰσ. γρ. ἐγίνου.
 — ΕΔ. 34, πολίτην Κορινθίων.] Εἰκὸς (φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ) Κορινθῖον
 γεγονέναι τὸν νέον, πρὸς ὃν ἐπίκτητος ποιεῖται τοὺς λόγους. — ΕΔ. 38,
 Ἐπεὶ πρὸ οἱ κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. α', 37) — ΕΔ. 40, καλὴν
 [ποτε], τότε ἔση καλός.] ΗΔ, (εἰκάσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ) ΑΓ,
 καλὴν, τότε ἔση καλός. ΔΓ. καλὴν ποτ' ἔση καλός. Ἐτέρα ΔΓ (προσγε-
 γραμμένη καὶ τῷ ἐμῷ ΤΡ) καλὴν τότε ἔση καλός. — ΕΔ. 41, πάντα
 θελεῖν ἀκοῦσαι, ἢ τοῦτο.] Ἡ σύνταξις κατὰ τὸ (Ἰλιάδ. α', 117),

Βούλου' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6', Περὶ ΤΙΝΑ ἀσκεῖσθαι δεῖ τὸν ΠΡΟΚΟΨΟΝΤΑ κ.
 τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΟΥ ΤΙΝΑ, καὶ ΠΡΟΚΟΨΑΝΤΑ. Καὶ ὅτι μὲν
 κατὰ μέλλοντα χρὴ γράφειν χρόνον τὴν μετοχὴν, δηλοῖ μὲν καὶ ἐν τῶν
 ἀντιγράφων, δηλοῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ κεφαλαίου ἀρχή, « τὸν ἐσόμενον καλὸν
 » καὶ ἀγαθόν. » Ὁ δὲ διέγραψα ἄρθρον, καλῶς ἂν εἶχεν, εἰ ἐγράφετο
 (καὶ ἴσως οὕτως ἐγγέγραπτο πάλαι) « Περὶ τοῦ περὶ τίνα ἀσκεῖσθαι δεῖ
 » τὸν προκόψοντα, » ἢ « Περὶ τοῦ τίνα ἀσκεῖν δεῖ τὸν προκόψοντα. »
 — ΕΔΔΦΙΟΝ 1, Τρεῖς εἰσι τόποι] ἐν τῇ Ἡθικῇ φιλοσοφίᾳ δηλονότι,
 ὁπόσους ἠρίθμησεν ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. LI) ἐν τῇ Λογικῇ. — ΕΔ.

3, δι' ὄν οὐδ' ἀκούσαι κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντί τοῦ ὄν· ἀναφέρεται γὰρ πρὸς τὸν περὶ τὰ πάθη τόπον, ὡσπερ ἂν εἰ καὶ ἔλεγε, δι' ἅ πάθη οὐδὲ ἀκούσαι νοσητικῶν λόγων δυνάμεθα. — ἘΔ. 4, Οὐ... ἀπαθῆ ὡς ἀνδριάντα, ἀλλὰ τὰς σχέσεις τηροῦντα κ. τ. λ.] Παράθες τούτοις καὶ ἐτέρου Σταϊκοῦ (Μάρκ. Ἀντων. Δ'. 9') τὸ « Ἄμα μὲν ἀπαθέστατον εἶναι, ἄμα » δὲ φιλοστοργότατον, « ἔν' ἔχῃς εἰδέναι, ὅτι ὀνόματι μόνον διενήνοχεν ἢ τῶν Σταϊκῶν Ἀπάθεια τῆς παρ' ἄλλοις Μετριοπαθείας. — ἘΔ. 6, περὶ τὸν τρίτον] τούτέστι περὶ μόνον ἐκεῖνο τοῦ τρίτου τὸ μέρος, τὸ περὶ τῶν συλλογισμῶν, ἢ μᾶλλον παραλογισμῶν καὶ σοφισμάτων, οἷς ἔχαιρον οἱ τοῦνομα μόνον φιλόσοφοι. Καὶ οὗτος μὲν ἔοικεν εἶναι τῶν λεγομένων ὁ νοῦς. Ἐνδέχεται μέντοι, καὶ συγκεχύσθαι τὸν ἐνθάδε τρίτον τόπον, τῷ τρίτῳ τῆς Λογικῆς (Ἐγχειριδ. ΙΙΙ), ἢ ἐξερρηκνός τινός τοῦ χωρίου, ἢ ἄλλως μεταποιησάντων τὴν γραφὴν τῶν ἀντιγραφῶν. — Μεταπίπτοντας Ἐρωτάσθαι, περαίνοντας, ὑποθετικούς, Ψευδομένους.] ΗΔ, ἀντί τοῦ γραφομένου καὶ στιζομένου, « μεταπίπτοντας, Ἐρωτάσθαι [ΔΓ, ἠρωτάσθαι], περαίνοντας κ. τ. λ. » Τὸ δὲ Ἐρωτάσθαι, μέσον ἐστὶ ῥῆμα, ἐπὶ τοῦ ἐρωτᾶν ἀλλήλους. — ἘΔ. 8, τὰς ἄλλας] ὕλας. — ἘΔ. 10, ὅτι, λόγου ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ, τίς ἄριστός ἐστι τῶν φιλοσόφων κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντι τοῦ, ΓΙΝΟΜΕΝΟΥ. Παραπλήσιον ᾧ φησι Θεόφραστος (Χαρακτῆρ. κεφ. 6') « Καὶ ἐμπεσόντος λόγου, τίς εἶη βέλτιστος κ. τ. λ. » — Ὁ δεῖνα] τούτέστι, σὺ, πρὸς ὃν λαλεῖ ὁ ταῦτα ἀπαγγέλλων. — Ἄν δ' ἄλλος παρῶν εἶπη,] ἂν ἄλλος, παρῶν ὅπου ἐγένετο ἢ περὶ σοῦ κρίσις, ἀντίειπη πρὸς τὸν κρίναντά σε ἄριστον τῶν φιλοσόφων. — ἘΔ. 11, βλέπεται κ. τ. λ.] ἐκ τῆς ἀχρησίας καὶ τῆς κραυγῆς καταφανὲς γίνεταί, ὅτι μέγας εἶ φιλόσοφος. — Τῶν σοφιστῶν τινα] τὸν Δημοσθένην. « Ξείνων » δὲ ποτε θεάσασθαι θελόντων Δημοσθένην, τὸν μέσον δάκτυλον » ἐκτείνας [Διογένους], Οὗτος ἡμῖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ Ἀθηναίων » δημαγωγός » (Διογ. Λαερτ. VI, 34). Ἰθριστικὸν γὰρ ἐνομιζέτο τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ δεικνύναι τινα, παραπλήσιον τῷ παρ' ἡμῖν τοῦς πέντε δακτύλους τεταμένους καὶ διεστηκότας ἀλλήλων προβάλλειν τιγί, ὕπερ καλοῦμεν, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς, Τὰ σφάκελα, καὶ τὴν ἐνέργειαν Σφακελόνω καὶ Σφακελίζω, παρὰ τὸν Σφάκελον, ᾧ τὸν μέσον ἐσήμαινε δάκτυλον ὁ παρακμάζων Ἑλληνισμός, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ Φωτίου, « Σφακελισμός... λέγεται δὲ σφάκελος ὁ μέσος τῆς » χειρὸς δάκτυλος » συναδόντων τούτῳ καὶ τοῦ Σουῖδα καὶ τοῦ

Ἐτυμολόγου, καὶ τοῦ τὸν Ὀππιανὸν (Ἀλ. Π, 583) σχολιάσαντος.
 — ἘΔ. 13, φιλόλογος.] Ἀνεβίβασα τὸν τόνον. Ἐπιθι τὰ ἐν τοῖς ἐξῆς
 (IV, δ', 42) — ἘΔ. 14, πέρπερον.] Ἐδηλώθη ἐν τοῖς εἰς τὰ πρόσθεν
 (II, α', λδ') ὁ Πέρπερος. Λέγει δὲ καὶ ὁ Φώτιος, « Πέρπερος, ὁ μετὰ
 » βλακείας ἐπηρμένος, οἷον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῶ ποιῶν. »
 — ἘΔ. 15, Ἄπελθε ΟΥΝ.] Ἐκ ΔΓ προσγεγραμμένης τῷ ΤΡ, ἀντὶ
 τοῦ ΝΥΝ. — Τὸν Κρίνιν] Ἄδηλον τὸ συμβάν περὶ τὸν Κρίνιν
 τούτου ἀτύχημα, ὃ αἰνιττεται ὁ Ἐπίκτητος. Ὁ δ' οὖν Κρίνις, Στωϊκὸς
 ἦν καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, Διαλεκτικῆς τέχνης συγγραφεὺς (Διογ. Λαέρτ.
 VII, 62, 71, καὶ 76). — ἘΔ. 17, περὶ τὰς μεταπτώσεις] περὶ
 οὓς ἀνωτέρω (§ 6) Μεταπίπτοντας λόγους εἴρηκε. — ἘΔ. 18, τοῖς
 ΕΥΠΛΟΟΥΣΙ προσήκει πῦρ καίειν κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ,
 ΕΥ ΠΑΘΟΥΣΙ ἥς πρὶν καταγνῶς, ἐπιθι τὴν ἐξῆς σημειώσιν. Ἴσως δὲ
 καὶ ἀντὶ τοῦ προσήκει, γραπτέον τὸ φερόμενον ἐν τινι τῶν
 ἀντιγράφων, πρέπει. — Ἐπαίρεις τοὺς σιφάρους.] Ἐν ταῖς ἀρχαίαις
 ἐκδόσεσι προσεγράφετο μετὰ τὸ Σιφάρους ἀμέσως, ὡς μέρος καὶ
 αὐτὰ τοῦ κειμένου ὑπάρχοντα, τάδε, « Εἶδος αὐλοῦ • ὍΣ ἘΣΤΙ
 » ΦΑΡΟΣ • ἔσι δὲ εἶδος ἀμειβορέως » οὐδὲν ἕτερον ὄντα ἢ ἐξήγησιν
 τῆς λέξεως Σιφάρους. Ταῦτα περιελόντες τοῦ κειμένου, ὥσπερ εἰκὸς
 ἦν, οὕτω διωρθώκασιν οἱ κριτικοὶ « Εἶδος οὐλοῦ ὁ σίφαρος • ἔστι δὲ
 » καὶ εἶδος ἀμφορέως » (μικρὰς ἴσως ἐπιδιορθώσεως δεόμενα ταύτης,
 Ὅ ἘΣΤΙ ΦΑΡΟΣ) τοῦ Οὐλόου δηλονότι ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Velum
 (ἰστίον, ὀθόνη) παρεσχηματισμένου. Τοῦτο γὰρ σημαίνει ἐνθάδε (ἵνα
 τᾶλλα παρέλθω τὰ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς Λεξικοῖς κατελεγεμένα σημαίνον-
 μενα) ὁ Σίφαρος, ὃ τοῖς Ῥωμαίοις Supparus, ἀρσενικῶς, καὶ Sup-
 parum, οὐδαιτέρως, λεγόμενος • τουτέστι τὸ ἐν ἄκρῳ ἰσθῶ ἀναπεταν-
 νύμενον, ὅταν οὖριον πνέη, ἐλάχιστον τῶν ἰστίων. Supparum
 » velum (φησὶν ὁ Δίψιος) summo malo appensum. . . . minu-
 » tulum velum, quod in venti faventia nautæ solent exten-
 » dere. » (Ἴδε MARTIN. *Lexic. Philolog.* v. Supparus.) Καὶ
 ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Σιφάρου οἱ Λατῖνοι κριτικοὶ, ὧν διαφέρειν τι
 εἴοικεν Ἡσύχιος, τὴν ἐν τῇ πρύμνῃ ὀθόνην (pavillon) ἐξηγούμενος τὸ
 Σίφαρον • λέγει γὰρ « Ἐπίδρομον. . . . καὶ τὸ ἰστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ
 » κρεμάμενον, ὃ καλοῦσι ΣΙΦΑΡΟΝ, καὶ (ἰσ. γρ. καὶ τὸ) ἔλασσον »
 Ἐνθα διὰ τοῦ Ἐλασσον σημαίνει ἴσως βούλεται ὅπερ φησὶ Πολυ-
 δεύκης (I, 9), « Ὁ μὲν μέγας καὶ γνήσιος ἰσθός, Ἀκάτιος • ὁ δὲ

» κατόπιν, Ἐπίδρομος· ὁ δὲ ἐλάττων, Δόλων. » Προσσημειούσθω δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ Σίφαρον εἰσὶν οἱ παρά τὸ Ἑλληνικὸν Φάρος παρήχθαι οὐκ ἀπιθάνως ὑπειλήφασι· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσύχιον, « Φάρος » σέλλων, τὸ περιβόλαιον σέλλων, ἢ τὸ ἄρμενον. » Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ταῦτ' ἔχη, τοῦτο γε δῆλον, οἶμαι, ὡς οὐκ ἀλόγως τὸ προηγησάμενον, Εὐπαθοῦσι ἔτρεψα εἰς τὸ Εὐπλοοῦσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ', ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, ἀλείπτου.] ΔΓ, ἀπαλείπτου. Γραπτέον ἴσως, Ἐπαλείπτου, καὶ καταχωριστέον ἐν τοῖς Λεξικοῖς. « Ἀλείπται, οἱ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκοῦντες κ. τ. λ. » φησὶν ὁ Σουΐδας. Ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου (οὔ ἤλειφον ἐλαίου) οὕτω κληθέντες ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Παιδοτρίβαι. — ἘΔ. 3, θελεῖ, οὐ θελεῖ.] Σημειοῦ τὴν ἀσύνθετον φράσιν τοῦ παρακμάζοντος Ἑλληνισμοῦ, συνηθεστάτην ἡμῖν νῦν οὔσαν· Θελεῖ δὲν θελεῖ, γὰρ φαμέν, ἐπὶ τῷ δηλωῶσαι τὸν ἀναγκαζόμενόν τι ποιῆσαι ἢ πράξαι. Τὸ πλήρες ἂν εἴη, Εἴτε θελεῖ, εἴ τε οὐ θελεῖ, καὶ Ἀπτικώτερον, Κἂν θελή, κἂν μὴ θελή. — ἘΔ. 12, κλέπτῃς ἀνθύπατος . . . . . κορασιδίῳς κ. τ. λ.] Εἰ ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀνθύπατος κλέπτῃς ἐστίν, ἐξέτασον ποίῳ νομίσματι χρῆται, τουτέστι τί προαιρεῖται τῶν ἄλλων, καὶ νομίζει ἀγαθόν· εἰ μὲν ἀργύριον, δὸς αὐτῷ ἀργύριον, καὶ διαπράξῃ ὅτι ἂν βούλη παρ' αὐτοῦ. Εἰ δὲ νομίσματι χρῆται κορασιδίῳς, τουτέστι τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς νομίζει προαιρετέας εἶναι τῶν ἄλλων, δὸς αὐτῷ κορασιδίον, ὡς νόμισμα, καὶ πωλήσει σοι τὴν δίκην, ἀπαλλάξας σε τοῦ δικαίως αὐτὴν σοι λαχόντος. Τοῦτο γὰρ ἐνθάδε σημαίνει τὸ Πραγματίον, ὡς σεσημείωται καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 336). — ΛΑΒΕ, φησὶ, τὸ νόμισμα πώλησόν μοι τὸ πραγματίον.] Διάφ. γραφ. ΒΑΛΕ, ἢ καλῶς ἂν εἶχεν, εἰ ἐγράφετο οὕτως· « Βάλε, φησὶ, τὸ νόμισμα, καὶ πωλήσω » σοι τὸ πραγματίον » τοῦ ὀριστικοῦ ῥήματος (φησὶ) πρὸς τὸν ἀνθύπατον ἀναφερομένου. Ὡς δὲ νῦν ἔχει, διαγραπτέον μοι ἔδοξε τὸ ῥῆμα (φησὶ), τοῦ πρὸ ἐμοῦ κατ' ἔλλειψιν ἐρμηνεύσαντος, inquit aliquis (φησὶ τις). — ἘΔ. 14, ὁ ἂν ἰδῆς, ὁ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, ὁ ἂν ἰδῆς, ὄν. — ἘΔ. 19, εὐσταθήσει, ὡς ἂν ἔχη κ. τ. λ.] οὐκ ἀποστατήσει, οὐκ ἐκστήσεται τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ὅπως ἂν ἔχη τὰ ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ἀπροαίρετα. — ἘΔ. 22, σκοτωθῆ.] Συνώνυμον τοῦ Ἰλιγγιᾶν τὸ Σκοτοῦσθαι, ἃ καὶ συνῆψεν ὁ Πλάτων (Πρωταγ. σελ. 339), λέγων, « Ὡσπερὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγεῖς, ἐσκοτώ-

» θην καὶ ἰλιγγίασα. » Ἐφ' ἧς σημασίας χρώμεθα νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ τῷ σκοτιζομαι καὶ τὸ Ζαλίζομαι· τοῖς δὲ τούτων ἐνεργητικοῖς, Σκοτιζῶ καὶ Ζαλίζω, μεταφορικῶς μᾶλλον, καθάπερ καὶ οἱ Γάλλοι τῷ étourdir, οἶον, Μ' ἐσκοτίσει, ἢ Μ' ἐξάλισεν ἢ πολυλογία του. Ἐτερον δὲ ἐνεργητικὸν τὸ Σκοτόνω (παρὰ τὸ Σκοτόω) σημαίνει παρ' ἡμῖν τὸ φονεύω, ἐκ τῆς προηγουμένης δηλονότι τοῦ θανάτου ἰλιγγιάσεως καὶ σκοτοδίνης· ἔνθεν καὶ τὸ Ὀμηρικὸν (Ἰλιάδ. δ', 461) ἐπὶ τοῦ καιρίαν πληγέντος καὶ πεσόντος, « Τὸν δὲ σκότος » ὅσσε κάλυψεν· » καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ἐβδομήκοντα (Κριτ. δ', 21) « Ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανε· » καὶ ὁ Πολυδεύκης δὲ, βληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰδα πέτρα « Πίπτει σκοτωθεὶς. » (Ἀπολλοδώρ. Β', Βιβλιοθ. Γ', 11 § 2). Καὶ τόπος δὲ τις παρὰ τοῖς Πριηνεῦσιν, ὑπὸ τῶν γυναικῶν ὠνομάσθη « Ὁ παρὰ τῇ θρῦϊ σκότος, διὰ τὸ παῖδας αὐτῶν καὶ πατέρας καὶ » ἄνδρας ἐκεῖ φονευθῆναι, » ὡς ἰστόρηκε Πλούταρχος (Κεφ. καταγραφ. ἑλληνικ. § 20, τόμ. II, σελ. 213, Wyt.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', Πρὸς τὸν ἀκόσμως ἐν θεάτρῳ σπουδάσαντα.] Κατ' ἔλλειψιν τοῦ Τινὶ ἢ Τισὶ, πράγμασιν ἢ προσώποις, τοῖς σπουδαζομένοις, οἶον ἐγένετο μάλιστα ἐν ταῖς δημοσίαις θεαίς, ὅτε μὲν ἐπικροτούντων ἡρέμα τῶν θεωμένων, ὅτε δὲ καὶ ἀκοσμότερον κραυγαῖς καὶ πηδήμασι τὴν περί τινα τῶν ὑποκριτῶν σπουδὴν ἢ ἀποστροφὴν διαδεικνυμένων. — ἘΔΑΦΙΟΝ Ι, πρὸς τοὺς λοιδορήσαντας] αὐτὸν τε καὶ τὸν αὐτῷ σπουδαζόμενον, πρὸς τοὺς ἀντικροτήσαντας. — Καὶ τί κακὸν, ἔφη] ὁ Ἐπίκτητος πρὸς τὸν ἐπίτροπον τῆς Ἠπείρου. — ἘΔ. 4, διακάθηνται] ἄλλος ἄλλοθι κάθηνται. — ἘΔ. 9, Σώφρων] κύριον ὄνομα ὑποκριτοῦ, ᾧ ἐσπούδαξεν ὁ τῆς Ἠπείρου ἐπίτροπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε', ἘΔΑΦΙΟΝ Ι, εἰς οἶκον] εἰς Ρώμην ἢ ἄλλοσέ ποι, ἀπὸ Νικοπόλεως εἰς ὅστισιν τῶν Ἐπικτήτου μαθητῶν. — ἘΔ. 4, οὐ λέγεις.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, ὡς καὶ ἐτέροις ἔδοξε, Οὐ λέξεις. — ἘΔ. 6, τί ποτε μὲν γάρ.] ΔΓ (ἦν ὄφειλον προελέσθαι), τί ποτε γάρ. — ἘΔ. 10, συμπαρακολουθῆσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, συμπαρακολουθῆσαι σοι. — ἘΔ. 13, ΚΑΙ ὑγιαίνων ἄξιος εἶ κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντί τοῦ Η'. — τοιούτου.] Ἰσ. γρ. τούτου. — ἘΔ. 14, Ὅσπερ ἄλλος τις κ. τ. λ.] Ἴδε τὰ ἐν τῷ Ξενοφῶντι (Ἀπομν. Α, VI, § 14, σελ. 32) ὑπὸ Σωκράτους πρὸς τὸν Ἀντιφῶντα λεγόμενα. Παράδες τούτοις καὶ τὰ τοῦ Στωϊκοῦ Αὐτοκράτορος (Μάρκ. Ἄντων. Η', μγ'). — ἘΔ. 16,

ΠΕΡΙ ὃ ἀσχολοῦνται.] Ἡβούλετο μὲν, ἐπελάθετο δὲ γράψαι οὕτως ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ΠΡΟΣ Ὁ. Ἡ Περί προσγέγραπται ὡς ΔΓ καὶ ἐν τῷ ἐμφῶ ΤΡ. Καλῶς δ' ἂν εἶχε καὶ ἡ ἕτερα, εἰ ἐγγράφετο Πρὸς Ὡ.
— ἘΔ. 19, Εἴ τις ὑμῶν ἠράσθη κ. τ. λ.] Προσφυσέστατον τὸ παράδειγμα. Ὡσπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ ἔρωτος τοῦτ' ἂν εἴη τοῦ ἀληθῶς ἐρᾶν ἀπόδειξις, εἴ τις ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης, καὶ πεινᾶν καὶ διψᾶν καὶ ἀποθνήσκειν μὴ ἀναίνοιτο ὁ οὕτω καὶ τὸν γνήσιον τῆς ἀρετῆς ἐραστήν οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ γνοιῆς ἢ τῷ καὶ τὰ δεινότατα ὑπομένειν αὐτὸν μᾶλλον αἰρεῖσθαι τοῦ προδοῦναι τὰ καλὰ καὶ τὰ δίκαια.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ζ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, Πυθομένου δέ τινος ΠΩΣ ΤΟΙΣ νῦν μᾶλλον κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ Πυθομένου δέ τινος ΤΩΝ νῦν μᾶλλον ἂν δ' ὧν ὁ πρὸ ἐμοῦ (διορθῶν κακῆνος) ἔγραψε, « Πυθο- » μένου δέ τινος, [πῶς ὑπὸ] τῶν νῦν μᾶλλον » ἕτεροι δὲ διορθοῦν παρήνουν, « Πυθομένου δέ τινος τῶν [παρόντων, διὰ τί] νῦν μάλ- » λον ». — ἘΔ. 4, ὥστε καὶ κατὰ φύσιν.] Διαγραφτέον τὸν σύνδεσμον, παραλειπόμενον καὶ τοῖς ἐξῆς (ΙΙΙ, δ', 11 καὶ ι, 10). — ἘΔ. 9, οὐδὲ γὰρ τυρὸν κ. τ. λ.] Εἰς παροιμίαν ἐξέπεσεν, οὕτω ἴσως παροιμιῶδες ἦν, ὅτε ἐλέχθη. Ἔστι δ' ὁ λέξας Βίων ὁ Βορυσθενίτης, ὃς « Ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῷ μὴ θηράσαι μεράκιον, Οὐχ οἶόν τε, » εἶπεν, ἀπαλὸν τυρὸν ἀγκίστρῳ ἐπισπᾶσθαι (ἴσ. ἐπισπᾶσθαι) » (Διογ. Λαερτ. ΙV, 47). — ἘΔ. 10, ὁ Ροῦφος] περὶ οὗ ἴδε ἄνωτέρω (σελ. 300). — ἐφ' ὃ πέφυκεν] ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ Ὡ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ζ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, Τοῦ δὲ διορθωτοῦ.] Correc-
tores (διορθωταὶ) ὠνομάζοντο παρὰ Ῥωμαίοις, οἱ πεμπόμενοι κατὰ πόλεις ἄρχοντες ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων, ἐπὶ τῷ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμαρτημένως ἔχοντα. — ἘΔ. 3, Μάξιμος.] Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος στρατηγός. — Κασσιόπης.] Κασσιόπη ἢ Κασσιόπεια, λιμὴν Ἡπείρου, Κασσώπη τανῦν καλούμενος, κατὰ τὸν Μελέτιον. Προὔπεμπε δὲ τὸν υἱὸν ὁ Μάξιμος, πορευόμενον εἰς Νικόπολιν, ἐπὶ τῷ μαθητεῦσαι Ἐπικτήτῳ, ὡς εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 6, γένηται.] Ἰσ. γρ. γίνεται. — ἘΔ. 7, οὐ γὰρ δύναται... τὸ ἐπιγέννημα ἀγαθὸν εἶναι.] Στοϊκῶν ἡ λέξις, Ἐπιγέννημα. Τῶν γὰρ Ἐπικουρείων ἐπὶ τὴν ἡδονὴν πρώτως ὀρμᾶν τὸ ζῶον λεγόντων, οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἀντέλεγον, πρώτως ἐπὶ τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν φέρεσθαι, οἷς γενομένοις ἐπιγίνεσθαι τελευταῖον τὴν ἡδονὴν. Παραδόμεθα δὲ καὶ τὰς λέξεις αὐτάς· « Ὁ δὲ λέγουσί τινες, πρὸς ἡδονὴν γίνεσθαι τὴν πρώτην

» ὁρμὴν τοῖς ζώοις, ψεῦδος ἀποφαίνουσιν. Ἐπιγένημα γὰρ φασιν,
 » Εἰ ἌΡΑ ΕΣΤΙΝ ἩΔΟΝΗΝ ΕἶΝΑΙ, ὍΤΑΝ ΑΥΤΗΝ καὶ αὐτὴν
 » ἡ φύσις ἐπιζητήσασα, τὰ ἐναρμόζοντα τῇ συστάσει ἀπολάβῃ κ. τ.
 » λ. » (Διογ. Λαερτ. VII, 86). Ἐνθα γραπτέον καὶ στικτέον διορ-
 θούντας τὸ κείμενον. . . « Ἐπιγένημα γὰρ φασιν, Εἰ ἌΡΑ ΕΣΤΙ, ΤΗΝ
 » ἩΔΟΝΗΝ ΕἶΝΑΙ, ὍΤΑΝ ΑΥΤΗ καὶ αὐτὴν κ. τ. λ. » — ΕΔ.
 8, οὐ μὴ εἶπητε.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ὃ πρὸ ἐμοῦ
 ἐξ ἀντιγράφου, Οὐ μὴ εἶποιτε. — ΕΔ. 12, Τὸ γὰρ κλέψαι κ.
 τ. λ.] Ἐπίδει Διογένην τὸν Λαέρτιον (X, 151). — ΕΔ. 13, γένη-
 ται.] ΔΓ, γίνηται. — ἀδρανεῖς εἰσιν ὃ οὐδεὶς τολμήσει κ. τ. λ.]
 ἀσθενεῖς εἰσι καὶ ἀδύνατοι οἱ Ἕλληνες, ὥστε τολμήσαι τιν' αὐτῶν,
 ἠδικημένον ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ἢ διορθωτοῦ τῆς ἐπαρχίας, εἰς Ῥώμην
 ἀναβῆναι ἐπὶ τῷ ἐγκαλέσαι καὶ δίκην ἐκείνῳ λαχεῖν. Αὐτὰ τὰ τρυκαῦτα
 τολμώμενα εἰς τοὺς τάλαιπῶρους Ἕλληνας ὑπὸ τῶν στελλομένων εἰς
 τὰς ἐπαρχίας Ῥωμαίων λέγει ὁ Ἐπίκτητος. — ΕΔ. 17, ἡμῶν τῶν
 λεγομένων Στωϊκῶν ὃ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἄλλα λέγομεν, ἄλλα δὲ ποιοῦμεν.]
 Καθῆφατο καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (II, 9', 19. 19', 19-24) ὁ Ἐπί-
 κτητος τῶν καὶ ἐαυτὸν Στωϊκῶν ὃ ἐνταῦθα δὲ καὶ ὡς ἐναντία οἷς
 ἐπηγγέλλοντο πράττοντας ἀποφαίνει. Πολὺ γὰρ πλείους εἰκὸς γεγρονέ-
 ναι τοὺς ἐπὶ Ἐπίκτητου ψευδοστωϊκοὺς τούτους, εἴ γε καὶ ἐπ' αὐτοῦ
 τοῦ τῆς αἰρέσεως ἀρχηγέτου Ζήνωνος οὐκ ἦσαν ὀλίγοι οἱ τὰ τῆς Στοῆς
 δόγματα καταισχύοντες ὃ κατὰ δηλοῖ καὶ ὃ οὐ πολλῶ Ζήνωνος νεώτε-
 ρος Ἄλεξις ὃ κωμικὸς (παρ' Ἀθην. σελ. 563) διὰ τούτων ὃ

Ἀκούσατ', ὦ Στόακες, ἔμποροι λήρου,
 Λόγων ὑποκριτῆρες ὃ μόνον πάντα
 Τὰ ἔν τοῖς πίναξι, πρὶν ἢ τῷ σοφῷ δοῦναι,
 Αὐτοὶ καταρρόφεῖτε ὃ καὶ ἀλίσκεσθε
 Ἐναντία πράσσοντες οἷς τραγωδεῖτε.

— ΕΔ. 19, ἐφήβαρχος.] ὃ τῶν ἐφήβων ἀρχων. Εἰσῆσαν δὲ εἰς τοὺς
 ἐφήβους ὀκτωκαιδέκα ἔτη γεγονότες ὃ δύο δ' ἔτη εἰς τοὺς περιπόλους
 τελέσαντες, τῷ εἰκοστῷ εἰς τὸ Ληξιαρχικὸν ἐνεγράφοντο γραμματεῖον.
 Εἰκὸς οὖν αὐτοὺς, ἕως ἐφήβου, ἀρχοντα τινὰ ἐαυτῶν καθιστάναι ὃ
 καὶ οὗτός ἐστιν ὃ λεγόμενος Ἐφήβαρχος. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἐλέγετο Ἐφη-
 βαρχεῖν, ὃ πρῶτος ὃ Σνειδέρος κατεχώρισεν εἰς τὸ Λεξικὸν ἐξ ἀρχαίων

ἐπιγραφῶν ἀναλεξάμενος. Τούτῳ προστεθείκασι καὶ οἱ τὸν Στεφάνου
 Θεσαυρὸν δεύτερον ἐκδόντες ἕτερον σύνθετον, τὸ Ὑπερφηβαρχεῖν,
 ἐξ ἀρχαίων ὡσαύτως ἐπιγραφῶν εἰλημμένον. Καταχωρίζεσθω τοίνυν
 εἰς τὰ μέλλοντα Λεξικά, ἐκ τῶν αὐτῶν, καὶ τρίτον ἄλλο ἀλλοίως συν-
 τεθειμένον, τὸ Ἀρχεφηβεύειν (Ἰδε SAINTE-CROIX, *Des anc.*
goun. fédérat. pag. 132). — ΕἰΔ. 21, ἡγεμονουούση] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
 ἡγεμονουούση. — ΕἰΔ. 25, Οὐκοῦν καὶ τὰ καλήκοντα τρισά. . . αὐτὰ
 τὰ προηγούμενα.] Ἀσαφές τὸ χωρίον, ὅπερ ἄλλαι ἄλλως ἐξηγήσασθαι
 ἐπεβάλλοντο, ὧν τὰς ἐξηγήσεις, οὐδὲν μᾶλλον ἔμοιγε σαφεῖς οὔσας,
 ἐπίτω ὁ βουλόμενος ἐν ταῖς σημειώσεσι τοῦ πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως τοῦτο
 λέγει· Τῶν καθηκόντων τὰ μὲν πρὸς τὸ εἶναι τείνει, οἷον ἐπὶ ἀνδρώ-
 που τὰ σαρκίδια, ὥσπερ ἐπὶ τορευμάτος ἡ ὕλη, ὁ ἄργυρος, ἢ ὕλην
 καίπερ οὐ δεῖ τιμᾶν ἴσα τοῖς προηγούμενοις, χρή μέντοι φροντίζειν
 ὅπως σώζηται· δεύτερα τῶν καθηκόντων, τὰ πρὸς τὸ ποιά εἶναι, του-
 τέστιν ἓνα τινά, τοῦτον ἢ ἐκεῖνον, τὸν τρόπον ἔχειν, οἷον ὁ τετορευ-
 μένος ἄργυρος ἐν τι ὁποιοοῦν τῶν σκευῶν διὰ τῆς τορείας
 καθίσταται· τρίτα δὲ, αὐτὰ τὰ προηγούμενα, ἅπερ ἐστὶν ἡ ὀρθὴ
 χηΐσις, ὡσπερ ἐπὶ τοῦ τετορευμένου σκεύους τὸ χρῆσθαι ἐφ' ᾧ κατε-
 σκεύασται. — ΕἰΔ. 26, Τίνα ἐστὶ ταῦτα;] τὰ προηγούμενα; —
 ΕἰΔ. 28, Τὴν δ' ἡδονὴν ὑποτάξει τούτοις.] Ἠρτηται τὸ ἀπαρέμφατον,
 ὅθεν καὶ τὰ ἀνωτέρω (§ 26), Πολιτεύεσθαι, Γαμεῖν, καὶ τὰ
 λοιπά. Ὁ δὲ νοῦς, Χρὴ μὲν ἡδεσθαι τὸν τὰ καλὰ ἐργαζόμενον, οὐ
 μέντοι προτάσσειν τὴν ἡδονὴν τῶν καλῶν ἔργων, οὐ σκοπὸν αὐτὴν
 προβάλλεσθαι, οὐ δι' αὐτὴν αὐτὰ πράσσειν, ἀλλ' ὑποτάσσειν, του-
 τέστιν ἐπ' αὐτοῖς πραχθεῖσι χαίρειν καὶ τέρπεσθαι, ἵνα ἡ τοιαύτη
 τέρψις καὶ ἡδονὴ προθυμοτέρους ἡμᾶς ἀπεργάζηται ἐπὶ τὰ κατὰ φύσιν
 ἔργα καὶ παρακρητῆ, τουτέστι συνέχη, ἐν αὐτοῖς. — ΕἰΔ. 29, τὰ
 χρυσώματα καὶ τὰ ἀργυρώματα.] Περιεκτικῶς, τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρᾶ
 σκεύη. Ἄγνοεῖ τὰ ὀνόματα ταῦτα, Χρυσώματα (vaiselle d'or),
 καὶ Ἀργυρώματα (vaiselle d'argent), ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια,
 καίπερ ἔχουσα τὸ Χαλκώματα (batterie de cuisine) ἐφ' ἧς σχεδὸν
 σημασίας τέταχεν αὐτὸ καὶ ὁ Κωμικὸς (Ἀριστοφάν. Σφ. 1214),

Ἐπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων.

— ΤΙΣ ΣΟΙ χρῆσις δογμάτων;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΙ ΣΟΙ. — ΕἰΔ.
 30, κωδικέλλον.] Οὕτως (codicellus) ὠνόμαζον οἱ Ῥωμαῖοι τὰ
 γραμματεῖον (brevet) δι' οὗ ὁ Κεῖσαρ καθίστη τούς κατὰ πόλεις

ἄρχοντας ἢ κριτάς. — Συμφόρου, ἢ τὴν τοῦ Νουμηνίου.] Ονόματα κύρια τινῶν μέγα δυναμένων τηνικαῦτα ἐν Ῥώμῃ, γνωστῶν Ἐπικτήτῳ καὶ οἷς διελέγετο, ἡμῖν δ' ἀδήλων, ὧν τὰς χεῖρας κατεφίλουσιν οἱ βουλόμενοί τι διαπράξασθαι σπουδαρχίδα. — τίνος. . . κοιμηθεῖς;] Τίνος κοιτωνίτης (σελ. 317) γέγονας, καὶ παρέμεινας ὑπουργῶν αὐτῷ τέως, ἕως ἂν σ' ἐπὶ τιν' ἀρχὴν προβιάσῃς; — ἘΔ. 32, δύναμαι, ὃν θεῶν, εἰς φυλακὴν βαλεῖν.] Καὶ πάλιν ἐπίστησον, ὅπως ἐχρῶντο τοῖς ταλαιπώροις Ἕλλησιν οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες Ῥωμαῖοι. — ξυλοκοπήσαι.] Καθάπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν. — ἘΔ. 36, ζημιωθήση.] Τοῦτο προεῖλετο, ἀντιγράφοις πεισθεῖς (μηδὲν δέον ἴσως) τῆς πάλαι ἐκδεδομένης ἀττικωτέρας γραφῆς, ζημιώση.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ἦ, ἘΔΆΦΙΟΝ 2, Ἀποκληρονόμου] ἀπόκλειστον τοῦ κλήρου. Οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ χρηστέρου καὶ ἀρχαιοτέρου, Ἀπόκληρον. — ἘΔ. 6, ὅτι σοι τὴν θύραν ἤνοιξεν, ὅταν σοι μὴ ποιῇ; Ἄνθρωπε, ἔξελθε κ. τ. λ.] Ἄμεινον ἂν ἴσως οὕτως διαστέλ- λουτο ταῦτα· « ὅτι σοι τὴν θύραν ἤνοιξεν; Ὅταν σοι μὴ ποιῇ, » Ἄνθρωπε, ἔξελθε κ. τ. λ. » — ὅταν σοι μὴ ποιῇ] ὅταν σοι μὴ συμφέρῃ. Ἐπιθετὰ προσεσημειωμένα (σελ. 339) περὶ τοῦ Ποιεῖν. — ἘΔ. 7, Ἰταλικός.] Κύριον ὄνομα ἢ ἐπωνύμιον. — ποιήσατέ με κ. τ. λ.] καταστήσατέ με ὅμοιον γενέσθαι τούτῳ τῷ Ἐπικτήτῳ, τουτέστι ἀναίσθητον· ἐπὶ τούτου γὰρ ἐξεδέχοντο τὴν Στωϊκὴν ἀπάθειαν, καὶ τοῦτο ἐνεκάλουν αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν ἄλλων αἰρέσεων.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ 9, ἘΔΆΦΙΟΝ 1, περὶ τιμῆς τῆς αὐτοῦ] περὶ τῆς ἀρχῆς ἧς ἤρχεν. — ἘΔ. 2, τοῦτο εἶπεῖν] ἔχω. — ἘΔ. 3, προστάτης. . . Κνωσίων] ἀπὸ τῆς Κνωσοῦ, πόλεως Κρητικῆς, ἧς ἐπεθύμει γενέσθαι προστάτης. — ἘΔ. 5, πῶς διαφέρεσθε;] εἰ σὺ καὶ ὁ ἀντίδικός σου ὁμοίως ὑγιῆ δόγματα ἔχετε, διὰ τί διαφέρεσθε; Βικὸς δὲ ἀμφοτέρους Κρητὰς εἶναι Κνωσίους, διαμφοισθητούντας, τίς αὐτῶν ἔσοιτο προστάτης (ὃν ἢ συνήθεια νῦν Προεστῶτα καλεῖ) τῆς Κνωσοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εἰς Ῥώμην ἀνιόντας πρὸς τοὺς κυρίους. — ἘΔ. 9, ἐξεταζόμενος.] Ἐπὶ τοῦ ἐλεγχομένου ἐξεδέξατο ὁ πρὸ ἐμοῦ, ὀρθῶς. — ἘΔ. 10, Οὐδὲ σὺ. . . Ὡς πρὸς φιλόσοφον.] Διεγράψα τὴν δευτέραν ἄρνησιν (λείπουσαν ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων) ὥσπερ ἠβούλετο μὲν, οὐκ ἔφθη δὲ διορθῶσαι τὸ κείμενον ὁ πρὸ ἐμοῦ, γεγραμμένον, ΟΥΧ ὩΣ. — ἘΔ. 13, εἴ τι ἔχεις, θές εἰς τὸ ΜΕΣΟΝ.] Διενήνοχε τῷ γένει τῆς ἀρχαίας γλώσσης ἢ συνήθεια, λέγουσα, « Ἄν ἔχης τί ποτε,

» βάλε το εις τήν ΜΕΣΗΝ » ἐκεῖ μὲν ἠλλείποντος τοῦ, χωρίον, παρ' ἡμῖν δὲ τοῦ, χώραν. — ΕἰΔ. 15, ὡς οὐδὲ σὺ] Ἐπίκτητε. — ΕἰΔ. 16, ἔξεις.] ΗΔ, ΑΤ. ἔχεις. — ΕἰΔ. 18, Πάτρων, οὐ Πάτρων.] Ῥωμαϊκὴ λέξις ὁ Πάτρων, παρὰ τὸ ἑλληνικὸν Πατήρ (Pater) πλασθεῖσα, ἣν εἰσποιήσαντο οἱ ὑπὸ Ῥωμαίους Ἕλληνες, μεταποιήσαντες καὶ τὴν κλίσιν ἐξ ἰσοσυλλάβου (Patronus) εἰς περιτοσύλλαβον. Σημαίνει δὲ τὸν προστάτην (Patron, Protecteur). Καὶ λέγει Ἐπίκτητος, ὃ λέγειν ὀφείλουσιν ἅπαντες οἱ γνήσιοι τῆς ἐλευθερίας ἐρασταί: Εἴτε μοὶ ἐστίν, εἴτ' οὐκ ἔστι πάτρων, τί ἐμοὶ μέλει; σοὶ δὲ τῷ ἀνδραπόδῳ, σοὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ζῆν ἐλευθέρῳ, καὶ μάλα μέλει. — Σὺ χρυσᾶ σκευή· ὀσράκινον τὸν λόγον.] Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, ἐν τιμῇ τῶν ἀντιγράφων προσγεγράφαι ἔξωθεν σχόλιον οὐκ ἄκομψον τόδε: « Συνοπακουστέον, Εἰγὼ ὀσράκινα » τὰ σκευή, χρυσοῦν τὸν λόγον. » — ΕἰΔ. 20, εἰς θεάτρον εἰσέρχουσε, ἢ ἈΛΥΤΕ.] Πιθανῶς ὁ πρὸ ἐμοῦ εἰς τοῦτο τὸ τελευταῖον ῥῆμα ἔτρεψε τὸ, ἈΝΑΛΥΤΕ, ἐξηγούμενος, ὧδε κάκεισε περιπλανᾶσθε· « Ἀλύειν γὰρ λέγουσιν ἐκείνους. . . ὅσοι περ' ἂν, ἀεὶ τοῖς » παροῦσι δυσχεραίνοντες, ἄλλοτ' εἰς ἄλλα μεταβαίνουσι πράγματά τε » καὶ πράξεις» (Γαλην. παρὰ τῷ Φοεσ. Οἰκονομ. σελ. 55). Ἐσιμέντοι καὶ τὸ Ἀναλύετε κατὰ χώραν ἐῶντας, ἐκδέξασθαι ἐπὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε, ἀπὸ τοῦ θεάτρον δηλονότι πρὸ τοῦ τὴν θέαν τέλος λαβεῖν, κατὰ τὸ, « Πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων » τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (Λουκ. 16, 36). — ΕἰΔ. 21, Σὺ χρυστάλινα] μεταχειρίζη. — σὺ μουρρίνα.] Σκευὴ πολύτιμα ἦσαν τὰ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κληθέντα murrina vasa, λίθου πεποιημένα τῆς καλουμένης Murra, ἣν ὁ Πausanias (VIII, 17), Μορρίαν ὀνομάζει. Ὅποια δ' ἦν ἡ λίθος αὕτη ἢ γῆ, οὐπω ἀναμφιλέκτως ἔγνωσται· οἱ μὲν γὰρ ταῦτά οἰοῦνται εἶναι τὰ Μουρρίνα τῇ ἀπὸ Σινῶν κομιζομένη καὶ τοῖς Γάλλοις καλουμένην porcellaine, οἱ δὲ, παραπλήσια, καὶ ἄλλοι ἄλλως. — ΕἰΔ. 22, ΠΑΙΔΙΟΙΣ εἰς σενόδρογχον κεράμιον κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΟΪΣ εἰς σενόδρογχον κεράμιον· ὅπερ καὶ τις τῶν πρὸ ἐμοῦ ὑπενόησε, τούτῳ διαφέρων, ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνος ἐτήρει, γραπτέον εἶναι νομίζων, Τοῖς παιδίοις. — Ἰσχαδοκάρυα.] Παραπλησία καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια συνθέσει, Συκοκάρυα, καλεῖ ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1', ΕΔΑΦΙΟΝ 2, Μηδ' ὕπνον. . . χρηστὰ δὲ, τέρπου.] Ἐκ τῶν εἰς Πυθαγόραν ἀναφερομένων Χρυσῶν ἐπῶν. — Λογισασθαι

ἐκαστα.] Διαφέρει τοῦτο τῆς ἐκδεδομένης κοινῆς γραφῆς τῶν Πυθαγορείων ἐπῶν, ἐχούσης οὕτως,

Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἑκαστον ἐπελθεῖν.

(ιδ. BRUNCK, Gnomio. poet. pag. 108). — ἘΔ. 4, ὡς διὰ τοῦ Παιᾶν Ἄπολλον,] ὥσπερ ὅτε τὸ Παιᾶν Ἄπολλον, ἢ ἕτερόν τι θυμαστικὸν ἢ σχετλιαστικὸν ἐπίφθεγμα, ἀναφωνῶμεν. — ἘΔ. 5, Πάλιν ἐν πυρετῷ τὰ πρὸς ΤΟΥΤΟ.] Ἴσως γραπτέον, ΤΟΥΤΟΝ (τὸν πυρετόν). Ἀκολουθία γάρ ἐστι τοῦτο τῶν ἐν ἀρχῇ (Ἐπ' ἀρίστω... Ἐν βαλανείῳ... Ἐν τῇ κοίτῃ) τέταρτον ἐπὶ τοῖς τρισὶ παράδειγμα. — Ἄν ἐγὼ ἔτι κ. τ. λ.] Ὀργιζομένου ῥήματα Στωϊκοῦ ἐν τῷ πυρέσσειν ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγεν, Κακῶς μοι γινέσθω, ἂν ἐγὼ βραίτας ἐκ τῆς παρούσης νόσου, τοῖς τῶν Στωϊκῶν δόγμασιν ἔτι σχολάσω. — Ποῦ ποτ' ἀπελθόντα, τοῦ σωματίου ἐπιμελεῖσθαι ΜΕ ΔΕῖ, καὶ πυρετὸς οὐκ ἔρχεται.] ΗΔ, ΑΤ, α... ἐπιμελεῖσθαι, Εἶ ΤΕ καὶ πυρετὸς οὐκ ἔρχεται· » ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν ἐπεβάλαντο (Ἰδ. τὰς σημ. τοῦ πρὸ ἐμοῦ). Ὁ νοῦς, Ὀφείλω, χαίρειν φράσας τοῖς Στωϊκοῖς παραγγελμασιν, ἐπιμελεῖσθαι μου τοῦ σώματος, ἀπελθὼν ποῦ ποτε· καὶ πυρετὸς οὐκ ἐλεύσεται· πολλῶ γάρ κρείττον φροντίσαι τοῦ τὴν ἀρχὴν μὴ πυρέσσειν, ἢ πυρέξαντα Στωϊκῶς ὑποφέρειν τὸν πυρετόν. — ἘΔ. 7, καταλύσαι] καταλήξει, παύσασθαι τοῦ ἐπιτηδεύματος, τῆς ἀθλητικῆς τέχνης. — Τί ὄφελος;] Ἀπαρράλλaktως καθάπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ Τί ὄφελος; Λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι κἂν πασάμεθα τοῦ φιλοσοφεῖν, διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ὑπομένειν τὰ δεινὰ, τί κερθανούμεν ἐκ τούτου; οὐδὲν γάρ ἤττον συμβήσεται τὰ δεινὰ. — ἘΔ. 10, Ἄλλ' οὐ φιλολογῶ.] Ἄλλ' ὁ πυρετὸς κωλύει με σχολάζειν τοῖς λόγοις. — ἘΔ. 12, τὸ τοῦ περιπατοῦντος] καθῆκον. — ἘΔ. 13, προστασόμενα.] ΗΔ (ὑπονοήσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ), ΑΤ, πρασσόμενα. — ἘΔ. 15, Τούτων ὁ καιρὸς ἐστι.] Ἴσως διαγραφτέον τὸ ἄρθρον. — ἘΔ. 16, οἰνάριον... ἐλάδιον.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XII § 2). — ἘΔ. 19, Ὡς ἂν προσενηχθῇ.] Ἴσως ἐγγεγραπτο, ὍΠΩΣ. ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιά, ΕΔΔΦΙΟΝ 4, Ἐεῖν', οὐ μοι θέμις κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (ξ, 56). — ἘΔ. 6, ἐπ' ἀδελφῶ.] Ἐπ' ἀδελφοῦ, γεγράφθαι εἰκός. — Πρὸς γάρ Δίος.] Περὶφθῆται ἐκ τοῦ Παιπτοῦ (Ὀδυσσ. ξ', 57).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ΙΒ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, διὰ τῶν παρὰ φύσιν καὶ παραδόξων] καὶ ὡς φησιν ὁ Μάρκος, φαντασιοπλήκτως ἀσκεῖν (Μάρκ. Ἀντων. Δ', ζ') — ΕΔ. 2, φοῖνικα ἰστώνειν.] Παιδιάς ἢ ἀγωνίσματος γένος τὸ Φοῖνικα ἰστώνειν, ὡς γε ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν, εἰς ὃν ὁ ἀναρρίχώμενος, εἰ ἠδύνατο τῆς κορυφῆς ἐφικέσθαι, νικητὴς ἀνηγορεύετο. Τὸν δὲ φοῖνικα οὐ κυριολεκτικῶς ἐκλήπτειν· παντὸς γὰρ ξύλου ἰσὸς συντελεῖν δύναται εἰς τὴν παιδιάν, παραπλησίαν οὔσαν τῇ παρὰ τοῖς Γάλλοις καλουμένην *mât de cocagne*. Φοῖνιξ δ' ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ συνήθους τε καὶ σπουδῆ γινομένου ἐν ταῖς χώραις ταῖς φερούσαις τὸν φοῖνικα· ἐκεῖ γὰρ, μονοστελέχου ὄντος τοῦ δένδρου, ἀναρρίχώμενοί δρέπονται τὸν καρπὸν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο Φοινικοβατεῖν. (Ἴδε τὸν Λουκιαν. Περὶ τῆς Συρ. Θεοῦ, § 29, τόμ. ΙΧ, σελ. 114) — ἀνδριάντας περιλαμβάνειν], ὅπερ καὶ ἀλλαγῶν (Ἐγχειριδ. XLVII) ὡς ἐπιδεικτικὸν ἀπεδοκίμαζε. — ΕΔ. 4, Ὁρέξει... ἀναστρέφουσαι.] Κατ' ἔλλειψιν τῆς προθέσεως (ἐν ὀρέξει). Μὴ κωλύουσαι ἐπιτυγχάνειν ὧν ὀρεγόμεθα, μηδ' ἀναγκάζουσαι περιπίπτειν ἐκείνοις, ὧν ἐκκλίνομεν. Οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ὧν ἀνωτέρω (ΙΙΙ, β', 1) ἔλεγε τριῶν τόπων· ἐν δὲ ταῖς ἐξῆς (§ 13-14) ἔσαι λόγος καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. — ΕΔ. 5, ἔξω ἐάσης ἀποστρέφουσαι.] Ἰδ. Ἐγχειριδ. XXIII. — ΕΔ. 7, Ἐτεροκλινῶς κ. τ. λ.] κλίω εἰς τὸ ἕτερον τοῦ παθητικοῦ μέρος, ἔνθα ἐστὶν ἡ ἠδονή. — Ἀνατοιχίσω] ἀνακλίω ἐπὶ τὸν ἐναντίον τοῖχον· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γινομένου ἐν ταῖς ναυσὶν ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες καταφερομένου ἐπὶ θάτερον μέρος τοῦ πλοίου, καὶ κινδυνεύοντος καταδύναι, μεταβαίνουσι σπεύδοντες ἐπὶ θάτερον. Τούτῳ καὶ Ἀριστοφάνης ἀστεῖως ἐχρήσατο, τὸ εὐμετάβολον τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν σκώπτων (Βατρ. 534),

Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας,
καὶ πολλὰ περιπεπλευκότης,
μετακλινθεῖν αὐτὸν αἰεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα μᾶλλον τοῖχον._____

— ΕΔ. 9, ΣΤΕΓΗΝ δερματίνην καὶ ὄλμον καὶ ὑπερον περιφέρειν.] Ἀνεξήγητα ταῦτα κατέλιπον οἱ πρὸ ἐμοῦ, μόνον τὸ Στέγην δερματίνην, ἐπὶ τῆς ἐκ δερμάτων σκηνῆς, ἐκδεξάμενοι. Ἴσως γραπτέον

ΣΚΕΥΗΝ, ἣ δηλοῦται οὐ μόνον ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ ὁ περιέχων αὐτὰ θύλακος ὁ ἐπὶ τῶν στρατευομένων ἰδιαιτέρως Γυλιός (havresac) καλούμενος, ὡς φησιν Ἡσύχιος· « Γυλιός... ἀγγεῖον ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων, ὃ » ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. » Ὑπερον δ' ἐνθάδε ἐκδεκτέον τὸν ἐν τῇ συνηθείᾳ Κόπανον, μακρῶ γε μὴν μείζονα οὐ κοινῶς χρώμεθα, ἴσως δὲ καὶ οὐπὲρ Ἡσίοδος λέγει (Ἔργ. 423),

Ὄλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν.

Τηλικούτον τινα ὕπερον οἱ κατ' Ἐπίκτητον Κυνικοὶ ἀλαζόνας ἔφερον ἀντὶ βακτηρίας, ὡς τι καινότερον καὶ κυνικώτερον ἐξευρηκότες. Παράδειγμα ὁ παρά τῷ Λουκιανῷ Κυνικός, περὶ οὗ φησιν, « Ἐνα » γοῦν ἰδῶν [ὁ Δημόναξ] Κυνικὸν, τρίβωνα μὲν καὶ πήραν ἔχοντα, » ἀντὶ δὲ βακτηρίας ὙΠΕΡΟΝ, καὶ κεκραγότα, καὶ λέγοντα, ὅτι » Ἀντισθένης καὶ Κράτητος καὶ Διογένους ἐστὶ ζηλωτής, Μὴ » ψεύδου, ἔφη, σὺ γὰρ ὙΠΕΡΙΔΟΥ μαθητῆς ὢν τυγχά- » νεις. » (Λουκιαν. Δημων. § 48, τόμ. 5, σελ. 249). — ἘΔ. 10, γοργός] ὀξύθυμος. Καθ' Ἡσύχιον, « Γοργός, εὐκίνητος, ταχύς » κ. τ. λ. » ἐφ' ἧς σημασίας σώζεται καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, καθ' ἣν λέγομεν, Γοργὸν ἄλογον (un coursier), καὶ τὸ παροιμιῶδες, Τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει, ἐπὶ τῶν ταχέως εὐεργετούντων, μὴδὲ τὴν χάριν ἄχαριν τῷ παρέλκειν ποιούντων. — ἘΔ. 11, Δόξον ἀνδριάντα κ. τ. λ.] Τί με θεῖ τοὺς ἀνδριάντας περιλαμβάνειν ἀσκήσεως χάριν; Ἐὰν ἀνέχωμαι λοιδορούμενος, ἢ καὶ πληττόμενος, ἴσον ποιῶ, εἰ μὴ καὶ μείζον, τῷ ἀνδριάντα περιλαμβάνοντι. — Κομφῶς χρῆσθαι] ἄσκησον. — Ἐπαρίστεροι ἀσκηταί] σκαιοὶ καὶ ἀνόητοι ἀσκηταί. Εἰκὸς γὰρ τινος, ὡς ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ πρὸ ἐμοῦ, τῶν πρωτοπειρῶν Στωϊκῶν (ἐπεὶ καὶ τοῦτο δόγμα ἦν τῆς αἱρέσεως, « Καὶ οἰνωθήσεσθαι » μὲν, οὐ μεθυσθήσεσθαι δὲ τὸν σοφὸν » (Διογ. Λαερτ. VII, 118), πειρᾶσθαι πολυποτεῖν οὐχ ἡδονῆς, ἀλλ' ἀσκήσεως ἕνεκα. — Ἀλλὰ πρῶτον Εἰς τὸ ἀποσχέσθαι.] Ἴσ. γρ. ὩΣΤΕ· Τὸ δ' ἐχόμενον, ἀπέχεσθαι, κακῶς πλεονάζειν ἂν δόξειεν. — Ὑπὲρ δοκιμασίας, εἰ ἄρα κ. τ. λ.] ἄπαξ, ὑπὲρ τοῦ πειραθῆναι μόνον (πῶς φέρεις τὸν πολὺν οἶνον) εἰ ἄρα προσήκει καὶ τῶν τοιούτων πειρᾶσθαι. — ἘΔ. 13, ἐν' ΕΥΠΕΙΘῆΣ τῷ λόγῳ.] Ἴνα ἡ ὀρμὴ καὶ ἡ ἀφορμὴ εὐπει-

θῆς ἢ τῶ λόγῳ. Ἦν δ' ἂν καὶ ΕΥΠΕΙΘῆΣ γράφειν, οὐδὲν ἑτεροιοῦ-
μένου τοῦ νοῦ διὰ τὴν ῥηματικὴν γραφὴν. — συμμετρίαν.] Οὕτως
οὐκ ὄκνησα γράψαι, ἀντὶ τοῦ, ἀσυμμετρίαν, ὥπερ ἐδυσχέραινε
καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 15, ἀνεξέταστον βίον.] Δεύτερον τοῦτο νῦν
λέγει (Ἰδ. I, κς', 18). — Τὰ συνθήματα] ὅπερ οἱ Γάλλοι φασὶ le
mot du guet. — παραδεχθῆσομένην.] ΔΓ, παραφυλαχθῆσομένην.
ἢς ὁ πρὸ ἐμοῦ νοθεῖαν κατέγνω. Ἴσως, πᾶν τούναντιον, τὸ Παραφυ-
λαχθῆσομένην προαιρετέον, διὰ τὸ προηγησάμενον, Νυκτο-
φύλακες. — Εἰδ. 17, ἐφέλκσαι βρόγχον.] Βρόγχος, κυρίως μὲν
τὸ ἔσω τοῦ τραχήλου μέρος, ὁ λαιμὸς, ὁ οἰσοφάγος ἢ καταπότης (gosier,
gorge) ἐνθάδε δὲ, κατὰ σπανιωτέραν σημασίαν, τὴν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν
συνηθείᾳ ῥοφηματίαν (une gorgée) δηλοῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17, ΕΔΑΦΙΟΝ 2, ἔσθ' ὅτε καὶ πληθὸς.] ΗΔ, ἡ
προσθήκη τοῦ συνδέσμου. — Εἰδ. 3, Θέλει] δύναται, σημαίνει. —
Εἰδ. 4, ὁ Ζεὺς ἐν τῇ ἐκπύρωσει ἔρημος ἐστὶ] Ἡρακλείτου δόγμα ἢ
τοῦ κόσμου ἐκπύρωσις, ὅπερ ἀπεδέξαντο ὕστερον οἱ Στωϊκοί, « Ἐκ
» πυρὸς τὰ πάντα συνεστάναι, καὶ εἰς τοῦτο ἀναλύεσθαι. » (Διογ.
Λαερτ. IX, 7). — κατακλαίει αὐτὸς ἑαυτοῦ.] Ἰσ. γρ. . . ἑαυτόν. —
Εἰδ. 5, ὅτι ποιεῖ μόνος ἐν τῇ ἐκπύρωσει] μόνος καὶ γὰρ μένει,
κατὰ τοὺς τὴν ἐκπύρωσιν πρέσβεύοντας, ὁ Ζεὺς, τῶν λοιπῶν ἀπάντων
θεῶν ἐκπυρουμένων σὺν τῷ κόσμῳ· διὸ καὶ κλαίειν ἔλεγόν τινες αὐτόν,
τὴν ἐρημίαν ὀδυρόμενον. — Οὐ γὰρ ἐπινοοῦσι. . . συναναστρέφεσθαι
ἀνθρώποις] οἱ λέγοντες ταῦτα οὐ νομίζουσιν οἷόν τε εἶναι διάγειν μόνον,
τεκμαιρόμενοι τοῦτο ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, καθ' ἣν φύσει κοινωνικοὶ
εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἄσμενοι συναναστρέφονται ἀλλήλοις. Ἄμεινον δ'
ἂν εἶχεν ἡ συνάρτησις τοῦ χωρίου, εἰ οὕτως ἐγράφετο, « Οὐ γὰρ
» ἐπινοοῦσι διεξαγωγὴν μόνου, ἀπὸ τινος φυσικοῦ ὀρμώμενοι, τοῦ
» φύσει κοινωνικοὶ εἶναι καὶ φιλάλληλοι, καὶ ἠδέως συναναστρέφεσθαι
» ἀνθρώποις. » — Εἰδ. 8, κατὰ τὸν ΑΥΤΟῦ λόγον ἐξεργάσασθαι.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, ἐξεργάσασθαι. Ἴσως δὲ καὶ ΑΥΤὸΝ γραπτέον, ἐν ἣ
ὁ νοῦς, ἐξεργάσασθαι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τουτέστιν ὁμοίως ἑαυτοῖς
λαλοῦντας, ὁμοίως ἐφιστάνοντας τῇ θεῖᾳ διοικήσει κ. τ. λ. — Εἰδ. 9,
οὐδὲ ληστήρια μεγάλα, οὐδὲ πειρατικά.] Ἄ Πομπήϊος κατελελύκει
ληστήρια καὶ πειρατικά αἰνίττεται. Ἐπιτι τὸν Πλούταρχον (Πομπ.
§ 24-29). — Εἰδ. 12, οὐχὶ κεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ Καίσαρος.] ΔΓ
(προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ), « ΟΥΧΙ κεκηρυγμένην οὐχ ὑπὸ τοῦ

» Καίσαρος » ἢ καλῶς ἂν εἶχεν, εἰ διεγέγραπτο ἢ πρώτη ἄρνησις. — ἘΔ. 19, ἂν πλεύσητε ὑμεῖς] οἱ μαθηταί μου, ἄλλος ἄλλοσε, ὄθεν ἐφοιτήσατε εἰς τὴν ἐμὴν σχολήν. — ἘΔ. 20, Πᾶσα... τῷ ἀρχομένῳ φ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, τῶν ἀρχομένων. Νοεῖ δὲ, τῷ ἀρχομένῳ παιθεύεσθαι, τῷ πρωτοπειρῶ. — ἀλλ' οὐχὶ τῷ φθισικῷ.] Ἀδιανότητά ταῦτα, ὡς ἔδοξαν καὶ τοῖς πρὸ ἐμοῦ· καὶ εἰκὸς ἐξερρύηκέναι τι τοῦ χωρίου. — ἘΔ. 21, ὡς ἄρρωστος.] Ἰδ. Ἐγχειριδ. XLVIII § 2. — ἘΔ. 23, Σὺ γὰρ προτέτρεψαι;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, προτρέψαι, ΔΓ, προέτρεψαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10', ΕΔΔΑΦΙΟΝ 3, Σκόπει τί ποτε.] Ἐγράψαν οὕτως οἱ πρὸ ἐμοῦ ἐκ διορθώσεως, ἀντὶ τῆς ἀρχαίας κακῆς γραφῆς, « Σκόπει » τί ποτε. » Ἐτέρα ΔΓ, « Σκόφθητί ποτε », ἴσως μόνη γνησία. — ἘΔ. 6, πρὸς τοὺς δυσαρεστοῦντας ΤΟῖΣ ἈΝΘΡΩΠΟΙΣ.] Τὰς τελευταίας δύο λέξεις, οἱ μὲν εἰς τὸ τοιοῦτοῖς ἀνθρώποις, οἱ δὲ εἰς τὸ πολὺ διαπεφωνηκὸς τῆς ἐκδοδομένης γραφῆς, Τοῖς ὑδροπόταις, παρήνεσαν τρέπειν. Καὶ ὁ μὲν νοῦς, τοὺς ὑδροπότας βούλεται λέγειν· ἢ δὲ τοῦ ῥητοῦ διόρθωσις εἴη ἂν, ΤΟῖΣ ἈΛΛΟΙΣ. Ἡ πλάνη ἐκ τῆς ὁμοιότητος πρὸς τὸ ἐν ἔθει σημειωδῶς γραφόμενον ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἀντιγραφῶν τοῖς ἀνοῖς (τουτέστι τοῖς ἀνθρώποις). — ἘΔ. 7, τὰ μὲν προηγουμένως, ... κατ' ἔνστασιν.] Προηγουμένως πράττεται, τὰ ὑπὸ σκεπτομένου καὶ βουλομένου πρασσόμενα (de propos délibéré). Κατὰ περίστασιν, τὰ μὴ βουλομένου μὲν, πειθομένου δὲ πράττειν, διὰ τινος περιστάσεως· Κατ' οἰκονομίαν δὲ (ἢ ὡς συνηθέστερον λέγομεν, Οἰκονομικῶς), τὰ ἐνεκά τινος μείζονος ἀγαθοῦ κτήσεως, ἢ κακοῦ ἀποφυγῆς (par ménagement). Κατὰ συμπεριφορὰν δὲ, τὰ ἐπὶ τῷ ἀρέσει τιμὴ τῶν φιλονόμενων, ἢ τιμωμένων, ἢ ἄλλως ἀξίων συγγνώμης τε καὶ πειθοῦς (par déférence). Κατ' ἔνστασιν δὲ, τὰ οἰκειῶς ἢ καθηκόντως τῇ ἐκάστου προαιρέσει καὶ ἐπαγγελίᾳ τοῦ βίου πρασσόμενα (conformes à son état), οἷον, ἄλλα μὲν τὰ καθήκοντα τῷ ἄρχοντι, ἄλλα δὲ τὰ τῷ ἱερεῖ, ἄλλα δὲ τῷ ἐπαγγελ-λομένῳ φιλοσοφεῖν, ἢ ἄλλο τι ἀσκῶντι ἐπιτηδευμα βιωτικόν. Ἐπιτιτὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XXIII σελ. 120-121), οἷς προστίθει, ὅτι ὡσπερ Βίου ἐνστάσιν, οὗτοι καὶ Βίου ἢ Βίου ὁδὸν ἐνίστασθαι ἔλεγον, οἷον τὸ ἐν τῷ νόμῳ Πλάτωνος δικλόγη (Ἀξιοχ. σελ. 187), « Φροντίδες ἀντικρυς ὑπέδυσαν... τίνα τὴν » τοῦ βίου ὁδὸν, ἐνστήσονται, » ὅπερ ἂν Ξενοφῶν (Ἀπομν. Β, I

§ 21) Τίνα τὴν ἐπὶ τὸν βίον ὁδὸν τρέψονται, ἔφρασεν. — Εἰδ. 8, οἷσιν] τὴν τοῖς Γάλλοις καλουμένην *présomption*, ἣν Ἡράκλειτος τῇ *ισραῖ νόσῳ* παρειακάζε, « Τὴν τε οἷσιν *ισραν νόσον* » ἔλεγε » (Διογ. Λαερτ. ΙΧ, 7), διὰ τὸ δευσοποιῶν, οἶμαι, καὶ ἀνιάτου τοῦ πάθους, ὡσπερ καὶ τῶν ἐπιληπτικῶν. Λέγει δὲ καὶ Ἱπποκράτης (Περὶ εὐσχημοσύν. § IV, σελ. 54), τοὺς οἰσιψφρονας ἰατροὺς ὀνειδίζων, « Οἷσις γὰρ μάλιστα ἐν ἰητρικῇ αἰτίῃν μὲν τοῖσι ΚΕΧΡΗΜΕΝΟΙΣΙΝ, ὀλεθρον δὲ τοῖσι χρεομένοισιν ἐπιφέρει. » ἐνθα γραπτέον ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΙΣΙΝ, ἐν ἧ ὁ νοῦς, ἢ οἷσις τοὺς μὲν κεκτημένους αὐτὴν, τοὺς ἰατροὺς δηλονότι, ὑπαιτίους καζίστησι, τοὺς δὲ χρωμένους τῇ τῶν τοιούτων ἰατρῶν θεραπεία ἀρρώστους ἀπόλλυσιν. — Εἰδ. 11, ΚΡΕΙΣΣΩΝ εἰμί σου.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XLIV). — Εἰδ. 14, ὅτι ΜΕΓΑΛΑ λακτίζω.] Ἴσ. γρ. ΜΕΓΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιε', ΕἰΔΑΦΙΟΝ 1, Ἐκάστου ἔργου κ. τ. λ.] Ταῦτά τε καὶ τῶν ἐξῆς τίνα εὐρήσεις καὶ ἐν τῷ Ἐγχειρίδιῳ (XXIX) μικρὸν ἐνιαχοῦ παραλλάττοντα — ἀναφανέντων τινῶν, αἰσχροῦς ἀποστήση.] Ἐν τῷ Ἐγχ. ἀναφανέντων δυσχερῶν τινῶν, ἀποστήση. — Εἰδ. 2, Θεῶν] Ἐγχ. Θεεῖς — Κἀγὼ νῆ τοὺς Θεοὺς κομψὸν γὰρ ἐστίν.] Ἐκ τοῦ Ἐγχ. μετέφερε ταῦτα ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 3, ἀναγκοφαγεῖν] ὕπερ ἐν τῷ Ἐγχ. ἀναγκοτροφεῖν εἴρηκε. — Εἰδ. 5, ὄρα ὅτι.] Λεῖπει ταῦτα ἐν τῷ Ἐγχ. — ὁ τι ἀν' ἰδῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅταν ἰδῆ. Ἀντὶ δὲ τοῦ μικρὸν ἀνωτέρω Ἀθλητάς, τὸ Ἐγχ. φέρει Παλαιστάς. — Εἰδ. 7, Οὔτε γάρ.] Ἄμεινον ἐν τῷ Ἐγχ. Οὐ γάρ. — Εἰδ. 10, ἀργίεσθαι.] Ἐγχ. ὀρέγασθαι. — Εἰδ. 11, ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων.] ΔΓ, ὑπὸ τῶν ἀπάντων. — ἐν δίκῃ.] Ἐγχ. « ἐν δίκῃ, ἐν πραγματικῷ παντὶ » πλεονάζον τρισὶ λέξεσι. — Εἰδ. 13, φιλοπονεῖν.] Ἐγχ. φιλοτεχνεῖν. — εἰσὶν ἔχειν.] Ἐγχ. τάξιν ἐπέχειν. — Εἰδ. 14, Ὁ δὲ, ΜΗ ΓΑΡ ΕΓΩ ΣΟΪ ποτ' ἔφη κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, « Ὁ δὲ, Μὴ ΠΑΡΕΡΓΩΣ » ποτ', ἔφη. » Ὁ νοῦς, Μετὰ τὴν τοῦ Γάλθα σφαγὴν τοῦ διαδεξαμένου τὸν Νέρωνα, ἔφη τις (τῶν ἀρνούμενων δηλονότι τὴν πρόνοιαν) τῷ Ροῦφῳ, Ἐχεις μοι νῦν, ὦ Ροῦφε, ἀποδείξει, ὅτι ὁ κόσμος προνοία διοικεῖται; οὐ γὰρ ἔφη Νέρων σφαγεῖς, καὶ ἐπεσφάγη αὐτῷ, οὐχ ὅμοιος ἂν, ὁ μὴδ' ὅλοις ὀκτῶ μῆσι βασιλεύσας Γάλθας: Πρὸς δὲ ὁ Ροῦφος· Μὴ γὰρ ἐγὼ σοι ποτέ, ὦ βέλτισε, ἀπὸ τῆς τοῦ Γάλθα ἀναγορεύσεως ἐπεχείρησα δεῖξαι, ὅτι ἐστὶ πρόνοια;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ις', ΕἰΔΑΦΙΟΝ 1, τὸν συγκαλιέντα] τὸν συναναστρε-

φόμενον. — ἘΔ. 3, ἡσβολωμένω . . . τῆς ἀσβόλης.] Ἡ ἀσβόλη δηλῶς (καθὰ καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ), καὶ ὁ καὶ ἡ Ἄσβολος, κοινῶς. Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο Ἀσβολόω, ἡ συνηθία εἰς τὸ Ἀσβολόω τρέψασα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τοῦ, Ἀσβόλη χρίω, κέχρηται. Τῷ μέντοι συνθέτω, Ἀπασβολόω, μεταφορικῶς, τὸ ἐξελέγχων σιγᾶν καταναγκάζω (déconcerter, confondre) σημαίνει (ἴδ. καὶ τὰς εἰς τὸν Πλουτάρχ. Κίμ. σημ. σελ. 389). — ἘΔ. 4, ἂν περὶ μονομάχων . . . περὶ ἀνθρώπων.] Ἐπιθι τὰ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XXXIII § 2). — ἂν σκώπη, ἂν γελοιάζη, ἂν κακοηθίζεται.] Ἐπιθι τὰ ἐξῆς (IV, ε', 31) σημειωθησόμενα περὶ τοῦ Κακοηθίζεσθαι. — ἘΔ. 5, ἐν πάσῃ συμπεριφορᾷ] ἀναστροφῇ καὶ συνομιλίᾳ. — ἘΔ. 7, ἀπὸ δογμάτων] ἀπὸ δόξης εὐσταθοῦς, καὶ πεφυκίας ἐν τῇ ψυχῇ πειθοῦς. — σιχαῖναι ἐστιν.] Ἀμεταβᾶτως τὸ Σιχαίνειν ἐνθάδε, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἀντωνίνῳ (Ε', ε'), ὅπερ ἡ παρ' ἡμῖν συνηθία κατὰ μέσσην διάθεσιν, καὶ ἐκθλίψει τοῦ π, Σιχαίνομαι, λέγει. Ὅτι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι, κατὰ μέσσην διάθεσιν ἐχρῶντο ἐσθότε τῷ ῥήματι, δηλοῖ Φρόνιχος, ἀποδοκιμάζων ὅλως τὸ ῥῆμα, ὡς ἀνάττικον. « Σιχαίνομαι. » Τῶντι ναυτίας ἄξιον τοῦνομα, ἀλλ' ἐρεῖς Βδελύσσομαι, ὡς Ἀθηναῖος. » Οὐ μέντοι Καλλίμαχος ἐστὶν ὁ χρησάμενος τῷ μέσῳ, ὡς φέρει τὰ Λεξικά, ἀλλ' ὁ Ἀκύλας· ἐν γὰρ τῇ Ἐξόδῳ (α', 12), ἔνθα οἱ Ἐβδομήκοντα φασί, « Καὶ ἘΒΔΕΛΥΣΣΟΝΤΟ οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν » Ἰσραὴλ » ἢ τοῦ Ἀκύλα μετάφρασις φέρει ἘΣΙΚΧΑΙΝΟΝΤΟ. — τοὺς προτρεπτικοὺς] λόγους. — ἡ ἄνω κάτω θρυλλεῖται.] ΔΓ, ἄνω καὶ κάτω. Ἴσως δ' ἐγγράπτο πάλαι, « Ἦν ἄνω κάτω θρυλλεῖτε » πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦτο λέγοντος Ἐπικτήτου. — ἘΔ. 9, εἰς ἀσφάλειαν.] Ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ΠΡΟΣ. — συγκαταβαίνειν] συναναστρέφεσθαι, ὅπερ ἀνωτέρω (§ 3) Συγκαταβαίνειν, εἴρηκε. — Ἐγγράφετε.] Μεταμέλει μοι μὴ προσελομένῳ τὴν ΔΓ, ἐγράφεται· καθάπερ ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξῆς (III, κς', 3), « Πολλὰ δ' ἀνέγνωσ τοιαῦτα, πολλὰ δ' ἔγραφε. » — ἘΔ. 11, τοὺς ἀπαντῶντας καὶ λέγοντας] τοὺς ἐν τῇ πατρίδι πολίτας, τοὺς γινώσκοντας, καὶ ξενιζομένους, ἐπ' αὐτοῖς ὁρῶσιν ἡμᾶς ἄφω σῆμα φιλοσόφου καὶ τάξιν ἀνεληφότας. Ἐπιθι καὶ τὸ Ἐγχειρίδιον (XXII).

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ιε', ἘΔΆΦΙΟΝ 4, Φιλόστοργος.] Ὄνομα κύριον μειραίου τινός, αἰσχιστα διατιθεμένου τὴν ὥραν. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μετὰ Σούρχ (οὕτως ὀνομαζομένου τινός Ῥωμαίου) κοιμᾶσθαι. — ἘΔ. 8,

Τί ἔστι τοῦτο; ὁ πατήρ μου οὐδέν δίδωσι. Ἄλλο οὖν οὐδέν; Οὐδέν.] Προσθεῖναι δεῖν ἔγνω ταῦτα ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐν οὐδενί τῶν ἀντιγράφων φερόμενα. — Τί τοῦτο ἔξωθεν...προσκαταψεύσασθαι;] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν (τί), ἐρωτηματίσας καὶ τὴν περίοδον.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ι', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, τάδε τινά.] Ἰσ. γρ. τοιάδε τινα. — Κτησείδιον] ἀπὸ τῆς ἀπτικῆς γενικῆς, Κτήσεως. ΔΓ, Κτησί-διον, ἀπὸ τῆς ἰωνικῆς γενικῆς Κτήσιος. — ΕΔ. 4, τὸ ἐκεῖνον ἀποφῆνασθαι] τὸν κριτὴν σου· τί ἐκεῖνος ἀποφανεῖται περὶ σοῦ. — ΕΔ. 5, Ἄλλο μὴδέν...ἀπολέσαι.] Ἐξ ΕΔ, τὸ Ἀπολέσαι, ΔΤ, Ἀπολέσθαι. ΔΓ (μετὰ συνδέσμου), Ἄλλο δὲ μὴδέν. Παρῆνει γε μὴν τις τὸ Ἄλλο τρέπειν εἰς τὸν σύνδεσμον Ἀλλά. Καὶ τούτων ὅμως οὕτως ἐρευνηθέντων, οὐδέν μᾶλλον σαφές ἐς τὸ χωρίον. Εἴη δ' ἂν οὖν ὁ νοῦς τοιοῦτος· Ὁ πατήρ σου, μὴ ἐκπληρώσας τὰ τοῦ πατρὸς πρὸς σέ καθήκοντα, ἀπώλεσε τὸ φιλόστοργον, τὸ ἡμερον, ἔμβραχυν αὐτὸν τὸν πατέρα. Μὴ ζῆτει οὖν, τούτου ἕνεκα (τοῦ μὴ πατρικῶς ἐκεῖνόν σοι χρῆσασθαι) εἰ ἄλλο τι ἀπώλεσε παρά τὸ εἶναι πατέρα. — ΕΔ. 7, κρινεῖ.] ΗΔ, ΔΤ, κρίνει. — ΕΔ. 8, κριθῆναι δ', ἢ μὴ κριθῆναι.] Ἐπὶ τοῦ Κατακριθῆναι, ἐνθάδε. — ΕΔ 9, αὐτὸς ὄψεται.] Τῶ παρακμάζοντι ἑλληνισμῶ συνήθης Λατινισμὸς (ipse viderit), ὃ καὶ Μάρκος Ἀντωνῖνος οὐχ ἄπαξ ἐχρήσατο (Ἰδ. Μαρκ. Πίνακ. λέξ. ὄψεται), καὶ πρὸ τούτων οἱ Εὐαγγελισταὶ (Ματθ. κζ', 4 καὶ 24. Πράξ. ιη', 15). Δύναται δὲ ταῦτὸ τῶ παρ' Ἑλλήσιν, Αὐτῶ μελέτω. Καὶ ἡ χρῆσις ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ, Αὐτὸς ὄψεται, Αὐτοὶ ὄψονται, καὶ προσώπου δέ, Αὐτὸς ὄψει, πλὴν τοῦ πρώτου. Ἐσωσεν αὐτὸ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, ἐπὶ μόνου τοῦ τρίτου, συνημμένον τῶ προστακτικῶ μορίῳ, οἶον, Ἄς ὄψεται, Ἄς ὄψονται.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιθ', ΕΔΆΦΙΟΝ 4, χάσκοντες,] περιβλέποντες· ἐφ' ἧς ἐννοίας ἐξηγήσατο Ἡσύχιος τὸ σύνθετον, «Χασκωρεῖν, περιβλέ-» πειν. » Τὸ γὰρ προσπταίειν, ἐκ τοῦ μὴ τῇ βαδίσει προσέχειν, ἀλλ' ὥδε κάκεισε τὰς ὄψεις περιστρέφειν, συμβαίνει. — Μεταθῆναι αὐτόν;] τὸν λίθον εἰς ἐτέραν ἧς κατεῖχε χώρας; — ΕΔ. 5, ἐκ βαλανείου.] Ἔθος Ῥωμαίων δηλοῖ, τὸ λούεσθαι πρὸ τοῦ δείπνου. — Μὴ γὰρ ἐκεῖνου... ἌΛΛ' ΟΥ' ΤΟΥ Παιδίου ἡμῶν;] Ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ, ἌΛΛΑ ΤΟΥ. Ἠρωτηματίσα δὲ καὶ τὴν ὅλην περίοδον ἐκ ΔΓ. Ὁ νοῦς πρόδηλος, Μὴ γὰρ τοῦ μαγεῖρου, καὶ οὐ τοῦ παιδίου (ΔΓ παιδαρίου) ἡμῶν, κατεστήσαμέν σε παιδαγωγόν;

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κ', ΕΔΆΦΙΟΝ 4, ὠφεληθῆναι. Τὸν Θεόν σοι· ἀπὸ θανάτου κ. τ. λ.] Μετήλλαξα (ὃ καὶ τινες τῶν προτέρων ἐκδοτῶν πεποιήκασι) τὴν γίξιν τοῦ τέως οὕτως ἐστιγμένου, « Ὁφεληθῆναι, τὸν » Θεόν σοι· ἀπὸ θανάτου. » Τὸ γάρ, Τὸν Θεόν σοι, καλῶς ἀνσυνήπτετο τοῖς προηγουμένοις, εἰ ἦν ἐλλειπτικόν, (ὡς ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ) τοῦ Ὁμνυμι. Ἐλλείπει μὲν οὖν, καθά σσημειώται ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 355), προθέσει δὲ μόνῃ, καὶ οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ ἐν χρήσει πλείου προθετικοῦ, Πρὸς Θεοῦ. — ἘΔ. 5, ὁ Μενοικεύς] ὁ υἱὸς τοῦ Κρέοντος, ὁ σφάξας ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος (Ἀπολλοδώρ. Βιβλιοθ. III, 6). — ΤΟΙΑΥΤΆ ΤΙΣ εἰπὼν κ. τ. λ.] Ἰσ. γρ. ΤΟΙΑΥΤ' ἌΝ ΤΙΣ. Ὁ νοῦς, ὥσπερ ἐξεδέξαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, Τοιαυτά τις λέγων καὶ δοξάζων ὅτι ἡ ὑγεία ἀγαθόν, ἢ δὲ νόσος κακόν, δύναται ὠφεληθῆναι, οἷα ὁ Μενοικεύς ὠφελήθη; Ἔστι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου νοῆσαι, Τοιαυτά τις εἰπὼν, ὅτι τὸ καλῶς ὑγιαίνειν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακῶς, κακόν, κ. τ. λ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ εἰπὼν μεταποιητέον εἰς τὸ Ποιῶν, καθά παρῆναι τις τῶν κριτικῶν. Οὐ πάντι σαφές τὸ χωρίον. — Ἐα.] « Ἐὰ δὴ, ἄγε δὴ. » Ἡσυχ. — ἘΔ. 7, Ὁ τοῦ Ἀδμήτου πατήρ] οὗ ἐπεμνήσθη καὶ ἀνωτέρω (II, κβ', 11). — ἘΔ. 10, ὁ μὲν Τὸν ΤΡΆΧΗΛΟΝ ΚΑΘΆΠΤΩΝ.] ἩΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΟΥ ΤΡΑΧΗΛΟΥ ΚΑΘΆΠΤΩΝ. Ἄφειλε γάρ εἶναι τοῦ τραχήλου καθάπτωμος· ὁ γάρ ἐνεργητικὸς τύπος ἄλλο τι σημαίνει. Διὸ καὶ ὁ Σνεϊδέρος ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις ἔταξε, τὸ Καθάπτων τοῦ προκειμένου χωρίου. Ἔστι δὲ γράφειν καὶ ΚΑΘΑΦΩΝ, οὕτω κατακεχωρισμένον ἐν τοῖς Λεξικοῖς ῥῆμα, καίπερ εὕρισκομένου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀφάω. Προειλόμην τὸ Καθάπτων ῥῆμα, ὃ καὶ Καθάπτάζειν ἀν λέγοιτο, κατὰ τὸ παρ' Ἡροδότῃ (II, 90) Χειραπτάζειν. Ταῦτό γάρ ἄμφω σημαίνει, τὸ τῇ χειρὶ δηλονότι συνεχῶς ψηλαφᾶν καὶ πιέζειν, ὅτε μὲν ἡρέμα, ὅτε δὲ καὶ σφοδρότερον, οἷόν ἐστι τὸ Γαλλισὶ λεγόμενον masser (παρὰ τὸ Ἑλλ. Μάσσειν). Ἐνθεν καὶ ὄνομα ἱατρικὸν ἅμα καὶ παλαισρικὸν ἢ Χειραψία, ἣν ὁ Καίλιος (Cael. Aurel. morb. Chronic. I, 4, § 121) manutigio ἠρμήνευσε. — Ὁ ἀλείπτης,] ὃν καὶ Ἰατραλείπτην ὠνόμαζον πολλὰ γὰρ εἶχεν ἢ γυμναστικῇ τῇ ἱατρικῇ κοινά. — Ἄρον ὑπὲρ ἀμφοτέρων.] Οὐδὲ τοῦτο πάντι σαφές. Ὁ πρὸ ἐμοῦ εἵκαξε, μήποτε γραπτέον ἦ, « Ἄρον ὑπερον ἀμφοτέροις » Ἐπιβιτά προσσημειωμένα (σελ. 380). — ἐκεῖνος] ὁ ὑπερος· εἰ ἐρῶται τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἢ ἀρτίως δηλωθεῖσα διόρθωσις. — ἘΔ. 12, ὠφέλημα] κέρδος. — ἘΔ. 13,

ἵνα ΔΕΙΞῆς ἔργῳ δι' αὐτοῦ κ. τ. λ.] ΗΔ (ὑπονοήσαντος ταύτην καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ), ἀντὶ τοῦ ΔΕΙΞῆ ΣΕ. Ὁ νοῦς, ἵνα καλῶς ἀποθνήσκῳ δεῖξῃς διὰ τοῦ θανάτου, τί ἐστὶν ἄνθρωπος κ. τ. λ. — ΕΔ. 14, μὴ ἀποθανεῖν.] Ἐκ ΔΓ προσεβλήθη τὴν ἀπαγόρευσιν. — ΕΔ. 17, περὶ ἀναρχίας.] Οὐκ ἐπὶ τοῦ συνήθους ὧδε, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ σφραῖσθαι ἀρχῆς, οὐκ εἶναι με ἕνα τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἰδιώτην. — ΕΔ. 18, μέχρι ὧδε] μέχρι τῆς σχολῆς, ἐν τῇ σχολῇ μόνον σπουδάζεται. — Παιδάριον] οἰκέτην, δούλον. — ΕΔ. 19, Λεσθίῳ] τῷ ἐκ τῆς νήσου Λέσθου, ἣ καὶ κυριωνυμικῶς ὡς δούλου ὄνομα· κατ' ὃ καὶ ἄλλα ὀνόματα δούλοις ἐπιτίθειται ἐκ τῶν ἐθνικῶν. Ἡλεγχε δ' ὁ Λέσβιος ἢ τὸν Ἐπίκτητον αὐτὸν, ἢ τινὰς τῶν αὐτοῦ μαθητῶν.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κá, ΕΔΆΦΙΟΝ 2, οὕτω μὴ ἐξεμέσης.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, « Οὕτω οὐκ ἐξεμέσεις » ὀριστικῶς, ἢ γοῦν, « Οὐ τοι μὴ ἐξεμέσης. » — ἀκάθαρτον.] Τὰ τῶν ἐκδόσεων καὶ τῶν ἀντιγράφων καθάρων, ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ εἰκασίας ἔτρεψεν εἰς τὸ Βλαδδαρόν· ἕτεροι δὲ, εἰκάζοντες κάκεινοι, τρέπειν παρήνουν εἰς τὸ Ἀκάθαρτον, ὃ καὶ αὐτὸς προσιλόμην, ὡς μακρῶ πιθανώτερον. — ΕΔ. 7, προσθήσω ἂν που...φορᾶν.] Ἰσως περιγραπτέον τὸν δυνητικόν, γράφοντας Προσθήσω δέ που. Εἰ δὲ βούλοιο σώξαι, ἐκδέχου γε κατ' ἔλλειψιν, Ἄν που ἐγχωρῇ, ἂν που καιρὸς παραπέση. Φορᾶ δὲ, ὧδε ἢ ἐν τῷ λέγειν ὄρμῃ, ἢ τοῦ λόγου δύναμις. — ΕΔ. 11, σχολὴν ἔχει] σχολῆς διδάσκαλός ἐστι. — ΕΔ. 15, αἰ φωναὶ αἰ αὐταὶ, τὰ γινόμενα· τί διαφέρει ταῦτα ἐκείνων;] Οὕτως ἔστιξα, ἀντὶ τοῦ, « αἰ φωναὶ αἰ » αὐταὶ. Τὰ γινόμενα τί διαφέρει ταῦτα ἐκείνων; » Μετὰ τὸ Γινόμενα προσυπακουστέον ἐκ τοῦ προσεχοῦς, τὰ αὐτά. — ΕΔ. 16, σρόφιον] ὥπερ οἱ ἱερεῖς περιεδοῦντο τὴν κεφαλὴν. — ΕΔ. 21, Ἰδοὺ ἐκεῖνος ταῦτα τὰ κολλύρια· κάγῳ ἔχω.] Ἐκ διορθώσεως τῶν πρὸ ἐμοῦ, τὸ ἄρθρον μόνον αὐτὸς προσθεῖς, ΔΓ (πρότερον οὕτως ἔστιγμένον) Ἰδοὺ ἐκεῖνος ταῦτα· κολλύρια κάγῳ ἔχω. — Καὶ τίνες;] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ TP), καὶ τίνα. — ΕΔ. 23, Πεπλάνηται,] καλῶν με φιλόσοφον. — Οὐδ' ὄρμῳ.] Ὄφειλεν εἶναι, Οὐδ' ὄρμῳ, διὰ τὸ προηγησάμενον, Οὐτ' ὀρέγομαι.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 5, ἀπὸ τῶν μεγίστων ἐπὶ τὰ μικρότατα.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ TP) προσέθηκα τὴν δευτέραν πρόθεσιν. — ΕΔ. 6, Τὸ σαυτοῦ πράσσει.] Διὰ γρ. ΤΑ· Ὁ νοῦς, Φεῦγε, ἢ ποδῶν ἔχεις, τὸν λέοντα. — ΕΔ. 9, περὶ τοῦ

πράγματος.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — ἘΔ. 10, δρωπακίζόμενον.] Δρωπακίζεσθαι ἐλέγοντο οἱ ψιλούμενοι τὰς τρίχας τῷ δρωπακι, ὃς καὶ Ψίλωθρον (dépilatoire) ἐκαλεῖτο. Ἦν δὲ τοῦτο φάρμακον, ἐκ καυστικῶν συντεθειμένον καὶ βρωτικῶν ὑλῶν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ πίττα· διὸ καὶ Πιττοκοπεῖσθαι ἔτι οἱ τοιοῦτοι ἐλέγοντο. — ἘΔ. 17, ἐμπέση] περιπέση τινὶ τῶν περιεργασομένων καὶ ἐξετάσόντων τὸν βίον αὐτοῦ. — ἘΔ. 18, ἐπιδαρρέειν.] Ἰσ. γρ. ἔτι θαρρέειν ἔν ᾗ ὁ νοῦς, ἔστιν ἔτι τολμᾶν ἐπιστάτην εἶναι καὶ διδάσκαλον ἄλλων; — ἘΔ. 19, τὴν ἔνστασιν] τὴν προαίρεσιν καὶ ἐπαγγελίαν τοῦ βίου, ἐν ᾗ ἐτάχθη. — ἘΔ. 22, Φεῦγε.] Ἐρεῖ μοι τις τύραννος, Φεῦγε; — ἘΔ. 24, κατάσκοπος] ἀπέσταλται. — ἘΔ. 25, μηδ' ὑπὸ φόβου.] Ἄμεινον ἂν ἦν, Μήθ' ὑπὸ φόβου, διὰ τὸ ἐχόμενον, Μήτε τινα. — Παραχθέντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, παραταραχθέντα. — ἘΔ. 26, τὸ τοῦ Σωκράτους, Ω ἄνθρωποι.] Τῷ Κράτητι τοῦτο ἀνατίθησιν ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ Περί παιδῶν ἀγωγῆς. — ἘΔ. 27, Μύρωνα. . . Ὀφέλλιον.] Τὸ μὲν πρῶτον Ἰσως ἐγγράπτο Μίλωνα, ὕπερ ἐστὶν ὄνομα τοῦ προμνημονευθέντος (I, 6', 37) περιβοήτου ἐπὶ σώματος ἰσχυροῦ ἀθλητοῦ Κροτωνιάτου· περὶ γὰρ σωματικῆς ῥώμης ἐνθάδε ὁ λόγος. Ὁ δ' Ὀφέλλιος ἕτερός τις (τῶν ἰσχυρῶν καὶ οὗτος) ἔοικεν εἶναι τοῦ παρὰ τῷ Ὀρατίῳ (HORAT. Satyr. II, 2, § 2) Ὀφέλλου. — ἘΔ. 30, ῥεγκόντων.] Καὶ πάλιν ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔτρεψεν, ἀντιγράφοις πεισθεῖς, εἰς τὸ ῥεγκόντων. — Πολλάς.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. κ', 15). — ἀλαλύκτητα.] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Ἰλιάδ. κ', 94) — ἘΔ. 32, οἱ γὰρ Ἕλληνες κ. τ. λ.] Ἀγαμέμνων ὑποτίθεται λέγων ταῦτα. — ἘΔ. 34, Οὐᾶ· βασιλεύς.] Ἐπιφώνημα χλευαστικὸν τὸ Οὐᾶ ἢ Οὐά, τὸ τοῖς Ῥωμαίοις, Vah! (Γαλλ. Ah!) καθ' ἑαυτὸ ἐκφωνούμενον, ὡσπερ τὸ παρὰ τῷ Εὐαγγελιστῇ (Μάρκ. ιε', 29) « Οὐά, ὃ καταλύων τὸν ναὸν » κ. τ. λ. » Τὸ δὲ Οὐ αἰ (Ῥωμ. Vae!), σχετλιαστικὸν, πρὸς δοτικὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φερόμενον. — ἘΔ. 36, Τί δὲ καὶ ἤρχου] εἰς Τροίαν; — Μή τι ὀρεξῖς ὑμῖν;] σοὶ τε καὶ Μενελάῳ. — ἘΔ. 37, Τίνων ὄντων; φρονίμων ὄντων.] Κακῶς ἐπλεόνασεν ἡ ἑτέρα τῶν μετοχῶν. — ἘΔ. 43, ἀκόλυτόν τι.] ΗΔ ἡ προσθήκη τῆς ἀντωνυμίας, εἰκάσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 47, Ἴδετέ με, ὅτι ἄπολις κ. τ. λ.] Τὸν Διογένην αἰνίττεται, ὡσπερ ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν· ἐκεῖνος γὰρ ἦν, ὃς « Εἰώθει λέγειν τὰς τραγικὰς ἀράς αὐτῷ συνητηκέαι· εἶναι » γοῦν Ἄπολις, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος, πτωχὸς,

» πλανήτης, βίον ἔχων τούφημέραν » (Διογ. Λαερτ. VI, 38).
 — Πραιτωρίδιον.] Σκηνίδιον. Τὸ Πραιτωρίδιον ὑποχοριστικόν
 ἐστὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ praetorium, οὗ τοῦνομα ἐξελληνίσαντες, Πραι-
 τώριον, ἐτήρησαν οἱ τῆς Νέας διαθήκης συγγραφεῖς. Ὁ δὲ Πλούταρχος
 (Εἰς πρεσβυτ. πολιτευτ. § VIII) καὶ ἕτεροι, Στρατήγιον, ἢ Στρα-
 τηγεῖον, μεθρημήνευσαν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ἀθήνησι Στρατηγίου
 (Δημοσθέν. Πρὸς Φαίνιπ. σελ. 1043), οἰκήματος ἢ τόπου, ἔνθα
 συνήρχοντο οἱ Στρατηγοί. Οἱ γὰρ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοί, πρὸ τῆς
 τῶν Ὑπάτων (consules) προσηγορίας, praetores τὸ παλαιὸν ἔκα-
 λοῦντο, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Ἑλλήνων φωνῆς εἰληφότες τοῦνομα. Ὁ γὰρ
 Praetor, Προῖτωρ ἂν εἴη, παρά τὸ προῖέναι (praere) καὶ ἡγεῖσθαι
 τοῦ στρατοῦ. Τοῦτου δὲ ἦεν τῷ στρατοπέδῳ σκηνὴ praetorium (Πραι-
 τώριον) ἔκαλεῖτο· ἔπειτα δὲ καὶ ὁ ἐν Ῥώμῃ οἶκος αὐτοῦ, καὶ τελευταῖον
 οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας οἶκοι στρατηγῶν, κριτῶν, ἀρχόντων, Πραιτώρια
 ὀνομάσθησαν. Ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικώτερον, ἐφ' οἰουδήποτε
 οἰκήματος. — ἘΔ. 50, Οὐ· ἀλλὰ πηρίδιον κ. τ. λ.] Οὐχ οὕτω
 ποιοῦσι (φησὶν) οἱ νῦν ψευδῶς ἐπαγγελόμενοι Κυνικοί· ἀλλὰ μέχρι
 πηριδίου, καὶ ἔϋλου, καὶ τῶν λοιπῶν κυνικῶν σκευῶν, ἐκείνους μιμοῦνται.
 — ἘΔ. 51, ὄρα· πῶς μέλλεις ἐγχειρεῖν;] Ἴσως ἐγγράπτο, Ὅρα·
 ὡς μέλλεις ἐγχειρεῖν; ἢ προστακτικῶς καὶ δίχα τῆς ἐρωτηματικῆς
 ᾤξεως, Ὅρα πῶς κ. τ. λ. — ἀπογράφεσθαι] ἐγγράφεσθαι τῷ
 καταλόγῳ τῶν Ὀλυμπίασι μελλόντων ἀγωνίσεσθαι. — ἀταλαίπωρον]
 ἄκοπον καὶ ῥῆστον. Οὕτως ἔγραψα (εἰκάσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ
 ἐμοῦ) ΑΤ, ταλαίπωρον. — ἘΔ. 52, οὐχὶ Ἀθηναίων ΜΟΝΟΝ.]
 Ἄμεινον ἂν γράφοις, ΜΟΝΩΝ. — Εἰσελθόντα] εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐξ ΕΔ,
 ΑΤ, ἐξελθόντα — πολλὴν ἀφὴν καταπιεῖν.] Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον
 (XXIX, § 2) σημειωθέντα. — ἘΔ. 55, ἐν τῇ σῇ εἰρήνῃ] ὁπότε σὺ,
 Καίσαρ, εἰρήνην ἡμῖν παρέχεις τοῖς ὑπὸ σέ. — ἘΔ. 56, Κυνικῶ δὲ
 Καίσαρ ΤΙΣ ἐστὶν ἢ ἀνθύπατος ἌΛΛΟΣ, ἢ ὁ καταπεπομφῶς... Ζεὺς;]
 ΗΔ ἡ τροπὴ τῆς ἀντωνυμίας, καὶ ἡ τοῦ δευτέρου διαξευκτικοῦ παρά-
 λειψις, ΑΤ... « Καίσαρ ΤΙ ἐστὶν ἢ ἀνθύπατος, ἢ ἌΛΛΟΣ ἢ ὁ
 » καταπεπομφῶς... Ζεὺς; » Ὁ νοῦς πρόδηλος· Τῷ Κυνικῷ τίς ἄλλος
 ἐστὶ Καίσαρ ἢ ἀνθύπατος, πλὴν τοῦ καταπέμφαντος αὐτὸν εἰς τοὺς
 ἀνθρώπους Διός, ᾧ καὶ μόνῳ λατρεύει, μηδὲν ἐπιστρεφόμενος Καισάρων
 ἢ ἀνθυπάτων. — ἘΔ. 57, προστασόμενα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, πρᾶσσό-
 μενα. — ἀθλούμενος.] Σημειοῦ τὸ μοναδικὸν τῆς χρήσεως, ἐπὶ

παθητικῆς διαθέσεως, Ἀθλούμενος, τουτέστιν, εἰς ἄλλους ὑπὸ τοῦ Διὸς παρασκευαζόμενος, γυμναζόμενος ὅπερ ἐκ μόνου τοῦδε τοῦ χωρίου κατεχώρισεν ὁ Συνειδὲρος ἐν τῷ Λεξικῷ. — Εἰδ. 58, ὄλεθρον ἢ μάχην] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ΚΑΙ. — Εἰδ. 59, Ταχύ γ' ἂν κ. τ. λ.] Πόσον ἂν ἀπέσχετο τοῦ ἐγκαλέσαι τῷ Θεῷ ὁ τοιοῦτος, ὅς καὶ ἐνελαμπρύνετο ταῖς περιχοῦσαις αὐτὸν ἀτυχίαις! — Ὅς γε ἐνεκαλλωπίζετο ταῖς κ. τ. λ.] Οἰκειότερος ἦν ὧδε ὁ συμπλεκτικὸς, Ὅς καὶ, ὡς ἐσημειώσατο καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Ἐπὶ τίνι κατηγορήσει.] Εἰδ. 62, Κυνικοῦ.] Εἰδ. 64, Ὅτι, χαίρειν ἂν αὐτῷ κ. τ. λ.] Ἡ συνάρτησις, Ὅτι φίλος ἐστὶν αὐτοῦ, ἂν χαίρειν αὐτῷ λέγη. Ἴσως μέντοι ἐγράφετο πάλαι, Ὅτι, Ὅς χαίρειν ἂν αὐτῷ κ. τ. λ. — Εἰδ. 65, Ὡστε, ἂν σοι δοκῇ, καὶ ἐνθυμηθῆτι τι τοιοῦτον ὁ κοπρίαν κ. τ. λ.] Εἰδ. 67, Τοιαύτης δ' οὔσης καταστάσεως, οἷα νῦν ἐστὶν, ὡς ἐν παρατάξει. . . ὄλον πρὸς τῇ διακονίᾳ τοῦ Θεοῦ κ. τ. λ.] ὡς ἐν παρατάξει, τουτέστιν, ὡς ἐν πολέμῳ, ὥσπερ ἂν εἰ παρατεταγμένοι ἦμεν καὶ πολεμεῖν ἔτοιμοι. Ἀπαγορεύει τὸν γάμον τῷ Κυνικῷ, οὐχ ὡς μὴ προσήκοντα φιλοσόφῳ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐνεσῶσαν κατάστασιν. Ἐπειδὴ γὰρ ὑπέθετο τὸν γνήσιον Κυνικὸν οὐδὲν ἄλλ' ἢ διδάσκαλον ἀπεσταλμένον ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνθρώποις ὑπάρχειν ἢ δὲ τηνικαῦτα κατάστασις τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῖς ἐθνῶν τοιαύτη ἦν, οἷα χρήζειν διδασκάλων ἀπερισπάστως τὸ τῆς διδασκαλίας ἔργον ποιούντων, διὰ τοῦτο παραγγέλλει τῷ φιλοσόφῳ ἀπέχεσθαι τῶν τοῦ γάμου φροντίδων, ἵνα ὅλος πρὸς τῇ διακονίᾳ ἢ τοῦ Θεοῦ. Καὶ σημειούσῃ τοῦτο, ὡς παραπλήσιον οἷς λέγει πρὸς Κορινθίους ὁ συνακμάσας σχεδὸν Ἐπικτήτῳ τοῖς χρόνοις Παῦλος ὁ Ἀπόστολος. Καὶ οὗτος γὰρ ἀπέχεσθαι γάμου παραγγέλλει τοῖς ἀγάμοις, οὐ τὸ γαμεῖν κωλύων, ὁ τίμιον καὶ ἀμίαντον τὸν γάμον ἀποφηνάμενος (Πρὸς Ἑβρ. ιγ', 4), καὶ

τοὺς κωλύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς διδασκαλίαις δαιμονίων διδάσκουσι τάξας (Πρὸς Τιμόθ. Α', δ', 1-3), ἀλλὰ « Διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην » (Πρὸς Κορινθ. Α', ζ', 25-29). Ἦν δ' ἡ ἀνάγκη, τοῦτο μὲν ὁ τνηκαῦτα διωγμὸς τοῦ Νέρωνος, τοῦτο δὲ ἡ χρεῖα τῶν κηρυσσόντων τὸ Εὐαγγέλιον, οὗς ἔδει, ἀμερίμνους καὶ ἀπερισπάστους ὑπὸ φροντίδων ὄντινωνοῦν βιωτικῶν, μόνῳ προσέχειν τῷ κηρύγματι καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ Θεοῦ.

— Εἰδ. 70, δεῖ αὐτὸν ἀποδεικνύναι τινὰ τῷ πενθερῷ, χρὴ ἀποδιδόναι τοῖς [ΔΓ, καὶ τοῖς] ἄλλοις συγγενέσι κ. τ. λ.] Ἡμάρτηται ἴσως τὸ χωρίον· ἀκρωτέρω γὰρ ἔοικεν ἐνταῦθα τεθεῖσθαι τὸ Ἀποδεικνύναι, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σχεδὸν σημασίας τοῦ προσεχοῦς, Ἀποδιδόναι. Γραπτέον, οἶμαι, ἐπιδεικνύναι, ὡς περ γέγραπται καὶ ἐν τῷ ἐξῆς τοῦδε τοῦ κεφαλαίου (§ 87) ἐπιδεικνύοντα, τουτέστι χρὴ δηλοῦν τὰ ἑαυτοῦ ἥδη τῷ πενθερῷ.—Εἰδ. 71, κουκούμιον.] ΗΔ, ΑΤ, κουκούμιον. Ὑποκοριστικὸν γὰρ ἐστὶ τοῦ Κουκούμα (cucuma) ῥωμαϊκοῦ ὀνόματος, τοῦ σημαίνοντος λέβητα ἐπιτήθειον εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ (Γαλλ. coque-mar). Ἀφ' ἐτέρου δὲ ὑποκοριστικοῦ, τοῦ Κουκουμάριον, παρῆκται ἀφαιρέσει τῆς ἀρχικῆς συλλαβῆς τὸ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ, Κουμάριον (pot à boire), πλὴν εἰ μὴ τις οἴοιτο, Κουμμάριον εἶναι παρὰ τὸ Κυμβάριον. « Κυμβίον, εἶδος ποτηρίου κ. τ. λ. » φησὶν Ἰσύχιος. — Τὴν ἄλλην ἀσχολίαν.] Προσυπακουστέον τὸ Εἰς ῥῆμα. Ἰσως δὲ, ὡς ἐτόπαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, καὶ προσεθεμιμένον ἐν ἀρχῇ, ἐξεῖρήναι τοῦ χωρίου. — Εἰδ. 72, ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς] ὁποῖον εἶναι δεῖν ἔλεγε (§ 49) τὸν ἀληθῆ Κυνικόν.—Εἰδ. 73, ἀνάτεινον.] Ἐπιτιτὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 348) σημειωθέντα. — Εἰδ. 74, πινακίδια ἔχοντα, γραφεῖα, ΤΥΛΛΑΡΙΑ; καὶ τούτοις κραμβάτιον ἐτοιμάσαι κ. τ. λ.] Οὕτως ἐθάρρησα γράψαι, ἀντὶ τοῦ ΤΙΛΛΑΡΙΑ, ὃ πράγματα παρέσχε τοῖς κριτικοῖς. Οἱ μὲν γὰρ ἔτρεπον εἰς τὸ Τιτλάρια (ὃ « Δέλτους, σχεδάρια, » πινακίδια » ἐξηγήσατο Σουΐδας), οἱ δὲ εἰς τὸ Πτιλάρια, τουτέστι γραφεῖα ἐκ πτερῶν (plumes). Πτίλα γὰρ τὰ πτερά. Ὁ δὲ πρὸ ἐμοῦ, καὶ τὸ Τιλλάρια κατὰ χώραν ἔἴην προείλετο, ὡς ταῦτ' σημαῖνον τῷ Πτιλάρια. Παρατηρητέον γε μὴν, ὅτι ἡ τῶν πτερίνων γραφείων χρῆσις οὐπω, ἐπὶ γ' Ἐπικτήτου, ἔγνωστο, ὀψιαιτέρον ἀναφανείσα, κατὰ τὴν πέμπτην ἴσως ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταστηρίδα (ἴδε Beckmann, Beytr. zur Gesch. der Erfind. B. IV. S. 289). Τὸ δὲ Τυλάριον (coussin) ὑποκοριστικὸν ἐστὶ τοῦ Τύλην, ὡς περ καὶ τὸ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ (Περὶ ζ. ἰδιότ. II, 11, σελ. 49), Τύλιον· ὅπερ οἱ Ἀττικίζοντες

Κ νέφαλον ἔλεγον· « Κνέφαλον, τύλη...τύλιον, καὶ πῖλος καὶ » προσκεφάλαιον » φησὶν Ἡσύχιος. Ἐσωσεν ἡ συνήθεια οὐ μόνον τὴν λέξιν τυλάριον (κακῶς παρὰ τῷ Σομανέρα γραφομένην διὰ τοῦτ, « Τιλάρι, » τὸ, *ερωμα*, μεντέρι, τὸ, *Materaccio, materasso...stramazzo,* » *strapunta.* »), ἀλλὰ καὶ τὴν σχολικὴν χρῆσιν, περὶ ἧς Ἐπικτήτῳ ὁ λόγος ἐνθάδε. Εἴθισται γὰρ οὐκ ὀλίγοις τῶν παρ' ἡμῖν εἰς γραμματιστοῦ φοιτῶντων παιδαρίων συνεπιφέρεσθαι, τοῦ ἐπικαθέζεσθαι ἔνεκα, *ερωμάτιον*, ἐκ *γναφάλων* κατὰ τὰς τύλας συγκεῖμενον, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἀπλῆν προβάτου δοράν. — ἘΔ. 76, γυναῖκα τίθης ἄλλον Κράτητα.] Τοιαύτη γὰρ ἦν ἡ γυνὴ τοῦ Κράτητος Ἰππαρχία. — ἀπεριστάτων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ἀπερισπάστων· τουτέστι, γάμων τῶν συνήθως γινομένων καὶ μηδὲν ἐξαιρέτου ἐχόντων, οἷος ἦν ὁ τοῦ Κράτητος καὶ τῆς Ἰππαρχίας κατὰ περίερασιν γεγυνώς. — ἘΔ. 77, κακόρυγχα.] ΔΓ, κακόρυγχα. Ῥύγχος (ὅπερ οὐκ ἀπεικὸς καὶ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ Ῥύγχος ἐξενηνέχθαι πάλαι, κατὰ τὸ Ῥέγγω καὶ Ῥέγκω) κυρίως ἐπὶ τῶν συῶν (*groin*) λείκεται· μετηνέχθη δ' ἔπειτα καὶ ἐπὶ τὰ ὄρνεα (*bec*), καὶ τοὺς κύνας (*museau*) καὶ ἄλλα ζῶα, καὶ κατὰ παιδιάν, ἐπὶ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις τὰ ἀνάλογα ὀνόματα. Εἶεν οὖν ἂν κακόρυγχα (ἢ μάλλον κακὸρρύγχα) παιδία, οὐ μόνον κακοπρόσωπα, ἀλλ' ἔτι καὶ δύσροπα καὶ μεμφίμοιρα, καὶ συνεχῶς, συῶν δίκην, ρυγχάζοντα, ἅπερ, ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια Γρυνιάρικα παιδία καλεῖ, κατὰ τὸ τῶν Γάλλων, παραπλησίω μεταφορᾷ, *grognerds*. Ῥυγχιάζειν ἢ Ῥυγχάζειν κυρίως λέγεται ἐπὶ τῆς φωνῆς τῶν συῶν (*grogner*), καὶ ἔοικε συγγενὲς εἶναι τῷ Ῥογχάζειν (*ronfler*)· ὁ γὰρ Ἡσύχιος ἐξηγεῖται τὸ « Ῥυγχιάζειν, » ΔΙΑΣΤΡΕΦΕΙΝ, *ρογχάζειν*, » ὁ δὲ Φώτιος τρισυλλάβως, « Ῥυγχάσαι, » τὸ μυκτηρίζαι. » Ὅθεν ἐστὶν ὑποτοπάζαι μὴ ποτε ἐξερρύη τι τῆς παρ' Ἡσυχίῳ γλώσσης, οἷον, ΔΙΑΣΤΡΕΦΕΙΝ ΤΑ ΧΕΙΛΗ· τὸ γὰρ χλευάζειν καὶ μυκτηρίζειν, τῇ διαστροφῇ μάλιστα τοῦ Ῥύγχους, τουτέστι τῶν χειλῶν καὶ τῶν μυκτῆρων εἶωθε γίνεσθαι, ὁ καὶ Διαμυλλαίνειν λέγεται κατὰ τὸν αὐτὸν Ἡσύχιον « Διαμυλλαίνειν, χλευάζειν, ἐπὶ τοῦ » τὰ χεῖλη διαστρέφειν, διαμωκᾶσθαι. » — ἘΔ. 78, Δαναὸς] ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ, ὡς Εὐριπίδης (*Euripid. Fragm. Archel. II, 1*) λέγει. — Αἴολος,

Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἠβῶνοντες,

ὡς φησιν Ὀμηρος (Ὀδύσσ. κ', 5). — ΕΔ. 80, ΤΟΥΣ τραπεζῆας πυλαωρούς.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ, ἡμαρτημένως τῇ τάσει, Γ ο ὕς) ἀντὶ τοῦ ΠΡΟΣ. Δινίττεται δὲ πάνυ κομψῶς, μυκτηρίζων τοὺς νέους Κυνικούς, ὡς παρασίτους, ὅπερ ὁ Πρίαμος παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. χ', 69) λέγει περὶ τῶν ἰδίων κυνῶν,

Οὓς τρέφων ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,

τοὺς παρὰ τῇ τραπέζῃ τρεφομένους καὶ φύλακας τῆς πύλης. Ἐχρήσατο καὶ Πλούταρχος (Πῶς ἂν τις διακρ. τὸν κόλακ. τοῦ φίλ. § 5) τῷ ἐπιθέτῳ. — Οὐδὲν μιμοῦνται ἐκείνους, ἢ, εἰ ἄρα, ὅτι πόρδωνες γίνονται] οὐ μιμοῦνται τοὺς παλαιούς Κυνικούς, οἷον Διογένην, Κράτητα, καὶ τοὺς λοιπούς, εἰ μὴ ἄρα κατὰ τοῦτο, ὅτι πέρδονται ἐν τῷ φανερῷ· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοι παρητούντο τὰ ταιαῦτα, ὡς φύσει εἴργα, καὶ ἐπομένως οὐκ αἰσχροῦ. Τὸ δὲ Πόρδων, τῷ περιεκτικῷ σχηματισμῷ, σημαίνει κυρίως τὸν φιλοῦντα πέρδεσθαι καὶ συνεχῶς τοῦτο ποιοῦντα, ὅς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ Κλανιάρης (peteur) λέγεται, ὡσπερ καὶ ἡ οὐκ εὐσχήμων ἐνέργεια, οὐ μόνον Πορδῆ, ἀλλὰ καὶ Κλανία ἢ Κλάνη (pet), παρὰ τὸ Κλάω (peter), ὅπερ ἀλλαχού (Σημ. εἰς τὸ Ἐπικτ. Ἐγχειριδ. σελ. 117) ἡτυμολόγηται παρὰ τὸ Κλάζω. Ἔστιν οὖν καὶ ἡ Κλάνη παρὰ τὴν Κλαγγήν ἢ Κλαγῆν· προὔφερετο γὰρ καὶ δι' ἀπλοῦ τοῦ γ, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ Κλαγερός, ἀντὶ τοῦ Κλαγγερός. — ΕΔ. 81, Ἐπεὶ οὐκ ἂν... ΕΠΕΘΑΥΖΟΜΕΝ.] Ἴσ. γρ. ἘΤΙ ΕΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝ. — ΕΔ. 83, Σαννίων] γελιοαστά, βωμολόχε, μωρὲ (bouffon). Ῥωμαίων ἡ λέξις (Sannio), τὴν ἀρχὴν ὅμως εἰληφυῖα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σάννας. « Σάνναν, τὸν μωρόν· οὕτω Κρατίνος » φησὶν ὁ Φώτιος. Ἴσως δὲ καὶ σώζεται ἔτι καὶ νῦν που τῆς Ἑλλάδος ἡ λέξις Σάννας, εἰς τινα παραπλήσιον, οἷα εἰκὸς, μετασχηματισθεῖσα φωνήν· ἐπ' Εὐσταθίου γοῦν, Τζαννὸν ὁ χυδαῖος λαὸς ἠνόμαζε τὸν μωρόν, ὡς ἐκεῖνός φησιν· « Ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ Κρατίνῳ Σάννας οὐ τὸν εὐήθη ἀπλῶς δηλοῖ, » ἀλλὰ τὸν μωρόν· ὃν ἴσως ἡ κοινὴ γλῶσσα Τζαννὸν λαλεῖ. Δόξοι » δ' ἂν εἰληφθαι ἡ λέξις ἀπὸ τῶν Ἀσιανῶν Σάννων, οὓς οἱ ἰδιῶται » Τζάννους καλοῦσι, βαρβαρικούς ὄντας καὶ ὡς εἰκὸς εὐήθεις δι' » ἀπαιδευσίαν. » (Εὐστάθ. εἰς τὴν Ὀδύσσ. ξ', σελ. 1761) — ΕΔ. 85, πολιτευομένου.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (ἦν καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἀποκαθιστάναί ἐφίετο), ΑΤ, πολιτευσάμενου. — ΕΔ. 88, καὶ καθ'

αὐτὸ... ἐπέσρεφε τοὺς πολλοὺς] καὶ μόνον αὐτοῦ τὸ σῶμα ἔσρεφε τὰς ὄψεις τῶν ὁρώντων εἰς ἑαυτὸν· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ Ἐπέσρεφε (attirer les regards). — ἘΔ. 90, μύξα] ταῦτόν εἰπεῖν μυξώδης, ὃν ἀνωτέρω (II, κα', 10) Κορυζης μεστὸν, ἀντιδισταλμένως πρὸς τὴν Θέζυτητα. « Κορυζῶν, μεμωραμένος » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 91, πρὸς τὸν εἰπόντα.] Λυσίαν τὸν φαρμακοπώλην (Ἰδ. Διογ. Λαέρτ. VI, 42). — ἘΔ. 92, Οὐ χρὴ παννύχιον] ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β', 24) τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆς ἔπος. — ἘΔ. 94, παρέχει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, παρείχε. — ἘΔ. 95, Ἄγου κ. τ. λ.] Οὕτως ἔγραψα ὡς καὶ πρόσθεν (II, γγ', 42) ΑΤ, Ἄγου. — ἘΔ. 99, ὁ Ταῦρος εἶ κ. τ. λ.;] Παράδες τοῖσδε τὰ πρόσθεν (I, β', 30). — ἘΔ. 104, ἡ ἐπιβολή.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέδηκκ τὸν διαζευκτικόν. — ἘΔ. 105, ῥέγγει.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ῥέγγει. — Ἀηστής προαιρέσεως οὐ γίνεται.] Ἐχρήσατο τούτῳ ὁ Μάρκος (ΙΑ', λς'). — ἘΔ. 107, Περί τοιούτου πράγματος βουλευή.] Ἐπίλογος ὅδε ὧν εἴρηκεν ἐν ὅλῳ τῷδε τῷ κεφαλαίῳ περὶ τοῦ κυνισμοῦ, ἀποτρέψαι βουλόμενος τῆς αἰρέσεως τὸν ἐρωτήσαντα, ὃν καὶ παρακαλεῖ λέγων, Τοσοῦτόν ἐσι βαρὺ, ὃ βουλευῆ πρᾶγμα, ὡσε, πρὸς Θεοῦ, δέομαί σου ἀναβαλέσθαι, μέχρις ἂν ἀκριβέστερον σκέψῃ, εἰ δύνασαι φέρειν αὐτό. — Ἰδοῦ σου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰδοῦ σοι. — ἘΔ. 108, Πόλεμος δ' ἀνδρесси.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. ζ', 492).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γγ', ἘΔΑΦΙΟΝ 1, γινόμενον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, γινόμενα. — ἘΔ. 2, τοιαύτη τροφή... τοιαύτη γυμνασία] συμφέρει. — ἘΔ 6, Δεῦτε καὶ ἀκούσατέ μου.] Τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ ὁ πλεονασμὸς τοῦ συνδέσμου ὡσπερ καὶ παρά τοῖς Εὐαγγελισταῖς (Ἀποκαλύψ. ις', 17) « Δεῦτε καὶ συναγέσθε. » — ἐφ' ὅτι ἀναφέρης.] Ἐξ ΕΔ ἡ προσδήκη τῆς προθέσεως ἡμετέρα δὲ ἡ καθ' ὑποτακτικὸν γραφὴ τοῦ ῥήματος (ἀναφέρεις). — ἘΔ. 7, Ὀφελῆσαι θέλεις; κ. τ. λ.] Οὕτως ἐξηγήσαντο τὸ χωρίον, Ἐάν τις ἐρωτήσῃ τὸν ἐπιδεικνύμενον, πότερον τοῦ ὠφελῆσαι ἢ τοῦ ἐπαινεθῆναι ἕνεκα ἐπιδείκνυται, εὐθύς ἀκούσεται λέγοντος, Τί μοι μέλει τοῦ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνου; — ἘΔ. 11, τὴν ἐμήν σοι σωτηρίαν] ὀμνύω σοι τὴν ἐμήν σωτηρίαν. Ὅρκου εἶδος ταῦτό σημαῖνον τῷ ἐν τῇ συνηθείᾳ, Μά τὴν ζωὴν μου (sur ma vie)! — ἘΔ. 12, ὅτι ἐν ὀρέξει.] Ἐξ ΕΔ προσέδηκκ τὸν σύνδεσμον. — ἘΔ. 13, τὰ παιδία εἶναι τοιαῦτα;] οἷός ἐστιν ὁ ὑπὸ σοῦ κυλακευόμενος συγλητικὸς. —

ΕΔ. 15, Οὔτος. . . χρείαν ἔχει.] Οὔτος ὁ ἐπαινῶν με ἐπὶ τῇ μεγαλοφυίᾳ, μηδὲως ὄντα μεγαλοφυῆ, χρείαν τινὰ ἔοικεν ἔχειν ἐμοῦ. —

ΕΔ. 17, Δίωνος,] τοῦ ἐπικληθέντος Χρυσοστόμου, καὶ συνακμάσαντος Ἐπικτήτου. — ΕΔ. 18, Ὅλον ἄλλο ἐστὶ.] Γαλλιστί τις τῶν κριτικῶν ἠρμήνευσε τοῦτο, C'est tout autre chose, τουτέστιν ἄλλο ἐστὶ τὸ ὡς ῥήτορα, καὶ ἄλλο τὸ ὡς φιλόσοφον ἐπαινεῖν τινά. — ΕΔ. 19, ΔΟΚΟῦΜΕΝ ὅτι πεντακόσιοι.] Γραπτέον, οἶμαι, ΔΟΚῶ ΜΕΝ, τοῦ ἀνανταποδότου Μ ἐν ἐνθάδε ἴσον πως δυναμένου τῷ μειωτικῷ Γε· ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ξενοφῶντος (Οἰκονομ. XVI, 6) τοῖσδε, « Ἀλλὰ τοῦτο ΜΕΝ. . . ἱκανῶς ἤδη μοι ΔΟΚῶ ἀποτεθαρήρηκέναι » Μικρὸν δ' ἀνωτέρω παρὰ τῷ αὐτῷ Ξενοφῶντι (Οἰκονομ. XV, 4) ἐγράφετο πάλαι· « Ταῦτά μοι ΔΟΚῶ ΜΕΝ, ἔφην ἐγὼ, ἀργότερόν » πως κ. τ. λ. » ὕπερ, μηδὲν δέον, οἶμαι, εἰς τὸ ΔΟΚΟῦΜΕΝ μετήλλαξαν οἱ νεώτεροι ἐκδόται. — Πόθεν ΑΥΤῶ;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΑΥΤΟῦ ὑποτοπάσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. Αὐτῷ δὲ, τῷ Δίῳνι, τουτέστι, πῶς ἠδύνατο Δίῳν τοσοῦτους μαθητάς ἔχειν, ἥττων ὢν οὐ νῦν ἐπαινῶ; Παρατίθει τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (III, κδ', 70) Πόθεν αὐτ οἷς; καὶ τὸ (IV, α', 48) Πόθεν αὐτῷ οὕτω καλῶς; —

ΕΔ. 20, Πολλάκις ἐθαύμασα κ. τ. λ.] Ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῶν Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων, ὃν, φήσαντα, Τίσι ποτε λόγοις, παραβάλλει ὁ Ἐπικτήτου προσδιαλεγόμενος τῷ εἰπόντι σοφιστῇ (ὡς ἄμεινον δῆθεν φράσαντι) Τίνι ποτε λόγῳ. — ΕΔ. 21, Ἐμέ δ' Ἄνυτος κ. τ. λ.] Ἄ Σωκράτης λέγει ἐν τῷ Πλάτωνος Κρίτωνι. Ἴδε καὶ τὸ Ἐγχειρίδιον (LIII). — Ὡς ἐγὼ αἰεὶ τοιοῦτος κ. τ. λ.] Καὶ ταῦτα Σωκράτους. Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (LI, § 3). — ΕΔ. 22, φιλοσόφοις ὑπ' αὐτοῦ συσταθῆναι.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XLVI, § 1). — ΕΔ. 23, προπέμπων.] Γραπτέον, οἶμαι, Π ρ ο σ π έ μ π ω ν, τουτέστι πέμπων πρὸς αὐτὸν, μνησίων αὐτῷ διὰ Θεράποντος ἢ φίλου τινός, καὶ παρακαλῶν, ἵνα ἀκούσῃ κ. τ. λ. — Κοδράτου.] Τῶν κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ εὐπαρύφων Ῥωμαίων ἔοικέ τις γεγονέναι ὁ Κοδράτος (Quadratus) οὗτος, ὃς ἔχρα τὴν οἰκίαν αὐτοῦ τοῖς σοφισταῖς, ἐπιδείκνυσθαι, κατὰ τὸν παρὰ Θεοφράστῳ (Χαρακτ. V.) ἄρεσκον. — ΕΔ. 24, Οὐᾶ] Θαυμαστικὸν ὡς τὸ Οὐᾶ, οὐχ ὡς ἀνωτέρω (III, κβ', 34). — εἰ δ' ἔστιν ἐπαινος κ. τ. λ.] εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἐπαινετὸν πλὴν ὅ,τι λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ, τουτέστιν, ὅ,τι κυρίως ὀνομάζουσιν ἀγαθόν. Κατηγόρου γὰρ οἱ Στωϊκοὶ τοῦ Ἀγαθοῦ καὶ πολλὰ ἕτερα προσ-

ρήματα, λέγοντες « Πᾶν ἀγαθὸν αἰρετὸν εἶναι· ἀρεστὸν γὰρ καὶ δο-
 » κίμαστον καὶ ἐπαινετὸν ὑπάρχειν » (Στοβ. Ἐκλογ. σελ. 126, Heer.
 Ἴδε καὶ Διογ. Λαέρτ. VII, 98-101). — ἘΔ. 25, Οὐδὲ γὰρ ἀνπρέ-
 ποι κ. τ. λ.] Ἴδε Πλάτωνα (Ἀπολογ. Σωκράτ. σελ. 17). — ἘΔ. 27,
 οὕτω δὴ.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, οὕτω δέ. — καὶ οἱ ἱατροὶ
 παρακαλοῦσιν ἐν Ῥώμῃ] ὥσπερ καὶ ἐν πάσαις ταῖς τυραννουμέναις πό-
 λεσιν (οἷα ἦν τηνικαῦτα ἢ Ῥώμη), ἐνθα, ὥσπερ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπιστή-
 μαις, καὶ ἐν ἱατρικῇ, ἐπιπολάζουσιν οἱ ἀμύητοι καὶ ἀπήλοι τῆς τέχνης,
 οἵπερ ὑπὸ μηδενὸς παρακαλούμενοι, ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τὸ παρακαλεῖν ἀν-
 δραποδωδῶς καταφέρονται. Ἐν δὲ ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσιν, οἱ χρη-
 στοὶ τῶν ἱατρῶν παρακαλοῦσι μὲν αὐτοὶ οὐδένα· παρακαλούμενοι δὲ,
 ἐν παρέργῳ θέμενοι πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν, συντόνως ἐπὶ τὴν τοῦ παρα-
 καλοῦντος οἰκίαν παραγίνονται, καλῶς εἰδότες ὃ φησιν ὁ Θεϊότατος ἀρ-
 χηγὸς τῆς τέχνης· « Ἦν παρῆ φιλανθρωπία, πάρεστι καὶ φιλοτεχνία »
 (Ἱπποκράτ. Παραγγελ. § 4, σελ. 63). — ἘΔ. 29, Εἰ εὐσχολεῖτε
 κ. τ. λ.] Μνημονεύει, ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν, τῶν τοῦ Μου-
 σωνίου Ρούφου λόγων τούτων καὶ ὁ Γέλλιος (A. GELL. Noct. Attic.
 V, 1). — ἐγὼ δ' οὐδὲν λέγω.] Ἡ διαγραφτέον τὸν συμπλεκτικὸν, ἢ
 τρεπτέον εἰς τὸν ΔΗ. Ὁ γὰρ νοῦς, Εἰ ὑμεῖς εὐκαιρεῖτε, ὥστ' ἐπαινεῖν
 τὰ λεγόμενα ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπικροτεῖν αὐτοῖς ὡς ἀρίστα πεφρασμέ-
 νοις, δῆλον ὅτι ἐγὼ οὐδὲν λέγω, τουτέστι φλυαρῶ. Τοὺς γὰρ τοῦ
 φιλοσόφου λόγους οὕτω χρὴ καθικνεῖσθαι τῆς ψυχῆς τοῦ ἀκούοντος,
 ὥστε πολὺ θάττον τοῖς ἑαυτοῦ ἀμαρτήμασι προσέχειν, ἢ τὸν λέγοντα
 θαυμάζειν. — ἘΔ. 31, ἐπιφωνημάτια] λέξεις ἐπικισμούσας ὀρίζον-
 ται οἱ τεχνικοὶ τὰ ἐπιφωνήματα, καὶ τοῦ ἐν λόγοις πλούτου σημεῖον
 εἶναί φασι (Δημήτρ. Περὶ ἔρμην. § 106-108). Καὶ ἔστι ρήτορσι μὲν
 πού χρήσιμα· φιλοσόφῳ δὲ φευκτέα, ὡς μαγειρικὰ ῥημάτια, κα-
 θάπερ αὐτὰ καλεῖ ὁ χαριστάτος κωμικὸς (Ἱππ. 215),

Τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ,

Ἰπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.

— ἘΔ. 32, ἀπολίπωσι.] ΗΔ, ΑΤ, ἀπολείπουσι· παραπλήσιον γὰρ
 ἔστι τῷ ἀνωτέρῳ (III, κ', 8). — ἘΔ. 33, ὁ προτρεπτικὸς χαρα-
 κτήρ,] ὁ παρ' ἄλλοις συμβουλευτικὸς καλούμενος. — ἐλεγκτικὸς] ὁ
 Δικανικὸς λεγόμενος. — διδασκαλικὸς] ὃ διδάσκεται τι ἐπιστήμης ἢ
 τέχνης ἐχόμενον. — ἘΔ. 34, μᾶλλον πάντων.] Ἰσ. γρ. μᾶλλον

ἄλλων πάντων. — ἘΔ. 35, τριβωνάριω.] Ἐκ ΔΓ (προτυγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ) ΑΤ, τριβωνίω· οικειότερος γὰρ τῇ Ἐπικτήτου φράσει ὁ ὑποchorισμός οὗτος. — πούλβιον.] καθέδραν ἐστρωμένην πουλβίω (coussin). Ῥωμαίων ἡ λέξις pulvinus, δι' ἧς καὶ Ἐρωτιανὸς ἠρμήνευσεν ἑτέραν λέξιν Ἰπποκράτους, « Σκύτινον ὑποκεφάλαιον, δερμάτινον » προσκεφάλαιον, ὅπερ καὶ Πούλβιον (γρ. Πούλβιον)· » σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο ἡ λέξις. — ἘΔ. 36, Οὐδὲν ἄν... χρεῖαν αὐτῶν ἔχει.] Εἰρωνικῶς· Οὐδὲν ἄν εἴη ἀνυσιμώτερον εἰς τὸ ἐπ' ἀρετὴν προτρέψαι, ἢ ὅταν ὁ λέγων δῆλος γίνηται τοῖς ἀκρωμένοις, ὅτι χρεῖαν ἔχει τοῦ ἐπαινεθῆναι ὑπ' αὐτῶν. — ἘΔ. 38, τὴν ἐπὶ Πύλαις] τὴν ἐν Θερμοπύλαις.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ κδ', ΕΔΑΦΙΟΝ ι, τὸ ἌΛΛΩ παρὰ φύσιν, σοὶ κακὸν μὴ ΓΙΝΕΣΘΩ.] Τὸ μὲν ἐξ ΕΔ ἀντὶ τοῦ ἌΛΛΟΥ· τὸ δὲ ἐξ ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΓΕΝΕΣΘΩ. — ἘΔ. 3, ἀφαιρέτα.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καταβιβάσας τὸν τόνον, ΑΤ, ἀφαιρέτα. Οὕτω καὶ Προαιρετός καὶ Διαιρετός· σεσημειῶται τὸ Ἐξαίρετός καὶ Ἐξαιρετός, ἴσως διὰ τὸ διπλοῦν τῆς σημασίας. — ἘΔ. 5, ἀντί τίνος] τίσεις δίκας; — ἐπὶ τί κλᾶς σεαυτόν.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ συγκεκομμένον ἐκ τοῦ Κλαίεις (Ἄττικ. Κλάεις) ὑπέλαβε τὸ Κλᾶς. Ἄμεινον, οἶμαι, οἱ παρὰ τὸ Κλάω (τὸ τέμνω ἢ κόπτω) ἐξηγοῦμενοι· οὐ μόνον γὰρ ἄχρηστος ἢ τοιαύτη συγχοπὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ Κλᾶς (κόπτεις) οὐδὲν ἦττον τὸ κλαίεις σημαίνει μεταφορικῶς, ὥσπερ καὶ τὸ συνώνυμον μέσον ῥῆμα Κόπτεισθαι, ἐπὶ τοῦ κλαίειν ἢ θρηνηεῖν τέτακται· — κλαίων ἐκάθιστας.] Σημειοῦ τὴν οὐδετέραν φράσιν, παραπλησίαν τῇ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι (Ἀπομνημ. Β, Ι, § 12, σελ. 259) σημειωθεῖσθαι ἐνεργητικῆν, Κλαίοντασ καθίσαντασ. Ὅμοιον δὲ τῷ προκειμένῳ χωρίῳ καὶ τὸ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθεῖα, Τί κάθησαι καὶ κλαίεις; ὅταν κλαίοντά τινα παῦσαι βουλώμεθα. — ἘΔ. 7, πάσχει ΑΥΤΑ.] Τῆς δεικτικῆς ἐνθάδε χρεῖα, ΤΑΥΤΑ. — ἘΔ. 12, αὐτῆς τῆς θείας.] Ἴσ. γρ. (δίχα τοῦ ἄρθρου) αὐτῆς θείας· ὅπερ ἐστὶ, ψιλῆς ἢ μόνης θείας. — ἘΔ. 13, Πολλῶν δ' ἀνθρώπων] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. α' 3). — Ἀνθρώπων ὕβριν κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Ὀδυσσ. β', 487). — ἘΔ. 14, ἀπέλειπεν.] ΗΔ, ΑΤ, ἀπέλειπεν. — ἘΔ. 15, διηνεκῶς ὁ πατήρ.] Κακῶς εἴοικε πλεονάζειν τὸ ἄρθρον. — ἘΔ. 16, μέχρι λόγου] ψιλοῦ, καὶ οἷον ἐν παρέργῳ, ἄνευ ἐπισασίας. Τοῦτο Ἀριστοτέλης (Πολιτικ. Γ', ε', 11, σημ. σελ. 283), Λόγου χάριν

εἶρηκε. Καὶ ἀμφοτέρωτα ταῦτα ἢ παρ' ἡμῖν συνηθία ἐρμηνεύει διὰ τοῦ, Ὅσον νά λογαῖται (par manière d'acquit). Τὸ δὲ Λόγου χάριν παρ' αὐτῇ οὐκέτι τοῦτο σημαίνει, ἀλλὰ ταῦτὸ σχεδὸν τῷ Παραδείγματος χάριν (par exemple). — ἘΔ. 18, Ὀδυσσεὺς. . . ἐλάλειεν.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. ε', 408). — ἐπὶ πέτρας.] Ἐκ ΔΓ ὁ πρὸ ἐμοῦ ΑΤ, ἐπὶ πέτραις. — ἘΔ. 21, ξένου. . . δόγμασι τοῖς ἑαυτοῦ] ὅς γίνεται ξένος τοῦ κόσμου, ἀποσχιζόμενος τῆς κοινωνίας τοῦ σύμπαντος, καὶ, ὁ μόνον ἐστὶν αὐτῷ δυνατόν, μαχόμενος τῷ Θεῷ, διὰ τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων. — ἘΔ. 24, ἀντιθήσω.] Ἰσ. ἐγγράπτο, Ἀντιθήσομαι, ἢ Ἀντιστήσομαι. — ἀντιδιατάξομαι ΑΥΤΩ πρὸς τὰ ὅλα.] Ἰσ. γρ. ΑΥΤΟΣ (ἐγὼ μόνος), ὥσπερ εἴκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — παῖδες παίδων.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. δ', 161). — ἘΔ. 31, παρά τοῖς φιλοσόφοις.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ.) παρά τῶν φιλοσόφων. — ἘΔ. 33, ταύτη προσλιπάρει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ταύτην προσλιπάρει. — ἘΔ. 34, στρατεία τίς ἐστὶν ὁ βίος ἐκάστου κ. τ. λ.] Προσόμοιον τῷ τοῦ Ἀντωνίνου, « ὁ » « δὲ βίος, πόλεμος » (Μάρκ. Ἀντων. Β', 15)· καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τοῦ Ἰώβ (ζ', 1) « Πότερον οὐχὶ πειρατήριον ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ » « τῆς γῆς; καὶ ὥσπερ μισθίου ἀνθημερινοῦ ἢ ζωῆ αὐτοῦ; » ἐνθα οἱ Ἐβδομήκοντα, ἀντὶ τοῦ Πειρατήριον (ὅ ἐστι ληττρικὸν σύστημα ἢ χωρίον), οἰκειότερον ἂν τῇ Ἑβραϊκῇ λέξει **נַצְרָא** (Τσαββά) Στρατεία ἠρμήνευσαν. — Μαντευόμενον.] ΗΔ, ΑΤ, μαντευόμενος. — ἘΔ. 35, ἐκεῖνος ὁ στρατηγός] ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνθρώπων ἡγούμενός στρατηγός. — καὶ οὗτος] ὁ Θεός. — ἘΔ. 36, ἐν πολλῇ ἡγεμονίᾳ] ἐν μεγάλῃ τινὶ καὶ εὐρυχώρῳ βασιλείᾳ. — καὶ οὐκ ἐν ταπεινῇ χώρᾳ] οὐκ ἐν τῇ ταπεινῇ τάξει τῶν ἀλόγων ζώων, ἀλλ' ἐν ὑψηλῇ, τῇ τῶν λογικῶν. — ἀλλ' ΟΥΚ Εἶ βουλευτής.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' Αἰεὶ βουλευτής. Ὁ νοῦς, Καίπερ ἐν ὑψηλῇ τεταγμένος χώρᾳ, οὐκ εἶ βουλευτής τῆς πολλῆς καὶ μεγάλης ἡγεμονίας τοῦ κόσμου· ὁ Θεὸς γάρ ἐστὶν ὁ μόνος ὑψιστος αὐτῆς βουλευτής, σὺ δὲ, εἷς τῶν πολιτῶν, τοῖς τοῦ βουλευτοῦ ψηφίσμασι πειθαρχεῖν ὀφείλων. — Οὐκ οἶθθα, ὅτι τὸν τοιοῦτον κ. τ. λ.] ὅτι τὸν μὴ ὄντα βουλευτήν, ἀλλ' ἕνα τῶν λοιπῶν πολιτῶν, ὀλίγα δεῖ περὶ τῶν ὅλων διοικεῖν, τὰ πολλὰ δὲ, τῶν κατὰ μέρος τι πράττειν, ἢ ἀποδημοῦντα, ἢ τινῶν ἄρχοντα, ἢ ὑπὸ τινῶν ἀρχόμενον, ἢ στρατηγοῦντα, ἢ στρατηγῷ ὑπακούοντα, ἢ δικάζοντα, ὡς ἂν τῷ βουλευτῇ δόξῃ. — ἘΔ. 41, οἱ μὲν τῆς Ῥωμαίων

πολιτείας καταψευδόμενοι] οί ψευδῶς ἑαυτοὺς πολίτας Ῥωμαίων εἶναι ἐπαγγελλόμενοι. — ἘΔ. 42, ἀλλὰ νόμος.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφήν. Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφων, μετὰ τοῦ ἄρθρου, Ἄλλ' ὁ νόμος. — ἘΔ. 44, ἐπὶ θύρας.] Ἐξ ἘΔ, ΑΤ, ἐπὶ θύραις. — Θριδάκων.] Τοῖς ἦδη προσεσημειωμένοις (σελ. 342) προστεθεῖσθω καὶ τάδε, ὅτι Γαληνὸς (Περὶ συνθ. φαρμ. τῶν κατὰ τόπ., τομ. XII, σελ. 509) διήρηκε τὰ ὀνόματα λέγων, « Θριδακίνης τῆς ἀκηπεύτου τε καὶ ἀγρίας, » ἢ ἰδίως ὀνομάζουσι ΘΡΙΔΑΚΙΝΗΝ· τὴν γὰρ κηπευομένην ὀνομάζουσι ΘΡΙΔΑΚΑ. » Ὁ δὲ Ἀθήναιος (σελ. 68), Θριδακίνην φησὶ καλεῖν τοὺς Ἀττικοὺς τὴν παρὰ τοῖς λοιποῖς Θρίδακα. — ἘΔ. 45, Μηδὲ τὸν πλούσιον] θαύμαζε. — ἘΔ. 49, ἐπὶ θύρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐπὶ θύραις. — ἘΔ. 51, τὸ γράψαι,] ὡς χρῆ γράφειν αὐτό. — τοῦ καλά.] ἴσ. γρ. (μετὰ διπλοῦ ἄρθρου) τοῦ τὰ καλά.] — ἘΔ. 53, ἔτι ποθεῖς.] Ἐξ ἘΔ, ΑΤ, ἐπιποθεῖς. — ἘΔ. 54, ἐώρακας.] ΔΓ, ἐώρας. — ἘΔ. 57, στένε.] ΔΓ, στέναζε. — ἘΔ. 61, ὑποτιμώμενος.] « Κελευόμενος ὑποτιμᾶσθαι, οὔτε αὐτὸς ὑπετιμήσατο, οὔτε » τοὺς φίλους εἶασεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑποτιμᾶσθαι ὁμολογῶντος εἶη ἀδικεῖν. » (Ἐσενφ. Ἀπολογ. Σωκράτ. § 23). « Εἰ οὖν » δεῖ με κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἀξίας τιμᾶσθαι, τοῦτου τιμῶμαι, τῆς » ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως » (Πλάτ. Ἀπολογ. Σωκράτ. σελ. 36). — ἘΔ. 66, πατρίς ἦν ἐκεῖνω *μόνω*.] Εἰκότως πλεονάζειν (μηδὲν θεόν) ἔδοξε καὶ τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἢ τελευταία λέξις. — ἘΔ. 69, ἀνανάγκαστον.] ΔΓ, ἀνανάπειστον. — ἘΔ. 74, Τίς ὦν ἴδης.] Σὺ δ', ἐάν ἴδης, τίς ὦν ἴδης; καθά παρέφρασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 76, ποῖον ΔΥΤΩ καρπιστὴν δίδως;] ἴσ. γρ. ΣΑΥΤΩ, ἔν' ἢ ὀνοῦς, Ποῖον ὀνομάξεις σεαυτοῦ λυτρωτὴν; τίνα ἐπικαλῆ εἰς τὸ ἐξελέσθαι σε εἰς ἐλευθερίαν; Τοῦτω γὰρ τῷ ὀνόματι, Καρπιστῆς, ὃ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, α', 113 καὶ 146, ζ', 17) Ἐπίκτητος χρῆσεται, μεθρημήνευσαν οἱ μεταγενέστεροι Ἕλληνας τὸ Vindex τῶν Ῥωμαίων, ὡς ἐστὶ μαθεῖν ἐκ τῶν Γλωσσαρίων « Vindex, ἐκδικος, καρπιστῆς. » — Vindicia, ἐλευθερίας ἐκδικία, καρπιστία. — Vindicta... ἐλευθερία ἐπὶ ἀρχοντος δοθεῖσα, ἐκδικία, καρπισμός. » Ἐσήμαινε δὲ καὶ τὸ ραβδίον ἢ Vindicta, ὃ ἐφήπτοντο τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐλευθερουμένου δούλου, λέγοντες τοὺς προσημειωθέντας ἀνωτέρω (σελ. 334) λόγους, οὓς ὁ Ἄρμενόπουλος οὕτω μετέφρασε, « Φαμέν » τὸν παρόντα ἄνθρωπον εἶναι ἐλεύθερον καὶ πολίτην Ῥωμαίων. »

Ἀπὸ τοῦ ραβδίου δὲ τούτου, ὃ καὶ festuca, ὃ ἐστὶ Κάρφος, ἐκαλεῖτο, καὶ τὸν Καρπιστὴν παρωνομάσθαι, τροπῇ τοῦ φ εἰς τὸ π. « Κάρφος... κεραία ξύλου λεπτὴ (baguette, houssine) » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 81, διαβάλης] ΔΓ, διαβάλλης. — ἘΔ. 82, περιβάλλη.] ΔΓ, περιβάλῃ. — ἘΔ. 84, ὡς οὐθενί... οἶόν ἐστι χύτρα.] Ἄσκει οὕτω προσπάσχειν αὐτῷ, ὡς πράγματι δυνατῷ ἀφαιρεθῆναι, ἢ ἀπολέσθαι. (Ἴδε Ἐγχειρδ. III). — ἘΔ. 85, ἐπιδῶς] ΔΓ, ἐπίδος. Τὸ δὲ ἐξῆς, τὴν φαντασίαν, κατ' αἰτιατικὴν, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. Διὸ γραπτέον, « ἐπιδῶς (ἢ ἐπίδος) σεαυτὸν τῇ φαντασίᾳ » ὡς εἵκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ ἢ συντομώτερον, « ἐπιδῶς τῇ φαντασίᾳ » προσυπακουομένης τῆς ἀντωνυμίας, κατὰ τὸ (Εὐριπιδ. Φοινισσ. 21),

Ὁ δ' ἠδονῆ θοὺς ἔς τε βκκχεῖον πεσών.

— ἘΔ. 86, σῦκον... ἀν δὲ χειμῶνος ἐπιποθῆς.] Ἴδε Μάρκ. Ἀντων. ΙΑ', λγ'. — ἘΔ. 88, ἐν αὐτοῖς οἷς χαίρεις τινί] ἐν αὐτῇ τῇ χαρᾷ ἢ χαίρεις διὰ τι εὐτύχημα. — μεταξὺ καταφιλοῦντα κ. τ. λ.] Ἐχρήσατο τούτῳ τε καὶ τοῖς ἐξῆς ὁ Μάρκος (ια', λδ'). Ἴδε καὶ τὸ Ἐγχειρίδιον (III). — παιδίον.] ΔΓ, παιδάριον. — ἘΔ. 91-92, ἀσταφίδας ἐκ τῆς σταφυλῆς... εἰς ἕτερα μεταβολαί.] Ἐχρήσατο καὶ τούτῳ ὁ Μάρκος (ΙΑ', λε'). — ἘΔ. 93, Τοῦτ' ἐστὶν ἀποδημία, καὶ μεταβολὴ μικρά.] Διάγραφε τὸν συμπλεκτικὸν, παραινέσαντων τούτο καὶ ἐτέρων. — ἘΔ. 94, Οὐκ ἔση' ἀλλ' ἄλλο τι, οὗ νῦν ὁ κόσμος χρεῖαν ἔχει.] Οὐκ ἔση, ὃ νῦν εἶ, ἀλλ' εἰς ἄλλο τι μεταβληθῆσῃ, οὗ νῦν ὁ κόσμος δεῖται. — ἘΔ. 95, ἐκπληρώση.] ΔΓ, ἐκπληρώσει. — ἘΔ. 96, ὡς ἐλεύθερος κ. τ. λ.] Ἡ προσυπακουομένη, ἢ καὶ προσθετέον τὸν μέλλοντα ὑπαρκτικοῦ ρήματος· « Ἔσομαι ὡς ἐλεύθερος. » — ἘΔ. 97, Καλῶς σοι γένοιτο.] Ἴσον ἐνθάδε (φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ) τῷ Οἰδά σοι χάριν. — ἘΔ. 102, οὐ ζητήσω ἄλλον] τόπον. — ἘΔ. 103, καὶ πάλιν ἄλλῳ ἘΛΘΕῖΝ καὶ ἄλλῳ.] Ὁ μὲν νοῦς πρόδηλος, Καὶ πάλιν πρὸς ἄλλον τοὺς περὶ τούτων λόγους ποιείσθαι, καὶ ἐκ τρίτου πρὸς ἄλλον ἢ δὲ λέξις ἐσκότισται. Ἴσως γραπτέον ΠΡΟΣΕΛΘΕῖΝ, ἢ ΣΥΝΕΛΘΕῖΝ, ὥσπερ εἵκασαν οἱ πρὸ ἡμῶν. — ἘΔ. 105, Ἥθειν θνητὸν γεγεννηκῶς.] Ἐνοφῶν ἐστὶν ὁ εἰρηκῶς τοῦτο, ἀπαγγελθέντος αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ Γρύλλου (Διογ. Λαερτ. II, 55). — ἀπακτός.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΔΓ, ἀπότακτος. — ἘΔ. 110, παρακολουθεῖν] νοεῖν, συνιέναι, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις ἔσθ' ὅτε τὸ suivre. —

ΕΔ. 113, εἰς Γύραρα πέ μ π ε ι.] ΔΓ (προσγεγραμμένη κὰν τῷ ἐμῷ ΤΡ), ἀποστέλλει. — ΕΔ. 116, φαγεῖν.] ΔΓ, φυγεῖν· οὐ συνεώρακα, τίνι νῶ, πλὴν εἰ μὴ ἐγγράπτο Ἀποφυγεῖν, τουτέστι, τὰ μικρὸν ἀνωτέρω κατειλεγμένα, τὴν πενίαν, τὸ δεσμωτήριον, τὰ Γύραρα. — πρὸς ἀφοβίαν, πρὸς ἀλυπίαν.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ, ἐν μὲν τῷ κειμένῳ μόνον τὸ πρῶτον, Πρὸς ἀφοβίαν· τὸ δὲ Πρὸς ἀλυπίαν ἔξωθεν προσγέγραπται ὡς ΔΓ. — ΕΔ. 117, Καισαριανοί.] [ἴδε τὰ σημειωθέντα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 318) — ὀρδινατίων δῆξεται σε.] Δίκη τις, ἀγωγή εἰς δικαστήριον ἐνοχλήσει σοι. Ῥωμαίων ἡ λέξις Ὀρδινατίων (ordinatio), ἣτις κυρίως ἐλέγτο ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς δίκης (instruction d'un procès), κατὰ τοὺς ἐξηγητὰς τῶν γλωσσῶν· « Ὀρδιναρε λίτεμ, προκατάρξει δίκην. Ὀρδινατίο, προκαταρξίς » λέγει δὲ πού (Epistol. CIX) καὶ ὁ Σενέκας, advocato et litis ordinatore. Καὶ ἴσως κὰν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ ἀντὶ τοῦ Ὀρδινατίων, ἐγγράπτο Ὀρδινάτωρ. — οἱ ἐπιδύοντες... ἐπὶ τοῖς ὀπτικίοις.] Τὴν ἡμαρτημένην ταύτην λέξιν, ὀπτικίοις σημαίνειν ἐνόμισαν οἱ πρὸ ἐμοῦ τὰ καλούμενα τοῖς Ῥωμαίοις officia (λειτουργίας, ἀξιώματα) ἃ καὶ Ὀφφίκια ἔλεγον καὶ ἔγραφον οἱ μεταγενέστεροι Ἕλληνες. Ἴσως ἐγγράπτο ὀφφικίοις, τοῦ ἑλληνισμοῦ δηλονότι ἕνεκα, ἀγνοοῦντος τὸν τοῦ φ διπλασιασμόν. Ὁ νοῦς, οἱ δύοντες, ἐπὶ τῷ τυχεῖν ἀρχῆς τινὸς ἢ ἀξιώματος· ὃ παρέβαλεν ὁ πρὸ ἐμοῦ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, δ', 47), « Πόσῳ μείζων αἰτία δυσίας, ἢ ὑπατεία, ἢ ἐπαρχία; »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κέ, ΕΔΑΦΙΟΝ 4, ἀπαυδήσωμεν.] Τὸ Ἀπαυθᾶν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια διὰ τοῦ Ἀποκάμνω καὶ διὰ τοῦ Ἀποστέκομαι, δυσὶ ῥήμασιν ἐπίσης ἑλληνικοῖς ἐρμηνεύει. Παράδειγμα τοῦ πρώτου ἐκ τοῦ Πλάτωνος (Μέν. σελ. 81) « Ἐάν τις ἀνδρείος ἢ καὶ μὴ » ἀποκάμη ζητῶν » τοῦ δευτέρου, ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Ἐπιστολ. η') « Πείθοντες... μαλακῶς τε καὶ πάντως (ἡρ. πράως) μὴ ἀποστῆτε, » πρὶν ἂν κ. τ. λ. » — ΕΔ. 5, νικώμενος τὴν περίοδον.] Ἐπιθετὰ σημειωθέντα εἰς τὰ Πολιτικά τοῦ Πλουτάρχου (σελ. 119). — τοῖς ἀποφυγοῦσιν ὄρτυξιν.] Ἐξηγήσατο τοῦτο ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐκ τοῦ Πολυδεύχους· « Ὀρτυγα ἐνιστάντες τῷ περιγραφτῷ κύκλῳ, ὁ μὲν » ἔκοπτε τὸν ὄρτυγα τῷ δακτύλῳ· ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν ἐνδοῦς, ἀνε- » χαιτίξεν ἔξω τοῦ κύκλου, καὶ ἠττάτο ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης. » — ΕΔ. 6, παιδισκαρίου] Θεραπαίνης. — ΕΔ. 9, τὰ πρῶην λέγεις.] Ἰσ. γρ. τὸ Πρῶην λέγεις. Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο, Πρῶην, συνεχῶς ἐπι-

φωναίς; — ΕΔ. 11, Οί πόνοι ἄρα οἰτῶν πειρατηρίων κ. τ. λ.] Ἀσαφές ἔδοξε τοῖς κριτικοῖς τὸ χωρίον, καί μοι συνδοκεῖ. Ἴσως τοιοῦτόν τι βούλεται λέγειν Ἐπίκτητος· Πειρᾶσθαι χρὴ ἀδιαλείπτως ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβαίνειν, μηδὲ πρόφασιν ποιείσθαι τοῦ τοῖς κακοῖς ἐμμένειν τὸ μακρὸν ἔθος καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔθους ἀζήμιον, λέγοντα· Πρῶν ἔπραξα τὸ εἰδισμένον ὀτιδήποτε τοῦτο, καὶ οὐδὲν μοι κακὸν ἀπὸ τῆς πράξεως προσεγένετο· διὰ τί μὴ καὶ νῦν πράξω. Ἴσως δὲ καὶ μάτην ἔσομαι πεπολεμηκῶς ἀμάχω ἔδει. Ἐγὼ δὲ σοι λέγω, Μὴ ἀποκάμης πειρώμενος τοῦ τοιοῦτου πολέμου· νικήσεις γάρ ποτε. Κἂν ἄπαξ νικήσης, ὅμοιος ἔσῃ τῷ μηδέποτε ἠττηθέντι. Οἱ πόνοι ἄρα τοῦ μὴ παύεσθαι πειρώμενον ὠφέλιμοί εἰσι, κἂν τε ἐκόντες (τουτέστιν ἐκ παρασκευῆς καὶ τοῦ βελτίους γενέσθαι ἕνεκα), κἂν τε ἄκοντες (τουτέστιν ἀφοσιώσεως χάριν) αὐτοὺς ὑπομένωμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κς', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, φιλοτεχνούντες.] Τὸ φιλοτεχνεῖν ἐνθάδε, δύναται τὸ τῶν Γάλλων s'ingenier. — ΕΔ. 5, οὐχὶ καὶ ἡ αὐτή.] Κακῶς πλεονάσαι ἔοικεν ὁ σύνδεσμος. — καὶ ΤΟΥΣ ἀρχὰς τὰς μεγίστας ἄρξαντας.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΤΑΣ. — ΕΔ. 7, οὐ γράφεις;] Προσθετόν τὸ, Δύνασαι, ὡς περ εἶκασαν οἱ πρὸ ἐμοῦ, ἢ γοῦν προσπακουστέον. — ΕΔ. 8, Εἴ σου οἱ γονεῖς πένητες ἦσαν, ἢ ἄλλοις γε κληρονόμους ἀπέλιπον, ἢ ΚΑΙ ζῶντες κ. τ. λ.] ΗΔ ΑΤ. . . ἦσαν, ἄλλοις δὲ κληρονόμους, ΚΑΙ ζῶντες. — ΕΔ. 9, τὸ αἰσχρὸν ψεκτόν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ), Τὸ αἰσχρὸν ψεκτόν ἐστι. — ΕΔ. 10, δέδοται. . . δεδομένα.] ΗΔ τὸ Δέδοται, ἐκ δὲ ΔΓ τὸ Δεδομένα, ΑΤ, δίδοται. . . διδόμενα. — ΕΔ. 12, μὴ κλέψῃ] ΔΓ προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ), μὴ κλέψῃ τί. — ΕΔ. 13, ἢ οὐ δύναμαι φέρειν.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. διαγέγραπται τὸ εἰς μηδὲν χρήσιμον ἀπαρέμφατον τοῦτο. — ΕΔ. 14, περὶ τὸν τελευταῖον. . . τόπον] ἓνα τῶν τριῶν, ὧν ἐν τοῖς πρόσθεν (III, β', 1-2) ἐμνημόνευσε. — ΕΔ. 15, Οὐκ ἔδει τι προσκλήσασθαι.] Ἐξ ΕΔ προσέδηκα τὴν ἀντωνυμίαν. — τίνα πόποτ' εἶδες.] ΔΓ, τίνα ποτ' εἶδες. — Φριγκόν. . . μηδενὶ τειχίῳ κ. τ. λ.] « Φριγκὸς (καθ' Ἡσύχιον), ἢ στεφάνη τοῦ τείχους, » περίφραγμα ὡς περίβολος ἤγουν τὸ ἀνώτατον τοῦ τείχους κ. τ. λ.» — ΕΔ. 18, προσδέσθαι τῇ διοικήσει] ἀκολουθῆσαι, πεισθῆναι τῷ διοικοῦντι τὸν κόσμον θεῷ. — ΕΔ. 22, κεφαλὴν αὐτοῦ ΛΑΒΕ.] Γραπτέον, σῆμαι, ΒΛΑΒΕ, καὶ τὸ Αὐτοῦ οὐκ ἀντωνυμίαν, ἀλλ' ἐπίρρημα ἐκδεκτέον, συνώνυμον τοῦ Ἐνταῦθα. Εἰσὶ γάρ ῥήματα τοῦ

τρίβοντος πρὸς τὸν τριβόμενον, ὡσπερ καὶ τὰ προηγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα. — ΕΔ. 26, κυνὸς... οὐδ' ἀλεκτρυόνος] τοῦ μὲν διὰ τὸ φυλακτικόν, τοῦ δὲ διὰ τὸ ἀγγελτικόν τῆς ἡμέρας. — ΕΔ. 27, λίπωσιν.] ΔΓ, λείπωσιν. — ΕΔ. 31, ἐπετάσσετε] προσετάσσετε ὑπὸ τοῦ Εὐρουσθέως. — ΕΔ. 33, ναυαγός.] Αἱ ἐκδόσεις καὶ τὰ ἀντίγραφα προπαροξυτόνως, Ναύαγος, ὃ κατὰ χώραν εἶασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. Ὠξύναι Ἀρκαδίῳ (σελ. 90) πεισθεῖς « Ὅσα ἔχει κατ' ἀρχὴν τὸ ναῦ, προπα- » ροξύνεται, Ναύαρχος, Ναύκληρος, Ναύλοχος. Τὸ δὲ Ναυπηγός, Ναυηγός, ὀξύνεται. » — Ὡστε λέων.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. ζ', 130) — ΕΔ. 37, Ὡς Μάνης.] Δούλων ὄνομα ὁ Μάνης, ἀπὸ τῆς χώρας (Ἰδ. Στράβων. σελ. 304) — ΕΔ. 39, ἀκούσματα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ἀσκήματα.

BIBLION TETARTON.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α, ΕΔΑΦΙΟΝ 2, προπίπτων.] Ἴσον τῷ Προπετής, ὡσπερ ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, παραθέντες καὶ τὸ ἐν τοῖς πρόσθεν (ΙΙ, α', 10), ἐνθα τὸ Ἐξαπατηθῆναι συνῆψε τῷ Προπεσεῖν, ὡσπερ ἐνθαδὲ τὸν Ἐξαπατώμενον τῷ Προπίπτοντι. — ΕΔ. 7, Τῶν τρίς πεπραμένων] τῶν πολλάκις πωληθέντων, τῶν πολλοὺς σχόντων δεσπότας· ἐτέρους τῶν λεγομένων Τριδούλων, τουτέστι τῶν ἀπὸ προγόνων δούλων, οὓς κακῶς εἶς τῶν σχολιασάντων τὰ τοῦ Σοφοκλέους ἔπη (Οἰδ. Τυρ. 1062),

Θάρσει. Σὺ μὲν γάρ, οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ
Μητρὸς φανῶ τριδούλος, ἐκφανεῖ κακῆ,

συνέχεε τοῖς τριπράτοις. — ΕΔ. 14, Νῆ τὴν Καίσαρος Τύχην, ἐλεύθεροι ἐσμέν.] Ἀστεῖως λέλεκται, οἷον ὀξύμωρον, Δουλελεύθεροι. Εἰς τοσοῦτον γὰρ χαμερπίας ἐηλάκασαν οἱ τότε Ῥωμαῖοι καὶ οἱ ὑπὸ Ῥωμαίοις τελοῦντες, ὥστε ὀμνύναι τοὺς ἑαυτῶν Καίσαρας, ἀπ' αὐτοῦ ἀρξάμενους τοῦ Ἰουλίου, μετὰ πλείονος Θεραπείας ἢ τοὺς Θεοὺς. Πρῶτῳ γὰρ τῷ Ἰουλίῳ Καίσαρι ἐψηφίσατο σὺν πολλοῖς ἄλλοις ἢ Σύγκλητος καὶ τὸ ὀμνύναι « Τὴν τε ὑγίαν καὶ τὴν τύχην αὐτοῦ. » Ὁ δὲ Καλιγόλας καὶ πολλοὺς τῶν ἐπισήμων ἀνεῖλεν, οὐδὲν ἔχων αἰτιάσασθαι

ἕτερον, ὡς φησιν ὁ Σουετώνιος, ἢ ὅτι οὐδέποτε ὠμομέεσαν τὴν αὐτοῦ Τύχην, quod nunquam per Genium suum dejerassent (Sueton. *Caligul.* 27) — ΕΔ. 17, τοῦ Καίσαρος ἂν σέ τις κ. τ. λ.] εἰάν σέ τις ἀναγκάσῃ καταφιλῆσαι τοὺς πόδας τοῦ Καίσαρος, ὑβρίζεσθαι νομίζεις καὶ δεινῶς τυραννεῖσθαι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐλέγγο καὶ ἐνομίζετο παρά τῶν τότε Ῥωμαίων. Νῦν δὲ οἱ καταφιλοῦντες τοὺς πόδας τοῦ ἐν τῇ ὑπὸ Καισάρων βασιλευομένη τὸ πάλαι πόλει βασιλεύοντος Πάπα, οὐ νομίζουσιν ὑβρίζεσθαι, ἐπειδὴ ἐκούσιοι τοῦτο ποιούσι. — ΕΔ. 19, ὁ Θρασωνίδης.] Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, ὅτι τὸν Μισοῦμενον (δράμα οὕτω καλούμενον) αἰνίττεται τοῦ Μενάνδρου, ἐν ᾧ Θρασωνίδης τις παράγεται στρατιώτης, ἀλαζονεύμενος ἐπὶ ταῖς στρατείαις αὐτοῦ. — Γέτας] ὁ τοῦ Θρασωνίδου δοῦλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἢ δῆλον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Μενανδρείου δράματος, ἔνθα ὁ Θρασωνίδης, τοὺς Θεοὺς μεμφόμενος (διὰ τὸ μισεῖσθαι δηλονότι ὑπὸ τῆς ἐρωμένης), καὶ ταῦτα λέγει πρὸς τὸν οἰκεῖον δοῦλον

————— Ἀλλὰ ποῦ Θεοὺς
Οὕτως δικαίους ἐστὶν εὐρεῖν ὦ Γέτας;

(Ἰδὲ Μενανδρ. Λείψ. ἐκ τοῦ Μισουμ. σελ. 126). — ΕΔ. 20, Παιδισκάριον.] Ἐκ τοῦ Μενάνδρου καὶ ταῦτα ἄπερ οὕτως ᾠήθην δεῖν ἀποκαταστῆσαι, ἐντείνας εἰς ἰαμβεῖα καὶ διορθώσας, διὰ τὸ μέτρον, Καταδεδούλωκ' εὐτελεές, ΑΤ, Καταδεδούλωκεν εὐτελεές, καὶ Οὐδὲ εἷς γε τῶν, ΑΤ, Οὐδεῖς τῶν.

Παιδισκάριον με καταδεδούλωκ' εὐτελεές,
Ὅν οὐδὲ εἷς γε τῶν πολεμίων πρόποτε.

— ΕΔ. 23, πλὴν καὶ τότε πῶς; [ὡς] μὴδ' ἐπιθυμεῖν ἢ φοβεῖσθαι; [Οὐχ] οὕτως ἐλευθερίας εἶχε.] ΗΔ, ΑΤ, « πλὴν καὶ τότε πῶς; μὴδ' » ἐπιθυμεῖν, ἢ φοβεῖσθαι; οὕτως ἐλευθερίας εἶχε. » Ὁ νοῦς, Πλὴν καὶ τότε πῶς ἐπαίρεται ὁ Θρασωνίδης; μὴν ὡς παύσασθαι ἐπιθυμῶν ἢ φοβούμενος; οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἦν ἐλεύθερος. — ΕΔ. 25, τίς δ' ἂν] τῶν λεόντων. — ΕΔ. 31, Τί σοι ἐσί.] Γραπτέον, οἶμαι, Τί σοι ἔτι, ἢ Τί σοι ἔσαι. Τὸ δὲ περὶ τῆς Διογένους ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, ἐξ ἱστορίας ἔοικεν εἰληφέναι Ἐπίκτητος, πλὴν εἰ μὴ τὰ λελεγμένα τῷ Διογένει, ἐν ταῖς ὁμιλίαις εἰς ἐπιστολὴν μετέπλασεν.

— ΕΔ. 33, τοῖς εἰκοσῶναις.] Τοῖς τὴν εἰκοστὴν ὠνουμένοις τελῶναις· κατὰ τοὺς ἀλλαχοῦ (Δουκούργ. Κατὰ Λεωκρ. σημ. σελ. 49) μνημονευθέντας Πεντηκοστολόγους. — ΕΔ. 35, ποῖ φάγη.] ΔΓ, πῆ φάγη. Ἴσως δ' οὐδέτερον ὀρθόν, ἀλλὰ χρὴ γράφειν, Τί φάγη. — φάττην.] τράπεζαν, ὧδε, κατὰ παιδιὰν δηλονότι· οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν τρεφόμενοι, οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἐν φάττῃ τρεφομένων κτηνῶν. — ΕΔ. 38, ἐὰν δακτυλίους κ. τ. λ.] Οὐκ ἐφεῖτο δακτυλιοφορεῖν πλὴν τοῖς ἱππεῦσι, εἶτα δὲ καὶ τοῖς ἀπελευθέροις συνεχώρηθησαν οἱ δακτυλίοι. — ΕΔ. 39, δευτέραν αἰτεῖ στρατείαν κ. τ. λ.] Παρατίθει τούτοις τὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 346) σημειωθέντα. — ΕΔ. 41, Ἴνα μὴ μωρὸς ᾖ.] Πρὸ τῶν ῥημάτων τούτων ἕτερα τινὰ ἐξερρήκена τοῦ χωρίου ὑπετόπασαν οἱ πρὸ ἡμῶν. Οὐδὲν, οἶμαι, ἐξερρήθη· ἀλλὰ συναπτέον ταῦτα τοῖς προηγουμένοις οὕτως· « Τότε τὴν καλλία » καὶ λιπκρωτάτην δουλείαν δουλεύσει· ἵνα μὴ μωρὸς κ. τ. λ. » τουτέστι, Τότε δούλος γενήσεται καὶ δούλος λιπαρὸς καὶ λαμπρὸς· ἵνα παύσεται μωραίνων, εἰ οἶόν τε, καὶ μάθη τὰ εἰρημένα ὑπὸ Σωκράτους. — ΕΔ. 43, τῷ δ' ὅτι ὁ Καῖσαρ κ. τ. λ.] Ἐσημειώθη τὸ ἀνακόλουθον ὑπὸ τοῦ πρὸ ἐμοῦ· ὄφειλε γὰρ εἶναι, Ὁ δ', ὅτι ὁ Καῖσαρ οὐχ ἔλεως αὐτῷ ἐσι. — ΕΔ. 44, ἀποικονόμητον.] Ἀπωστὸν (propulsandum) ὥσπερ ἠρμήνευσεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κατ' οἶκον ἀγωγῆς· ἐπεὶ γὰρ οἰκονομεῖν ἐσι, τὸ τὰ χρήσιμα τῇ οἰκίᾳ πορίζεσθαι καὶ φυλάσσειν, εἰκότως ἀποικονομεῖν λέγοιτ' ἂν ὁ τὰ ἄχρηστα μὴδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσέρχεσθαι ἐφίεις. — ΕΔ. 47, ἀλλ' ἄλλος... Ἡδη ἐγρηγορεῖ κ. τ. λ.] Ἄλλος μὲν ἔρχεται μοι ἀπαγγέλλων, ὅτι ὁ Καῖσαρ ἤδη ἐγρηγορεῖ· ἄλλος δὲ, ὅτι ἤδη ἐξέρχεται τῆς οἰκίας. — ΕΔ. 48, ἂν μὲν μὴ κληθῆ] εἰς δεῖπνον ὑπὸ τοῦ Καίσαρος. — ΕΔ. 50, ἀναληθής.] Παρώξυνα τὴν λέξιν (ΑΓ, ἀναληθής), οὐδὲ τοῦ πρὸ ἐμοῦ τοῦτο ἀποδοκιμάζοντος· οὐδὲν γε μὴν ἦπτον ἡμαρτημένην κρίνω, καὶ τρεπτέον οἶμαι εἰς τὸ Ἀνάληθτος, ὡς ἔδοξέ τισι τῶν κριτικῶν, ἢ εἰς τὸ μακρῶ πιθανώτερον, Ἀναλήθης. — ΕΔ. 53, κατατάξεως.] ΔΓ (ἴσως ἀμείνων), καταστάσεως. — Οὐκ ἂν εἴη ἐλεύθερος.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὸ ῥῆμα. — ΕΔ. 57, μὴ μοι πάππους κ. τ. λ.] μὴ ἐξέταξε, εἰ οἱ πάπποι ἢ πρόπαπποι αὐτοῦ ἦσαν ἐλεύθεροι, μὴδὲ ζῆτει, τίς αὐτὸν ἐώνηται ἢ πέπρακε. — ΕΔ. 58, Ἄν οὖν μὴδὲν τούτων μὴ ποιῆ.] Περιττὴ ἢ δευτέρα ἀπαγόρευσις, πλὴν εἰ μήτις εἰς τὸν συμπλεκτικόν, Μὲν, τρέπειν βούλοιο, ὥσπερ εἶκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. —

ἀναγκασά.] Τύπῳ παθητικῷ (ἀναγκαζόμενα), ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἀναγκαστικά (ἀναγκάζοντα) κατὰ τὰ ἐν ἄλλοις (Ἰσοκρατ. Μέρ. Β', σελ. 473) διὰ μακρῶν σημειωθέντα. — ἀνοχὰς ἔχοντα ἐν Σατορναλίοις], δοῦλον ἐξουσίαν λαβόντα παρὰ τοῦ δεσπότου τρυφᾶν ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν Κρονίων, ἐν ἣ, ὡς ὁ Λουκιανός (Τὰ πρὸς Κρόν. § 7) φησι, « Κρότος καὶ ᾠδὴ καὶ παιδιὰ, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις καὶ » ἐλευθέροις. » — ἘΔ. 59, Πᾶς ὃς ἂν ἘΞΟΥΣΙΑΝ ἔχη.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΑΝ, ὅπερ εἰκὸς τυπογραφικῶς ἡμαρτήσθαι, ἐπεὶ ἐν ταῖς σημειώσειςι, γράφει, ὡσπερ ἡμεῖς, ἐξουσίαν. Ὁ δὲ λέγει, ὅτι ἔλειπεν ὁ δυνητικὸς ἐν ἀπάταις ταῖς ἐκδόσεσι τοιοῦτόν ἐσι· οὐμενοῦν ἔλειπεν, ἀλλὰ κακῶς προσεκεκόλλητο τῷ ἐξῆς ὀνόματι, ὡσπερ ἐστὶν ἰδεῖν ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ TP, γεγραμμένον, « Πᾶς ὃς Ἄνεξουσίαν » ἔχη· » ὅθεν εἰκὸς γεννηθῆναι τὸ Αὐτεξουσίαν. — ἘΔ. 60, ἀλλὰ θάνατον.] Ἐκ ΔΓ (ἣν ἐπήνεσε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ) ΑΤ, ἀλλὰ τὸν θάνατον. — ἘΔ. 61, ΘΕΪΟΝ ἄρα ἐστίν.] ΘΕΪΟΣ ὄφειλε μᾶλλον γεγράφθαι. — Γενόμενον.] Γραπτέον, οἶμαι, γινόμενον, τουτέστι τὸ συμπερατινόμενον ἐκ τῶν δύο προτάσεων, τῆς τε, Τὸ ἔχον ἐξουσίαν κ. τ. λ. καὶ τῆς, Οὗτος δ' ἔχει κ. τ. λ. — ἘΔ. 64, ἡ ἐπιστήμη τοῦ βιοῦν.] Ἦν ὁ Μάρκος (Ζ', ξά) ἐνὶ ὀνόματι, Βιωτικὴν, ἐκάλεσε. — ἘΔ. 66, ἡ ἀποθανεῖν.] Οὐκ ἀλόγως ἠπόρησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ περὶ τούτου, ὑποπτεύσας μὴ ποτε ἐγγράπτο, Καὶ μὴ ἀποθανεῖν. Τὸ γὰρ ἀποθανεῖν ἐν τοῖς Ἐφ' ἡμῖν ἔδει τετάχθαι, ὧδε, διὰ γε τὴν συγχωρουμένην τοῖς Στώϊκοῖς εὐλογον τοῦ βίου ἐξαγωγήν. Ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι καὶ τῶν Οὐκ ἐφ' ἡμῖν λέγοιτ' ἂν, κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν, εἴ γέ τις ὀρέγοιτο μὲν τοῦ θανάτου, οὐ κρίνοι δὲ (ὡσπερ οὐδὲ κρίνουσιν οἱ πολλοὶ) προσήκειν αὐτῷ ἀποκαρτερῆσαι. — ἘΔ. 67, Τοὺς δ' Ἴππους; Τούτων μὲν οὐδέν.] Γράφει, « Τοὺς δ' Ἴππους; » Οὐ. Τούτων μὲν οὐδέν. » ἐπαναλαμβάνων τὴν ἄρνησιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον. Τὸ γὰρ Οὐδέν, ἀνακεφαλαίωσίς ἐσι πασῶν τῶν προηγησαμένων ἀρνήσεων. — ἘΔ. 73, καὶ ἀκώλυτον.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον. Οὕτως ὑποβάς (§ 75) ἐρεῖ, « Τῶν σῶν... καὶ τῶν » ἀκώλυτων. » — ἘΔ. 74, ἡ ἀπλῶς χρῆσθαι ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις.] Ἀπλῶς, ἄνευ προθέσεως ἢ ἐπιβολῆς. — ἘΔ. 79, οὕτως ἔχειν σε δεῖ.] ΔΓ, « οὕτως ἔχειν σοῦ δοκεῖ· » καλὴ, ἴσως δὲ καὶ γνησία, ἐὰν ἐπιδιορθώσης, γράφων κατὰ προστακτικὴν ἐγκλισιν, Οὕτως ἔχειν σε δόκει, ἢ, ὡσπερ ἤρσκε τῷ πρὸ ἐμοῦ, Οὕτως

ἔχειν σου (ἢ σοι) δόκει. — στρατιώτης ἐπιλάβηται.] Οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν καιρῷ πολέμου· τότε γὰρ οἱ στρατευόμενοι, οὐ μόνον ὄναριων, ἵππων, καὶ ἄλλων κτηνῶν, φορτηγῶν ἢ εἰς τροφήν χρησίμων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀργυρίου, καὶ αὐτῶν τῶν ἀγόντων ἀθεῶς ἐπιλαμβάνονται, ἵνα κατορθώσωσι τὸν πόλεμον τῷ στρατολογήσαντι αὐτοὺς δεσπότη. — Εἰδ. 80, Σαγματία.] Οὐχ ἕτερα τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ Σαγμαριῶν· ὑποκοριστικὸν γὰρ ἐστὶν ἐκάτερον τοῦ Σάγμα, ἰδίως λεγομένου ἐπὶ τοῦ ἐπισρώματος τοῦ ὄνου, ὡσπερ τὸ Ἐφίππειον, ἐπὶ τοῦ ἵππου. — Ἰποδημία.] Ταῦτα δὲ πάντως ἕτερα ὧν νῦν χρώμεθα ἡμικυκλίων σιδηρῶν ἐλασμάτων, ὡσπερ καὶ τοῦνομα (Ἰποδημία) δηλοῖ. Οὐπω γὰρ, κατ' Ἐπικτήτον, ἦσαν ἐν χρήσει τὰ προσηλούμενα ταῖς ὀπλαῖς τῶν ὑποζυγίων σιδηρᾶ ἐλάσματα· ἃ ἢ παρ' ἡμῖν συνηθεῖα ἰδίως Πέταλα ὀνομάζει, τῶν πρὸ ἡμῶν Γραικορωμαίων Σεληναῖα καλεσάντων αὐτὰ, ἀπὸ τοῦ σχήματος. Ὑπέδουν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τοὺς πόδας τῶν ὑποζυγίων, ἕνεκα τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμασιν, ἃ καὶ Καρβατίνας ἐκάλου, ἢ πεπλεγμένοις ἐκ σπάρτου ἢ τινοσ ἐτέρας ὕλης λυγῶδους ὑποδήμασιν· ὡς που καὶ Γαληνὸς λέγει· « Σπάρτος, » ἐξ οὗ πλέκουσιν ὑποδήματα τοῖς ὑποζυγίαις » (Schneider Λεξικ. λέξ. Σπάρτον)· μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ παρά πολλοῖς τῶν ἔθνων ἔτι καὶ νῦν σωζομένη τῆς τοιαύτης ὑποδέσεως τῶν ὑποζυγίων χρῆσις. (Ἴδε τὸν BECKMANN, *Beytr. zur Gesch. der Erfind.* B. III, 5. 122-154.) — Εἰδ. 81, ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν] τὰ ἀκάλυτα. — ἐκείνα] τὰ κωλυτά. — ἐνταῦθα ἐπιστροφῶς] ἐπὶ τὰ ἀκάλυτα φροντίζειν τῆς ὀρέξεως. — ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἔκκλισιν] ἐπὶ τὰ κωλυτά φροντίζειν τῆς ἐκκλίσεως. — Εἰδ. 82, οὐ μᾶλλον ἢ τὸν θεόν] οὐ μᾶλλον σε ἢ αὐτὸν τὸν θεὸν δύναται ἐμποδίσει. — Εἰδ. 83, ὑπὲρ τῶν οὐθέν.] ΔΓ, ὑπὲρ τῶν μηθέν. — ἐμελέτας.] Προειλόμην τὴν τινων ἐκδόσεωσ γραφὴν, ἀντὶ τοῦ ἐμελέτησας. — Εἰδ. 84, καὶ λύπη παρόντων.] Προσυπαιουστέον τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν, Τούτων καὶ λύπη παρόντων. — καθισταμένη] εὐσταθῆ, ἀμετεώριστον. ΗΔ, ΑΤ, καθισταμένη — καὶ ὠστικόν.] Ἴδε τὸν Μάρκον (Θ', γ'). — Εἰδ. 86, Πῶς οὖν ἀκρόπολις κ. τ. λ.] Ἐξερρήθη τι ἴσως τοῦ χωρίου· οὐ γὰρ ἀληθῆς ὁ λέγει, ὅτι ἀκρόπολις (κυριολεκτικῶσ λεγομένη ὡσπερ ἐνταῦθα) οὐ καταλύεται σιδήρῳ οὐδὲ πυρὶ. Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων προσγεγράφθαι σχόλιον ἢ ἐξήγησιν τήνδε· « Ἀκρό- » πολις τῶν πραγμάτων δηλοῦσι. » Ἴσως ἀναπληροῦν ἐστὶ τὸ

κειμένον μικρᾶ τινι προσθήκη, « Πῶς οὖν ἡ ἐν ἡμῖν ἀκρόπολις » καταλύεται; » κατὰ τὸ ἐξῆς εἰρημένον. Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἐξῆς (IV, ε', 25-26) ῥηθησομένοις — τὴν ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιν] τὸ Ἡγεμονικόν. — ἀποβεβλήκαμεν] καταβεβλήκαμεν, δεῖν γράφειν ᾤετο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΕἸ. 87, ἐκβαλεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, ἐκβάλλειν. — ΕἸ. 88, τί ἐτι ἀποτεριχίζω τὴν ἀκρόπολιν.] Ἐπὶ τοῦ καθαιρῶ ὡδε τὸ Ἀποτεριχίζω, ὡσπερ καὶ παρά τῶ (οὐ πολὺ νεωτέρῳ Ἐπικτήτου) Πολυαίνῳ (Στρατηγημ. Α', γ', 5). — ΕἸ. 89, ἐγὼ δ' ΟΥ ΠΩΠΟΤΕ θέλων ἐκωλύθην, ΟΥΤ' ἠναγκάσθην.] Εἰς ἀντιγράφων ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, « ἐγὼ δὲ πάποτ' οὐ θέλων ἐκωλύθην, οὐτ' ἠναγκάσθην. » Ἰσ. ἐγγύρ. « ἐγὼ δ' ΟΥΤΕ ΠΟΤΕ θέλων ἐκωλύθην, οὐτ' ἠναγκάσθην. » — κατὰ θέλω.] Τῇ λέξει μόνῃ διενήνοχε τοῦ ἐν τῇ κυριακῇ προσευχῇ, « Γενηθῆτω τὸ θελήμα σου. » — ΕἸ. 90, Ἀποθανεῖν με θέλει; σρεβλωθῆναί με θέλει;] Τὰς ἐξ ταύτας λέξεις προσέθηκεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, τοῦ συναρτῆσαι χάριν τοῖς ἐχομένοις. — Στρεβλωθῆναί οὖν θέλω.] Τὰς δὲ τρεῖς ταύτας εἴληφεν ἐξ ἀντιγράφου, προσγεγραμμένας καὶ ἐν τῶ ἐμῷ ΤΡ. — ΕἸ. 94, τῶ πλουσίῳ.] Ἐκ ΔΓ εἰκὸς προσειληφῆναι τοὺς πρὸ ἐμοῦ τὸ ἄρθρον, ὃ προσγγραπται καὶ ἐν τῶ ἐμῷ ΤΡ. — ΕἸ. 95, καὶ οὗτος θνητός ἐστιν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῶ ἐμῷ ΤΡ.) δίχα τοῦ ῥήματος, Καὶ οὗτος θνητός. — ΕἸ. 96, Ἄν δ' αὐτός] ὁ Καίσαρ. — ΕἸ. 97, σύνοδον] συνοδοιπόρον. — ΕἸ. 99, προσκατατάξαι.] Ἰσως ἐξεῖρήνῃ τὸ ἄρθρον (τὸ προσκατατάξαι). — ΕἸ. 100, τὰς Ὀρμάς τοῦ θεοῦ.] Ἄπορον εἰκότως ἔδοξε τῶ πρὸ ἐμοῦ τὸ Ὀρμάς, ἐπὶ θεοῦ λεγόμενον. Ἰσως ἦν ἈΡΧΑΣ· ἢ οὐδὲ τοῦτο, ἀλλ' ἐκδεκτέον τὸ Ὀρμάς ἐπὶ τοῦ Ἄφορμάς, τουτέστι τὰς πρώτας κινήσεις ἐπὶ τὴν δημιουργίαν, τὸ δόγμα τοῦ δημιουργῆσαι. — ΕἸ. 101, ὅτι ἠλίθιος ἔσομαι] ἐὰν ἀντιτείνω. — ἔτι πρότερον] πολὺ μᾶλλον. — ΕἸ. 104, συμπομπεύσοντα.] Οὐ δηλοῦσιν αἱ τοῦ πρὸ ἐμοῦ σημειώσεις τὴν προτέραν γραφὴν, συμπολιτεύσοντα, οὐδ' ὅθεν εἴληψε τὴν παρούσαν, συμπομπεύσοντα, ἥτις προσγγραπται ἐν τῶ ἐμῷ ΤΡ. — ΕἸ. 106, τί ὑπολείπεται;] Ἐὰν οἱ πρώτοι γεννηθέντες μὴ ἀποθνήσκωσιν, οὐδὲν ὑπολείπεται τοῖς ἐπιγεννωμένοις, οὔτε χώρα, οὔτε οἰκῆσις, οὔτε τὰ ἐπιτήδεια. — ἀνίκανος] ᾧ οὐδὲν ἐστὶν ἰκανόν, ὃ μηδέποτε λέγων, Ἄλις. — ΕἸ. 107, τεκνία.] ΔΓ, τεκνίδια. — οὐχὶ καὶ τοῦ σέ.] Ὄφειλεν εἶναι, Οὐχὶ τοῦ καὶ σέ, σημειωσαμένων καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ. — ΕἸ. 108, Καὶ εἰ μὴ ποιεῖ σοι]

εἰ μὴ σοι συμφέρεῖ. Μηδὲν δέον πλεονάσαι ἔοικεν ὁ πρῶτος σύνδεσμος. — ὑμῶσι τε.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, ὑμῶσι δέ. — ἘΔ. 109, ἀπολελειμμένους τῆς πανηγύρεως] τοὺς μὴ παραγινόμενους εἰς τὴν πανήγυριν. Τὸ δὲ Ἀπολελειμμένους ἐκ ΔΓ εἴληφεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ Ἀπολελυμένους. Τοῦ ἐμοῦ ΤΡ. τὸ κείμενον διὰ τοῦ ἠ, Ἀπολελημμένους· ἴσως οὐ κακῶς. Ἀπολελημμένοι γὰρ (παρὰ τὸ Ἀπολαμβάνω) λέγοντ' ἂν οἱ ἀπειργημένοι, οἱ ἀποκεκλεισμένοι. — ἘΔ. 110, Μὴ πρόσπασχε αὐτοῖς] μὴ πρόσκεισο αὐτοῖς, μὴ ὑπεραγάπα αὐτά. Τὸ Προσπάσχειν ἐρμηνεύσαις ἂν ἀκριβῶς εἰς τὴν Γάλλων φωνήν, s'affectionner à. Ἔστι δ' οὗ καὶ διὰ τοῦ s'intéresser à, ἢ pour, ἐρμηνεύειν καλῶς ἔχει. Ἐντεῦθεν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις tâcher διὰ τοῦ Προσπαθῶ (συνωνύμου τῷ Προσπάσχε (ἴδ. ἀνωτ. III, κδ', 82), καὶ τοῦ Πασχίζω, ἐρμηνεύει· οἷς γὰρ προσπάσχομεν, ταῦτα καὶ σπουδάζομεν ἐκτελέσαι, ἢ ἑαυτοῖς περιποιήσασθαι. — ἀναγκαῖα, καὶ οὐκ ἔσται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἔσται. — ἘΔ. 111, ἀπὸ τῶν μικροτάτων. . . ἀρξάμενος.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XII, § 2). — εὐεπηρεαστοτάτων.] ΔΓ (οὐ χεῖρων), εὐεπηρεάστων. — πρόελθε.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ πρόσσελθε. — ἘΔ. 113, ὡς ἐκεῖ] ἐν τῇ σχολῇ. — ἔστω φορτικὸν τὸ ὄνομα] λελογίσθω, εἰ βούλει, ἀλαξονικὸν τὸ ὄνομα, Φιλόσοφος. — ὅτι καρπιζὴν δίδως] ὅτι σπουδάζεις λυτρωτὴν τινα εὑρεῖν ἐξελούμενόν σε τῆς δουλείας. Ἴδε τὰ ἀνωτέρω (σελ. 399) σημειωθέντα. — ἘΔ. 115, ὅτε ἐάλω.] Ἴδε Διογ. Λαέρτ. VI, 74. — ἘΔ. 116, πρὸς τὸν δεσπότην.] Ξευιάδην, τὸν Κορίνθιον. — ἘΔ. 117, εἰ δ' ἀρχιτέκτονα.] Ἐπαναληπτέον (ἐξεργήρηκός ἴσως), ἢ γοῦν προσυπακουστέον τὸ Ὡσάντως. — ἘΔ. 119, Ἀλλὰ δῆραι ἢ δῆσαι με δύναται.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέθηκα τὸ δεύτερον ἀπαρέμφατον μετὰ τοῦ διαζευκτικοῦ. — ἘΔ. 120, Ἦν δοκεῖς;] Ὅποιον τινὰ δοκεῖς; ἀντερωτηματικῶς. Οὕτως ἐχρήσατο καὶ ἀνωτέρω (III, κς', 32) τῇ ἀντωνυμίᾳ· Καὶ ἦν « Εὐρυσθεὺς » μὲν, Ὅς ἦν, οὔτε Ἄργους κ. τ. λ. » Ὁ νοῦς, Ἐρωτᾶς, ἦντινα ζημίαν; Αὐτὸ τοῦτο τὸ δῆσαι αὐτὸν ζημίαν σοι ἔσται, ἐπειδὴ παύη τοῦ ἄνθρωπος εἶναι, ἐνεργῶν ὡς θηρίον. — ἘΔ. 121, πότε ἄμπελος κ. τ. λ;] Ἐπιθετὸν τὸν Μάρκον (Ἡ', ις' καὶ μς'). — ἘΔ. 123, Ἐλουίδιος] οὗ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, β', 19,) ἐμνημόνευσεν. — ἘΔ. 131, Ἄγου δὲ μ' ὦ Ζεῦ κ. τ. λ.] Παρώξυνα τὸ προστακτικὸν (Ἄγου), καθὰ καὶ ἀνωτέρω (II, κγ', 42).

— ΕΔ. 134, Τί οὖν, οὐχὶ σκέπη, οὐδ' ἔσκεψαι κ. τ. λ.] ΔΓ, « Τί οὖν οὐχὶ δ' ἔσκεψαι » παραλελειμμένου τοῦ πρώτου ῥήματος. Ἀσαφές τὸ χωρίον. Ἰσ. γρ. (ὡς ἐδοξέ τισι τῶν κριτικῶν), « Τί οὖν » ἔτι σκέπη; οὐχὶ δ' ἔσκεψαι καὶ βεβούλευσαι; » — ΕΔ. 137, ταῦτα αὐδέτερα] τὸ ἀποθανεῖν, ἢ φυλακὴ κ. τ. λ. — οὔτ' ἐκεῖνα] ἢ ἀπιστία, ἢ προδοσία, ἢ χολακεία καὶ τὰ τοιαῦτα. — ΕΔ. 139, Οὕτως καταμαρτυρεῖται ΦΙΛΟΣ ὑπὸ φιλοσόφου.] Διάφ. γραφ. ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ. Αἰνίττεται (ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ) Σοράνον Βαρέαν, Στωϊκὸν φιλόσοφον, τὸν ἀναίρεθέντα ἐκ διαβολῆς φίλου καὶ διδασκάλου, τοῦ Στωϊκοῦ Ἐγνατίου Κέληρος. Ἡ ἱστορία παρὰ Τακίτῳ (TACIT. *Histor.* IV, 10). Τὸν ψευδοστωϊκὸν τοῦτον καὶ διάβολον Κέληρα μακατίζει καὶ ὁ σατυρικός Ἰουενάλιος (*Satyr.* III, 116), λέγων,

Stoicus occidit Baream, dilator amicum,
Discipulumque senex.

— ΕΔ. 140, Σὺ ψυχρὸν καὶ ΤΑΛΛΑΪΠΩΡΟΝ ὑποληψείδιον, ἐκ λόγων κ. τ. λ.] Ὑπενόει ὁ πρὸ ἐμοῦ, μήποτε γραπτέον ἐστίν, Οὔ, καὶ ἌΤΑΛΛΑΪΠΩΡΟΝ, διστάζων ὅμως. Οὐδὲν δ' οὖν ἤττον ἀσαφές τὸ χωρίον, ἡμαρτημένης ἴσως τῆς γραφῆς, ἴσως δὲ καὶ τῆς στίξεως. Καὶ ἡ μὲν πρὸ τῆς ἀντανουμίας (Σύ) τελεία στιγμή εἰς μέσην μεταποιητέα εἶναι ἔοικεν, ἵνα συνάπτηται τὰ ἐνθάδε κείμενα τοῖς προκειμένοις, οὕτως, « Τὰ φαινόμενα· ἐνδοθεῖν τὰ δόγματα αὐτοῦ βοᾷ, Οὐ ψυχρὸν καὶ » ἌΤΑΛΛΑΪΠΩΡΟΝ [εἶ], ἐκ λόγων κ. τ. λ. » — ΕΔ. 141, μεμνημένον. Παραφύλαξον σαυτὸν, πῶς ἀκούεις κ. τ. λ.] Ὅπως ποτ' ἂν ἔχη τὰ προδιωκημένα, ἐνθάδε γοῦν οὐκ ὤκησα, μεταποιήσας τὴν στίξιν τοῦ τέως οὕτως ἐστιγμένου, « μεμνημένον, παραφύλαξον σαυτὸν » τόν. Πῶς ἀκούεις κ. τ. λ. » τὸ προστακτικὸν (παραφύλαξον), τοῖς ἐπομείνοις συνάψαι (ὑπερ ἤρεσκε καὶ τῷ πρὸ ἐμοῦ). Ὁ νοῦς, Παρατήρησον σαυτὸν, πῶς διατίθεται, ὅταν ἀκούῃς τί τῶν ἀβουλήτων· καὶ οὐ λέγω περὶ μεγάλων ἀτυχημάτων, οἷον ἀποβολῆς παιδίου καὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ εὐτελῶν, οἷον, πῶς διατίθεται ἀκούσας, ὅτι ἐξεχύθη σου τὸ ἔλαιον κ. τ. λ. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Παραφυλάττειν (observer) ἐνθάδε· ἐπὶ δὲ τῆς προτέρας στίξεως ἐξ ἀνάγκης ἰσοδύναμον αὐτὸ ἐχρῆν ἐκλαβεῖν τῷ Φυλάττειν (conserver) ὑπερ καταχρηστικὸν ἦν καὶ ἀσύνηδες τῷ Ἐπικτήτῳ, ὁμολογήσαντος καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ.

— ΕΔ. 142, Ἴνα τις ἐπιστάς κ. τ. λ.] Κατ' ἰδιαιτέραν χρῆσιν ἐλλειπτικὸν ἐκδεκτέον τὸ Ἴνα, ἀντὶ τοῦ πληρεστέρου, « Ἐβουλόμην ἵνα » ἐπιστάς σοί τις εἶπῃ » καθάπερ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια χρῆται πολλάκις τῷ ἠκρωτηριασμένῳ μορίῳ Νά· οἶον, Νά ἤρχετο κανεῖς νά σ' ἔλεγε, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἩΨελα· καὶ ἐπὶ προστατάματος, Νά ὑπάγης αὔριον εἰς τοῦ δεῖνος, ἐλλειπτικῶς τοῦ Θέλω.

— διατεινομένῳ] φιλονεικοῦντι. — ΕΔ. 143, τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ] τοῦ Φιλόσοφος. — ΕΔ. 145, τὸν κύριον τὸν μέγαν] τὸν Καίσαρα. — συνεστραμμένῳ βλέμματι.] Παραπλήσιον τῷ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐφ' ὁμοίας ἐννοίας· « Μὲ στραβὸν βλέμμα » — οἱ τὰς γραίας θεραπεύοντες καὶ τοὺς γέροντας] τοὺς μηδὲν προσήκοντας, ἕνεκα τοῦ κλήρου.

— ΕΔ. 146, Ἄπρυλλα.] Τῶν ἐπισήμων τινὰ πλουσίων γραίων εἰκὸς γεγονέναι τὴν Ἄπρυλλαν. — ΕΔ. 147, ἐξευτουοῦντα.] ΔΓ, εὐτονοῦντα· — ΕΔ. 148, ἀπομύσσοντος,] ΔΓ (οὐ χείρων) ἀπομάσσοντος. — διακρίνοντος.] Χρηστότερον τὸ Ἀνακρίνουτος ἐπὶ τοῦ ἐρωτῶν, ὡς ἔδοξε καὶ τιμὴ τῶν πρὸ ἐμοῦ. — τῶν ἀλλοτριῶν δούλων] τῶν τοῦ Καίσαρος, ἢ ἄλλου τινὸς τῶν μέγα δυναμένων — ΕΔ. 150, διὰ Φηλικίωνα] οὐ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, ε', 17) ἐμνημόνευσεν. — ΕΔ. 151, Σὺ οὖν] ὧ ἐπίκτητε. — μηδ' ὀλόκληρον ἔχων] χωλὸς γὰρ ἦν ὁ ἐπίκτητος. — ΕΔ. 152, οὐ γὰρ ἦν] ἐξ ἐλευθέρων. Ἀλλὰ τοῦτο οὐ συνάδει τῇ ἰσορίᾳ· ἐλευθέρου γὰρ πατὴρ ἦν ὁ Διογένης, Ἰκεσίου, τραπέζιτου ἐν Σινώπῃ (Ἰδ. Διογ. Λαερτ. VI, 20). Διὸ καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ ὑπετόπασεν εὐλόγως ὑπὸ τινος γραμματικοῦ προσκολληθῆναι τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις. — ΕΔ. 153, καὶ ἐπὶ ΤΙΣΙ λαβῶν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ TP.) ΤΙΝΙ. — ΕΔ. 155, οὐ γὰρ ἐζήτει ποτὲ δόξει τι ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἌΛΛΩΝ] τὸ μὲν τελευταῖον ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ὍΛΩΝ· τὰ λοιπὰ δὲ, ποτὲ δόξαι, ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ποτὲ δόξει. — πᾶν τὸ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ἐκεῖθεν ἐστι] ἐκ τῆς τῶντι πατρίδος ἐξήρτηται. ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ. — παρεγγυᾶται] παραγγέλλεται, ὡς ἐγγυή παρατίθεται καὶ ἀπαιτεῖται. — ΕΔ. 157, Πάντες γὰρ... οὐκ ἠδύνατο αὐτοῖς κ. τ. λ.] Πάντες γὰρ Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ ἰδιῶται, διὰ τὸ δούλοι εἶναι, οὐκ ἠδύνατο διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν Λακεδαιμονίων; Εἰρωνικῶς ταῦτα. — ΕΔ. 160, στρατεύεσθαι.] Τρεῖς ἐστρατεύσατο Σωκράτης. — Δέοντα] τὸν Σαλζμίνιον. Μνημονεύει τούτου καὶ ὁ Μάρκος (Ζ', ες') — αὐδ' ἐπεβουλεύσατο] οὐδ' ἐβουλεύσατο ἐπὶ τῷ πράγματι, εἰ πειστέον

δηλονότι, ἢ μὴ, τοῖς τυράννοις. — ἘΔ. 164, ὁ μὴ ἐπιψηφίσας.] Ἐπιθι τὸν Ξενοφῶντα (Ἀπομνημ. Α, I, § 18). — ἘΔ. 166, ἐπεμελήθητε ἂν αὐτῶν.] Ἡδ ἡ προσθήκη τοῦ δυνητικοῦ. Περὶ δὲ τοῦ πράγματος, ἐπιθι τὸν Πλάτωνα (Κρίτ. σελ. 45 καὶ 54). — ἘΔ. 167, πολλοῖς.] ΔΓ, πᾶσιν. — ἘΔ. 168, ποῦ... ἐκεῖνοί] οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι, οἷς ἔλεγον ὄφελος ἔσσεσθαι. — ἘΔ. 170, Ταῦτα μελέτα, ταῦτα κ. τ. λ.] Διαγραπτέον ἴσως τὴν δευτέραν ἀντωνυμίαν. — ἘΔ. 171, ἔστι δ' ὅτε καὶ πόλεις,] οἷον οἱ Ξάνθιοι, οἱ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἐμπρησθέντες, ἔν' ἀποφύγοιεν τὴν δουλείαν (Πλουτάρχ. Βρουτ. § 31). — ἘΔ. 172, οὐκ ἀποδώσεις;] ΔΓ, οὐκ αἰσθήσῃ. Ἐκ τῶν δύο τούτων γραφῶν, ἴσως τρίτην ἐστὶ θεράσασθαι (φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ) ταύτην, « Οὐχ ἤσθεις ἀποδώσεις; » — ὡς Πλάτων λέγει] ἐν τῷ Φαίδωνι (σελ. 64 καὶ 67). — ἘΔ. 173, ὁ Κλεάνθης] ὁ τοῦ Ζήνωνος μαθητῆς, ἐπισημώτατος τῶν Στωϊκῶν. — ἘΔ. 174, τὸ καῦμα... ἡ ἄση... ὁ ῥίπτασμός.] Μετενέγκεται τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς. Καὶ τὸ μὲν Καῦμα, τὸ ἐν τῇ συνήθειᾳ Καῦσος (ardeur), ἴσον δύναται τῷ πυρετῷ ἢ τῇ θέρμῃ ἐπὶ τοῦ σώματος· ἐνθάδε δὲ, τῆς ψυχῆς τὴν διακαῆ τῶν οὐ παρόντων ὀρεξίῳ δηλοῖ. Ὁ δὲ ῥίπτασμός, ὡς κακεῖσε ρίψις οὔσα τοῦ πυρέσσοντος, τὴν ἐπὶ τὰ καὶ ἐπὶ τὰ μεταβολὴν τῆς διανοίας καὶ μεταβούλευσιν, τοῦ τυχεῖν ἕνεκα τῶν ὀρεκτῶν, ὡς σημαίνει. Τὴν δ' Ἄσην (dégout), ἀποστροφὴν οὔσαν μετὰ ναυτίας διὰ κόρον ἢ ἄλλως, τῶν προσφερομένων (ἢν Ἀνορεξίαν καλεῖ ἡ συνήθεια), οἰκειῶς ἂν μετενέγκαις ἐπὶ τοὺς δι' ἀμετρίαν ἡδονῶν οὐδενὶ ὄντας οἴους τ' ἔτι ἠδεσθαι, οὗς ἐκάλουν Ἀσώδεις (blasés). — ἘΔ. 177, εἰ δὲ μὴ, κ. τ. λ.] εἰ δὲ μὴ πιστεύεις ἀληθῆ εἶναι ἃ σοι λέγω, πειράσθητι καὶ ἅπαξ αὐτῶν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ β', Περὶ συμπεριφορᾶς.] Γενικώτερον ἐνθάδε ἐκληπτέον εἰκότως ὑπέιληφεν εἶναι ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν Συμπεριφορὰν, ἐπὶ τῆς μετ' ἄλλων ὁμιλίας, ἀναστροφῆς, ἢ, ὡς περ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια λέγει, συναναστροφῆς (commerce, conversation)· καὶ οὐκ ἐν εἴδει, ἐπὶ τῆς ἡδείας καὶ εὐαρέστου ἀναστροφῆς (complaisance), ὡς περ ἐν τοῖς πρόσθεν (III, ιδ', 7). — ἘΔΦΙΟΝ I, τῶν ΠΡΟΤΕΡΩΝ συνήθων ἢ φίλων.] Μεταμέλει μοι, μὴ τρέψαντι εἰς ἐπιρῶρημα, ΠΡΟΤΕΡΟΝ, τὸ παρ' ἅπασιν ὀνοματικῶς γεγραμμένον. — ἘΔ. 2, Ἄν δέ σ' ὑποτρέχη] ἂν δέ σου εἰς νοῦν ἔλθῃ. Τὸ Ὑποτρέχειν, κατὰ ῥητὸν ἐρμηνεύει τὸ τῶν Ἰταλῶν Soccorrere. — ἀδεξίος] ἀνεπιτή-

θειος εἰς ἀναστροφήν. Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν συνήθεια Ἀδέξιον λέγει τὸν τοῖς ἀρχαίοις καλούμενον Ἐπαρίστερον (gauche ἢ maladroit). — τὸν αὐτὸν εἶναι τῶ ποτε] ὄντι. — ἘΔ. 4, οὐδεὶς γὰρ ἐπαμφοτερίζων.] Τοῦθ' ὁ ἔλεγεν ἀλλαχοῦ (Ἐγχ. XXIX, § 7), « Ἐνα σε δεῖ » ἄνθρωπον εἶναι. » — ἘΔ. 8, μηδὲν σοι καὶ αὐτοῖς] ἔστω κοινόν. — ἘΔ. 9, εἰ δὲ μὴ ἀρέσει.] Γραπτέον, οἶμαι, εἰ δὲ μὴ σ' ἀρέσκει — ἐπικραύγαζε] ἐπικρότει, ἐπιβόα, ὅτι καλῶς ὠρχήσατο. — ἘΔ. 10, κυρτὸν καὶ φαλακρόν] οἷος ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ χαρακτηριζόμενος Θεραπίτης (Ἰλιάδ. β', 216). — μέγαν καὶ καλόν] (Ἰδ. Ἰλιάδ. γ', 167).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ γ', ΕΔΆΦΙΟΝ 2, οὐδ' ἂν ἀντίθου. . . αἰδῶ.] Ἐξερρήνηκέναι τινὰ τοῦ χωρίου ὑπετόπασάν τινες· οὐδὲν ἴσως ἐξερρήνη πλὴν τοῦ συνδέσμου, ὃν ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἔμοῦ προσέθηκα. Ὁ νοῦς· Ὡσπερ οὐκ ἐζημιῶσαι ἀντικαταλλαζόμενος ὄνου ἵππον, ἢ προβάτου βοῦν, οὕτως οὐ ζημιοῖ προαιρούμενος κέρματος πρᾶξιν καλὴν, ψυχρολογίας ἤσυχίαν, καὶ αἰσχρολογίας αἰδῶ. — οἶαν θεῖ.] Διαγραφτέον ἴσως τὰς δύο ταύτας λέξεις. — ἘΔ. 5, ὑποπαρενθυμηθῆ] μικρὸν παρατραπῆ τοῦ λογισμοῦ, μικρὸν ῥεμβασθῆ. — ἘΔ. 8, ἌΛΛ' ΟΥ' τεύξομαι τοιούτου τινὸς ἀντ' αὐτοῦ.] Ἀσαφές τὸ λεγόμενον ὡμολόγηκεν ὁ πρὸ ἔμοῦ. Οὐ γὰρ δῆλον, εἰ κατ' ἐρώτησιν ἐστίν, ἢ ἀποφαντικῶς αὐτὸ προενεκτέον, καὶ εἰ γραπτέον, ὡς φέρεται, ἀρνητικῶς, Ἄλλ' οὐ, ἢ τοῦτο τρεπτέον εἰς τὸ Ἄλλου' καὶ εἰ Ἐπίκτητος ὑποτίθεται ταῦτα φάσκων ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις, ἢ ὁ προσδιαλεγόμενος Ἐπικτήτῳ. Ἰσως γραπτέον, ἌΛΛ' ΟΥ'Ν, καὶ οὕτω πως ἐρμηνευτέον· Ἄλλ' οὐν (λέγει τις πρὸς Ἐπίκτητον, φήσαντα, Βλέπε πόσου ἀξίων μέλλεις πωλεῖν τὴν αἰδῶ, τὴν πίστιν κ. τ. λ.) ἀπολαύσω, ἀντὶ τῆς αἰδοῦς, τῆς πίστεως, τοιούτου τινὸς, τούτεστιν ἀνταξίου τινὸς αὐτῶν πράγματος, καὶ οὐχ οὐ σὺ φοβῆ. Πρὸς ὃν αὖθις ὁ Ἐπίκτητος· Βλέπε καὶ ἀπολαύων πάλιν ἐκείνου, τί λαμβάνεις, ἀνθ' ὧν ἔδωκας, τῆς αἰδοῦς δηλαδή, τῆς πίστεως κ. τ. λ. — ἘΔ. 9, οὐ κραυγάζω], ἐν τοῖς θεάτροις δηλονότι, ἔνθα πολλὰκις μετὰ πολλῆς ἀκοσμίας διεφιλονείκουν εἰς φατρίας κατέιλεγμένοι οἱ θεώμενοι, οἱ μὲν τούτοις, οἱ δ' ἐκείνοις τῶν ἀγωνιζομένων σπουδάζοντες. — ἘΔ. 11, τῶν δ' ἄλλων κ. τ. λ.] τῶν κατὰ τοὺς Σταϊκούς ἀδιαφόρων καλουμένων, ὡς ἕκαστον ἡμῖν δίδεται, ἔνεκα τοῦ μηδ' ἐν αὐτοῖς ἀλόγως φέρεσθαι. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Εὐλογιστεῖν καὶ ἢ Εὐλο-

γιστία, λέξεις καὶ αὐταὶ ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν πεπλασμένα. Διὸ καὶ τέλος ἔλεγε τοῦτο ὁ Στωϊκὸς Διογένης καὶ ὠρίζετο, « Εὐλογιστίαν ἐν » τῇ τῶν κατὰ φύσιν ἐκλογῇ καὶ ἀπεκλογῇ » (Στοβ. Ἐκλ. ΗΘ. σελ. 134, Heeren). Ἐτεροὶ δὲ, ἀσαφέστερον, « Εὐλογιστίαν, ἐπισήμην » ἈΝΤΑΝΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΗΝ τῶν γιγνομένων καὶ ἀποτελουμένων » (Αὐτ. σελ. 106.) ὠρίσαντο. ἔνθα γραπτέον ἴσως, ὡσπερ τις τῶν κριτικῶν (WYTTENB. in *Plutarch. moral. animadvers. tom. I, pag. 706.*) διορθωτέον εἶναι ἰσχυρίσατο, ἌΜΑ ΔΙΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ἈΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΗΝ. Ἐπιθεὶ καὶ τὸν τὸ Σύστημα τῆς Στωϊκῆς αἰρέσεως πραγματευσάμενον (TIEDDEM. *System. der Stoisch. Philosoph. III, pag. 133*), ὃς μόνον τὸ πρῶτον ἐπίθετον, ἀνταναιρετικὴν, τρεπτέον εἶναι ὑπενόει εἰς τὸ ἀντιδιαιρετικὴν. — ἘΔ. 12, ταῖς Μασουρίου καὶ Κασσίου.] Ἐνδοξοὶ νόμων ἐξηγηταὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ὁ Μασούριος (Masurius Sabinus) καὶ ὁ Κάσσιος (C. Cassius Longinus), ὁ μὲν ἐπὶ Αὐγούστου καὶ Τιβερίου, ὁ Κάσσιος, ὁ δὲ ἐπὶ Τιβερίου γεγρονώς, καὶ μέχρις Οὐεσπασιανοῦ παρατείνας. (Ἰδ. τὸν Ἀθήν. σελ. 1, καὶ TACIT. *Annal. XII, 12*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', ἘΔΆΦΙΟΝ 2, ἡ ἀναρχίας] ἡ τοῦ μὴ χειροτονηθῆναι σε ἄρχοντα. — ἘΔ. 4, ἐπ' αὐτὸ κατασρέφεις κ. τ. λ.] εἰ μὲν ἐπ' αὐτὸ καταλήγεις καὶ τελευτᾷς τὸ μαθεῖν τι ἢ ἠδέως σχεῖν τῇ ψυχῇ, καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο περαιτέρω ἀφορᾷς, μάταιος καὶ ῥάθυμος εἶ. — ἘΔ. 6, τοῖς μέτροις] τοῖς τοῦ καθήκοντος ἀριθμοῖς, ὡς φησιν ὁ Μάρκος (Γ', α'). — ἘΔ. 7, ἀλλ' ἐπ' ἐμαυτὸν ἘΠΙΣΤΡΕΦΩΝ, εἰ ταυτὰ καὶ γὰρ ἀμαρτάνω, ΟΠΩΣΟῦΝ ΠΑΥΣΩΜΑΙ.] Ταῦθ' οὕτως ἐγγράπτο καὶ ἔστικτο: « ἀλλ' ἐπ' ἐμαυτὸν ἘΠΙΣΤΡΕΦΩ, εἰ » ταυτὰ καὶ γὰρ ἀμαρτάνω. ΠΩΣ ΟὔΝ ΠΑΥΣΩΜΑΙ; » Τὴν μετοχὴν (ἐπιστρέφων) προηρεῖτο καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ τὸ Πῶς οὔν ἔτρεψα εἰς τὸ Ὅπως οὔν, καὶ τὸ ῥῆμα (παύσομαι) εἰς τὴν ὑποτακτικὴν ἐγκλισιν, μεταβαλὼν καὶ τὴν ἐρωματικὴν στίξιν. Ἡ συνάρτησις, Οὐδ' ἵνα ἔχω ψέγειν ἢ καταγελᾶν, ἀλλ' ἵνα ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπιστρέφων, εἰ ταυτὰ καὶ γὰρ ἀμαρτάνω, ὁποῖω δὴ τιμὴν τρόπον παύσωμαι. — ἘΔ. 9, οὐχ ὀμαλίξεις] σεαυτὸν, οὐκ ἴσως καὶ ὀμαλῶς πράσσεις· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τραχεῖαν ἐχόντων τὴν ἐπιφάνειαν, ἣν ὁ λειῶν ὀμαλίξιν (applanit) λέγεται. — ἘΔ. 11, οἷον ἂν εἰ. . . . κλαίη.] Διαγραπτέον, εἶμαι, τὸν συναπτικόν, ἢ γραπτέον ὀριστικῶς, κλαίει. — ἘΔ. 12,

Τούτου... οί νεανίσκοι.] Ἴσως ἐρωτιματιστέον τὴν περίοδον. Νεανίσκους δὲ, τοὺς λοιποὺς ἀγωνιστάς. — ἘΔ. 13, ἐπὶ τοῦ συγκαταθετικού τύπου] ὅς ἦν ὁ τρίτος ὢν ἐν τοῖς πρόσθεν (II, ιζ', 15) ἔλεγε. — *Θέλομεν.*] Ταύτην ἀντιγράφοις πεισθεῖς, προσέλετο ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν γραφὴν τοῦ ἐν ἄλλοις, ἔχοιμεν. — ἘΔ. 16, μὴ ποτ' ὀρεγόμενοι... μητ' ἐκκλίνοντες.] Γραπτέον, « Μήτ' ὀρεγόμενοι... » μὴτ' ἐκκλίνοντες » ἢ « Μήποτ' ὀρεγόμενοι... μηδ' ἐκκλίνοντες. » — παρ' αὐτὰ] παρὰ τὰ καθήκοντα. — ἘΔ. 20, ὡς καταγελῆς τοῦ φοβουμένου μὴ ἄρξαι.] Ἀποκατέστησα τὴν ἐν ταῖς προτέροις ἐκδόσεσι καὶ τοῖς ἀντιγράφοις ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ, προσθεῖς τῇ ἀπαγορεύσει τὴν ἄρνησιν, ἔγραψεν « Ὡς καταγελῆς τοῦ » φοβουμένου μὴ οὐκ ἌΡΞΑΙ, » οὐ κακῶς μὲν τῷ νῶ (quemadmodum derides metuentem ne magistratu careat, ὡσπερ ἡρμύνευσε), ἐλλειπῶς δ' ἴσως τῇ διορθώσει. Ὡφειλε γὰρ εἶναι, ἌΡΞΗ, διὰ τὴν ἄρνησιν. ἔχει δ' οὐδὲ χρεῖαν ὅλως διορθώσεως τὸ χωρίον· τὸ γὰρ Φοβουμένου μὴ οὐκ ἄρξῃ (ἢ ἄρξαι) τὸν αὐτὸν οὖν ἔχει τῷ μετ' ἀπαρεμφάτου, καὶ δίχα τῆς ἀρνήσεως, Φοβουμένου μὴ ἄρξαι, καίπερ οὔσης μακρῶ σπανιωτέρας τῆς μετὰ φιλοῦ ἀπαρεμφάτου συντάξεως τοῦ Φοβοῦμαι ῥήματος, Χορηγεῖ δ' οὖν αὐτῆς παράδειγμα ὁ Πλούταρχος (Σολ. § 30, σελ. 173). « Τῶν συνιέντων » μὲν, ἐναντιοῦσθαι δὲ τῇ τυραννίδι φοβουμένων » τουτέστι, φοβουμένων τὸ ἐναντιοῦσθαι, ὡσπερ καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ, τοῦ ὀρεγομένου καὶ ἐλπίζοντος ἄρξαι, φοβουμένου δὲ τὸ μὴ ἄρξαι, τουτέστι τὸ ἀποτυχεῖν ἀρχῆς. — ἘΔ. 22, παιᾶνας ἔγραψε.] Τὸν εἰς Ἀπόλλωνα παιᾶνα λέγει, οὗ μνημονεύει Διογένης ὁ Λαέρτιος (II, 42). « Ἀλλὰ καὶ παιᾶνα, κατὰ τινος, ἐποίησεν, οὗ ἡ ἀρχὴ Δήλι' Ἀπολλων χαῖρε, καὶ Ἄρτεμι, παιῖδε κλεινώ. » — ἘΔ. 23, Πᾶν ὃ ἔβω τῆς προαιρέσεως τῆς σαυτοῦ τιμήσεις, ἀλώεσας τὴν προαίρεσιν.] Διῶρθου τις τῶν κριτικῶν τὸ μὴ ὀρθῶς ἔχον τουτὶ χωρίον, « Εἰ πᾶν ὅτιοῦν ἔξω τῆς κ. τ. λ. » Πιθανωτέρως ἂν τις οἶμαι διορθοῖτο γράφων, « Ἄν ἔβω τι τῆς προαιρέσεως τῆς σαυτοῦ τιμήσεις, ἀλώεσας τὴν προαίρεσιν, » παραπλησίως οἷς ὑποκαταβάς (IV, δ', 35) ἐρεῖ, « Ἄν ἄπαξ εἵπης... ἀώλου. » — ἀλλὰ καὶ ἀναρχία] ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχῆς μὴ τυχεῖν. — ἘΔ. 24, Νῦν οὖν ἐμέ κ. τ. λ.] Προσυπακουστέον τὸ, Οὐ δεῖνόν ἢ τι ἕτερον παραπλήσιον· Οὐκ ἀτυχῆς ἐστὶ νῦν ἐμέ βιοῦν ἐν τῷ θορύβῳ καὶ ἔνα

τῶν πολλῶν, καὶ μὴ τῶν ἀρχόντων εἶναι; — αὐτὸν ἤγησαι] τὸν Δόρυβον, τὸν ὄχλον. — κακίῃ] ἐν τῇ Ὀλυμπιάσει πανηγύρει. — ἄλλος ἄλλο τι ΠΡΑΨΣΕΙ.] Μῶν ἦν, ΠΙΠΡΑΣΚΕΙ; Παρατίθει τούτοις τὰ ἀνωτέρω (II, ιδ', 23) « Ὡς ἐν πανηγύρει. Τὰ μὲν κτήνη πραθη- » σόμενα κ. τ. λ. » — ἄλλος τῷ ἄλλῳ.] Ἰσ. ἐγγράπτο ἐγκλιτικῶς Ἄλλος τῷ ἄλλῳ ἢ Ἄλλος ἄλλῳ τῷ. — ἐν τοῖς βαλανείοις.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (IV). — ἘΔ. 25, Τὸ ὄξος σαπρὸν] λέγουσιν οἱ δυσάρεστοι καὶ κακοςόμαχοι. « Σαπρὸν, παλαιὸν, αἰσχροῦν, ἀκάθαρ- » τον » Ἡσύχ. — ἐξίεν] ὄρεξιν, ὑπετόπασέ τις τῶν κριτικῶν γραπτέον εἶναι, ἴσως οὐκ ἀτόπως. — ἘΔ. 26, διεξαγαγεῖν.] Γραπτέον, οἶμαι, κατ' ἐνεστώτα, διεξάγειν, καθὰ φέρεται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, ε', 11). — ἘΔ. 28, καὶ δύναμις ἤ.] Ἰσ. ἄμεινον διπλῶ ἄρθρῳ, Καὶ ἡ δύναμις ἤ. — ἘΔ. 31, πολλοὺς τοὺς ἐπικραυγάζοντας.] Παραλέλειπται ἡ πρώτη λέξις (πολλοὺς), ὑπὸ τοῦ πρὸ ἐμοῦ, διὰ τυπογράφων πλημμέλειαν. Τὸ δὲ ἄρθρον (τοὺς) ἴσως διαγραπτέον. — ἘΔ. 34, Ἄγου.] Καὶ πάλιν ἀνεδίβασχ τὸν τόνον. — ἘΔ. 35, πότε τις εἰς Ἀθήνας ἀπέλθῃ.] Ἰσον τῷ Πότε εἰς Ἀθήνας ἀπέλθω; τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας (τις) ἀντὶ τῆς προσωπικῆς (ἐγὼ) παραληφθείσης, ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. Καὶ τέτριπται ἡ τοιαύτη χρῆσις ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ. Οὕτως ἐφιέμενός τις τῆς ἐν ἀγροῖς διατριβῆς, φήσειεν ἄν, περὶ ἑαυτοῦ λέγων, Πότε νὰ ὑπάγῃ τις (ἢ κἀνεῖς) εἰς τὴν ἐξοχὴν; ἀντὶ τοῦ, Πότε νὰ ὑπάγῳ εἰς τὴν ἐξοχὴν; — ἀτελῆ μὲν μένουσαν.] Οὕτως ἔγραψα ἐξ εἰκασίας τῶν πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, ἀτελῆ μὲν οὔσαν. — ἘΔ. 37, ξυλοκοπούμενον.] Οὐχ ἑτέρως ἢ συνηθεία. — ἘΔ. 38, τῷ παρεμποδίσαι.] ΗΔ, ΑΤ, τῷ πᾶν ἐμποδίσαι ὧν τὴν μέσσην λέξιν (πᾶν), ὡς νόθον καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν κατέκριναν. — ὡς Κακοδαίμονα], ὡς κακὸν θεὸν ἢ δαίμονα (mauvais génie). — ἘΔ. 42, φιλόλογον.] Εἰκὸς διὰ τυπογράφων πλημμέλειαν προπαροξυτόνως ἐνθάδε ἐκδοῦναι τὴν λέξιν τὸν πρὸ ἐμοῦ· καὶ γὰρ ἐν τε τοῖς πρόσθεν (II, δ', 11 καὶ III, β', 13) παροξυτόνως ἔγραψε, καὶ ἐνθάδε σημειούμενος, διαρρήθην τὴν παροξυτόνου (φιλόλογον) ἐγκρίνει γραφὴν, καθαρπτόμενος ἅμα καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ προπαροξυτόνως (φιλόλογον) ἐκδόντων. Τὴν προπαροξυτόνου ὁμῶς προειλόμην κατὰ γὰρ γραφὴν, οὐ μόνον διὰ τὸν κανόνα (ἴδ. Ἀρκάδ. Περὶ τόν. σελ. 89), ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀναλογίαν· φιλόλογος γὰρ, παροξυτόνως, εἶη ἄν ὁ περὶ φίλων λέγων, ὡς περ φύσι-

λόγος, ὁ περὶ φύσεως, καὶ ἀστρολόγος, ὁ περὶ ἄστρον τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει (Π.Θ'. Νικομ. Δ', γ', 99, σελ. 72) ἀνθρωπολόγος, ὁ περὶ ἀνθρώπων· φιλόλογος δὲ, προπαρωξυτόνως, ὁ φιλῶν τοὺς λόγους, ὡσπερ φιλόσοφος, ὁ φιλῶν τὴν σοφίαν, καὶ φιλόπονος, ὁ φιλῶν τοὺς πόνους. Τούτοις προστίθει, ὅτι καὶ παρὰ τῷ Στοβαίῳ (Ἐκλογ. ἡθικ. II, σελ. 180) προπαρωξυτόνεται τοῦνομα, ἔνθα φησὶ τοὺς Στωϊκοὺς δογματίζειν, « Μόνον προτε- » τράφθαι τὸν σοφόν, καὶ μόνον προτρέπειν δύνασθαι, τῶν δ' ἀφρό- » νων μηδένα· κατὰ γὰρ (γρ. κατὰ γὰρ τὰ) παραγγέλματα βιοῦν » μηδένα τῶν ἀφρόνων. Μηδ' εἶναι φιλόλογον, λογοφιλον δὲ μᾶλλον, » μέχρι λαλιᾶς ἐπιπολαίου προβαίνοντα κ. τ. λ. » Καὶ σημειοῦ τὸ περὶ τὰς λέξεις περίεργον τῶν Στωϊκῶν· ἀναγραμματίσαντες γὰρ τὸν φιλόλο γου ἔπλασαν τὸν Λογοφιλον, οὐκέτι τὸν τοὺς λόγους φιλοῦντα σημαίνειν βουλόμενοι, ἀλλὰ τὸν τῷ λέγειν χαίροντα, τουτέστι τὸν ἀδολέσχην καὶ φλύαρον, οὐπερ, ὡς ἔλεγέ τις παρὰ τῷ αὐτῷ Στοβαίῳ (σελ. 217) περὶ τῶν τοιούτων, ἀπορρέει, « Λέξεων » μὲν ποταμὸς, νοῦ δὲ σταλαγμὸς. — ἘΔ. 45, τότε λέγω μόνον φιλόπονον.] Ἐλεγον γὰρ οἱ Στωϊκοὶ (Στοβ. Ἐκλογ. ἡθικ. II, 7, σελ. 214 Heeren), « Μῆτε φιλόπονόν τινα τῶν φαῦλων εἶναι· τὴν γὰρ » φιλοπονίαν διάφθισιν ἐξεργαστικὴν εἶναι τῶν ἐπιβαλλόντων ἀνυπό- » πτως διὰ πόνου· οὐδένα δὲ τῶν φαῦλων ἀνυπόπτως ἔχειν πρὸς τὸν » πόνον. — ἘΔ. 46, εἴ τινα... ἀπαντῶντά σοι εἰς τὰ ἔργα] εἴ τινα, ὧν ἐξεώρασας δογμάτων, βλέπεις συνεργοῦντά σοι ἐν τῇ πρά- » ξει. — τὸ ἐπισεσυρμένον.] Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (σελ. 132) σημειωθέντα. — εἰ οὐ κινῆ ἐφ' οἷς πρότερον, ἢ οὐχ ὁμοίως γ' ὡς πρότερον.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ Εἰ. — ἘΔ. 48, ἔτι διαφέρῃ κ. τ. λ.] ἔτι νομίζεις διαφέρειν τι ποῦ κατοικῶν ἢ διατρίβων εὐδαιμονήσεις, ὡς ἡρμήνευσαν οἱ πρὸ ἐμοῦ.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ε', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, πῶς... Θρασυμάχου] παρὰ τῷ Πλάτῳ (Πολιτ. α', σελ. 336-350). — πῶς Πῶλου, πῶς Καλλικλέους.] Παρὰ τῷ αὐτῷ (Γοργ. § 37). — πῶς τοῦ υἱοῦ.] Παρὰ Ξενοφῶντι (Ἀπομνημ. Β', II). — ἘΔ. 5, Οὐχ ἵνα κινῆ τοὺτους κατὰ φύσιν.] Οὐχ ἵνα κινῆ εἰς τὸ κατὰ φύσιν, τουτέστι τὴν ἀρετὴν· τοὺτους, τὸν Θρασύμαχον δηλονότι, τὸν Πῶλον, τὸν Καλλικλέα, τὴν γυναικᾶ, τὸν υἱόν. Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Οὐχ ἵνα κινῆ οὗτός τι κατὰ φύσιν. ΔΓ, Οὐχ ἵνα κινῆ οὗτος τοὺς κατὰ φύσιν. — τὰ

ἴδια ποιούντων] τὰ μὴ κατὰ φύσιν. — μόνον τὰ αὐτοῦ ποιῶν, πρὸς τὸ κακείνους ἔχειν κατὰ φύσιν] τοιοῦτον διάγων βίον ὥστε κακείνοις ἀφορμὰς διδόναι τοῦ κατὰ φύσιν ἔχειν, εἰ δύναιντο. — ἘΔ. 7, τὸ παιδεύεσθαι. . . . καὶ τὰ ἀλλότρια.] Ἀποφθεγματικὸν καὶ ὠραῖον· Τοῦτο χρὴ παιδεῖαν ἡγεῖσθαι, τὸ μανθάνειν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἀλλότρια· καὶ τοῦτον ὄντως πεπαιδευμένον λέγειν, τὸν εἰδὸτα διακρίνειν τὰ ἴδια ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν. — ἘΔ. 12, ἀνθρώπων.] Ἡ προσυπακουστέον, ἢ προσθετέον τὸ ἐπίβλημα (ὡς ἀνθρώπων). — ἘΔ. 13, τῶν φυσικῶν δυνάμεων] τῆς οἰκείας τῷ ἵππῳ ἀρετῆς. Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον Προλεγόμενα (σελ. ιε', σημ. 1, καὶ σελ. ιζ', σημ. 2). — κοκκίζειν] ὡς ὁ ἀλέκτωρ. — ἘΔ. 14, λέοντας πνίγειν] ὡς ὁ Ἡρακλῆς. — ἀνδριάντας περιλαμβάνειν,] ὡς ὁ Διογένης. — ἘΔ. 15, Τοῦτον. . . οὐχί, μὰ Δία, τὸν φύντα.] Δινίττεται τὸ ἐκ τοῦ Κρεσφόντου Εὐριπίδου, ὡς ἐσημείωσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ,

Ἐδεῖ γὰρ ἡμᾶς, σύλλογον ποιουμένους,
Τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ·
Τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
Χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων·

— ἘΔ. 17, τετράσσαρον.] Τετρασάριον, πεντασυλλάβως γραπτέον εἶναι ὑπέλαβον τινές. Λέγει δὲ τὸ τέσσαρα Ἀσσάρια δυνάμενον νόμισμα· τὸ δ' Ἀσσάριον νόμισμα ἦν οὕτω καλούμενον (παρὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν As καὶ Assarius). Ἐχρήσατο τῇ λέξει καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς (Ματθ. ι', 29). — Νέρωνος. . . ἀδόκιμόν ἐστι.] Οὐχ ὅτι κίβδηλον ἢ παρακεχαραγμένον, ἀδόκιμον καλεῖ τὸ Νέρωνος νόμισμα, ἀλλὰ διότι βουλῇ τῆς Συγκλήτου ἄχρηστον ἐκηρύχθη, καὶ τὴν μνήμην ὅλως τοῦ ἀλιτηρίου τυράννου, εἰ οἷόν τε ἦν, ἀφανίσαι σπευδούσης. Ἐπιθετὴν περὶ τούτου μακρὰν σημείωσιν τῶν πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 18, Νερωϊανόν.] ΔΓ, Νερωϊκόν. — μνηιτῆς] μνησικάκος. Κατεβίβασα τὸν τόνον (ἐγράφετο γὰρ Μνηίτης)· παρὰ γὰρ τὸ Μηνίω, ὡσπερ παρὰ τὸ Κωλύω ὁ Κωλυτῆς, καὶ παρὰ τὸ Μηνύω ὁ Μηνυτῆς. — μή τι, ἀν αὐτῷ φανῆ, πατάσσει.] Προσέθηκα τὰ δύο πρῶτα μόρια (μή τι) ἀπαιτούσης αὐτὰ τῆς συναρτήσεως. — ἘΔ. 19, τὸ κήρινον, μῆλον Εἶναι· ὁδμήν ἔχειν αὐτὸ ΔΕἶ καὶ γεῦσιν· οὐκ

ἀρκεῖ ἢ ἐκτὸς περιγραφῆ.] ἩΔ ἀντὶ τοῦ γεγραμμένου καὶ ἐστιγμένου,
 « Τὸ κήρινον, μῆλον ΕἶΝΑΙ, ΚΑὶ ὁδμήν ἔχειν αὐτὸ, ΚΑὶ γεῦσιν.
 » Οὐκ ἀρκεῖ ΔΕ ἢ ἐκτὸς περιγραφῆ. » ΔΓ, « Τὸ κήρινον, μῆλον
 » ΕἶΝΑΙ. ΚΑὶ ὁδμήν ἔχειν αὐτὸ ΔΕ ΚΑὶ γεῦσιν. Οὐκ ἀρκεῖ
 » ἢ ἐκτὸς περιγραφῆ. » Ἴσως δὲ καὶ τὴν τρίτην λέξιν διπλασιαστέου
 (τὸ κήρινον μῆλον, μῆλον εἶναι). — ΕἶΔ. 21, ΠΑΝΤΑ μᾶλλον ἢ
 ἀνθρώπος.] Οὐκ ἀπιθάνως ΠΡΟΒΑΤΟΝ γράφειν τις παρήνει. — ἀλλὰ
 τί ποτε ἄγριον θηρίον.] Σημειοῦ τὸ, τὸ Τί ποτε, ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ, Τί
 (quelque), ἀπαραλλάκτως ὡσπερ ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς συνηθείᾳ. —
 ΕἶΔ. 23, ἐπιφύσονται.] Μοναδικὸς ἔοικεν εἶναι ὁ τύπος. Ἴσως ἐγέ-
 γραπτο, ἐπιφύσονται. — ΕἶΔ. 24, ἀνδράποδα ταῦτα οὐκ οἶδεν,
 ΟΥΔΕ τίς εἰμι, ΟΥΔΕ κ. τ. λ.] τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν πρὸς τὸ
 ῥῆμα μεταβατικῶς (οὐκ οἶδε ταῦτα) ἠρμήνευσαν οἱ πρὸ ἐμοῦ. Μή-
 ποτε ἀλλακτέου τὴν στίξιν· « Ἀνδράποδα ταῦτα· οὐκ οἶδεν, ΟΥΤΕ
 » τίς εἰμι, ΟΥΤΕ κ. τ. λ. » ἐν ἧ ὁ νοῦς, Ἀνδράποδα ταῦτά ἐστι,
 καὶ ἀγνοοῦσι τίς εἰμι, καὶ ποῦ μου τὸ ἀγαθὸν κ. τ. λ. — ΕἶΔ. 25,
 Νῦν δ' οὗτοι κ. τ. λ.] οἱ πολιορκοῦντες, τί μάτην κοπιῶσι; Παρά-
 βαλε ταῦτα τοῖς ἀνωτέροι (IV, α', 86) εἰρημένους. — ΕἶΔ. 26,
 ποία κτήσις.] Προσθετέον, ἢ προσυπακουστέον τὸ Οὔτως. — ΕἶΔ.
 27, ΤΑῦΤΑ πανταχοῦ θνητὰ, εὐάλωτα] τὸ τεῖχος, τὸ σῶμα, ἢ κτήσις,
 τὸ ἀξίωμα. ἩΔ, Ἀντὶ τοῦ, ΠΑΝΤΑ. — ΕἶΔ. 29, Πολεμίους Ἐτεοκλέα
 καὶ Πολυνείκην τὸ πεποικηκὸς κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς τῶν πρὸ ἐμοῦ εἰκασίας
 προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν, ἵνα συνάδοι τοῖς ἄλλοσι (Ἐγχειριδ.
 XXXI, § 4) λελεγμένοις. — ΕἶΔ. 32, εἰ δ' οἶα δεῖ κ. τ. λ.] εἰ
 δὲ ἢ προαίρεσις ἐστίν, ὅποιαν εἶναι δεῖ. — ΕἶΔ. 33, Ἴν' ὕδωρ
 καταχέη κ. τ. λ.] Ἰστόρηκε τοῦτο Διογένης ὁ Λαέρτιος (II, 56) τῆς
 χαλεπῆς Ἐανθίππης τὸ χαλεπὸν ἔργον, καὶ τὴν μετ' ἀστείότητος
 ἀνοχὴν τοῦ Σωκράτους· « Πρὸς Ἐανθίππην, πρότερον μὲν λοιδοροῦ-
 » σαν, ὕστερον δὲ καὶ περιχέασαν αὐτῶ, Οὐκ ἔλεγον, εἶπεν, ὅτι
 Ἐανθίππη βροντῶσα καὶ ὕδωρ ποιήσῃ; — καταπατήσῃ
 τὸν πλακοῦντα] τὸν ὑπὸ Ἀλκιβιάδου πεμφθέντα, ὡσπερ ἰστόρηκεν
 Αἰλιανὸς (ΙΑ', ιβ', Ποικ. ἱστορ.), ὃν « Ἡ Ἐανθίππη ῥίψασα ἐκ τοῦ κα-
 » νοῦ κατεπάτησε. Γελάσας δὲ ὁ Σωκράτης, Οὐκ οὖν, ἔφη, οὐδὲ
 » σὺ μεθέξῃς αὐτοῦ. » Λέγει δὲ καὶ ὁ Ἀθήναιος (XIV, σελ.
 644) περὶ τοῦ πλακοῦντος τούτου, « Ὁν Ἐανθίππης ΚΑΤΑΓΕΛΑ-
 » ΣΑΣΗΣ, γελάσας ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. » Ἐνθα ὁ σοφὸς ἐκδότης

(οὐχ ἕτερος ὢν τοῦ καὶ τὰς προκειμένας Ἐπιτιθέτου Διατριβάς πρὸ ἐμοῦ ἐκδεδωκότος) ἔτρεψεν, ἑτέρων διορθώσει πεισθεῖς, τὴν Σηλυκὴν μετοχὴν εἰς τὸ Κατακατησάσης, πιθανῶς μὲν, οὐκ ἀληθῶς δὲ γραπτέον γὰρ, οἶμαι, ΚΑΤΑΚΛΑΣΑΣΗΣ, ὅ ἐστι καταθρυψάσης διὰ τῆς πατήσεως οὕτως, ὡστ' ἄβρωτον ποιῆσαι. — Εἰδ. 36, οὐδ' ἐγγύς] πολλοῦ γε καὶ δεῖ. — Εἰδ. 37, Οἴκοι λέοντες κ. τ. λ.] Ὁ τὸν Ἀριστοφάνην σχολιάσας, τόδε τοῦ κωμικοῦ τὸ χωρίον (Εἰρ. 1188),

Πολλὰ μὲν δὴ μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες,

οὕτως ἐξηγεῖται· « Παροιμία παρὰ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Λάκωνας, Οἴκοι » λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ Δ' ἈΛΩΠΕΚΕΣ. » Ὅτι γὰρ οὕτως ἐστὶ γραπτέον, ὡς διορθώκασιν ἕτεροι, καὶ οὐ, ΔΕ ΛΑΚΩΝΕΣ, δηλοῖ τὰ ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ παρατεθέντα ἀλλαχόθεν μαρτύρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5', ΕἰΔᾶΦΙΟΝ 2, ἀναρχία] ιδιώτου τάξει ἀρχῆς στερουμένου. — Εἰδ. 3, ἀνάρχω ὄντι.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΓ, Ἀνάρχοντι. — Εἰδ. 4, κτήσασθαι.] Τὴν ἐπιγεγραμμένην ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. κακὴν ΔΓ, κτήσασθαι, οὐκ οἶδα τί παθῶν, ἀνθυπέβαλον τῇ γνησίᾳ Χρήσασθαι. Γράφε τοίνυν, ὡς ἐγράφετο πάλαι, χτήσασθαι (ὅ ἐστι θαναίεσασθαι), κατατάττων ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς ἀμαρτήμασι τὸ κτήσασθαι. — τὸν τιμώμενον ἐπιφαίνειν] δηλονοίη, ὅτι τιμᾶ καὶ θαναμάξῃ ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν. — Εἰδ. 8, Πῶς οὖν οὐπω πέπεικας σαυτὸν μαθεῖν; νῦν οὐχὶ ἄνω κάτω; . . . καὶ μανθάνειν κ. τ. λ.] Οὐκ ἔρρωται τὸ χωρίον διὸ καὶ ἀσερίσκιον ἐπέγραψεν ὁ πρὸ ἐμοῦ ταῖς τελευταίας δύο λέξεσι (καὶ μανθάνειν). Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. προσέγραπται διάφορος γραφή, Ὅς, τῇ πρώτῃ λέξει (πῶς)· ἐξ ἧς ὑπονοεῖν ἐστὶ μάλα πιθανῶς, μήποτ' ἐξερῥύη τι τοῦ χωρίου, οὕτως πάλαι γεγραμμένου· « Ὅς οὖν οὐπω πέπεικας σαυτὸν μαθεῖν, » ἄλλους ἐπιχειρεῖς πείθειν; » Τὰ δὲ ἐχόμενα (διαγράφων τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα (νῦν), καὶ τὸν ἐξῆς συμπλεκτικὸν (καὶ), ὃν καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ διαγραφτέον εἶναι ἔγνω, οὕτως ἂν στίξαιμι, « Οὐχὶ ἄνω κάτω » τοῦτ' ἐστὶ περὶ ὃ ἐσπούδακας μανθάνειν, ὥστε ἄλυπος. . . . καὶ » ἐλεύθερος; » — Εἰδ. 14, ἀπαντᾶν ἐπὶ τὰ ἔργα] ἦκειν εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἔργων. — Εἰδ. 15, τοὺς προτεινομένους.] Ἡ προσθετόν,

ἢ προσυπακουσέον τὸ Συλλογισμούς. — Εἰδ. 18, ἐν ἱρμῇ, παρασκευῇ, ἐπιβολῇ.] Ἴδε τὰ πρόσθεν (σελ. 304) σημειωθέντα. — Εἰδ. 19, ἐλεεινός ἐστι;] Ἴσως ἐξερρήθη ἢ ἄρνησις· Οὐκ ἐλεεινός ἐστι; — Εἰδ. 20, Τί οὖν λέγει Ἀντισθένης;] ὁ κατάρξας τῆς κυνικῆς αἰρέσεως. Εἰκὸς δὲ ὅπερ Ἐπίκτητος παρατίθεται μαρτύριον ἐξ αὐτοῦ, ἐν θατέρῳ τῶν δύο διαλόγων Ἀντισθένους γεγράφθαι· ὃν ὁ μὲν ἐπεγράφετο Κῦρος, ἄτερος δὲ, Κῦρος ἢ περὶ βασιλείας (Δίλογ. Λαερτ. II, 16). Ταῦτο δὲ τοῦτο εἰρήκει Ἀντισθένης καὶ περὶ ἑαυτοῦ, ἀκούσας ὅτι Πλάτων αὐτὸν κακῶς ἔλεγε. Μνημονεύει τοῦ Ἀντισθενικοῦ ῥησειδίου καὶ ὁ Μάρκος (Ζ', λς'). — Εἰδ. 22, ὑποκαταγελῶ.] ΔΓ, καταγελῶ. Ἐκ τούτου μόνου τοῦ χωρίου κατεχωρίσθη εἰς τὸν ἔναγχος ἐκδοθέντα Στεφάνου Θησαυρὸν, τὸ Ὑποκαταγελῶ, ὅπερ ἂν εἴη, λεληθότως καταγελῶ. Οἶμαι μέντοι μᾶλλον ἡμαρτήσθαι τὴν γραφὴν ἀντὶ τοῦ Ἐπικαταγελῶ. — Εἰδ. 25, Ἄλλ' ἄλλοι μου.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης κἀν τῷ ἐμῷ TP.), Ἄλλ' ἄλλοι, ΑΤ, Ἄλλά μοι. Δεῖν ἔγνω καὶ τὴν ἀντωνυμίαν τηρῆσαι, κατὰ γενικὴν ὁμῶς πτώσιν, ὅπερ ὑπενόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΚΑΙ περὶ πλοῦτον κ. τ. λ.] Ἴσως ἐγγράπτο, ΕΚΕΪΝΟΙ. — Εἰδ. 26, εἰ συγκατατίθενται μᾶλλον ΠΕΡΙ τὰ φυσικὰ μέτρα.] Τὴν ΚΑΤΑ' πρόθεσιν ἀρμόζειν μᾶλλον ὥστε ὑπενοεῖ ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐν εἴῃ ὁ νοῦς, εἰ μᾶλλον τῶν ἄλλων συγκατατίθενται, καὶ ἢ ἡ φύσις ὑπαγορεύει μέτρα. Ἔστι μέντοι καὶ τὴν Περὶ πρόθεσιν τηροῦντας, οὕτως ἐξηγεῖσθαι τὸ χωρίον· εἰ περὶ τὰς φυσικὰς σχέσεις μᾶλλον τῶν ἄλλων συγκατατίθενται, παραμετροῦντες αὐταῖς τὰ κατὰ φύσιν (Ἴδε τὴν ἐξῆς σημ.) — κατὰ τὰ ἄλλα τῶν σχέσεων ὀνόματα], οἷον, ὡς ἀδελφός, ὡς γείτων, ὡς πολίτης, ὡς στρατηγός, καὶ ἄλλοι (Ἐγχειρίδ. XXX) ἔλεγε. — Εἰδ. 27, ἐκεῖνοι δὲ πάντα;] Ἡρωτημάτισα τὴν γραφὴν. — Εἰδ. 28, εὐλογώτερόν με ἐστὶν ἄρχειν.] Γραπτέον, εὐλογώτερον ἐμὲ ἐστὶν ἄρχειν. — ἐν ᾧ φροντίζεις] ἄρχε. — Εἰδ. 30, πρὸς ἄλλοις γίνεσθαι ΘΕΛΕΙΣ.] Οὐχ ἐκόντος μου εἰσερρήθη ἢ κακὴ γραφὴ (Φέλεις). Γράφε τοίνυν ΛΕΓΕΙΣ. — ἔργον ἔργῳ οὐ κοινωνεῖ.] Παροιμιῶδες τὸ λεγόμενον ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, 1, 24). Ὁ δὲ νοῦς ὅπερ καὶ τοῦ ῥηθέντος (Ἐγχειρίδ. XXIX, § 7) « Ταῦτα οὐ συμφωνεῖ. Ἐνα » σε δεῖ ἄνθρωπον. . . ἢ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν ἢ ἰδιώτου. » Τῷ γὰρ ἔργον πεποιημένῳ τὸ φιλοσοφεῖν, τούτέστι τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν ἐξεργάζεσθαι, ἔξεστι μὲν καὶ περὶ τὰ ἐπὶ καταγίνεσθαι, ἀλλ' ὡς

πάρεργα, κατὰ τὸν ἐν πλῶ τὸ κοχλίδιον καὶ τὸ βολβάριον ἀναλεγόμενον (Ἐγχειρίδ. VII), καὶ οὐχ ὡς ἔργων φροντίζοντα· τὸν γὰρ τοῦ ἑτέρου ἐπιμελούμενον, τοῦ ἑτέρου ἀμελῆσαι πᾶσα ἀνάγκη (Ἐγχειρίδ. XIII). — ἘΔ. 31, Ὁ μὲν ἐξ ὄρθρου ἀναστὰς, ζητεῖ τίν' ἂν ἐξ οἴκου ἀσπάσῃται.] Δεδιπλασιασμένον ἐφέρετο ἔν τε ταῖς ἐκδόσεσι καὶ τοῖς ἀντιγράφοις τὸ Ἐξ οἴκου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὁ πρὸ ἐμοῦ μετεποίησεν εἰς τὸ Ἐξ ὄρθρου, ὅπερ ἀπεθεξάμην καὶ αὐτὸς οὐκ ἔχων ὅ,τι προβάλα πιθανώτερον· τὸ δεύτερον δ' ἐξηγεῖται, συνυπακούων τὴν μετοχὴν Προελθόντα, ἵν' ἢ ὁ νοῦς, Ἐῶθεν ἀναστὰς ζητεῖ τίν' ἂν προϊόντα τοῦ οἴκου τοῦ Καίσαρος (τίνα τῶν Καισαριανῶν δούλων) ἀσπάσῃται. Τὴν αὐτὴν μετοχὴν συνυπακουστέον καμὸι δοκεῖ· οὐ μέντοι κατ' αἰτιατικὴν, ἀλλ' ὀνομαστικῶς, κατὰ τόνδε τὸν νοῦν, Ζητεῖ τίν' ἂν πρῶτον ἀσπάσῃται προσελθῶν τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου, τίνα ἂν τῶν ἔξω τοῦ οἴκου πρῶτον προσαγορεύσῃ, οὐ τῶν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Καίσαρος, ἀλλ' ὅποιονδήποτε τῶν ἐν ὑπεροχῇ, ἢ καὶ ἀπλῶς τῶν δυναμένων τι αὐτῷ διαπράξασθαι. — πῶς τῷ ὀρχηστῇ κ. τ. λ.] ὀρχηστῇ τινὶ τῶν σπουδαζομένων τῷ Καίσαρι, ἢ τινι τῶν μέγα δυναμένων, ὡς ὑπενόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — πῶς κακοηθισάμενος κ. τ. λ.] Ἀνωτέρω μὲν (III, 15', 4) ἀμεταβάτως (κακοηθεῖα χρῆσθαι) ἠρμήνευσεν ὁ μεταφραστὴς τὸ Κακοηθίζεσθαι, ἐνταῦθα δὲ, μεταβατικῶς, συναΐφας τῷ Ἄλλον (ἄλλον κακοηθισάμενος, ἄλλω χαρίσθαι). Ἄλλ' ἔστιν, οἶμαι, καὶ ἐπ' ἐκείνου τοῦ χωρίου, « Ἄν σκώπη, ἂν γελοιάζῃ, ἂν κακοηθίζηται » τὴν μετάθεσιν τηρῆσαι, ἐρμηνεύοντα, Ἄν κακηγορῇ τινὰ μετὰ κακοηθείας· εἴ γε, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (Ῥητορικ. II, 13, § 3) ὀρίζεται ἡ « Κακοήθεια, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν ἅπαντα. » Ἔστιν οὖν τὸ Κακοηθίζεσθαι τινὰ, ἐν γένει, Κακοήθως τινὶ συμπεριφέρεσθαι, ἐν εἴδει δὲ, κρίνειν τὰς πράξεις, ἢ τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐξηγούμενον ἐπὶ τὸ χεῖρον (censurer ἢ critiquer malignement), ἢ καὶ σκώπτειν αὐτὸν μετὰ ἀστεϊσμοῦ κακοήθους (pincer). Εἰκὸς ἀρέσαι τὴν λέξιν τοῖς Σταϊκοῖς οὐ τῶν Σταϊκῶν οὔσαν· Φίλωνα γὰρ τὸν ἐκ τῆς Ἀκαδημίας οἶμαι πρῶτον χρῆσασθαι τῷ ῥήματι, ἐν οἷς φησιν (παρὰ τῷ Στοβ. Ἐκλογ. ΗΘ. σελ. 40, Heeren), ὅτι τοῦ Προτρεπτικοῦ λόγου, « Ὁ μὲν ἐνδείκνυται τὸ μεγαλοφελές αὐτῆς [τῆς φιλοσοφίας], ὁ δὲ » τοὺς ἀνασκευάζοντας, ἢ κατηγοροῦντας, ἢ ἄλλως κακοηθιζομένους » τὴν φιλοσοφίαν ἀπελέγχει » Τοῦδ' ἕτερος συντονωτέρῃ μεταφορᾷ

χρησάμενος, Καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας (Διογ. Λαέρτ. IV, 47), οἰονεὶ ἵππῳ ἐποχούμενον καταπατεῖν ὑβριστικῶς τὴν φιλοσοφίαν, εἶρηκε. — ἘΔ. 52, Μὴ δ' ὕπνου κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Πυθαγόρου Χρυσῶν ἐπῶν ὁ στίχος, ὃν καὶ ἀνωτέρω (III, 1, 2-3) παρατίθεται μετὰ τεσσάρων ἐτέρων τῶν ἐχομένων. — ἘΔ. 53, ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ] ὡς παραβεβηκότι τοὺς κολακικούς τῶν ἀνδραπόδων νόμους. Ἀστειῶς πάνυ ὁ Ἐπίκτητος παρωδοῦντα τὰ Πυθαγόρου παραγγέλματα τὸν κόλακα πλάττει. — Τί γάρ σοι καὶ τοῦτο εἰπεῖν.] Ἡ διαγρηπτεὸν τὸν συμπλεκτικόν, ἔν' ἧ ὁ νοῦς, Τί σοι ἐπήλθεν εἰπεῖν τοῦτο τὸ ῥῆμα· ἢ προσθετέου ἐτέραν ἀρθρικήν δοτικήν, « Τί γάρ σοι καὶ τῷ » τοῦτο εἰπεῖν; » τουτέστι, Τί κοινὸν σοὶ καὶ τῷ εἰπεῖν, τί κοινὸν σοὶ καὶ τοῖς τοιοῦτοις λόγοις· ἀλλότριον γάρ σου οἱ τοιοῦτοι λόγοι ὀφείλουσιν εἶναι. — ψεύσασθαι.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (φερομένην καὶ τῷ κειμένῳ τοῦ TP.), ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψε ψεύδεσθαι, οὐκ οἶδ' ὅθεν εἰληφώς· σιγᾷ γάρ ἐν ταῖς σημειώσεσι περὶ τῆς μεταβολῆς ταύτης. — Λέγουσι καὶ οἱ φιλόσοφοι. . . . εἰπεῖν.] Τοὺς Πλατωνικούς αἰνίττεται, ἢ μᾶλλον τοὺς Πυθαγορείους, οἷς ἐπόμενοι Πλάτων τε καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ, ἐφείσθαι τὸ ψεύδεσθαι ἠγήσαντο, οὐχ ἀπλῶς μέντοι, ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀπατωμένων, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, οἷς πολλάκις οὐκ ἔστιν ἄλλως ἰπαλλάξαι τῆς νόσου τὸν κακῶς ἔχοντα, ἢ διὰ νοσοποιῶν φαρμάκων, ὡς φησι Τίμαιος ὁ Λοκρὸς (παρὰ Πλάτων. τόμ. X, σελ. 29), « Ὡς γάρ τὰ σώματα νοσῶδεις ποκα ὑγιάζομες, » εἶκα μὴ εἴκη τοῖς ὑγιεινοτάτοις, οὕτω τὰς ψυχὰς ἀπείργομες ψευ- » δέσι λόγοις, εἶκα μὴ ἄγηται [τοῖς] ἀλαθέσι » ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Αἰσχύλου (παρὰ τῷ σχολ. Ὀμήρ. Ἰλιάδ. β', 114),

Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ὀλισθηρὸν τὸ παράγγελμα· τούτῳ γὰρ ἐχρήσαντο πολλάκις οἱ γόητες, λόγῳ μὲν τῆς τῶν ἀπατωμένων σωτηρίας ἔνεκα, τὸ δὲ ἀληθές, τῆς ἑαυτῶν ὠφελείας φροντίζοντες. Μακρῇ τοίνυν ἀσφαλίστερον εἶκοι τὸ καθάπαξ εὐλαβεῖσθαι τὸ ψεῦδος, καὶ φυλάττεσθαι τοὺς χρωμένους αὐτῷ, μεμνημένους τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. 1, 312),

Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.

— ἘΔ. 38, τῶν ἐκείνων,] τῶν ἐκείνοις ὑπαρχόντων, ἃ ἐκείνοι κέκτηνται.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ζ', ἘΔΆΦΙΟΝ 3, Ἄν οὖν τῶν δορυφόρων τις κ. τ. λ.] Ἐάν τις (μὴ παιδίον ὦν) αἰσθάνηται καὶ γινώσκῃ τοὺς δορυφόρους, καὶ ἄς φέρουσι μαχαίρας, οὐδὲν ἤττον, προσέρχεται τῷ τυράννῳ κ. τ. λ.] — ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ.] ἐξεπίτηδες. ΗΔ, ΑΓ, ἐπ' αὐτὸ δὲ τοῦτο. Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν συνήθεια κατὰ γενικὴν, Ἐπὶ τούτου, ὃ καὶ ἐπιρρήματικῶς, Ἐπιτούτου γράφει. — ἘΔ. 6, καὶ ὑπὸ ἔξους οἱ Γαλιλαῖοι.] Τὰς τελευταίας δύο λέξεις (οἱ Γαλιλαῖοι) οἱ μὲν διαγραπτέας εἶναι ᾤθησαν, ὡς ὑπὸ μεταγενεσέρου τινὸς παρεμβεβλημένας εἰς τὸ κείμενον· ταῖς δὲ καὶ προσαυξητέας εἶναι τῷ ὁμοιωματικῷ (ὡς οἱ Γαλιλαῖοι) πιθανώτερον ἔδοξε, παραβάλλουσι τῷ τοῦ Μάρκου (ΙΑ', γ,) « Κατὰ ψιλὴν παράταξιν, ὡς οἱ Χριστιανοί. » Δῆλον γάρ ὅτι τοὺς Χριστιανούς ἐνθάδε ὀνομάζει Γαλιλαίους, ὥσπερ εἰώθεσαν ὀνομάζειν αὐτούς, οἱ μὲν διὰ τὴν χώραν, ὅθεν ἤρξατο τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ δὲ καὶ δι' ἀπέχθειαν, καθάπερ ὕστερον ἐκάλει αὐτούς ὁ Ἰουλιανός. Ἄλλὰ τί βούλεται τὸ, Ἐξους; ὅπου γάρ οὐδὲ τοὺς διώκτας τε καὶ φυνέας τῶν Χριστιανῶν φήθειεν ἄν τις, μὴ ἀκυρολογῶν, ὑπὸ ἔξους τοῦτο ποιεῖν, σχολῇ γ' ἂν περὶ τῶν φονευομένων αὐτῶν χρήσαιτο τῇ λέξει. Ἴσως τοίνυν τρεπτέον τὸ Ἐξους εἰς τὸ Ἐνθουσιασμοῦ, ὥσπερ εἵκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, καὶ γραπτέον, « Καὶ ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ὡς οἱ Γαλιλαῖοι. » — ἘΔ. 9, εὐδαιμον.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ περισπωμένως (εὐδαιμον) ἐξ ἀντιγράφων καὶ τῆς ἀρχαίας ἐκδόσεως. — ἘΔ. 11, ἀνάγκη δ' ἀσεβές κ. τ. λ.] περὶ τὸν Θεόν, ὡς ὑπ' ἐκείνου στερεῖσθαι τῶν ἐαυτῷ συμφερόντων ἡγούμενον· « Ὅπου γάρ τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβές » ὥσπερ ἀλλαχοῦ (Ἐγγ. XXXI, § 4) εἴρηκε. Γραπτέον δέ μοι δοκεῖ, διὰ διπλοῦ τοῦ συνδέσμου, « Ἀνάγκη δὲ καὶ ἀσεβές κ. τ. λ. » — ἘΔ. 13, πενία τυχοῦσα καλοῦ ὑποκριτοῦ.] Ἴδε τὸ Ἐγγχειρίδιον (XVII). — Θελεῖς ἀρχάς; φέρε, καὶ πόνους κ. τ. λ.] Θελεῖς μοι φέρειν ἀρχάς, φέρε αὐτάς, εἰ βούλει δὲ καὶ πόνους, τὰς παρακολουθοῦσας ταῖς ἀρχαῖς. — ἘΔ. 14, Ἄλλ' ἐξορισμὸν κ. τ. λ.] Ἄλλὰ θελεῖς ἐπενεγκεῖν καὶ ἐξορισμὸν; ὑπόισω καὶ τοῦτον· ὅπου γάρ ἂν ἐξορισθῶ κ. τ. λ. — ἘΔ. 15, Μὴ τραγῶδει τὸ πρᾶγμα.] Μὴ ὑπερογκα λέγε περὶ τοῦ πράγματος θειῶν αὐτὸ, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ (Ἰθ. Μαρκ. Ἀντων. Γ', ζ' καὶ Θ', κθ'). — ἀναλυθῆναι.] ΔΓ (ἴσα:

ἀμείνων), ἀποκαταστῆναι. — ἘΔ. 17, καρπισὴν ἔχω] ἔχω τὸν
 λυτρώσαντά με τῆς δουλείας. Ἡρμηνεύεται ἀνωτέρω (σελ. 399) ἡ
 λέξις. — ἘΔ. 18, πείρασάι σου.] ΔΓ (προσγεγραμμένη καὶ ἐν τῷ
 TP.), πειράσομαι σου. — ἘΔ. 19, ἐπὶ θύρας.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντι-
 γράφου, ἐπὶ θύραις. — ἘΔ. 20, ἡ ὁ ἐγώ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, ἡ
 ἐγώ. — συνορμῶ... συνθέλω.] Ὁ δὲ Μάρκος (I', κα'), « Λέγω οὖν
 » τῷ κόσμῳ, ὅτι σοὶ συνερῶ. » — ἘΔ. 21, τί αὐτῷ συμβαίνει;
 Ἐπαρχία.] Τί κερδανεῖ ἐκ τῆς Καίσαρος τιμῆς καὶ φιλίας; Τὸ γενέ-
 σθαι ἑπαρχος (préfet). — Ἐπιτροπή] τὸ γενέσθαι Καίσαρος ἐπί-
 τροπος (commissaire). — ἘΔ. 24, εἰ δὲ κύψω, καὶ ἄλλον ἀνατρέ-
 ψω, ἡ ὑπ' ἄλλου ἀνατραπῶ,] ὥσπερ ἐν ταῖς δημοθιοιαιῖς ὁ ὄχλος,
 ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν εἰς τὸ ἀσχημονεῖν ἀνιέμενος, ἴν' ἐξευτε-
 λιζομένου ῥᾶον δεσπόζειν ἔχωσι. — ἘΔ. 27, μὴ ἴσηται] τῆς φορᾶς.
 — ἘΔ. 28, θανατάζω αὐτὸν,] τὸν τύραννον. — ἘΔ. 30, πρὸς
 αὐτὸν] πρὸς τὸν τύραννον. — ἀπελθε ἐπὶ Λέοντα,] ὥσπερ Σωκράτει
 προσέταξαν οἱ Τριάκοντα. — ἘΔ. 31, ἐπιμενεῖ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, ἐπι-
 μένει. — ἘΔ. 32, οὐδ' ὕστερον] μετὰ τὸ ἐξελεθεῖν τῆς σχολῆς. — ἘΔ.
 33, καταφρονητάς ποιοῦσι τῶν νόμων.] Παράδες τοῦτοις τὰ ἐν τοῖς
 πρόσθεν (I, κ', 9) εἰρημένα. — Νόμος δ' οὐκ ἔστι τὰ ἐπὶ μωρῶ,]
 Οὐ χρὴ νόμον ἠγεῖσθαι, καὶ ὡς νόμῳ πείθεσθαι, τοῖς οὖσιν ἐπ' ἐξου-
 σία μωροῦ τινος, οἳοὶ εἰσιν οἱ τύραννοι. — ἘΔ. 34, παρασκευάζου-
 σιν] οἱ λόγοι οὗτοι πρὸς τοὺς μωρούς. — ἘΔ. 35, ὑπεξαιροῦνται.]
 Ἐν τινι τῶν ἀρχαίων ἐκδόσεων φέρεται, ὑπεξαιροῦντα, ἴσως οὐ
 κακῶς. — ἘΔ. 36, ἀβελτερία] ΔΓ, ἀβελτηρία. — ἘΔ. 37, οική-
 σθε.] οἰκήσθε, ὅφειλεν εἶναι καταλλήλως πρὸς τὰ προηγούμενα καὶ
 τὰ ἐπόμενα ἐνικά. Ἀλλὰ τοιοῦτόν τι καὶ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (η', 16),
 « Ἀλλ' ἀρμόζεται... ἀναλαμβάνουσι » καὶ ἀλλαχοῦ πλεισταχοῦ
 τῶν Διατριβῶν. Καὶ ἔστι τοῦτο οἰκεῖον ταῖς συνήθεσιν ὁμιλίαις, τὸ
 ἀπεριέργως καὶ μονοноῦκ ἠμελημένως αὐτάς ποιεῖσθαι. — παιδές
 σοι καὶ πελάται.] Παιδές μὲν οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας, ἡ ἀργυρώνητοι
 δοῦλοι, Πελάται δὲ, οἱ ἐπὶ μισθῷ ὑπουργοῦντες. — ἘΔ. 38, ἐκ
 τίνων.] ΔΓ, ἐκ ποίων. — ἘΔ. 39, ἈΛΛΑ ταῦτ' ἐστὶ τὰ μέγιστα.]
 Ἀσαφές τὸ χωρίον καὶ τοῖς πρὸ ἐμοῦ εἰκότως ἔδοξε, κάμοι συνδοκεῖ.
 Τίς γάρ ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων, οὐκ ἔστι κατιδεῖν; Ἐπικτήτος, ὃς καὶ
 τὰ ἐξῆς, « Καὶ τίς σε κωλύει » καὶ τὰ προηγούμενα « Τί οὖν ἀγα-
 » μακταῖς κ. τ. λ. » ἡ ὁ πρὸς ὃν διαλέγεται; Ἴσως ἐξερρήθη τι τοῦ

χωρίου. Ἴσως δὲ καὶ ἡ γραφή ἡμάρτηται τοῦ συνδέσμου, γεγραμμένου πάλαι μετ' ἀρνήσεως, καὶ ἐρωτηματικῶς, « ἌΛΛ' Οὐ ταῦτ' ἐστὶ » τὰ μέγιστα ; »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἢ, ἘΔΆΦΙΟΝ 2, Οὕτως ταχῶς λούεται.] Τὰ αὐτὰ ἃ καὶ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XLV). — ἘΔ. 5, Ἰδοὺ ὁ φιλόσοφος τί ποιεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰδοὺ ὁ φιλόσοφος ποιεῖ. ΔΓ, Ἰδοὺ ὁ φιλόσοφος ποιεῖ. Ἐρεῖ δὲ καὶ μικρὸν ὑποκαταβάς (§ 7) « Ἰδοὺ Οἱ τέκτονες Οἶα ποιοῦσι » καὶ αὐδεις (§ 38) « Ἰδοὺ Τί λέγουσιν Οἱ γεωργοί. » — ἘΔ. 10, Ὅτι τὴν . . . πρόληψιν πρεσβεύομεν.] Ὅτι τὴν ἔννοιαν τοῦ τέκτονος, τοῦ μουσικοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν τεχνιτῶν ἀκριβέστερον τῶν ἄλλων καταλαμβάνομεν, καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν τέκτονα, τὸν μουσικόν, καὶ τοὺς λοιπούς, κρίνειν δυνάμεθα. — ἘΔ. 11, ἀναλαμβάνεται] μανθάνεται. — ἘΔ. 12, γένηται.] ΗΔ, ΑΤ, γίνηται. — ἘΔ. 13, ποιεῖν σοι δοκεῖ] ὁ φιλοσοφεῖν ἐπαγγελλόμενος. — μοιχεύοντά τινα], ἐάν τις τῶν τεκτόνων μοιχεύῃ. — ἘΔ. 14, ἐπὶ ποσόν] ἐπὶ μικρὸν, ἐπὶ μέρους. « Ποσῶς, καὶ Πῆ, μερικῶς » (Ἡσύχ.) « Ποσῶ, » ὀλίγω » (Γαλην. Ἐξηγ.) — ἘΔ. 17, Εὐφράτης] οὐ καὶ ἀνωτέρω (III, ιε', 8) ἐμνημόνευσε. — ἘΔ. 18, δράσαντί ΤΙ αἰσχρόν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, δράσαντι Τὸ αἰσχρόν. — ἘΔ. 20, ἐν δὲ τοῖς συμβόλοις] τοῖς ἔξω σημείοις, τῷ τρίβωνι καὶ τῷ πώγωνι. — ἘΔ. 22, ἀξιοῦντες φιλοσόφοις συσταθῆναι.] Καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (III, κγ', 22) ταῦτά. — ἘΔ. 23, ἐνὶ ἀρκοῦμενος κ. τ. λ.] Παράδες τοῦτοις τὰ ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXIII) εἰρημένα. — ἘΔ. 24, περὶ τοῦτο] περὶ τὸ μαθητὰς ἔχειν. — ἘΔ. 26, εἰς ΤΟΣΟΥΤΟ σκάμμα.] Γραπτέον οἶμαι, ΤΟΥΤΟ Τὸ, εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα· ποῖον; ὅπου βλάβη καὶ ἀφέλεια, καθάπερ πρότερον εἶρηκε. — οὐκ ἂν μοι ΔΟΚΕῖ ἐκζηται.] Οὕτως ἔγραψα συμφώνως καὶ ἐτέραις ἐκδόσεσιν, ἀντὶ τοῦ ΔΟΚΗ· ἢ γὰρ συνάρτησις, Οὐ μοι δοκεῖ ἐκζηται ἂν, τουτέστιν, ἐξελεῖσθαι παραχωρῆσαι — Ἐγὼ τοιοῦτος εἰμί; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὩΝ τοιοῦτος κ. τ. λ.] Ἐν τῷ ἐμῷ TP. προσγέγραπται διάφορος γραφή, ΟΥ', ἴσως οὐ κακὴ, πλὴν τῆς ὀξείας τάσεως. Καὶ εἴη ἂν τηναυτὰ ὁ νοῦς. Ἐγὼ τοιοῦτος εἰμί, οἷος εἰμί; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ οὐ τοιοῦτος, οἷοι ὑμεῖς ἐστέ; Οὐδὲ τοῦτο· ἔστι γὰρ μωροῦ καὶ ἀλαζόνος τὸ τοῖς ἄλλοις οὕτως ἀγροίκως ἐπιτιμᾶν. — ἘΔ. 31, πειράσθητε] ΔΓ, πειράσθητε. — ἘΔ. 32, Οὐτ' ὠχρήσαντα κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Παιητοῦ (Ὀδυσσ. λ', 529). — ἘΔ. 33, οὐ μόνου τοῦτο.]

ΔΓ, οὐ μόνον ταῦτα. — τὰς ἀργίας] *les vacances*, τῇ Γάλλων φωνῇ, τουτέστι τὰς τῶν μαθημάτων συνήθειαι διακοπὰς, τὰς ἀνέσεως ἕνεκα καὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν γινομένης. — Εἰδ. 34, πρὸς τι τῶν βρωμάτων.] Μεταμέλει μοι προελομένη τὴν ἐξ ἀντιγράφων τήνδε γραφήν, ΑΤ, Π ρ ό ς τι βρωμάτιον. — ἐπὶ τὸ σκῆπτρον κ. τ. λ.] ὀρμῶσι. — φαινόλη.] Παρὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων *paenula*, ὁ φαινόλης, εἰ μὴ μᾶλλον οἱ Ῥωμαῖοι παρὰ τῶν εἰς Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν μετοικησάντων Δωριέων ἐχρήσαντο τὸ *paenula*. Ἐλέγτο καὶ *θηλυκῶς*, ἡ φαινόλη, (Δωρικῶς, φαινόλα). Ἴδε τὰ περὶ τῆς λέξεως διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ πρὸ ἐμοῦ εἰς τὸν Ἀθήναιον (σελ. 97, σημειώσ. τόμ. 2, σελ. 156 καὶ ἐξ.) Ἦν δ' ὁ Φαινόλης, ἐπίβλημα παχὺ, ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἀλεξήτήριον, τὴν αὐτὴν χρεῖαν παρεχόμενον τῷ μανδύα (*manteau*). Οἱ μεταγενέστεροι μεταθέσει τῶν στοιχείων καὶ τροπῇ τῆς διφθόγγου, Φελόνην αὐτὸν ἐκάλεσαν, ὡς παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ (Πρὸς Τιμόθ. Β', δ', 13) « Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν τῇ Τρωάδι. » Τὸ ὑποκοριστικὸν, Φελόνιον ἢ Φαιλόνιον, ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ ἱερατικὴν τινα σημαίνει στολήν. — Εἰδ. 35, ἡ κισσῶσης γυναικός.] Κισσῶν ἢ Κιττῶν λέγονται αἱ κύουσαι τῶν γυναικῶν, ὅταν μοχθηρῶν ἐδδεσμάτων ἐπιθυμῶσι, καθάπερ ἐν ἄλλοις (Πλουτάρχ. τὰ Πολιτικ. σημ. σελ. 139) ἐξηγησάμεθα. — Εἰδ. 36, τελεσφορήση.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ΑΤ, τελεσφορηθῆ. Ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ Σπέρμα, ἵνα τὸ σπέρμα εἰς τέλος φέρῃ καρπὸν. Τῷ ἐνεργητικῷ τύπῳ ἐχρήσατο καὶ Θεόφραστος καὶ Ξενοφῶν, καὶ ἕτεροι. Λέγει δὲ καὶ ὁ Ἡσύχιος· « Τελεσφορεῖ, ἘΝΤΕΛῶΣ ἄγει. — Τελεσφόρος, ὁ τελεσφορῶν καθ' ὥραν τοὺς καρπούς, ἢ ὁ τελείους αὐτοὺς φέρων » ἐνθα ἴσως γραπτέν, Εἰς Τέλος. Καὶ ἡ παρ' ἡμῖν δὲ συνηθεία, τῷ μήπω καταχωρισθέντι ἐν τοῖς Γραικικοῖς Λεξικοῖς *Τελεσφορῶ* μεταφορικῶς χρῆται, ἐρμηνεύουσα τὸ Γαλλικὸν *succéder* ἢ *réussir*. — ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ] Ἐορτὴν ἐτέλουν Ἀδωνίδι, ἐν ἣ αἱ ὀργιάζουσαι τῷ Θεῷ γυναικῆς κεράμια ἀνέφερον εἰς τὰ δώματα ἐσπαρμένα θρίδαξι καὶ μαράθραις, ἅπερ, ἄχρι χλόης βλαστάνοντα, μετὰ τὴν εορτὴν ἀπερίπτετο. Κάντεῦθεν ἡ παροιμία, Ἀδωνίδος κήποι, ἢ, Ἀκαρπότερος Ἀδωνίδος κήπου, ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων, ἢ ἐπὶ πραγμάτων ἐπιπολαίων καὶ κούφων, καὶ ὀλιγοχρονίων. Τοὺς κήπους τούτους δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικὸς (Λυσιστρ. 389), λέγων,

Ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,

τούτέστιν, ὁ ἐπὶ τῶν δωματίων. Ἐχρήσατο καὶ Πλάτων τῇ παροιμίᾳ, οὐ τὸ χωρίον, καίπερ μακρὸν ὄν, ὅλον παραθήσομαι, διὰ δύο ἡμαρτημένα τῆς γραφῆς μέρη· « Ὅνοῦν ἔχων γεωργός, ὧν σπερμάτων » κήθοιτο καὶ ἔγκαρπα βούλοιτο γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἢ θέρους » εἰς Ἀδώνιδος κήπους ἈΡΩΝ χαίροι, θερῶν καλοῦς ἐν ἡμέραισιν » ὀκτῶ γιγνομένους, ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν » ὀρώη ἢ ἄν, ὅτε καὶ ποιοῦ· ἐφ' οἷς δὲ ἐσπούδακε, τῇ γεωργικῇ ἢ » χρώμενος τέχνῃ, σπείρας, εἰς τὸ προσῆκον, ἀγαπῶη ἢ ἐν ὀγδόῃ » μῆνι ὅσα ἔσπειρε τέλος λαβόντα; . . . Τὸν δὲ δικαίων τε καὶ καλῶν » καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμας ἔχοντα τοῦ γεωργοῦ φῶμεν ἤττω νοῦν ἔχειν » εἰς τὰ ἑαυτοῦ σπέρματα; Ἡμιστά γε. Οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν » ὕδατι γράψει, μέλανι σπείρων διὰ καλάμου ΜΕΤΑ λόγων, ἀδυνα- » τῶν μὲν αὐτοῖς λόγῳ βοηθεῖν, ἀδυνατῶν δὲ ἰκανῶς τάληθές δι- » δάξει » (Πλάτ. Φαίδρ. σελ. 276). Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὧν περ ἔφη γραφικῶν ἁμαρτημάτων, ὅπερ ὁ μεταφραστής Λατίνος σπείρων, sparget, ἠρμήνευσεν, ἰκανῶς μὲν τῷ νῷ, οὐχ ὑγιῶς δὲ τῇ διορθώσει, ἴσως ἢ τις οὕτως ἐπανορθώσασκετο, γράφων, « εἰς Ἀδώνιδος κήπους » ἈΡΩΝ χαίροι κ. τ. λ. » τὸ δεύτερον δὲ, « μέλανι σπείρων διὰ » καλάμου ΣΠΕΡΜΑΤΑ λόγων. » Τούτου οἶμαι τοῦ χωρίου ἐπιτομὴν εἶναι καὶ ὃ λέγει ὁ Στοβαῖος (Ἐκλογ. ἡθ. II, VII, σελ. 32, Heeren), « Πλάτων τὰ πολλὰ, ὧν τινες συγγράφουσι, τοῖς Ἀδώνιδος κήποις » εἰκάζεν, οἱ τὴν χάριν ἐφήμερον ἔχοντες, ῥαδίως μαραίνονται. » — ἘΔ. 37, ἡνθουκας.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ TP.) ἡνθουκας. — ἘΔ. 38, πάγος Εἰσβαλῶν ἐξελέγξῃ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, Εἰς λαβῶν. Ἐτεροι δὲ παρῆνον τρέπειν εἰς τὸ, Εἰς λαβῶν. Ἐσῶσε καὶ ἡ συνηθεῖα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημασινομαίνου τὸν Πάγον ἀρσενικῶς, καὶ συνηθέστερον τὸ Πάγος, οὐδετέρως· οὐ παράδειγμα, « Ἐν ἡμέρᾳ » πάγος » παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα (Νασούμ γ, 17). — ἘΔ. 40, ὁ καρπὸς ἐκδιάσεται τὴν φύσιν.] Καθ' ὑπαλλαγὴν εἰρησθαι ὑπέλαβον τινες, ἀντὶ τοῦ, Ἡ φύσις ἐκδιάσεται τὸν καρπὸν. Ἀλλ' οἶμαι τὴν φύσιν σημαίνειν ἐκθάδε, οὐ κυριωνυμικῶς τὴν τῶν ὅλων φύσιν (la nature), ἀλλ' ἐνέργειαν φύσεως, παρὰ τὸ Φύω, ὡς παρὰ τὸ Δύω ἢ Δύσις. Ἐστὶ τείνου ὁ νοῦς, τοῦ καρποῦ ἢ ἐν τῷ ἀφανεί τελειώσις ἐκδιάσεται τὴν εἰς τὸ φανερόν γέννησιν. — ἘΔ. 41, αἰσθάνεται τε.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ (μετὰ διπλοῦ συνδέσμου), Καὶ αἰσθάνεται τε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ θ', ΕΔΆΦΙΟΝ ι, ιδου.] ΔΓ, ἴδε. Παρατίθει τούτοις τὰ ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXV). — ἘΔ. 6, Ἀριστείδην... καὶ Εὐνήν] Εὐνήνος, ἢ μάλλον Εὐήνος, οὐχ οὗ Πλάτων μέμνηται ἐν τῇ Ἀπολογία καὶ ἀλλαχοῦ· ἀλλ' ἀρχαιότερος, Ἑρωτικῶν συγγραφεὺς, ἢ ποιητὴς (Ἀρτεμιδώρ. Οὐειροκριτ. I, 4). Ἀριστείδην δὲ λέγει τὸν Μιλήσιον, τὸν τὰ Μιλησιακά γεγραφότα, βιβλίον ἀκολασίας γέμον, οὗ καὶ Πλούταρχος (Κρασσ. § 32) ἐμνημόνευσεν. Γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Ἀριστείδης ζωγράφος, τῶν ἐπικεκλημένων Πορνογράφων (Ἄθην. σελ. 567), διὰ τὴν τῶν αἰσχρῶν ἀπεικασιν. — ἘΔ. 7, μυραφίου.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ διορθώσας ἔγραψε Μυραλειφίου. Μυράφιον ὑποκοριστικὸν τοῦ Μύρον, ὡσπερ τοῦ Ευρὸν τὸ Ευράφιον. Ἴδε τὰ περὶ τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν ἀλλαχοῦ (Ἰσοκράτ. Β, σελ. 100 καὶ 333) σημειωθέντα, οἷς προστίθει καὶ τὸ Υἱάφιον (Ῥωμ. filiolus) ὑποκοριστικὸν τοῦ Υἱός.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ι', Διαφέρεσθαι.] Ἐπὶ τοῦ προσπάσχειν (s'intéresser) ὡδὲ τὸ Διαφέρεσθαι. — ἘΔΆΦΙΟΝ θ, ἀποτυχεῖν] ὧν ὀρέγη — περιπεσεῖν] οἷς ἐκκλίνεις. — ἘΔ. 7, τὸ, Πῶς γένηται.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέθηκα τὸ ἄρθρον. — ἘΔ. 10, μείζον ἄθλον.] Ἴσως ἀρσενικῶ γραπτέον γένει, « μείζον' ἄθλον. » Ἐπιθετὰ ἀλλαχόθι (Πλουτάρχ. τὰ Πολιτικ. σελ. 162) πλατύτερον περὶ τούτου σημειωθέντα. — ἘΔ. 13, ταῖς σχέσεσι τὰ ἴδια ἀποδιδόναι.] Κατὰ μετοχὴν ἂν ἦν ἄμεινον, Ἀποδιδούς, ὡσπερ ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ· ἔστι μέντοι καὶ ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἐτέρας μετοχῆς ἐξαρτᾶν τὸ ἀπαρέμφατον (Ἐκπουῶν τὸ ἀποδιδόναι). Σχέσεις δὲ λέγει, ἅς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXX) ἐξηγήσατο, πατέρα, ἀδελφὸν, γείτονα κ. τ. λ. ὧν ἐκάστῳ τὰ προσήκοντα ἀπονεμητέον ἐστί. — καὶ τοῦ τρίτου τύπου παραπτόμενος κ. τ. λ.] οὐπερ ἔλεγεν ἀνωτέρω (III, θ', 2) τοῦ ἀνεξαπάτητον εἶναι περὶ τὰς συγκαταθέσεις, ὅπερ ἐνθάδε, Περὶ τὴν τῶν κριμάτων ἀσφάλειαν, λέγει, τουτέστιν ἀσφαλῶς καὶ ἀναπατήτως κρίνειν τὰ προσπίπτοντα. — ἘΔ. 15, 16, μή τι τὰς σχέσεις ΠΑΡΕΒΗΝ; ΔΙΟΤΙ με σὺ ἐγέννησας κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΠΑΡΑΒῆΝΑΙ; ὍΤΙ. Τὸ γοῦν Παρέβην παρῆνει καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 20, περιδραμεῖν.] Κυρίως μὲν τὸ περιτρέχειν (courir de tous côtés)· ἐὰν δὲ ὁ περιτρέχων, καὶ τοῦ διαπράξασθαι τι καὶ δικαίως κἀδίως, περιτρέχη (ὡς δηλοῖ τὸ προκείμενον χωρίον), τὸ μηχανορραφεῖν (briguer). Ἐπιθετὰ τὰ ἐν ἄλλοις (Πλουτάρχ. τὰ Πολιτικ. σημ.

σελ. 133) περί τούτου σημειωθέντα. — ἘΔ. 21, δώδεκα δεσμὰ
 ῥάβδων,] ἃ προεφέροντο τῶν ὑπάτων. — Κιρκήσιαι δοῦναι.] Τὰς
 θεάς λέγει, ἃς παρεῖχον οἱ ὑπάτοι, χαριζόμενοι τῷ πλήθει, ἐν τῷ
 ἵπποδρόμῳ, τῷ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καλουμένῳ Κίρκῳ (circus), παρὰ
 τὸν ἑλληνικὸν Κρίκον, μεταθέσει τῶν στοιχείων. « Κίρκοι, κρίκοι. . .
 » πάντα τὰ ἐπικαμπῆ Κίρκοι λέγονται. » Ἡσύχ. Ἐπιθι περὶ τοῦ
 Ῥωμαϊκοῦ Κίρκου Διονύσιον τὸν Ἀλικαρνασσέα (Ῥωμαϊκ. Ἀρχαιολογ.
 III, 68, σελ. 582). — σπυρίσι δειπνίσαι.] Εἰσηγήσαντο οἱ πρὸ
 ἐμοῦ τὸ Σπυρίσι δειπνίσαι ἐκ τοῦ Ἡσύχιου. « Ἀπὸ σπυρίδος
 » δειπνεῖν, ἢ δειπνίζειν, τὸ ἀντὶ δείπνου ἀργύριον ἢ μέρη ἐν σπυ-
 » ρίδι λαβεῖν, ἢ δοῦναι. » Διένεμον γὰρ οἱ τὰς ἀρχάς ἔχοντες, ἢ
 περιτρέχοντες, τῷ πλήθει ἢ βρώματα ἐν σπυρίσιν (sportulis, Γαλλ.
 corbeilles), ἢ ἀργύριον πρὸς τὸ ἀγοράσαι βρώματα. — ἘΔ. 23,
 ἀπόληται.] ΗΔ (συναينوῦντος, ὀκνήσαντος δὲ γράφαι τοῦ πρὸ ἐμοῦ),
 ΑΤ ἀπόλλυται. ΔΓ, ἀπόληται. — ἘΔ. 24, ἔργον ἔργῳ οὐ
 κοινωνεῖ.] Ἐπιθι τὰ προσημειωθέντα (σελ. 421). — ἘΔ. 27,
 καὶ οὐ καπνίζη.] Παράβαλε τοῖς ἀνωτέρω (I, κε', 18). — ἘΔ.
 28, οὔτε τούτου] τοῦ ἀγαθοῦ. — οὔτ' ἐκείνῳ] τῷ κακῷ. — ἘΔ.
 29, Τί οὖν οὐ ῥέγκῳ βαλῶν;] Καὶ πάλιν διὰ τοῦ χ ῥέγκῳ, ὁ
 πρὸ ἐμοῦ. Βαλῶν δὲ κατ' ἔλλειψιν βαλῶν ἐμαυτὸν ἐπὶ κλίνης. —
 ἘΔ. 31, ἀγρυπνεῖ, καὶ στρέφεται,] ὥσπερ παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. ω',
 5) ὁ Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ὀδυρόμενος. — ἘΔ. 32, αὐξήσει μου τὸν
 υἱὸν] τὸν Νεοπτόλεμον. Ἴδε τὸν Ποιητὴν (Ἰλιάδ. τ', 330-334). —
 τὰ ἄθλα δῆλα ῥου.] Εἰς ΕΔ προσέθηκα τὴν παρατελευταίαν λέξιν,
 ΑΤ, τὰ ἄθλα ῥου. — ἐκείνός μοι φαγεῖν παρετίθει] Ἰλιάδ. τ', 316.
 — ἘΔ. 33, Ἀυτομέδων σοι παραθήσει] Ἰλιάδ. ι', 219. — ἘΔ. 55,
 Οὐ μὲν γάρ τι] Ἰλιάδ. τ', 321.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ', ἘΔΑΦΙΟΝ Ι, καὶ, εἴ τιμι ἄλλῳ καὶ τούτῳ κ.
 τ. λ.] καὶ εἰ κατὰ τι ἄλλο, καὶ κατὰ τοῦτο (τὸ καθάριον) διακρίνεται
 τῶν λοιπῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος. — ἘΔ. 3, καὶ τοῦ καθαροῦ καὶ τοῦ
 καθαρίου κ. τ. λ.] ἀντέχονται καὶ τῆς καθαρότητος (propreté,) καὶ
 τῆς καθαριότητος (soin de propreté) τουτέστι τῆς φροντίδος τοῦ
 καθαροῦ φαίνεσθαι. — ἘΔ. 5, Πρώτη.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ΕΔ, μετὰ τοῦ
 ἄρθρου Ἡ πρώτη. — εὔροις. . . εὔροις.] Τοῦτο μὲν ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ
 πρῶτον ἐκ ΔΓ, ΑΤ, εὔρης. . . εὔρης. — ἘΔ. 7, τὰ μοχθηρὰ κρί-
 ματα] τὰς μοχθηρὰς περὶ πραγμάτων κρίσεις. Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν συνθήκη

Κρίμα νῦν ὀνομάζει τὸ ἀμάρτημα (péché), ἴσως μὲν καὶ διότι πᾶν ἀμάρτημα ἐκ μοχθηρᾶς κρίσεως ἔχει τὴν γένεσιν· πιθανώτερον δὲ, ἀπὸ τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ, καθ' ὃν Κρίμα ἐλέγετο ἢ δι' ἀμάρτημα καταδίκη (condamnation) τοῦ δικαστοῦ καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη ὑπ' αὐτοῦ τῶ ἀμαρτήσαντι ζημία. Κρίμα τοίνυν, ἐκ τοῦ παρεπομένου, ἡπαρὰ νόμον πράξις καὶ διὰ τοῦτο ὑποβεβλημένη εἰς κρίσιν τε καὶ κατάκρισιν (action condamnable)· ὅθεν καὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν crimen (Γαλλ. crime). — ἘΔ. 19, Σωκράτης ὀλιγάκις ἐλούετο.] Ἐκ τοῦ Πλάτωνος (Συμποσ. σελ. 174) τοῦτο· « Ἐφη γάρ οἱ Σωκράτη » ἐντυχεῖν, λελομένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον· ἃ ἐκεῖνος » ὀλιγάκις ἐποίει. » — ἘΔ. 20, Τοὺς ὠχριῶντας κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Κωμικοῦ (Νεφ. 102),

Αἰβοῖ· πονηροί γ' οἶδα. Τοὺς ἀλαζόνας,
 Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
 Ὡν ὁ κκοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

— ἀεροβατεῖν αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς παλαιστρας κ. τ. λ.] Καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ Κωμικοῦ (Νεφ. 179 καὶ 225). — ἘΔ. 21, πάντες οἱ γεγραφοῦτες περὶ Σωκράτους.] Ἰδε τὸν Ξενοφῶντα (Ἀπομνημ. Α, II, § 4, σελ. 6, καὶ Γ, XII, § 8, σελ. 105) καὶ Διογένην τὸν Λαέρτιον (II, 22). — ἘΔ. 24, φιλοσόφῳ, ὅς γε.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ (ἦν ἐκεῖνος ὠκνησε καταχωρίσαι εἰς τὸ κείμενον), ΑΤ, φιλοσοφία, ὥστε. — ἘΔ. 25, τὴν κόμην κατεφθινηκότα.] Κατεφθαρμένην ἔχοντα τὴν κόμην διὰ τὸ ἀτμηλῆτον. Ἡ δὲ μετοχὴ παρὰ τὸ Φθίνεω, ἴσον τῶ Φθίνω, κατὰ τὸ Πιέζω καὶ Πιεζέω, καὶ Ῥίπτω καὶ Ῥιπτέω. — ἔφεις δέ.] Ἰσ. γρ. ἔφειςίς τε. — ἘΔ. 30, Πολέμωνος,] οὐ καὶ ἀνωτέρω (III α', 14) ἐμνημόνευσε. — ἘΔ. 32, συνέρχῃ.] Ἰσ. γρ. συνεισέρχῃ. — ἘΔ. 33, καλλωπίζεσθαι τις ἀξιοί;] Μὴ ποτε διδάσκω, ὅτι δεῖ καλλωπίζεσθαι; Μὴ γένοιτο· ἐκεῖνο λέγω χρῆναι καλλωπίζειν, τὸν λόγον κ. τ. λ. Οὐ μέντοι διὰ τοῦτο ἀμελῆσαι τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο φροντίζειν ὅπως καθάριον ἔσται καὶ ἀπρόσκοπον τοῖς συνοῦσιν. — ἘΔ. 35, σχολᾶς] διατριβᾶς, διαλέξεις, παραδόσεις μαθημάτων. « Σχολή . . . καὶ τὸ περὶ τι σχολάζειν καὶ ἡ διατριβή. » φησὶν Ἡσύχιος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ', ἘΔΑΦΙΟΝ Ι, Ὅταν ἀφῆς σὺ κ. τ. λ.] Ἐκ. ΔΓ ὁ

πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, Ὅταν ἀφῆς σοι. Ἄμεινον ἂν γράφοις Ὅταν ἀφῆς σ' οὐ, ὡς ὑπενόει τις τῶν κριτικῶν. Ἴσως μέντοι γραπτέον, (διαγράφοντα τὴν ἀντωνυμίαν), Ὅταν ἀφήσης, σολοίκως μὲν, ἀνεκτῶς γε μὴν, χάριν τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ. — ἘΔ. 2, αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον ἐξωθεῖν ὑπερτιθέμενον κ. τ. λ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, « αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον » καὶ ἄλλον χρόνον εἰώθει ὑπερτιθέμενον· » ᾧ παρενέθηκεν ὁ πρὸ ἐμοῦ καὶ ταῦτα εἰκάζων « f. ἐξωθῆ ὑπερτιθέμενος. » — ἘΔ. 3, Εἰ μὲν οὖν λυσιτελῆς. . . αὐτῆς ἔΣΤΑΙ κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἔΣΤΙ. Τὸν μέλλοντα δὲ χρόνον ἠρμήνευσε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐν τῇ μεταφράσει. Ὁ νοῦς, Εἰ συμφέρει τὸ ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν, συμφερότερον ἔσται τὸ παντελῶς ἀποστῆναι αὐτῆς, τὸ μὴδὲ προσέχειν ὕλας. — ἘΔ. 6, πᾶν τὸ ἐπελθόν] τῇ διανοίᾳ, κατ' ἔλλειψιν. Ἀπαραλλάκτως καὶ ἡ συνήθεια, Ὅ,τι τοῦ ἔλθῃ, ἑλλειπτικῶς τοῦ, Εἰς τὸν νοῦν — ΤΑΪΣ προθυμίαις.] Ἴσ. γρ. ΠΑΣΑΙΣ. — ἘΔ. 10, Μὴ οὖν ἘΚΕΪΝΟΣ.] Ἴσ. γρ. ἘΚΕΪΝΟ, τουτέστι τὸ μὴ ἀρέσαι τῷ δεῖνι. — δοκεῖ τις εἶναι] μέγας τις καὶ περισπούδαστος εἶναι φαίνεται. — ἘΔ. 14, καὶ τῶν πολλῶν καταγελά κ. τ. λ.] Ἡ τὸν σύνδεσμον διαγραφτέον, ἢ τὸ ῥῆμα κατὰ μέλλοντα, καταγελάσεται, προενεκτέον. — ἘΔ. 17, καταφρονήσουσιν.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, καταφρονήσωσιν. — πότε σκῶψαι.] Κατ' ἔλλειψιν τοῦ Χρή — συμπερινεχθῆναι] εὐμενῶς καὶ πράως, καὶ ὅπερ ἔλεγε (III, 14, § 7) καὶ λέγει, Κατὰ συμπεριφορὰν, προσενεχθῆναι. — ἘΔ. 20, ἀπαύριον.] Ἀποκατέστησα τὴν σύνθετον γραφήν, ἣν διηρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ εἰς τὸ, Ἀπ' αὐρίου. Καὶ κατακεχωρίσθω τὸ, Ἀπαύριον, ἐν τοῖς Λεξικοῖς, ἐν οἷς ἤδη εὔρηται τὸ Εἰσαύριον, τὸ Ἐπαύριον καὶ τὸ Μεταύριον. — ἘΔ. 21, ἵνα καὶ αὐριον δυνηθῆς.] Ἐπιθι τὸν Μάρκον (H, κβ').

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ἰγ', ἘΔΆΦΙΟΝ 1, πῶς ποτε ἐξαγόμεθα.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ περισπωμένως, ἐξ ἀντιγράφου, πῶς ποτε κ. τ. λ. οὐδὲ τὴν ὀξεῖαν τάσιν ἀποδοκιμάζων. Ἡ γὰρ συνάρτησις, Ἐξαγόμεθα πῶς ποτε. — ἘΔ. 4, Πρόσεστι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Προσέτι. — ἘΔ. 5, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.] Ὡτακουσταὶ γὰρ καὶ κατάσκοποι (mouchards), τῶν στρατιωτῶν τινες, ἰδιώτου στολὴν ἠμφισμῆνοι, εἰσέεισαν εἰς τῶν πολιτῶν τὰς οἰκίας, ὅπου μανθάνοντες τὰ κατὰ τοῦ Καίσαρος λεγόμενα, ἀνήγγελλον αὐτῷ· ὁ φιλεῖ μάλιστα γίνεσθαι ἐπὶ τῶν μοχθηρῶν βασιλείων. — ἀρξάμενος.] Ἀνακόλουθον, οἷα φιλεῖ λέγεσθαι ἐν ταῖς συν-

νύουσιαι πολλά τοιαῦτα, ἀντὶ τοῦ Ἀρξαμένου, ἢ Ἀρξαμένω.
 — Εἰδ. 6, Αὐτάρ.] Οὐκ ἀνύποπτος ὁ ποιητικὸς οὗτος σύνδεσμος,
 ἄλλως τε καὶ ἐν χρόνοις τοιοῦτοις, καὶ οὕτω καθωμιλημένη λόγου
 ἰδέα, οἷα ἢ τοῦ Ἐπικτήτου. Μήποσ' ἦν, Ἄλλ' ἄρα; — Εἰδ. 7,
 ἂν γε ὦ τοιοῦτος] πιστὸς, ὡς γε ἐξεδέξαντο τινες τῶν πρὸ ἐμοῦ, ἢ,
 οἷος σιωπᾶν, ὡς ἕτεροι. — καὶ φύρω καὶ φύρομαι.] Ἐν τῷ ἐμφ
 TP. ὡς ΔΓ προσγεγράφθαι ἔοικεν ἢ περιαιρέσεις τοῦ πρώτου συμπλε-
 κτικοῦ. Ὁ νοῦς, Συγγέω καὶ συγγέομαι, Ταράσσω καὶ ταράσσομαι
 (ἰδ. II, 16, 13). Τοῦτο γὰρ ὄδῃ σημαίνει τὸ Φύρω (brouiller, con-
 fondre), ὡσπερ ἐν τοῖς εἰς τὸν Αἰλιανὸν (Πρόδρ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. σελ.
 328) σεσημειῖται. Διὸ καὶ πολλάκις συνάπτεται τοῖς μίξιν σημαίνου-
 σιν ὀνόμασιν, οἷον τὸ τοῦ Ἡροδότου (I, 103). « Ἀναμίξ' ἦν πάντα
 » ὁμοίως ἀναπεφυρμένα. » Λέγει δὲ καὶ Ἡσύχιος, « Φύρθην, ἀτά-
 » κτως, συγκεχυμένως, ἀναμίξ. » Ὁ Ξεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ
 Φυρμένα ἐπιρρήματικῶς (Φύρθην) καὶ ἐπιθέτως, οἷον, Φυρμένα
 μαλλία, ἢ συγκεχυμένη διὰ τὸ ἀτημέλητον, κόμη· καὶ μεταφορικῶς,
 Φυρμένος (embrouillé, embarrassé), καὶ Φυρτής (brouillon,
 tracassier) παροξυτόνως, οὐ Φυρτής, ἀξυτόνως, ὡς γέγραπται ἐν τῷ
 τοῦ Σομανέρα Λεξικῷ. — Εἰδ. 12, στεγνόν.] ΔΓ στεγανόν. Ἀμφο-
 τερα ταῦτο σημαίνει. — Εἰδ. 14, ὡς ἢ Μήθεια.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς
 πρόσθεν (I, κή, 6-7). — Εἰδ. 15, ἐλθὼν πρὸς σέ.] ΔΓ, ἐλθὼν
 σε. — Εἰδ. 16, καὶ αὐτῷ τούτῳ.] ΔΓ (οὐ κακῆ), καὶ τοσοῦτῳ. —
 Εἰδ. 18, ἐγνωσμένους.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ προεἶλετο τὸ ἐξ ἀντιγράφων τι-
 νῶν ἐγνωρισμένους. — Εἰδ. 22, Καισαριανοῦ.] Ἐπιθετὰ
 σεσημειωμένα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 318). — Εἰδ. 24, οὐ διαφέρομαι]
 οὐδὲν μοι μέλει.

ΕΠΙΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφάλαιον β', Ἐδάφιον 17, κρόκην.] Τῆς δὲ κρόκης ἔσωσεν ἢ
 παρ' ἡμῖν συνήθεια, τὸ μήπω καταχωρισθὲν ἐν τοῖς κοινοῖς Λεξικοῖς

Κροκίδιον (Ποσον) ἢ ἕτερον ὑποκοριστικόν, τὴν Κροκίδα, ἢ Κροκίδα, εὐρήσεις παρ' Ἡροδότῳ τε (ΙΙΙ, 8) καὶ Θεοφράστῳ (Χαρακτ. β'). « Κροκίδες, γνάφαλα » φησὶν Ἡσύχιος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', ΕΔΑΦΙΟΝ 4, συνεγγισμός ἐστι.] Σημειούσθω ὁ Συνεγγισμός, ὡς Στωϊκοῖς οἰκεία λέξις· οὐ γὰρ δελήλωται πῶ ἕτερον αὐτῆς μαρτύρια, πλὴν τοῦδε τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ παρὰ τῷ Στράβωνι (Γεωγραφ. ΙΙΙ, σελ. 174), Στωϊκῶ φιλοσόφῳ κακείνῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιβ', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, πέμπτοι δ', ὧν ἦν κ. τ. λ.] καὶ ὧν εἰσι καὶ οἱ πισειύοντες τῷ φήσαντι (Μαθ. ι', 30), « Ὑμῶν δὲ καὶ » αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημένοι εἰσὶ. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ις', ΕΔΑΦΙΟΝ 2, οὐκ αὐτῶν.] Ἐκ τε ἀρχαίων ἐκδόσεων καὶ ἐξ ἀντιγράφων ὃ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψεν, Οὐκ αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ, Οὐχ αὐτῶν. Ὁ δ' οὖν νοῦς, Οὐχ αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιζ', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, ἄπειρόν ἐστι.] Ἄμεινον ἂν γράφοις, Ἄπειρον ἔσται, ὃ καὶ τις τῶν κριτικῶν παρήνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιθ', ΕΔΑΦΙΟΝ 25, ἐκεῖ γὰρ καὶ θεοῖς εὐχαριστοῦμεν κ. τ. λ.] Τοῦτο σαφέστερον ἐν τοῖς ἐξῆς (ΙΙ, κβ', 17) διὰ τοῦ ἐναντίου ποιῆσει, λέγων, ὅτι αἱ τῶς εὐχαριστοῦντες οὗτοι, ἐάν τιμι τῶν ἀβουλήτων περιπέσωσι, μεταβαλλόμενοι ὑβρίζουσιν οἷς νύχαριστον θεοῖς. Καὶ παράδειγμα προχειρίζεται τὸν ἐμπρήσαντα τὸ Ἀσκληπιεῖον Ἀλέξανδρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κθ', ΕΔΑΦΙΟΝ 38, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο.] Συναπῆχθην ἅπασιν τοῖς πρὸ ἐμοῦ, γράψασιν κατ' αἰτιατικὴν, θέον γράψω διορθοῦντα, Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ἵνα σημαίῃη τὸ, Τούτου ἕνεκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λ', ΕΔΑΦΙΟΝ 5, Ἄπιθι λοιπὸν ἔστω, θαρρῶν κ. τ. λ.] ἔστω, τουτέστιν, εἰς τὸν οἶκον οὗ ἐν ἀρχῇ τοῦ κεφαλαίου ἔλεγεν ὑπερέχοντος. ἔστι καὶ ἑτέρα ΔΓ, « Ἄπιθι λοιπὸν, ἔστω θαρρῶν. »

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α', ΕΔΑΦΙΟΝ 33, λεξείδια δὲ καὶ ἡ ὁδὸς ἦν Λέγω κ. τ. λ.] Ἐν μὲν ταῖς σημειώσεσιν (σελ. 335) εἰκάζον, μήποτ' ἔδει τρέπειν τὸ Ὅδος εἰς τὸ Περίοδος. Εἰκάζω δὲ νῦν, (οὐκ ἐπιτυχέστερον ἴσως) γραπτέον εἶναι, « λεξείδια δὲ καὶ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΚΑΙ » ΛΟΓΟΥΣ· » κατὰ μικρὸν ἀνωτέρω (§ 31) ὑποκοριστικῶς « Τὰ » περιόδια » εἴρηκε.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ιζ', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, ἔν' ΑΠ' ΑΥΤΩΝ περιποιήσονται.] Οὐ χρεία τοῦ προσυπακούειν τὸ ΧΡΗΜΑΤΑ, ὡσπερ ἐξηγούμενη ἐν ταῖς σημειώσεσι (σελ. 348), ἣν ἐγκρίνης ἢ νῦν παραινῶ γραφήν, ΑΠ' ΑΥΤΩΝ ΤΙ.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ιη', ΕΔΆΦΙΟΝ 26, λογάρια.] Τῶν τοῖς Στωϊκοῖς φίλων ὑποκοριστικῶν τὸ Λογάριον ὅπερ ἔσωσε καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, οὐ γε μὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. Λογάριον γάρ οἱ ἡμέτεροι καλοῦσι χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν νομισμάτων ἀριθμὸν ἀπόθετον οὐκ εὐκαταφρόνητον, ὡσπερ καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν Γραικορωμαῖοι ἐκάλουν, οἷον ἐστὶ τὸ τοῦ Πτωχοπροδρόμου (Κατὰ Ἡγούμεν. στίχ. 89),

Αὐτὸς καὶ δέκα κέκτηται λίτρας χρυσᾶς λογάριν'

ἴσως διὰ τὸ ἐν λόγῳ καὶ ἀριθμῶ καὶ λογισμοῦ ἄξιον εἶναι. Ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κατὰ παιδιάν ταῦτὸ σημαίνει τὸ Λογάριον τῶ παρα τοῖς Γάλλοις *magot*, ὃ τηνάλλως ἀπὸ τῆς Ἑβραϊθὸς γλώσσης ἐτυμολογεῖν ἐσπούδασεν ὁ Ὑέτιος (Huet). Ἴσως παρά τὸ Μαζίον (*lingot*) ὃ κατὰ τὸν παρακμάζοντα ἑλληνισμὸν ἐδήλου τὸν μήπω σεσημασμένον ἄργυρον ἢ χρυσόν. « Κυμβία, τὰ μαζία τῶν χρυσίων (γρ. τοῦ χρυσίου) » λέγει ὁ Σουΐδας. Τὸ δὲ Μαζίον ὑποκοριστικὸν ἐστὶ τῆς Μάζης (Ῥωμ. *Massa*), λεγομένης οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἐξ ἀλεύρου πεφυραμένης, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς συγκρίματος ἢ συναθροίσματος' καθά ὀηλοῖ καὶ τὸ τῶν Γλωσσαρίων, « *Massam*, σύγκτησιν. »

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ιθ', ΕΔΆΦΙΟΝ 27, τί γάρ δεῖ περιπλέκειν.] Ἡ συνήθεια τοῦτο διὰ τοῦ, Τί τά φέρεις τὸν γῦρον (ἢ τριγύρου); ἐρμηνεύειν φιλεῖ

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 17, τὰ ἰδρύματα αὐτῶν κατασρέφωμεν κ. τ. λ.] Ἀρχαῖον τοῦτο Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις, οὐδέ πω νῦν πεπανμένον ἔθος οὐ μόνον ἰδιώταις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπωσοῦν ἀντιποιουμένοις παιδείας, οἷος ἦν Ἀλέξανδρος. Παραπλησίως καὶ ὁ Αὔγουστος, μεμφόμενος τι τῶ Ποσειδῶνι, οὐκ εἶασεν αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα συμπομπεῦσαι τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν ἀγάλμασι (Ἴδε Sueton. *Cæs. Oct. Aug.* § 16). Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ νῦν οὐκ ὀλίγοι τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐξαιρέτως οἱ τῶ Πάπα προσκείμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων ἔδη, καλῶς μὲν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων χωροῦντων, ἴσα καὶ αὐτῶ τῶ Χριστῶ τιμῶσι τρεπομένων δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἐξυθρίζουσιν εἰς αὐτά. Οἱ γοῦν ναυτιλλόμενοι τὸν παρ' αὐτοῖς ἅγιον Ἀντώνιον, εὐπλοαῦντες μὲν ταῖς συνήθεσι τιμαῖς γεραίρουσιν

ἐν δὲ ταῖς δυσπλοίαις, ἐκείνῳ τὴν αἰτίαν ἀνατιθέντες, κάλῳ τῆς νέως ἐξαρτήσαντες βαπτίζουσι τέως εἰς θάλασσαν, ἕως ἂν οὐρίου τοῦ πνεύματος ἀπολαύσωσιν. (Ἰδε CHANDLER. *Voyag. dans l'As. min. et c.* tom. I, pag. 14 de la trad. Franç.)

BIBAIION TPITON.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ β', ΕΔΆΦΙΟΝ 4, Οὐ δεῖ γάρ με εἶναι ἀπάθῃ ὡς ἀνδριάντα κ. τ. λ.] Τούτῳ ἔφην (σελ. 369) δεῖκνυσθαι, τὴν τῶν Στωϊκῶν ἀπάθειαν ὀνόματι μόνον διαφέρουσαν τῆς παρά τοῖς λοιποῖς μετριопαθείας. Ὑπομενετέα γάρ εἶναι ἀνδρείως καὶ τὰ λυπηρὰ ἔλεγον οἱ Περιπατητικοὶ, ὡσπερ οἱ Στωϊκοί· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο, καὶ ἐν τοῖς Μηκακοῖς αὐτὰ ταχτέα, ὡσπερ ἔτασσον οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς. Τίς γάρ ἔτι λείπεται τόπος ἀνδρείας καὶ καρτερίας, εἰ μὴ ἦσαν κακά. Καλῶς οὖν καὶ ὁ Γάλλος κριτικὸς Δογομαχίαν καθαρὰν ἀπεφήνατο τὴν περὶ ἀπαθείας δόξαν τῶν Στωϊκῶν: Les controverses des Stoiciens et des Péripatéticiens sur la nature de la douleur, n'étaient qu'une dispute de mots. Ils convenaient les uns et les autres qu'il fallait la supporter courageusement; mais les uns niaient qu'il fallût l'appeler un mal, et les autres soutenaient qu'il fallait le faire. Voilà bien de quoi se tant agiter! BAYLE, *Dictionmair. Histor. et Crit.*, tom. VIII, pag. 72. édit. 1820.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ γ', ΕΔΆΦΙΟΝ 4, τοὺς εἴχους κατέχειν.] Ὡσπερ καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ τὸ Κατέχειν ᾧδε, ὅπερ ἀνωτέρω (II, εθ', 11) Κρατεῖν εἴρηκε. (Ἰδ. σελ. 355).

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 77, κακόρυχα.] Τοῖς προσσημειωμένοις (σελ. 392) προσσημειούσθω καὶ τάδε, ὅτι καὶ τὸ ῥῆμα Γρυνιάζω (ὅθεν τὸ Γρυνιάρικα), ὡσπερ καὶ τὸ grunnire τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὸ grogner τῶν Γάλλων, καὶ τὸ grunzen τῶν Γερμανῶν, συγγενῆ ῥήματά εἰσι τοῖς ἑλληνικοῖς Γρύζω καὶ Γρυλλίζω, ἧ δῆλον ἐν τοῦ Ἡσύχιου· « Γρυλλίαν, ὁ Χοῖρος — Γρυλλίζοντα, γρύζοντα — » Γρύλλη, ὕων φωνή — Γρύλλος, χοῖρος. » Καὶ αὐτὸ δὲ τῆς Γραικῶν φωνῆς τὸ Γουρούνιον (porc) τῆς αὐτῆς συγγενείας ἔχεται τὴν γὰρ παρ' ἡμῖν Γουρούναν (truie), Γρωνάδα οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν, ὡς ἔστιν Ἡσύχιος· « Γρωνάδες, θήλειαι σῦες. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ', ΕΔΆΦΙΟΝ 54, ἐν Ἀθήναις δ' οὐδένα ΕΩΡΑΚΑΣ
 κ. τ. λ.] Μεταμείλει μοι μὴ προελομένῃ ἦν ἐσημειωσάμην (σελ. 399)
 διάφορον γραφὴν, ΕΩΡΑΣ. Οὐχ ἄπαξ δὲ συνέχεαν τοὺς δύο ταύτους
 χρόνους τοῦ ῥήματος οἱ ἀντιγραφεῖς. Ἐπιθετὰς εἰς τὸν Ἀριστοφάνην
 (Θεσμ. 32 ἐκδ. Brunck) σημειώσεις. — ἘΔ. 86-87, ἂν δὲ χειμῶνος
 ἘΠΙΠΟΘῆΣ, μωρὸς εἶ. . . ἴσθι ὅτι χειμῶνος σῦκον ἘΠΙΠΟΘΕῖΣ.]
 Οὕτω γέγραπται παρ' ἅπασι. Τρεπτέον γε μὴν, οἶμαι, εἰς τὸ, « Ἄν δὲ
 » χειμῶνος ἘΤΙ ΠΟΘῆΣ, μωρὸς εἶ. . . ἴσθι ὅτι χειμῶνος σῦκον
 » ἘΤΙ ΠΟΘΕῖΣ. Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐάν σῦκον ἔτι ποθῆς, χειμῶνος ἐνισα-
 μένου, μωρὸς εἶ. οὕτω καὶ τὸν υἱὸν ἢ τὸν φίλον τότε ποθῆς, ὅτε σου
 θάνατος ἢ ἀποδημία αὐτὸν ἀφείλετο, γίνωσκε, ὅτι ὅμοιον ποιεῖς,
 ὥσπερ ἂν εἰ παρεληλυθυίας τῆς ὥρας, ἐν ἧ τὰ σῦκα γίνεταί, καὶ χει-
 μῶνος ἤδη ἄντος, σῦκον ἔτι ποθεῖς. Συνῆκε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ, τὸ γε
 τελευταῖον (τὸ ὀριστικῶς πεφρασμένον) καὶ ἐσημειώσατο ἐν τῷ Πίνακι
 (λέξ. Ἐπιποθεῖν). Ἀλλ' ἢ ἀμφοτέρας, ἢ μηδετέρων τῶν γραφῶν μετα-
 κινήτεον.

ΠΙΝΑΞ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ.

ΑΒ — ΑΓ.

ΑΒΕΛΤΕΡΙΑ, IV, ζ', 36. Ἀβέλτερος. Μέχρις ἂν ὅτου μηδὲν ἀβέλτερον κελεύη, IV, ζ', 30. Ἀβοήθητος. III, ιγ', 1, 3, 16. Ἀβουλήτων (Ἄντι γίνηται τῶν λεγομένων) III, κδ', 104. Ἄβρωτος, III, κα', 2. Ἀγαθῆ τύχη, I, α', 28. Ἀγαθὸν (τὸ) I, δ', 1, κζ', 11. III, γ', 2, ζ', 5, κδ', 83. IV, ε', 30. Προλήψεις τοῦ ἀγαθοῦ, I, κβ', 1. III, κβ', 39. Ἐπὶ τῶ ἀγαθῷ ἄξιον θαρρῆναι, καὶ ἐπαίρεσθαι, II, ια', 20, 22. III, ζ', 7. Τῆ (ἐν) τοῦ ἀγαθοῦ κατηγορίᾳ ὁ ἔπαινος, κγ', 24. Οὐσία ἀγαθοῦ, I, κδ', 1. II, η', 9. Τὸ ἀγαθὸν ποιά προαίρεσις φαντασιῶν, I, η', 16, — ἐν προαιρέσει, καὶ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν, κβ', 11, κε', 1, λ', 4. Ἀγαθά, αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ μετέχοντα τῶν ἀρετῶν, II, θ', 15, ιδ', 13. Ἴνα μηδενὸς τῶν ἰδίων ἀγαθῶν δύνηται τυγχάνειν, ἂν μὴ τι εἰς τὸ κοινὸν ὠφέλιμον προσφέρη-

ται, I, ιε', 13 (σελ. 317). Τίς ὕλη τοῦ ἀγαθοῦ [ἀνδρὸς], III, γ', 1. Εἰ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου τὸ ἀγαθὸν ἕτερόν ἐστιν κ. τ. λ. 6. Ἀγαθὸν ἢ ἐπιστήμη, κ', 3.

ἈΓΑΜΕΜΝΩΝ, I, κβ', 5, κε', 10. II, κδ', 21, 24. III, κβ', 7, 30 κ. τ. λ. IV, β', 10.

Ἀγαπητὸν, IV, ιε', 19.

Ἀγγαιρία (ἡ), IV, α', 79.

Ἄγγελος ἀπὸ τοῦ Διὸς, III, κβ', 23, 69. Κύριε ἄγγελε, 38.

Ἀγειν τὴν τελευταίαν ἡμέραν, II, κγ', 21. Ἀχθείσης τῆς θεωρίας, I, κε', 27. Εἰς αἴσθησιν ἄξων τοῦ κακοῦ, II, ιη', 8. Ἄγει ἐφ' ἑαυτὸν III, κγ', 27. Πιθανά

πρὸς τὸ ἀγαγεῖν, ζ', 22. Ἄγωμεν ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον, κβ', 55.

Ἄγε, I, β', 25. Ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ, II, κγ', 42. III, κβ', 95.

IV, α', 131, δ', 34 (σελ. 364).

Ἄγε [παρακελευσματικόν], IV, δ', 8.

Ἀγένεια, καὶ Ἀγένεια, I, ε', 39,

42. **III**, κς', 38. Ἀγεννής, καὶ Ἀγενής, **I**, γ', 1, 4, ς', 10. **IV**, α', 10. Ἀγεννέστερος ἢ Ἀγενέστερος, **III**, κς', 1.
- Ἀγκίστροφ (οὐκ ἔστι τυρὸν) λαθεῖν, **III**, ς', 9.
- Ἀγνείας (ἄνευ) ἐξαγγέλλειν τὰ μυσήρια, **III**, κά', 16.
- Ἄγνοια. Ζ. Ἀμαθία, καὶ Ἀμαρτάνειν.
- Ἀγνωμονεῖν, **IV**, α', 122. Ἀγνωμόνας, **IV**, ιά', 16. Ἀγνώμων. Ἐκεῖνό γε ἄνισον καὶ ἄγνωμον, **I**, ιά', 24. Υἱὸς ἀγνώμων, **IV**, ε', 33.
- Ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ, Ζ. Ἄγειν.
- Ἀγράμματος, **II**, ιδ', 15. Ἀγραμμάτως, **II**, ς', 10.
- Ἀγρίδιον, **II**, β', 17. **III**, ε', 3. **IV**, α', 111. **IV**, ε', 15.
- ἈΓΡΙΠΠΙΝΟΣ, **I**, α', 28, β', 12 (σελ. 300).
- Ἄγροικα (παῦτα μωρὰ καὶ), **II**, κγ', 33.
- Ἀγύμναστος περὶ τὴν χρῆσιν, **II**, ιβ', 1. — ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, **IV**, ιβ', 13. Ὑπολήψεις ἀγύμναστοι, **IV**, ς', 14.
- Ἀγύρτης, **IV**, η', 4.
- Ἀγωγός, **II**, ιδ', 3. **III**, κβ', 89.
- Ἀγῶνα μέγιστον ἀγωνιζομένοις, **III**, κέ', 2. — ψυχρὸν καὶ ἀταλαίπωρον, **III**, κβ', 51. Ἀγωνία, (ἡ), **II**, ιγ', 10. Ἀγωνίαν, **II**, ις', 5. κβ', 12. **III**, β', 9, 14. **IV**, ε', 3, 28. Περί αὐ-
- τοῦ ἠγωνίασε, **III**, κγ', 37. **IV**, ε', 3. Μὴ ἀγωνιᾶν ὑπὲρ μηδενός, **IV**, ε', 22. Ἀγωνιώσει μὴ ἐξυβρίση, η', 38. ς', 10. ε', 4. Οὐκ ἀγωνιῶ τί φρονήσει, **III**, ς', 18. Ἰππεὺς πρὸς πεζὸν ἀγωνιᾶς; **II**, ιγ', 22. Ἀγωνοθέτης, **III**, α', 34.
- Ἀδαμάντινον (ποῖον σῶμα οὕτως), **IV**, ε', 26.
- Ἄδειν, **I**, ις', 19.
- Ἄδέξιος, **IV**, β', 2.
- Ἀδήλου (διακριτικὸς τοῦ) . . . **I**, ζ', 8. Πρὸς τὰ ἀθλητὰ ἐπέχειν, κη', 2. ζ', 5. ιη', 1. Ὄπου κλίνει, ἀθλητὸν ἔχει, **II**, ιε', 20.
- Ἄδης (οὐδεὶς), πάντα θεῶν μεσᾶ, **III**, ιγ', 15. Καταβῆναι εἰς ᾄδου, **II**, ς', 18.
- Ἀδιάκριτος, **I**, ις', 12. **II**, κ', 29.
- Ἀδιανότητον, **II**, κ', 18. **III**, ζ', 6.
- Ἀδιάρθρωτος πρόληψις, **IV**, η', 10. — λόγος, **I**, ις', 1.
- Ἄδιαφορεῖν, **II**, ς', 2. Τὸ ἀδιαφορητικόν, α', 14. Ἀδιαφορία, **II**, ε', 20. Ἀδιάφορος. Ἀδιάφορα ταῦτα, καὶ οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς; **I**, ς', 13. Περί τὰ ἀδιάφορα ἐσπευσμένως ἔχων, κ', 12. Τίνα ἐστὶν ἀδιάφορα, λ', 2. Τὰ μὲν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακὰ, τὰ δὲ ἀδιάφορα, **II**, ς', 15. Ἀδιάφορα δέ, τὰ μεταξὺ τούτων [τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν], ις', 13. Αἱ ὕλοι ἀδιάφοροι, ἡ δὲ χρῆσις οὐκ

- ἀδιάφορος, ε', 1. Αἱ ψῆφοι, οἱ κύβοι ἀδιάφοροι, 3.
- ἌΔΜΗΤΟΣ, Π, κβ', 11. ΠΙ, κ, 7.
- Ἀδοκίμαστος φαντασία, Ι, κ', 7.
- Ἀδόκιμος, ΙV, ε', 17.
- Ἀδολεσχεῖν, Ι, κε', 16.
- Ἀδοξία, Ι, λ', 2. Π, α', 10, 35. ιθ', 18. — ψόφος ἐστὶ μαινομένων ἀνθρώπων, Ι, κδ', 6.
- Ἀδούλευτος, Π, ε', 1 (σελ. 342).
- Ἀδρανεῖς (οἱ Ἕλληνες) εἰσι, ΠΙ, ζ', 13.
- Ἀδρίαν (ὅταν διαπλέγῃ τὸν) Π, ς', 20.
- Ἀδύνατον (ἐπ') ἀπαχθῆναι, Ι, ζ', 25. Δυνατῶ ἀδύνατον μὴ ἀκαλουθεῖν, Π, ιθ', 1.
- Ἀδωνιακός. Ζ. Κῆπος.
- Ἀεροβατεῖν, ΙV, ια', 20.
- Ἀξήμιος ἀπήλθες, ΠΙ, κε', 8.
- Ἀηδῆς (ἰδεῖν οὐκ), Π, ιδ', 4. Γίνεται τινα ἀηδῆ... ἐν τῷ βίῳ, Ι, ς', 26. Ἀηδία, ιβ', 21. Ἀηδῶς (οὐκ) ὄψεται, ΙV, α', 109.
- Ἀηδῶν, Ι, ις', 20.
- Ἀήττητος ὁ σπουδαῖος, ΠΙ, ς', 5. — ὃν οὐκ ἐξίστησιν οὐδὲν τῶν ἀπροαιρέτων, Ι, ιη', 21. Οὐ γὰρ ὡς ὄνον ἀήττητον εἶναι δεῖ, 20.
- Ἀθετεῖν, Π, ιβ', 11.
- ἈΘΗΝἈ, Π, η', 18, 20, ιθ', 26. ΠΙ, ιγ', 4.
- ἈΘῆΝΑΙ πόλις, Ι, κς', 19. Π, ις', 32, 36. ΠΙ, κδ', 14, 40, 54, 66, 72, 75, 100, 109. ΙV, δ', 36. Ἀθηναῖοι, Ι, ς', 2, κς', 16. Π, κ', 26. κβ', 22. ΠΙ, ζ', 19, 52, 84. κδ', 73. ΙV, α', 30, 157, 164.
- Ἀθλεῖν (ἔρχου ἐπὶ τὸ), ΠΙ, ιε', 5. Εἰ νομίμως ἤθλησας, ε', 8. Οἱ ἀθλοῦντες, κγ', 2. Σῶμα ὑγιαίνον, ἀθλοῦν, Π, ιε', 2. Ἰπὸ τοῦ Διὸς ἀθλούμενος, ΠΙ, κβ', 57, (σελ. 389). Ἀθλητής. Ι, ιη', 21. ΙV, δ', 11. — κινδυνεύων ἀποθανεῖν, εἰ μὴ ἀπεκόπη τὸ αἰδοῖον, β', 25. Εἰ ἀθλητῆ διελεγόμην, δ', 13. ΠΙ, κα'. 3. Τοῦτου τοῦ πράγματος ἀθλητής, Π, ις', 29. — ἀξιόμικος, ΙV, δ', 30. Ἀθλητὰς παίζειν, ΠΙ, ιε', 5. Τί ὠφελεῖ τὸν ἀθλητὴν ὁ προγυμναζόμενος; ΠΙ, κ', 9. Ἀθλητῶν ὄλεθρον, ΠΙ, κβ', 58. Ὡς κακὸς ἀθλητής, κε', 5. Ἀθλον (μεῖζον) ΙV, ε', 10 (σελ. 429).
- Ἀθῶν ἀπαλλάττεσθαι, ΠΙ, κδ', 41.
- ΑἶΑΣ, Π, ς', 22. κδ', 25.
- Αἰγύπτιοι, Ι, ια', 12. κβ', 4. Π, ς', 20, ια', 15.
- Αἰδήμων. Τηρεῖν τὸν πιστὸν, τὸν αἰδήμονα, Π, κβ', 20. — ἀπολύειν, Ι, κη', 23. Π, δ', 2. ε', 18. Τὸ αἰδήμον, Ι, κε', 4. κη', 21. Π, α', 11. ε', 22. ΙV, ε',

21. ιβ', 6. Αιδώς (ἡ), II, κβ', 30. Πρὸς πίστιν γεγονέναι καὶ πρὸς αἰδῶ, I, γ', 4. Εὐκοσμία, αἰδώς, IV, γ', 9. Πῶς ἡ αἰδώς μωρία ἐστὶ, II, κ', 25.
- Αἱματίου (ξίστης), I, ρ', 33.
- ΑἰΟΛΟΣ, I, α', 16, III, κβ', 78.
- Αἰρεῖν τὰ ψευδῆ, I, ζ', 5. — τὸν φόβον τοῦ θανάτου, II, ιη', 30. — τὰ περιόδια, α', 31. — ὑπὲρ ἀμφοτέρας, III, κ', 10. — ἔξω, — ἐκ τοῦ μέσου, γ', 15. — τὴν ὄρεξιν, I, δ', 1. III, κβ', 13. IV, δ', 33. — τὴν ἐκκλησίαν, 37. Ἄρον τί ποτ' ἐκείνο, III, α', 31.
- Αἰρεῖσι (Ὁ λόγος), I, κθ', 28, II, β', 20. III, κδ', 44, 58. Αἰρεῖσθαι φίλον, II, κβ', 8. — τὸ συμφέρον, I, κη', 6. — τὰ ἕτερα παρὰ τὰ ἕτερα, II, κγ', 35. — ἀποδυσήσκειν, I, ρ', 24. Ἡρημένος, II, ρ', 20. Αἰρεσις, II, ιθ', 20. Αἰρετόν (τὸ ἀγαθόν) ἐστὶ, I, κβ', 1. Αἰρετώτερόν (θάνατος) ἐστὶ, β', 15.
- Αἰσθάνεσθαι, IV, α', 172.
- Αἰσθησις πῶς γίνεται, I, κζ', 17. Αἰσθησιν (εἰς) ἄγειν τοῦ κκοῦ, II, ιη', 8. Αἰσθητικῶς κινεῖσθαι ἀπὸ μυρίων πραγμάτων, I, ιθ', 7. Αἰσθητός. Σχεδὸν αἰσθητὴν παρέχειν τὴν ἀπόδειξιν, II, ιζ', 16.
- Αἰσχρολόγον (τὸ), IV, δ', 46.
- Αἰσχροῦς, ἀποσῆση, III, ιε', 1.
- Αἰτεῖν, III, κβ', 10.
- Αἰτιᾶσθαι. Μηδένα αἰτιώμενος, II, κγ', 42.
- Αἰῶν (οὐ γάρ εἰμι), ἀλλ' ἀνθρώπος, II, ε', 13, (σελ. 337). Ὅλω τῷ αἰῶνι, η', 20.
- Ἀκαδημαῖκοι, I, ε'. II, κ'. I, κζ', 2, 15. — ἀταλαίπωροι, II, κ', 20, 21—29.
- Ἀκαθαρσία ψυχῆς δόγματα πονηρά, IV, ια', 5, 8. Ἀκαθαρτος καὶ ῥυπαρός, 7. III, α', 44.
- Ἀκαιρος. Ἀκαιρότερος, II, ιθ', 10.
- Ἀκατάληκτον (ἄπειρον καὶ), I, ιζ', 3.
- Ἀκατάληπτοι φημισαίαι, IV, δ', 13.
- Ἀκατάλληλος ἐφαρμογή, II, ια', 8. Ἀκατάλληλοι λήψεις καὶ δόσεις, ρ', 12.
- Ἀκατάπληκτος, II, η', 23. IV, δ', 10.
- Ἀκατασασίας (οὐδὲν ἄλλο παραχῆς ἢ) αἰτιῶν ἐς ἡ δόγμα, III, ιθ', 3. Ἀκατασατεῖν, II, α', 12.
- Ἀκαταφρόνητος, I, ρ', 7.
- Ἀκήρατοι (φύσει), IV, ια', 3.
- Ἀκίνητοι ὑπὸ λόγου, II, κγ', 10.
- Ἀκοινώνητον (οὕτως οὐκέτι) γίνεται τὸ πάντα αὐτοῦ ἔνεκα ποιεῖν, I, ιθ', 14. Ὅτι δοκεῖ σοι ταῦτα τὰ ἀκοινώνητα, II, κ', 16. Ἄφιλον ἢ ἀκοινώνητον, IV, ς', 35.
- Ἀκόλαστος (τίς θέλει ζῆν ἄδικος

- ὄν); IV, α', 2. III, α', 8. IV, ς', 18. Ἀκολαστότατος, III, α', 14.
- Ἀκολουθεῖν. Οἰμώζων καὶ ζένων ἀκολουθήσεις τῷ ἰσχυροτέρῳ, II, ις', 47. Τί τίνι ἀκολουθεῖ, κδ', 14. I, ζ', 10. Ἀκόλουθον τῇ τοιαύτῃ ἀγεννηία, ς', 59. — τοῖς δοθεῖσι, ζ', 9. — τισὶν, 10. Σκόπει τὰ καθηγούμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα, III, ιέ, 1. Ἀκόλουθος τῷ θεῷ, IV, ζ', 20. Ἀκολουθῶς τῇ ἐκάστου φύσει, I, ς', 15.
- Ἀκοσμεῖν, III, κβ', 97. Ἀκόσμου (ἔξ) κόσμος, IV, ς', 17.
- Ἀκούειν (ἔστι τις ἐμπειρία καὶ τοῦ), II, κδ', 5. Ἐμπειρώς ἀκούειν, 4. Βασιλικὸν, πράττειν μὲν εὖ, κακῶς δ' ἀκούειν, IV, ς', 20. Οὐδ' ἀκοῦσαι λόγων δυνάμεθα, III, β', 3. Τοῦ ἀλείπτου ἤκουσας, ι', 8. Ὁ τῶν φιλοσόφων ἀκουσόμενος, II, κδ', 10. III, κγ', 35. Ἀκούσματα (τά), τὰ ἀναγνώσματα, κς', 39. Ἀκουσικός λόγος, α', 13. — λόγων, κγ', 14. Ἀκουσικὴ δύναμις, II, κγ', 2.
- Ἀκρατῆ (κἂν) που παρομολογῆ τις αὐτὸν, II, κἀ, 7.
- Ἀκριβοῦσι τὰ περιπατητικά, II, ιθ', 22. Ἠκρίβωται ταῦτα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ιβ', 1.
- Ἀκριτον (τοῦ φαύλου τὸ ἡγεμονικὸν ἔστιν), II, κβ', 25.
- Ἀκρόασιν (ἐπ') παρακαλεῖν, III, κγ', 27. Ἀκρόασις φιλοσόφου, 38. Ἀκροατήριον. Ἴνα τρέχωμεν εἰς τὸ ἀκροατήριόν σου, κγ', 8.
- Ἀκρόπολις, II, ις', 32. III, κδ', 73. Πῶς οὖν ἀκρόπολις καταλύεται; . . . μῆτι τὴν ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιν κ. τ. λ.; IV, α', 86.
- Ἀκτῆμων (ἄπολις) ἄοικος, III, κβ', 47.
- Ἄκυρον ποιεῖν, IV, ἡ, 32.
- Ἀκώλυτον (τοῦτο τὸ πρᾶγμα) φύσει μόνον, II, ιθ', 32. Z. καὶ I, α', 31. ις', 2. Δέδωκέ σοι τὰ μὲν σὰ ἀκώλυτα, I, κέ, 3. III, κδ', 3. Σὸν ἔργον ἀκώλυτον, IV, α', 73, 75. Ἐμοὶ μόνον μέλει . . . τῶν ἀκωλύτων, κ. τ. λ., IV, ιγ', 24. Ἐλευθέραν, ἀκώλυτον προαίρεσιν, I, δ', 18. ις', 21, 23. Τὰ προαιρετικά... ἀκώλυτα, IV, α', 100. Χρήσιν τῶν φαντασιῶν ἀκώλυτον, III, κδ', 69. Θαρρῆειν τῷ πισθῷ, τῷ ἀκαλύτῳ, κς', 24. Ἐκείνο τὸ ἀκώλυτον, τὸ διδόμενον, IV, ι, 13. Πῶς οἷόν τε ἰσχυρότερα εἶναι τοῦ ἀκωλύτου, τὰ κωλυόμενα, II, κγ', 18. I, ς', 40. III, γ', 10. κβ', 43. IV, α', 81. ε', 34. ς', 23. Τὸν κόσμον ὅλον μὲν ἀκώλυτον καὶ αὐτοτελῆ πεποίηκεν ὁ θεός, ζ', 5. Ἐπιβολὴν ἔχω ἀποτελεῖσαι ὑμᾶς ἀκω-

- λύτους, κ. τ. λ. II, ιθ' 29. Κατασκευάσαι σαυτὸν ... ἀκώλυτον, κ. τ. λ. κγ', 42. Σὺ γάρ με ἀκώλυτον ἐποίησας ἐν ταῖς ἑμοῖς, III, κδ', 97. Τίς ἀκώλυτος; Ὁ μηδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενος, IV, α', 129. Ζ. καὶ I, 69. δ', 22. III, κς', 35. Αὐτόνομα καὶ ἀκώλυτα, IV, α', 27. Ἀκωλύτως ἀνασρέφουσαι, III, ιε', 4.
- Ἄκων. Πάντας ἄκοντας ἀμαρτάνειν, I, ις', 14. Πᾶσα ψυχὴ ἄκουσα σέρεται τῆς ἀληθείας, κή, 4. II, κβ', 36.
- Ἄλαξονεύου (μὴ), μηδὲ φιλόσοφος εἶναι ἀξίου, II, ιγ', 23.
- Ἄλαλύκτημα, III, κβ', 30.
- Ἄλειπτης. Τὸ σῶμα, ὕλη ἱατροῦ καὶ ἀλείπτου, III, γ', 1. Ὁ ἀλείπτης καλῶς ποιῶν λέγει, κ', 10.— ἐπιστᾶς λέγει, κ. τ. λ. κς', 22. Εἰ τοῦ ἀλείπτου ἤκουσας, ι', 8. Ὁ Θεὸς σε, ὡς ἀλείπτου, τραχεῖ νεανίσκῳ συμβέβληκε, I, κδ', 1. Τὸ σῶμα ἐπιτρέψαι εἰς ἐπιμέλειαν ἐμπείρω ἀλειπτικῆς ἢ ἱατρικῆς, II, ιε', 19. Ἀλείφουσαι παρά τινι, I, β', 26.
- Ἄλεκτροῦν γενναῖος, ἢ ἀγεννῆς, II, β', 13. Ἄλεκτρούνα ... μηχανήματα καὶ κατακοπέντα ... ἀπλήγα ἠπτηθέντα, IV, α', 124.
- ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ἀδελφὸς Ἐκτορος, I, κή, 12, 22. II, ιθ', 7. κβ', 23.
- ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (ὁ μέγας), II, ιγ', 24, κβ', 17. III, κβ', 92, κδ', 70.
- Ἀλήθειαν (τηρῆσαι τὴν), I, κς', 20. Λέγε οὖν τὰς ἀληθείας, IV, α', 146. Ταῖς ἀληθείαις, 135.— πατήρ, I, ε', 40. Ἀληθῆς. Τὸ παρεληλυθὸς ἀληθές, II, ιθ', 1.
- Ἀλήστουτος (πῶς) παρέλθῃ; IV, α', 93.
- ἌΛΚΗΣΤΙΣ, II, κβ', 11. (σελ. 360).
- ἌΔΙΚΙΒΙΑΔΗΣ, II, κή, 22, III, α', 42.
- Ἄλλά. Ζ. Ἄλλος.
- Ἄλλάσσεισθαι. Αὐτ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι οὐδέν, II, ι', 13.— τὴν ἀτεκνίαν, III, κβ', 79.
- Ἄλλοκατα (δόγματα), I, ιθ', 16.
- Ἄλλος δι' ἄλλον οὐ δυστυχεῖ, I, ε', 34. Ἄλλω τούτων ἐμέλησεν, III, α', 43. Ἄλλος γὰρ αὐτὸν ἀναγκάζει, γ', 13. Ἄλλος τοιοῦτος, κβ', 63.— Κράτης, 76. Μὴ τι πρὸς ἄλλα ἐχρησάμην ταῖς, κ. τ. λ.; ε', 8. Ἄλλο γάρ ἐσι, κ. τ. λ., II, ε', 18. Ὅλον ἄλλο ἐσί, III, κγ', 18 (σελ. 395). Οὐδέν ἄλλο ἢ ἐξηγηταί, II, ε', 14. Ἄλλά [σύνδεσμος]. Οὔτε ἄλλο τι ... ἀλλά, I, ια', 33. Ἄλλως, II, η', 7. ιθ', 4. Οὐδ' ἐγγύην ἄλλως σφραγίζεται, ιγ', 7. Μὴ ἄλλως παύ-

- ση τι, μὴ ἄλλως φάγη, ἡ, 15.
 Εἰ ἐχρῶ τῇ σφύρα ἄλλως, ἱ, 13. Τίνα ἄλλως αὐτοῖς πάρεσιν, I, ἡ, 14. Τὸ μὴ σὸν ἔργον ... ὁ ἄλλως ἀπήντηκέ σοι, III, κς', 8.
- Ἀλλότρια (ἀναγκασά, δοῦλα), II, ἱ, 1.
- Ἀλογίως (μὴ) κατὰ ταῦτα ἀνασρέφεσθαι, III, ἱ, 16. I, κθ', 29. Μηδέν ἀλογίως, IV, δ', 16.
- Ἀλούτησον, III, κβ', 73.
- Ἀλτήρ. Ἴδε μου τοὺς ἀλτήρας, I, δ', 13 (σελ. 304). Οἱ ἀλτήρες ... τισὶν ἄχρηστοι, τισὶ ἄλλιν χρήσιμοι, II, κά, 20, Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἀλτήρες, IV, δ', 12.
- Ἀλύειν, III, ς', 20 (σελ. 377).
- Ἄλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον, IV, ς', 16. Ἀλύπως, ἀφόβως, ἀταράχως διεξάγειν, II, ιδ', 8.
- Ἀλώπεκες (οἱ πλείους δ' ἡμῶν), I, γ', 7. Ἐν σχολῇ λέοντες, ἔξω δ' ἀλώπεκες. IV, ἐ, 37.
- Ἀμαθία. Ὅπου δ' ἄγνοια, ἐκεῖ καὶ ἀμαθία καὶ ἡ περὶ τὰ ἀναγκαῖα ἀπαίδευσις, I, ιά, 14.
- Ἀμαρτάνειν. Αἴτιον τοῦ ἀμαρτάνειν ἡ ἄγνοια, I, κς', 6. Ἀμαρτήματα. Τί τὸ ἴδιον τοῦ ἀμαρτήματος, II, κς'.
- Ἀμβολισργός, II, ιη', 32.
- Ἀμέλγειν. Παρέχειν σοι ἀμελχθησομένους ἑαυτοὺς, II, κ', 12.
- Ἀμέλει, II, ιη' 8.
- Ἀμελέτητος, I, λ', 5. Ἀμελετήτως (ὅπου) ἔχεις, II, ις', 4. Ἀμελετησία, 21. IV, ἡ 14.
- Ἀμεταπτωσία (οὐδὲν ἄλλο σοι λείπει, ἢ) III, β', 8. Περὶ τὸν τόπον, τὸν τῆς ἀμεταπτωσίας, κς', 14. Ἀμετάπτωτα (ἵνα) σχῆς τίνα; 14.
- Ἀμήχανον, IV, ιβ', 19.
- Ἀμίδα παρακρατεῖν, I, β', 8 (σελ. 300-301).
- Ἀμνήμων, II, κγ', 5.
- Ἀμόλυντος, IV, ιά, 8.
- Ἄμουσος, III, ιθ', 6.
- Ἀμπελικῶς (πῶς γὰρ δύναται ἄμπελος μὴ κινεῖσθαι; II, κ', 18. Ἄμπελος (ἢ) μὴ τι λέγει τῷ γεωργῷ, Ἐπιμελοῦ μου; κθ', 17. Πότε ἄμπελος πράττει κακῶς; IV, α, 121.
- ἈΜΦΙΑΡΑΟΣ, II, κβ' 32.
- Ἀμφίβολον (ἂν τι κατ') ῥωνὴν εἶπω, I, ις' 5.
- Ἀμφιθεάτρον. Πῶς θεωρήσω καλῶς ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ, I, κέ, 27.
- Ἀμφισβητεῖν. Τὸ ἀμφισβητούμενον ἡμῖν, I, ιά, 6.
- Ἀμφοτέρας (ἄρον ὑπέρ), III, κ', 10.
- Ἄν. Πῶς ἂν εὖροι ὁ καλός, I, ζ', 1. Οὐδὲ γὰρ ἂν πρέποι, III, κγ', 25. Πῶς ἂν δοκεῖς τοὺς πειρατάς ἐκολάκευεν; κθ', 73. Τὸ σωματέον ἂν σου, ...

- ἐποίησα ἄν ἐλεύθερον, I, α', 10. Ἄν δὲ κ. τ. λ. κδ', 14.
- Ἀναβαίνειν. Πῶς οὐ ἀναβαίνεις νῦν, I, κθ', 45. Ἄλλο οὐδὲν ἀναβάς σπουδάσει, ι', 2. Οὐδεὶς τολμήσει ἀναβῆναι, III, ζ', 13. Τί ἀναβαίνεις; II, β', 19 (σελ. 336).
- Ἀναβάλλεσθαι, II, ιά', 5. — τὴν προσοχὴν, IV, ιβ', 2. Μὴ πάλιν ἀναβαλῆ εἰς τὴν τρίτην, 21 (σελ. 354).
- Ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν II, ιζ', 29. — πρὸς τὸν θεὸν, ις', 42.
- Ἀνάγεσθαι ἀπὸ λιμένος, III, κά', 12.
- Ἀναγινώσκειν. Σήμερον ἀνέγνων στίχους τοσοῦσδε, IV, δ', 17. Γνωθὶ πῶς αὐτὴν ἀνέγνωκα, I, δ', 14. Πῶς ὁ δεῖνα ἀναγνώ, ι', 8. Ἀναγινώσκοντος δὲ τοῦς ὑποθετικούς, κς', 1. Ἴδε καὶ II, α', 30. κγ', 1.
- Ἀναγκαστὸς (κωλυτὸς καὶ) II, ε', 8. IV, δ', 33. I, ιζ', 27. Κωλυτὰ, ἀναγκαστὰ, δοῦλα, ἀλλότρια, II, ιέ', 1. IV, α', 78. — καὶ ἀφαιρετὰ, III, κδ', 3. Ἀναγκαστὰ, κωλυτικὰ, δυσροητικὰ, IV, α', 58.
- Ἀναγκοφαγεῖν, III, ιέ', 3.
- Ἀναγνώσματος (ἐπακούων ἐνός) II, ιθ', 1. Τὰ ἀκούσματα, τὰ ἀναγνώσματα, III, κς', 39. IV, δ', 17. Ἀναγνώστη (ὡς) αὐτῷ χρῆ, I, κς', 13.
- Ἀναδιδόναι. Τὸ βρωθὲν ἐπέφθη, ἀνεδόθη, κ. τ. λ. II, θ', 18. Ἀναδοθέντων (ἀπ' αὐτῶν) δεῖξόν τινα ἡμῖν μεταβολὴν κ. τ. λ. III, κά', 3.
- Ἀναζωγραφῶ (οὐδὲ τὰ ἐξῆς) II, ιη', 16.
- Ἀναίρω τὰς δυνάμεις ταύτας; I, ή', 15. II, κ', 6.
- Ἀναίρεισθαι τέκνα, I, κγ', 7. — σκεῦος, III, κς', 25.
- Ἀναίσθησία, I, ις', 8. Ἀναίσθητος, II, α', 33. Ὡστ' αὐτὸν ἀναίσθητον δοκεῖν τοῖς πολλοῖς, καὶ λίθον, III, κβ', 100. Οὐδεὶς οὕτως ἐστὶν ἀναίσθητος κ. τ. λ. IV, α', 50. Ἀναίσθητε τῆς σαυτοῦ φύσεως, II, ή', 14.
- Ἀναίσχυντίας (ὁ μεγάλης) καὶ ἀναίσθησίας, I, ις', 8. Πρὸς τὸν εἰς ἀναίσχυντίαν μεταβληθέντα, IV, θ'. Ἀναίσχυντου (ἐξ) αἰδήμων ἔση IV, θ', 17.
- Ἀνακαλοῦσης (τῆς σάλπιγγος), II, ς', 15.
- Ἀνακερᾶν. Μὴ... ἀνακραθῆς τι, IV, β', 1.
- Ἀνακῆρυξον αὐτὸν Νέμεα, Πύθια, κ. τ. λ. III, δ', 11.
- Ἀνακλαίεται (δυστυχῶν), IV, α', 36.
- Ἀνακλητικὸν (τὸ) σημαίνειν. I, κθ', 29. III, ιγ', 14. κδ', 101. κς', 29.
- Ἀνακόλουθα (ἄτοπα ἦν καὶ) τῇ προλήψει τοῦ σπουδαίου, I,

- ζ', 29. — καὶ Ἐπικούρω, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑμῶν δόγμασιν, III, ζ', 8. — τοῖς αὐτῶν λόγοις, I, ζ', 18.
- Ἀνακραυγάζειν, II, ιθ', 15.
- Ἀνακρίνειν αὐτὸν, I, α', 20. — τὸ δαιμόνιον, III, κβ', 53. — τοὺς ἰατροὺς, IV, α', 148.
- Ἀναλαμβάνειν πρόσωπόν τι, I, κθ', 57. — τρίβωνα, IV, ή, 15. — ἄλλα δόγματα, III, ε, 4. — ὄνομα, ἀπὸ τῆς τέχνης, οὐκ ἀπὸ τοῦ σχήματος, IV, ή, 16. — τὴν μεγίστην τέχνην ἀπὸ ὀλίγων, I, κ', 13. — τὰς τέχνας, III, κά, 3. — τὰ γεγραμμένα, II, ις', 5. — τὰς φωνάς, III, κά, 16. — τὰ θεωρήματα ψιλὰ, κά, 1. κς', 13. — τὰ τῶν φιλοσόφων, II, ιθ'. Ἀνάλαβε κάκεινα ὧν ἀπόλιςθες, III, κέ, 1. Ποία τέχνη ἀπὸ σχήματος ἀναλαμβάνεται; IV, ή, 11. Τὸν δειλὸν οὐκ ἀνελάμβανε; III, κ', 6. Ἀναλαβόντι καὶ ἀνακτησαμένῳ ἑαυτὸν, κέ, 4. Ἀναληφθῆναι λειποψυχούντα, I, ιά, 27.
- Ἀναλήθης, IV, α', 50. (σελ. 405).
- Ἀνάλωσας ὅσα οὐκ ἤθελες, IV, α', 18.
- Ἀναλογισμὸς τούτων ἀπάντων, IV, ζ', 7.
- Ἀναλύειν συλλογισμοὺς, I, κθ', 34. II, γ', 4. κά, 17. κγ', 44. III, ς', 3. κά, 10. κδ', 78. κς', 19. IV, δ', 14. ς', 12. Ἐξ ὧν συνήλθεν, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἀναλυθῆναι, IV, ζ', 15. Ἀναλυτικὸς, II, γ', 4.
- Ἀναλύειν, σελ. 377.
- Ἀναμάρτητος (ἐν ὁρμαῖς καὶ ἀφορμαῖς), I, δ', 11. ὁρμὴν ἀναμάρτητον, ιθ', 2. Ἡ τοῦ φιλοσόφου... ἐπαγγελία, ἀναμάρτητον εἶναι, IV, ή, 6. Τί οὖν; δυνατὸν ἀναμάρτητον εἶναι ἤδη; κ. τ. λ. ιβ', 19.
- Ἀναμάσσειν τοὺς τύπους τῶν ὀρωμένων, II, κγ', 3.
- Ἀναμάχου (ὅταν σε ἡ φαντασία δάκνη) τῷ λόγῳ, καταγωνίζου αὐτήν, III, κδ', 108.
- Ἀνανάγκαστος. II, ιθ', 29. κγ', 42. III, ε, 7. Ἀκόλυτον... ἀνανάγκαστον, ἀπαρκοπίστον, I, ς', 40. III, γ', 10. Τὸ προαιρετικὸν, τὴν προαίρεσιν ἔχεις ἀνανάγκαστον, I, ις', 23, 21. II, ιέ, 1. Χρῆσιν φαντασιῶν ἀνανάγκαστον (ΔΓ, ἀνανάπειστον) ἔχω κ. τ. λ. III, κδ', 69. Ἀναναγκάστως (καθεύδειν ἀπαραποδίστως καὶ III, κδ', 39.
- Ἀνανάπειστος, Ζ. Ἀνανάγκαστος.
- Ἀνανεύειν (πρὸς τὸ ψεῦδος), III, γ', 2. Ἀνανεύσαι (μία ἀρχὴ τοῦ), τὸ παθεῖν ὅτι οὐχ ὑπάρχει, I, ιή, 1. Οὐκ ἀνανεύσει, οὐκ ἐφέξει, II, κδ', 19. Ἀπὸ τοῦ

- ψεύδους ἀνανεῦσαι, κς', 3. Ἀνανευστικῶς. Τοῖς μὲν συγκαταθετικῶς κινεῖσθαι, τοῖς δὲ ἀνανευστικῶς ἢ ἐφεκτικῶς, I, ιδ', 7.
- Ἀνάπαλιν, I, ς', 4.
- Ἀναπίπτειν. Κἂν ἀναπέσης δέκα ἡμέρας, II, ιη', 3 (σελ. 350-351).
- Ἀνάπλασσε (μὴ) τὴν ἐν Ῥώμῃ διατριβὴν, III, κδ', 109.
- Ἀναπόδραστος, III, κδ', 42.
- Ἀναπόλιετὰ πεπραγμένα, IV, ς', 35.
- Ἀναπότευκτος, IV, α', 5. — ἐν ὀρέξει I, δ', 11. II, κγ', 42. Ὀρέξεις ἀναπότευκτος, ἦ, 29. III, ιβ', 5. Ἀναποτευκτότερον, IV, ς', 26.
- Ἀναπότμητος, I, α', 24.
- Ἀναρπάξειν, II, δ', 8.
- Ἀναρχία [ἀρχῆς ἔλλειψις] III, κ', 17 (σελ. 387). Τί διαφέρει ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, ἢ ἀναρχίας, IV, δ', 2. Οὐ μόνου ἀρχὴ ἀλλὰ καὶ ἀναρχία, δ', 23, 33. — Ἀναρχος [μὴ ἔχων ἀρχὴν]. Οἷόν τε καὶ πένητι, καὶ ἀνάρχω ὄντι, καὶ ἀτίμω εὐδαιμονεῖν, IV, ς', 3.
- Ἀνασκευῆ τῆς ἐπιθυμίας ἐλευθερία παρασκευάζεται, IV, α', 175.
- Ἀναστρέφεται (μὴ ἀλογίστως), III, ι', 16. — ἐν τίσι κ. τ. λ. II, α', 9. — ἐν ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει, III, ιβ', 4. Ὡς τὰ παιδιά ἀναστρα-
- φήσῃ ιε', 5 — Ἀναστροφή ἐν αὐτῇ καθήκουσα, I, ζ', 2. — ἢ ἐν τῷ βίῳ, ς', 11. — ἢ πρὸς τοὺς κοινωνοὺς, κβ', 13. Εἰ ὁ θεὸς ἐν τινι χώρῃ καὶ ἀναστροφῇ κατατάταχεν ἡμᾶς, κ. τ. λ., ς', 24.
- Ἀνατένειν [ἀσιτεῖν], II, ιζ', 9. III, κβ', 73. (σελ. 348—349).
- Ἀνάτασις [ἀσιτία] (σελ. 349).
- Ἀνατείνειν τὸν τράχηλον, II, ις', 41, ιζ', 29. Ἀνατείνασθαι. Δύνασθαι ἀνατείνεμενον . . . λέγειν τὸ τοῦ Σωκράτους, III, κβ', 26.
- Ἀνατοιχῆσω ἐπὶ τὸ ἐναντίον, III, ιβ', 7.
- Ἀνατρεπτικά (δόγματα) πόλεως, III, ζ', 20.
- Ἀναφαίνεσθαι. Ἀναφανέντων τιῶν, III, ιε', 1.
- Ἀναφαίρετος (ποῖα κτήσις), IV, ε', 26. Ἐμὰ καὶ ἀναφαίρετα, ζ', 14. ἐπὶ μόνῳ σοὶ ἔστι, καὶ ἀναφαίρετον, α' 68. Οὐκ ἀναφαίρετον, III, κδ', 86. Ὡς οὐδεὶς τῶν ἀναφαιρέτων, 84.
- Ἀναφέρειν τί ἐπί τι. — ἐπὶ μηδέν, III, κγ', 3. Ἀναφορά (ἢ μὲν τις κοινὴ ἔστιν), ἢ δ' ἴδια, 4. Οὐπω λέγω, ἂν μὴ γινῶ τὴν ἀναφοράν, IV, δ', 41.
- Ἀναφωνῶμεν (οὐχ ἵνα δι' αὐτῶν), ὡς διὰ τοῦ Παιῶν Ἄπολλον, III, ι', 4.
- Ἀναχωροῦσιν (πρὸς τίνα) ὡς ἀσ-

- φαλή; II, α', 8. Αναχωρητικόν (τό), 10.
- Ἀνδράποδον. I, δ', 14. ε', 30. ζ', 31. ς', 20. ιβ', 24. ιγ', 3. κδ', 17. κθ', 16. II, ζ', 13. ιγ', 18. κ', 3. κβ', 31. III, ι', 10. κά', 11. κς', 19. Ἀνδραποδῶδες καὶ ἠλίθιον (τὸ τῶν μὴ δυνατῶν ἐφίεσθαι), III, κδ', 21.
- Ἀνδριάς. Ζ. Ἀπαθής. Ἀνδριάντας περιλαμβάνειν, III, ιβ', 2. IV, ε', 14.
- ἈΝΔΡΟΜΆΧΗ, III, κβ', 108.
- Ἀνέγκλητος, I, κη', 10.
- Ἀνεικαιότης, III, β', 2.
- Ἀνεῖναι, III, ς', 1. Ἀνειμένως ἔχειν περὶ κ. λ. τ. I, κ', 12.
- Ἀνεκτικόν (τηρεῖν τόν), τὸν ἀφεκτικόν, II, κβ', 20. Τοῦ ἀνομοίου ἀνεκτικός, κβ', 36. Χαρακτῆρα κοινωνικόν, ἀνεκτικόν, φιλάλληλον IV, ε' 17. Ἀνεκτικόν (ἔχομεν φύσει τι ἀλλήλων) II, ι', 23. Τὸ ἀνεκτικόν γυμνάζειν, III, κ', 9. IV, δ', 18. Τὸ ἀνεκτικόν τοσοῦτον ἔχειν δεῖ τὸν Κυνικόν κ. τ. λ., III, κβ', 100. Ἀνεκτὸν (τὸ μὲν τῶν ἄλλων ἴσως), II, ιδ', 20.
- Ἀνεμπόδιστος (ἀκόλυτος καὶ), IV, α', 69. Πῶς ἀνεμπόδιστον εἶναί τι δύναται τῶν τοῦ σώματος; III, κβ', 41. Ἀνεμπόδιστος προαίρεσις, I, δ', 18. — ὀρθῆ χρησις φαντασιῶν, II, ιθ', 32. Τὰ ἐπ' ἐμοὶ ἀνεμπόδιστα, IV, α', 100.
- Ὀρμαὶ ἀνεμπόδιστοι, 1.
- Ἀνεξαπατησία, III, β', 2. Ἀνεξαπάτητος (ἀναμάρτητος), I, δ', 11. — καὶ ἀσόφιστος, ζ', 26. Διαφυλάξει τὸ ἀνεξαπάτητον, III, β', 7.
- Ἀνεξέταστον βίον μὴ ζῆν, I, κς', 18. III, ιβ', 15. Ἀνεξέταστος φαντασία, β', 5. ιβ', 15.
- Ἀνεπανόρθωτον (περιδεῖν τινα), III, α', 11.
- Ἀνεπιβούλευτος ἐλευθερία, IV, α', 172. Ἀνεπιβούλευτον ἀξίωμα, ε', 26.
- Ἀνεπιστρεπτεῖν. Εὐστάθεια τοῦ ἀνεπιστρεπτοῦντος, II, ε', 9. Ἀνεπιστρέπτως, ς', 4. Ἀνεπιστροφή, α', 14.
- Ἀνεπιτηδείῳ (ἐν) νοσήσεις, III, κς', 37.
- Ἀνέρχασθαι, I, ια', 32. II, ς', 23. III, ς', 3. — ἐπὶ σκηνὴν τραγικὴν, κβ', 26.
- Ἀνεύρετος, II, ια', 16.
- Ἀνευρίσκειν, II, ια', 17.
- Ἀνέχεσθε (φέρετε καὶ), I, ς', 27. Οὐκ ἀνέξομαι, III, α', 20. Εἰκὼν πᾶσι, παραχωρῶν, ἀνεχόμενος, ιγ', 23. Μηδ' ἀνεχόμενος ἂν τις, I, η', 10. II, α', 36. III, κς', 7. Τίς σου ἀνέξεται; I, κβ', 12. III, κδ', 33. Ἀνέχεσθαι λέγοντος, II, ζ', 4. ς', 27. — λοιδορούντων, ιβ', 14. — γυναικὸς τραχυτάτης, ι

- IV, ε', 33. — δεδεδεμένοι, I, ς', 12. — λοιδορούμενον, III, δ', 11. εβ', 10. IV, α'. 18. — ἐνοικούντες ταύτην τὴν χώραν, I, ς', 16. Πῶς ἀνέχομαι, πῶς ἀπέχομαι, IV, η', 20. Ἀνεκτικόν, δ', 18.
- Ἀνήκεστα πάσχων, III, η', 7.
- Ἀνήρ, I, β', 26. Ἐπίκουρος τὰ μὲν ἀνδρὸς πάντ' ἀπεκόψατο, II, κ', 20. Ἀνὴρ εἰμι, I, ις', 12. Ἀνὴρ εἶ, ἢ γυνή; Ἀνήρ. Ἀνδρα οὖν καλλώπιζε, III, α', 27. Τὸ μὲν ἡμισυ ἀνδρὸς, τὸ δ' ἡμισυ γυναικὸς, 31. Τί ἀπολλύει ὁ τὰ τοῦ κεναιίδου πάσχων; Τὸν ἄνδρα, II, ι', 17.
- Ἀνεκτικὸς τοῦ κατάρτου, IV, ια', 3.
- Ἀνθρωπάριον (ταλαίπωρον), I, γ', 5. Ἀταλαίπωρα ἀνθρωπάρια, κς', 55. Ἀνθρωπικά (δόγματα), IV, ε', 20. Ἔργον ἀνθρωπικόν, ι', 12. ια', 9, 36. ς', 18. Χώραν ἀποπληρῶσαι ἀνθρωπικὴν, II, δ', 5. Προθυμίαι ἀνθρωπικαί. κ', 19. Τούτου τί ἀνθρωπικώτερον ἔχω; III, ς', 19. Ἀνθρωπίνη φύσις, II, κ', 18. Συμβήσεται ἀνθρώπινα, I, ς', 30. Ἄνθρωπος ζῶον λογικόν, θνητόν, II, ς', 2. — χρηστικὸν φαντασίαις λογικῶς, III, α', 25. — φιλοθέωρον ζῶον, I, κς', 58. — θεατῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἔργων τῶν αὐτοῦ, ς', 19. — ἡμερον ζῶον, II, ι', 14. IV, α', 120. ε', 10. — κοινωτικὸς, I, κγ', 1. κη', 20. II, ι', 14. κ'. 6. — πρὸς πίστιν γέγονε, δ', 1. I, κη', 20. IV, ε', 14. — μέρος πόλεως, II, ε', 26. ι', 3. — μέρος πρὸς τὰ ὅλα, I, ιβ', 26. IV, ζ, 7. — πολίτης τοῦ κόσμου, II, ι', 3. ιε', 10, I, ς', 1. Ἄνθρωπος δακτύλῳ οὐ θείκνυται... ὡς ἄνθρωπον ἔδειξε, III, β', 12. Τρία ἐστὶ περὶ τὸν ἄνθρωπον, ψυχὴ καὶ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς, ς', 2. Φάγς ὡς ἄνθρωπος, πῆς ὡς κ. τ. λ. III, κα', 5. Ἀνθρώπου ἐπαγγελία, II, ς', 1. — προαίρεσις, ι', 1. III, α', 40. IV, ε', 11. Ἀπάλεσας τὸν ἄνθρωπον, II, ς', 3. Ἀνθρώπου φύσις, εὖ ποιεῖν, κ. τ. λ. IV, α', 122, 126. Τί γὰρ ἔχει ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ φοβερόν; 85. Ἄνθρωπε, I, α', 23. β', 33. δ', 9. ις', 26. κα', 2. κε', 27. II, δ', 3.
- Ἀνθύπατος, IV, α', 91. Κυριακὴ δὲ Καίσαρ τίς ἐστίν, ἢ ἀνθύπατος; III, κβ', 56.
- Ἀνίξ (ἵνα μὴ) τοὺς ἐντυγχάνοντας, IV, ια', 15. Ἀνιάρβάρη, I, ς', 11.
- Ἀνιέναι. Ἐπ' ἐμοὶ τὸ ἀνιέναι σε, τὸ ταπεινοῦν, III, κδ', 75. Οὐκ ἀνήσω, α', 20.
- Ἀνίκανος, IV, α', 106 (σελ. 408)

- Ἀνίκητος ἀθλητής, I, ιη', 23.
 Ἄμισος μάχη, III, ιβ', 12. Ἄμισον (ἐκείνῳ γε) καὶ ἄγνωμον, I, ια', 24. Ἀπεθεὸς καὶ ἄμισον, IV, ζ', 11. Ἄμισον εἶναι δοκεῖ, αὐτὸν μὲν κ. τ. λ. ιγ', 2, 9.
 Ἀμιστάναι. Βωμοὺς πάντες ἀνθρώποι ἀνεστάκασι, I, δ', 30. Ἀμιστάμενος (ἔωθεν), ταῦτα τηρεῖ, 20. Οὐκ ἀναστήσομαι ὅπου μὴ δεῖ, IV, γ', 9.
 Ἀμιστόρητος τούτων, I, ς', 23.
 Ἀνοίγειν. Τὴν θύραν ἤνοίξε, III, ιγ', 14. Ἡ θύρα ἤνοικται, I, ϑ', 20. κδ', 20. κέ', 18. II, α', 19. III, η', 6.
 Ἀνομοιογενής, I, κ', 2.
 Ἀνομολογία, II, κα' (σελ. 358) — καὶ ταραχή, 4. Ἀνομολογούμεναι ἐπιβολαί, ιδ', 22. (σελ. 346). Τί ἀνομολογούμενον ἢ ἀσύμφωνον, κδ', 14 (σελ. 365).
 Ἀνόσιον (κρίνω σε ἀσεβῆ καὶ), I, κθ', 50. Πότερόν ἐστιν ὅσιον τὸ χοιρείου φαγεῖν, ἢ ἀνόσιον, κβ', 4.
 Ἀνοχήν τινα ἀπὸ τούτων ἔχω, I, κθ', 62. Δούλος ἀνοχήν ἔχων ἐν Σατορνάλιοις, IV, α', 58.
 Ἀντακολουθεῖ (οὐκ) τῷ κεραιώδει τὸ ὀρικόν, II, ιβ', 9 (σελ. 344).
 Ἀνταξία, III, κβ', 79.
 Ἀντεισάγειν. Ἄλλην τινα ἀντεισάγαγε φαντασίαν, II, ιη', 25. — Εὐκείνην ἀντεισάγε, III, κδ', 110.
 Ἀντεξετάζειν, II, ιη', 21.
 Ἀντέχεις τῇ φαντασίᾳ, III, β', 8.
 Ἀντιβλέπεις (ἢ οὐδ' ὅλως); III, κδ', 76. Ἀντιβλέπειν ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τοὺς τυράννους, κς', 35. Ἀντιβλέφαι τοῖς κυρίοις, IV, α', 151.
 ἈΝΤΙΓΟΝΟΣ ὁ Γονατᾶς, II, ιγ', 14 (σελ. 345).
 Ἀντιγράφειν, (σελ. 299).
 Ἀντιδάκνειν, IV, ε', 12.
 Ἀντιδιατάξομαι αὐτῷ πρὸς τὰ ὅλα, III, κθ', 24.
 Ἀντικαταλλάξασθαι τούτων ἀπάθειαν, III, ιε', 12.
 Ἀντιλέγει (τίς); I, κς', 20. Εἴ τις ἀντιλέγοι τῷ κ. τ. λ. II, κ', 2. Οὐδ' ἐγὼ σοὶ ἀντιλέγω ὅτι οὐ γίνεται, I, ια', 6.
 ἈΝΤΙΔΟΧΟΣ, IV, ι', 31.
 ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΣ, II, ις', 40, ιθ', 2, 9. III, β', 13, κα', 7.
 Ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτριῶν, I, κδ', 11. II, ε', 8, 24. ις', 28. — τῶν δούλων, III, κβ', 102. — τινὸς τῶν ἀπροαιρέτων, II, ι', 8. — τούτων; IV, ζ', 37. — ὧν ἐκείνοι ἔχουσιν ἐξουσίαν, I, κθ', 9. — μηδενὸς, IV, ζ', 34.
 Ἀντίσπασον, κάλυsson, III, κδ', 85. Μὴ ἀντισπῶ, II, β', 12.
 ἈΝΤΙΣΘΕΝΗΣ, I, ις', 12. II, ις',

35. III, κβ', 63. κδ', 67. IV, α', 114, ε', 20.
- Ἀντιτάσσειναι πρὸς τινα, II, α', 39.
- Ἀντίτεινε (μὴ), μηδὲ γόγγυζε, IV, α', 79. Τί οὖν ἀντιτείνω; α', 101.
- Ἀντιτηρεῖν τὴν κοινωνίαν, II, κ', 14.
- Ἀντιτιθέσθαι. Ταῦτα πάντα ἀντιτιθέμεντες πρὸς τὸ ἀξιόλογον τῆς θείας, I, ε', 27. Ἀντίθετες, ὅτι σὺ ἔχεις τὸ μὴ δεῖσθαι ἀρχῆς, IV, ς', 1. Οὐκ ἀντιθήσεις, τί ἀντὶ τίνος λαμβάνεις; ι', 24. Ἀντιθήσω πρὸς τὸν Δία, III, κδ', 24.
- Ἀνύειν. Ποῦ θέλεις ἀνῦσαι; II, β', 1. Διὰ τί οὖν οὐκ ἀνύεται, ις', 30, 33.
- Ἀνυπεύθυνόν με ἀφήκαν οἱ θεοὶ, I, ιβ', 33, 35.
- Ἀνυπόδητος, IV, ια', 20.
- Ἀνυπότακτον (ἢ προαίρεσις), II, ι', 1. IV, α', 161.
- ἌΝΥΤΟΣ, I, κς', 18, II, β', 15, ε', 18, III, κγ', 21. Ζ. καὶ Μέλιτος.
- Ἄνω (κἄν) βάλῃς λίθον, III, ε', 10. Ἄνω καὶ κάτω κυλίεσθαι, κβ', 26. II, β', 25. Νῦν οὐχὶ ἄνω κάτω; IV, ε', 8. Ἄνω κάτω θρυλλεῖσθαι, III, ις', 7. — λαλεῖν, II, ις', 2. — στρέφειν τοὺς προτεινομένους λόγους, IV, ε', 15. Ἄνωτέρω (τί ἄλλο ἔχω); II, ις', 8. — τοῦ δοκεῖν. ια', 12, 16. Ἀνωτάτω (ἢ) καθαρότης, IV, ια', 5. — ἄσκησις, III, κδ', 84. Ἄνωθεν (τῆς αὐτῆς) καταβολῆς, I, ιγ', 3.
- Ἄξια (ἔστι τις) καὶ τῆς φραστικῆς δυνάμεως, II, κγ', 25. Τὴν ἀξίαν ἐκάστου λογίζεσθαι κγ', 6, — 34 — ἐκάστῳ ἀποδιδόναι, κγ', 23. III, ι', 15. Κατ' ἀξίαν, I, γ', 1. II, η', 24. III, κβ', 80. IV, β', 5. Τὰ κατ' ἀξίαν φρονεῖν, III, κα', 24. Οὐ μόνον ταῖς τῶν ἐκτὸς ἀξίαις συγχρώμεθα, ἀλλὰ καὶ τῶ κατὰ τὸ πρόσωπον, I, β', 7. Σύγκρινε ταύτας τὰς ἀξίας, κε', 17.
- Ἀξιέραστος, IV, ια', 35.
- Ἀξιόλογον (τὸ) τῆς θείας, I, ε', 27. Εἰ φανοῦμαι ἀξιόλογος, IV, ε', 17.
- Ἀξιονίκων (τῶν) τις ἀθλητῶν, IV, δ', 30.
- Ἄξιος (πόσου) εἶ σεαυτῷ; I, β', 11. Πόσου ἀξία οὔσα ἐλήλυθε; α', 4. II, κγ', 7, 9. Πλείονος ἀξιος, I, δ', 16. — οὐδενὸς ἀξιον, ιβ', 14. κγ', 45. IV, ε', 35. Γύναϊα τὰ οὐδενὸς ἀξία, III, κδ', 5, 53. Ἄξιον. Τοιούτων καὶ τηλικούτων ἡξιωμένοι, I, ιδ', 15. Ἡξιῶται δημορχίας, ις', 24. Τὸν ἀξιούοντα γράμματα συσατικά λαβεῖν,

- II, γ', 1. Μηδὲ φιλόσοφος εἶναι ἀξίου, ιγ', 23. Τί παράδοξον ἀξιοῦσιν οἱ φιλόσοφοι, α', 5. Τὸ ἀξιούμενον ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, 1. Ἀξίωμα (ποῖον) οὕτως ἀνεπιβούλευτον; IV, ε', 26. Ἀξιωματίον, II, β', 10.
- Ἀοργησίαν (πρὸς) με γυμνάζει, III, κ', 10. Ἀόργητον (τὸ), τὸ πρᾶον, 9. Ἀοργήτως ἀπολογηθῆναι, ιη', 6.
- Ἀπαγγελτικὴ δύναμις, II, κγ', 2. Ἀπάγειν, III, κγ', 22. IV, η', 23. — τῆς συναισθήσεως τῶν αὐτοῦ κακῶν, I, θ', 10. Ἀπαχθῆναι ἐπ' ἀδύνατον, ζ', 25. — εἰς οὐδὲν ἄτοπον, III, β', 17. Ἀπαχθεῖς, I, ε', 2.
- Ἀπαγορεύειν II, β', 13. Ἀπαγόρευμα, III, κδ', 98.
- Ἀπάγχεσθαι, I, β', 3. IV, α', 171. Ἀπάγχεσθαι ἀναυτὸν ἐποίησα, II, κ', 31. Οὐκ ἀπάγξη; ιε', 34.
- Ἀπάθειαν (εὐδαιμονίαν ποιεῖ ἢ ἀρετὴ, καὶ), I, δ', 3. Ἐξ ὧν... ἀπάθεια ἀπαντῆ, 28. — ἐλευθερία, ἀταραξία, εὐστάθεια, III, ιε', 12. κς', 13. IV, ς', 34. — ἀλυπία, ἀφοβία, III, β', 4. IV, γ', 7. Ἀπάθειαν ἐκπονεῖν, ὑπὲρ ἀπαθείας πονῆσαι, IV, ι', 13, 22. Ἐξ... ἄλλοτριῶν ἠρτημένῃ ἔχω τὴν ἐμὴν ἀπάθειαν, III, κδ', 24. Ἀπαθείης, I, δ', 29. — ὡς ἀνδριάς,
- III, β', 4 (σελ. 369). — ἀτάραχος, II, η', 23. III, κα', 9. IV, δ', 10. η', 27. — ἀκώλυτος, ἀνανάγκαστος, III, ε', 7. ιγ', 11. — ἐλεύθερος, IV, ς', 16. Ἀπαθείης ἔσομαι, ι', 26. Ἀπαθείς (τὸ εὐρουν καὶ) I, δ', 1.
- Ἀπαιδευσία (ἢ περὶ τὰ ἀναγκαῖα), I, ια', 14. Ἀπαιδευτος (παῖς ἐν βίῳ, ὁ), III, ιθ', 6. — καὶ ἀπειθῶν τοῖς θεοῖς διατάγμασι, IV, δ', 32. Ἡ πεπαιδευμένος ἢ ἀπαιδευτος, II, β', 13. Πᾶσα δύναμις ἐπισφαλῆς, τοῖς ἀπαιδεύτοις κ. τ. λ. I, η', 8. ιθ', 1.
- Ἀπαιτήματα (τίνα οὖν τὰ); IV, ς', 34.
- Ἀπακτὸς εἰς φυλακὴν ὢν, III, κδ', 105.
- Ἀπαλείφειν τὰ περιόδια, II, α, 31.
- Ἀπαλλάσσεσθαι τὰ ἄλλα ζῶα ἀπήλλακται τοῦ δύνασθαι κ. τ. λ. IV, ζ', 7. Ἀπήλλαγμαί πάσης ταραχῆς, η', 27. Ἀπαλλασσόμενος, III, ε'.
- Ἀπαλόν, (σελ. 373). — ἐν τῇ φωνῇ, I, ις', 12.
- Ἀπάνθρωπος, I, ιη', 7.
- Ἀπαντᾶν, I, κς', 15. II, ζ', 10. III, γ', 15. ιγ', 2. — ἐπὶ τὰ ἔργα, IV, ς', 14. — παρὰ μέλος, II, ιβ', 2. — ἐτοιμῶς καὶ παρρακειμένως, III, κβ', 90. — σοι εἰς τὰ ἔργα, IV, δ', 46. Πάντας τοὺς ἀπαντήσαντας φί-

- λους εἶναι δοκεῖς, IV, ιγ', 11. Μάχεται τοῖς ἀπαντῶσι, ή', 34. Τοῖς ἀπαντῶσι λοιδορεῖν, III, κβ', 10, 50, 82. Ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων καταγελασθῆναι, ιε', 11. ις', 11. Μὴ τόδε ἀπαντήση. μὴ τόδε, IV, ι', 1. Ὁ ἄλλως ἀπήντηκέ σοι, III, κς', 8. Ἐξ ὧν ἡ εὐροιά ἐστι, καὶ ἀπάθεια ἀπαντᾷ, I, δ', 28. Ἀπαντᾷ συναίσθησις, β', 30. Ἐνυπνος ἐτιδῶν, ἀπήντησεν, III, κβ', 92. Ἀπαξ, I, ιθ', 29. Ἀπαξίαν (μείζονα) ἔχει, I, β', 10. Ἀπαραβάτως τῷ κριθέντι ἐμμένειν, II, ιε', 1. — χρῆσθαι τῷ καυόνι, ιά, 17. Ἀπαραλόγισον (ἀκοίμητον καὶ) ἐπίτροπον, I, ιθ', 12. Ἀπαραπόδιζον (ἐλεύθερον καὶ), I, α, 10. Ποῖόν τι φαντάζεσθε... τὸ ἀπαραπόδιζον; III, κβ', 39. IV, δ', 22. — ἐν τῷ γράφειν, α, 63. Διαλέγεσθαι... συνετῶς, ἐτι δὲ ἀπταιστώσως καὶ ἀπαραποδίζως, II, ιγ', 21. — (ΔΓ, ἀπαρεμποδίζως) διαγαγεῖν, ις', 29. — ὀρέξει χρῆσθαι καὶ ἐκκλίσει, III, ιθ', 10. — τὰς σχέσεις ἀποσώζειν, κδ', 79. — τηρεῖν, IV, ή', 20. Ἀπαρεγχείρητα, ἀνυπότακτα, IV, α, 161. Ἀπαρεμποδίζον, Ἀπαρεμποδίζως. Ζ. Ἀπαραπόδιζον καὶ Ἀπαραποδίζως.
- Ἀπαρέσκειν, III, ιε', 6. Ἀπαρκεῖ, I, ε', 14 (σελ. 306), 17. ιά, 28. ις', 10. Ἐν τῶν γεγυότων ἀπῆρκει πρὸς τὸ αἰθέσθαι τῆς προνοίας, ις', 7. Ἄπαν (εἰς), I, δ', 1. εἰς ἄπαντα, II, ις', 38. Ἐξ ἄπαντός, IV, ζ', 4. Ἀπάτη. Ἐγὼ μὲν ἤθελον τὴν ἀπάτην ταύτην, κ. τ. λ. I, δ', 27. Ἡ ἐπισήμη, ἡ δόξα, ἡ ἀπάτη, II, ε', 1. Ἀπαυδᾶν. Οὐδ' ἂν ἀπαυδήσωμεν, κωλύει τις πάλιν ἀγωνίζεσθαι, III, κε', 4. * Ἀπαύριον, IV, ιβ', 20 (σελ. 432). Ἀπειθεῖα (θεομαχία καὶ), III, κδ', 24. Ἀπειθεῖν. Ὁμόσετε μὴ ἀπειθήσειν, I, ιθ', 16. Ἀπειθῶν τοῖς θεοῖς διατάγμασι, IV, δ', 32. Οὐ σοὶ ἀπειθῶν ἔξεμι, III, κδ', 101. Ἀπείρης (καὶ πάλιν), πάλιν ἔξεσιν ἀγωνίζεσθαι, III, κε', 4. Ἀπείρου (τὸν ἔμπειρον τοῦ) κρατεῖν πᾶσα ἀνάγκη, IV, α, 117. Ἀπεκλέγεσθαι. Τὸ ἡγεμονικόν, δοκιμάζον, ἐκλεγόμενον, ἀπεκλεγόμενον, IV, ζ', 40. Ἀπελεύθερος τοῦ Νέρωνος, I, α, 20. Ἀπεπτεῖν. Ἀποθανεῖν ἀπεπτουντα, IV, ε, 11. Διὰ τοῦτο ἐμοῦσιν ἢ ἀπεπτουσι, I, κς', 16. Ἀπερίπτωτος (ἐκκλησις), I, α, 31. ιθ', 2. II, ή', 29. III, ιβ', 5. Ἐν ἐκκλίσει ἔν' ἀπερίπτωτος

- ἦς, I, δ', 11. II, κγ', 42. Ἐχομεν ὄν τινα τῶν φαύλων ἀπερίπτωτον, IV, α', 5. Ἀπεριπτώτως. Ἐκκλίνουσίν σου ἀπεριπτωτότερον, IV, ε', 26.
- Ἀπερισκέπτως ἀνασρέφεισθαι, IV, ια', 16.
- Ἀπερίσπαστος, II, κά, 22. Ἀπερίσπαστον εἶναι δεῖ ὅλον πρὸς τῇ διακονίᾳ τοῦ Θεοῦ; III, κβ', 69. Ἀπερισπάζως καθῆσθαι καὶ ἀκούειν, I, κθ', 59.
- Ἀπεριζάτου (ἀνδρός), IV, α', 159. Ἀπεριζάτων γάμων, III, κβ', 76.
- Ἀπέρχεσθαι. Ἀπῆλθεν, ἀπέπεσε τῆς ἐφαρμογῆς, III, ι, 45. Ποῦ ποτ' ἀπελθόντα, III, ι, 5. Ἴδε καί, II, κ', 29.
- Ἀπευθύνειν τὰ καθήκοντα πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν σχέσεων, IV, ιβ', 16.
- Ἀπέχειν. Οὐ πανταχόθεν τὸ ἴσον ἀπέχουσι, IV, δ', 48. Ἀπέχεις ἅπαντα, III, β', 13. Τὸ γὰρ εὐδαιμονοῦν ἀπέχειν δεῖ πάντα ἂ θελεῖ, κδ', 17. Ἀπέχομαι (πῶς ἀνέχομαι, πῶς), IV, η', 20. — τῶν ἀλλοτρίων, ζ', 11. — τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ; 14. — τοῦ πράγματος, II, ιβ', 12. — ἀμαρτημάτων, κέ, 9. — κορασιδίου, ιβ', 11. — γυναικαρίου, II, ιη', 18.
- Ἀπεψία, III, κς', 5.
- Ἀπηχεῖν, II, ιε', 8.
- Ἀπιθεῖν εἰς τι, II, κδ', 29.
- Ἀπισία, III, ιδ', 8.
- Ἀπλήξ. Τὸν ἀπλήγα ἠττηθέντα, IV, α', 124.
- Ἀπλησος (τί) εἶ, IV, α', 106.
- Ἄπλοια (ἀν) ἦ, I, α', 16.
- Ἄπλοῦς ἀνθρώπος, IV, ιγ', 2.
- Τὸ ἀπλοῦν, 1. Ἀπλῶς (τῷ μὲν ὁμοίῳ) τοῦ δ' ἀνομοίου ἀνεκτικός, II, κβ', 36. Ἀπλῶς διελέχθαι, IV, ιγ', 1. Ἴδε καί, α', 12. β', 4. ια', 7, 35. κβ', 10. Πάνθ' ἀπλῶς, IV, α', 172. Ὁ ἀπλῶς, 64.
- Ἀπὸ ὀλίγων, I, κ', 13. — σχήματος, IV, η', 11. — τῆς τέχνης, 16. — ἐκάστου τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων, I, ε', 1. — τῶν ἐκτός, IV, η', 10. Ἄφ' ὧν αὐτοὶ πεινώσιν, οἶονται κάμῃ, ε', 23. Τὰ ἀπὸ τῶν τεχνῶν γινόμενα, II, ιδ', 3. Τὰ ἀπὸ τῆς μουσικῆς, 6. Τὸ δόγμα ἀφ' οὗ αὐτὸ ἐπράξαμεν, I, ια', 35. IV, η', 3. Ἄφ' οὗ ὁρμώμενος, ε', 16. Ἀπὸ τῶν μεγίστων ἐπὶ τὰ μικρότατα, III, κβ', 5 (σελ. 387). Τί ἔσαι ἀπὸ τοῦ πράγματος, IV, ιε', 17. Ἀπὸ τῆς τῶν ὄλων διατάξεως τοῦτο ἀπουέμεται, II, ι, 5.
- Ἀποβαίνῃ (ὅ,τι ἀν), II, β', 21.
- Τὸ ἀποβάν, IV, ι, 19.
- Ἀποβάλλειν γραμματικὴν, II, ι, 15. Ἀπόβαλε, οὐδὲν πρὸς σέ, III, γ', 15. Ἀποβεβλήκει πάσας τὰς τῆς δουλείας λαβὰς,

- IV, α, 152. Τὴν εἴησιν ἀποβάλλειν, II, ιζ', 39.—τὰς αἰσθήσεις, κ', 20.—τινὰ δόγματα φαῦλα, III, ε', 4.—τοὺς ἐν ἡμῖν τυράννους, IV, α, 86. Ἀποβάλλοντος (προσέκοντος καί), II, ια', 3. Ἀποβολὰς τῶν φιλτάτων, IV, α, 92.
- Ἀποβλέπειν πρὸς μόνον τὸν Θεόν, II, ις', 46.
- Ἀποβολή. Ζ. Ἀποβάλλειν.
- Ἀπογαλκτισόμεν (οὐκ) ἤδη ποῦ' ἑαυτοῦς, III, κδ', 9. Οὐδέ-λεις ἤδη ὡς τὰ παιδιά ἀπογαλκτισθῆναι, II, ις', 39.
- Ἀπογινώσκειν. Οὕτω μου ἀπέγνω; III, α, 13. Ἀπόγνωσι, ἀποσράφησι, IV, β', 8. II, ις', 41. Ἀπόγνωσις. Διὰ τὴν ἀπόγνωσιν τῶν ἄκρων, I, β', 37. Ἀπογνωστικῶς (οὐ χρήσομαι σοί), III, α, 24.
- Ἀπογράφεσθαι (Ὀλύμπια μέλλεις), III, κβ', 51.
- Ἀποδεικνύναι, I, ζ', 11. III, κς', 16.—τινὰ τινί, III, κβ', 70 (σελ. 391). Ἀποδείκνυσθαι τὰ τῶν λησῶν, II, κβ', 28. Ἀποδείξειν ἕκαστα ἀποδόντα, I, ζ', 11. Ἀποδεικτικὸς λόγος, II, κέ, 2. Ἀπόδειξις αὐτῆ μεγίστη δυσροίας, II, ις', 18. Αὐτὸν παρ' ἑμαντοῦ λαβεῖν ἀπόδειξιν, III, κδ', 112.
- Ἀποδέχεσθαι τὴν ὕλην, II, ε, 21.
- Ἀποδημεῖν, I, δ', 21.—εἰκῆ, θ', 9. III, κγ', 32. κδ', 78.—εἰς Ὀλυμπίαν, I, ς', 23. Ὅπου οὐκ ἀποδημεῖσαι χρεῖα ἐσίν, ἀλλ' ἔστιν ἤδη, ς', 24. Ἀποδημητικὸς, III, κδ', 4, 60, 105. Ἀποδημία, III, κδ', 93. IV, δ', 1.
- Ἀποδιδόναι τῷ Θεῷ ἃ δέδωκεν, IV, α, 172.—τὰ ἀλλότρια, I, α, 32.—τινὰ τοῖς συγγενέσι, III, κβ', 70.—ταῖς σχέσεσι τὰ ἴδια, IV, ι, 13.—τὰ ἔργα τὰ κατάλληλα, IV, δ', 17.
- Ἀποδιοπομπήσεις, (ἴδι ἐπὶ τὰς), II, ιή, 20.
- Ἀποδοκιμάζειν τὸ νόμισμα, III, γ'. 3. Ἀποδοκιμασικὴ δύναμις, I, α, 1.
- Ἀποδύειν, IV, ή, 40.
- Ἀποδηλύει (κάμπτει σε καί), III, κδ', 53.
- Ἀποθηριοῦσθαι τὸ λογικόν, I, ε, 9.
- Ἀποθησαυρίζειν, III, κβ', 50.
- Ἀποικονόμητον, IV, α, 44 (σελ. 405).
- Ἀποκρτερεῖν, II, ιέ, 4.
- Ἀποκαθίσασθαι. Τὸ ἡγεμονικὸν εἰς τὸ ἐξαρχῆς ἀποκατέστη, II, ιή, 8.
- Ἀποκείμενα ὀπλάρια, IV, ς', 14.
- Ἀποκεφαλίζειν, I, α, 19. IV, α, 122. Ἀποκεφαλίσω σε, I, α, 24. Ἀποκεφαλισθῆναι, I, α,

19. Ἀποκεφαλιζόμενος, IV, α', 127.
- Ἀποκλαιόμενος, μεμφόμενος, IV, α', 57. Ἀποκλύματα (γραῶν), II, ις', 39.
- Ἀποκλειόμενος, IV, α', 18.
- Ἀποκληρονόμος, III, ή, 2.
- Ἀποκλίνειν. Ποῦ ἀποκέκλιε; I, ή, 10. Ἐπὶ ταύτην ἀποκλίναντες τὴν συγγένειαν, I, γ', 3, 7.
- Ἀποκνητέον (οὐκ) τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον ἀγωνιζόμενοις, III, κέ, 2.
- Ἀποκόπτωμεν τοῦτο τὸ μέρος, I, β', 25. Οἱ ἀποκοπτόμενοι, II, κ', 19, 20.
- Ἀποκρίνεσθαι τοῖς πράγμασιν ὡς ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων, II, ις', 2. Πῶς ἀποκρίνομαι πρὸς τὰς φαντασίας, III, ις', 15. Ἀπόκριναι, ή, 2.
- Ἀπολαύειν τῶν χαλεπῶν, I, ς', 26.—τῆς ἀσδόλης, III, ις', 3.—τῆς σῆς ἀκχαρσίας, IV, ιά, 16.
- Ἀπολείπειν, I, ς', 10. κγ', 7. III, ή, 2. Ἀπολείπεσθαι. Μόνος ἀπελείφθην III, ιγ', 19. Ὅρα τί ἀπολείπεται, IV, α', 80. Τίνος ἀπολελειμμένος ποῦ ἀποκέκλιε, I, ή, 10. Ὄταν τινὸς ἀπολείπη τῶν ἐκτὸς, IV, γ', 1. Ἀπολελειμμένους τῆς πανηγύρεως, α', 109. Ἀγανακτῶ ὡς ἀπολείπομενος αὐτοῦ, δ', 5.
- Ἀπολιθωθῆ (ὄταν), I, έ, 2. Ἀπολιθώσεις διτταί, 3.
- Ἀπολις III, κβ', 45.
- Ἀπολιθαίνειν, III, κέ, 1.—τῆς ἐπαγγελίας τοῦ φιλοσόφου, IV, ή, 14.
- Ἀπολλύειν τὴν προαίρεσιν, IV, δ', 23.—τὸ λογικόν, II, ς', 4.—τὸν πατέρα, κ. τ. λ., III, ιή, 5.—τὸν υἱόν, τὸν αἰδήμονα, 6.—τὸν ἀνθρώπον, II, ς', 3. Οὐδέν ἀπολώλεκας; ι, 14. Τί ἀπολλύει ὁ τὰ τοῦ κιναιίδου πάσχων, 17. Ἀπόλλυτέμε, III, ή, 7.
- ἈΠΟΛΛΩΝ, III, α', 16. ιγ', 4.
- ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, III, ιε', 17.
- Ἀπολογήσομαι (ἐγὼ σοι)... πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. II, ις', 42.
- Ἀπολογίσασθαι (οὐκ οἶδα), I, κζ', 17.
- Ἀπολοφύρασθαι τὴν πικράν δουλείαν, IV, α', 19.
- Ἀπολύειν, ταύτης τῆς ὑπηρεσίας, I, ς', 16. — τῶν δεσποτῶν, κθ'. 63. Ἀπολείς θάττον, κ. τ. λ. IV, α', 79. Ἀπολύεσθε πρὸς αὐτὸν, I, ς', 16. Ἀπολελυμένους τῆς πανηγύρεως, IV, α', 109. Ἀπόλυτος. Ὡσπερ ἂν εἰ ἀπόλυται ἡμεν, II, έ, 24. Εἰ μὲν ὡς ἀπόλυτον σκοπεῖς 25. Οὐ γὰρ ἀπόλυτοι γίνονται οἱ εἰσχυεῖς, ς', 11. Ἐπαγγελία πολίτου ...

- περὶ μηδενὸς βουλευεσθαι ὡς ἀπόλυτον, *ι*, 4.
- Ἀπομανθάνειν, *II*, *ιζ*, 27.
- Ἀπομάσσειν. Ζ. Ἀπομύσσειν.
- Ἀπομύσσειν. Χεῖρας ἔχεις ἵνα ἀπομύσσης σεαυτὸν, *I*, *ς*', 30. Σοῦ τίς ἀνάσχοιτο; ἐκείνας ἀπομύσσοντος (ΔΓ, ἀπομάσσοντος), *IV*, *α*', 148. Ζ. καὶ *II*, *ις*', 13. *IV*, *ιά*, 32.
- Ἀπονεκρουμένης (τῆς ψυχῆς), *I*, *ε*, 4. Ἄν τὸ αἰδήμον ἀπονεκρωθῆ, 5. Τὸ αἰδήμον ἀπονεκρῶνται, *IV*, *ε*, 21. Ἀπονέκρωσις, *I*, *ε*, 4.
- Ἀπόνειμον ὀλίγον χρόνον τῷ σαυτοῦ ἡγεμονικῷ, *IV*, *ζ*', 40. Τῆς τῶν ὄλων διατάξεως τοῦτο ἀπονέμεται, *II*, *ι*, 5.
- Ἀπονενοημένως. Ζ. Ἀπονοεῖσθαι.
- Ἀπονεύειν ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, *IV*, *ι*, 2. — ἀπότινος τούτων, *ιβ*', 18. Αὐτόθεν ἀπόνευσον ἐπὶ τοῦτο, *β*', 3. — ἐπὶ ταῦτα, *ζ*', 40.
- Ἀπονοεῖσθαι. Οὐκ ἀνδρείος ἐστὶ, ἀλλ' ἀπονενοημένος, *I*, *κβ*', 3. Ἀπονενοημένον, ἰταμόν, ἀναίσχυντον, *II*, *α*', 11. Ἀπονούθητι ἤδη ὑπὲρ εὐροίας κ. τ. λ. *II*, *ις*', 41 (σελ. 348). *IV*, *β*', 8. Ἀπονενοημένως *I*, *κβ*', 3. Ἀπόνοιά (τί οὖν) ἐστὶν ἡ ἐλευθερία; *I*, *ιβ*', 10. Ὑπὸ τινος μανίας καὶ ἀπονοίας, *IV*, *ζ*', 5, *II*, 16, 41.
- Ἀπονυστάξῃς (ἄν μικρόν), *IV*, *γ*', 6. Ὡς πάλιν ἀπονυστάξαι, καὶ ἀπόλωλε, *IV*, *θ*', 16.
- Ἀπόπαθε (πάθε ἢ) ἀπὸ τοῦ ἀρτίους εἶναι τοὺς ἀστέρας, *I*, *κγ*', 3.
- Ἀποπήγνυσθαι. Ἀποπαγήση, μάλλον δ' ἀποπέπηγας ἤδη ἐν τῇ ρίζῃ, *IV*, *η*', 39.
- Ἀποπίπτοντας (πρὸς τοὺς) ὧν προέθεντο, *III*, *κέ*. Ἀπέπεσε τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προλήψεως τῇ ἐπὶ μέρους οὐσίᾳ, *IV*, *α*', 41 — 45.
- Ἀποπληρῶσαι χώραν ἀνθρωπικὴν, *II*, *δ*' 5.
- Ἀποπνίγесθαι, *II*, *ε*', 12.
- Ἀπορεῖν, *III*, *ιγ*', 7, 18. Ἀπορίαν (πρὸς τοὺς τήν) δεσδοικότητας *III*, *κς*'. Ἀπορία πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις περὶ τὰ ἐκτός γίνεται, *IV*, *ι*, 1. Ἀπορίαι, ἀποβολαὶ τῶν φιλτάτων, *IV*, *α*', 92.
- Ἀπόρρητα, *IV*, *ιγ*', 1.
- Ἀποσαλεύεσθαι (μὴ) διὰ σοφισμάτων, *III*, *κς*', 16.
- Ἀπόσμηξον τὸ σῶμα, *IV*, *ιά*, 17.
- Ἀποσοβεῖν τινα, *III*, *κβ*', 89. — ἀπὸ φιλοσοφίας, *IV*, *ιά*, 22.
- Ἀποσοφοῦν. Σὺ πῶς ποτ' ἀπεσοφώθης ἄφνω; *I*, *ιθ*', 10 (σελ. 315).
- Ἀποσπάσας (τὸ ἴδιον μέρος), *I*, *ις*', 27. Ἀπεσπασμένον οὐδέν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ οὐσίας, *κγ*', 2. Ἀπό-

- σπασον σεαυτὸν τούτων τῶν φωνῶν, κζ', 6. Ἄν μὴ δύνη τοῦ κρέως ἀποσπᾶσαι, II, δ', 8. Μὴ τι ὀδύνησιν σε ἀποσπῶμενον, IV, α', 112.
- Ἀπόστασις τῶν ἀπροαιρέτων, IV, δ', 39. — τῆς προσοχῆς, ιβ', 3.
- Ἀποστήματα (ἐκτέμνειν τὰ . . .), ἐκ τοῦ σώματος, I, ια', 35.
- Ἀποστρέφειν. Ἐάν ἐάσης ἔξω ἀποστρέφειν τὴν ἐκκλισιν, III, ιβ', 5. Ἀποστράφηθι, μηδέν σοι καὶ αὐτοῖς, IV, β', 8. Κυλικὸν ἐπαίτην πάντες ἀποστρέφονται, III, κβ', 89. Πλῦνον τὸ σῶμα, ἵνα μηδεὶς ἀποστρέφηται, IV, ια', 17. Ἀποστροφή τοῦ λόγου, γ', 4.
- Ἀποσυμβουλεύειν τῷ σοφῷ τεκνοτροφεῖν, I, κγ', 3.
- Ἀποσώζειν τὰς σχέσεις, III, κδ', 79.
- Ἀποτειχίζειν ἀκρόπολιν, IV, α', 88. (σελ. 408).
- Ἀποτελέσαι τὴν προαίρεσιν σύμφωνον τῇ φύσει, I, δ', 18. — ὑμᾶς ἀκωλύτους, II, ιθ', 29.
- Ἀποτέμνεται (τὸ λογικὸν οὐκ) αὐτοῦ, I, ε', 9.
- Ἀποτευκτικὴ ὀρεξις, III, ς', 6. κβ', 104. IV, ι', 4. — ἐκκλισις, III, κς', 14. Ἀποτευκτικῶς ὀρέγεσθαι, IV, ι', 6.
- Ἀποτρόπαιοι θεοὶ, II, ιη', 20.
- Ἀποτυγχάνειν, II, α', 35. III, ιβ', 4, κγ', 9. IV, δ' 16 — ἐν ὀρέξει, I, δ', 1. II, ιδ', 8. III, κβ', 48. — τῶν ἀγαθῶν, I, κβ', 13. κς', 6. — ὧν θέλεις, II, α', 31. — οὐ μικρῶν, IV, ι', 18. Κατορθώσεις, ἢ ἀποτεύξη; III, θ', 2. II, ις', 24. Καὶ ἀποτυχεῖν καὶ περιπεσεῖν, IV, ι', 6. Πῶς μὴτ' ἀποτύχης ποτέ, μὴτι περιπέσης, II, α', 37. Τί φοβῆ ἔτι μὴ ἀποτύχης; ις', 25.
- Ἀποτυφλοῦν τὰς αἰσθήσεις II, κ', 20. Ἀποτυφλοῦσθαι, I, ς', 42. ις', 19. ιη', 6. — τῶν περὶ αὐτοὺς κακῶν, II, κ', 37.
- Ἀποφαίνειν. Τοῦτο αἴτιον ἀποφανοῦμεν, I, ια', 36. Ἀποφαίνου μὴ εἶναι ἔλευθέρους; ἀποφαινομαι, IV, α', 52. Ὁ ἔχων ἐξουσίαν τοῦ ἀποφῆνασθαι τι περὶ σοῦ, I, κθ', 52. II, κβ', 24. Τὸ ἀποφανόμενον ὑπὲρ ἐκάστης τούτων, κγ', 7. Οἶον ἀποφαίνεις τὸ στρατεύμα, III, κδ', 32. Ἀπόφανσιν διδόναι, I, κθ', 51.
- Ἀποφάσκων (ὁ) λόγος, III, θ', 21.
- Ἀποχή, II, ιε', 5.
- Ἀποχωρεῖν τῆς πατρίδος, III, ις', 11. Τούτου ἤδη ἀποκεχωρήκαμεν, IV, α', 53.
- Ἀποψύχεται. Ἀποψυγῆ (ἵνα τὸ σῶμα) I, κθ', 16. (σελ. 328). Ἀποψυχόμενοι, IV, α', 145. Ζ καὶ Περιψύχεται.
- Ἄπρακτόν ἐστι τὸ ζῶον; I, ι', 7.
- Ἀπροαιρετος αἰτία, II, ι', 16 — δύναμις, α', 39. Τῶν ἀπρο-

- αιρέτων . . . τῶν ἐκτός, I, δ', 2, 27. IV, δ', 3. ζ', 10. Z. καὶ II, α', 4, 10. κγ', 19, III, β', 13. ή, 2, κδ', 112.
- Ἀπρόπτωτος (συγκατάθεσις), II, ή, 29.
- Ἀπροσδόκητον, III, κδ', 104.
- Ἀπροσεξία, IV, ιβ', 5.
- * Ἀπροσθετεῖν, σελ. 304.
- ἌΠΡΥΛΛΑ, IV, α', 146.
- Ἀπταιστώως διαλέγεσθαι, II, ιγ', 21.
- Ἄπτεισθαι τοῦ πράγματος, II, ις', 27. — τῶν χορδῶν, III, ις', 5. — τῶν γινομένων, κγ', 29. Μηδ' ἀνεχόμενος ἄν τις ἀπτηται αὐτοῦ, I, ή, 10. Πολέμωνος ἦψαντο οἱ λόγοι, IV, ιά, 30.
- Ἀπώλεια (ἔσωθεν γὰρ ἐστι καὶ) καὶ βοήθεια, IV, ϑ', 16.
- Ἄρα, IV, α', 3, 61, 71. Εἰ ἄρα, Z. Εἰ.
- Ἀράχνιον, IV, ιά, 32.
- Ἀργίαι (Vacances), IV, ή, 33.
- ἌΡΓΟΣ [πόλις], III, κδ', 14. κς', 31.
- Ἀργυρίδιον (ἄν) πραβάλης, I, 18, 22. Ἀργυρογνώμων, κ', 8. II, γ', 3. Ἀργυρογνωμικός, 2. Ἀργυροῦν τινα ἢ χρυσοῦν θεῶν περιφέρειν, ή, 13. Ἀργυρώματα, I, ϑ', 8. III, ζ', 29. Ἀργυρωμάτια, κς', 36. IV, ς', 4.
- Ἀρεστόν (οὐκ ἔστιν) τοῖς θεοῖς, I, ιγ', 2. Ἀρεστῶς (ἔσθαι) τοῖς θεοῖς, I, 13, 1.
- ἌΡΙΚΕΙΑ [πόλις], I, α', 30.
- Ἄριστῶν, I, α', 30. Ἄριστου (τά περί) δόγματα, III, ι, 1.
- Ἄτιστεύειν, I, κς', 8.
- ἌΡΙΣΤΕΪΔΗΣ, Μιλήσιος, IV, ϑ', 6 (σελ. 429).
- ἌΡΙΣΤΟΦΆΝΗΣ, IV, ιά, 20.
- Ἄρκει ἐκείνοις, I, ς', 14. — μαιῶν ἔχω ἐξουσίαν, IV, ι, 16, 30. Αὐτὸν ἑαυτῷ ἄρκειν, III, ιγ', 6. Ἄρκοῦν καὶ, II, ιή, 21. Ἄρκεισθαι, I, α', 13, 27.
- Ἄρμογή. Ἀπέπεσε τῆς ἐφαρμογῆς, IV, α', 45.
- Ἄρμόζεσθαι τὸ ὄργανον, III, ις', 5 — τὴν διάνοιαν πρὸς ὃ τι ἄν ἀποβαίνει, II, β', 21. — τὸ σχῆμα πρὸς τὴν τέχνην, IV, ή, 16.
- Ἄρπαστὸν, Ἀρπάσθιον, II, ε', 15, 19 (σελ. 338).
- Ἄρρώσθηματα, II, ιή, 8 (σελ. 351). Ἄρρώστος. Μελέτησόν ποτε διαγωγὴν ὡς ἄρρώστος, III, ιγ', 21.
- Ἄρτιότης (ἴγυια καὶ), I, κβ', 12.
- ἌΡΧΕΛΗΜΟΣ, II, δ', 11. ις', 40 (σελ. 337).
- Ἄρχειν, III, ε', 3. Ἄλλος φοβεῖται, μὴ οὐκ ἄρξῃ· σὺ, μὴ ἄρξης, IV, δ', 19. Φοβουμένου μὴ ἄρξαι, 20 (σελ. 415). Ποίαν ἀρχὴν μείζονα ἢς ἄρχει; III, κβ', 85. Ἄρχων ἢ ιδιώτης, κδ', 99. Οὐχ

- ἔξει τίνων ἄρξει, δ', 8. — Ἄρ-
χων ἢ ἀρχόμενος, κδ', 36.
Ἀρξώμεθα μόνον, Π, ιθ', 34.
Ἡρκεται χρεῖαν ἔχειν, ΠΙ, κβ',
16. Οἱ ἀρχόμενοι (novices),
ιγ', 20. Ἀρχή, IV, δ', 23.
Ἀρχαί, ἀναρχίαι, 33. Ὑπηρε-
τῶν τινι ἀρχῇ, ΠΙ, κδ', 36.
- * Ἀρχεφθβεύειν, σελ. 375.
- ἈΡΧΙΔΑΜΟΣ, IV, α', 156.
- Ἀρχιερεὺς, Π, κδ', 23.
- Ἀσβόλη. Ἀπολαῦσαι τῆς ἀσβόλης,
ΠΙ, ις', 3. Ἀσβολοῦσθαι. Ἡσβο-
λωμένος, ΠΙ, ις', 3 (σελ. 384).
Ἀσειστως. Ἀσφαλῶς ἔχειν καὶ ἀ-
σειστως, Π, ις', 33.
- Ἀση (ὁ ῥιπτασμός, ἦ), IV, α', 174
(σελ. 412).
- Ἀσήμως καὶ κενῶς φθεγγόμεθα τὰς
φωνάς, Π, ις', 6.
- Ἀσίτησον σήμερον, Π, ιδ', 21.
ΠΙ, ιγ', 21.
- Ἀσκειν. Ἐπὶ τοῦτο ἥσκουν, ΠΙ,
ι, 7. Ἡσκησας, ἐν ταύταις κ.
τ. λ., Π, ις', 3. Σαυτῶ ἀσ-
κῆσαι, ΠΙ, ιβ', 17. Ἄλλω
πρὸς ἄλλα μᾶλλον ἀσκητέ-
ον, ΠΙ, ιβ', 8. Ἀσκησις (ἢ
πρὸς τοῦτο), κδ', 84. Τὰς ἀσκή-
σεις οὐ δεῖ διὰ τῶν παραδόξων
ποιεῖσθαι, ιβ', 1. Ἀσκητής
(ὁ ταῖς ἀληθείαις), Π, ιη', 27.
Τίς γὰρ ἐστὶν ἀσκητής; ὁ με-
λετῶν κ. τ. λ. ΠΙ, ιβ', 8. Ἐπα-
ρίστεροι ἀσκηταί, 11. Ἀσκητικόν
τι ποιεῖν, ΠΙ, ιδ', 4. Εἶη ἄν
ἀσκητικά, ιβ', 16. Ἀντιτιθέσθαι
δεῖ τὸ ἀσκητικόν, 6.
- ἈΣΚΛΗΠΙΟΣ, IV, ἦ, 29. Ἀσκλη-
πιῶν, Π, κβ', 17.
- Ἀτόφιστος, I, ζ', 26.
- Ἀσπασαι τὸν θεῖνα, οὐ ταπεινῶς,
κ. τ. λ. Π, ς', 6. Ζητεῖ τίς ἄν
ἐξ οἴκου ἀσπάζηται, IV, ς', 31.
Τὴν παιδίαν ἀσπάζονται, ζ', 5.
Ἀσπασμοὶ καὶ ἀρχὴ τῶν ἐκτός
ἐστι, IV, δ', 3. Θόρυβος ἐν
Ῥώμῃ καὶ ἀσπασμοί, 37.
- Ἀσταφίς, ΠΙ, κδ', 91.
- Ἀστεντα βάρη, I, ς', 11 (σελ.
310).
- Ἀστόμους αὐτοὺς πεποίηκε, Π,
κδ', 26.
- Ἀστρώτω (ἐπ') πέδω καθεύδειν, I,
κδ', 7.
- Ἀστυνόμος, ΠΙ, α', 34.
- Ἀσύγχυτος ψυχὴ ἐν τοῖς ἔργοις
τοῖς αὐτῆς καὶ ἀμόλυντος, IV,
ιά, 8. Ἀσυγχύτως καὶ ἀπαρμπο-
δίστως, IV, ἦ, 20.
- Ἀσύμμετροι (τροφαί), ΠΙ, κδ',
29.
- Ἀσυμπαθῆς πρὸς τὸν λόγον, Π,
ς', 21.
- Ἀσύμφωνοι (χορδαί), ΠΙ, ις', 5.
— ὁρμαὶ τῆ φύσει, Π, ιδ', 22.
Τίτινι μάχεται, . . . ἢ ἀσύμφω-
νον, κδ', 14. Ἀσυμφώνως τῆ
φύσει, I, δ', 14.
- Ἀσύνακτα (τὰ) συναγοντες, Π, α'
3.

- Ἀσφάλεια. Ἐν ἀσφάλειᾳ διάγειν, I, 9', 7. Πᾶσά σοι ἀσφάλεια, II, β', 2. ιέ', 8. III, β', 5. ις', 9. κς', 14. Τὴν μόνην δεδομένην ἡμῖν ἀσφάλειαν, κ. τ. λ. IV, ε', 28. Ἀσφάλειαν γράφει, II, ιγ', 7. Ἀσφαλεῖς (αἱ δυνάμεις τοῖς ἀπαιδευτοῖς οὐκ), I, η', 1. Ἀσφαλές πρᾶγμα, II, ιβ', 17. — τεῖχος, IV, ε', 25. Ἀσφαλῆς ἴσθι, ι, 3. Τὸ ἀσφαλές, I, κή, 20. Ἀσφαλῶς σοι τὰ πρᾶγματα ἔχει, III, κδ', 26. κς', 14. IV, ι, 29. Ἀσφαλῶς διέρχασθαι, α', 95. — ἄπτεσθαι τοῦ ἔργου, III, κά, 12. — ἵνα μὴ τις γνῶ, ζ', 11. — πιστεῦειν τινί, IV, ιγ', 4, 6. — διαλέγεσθαι, II, ιγ', 21. — ἔχειν καὶ ἀσειστός, ις', 33. — ἐμμένητο, IV, ε', 4.
- Ἀσχημοεῖν, III, κβ', 15, 52. IV, α', 177. Ταπεινοί, ἀσχημονες, οὐθενὸς ἄξιοι, II, ις', 18.
- Ἀσχολεῖσθαι περὶ τι, III, ε', 16. Ἀσχολία, III, κβ', 71. IV, δ', 23. Ἀσχολία τις ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτέρων, I, η', 6.
- Ἀταλαίπωρα ἀνθρώπων, I, κθ', 55. Τοὺς ἀταλαίπωρους καὶ θηλοὺς, IV, α', 109. Ἀγῶνα ψυχρὸν καὶ ἀταλαίπωρον, III, κβ', 51.
- Ἀταπεινώτος καὶ ἐλεύθερος, IV, ς', 8.
- Ἀταραξία, II, β', 1, κδ', 8. I, α', 21. ιη', 28. III, ιγ', 13. ιέ', 12. κδ', 79. κς', 13. IV, ς', 34, η', 30. ι, 22. Ἀτάραχος. Φύλασσε σεαυτὸν ἀτάραχον, II, η', 23, 27. ις', 31. III, κά, 9. κγ', 18. IV, α', 84. δ', 36. ς', 8. η', 27, 31. ιά, 22. Τηρεῖν τὸ ἀτάραχον, II, ε', 2. Ἀταράχως βιώσεσθαι, I, δ', 27. Εὐσταθῶς καὶ ἀταράχως, II, ε', 7. ιδ', 8. Πότε ἀταραχώτερον ἐκάθευδες; IV, α', 47.
- Ἀτέμματα (πάντα), II, κ', 4. Ἀτελής. Ὅρεξις ἀτελεῖς, III, κβ', 61. κς', 14. IV, δ', 35. ε', 27. Ὅρεξις ἀτελής καὶ ἀποτευκτικὴ, ι, 4. — ἐπιβολή, III, κβ', 104. — συλλογισμὸς, I, η', 3.
- Ἀτερπές, II, ιδ', 4.
- Ἀτεχνίαν (τέχνην ἢ), IV, η', 1.
- Ἀτέχνω ἀρέσκειν, II, ιγ', 15.
- Ἀτημέλητον καὶ ἀθεράπευτον, III, κβ', 33. III, κβ', 33. Ρυπαρὸν καὶ ἀτημέλητον, IV, ζ', 41. Περιεώρας αὐτὸν ἀτημέλητον, IV, ιά, 17.
- Ἀτιμάω. Πατέρ' ἀτιμῆσαι, III, ιά, 5. Ἀτιμάζειν. Ἀτιμάζεις τὰς ἄλλας δυνάμεις; II, κγ', 23. Τίς ἀτιμάζει σύμβουλον εὐνοῦ; IV, ιγ', 16. Ἀτιμάζειν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 14. Ἄτονα καὶ νεκρά, III, ις', 7.

- Ἄτοια (τοῦτο οὐκ εἰσὶ τόνοι ἄλλ'), II, ιε', 4.
- Ἄτοπα (θεωρήματα), I, ζ', 29.
- Ἄνισον, ἄγνωμον, ἄτοπον, ια', 24. Εἰς οὐδὲν ἄτοπον ἀπαχθήσεται, III, β', 17. Ἀτόπως (οὐκ ἀποφῆναιτ' ἄν τις, III, α', 3.
- ἌΤΡΕΥΣ, I, κη', 32.
- Ἀττική [χώρη], II, ις', 45.
- Ἄτυχεῖν καὶ εὐτυχεῖν, I, κη', 30.
- Ἡτύχησεν, εὐτύχησε, II, ια', 5. κη', 29. Βλάπτωμι καὶ ἀτυχῶ, I, κβ', 15. Μηδέποτε ἀτυχοῦντα, II, κη', 42. IV, α', 85. γ', 11. Παρ' αὐτὸν ἀτυχεῖν, III, κδ', 2, 26, 82. Ἡτυχηκῶς, I, ς', 27.
- Ἀτύχημα. I, ς', 23. II, ι', 16.
- Πάντα... τὰ ἀτυχήματα παρά τὴν ἄγνοιαυ γεγένηται, κδ', 21.
- Ὅσα ἐν ζώοις ἀτυχήματα, I, γ', 7, 9. Ὅλοι ἀτυχήματα, II, ις', 18. Ἀτυχῆς, I, κε', 15. Ἀτυχῆ σε ποιεῖν, IV, δ', 35. Ἀτυχῆς εἰμι, ή', 25.
- Ἀτυχῆς βασιλεὺς οὐ γίνεται, κ. τ. λ. III, κβ', 34. Τί γάρ ἐστιν ἄλλο λοιδορος... ἢ ἀλώπηξ, ἢ τι ἄλλο ἀτυχεστέρον καὶ ταπεινότερον; I, γ', 8.
- Ἀτυχία (δυστυχία καὶ), I, δ', 23. — καὶ κακοδαιμονία, III, κδ', 7. Τίς ἢ ἀτυχία; II, κ', 21.
- Ἀυγή(ῆ) προσπίπτουσα τῷ ὕδατι, III, γ', 20.
- Ἀυλή. Ἄν εἰς αὐλήν πάροδος τις δίδωται, I, ι', 3. Ἀρχῆς τινος τυχεῖν ἢ προαγωγῆς ἐν τῇ αὐλῇ, IV, ιγ', 14.
- Ἀὔξειν. Ὁ ἥλιος τοὺς καρποὺς αὔξει καὶ τρέφει, III, κβ', 5. Τὴν ἔξιν ἠῤῥήσας, II, ιη', 5. Ἀυξήσει μου τὸν υἱόν, IV, ι, 32.
- Ἀὔριον, II, ιη', 14.
- Ἀυτάρ, IV, ιγ', 6 (σελ. 433).
- Ἀυτεξούσιος (ἀκόλυτος καὶ), IV, α', 62.
- Ἀυτόθεν. Λέγω αὐτῷ, αὐτόθεν πορεύεσθαι εἰς οἶκον, I, δ', 22. Λέγω σοι, ἤδη αὐτόθεν παρασκευάζου κ. τ. λ., II, β', 10. Αυτόθεν ἤδη διέλε, 14. Αυτόθεν ἀπόνευσον ἐπὶ τοῦτο, IV, β', 4. Μη αὐτόθεν ἀποφῆνη περὶ κ. τ. λ., II, κβ', 24. Ἀπὸ τῶν χειλῶν αὐτόθεν προφερόμενος, ς', 17. Ἀποδιδόναι εὐλύτως καὶ αὐτόθεν, ις', 28.
- Ἀυτόματος. Ἀπὸ ταυτομάτου, I, ς'. II.
- ΑὔΤΟΜΕΔΩΝ, IV, ι, 33.
- Ἀυτόνομα (τὰ πτηνὰ ὀρέγεται τοῦ) καὶ ἀκόλυτα εἶναι IV, α', 27.
- Αὐτός, ὅπου αὐτός ἐστι, IV, ι, 5. Ποῦ οὖν αὐτός; 25. Αὐτὰ τὰ πράγματα, II, κβ', 7. Τί ποιεῖ αὐτός; I, ις', 21. Ὑπ' αὐτοῦ, II, κ', 29. Ὀλίγα αὐτῷ ὑπη-

- ρέτουν, IV, α, 37. Λέγοντες
 αὐτοῦ, II, δ, 1. Οὕτω περὶ
 αὐτῶν διακονούμεθα, ὡς κοιλίας,
 ὡς ἔντερα, ὡς αἰδοῖα, I, ϑ',
 26. Ἐξεργαζόμενος τὸν αὐτῶν
 λόγον, ζ', 30. Βασανίσωμεν
 αὐτούς, II, ιδ', 16. Ἐξαγό-
 μεθα ἐκφέρειν πρὸς αὐτὸν τὰ
 ἑαυτῶν ἀπόρρητα, IV, ιγ', 1.
 — κἀν πλήξησέ τις, εἴπης αὐτὸς
 πρὸς αὐτὸν III, ιβ', 10. Δι
 αὐτῶν, I, ς', 10. Τοῖς αὐτῶν
 λόγοις, ζ', 18. Αὐτὸ ταῦτά γ'
 ἔδει κατασκευάζειν, I, ς', 35.
 II, κς', 7. IV, α, 110. Τήρει τὸ
 ἀγαθὸν τὸ ἑαυτοῦ, γ', 11.
 Ὅταν εἰς ἑαυτὸν ἔλθῃς, III, α,
 15. Αὐτοὶ περὶ ἑαυτῶν, I, ϑ',
 10. Δι αὐτοῦ, II, κγ', 4.
- Αὐτοτελής.** Τὸν κόσμον ὁ Θεὸς
 ἐποίησεν αὐτοτελῆ, IV, ζ', 6.
- Αὐτόχειρ,** IV, ϑ', 13.
- Ἀφαιρεῖσθαι.** Ἀφελὸς σεαυτὸν εἰς
 εὐσχημοσύνην, εἰς ἔλευθερίαν,
 IV, ϑ', 11. Ἀφαιρετά, III,
 κδ', 3 (σελ. 397).
- Ἀφειδές (τὸ),** II, α, 14. Ἀφει-
 δῶς, IV, α, 160.
- Ἀφεκτικὸν (τὸν ἀνεκτικὸν, τὸν),**
 II, κβ', 20. Τὸ ἀφεκτικὸν,
 IV, δ', 18.
- Ἀφήν (πολλήν) καταπιεῖν,** III, ιε',
 4. κβ', 52. Οἱ ἀλτῆρες, ἢ ἀφή
 κ. τ. λ. IV, δ', 12.
- Ἀφιέναι τὴν προσοχήν,** IV, ιβ',
 1. — τὴν γνώμην, 6. Θεοὶ σε
 ἐπάνω τούτων ἀφήκαν, I, ιβ',
32. Ἄφες, ἡ, 9. — ἀνθήση,
 ιε', 7 (σελ. 313). — ἴδω,
 II, ιη', 24. — ταῦτα πάντα,
 IV, δ', 36. Σὺ ἀφείς ἐκτελεῖν
 τὰ προστάγματα, III, κδ', 32.
- Ἄφιλον (τί ἔρεξα) ἢ ἀποινώητον;**
 IV, ς', 35.
- Ἄφιλόστοργος,** II, ις', 37.
- Ἄφιστάται. καὶ Ἄφιστασθαι.** Ἀπο-
 στήση I, ιβ', 24. Ἀποστήναι
 τῆς μάχης, II, κς', 3, 7. —
 ἀπὸ τῶν μαχομένων, I, ε', 3.
 — ἀπὸ παντὸς τοιούτου, III,
 ιβ', 7. — τοῦ παγκρατιάξειν,
 ι, 6. — τοῦ κακοῦ, ια', 2-
 3. — τῶν ἀμαρτημάτων, I,
 ιη', 4. — τῆς συγχωρήσεως τῶν
 λημμάτων, I, ζ', 19 Ἴδε καὶ 17.
 — τῆς ἐπιμελείας, β', 35, 37.
 — τῶν θυητῶν καὶ δούλων IV,
 ε', 28. Τί ἐκδέχη, ἵνα τις ἀπο-
 στῆ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδίου συμφέ-
 ροντος; I, ιθ', 15. Δισχυρῶς
 ἀποστήση, III, ιε', 1.
- Ἄφοβία,** II, α, 21. Ἄφοβος καὶ
 ἀτάραχος, IV, α, 84. ς', 16.
 Ἀφόβως καὶ ἀταράχως διεξάγειν,
 II, ιδ', 8.
- Ἄφοδύειν,** II, κ', 10.
- Ἄφοδος τοῦ ἡλίου,** I, ιδ', 4.
- Ἄφορᾶν,** III, κδ', 16.
- Ἀφόρητος.** Τῷ λογικῷ ζῳῳ μόνον
 ἀφόρητόν ἐστι τὸ ἄλογον, I, β', 1.
- Ἄφορμᾶν.** Πῶς ὀρμᾶς καὶ ἀφορμᾶς,
 I, δ', 14. III, ζ', 26. κβ', 31,
 43. IV, α, 71. ια', 6. Ἀφορμῆ.

Ἀπὸ τοιούτων τινῶν ἀφορμῶν,
 Π, ιθ', 1. Αἱ κοιναὶ ἀφορμαὶ,
 ΙΙΙ, ς', 8. Τὰς πρώτας ἀφορμάς,
 β', 10. ἔχειν ἀφορμάς, Ι, ς',
 37. ΙV, α', 51. Ἄς ἔλαβον
 ἀφορμάς παρὰ σοῦ, ι', 14.
 Μῆτι πρὸς ἄλλα ἐχρησάμην
 ταῖς ἀφορμαῖς ἄς ἔδωκας; ΙΙΙ,
 ε', 8. Ὁ περὶ τὰς ὀρμάς καὶ
 ἀφορμάς τόπος, ΙΙΙ, β', 2.
 Μῆ τι ὀρμὴ ὑμῶν ἐκινδυνεύετο;
 μῆ τι ἀφορμῆ; κβ', 36. Ἀφορ-
 μητικὴ δύναμις, Ι, α', 12.
 Ἀφυῆς, Ι, β', 35. ΙΙΙ, ς', 10.
 ΙV, ς', 12.
 Ἀφώτιστος, Ι, ιδ', 10.
 Ἀχάριστος, ΙΙ, κγ', 5.—πρὸς τὸν
 Θεόν, κγ', 23, 30.
 Ἀχέρων, ΙΙΙ, ιγ', 15.
 Ἀχθομαι μὴ νοῶν τί λέγει, Ι, ιζ',
 16 (σελ. 314). Μῆ ἀχθόμε-
 νους, ΙΙΙ, κδ', 11. Ἐφ' οἷς μὲν
 εὐφραίνη... ἐφ' οἷς δ' ἀχθῆ,
 κέ', 1. Ἀχθῆ ὅτι μὴ κ. τ. λ.
 ΙV, δ', 8.
 ἈΧΙΛΛΕΥΣ, Ι, ιά', 31. κβ', 5.
 κέ', 10. κή', 24. ΙΙ, κγ', 32.
 κδ', 21, 24. ΙΙΙ, κβ', 7. κγ',
 35.
 Ἀχρηστος ἐρατεύεσθαι, ΙΙΙ, κδ',
 32. Ι, ιθ', 19. ΙΙΙ, κς', 25.
 ΙV, ε', 21. Σκευὸς ἄχρηστον,
 ΙΙ, δ', 5. Ἀχρηστα Θεωρήματα,
 ΙΙ, κά', 20.—καὶ ἀνωφελῆ
 τοῖς ἀναλαμβάνουσι, ΙΙΙ, κς',
 13.

B.

Βάθρα (τὰ), ΙΙΙ, κγ', 35.
 Βαλανεῖον, ΙΙΙ, κς', 22.
 Βάλλειν εἰς φυλακὴν, Ι, κθ', 6.
 Ὁ μὲν ἐρεῖ, βάλε, μὴ βάλῃς· ὁ
 δὲ, μίαν ἔβαλες, ΙΙ, ε', 17.
 Βάλε κρέας εἰς μέσον, ΙΙ, κβ',
 9. Βαλὼν κάψευδε, ΙΙ, κ', 10.
 Τί οὖν οὐ βέγκω βαλὼν; ΙV,
 ι', 28.
 Βάπτειν. Τὸ πάθος τοῦ βεβαμμέ-
 γου, ΙΙ, θ', 20.
 Βάραθρον (εἰς τὴν γῆν βλέπεις
 εἰς τὸ), Ι, ιγ', 5.
 Βαρβαρίζειν. Ὁ Ἐπίκτητος ἐσολοί-
 κιζεν, ἐβαρβάριζε, ΙΙΙ, θ', 14.
 Βασανίζειν τὸ πρᾶγμα, ΙΙΙ, ιε',
 7.—τι αὐτῶν; ΙΙ, ιθ'. 14.—τὴν
 ἑμαυτοῦ φαντασίαν, 6.—αὐ-
 τοῦς, ιδ', 16.—ἑαυτὸν, κβ',
 35.
 Βασιλείας (ἀγῶν ὑπὲρ), ὑπὲρ ἐλευ-
 θερίας, ΙΙ, ιή', 28. Ἡ βασιλεία
 τοῦ Κυνικοῦ, ΙΙΙ, κβ', 75,
 79. ΙV, ή', 34. Βασιλεὺς, ΙΙΙ,
 κβ', 49, 72.—ἀτυχής, 34.
 Λελογχε βασιλεὺς, Ι, κέ', 8.
 Βασίλισσα (ἡ) τῶν μελισσῶν,
 ΙΙΙ, κβ', 99.
 Βασάζειν (λίθον) Αἴαντος, ΙΙ,
 θ', 22. Βασάζει (οὐ) με, Ι, κθ',
 34. Τὴν ὄφρὸν βασάσει, γ', 2.
 Ἐπίσκεψαι... εἰ δύνασαι βα-
 σάσαι, ΙΙΙ, ιε', 9.

- ΒΑΤΩΝ, I, β', 26, ἡ ΒΑΤΟΣ (σελ. 302).
- Βίος. Ζ. Τέχνη. Στρατεία ἐστὶν ὁ βίος, III, κδ', 34 (σελ. 398).
- Βιοῦν. Ζ. Ἐπισημη. Βιωτικὸς νόμος, I, κς', 1. Τὰ βιωτικά, 7.
- Βλάβη. Ζ. Βλάπτειν.
- Βλακεύειν. Εἰ μὴ βλακεύομεν, I, κέ, 1.
- Βλάπτειν, I, κή, 10. III, ιή, 5. Βλάπτεισθαι βλάβην, ζ', 36. Οὐ δαιρόμενος βλάπτειται, κ. τ. λ., IV, ά, 127. Ἄλλος ἄλλον οὐ βλάπτει, ιγ', 8. Βλαπτικὸς ὡς θηρίον, III, κγ', 4.
- Βλέμμα κατεσαλμένον, IV, ή, 17.—συνεσραμμένον, IV, ά, 145.
- Βοήθειαν προσάγειν τινί, I, κς', 2. Βοηθεῖν. Τὰ τοσαῦτα ἔχω σοι . . . βοηθεῖσαι, I, ιά, 16. Βοηθήματα (τί ἀλλότρια) μόλυνεις; II, ς', 17.
- Βοῖδιον. Ζ. Βοῦς.
- Βούλομαι γράφειν, ὡς θελω, κ. τ. λ. I, ιβ', 13. Ὅν βούλει ὄψει, III, κδ', 54. Βουλεύειν, κδ', 61. Βουλευτής, ά, 35.—ἡ δημότης, κδ', 99. Οὐκ εἶ βουλευτής, 36 (σελ. 398.) Βούλημα (τὸ) τῆς φύσεως, I, ις', 13, 15. III, κ', 13. Βούλησις. Ταῖς βουλήσεσι προσηρμόζετο, I, ιβ', 14. Τὴν αὐτοῦ βούλησιν συναρμόσαι τοῖς γινόμενοις, II, ιδ', 7.
- Βοῦς. Ἐν βοусί, III, ά, 23. Ἐν βοῦς κοιλιὰ καθήμενος, II, ις', 43 (σελ. 348). Ἀντιπροβάτου βοῦν IV, γ', 2. Πολλὰς βοῦς ἀποθανεῖν, I, κή, 15. Βοῖδιον, III, ά, 22.
- ΒΡΙΣΗΨ, I, κέ, 10.
- Βρόγχον ἐφεκῦσαι ψυχροῦ, III, ιβ', 17.
- Γ.
- ΓΆΛΒΑΣ, III, ιέ, 14.
- Γαλήνη καὶ εὐδία ἐν τῷ ἡγεμονικῷ, II, ιή, 30.
- Γαλιλαῖοι, IV, ζ', 6 (σελ. 424).
- Γάλλοι, II, κ', 17.
- Γαμεῖν. Γῆμαι, παιδοποιεῖσθαι, II, κγ', 38. III, κβ', 68, 81.
- Γάρ. Ζ. Δέ, καὶ Μή.
- Γαρέλαιον (σελ. 357-358).
- Γάριον, II, κ', 29.
- Γελοιάζειν, III, ις', 4. Γελωτοποιός, I, κς', 42.
- Γεμίζειν, II, κ', 30.
- Γένειον, I, ις', 10.
- Γενέσει (δύο ἐν τῇ) ἡμῶν ἐγκαταμέμικται, I, γ', 3.
- Γέρων, I, ις', 20. II, ις', 25. Γερόντιον, ς', 23.
- Γέται, II, κβ', 22.
- ΓΕΤΑΣ, IV, ά, 19.
- Γεωργοί, IV, ή, 38.
- Γῆδιον (εἰς) ἀπεισι, III, ιγ', 15.

Γηροκομαῖν τὸν πατέρα, III, ε', 3. Γίνεσθαι, I, β', 34.—πρὸς τούτῳ, II, ιή, 21. ιθ', 6. Προῖκα οὐδὲν γίνεται, IV, β', 2. ι, 19, 24. Τὰ γεγονότα ἐκάσῳ, I, ς', 1. Γεγόμενα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, I, γ', 1. Τὸ γενόμενον, IV, α', 61. Τοῦ γινομένου πως, II, κγ', 4. Μὴ γένοιτο, Z. Μή. Εὖ σοι γένοιτο, II, ε', 30.

Γινώσκειν. Γινῶσι σαυτὸν, I, ιή, 17. III, α', 18. κβ', 53. Τοὺς οὐδέ τι ὀλίγον ἐγνωσμένους, IV, ιγ', 18. Χρῆσθαι τοῖς ἐγνωσμένοις, II, ια', 25.

Γινᾶζοι (πηρίδιον καὶ ξύλον καὶ) μεγάλοι, III, κβ', 50.

Γνώμη (ὁ λόγος καὶ ἡ) κοινὸν πρὸς τοὺς Θεοὺς, I, γ', 3. Οὐδ' ἐπ' ἄλλῳ τιμὴ τὴν γνώμην ἕξεις ἢ ὅπως, κ. τ. λ. ια', 15.

Γνωρίμοις (τοῖς) λέγει, I, κθ', 66. Τῶν γνωρίμων τινός, III, κβ', 1. Γνωριστικὸν τῆς ἀληθείας, II, κ', 21. Γνωσὸν (οὐδὲν ἐστὶ), 4.

Γογγύζειν, I, κθ', 55. IV, α', 79.

Γονάτων ἀπτέσθαι, I, κς', 11. II, β', 11. Πρὸ τοῦ γόνου φύσαι, IV, η', 36.

Γοργοὶ (ἐν τῇ σχολῇ) καὶ κατάγλωσσοι, II, ις', 20 (σελ. 347). Εἰ γοργὸς εἶ, ἄσκησον λοιδορούμενος ἀνέχεσθαι, III, ιβ', 10.

Γράμματα (διαγινῶναι τὰ), I, α', 2. Γραμματικὴ, κέκτηται τὸ θεωρητικόν, αὐτόθ. Γραμματικὴν ἀποβαλεῖν, II, ι, 15. Οὐδὲν διαφέρω τοῦ γραμματικοῦ, ιθ'. 6. Πῶς γὰρ ἐπὶ γραμματικῶν ποιούμεν, I, ιβ', 13. Ἐν γραμματικοῖς, II, ζ', 7. Γραμματιστής, III, κβ', 74.

ΓΡΑΤΙΛΛΑ, II, ζ', 8.

Γραῦς. Τῶν γραῶν ἐρῶντες, IV, α', 148. Γραῶν ἀποκλύματα, II, ις', 39. Γραίας (τάς) θεραπεύοντες, καὶ τοὺς γέροντας, IV, α', 145.

Γραφεῖα (πινακίδια), τυλάρια, III, κβ', 74. Γράφειν, κς', 3.

Γύρα, νῆσος, I, κέ, 20. II, ς', 22. III. κθ', 100, 109, 113. IV, δ', 34.

Γυμνάζειν, I, κς', 3. III, κβ', 56.— τὰς φαντασίας, ιβ', 17. IV, δ', 26.— τὰς προλήψεις, II, α', 32.— τὸ ἀνεκτικόν, III, κ', 9. IV, δ', 18.— τὸ εὐγνωμον, III, κ', 11.— τὰ ἀναγκαῖα θεωρήματα, IV, ς', 16.— τὸ σῶμα, III, ιβ', 16. Γυμνάζεσθαι, I, κθ', 34. IV, α', 49. δ', 8, 11, 12. III, ιε', 3. κά, 3. κς' 39. Ἐπὸ τοῦ Διὸς γυμναζόμενος, III, κβ', 57.— ὑπὸ Εὐρυσθέως, κς', 31.— πρὸς τὰ ἐρωτήματα . . . πρὸς

- τὰς φαντασίας, III, η, 1. Πρὸς
 τοῦτο μάλιχα γυμνασίου, γ',
 14. Γυμνασία (ἡ περὶ τῶν συν-
 αγόντων λόγων πραγματεία
 καί), I, ζ', 12. Ἄνευ γυμνασίας,
 28. Εἰ τύχοι γυμνασίας, η,
 7. Γυμνασία καὶ τριβὴ, κζ', 6.
 Γυμνασιάρχος, III, ζ', 19.
 Γυμνασίδιον, II, ις', 29. Γυ-
 μνάσιον, 27.
- Γυμνὸς (Ἡρακλῆς ταῦτα ἐποίει
 καί), III, κς', 32. Τὸ γυμνὸν
 εἶναι, I, κδ', 7.
- Γυναικάριον, IV, α, 86. II, ιη,
 18. — κομψὸν, I, κβ', 23.
 Γύναια τὰ οὐδενὸς ἄξια, III,
 κδ', 5. — μωρὰ, 53. Οὐκ
 εἰσὶν αἱ γυναῖκες κοιναὶ φύσει;
 II, δ', 8.
- Γωνία (ἐν), II, ιβ', 17. I, κθ',
 36, 55. Εἰς τὴν Γωνίαν, II,
 ιγ', 26. III, κβ', 98.
- Δ.
- Δαδοῦχος, III, κά, 13.
- Δαιμόνιον (ἀνάκρινον τὸ), III, α,
 19. κβ', 53. Ἴνα γνωίης τὴν δύ-
 ναμιν τοῦ δαιμονίου, α, 37. Πα-
 ραδοῦναι πάντα τῶ δαιμονίῳ,
 IV, δ', 39. Δαίμων. Ἐμέμφοντο
 τὸν δαίμονα, τὴν τύχην τοῦς
 συνόντας, IV, α, 109. Τὸν
 ἑαυτοῦ Δαίμονα, I, ιδ', 12.
 Δαίμονες, II, ε, 18. Πάντα
 θεῶν μερᾶ καὶ Δαιμόνων, III,
- ιγ', 15. Κακοὶ Δαίμονες, I,
 κβ', 16. Κατὰ τινα δαίμονα,
 I, ιθ', 19.
- Δαίρειν. Δῆραί με δύνασαι, IV,
 α, 119. Οὐ δαιρόμενος βλάπτε-
 ται, 127. III, κβ', 52. ιθ', 5.
- Δάκνειν καὶ Λακτίζειν, IV, α,
 122; ε, 21. Ὅταν σε ἡ φαντα-
 σία δάκνη, III, κδ', 108. Δά-
 κνεσθαι, IV, η, 23. III, β',
 8. Δηχθῆση ἐπὶ τῶ γενομένῳ,
 IV, ι, 23. Δήξεται σε, III,
 κδ', 117.
- Δάκτυλος, II, ιά, 17. Τὸν μέσον
 δάκτυλον, III, β', 11 (σελ.
 369). Δάκτυλον κινεῖν (σελ.
 337). Δακτυλιαῖος, III, β',
 10. Δακτύλιος (χρυσοῦς), I,
 κβ', 18. Ἐὰν δακτυλίους λάβω,
 IV, α, 38.
- ΔΑΝΑΟΣ, III, κβ', 78.
- Δέ [ἀντὶ τοῦ Γάρ], I, ις', 7. θ',
 2, 22. ιδ', 13. III, κδ', 113.
 IV, α, 119.
- Δεῖ, I, α, 17. II, ε. 24. III,
 ιδ', 8.
- Δεικνύναι τὴν πλάνην, I, ιη, 4.
 — τὰ συμφέροντα, III, ζ', 33.
 — ὅτι ἐξηπάτηται, I, κη, 8. —
 τὴν ἀλήθειαν, II, ιβ', 4. Μέ-
 χρι δὲ μὴ δεικνύη, κς', 5.
- Δειλὸς, II, κγ', 2, 30, IV, α,
 109.
- Δεῖν. Δεθῆναι, I, α, 22. Δήσω
 σε, 23. ιη, 17.
- Δεῖνα (μακάριος ὁ), I, κδ', 19.

- Τὰ τῷ δεῖνα, Π, ιά, 15. IV, δ', 9. Ὁ δεῖνα τῇ δεῖνι συνελθῆτω, I, ιβ', 28. Οὐ τὸν δεῖνα οὔτε τὴν δεῖνα, Π, ις', 36. Ὑπὸ τοῦ δεῖνος, IV, δ', 18.
- Δεινός (ἐρωτήσῃ καὶ ἀποκρίσῃ), I, ζ', 26.
- Δειπνάριον, IV, α', 55. Δειπνίζεῖν. Σπυρίσι δεῖπνίσαι, ι, 21 (σελ. 430).
- Δέρμα, I, κ', 3. ις', 8. Δερματὶνῃ ζέγη, III, ιβ', 9.
- Δεσμὰ ράβδων, IV, ι, 21. Δεσμεύμενος, α', 127.
- Δεῦτε, III, κγ', 6 (σελ. 394).
- Δέχεσθαι, Π, ζ', 11. Δέξασθαι, IV, ι, 18.
- ΔΗΪΦΟΒΟΣ [ἀδελφὸς Ἐκτορος], Π, ιθ', 7.
- ΔΗΜΗΤΗΡ, Π, κ', 32. III, κά, 12.
- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ [Κυνηκὸς φιλόσοφος], I, κέ, 22.
- ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, Π, κγ', 44.
- Δηναρίαν (βιβλίον πέντε), I, δ', 16. κ', 9.
- Διά, III, ιβ', 1. κβ', 66. I, 5', 10. ιέ, 8. κζ', 17. III, α', 31. I, θ', 34. III, κδ', 62. I, κή, 23.
- Διαβαίνειν (ἀπὸ μικρῶν ἀρχόμενον) ἐπὶ τὰ μείζω, I, ιή, 18.
- Διαβάλλειν τὸ ἔργον, III, κά, 22. — τὰ θεωρήματα, κδ', 81. —
- τινὰ, κγ', 29. Διαβέβληται (πᾶσα ψυχὴ λογικὴ φύσει) πρὸς μάχην, Π; κς', 3.
- Διαδασανίζειν φαντασίαν III, κς', 13.
- Διαγαγεῖν (ἀλύπως), Π, ιζ', 29. Ἀπαθεῖς καὶ ἐλεύθεροι διάξετε, III, ιγ', 11. Ἴνα ὡς ὑγιαίνων διαγάγης, 21. Ὡς σοφοὶ διάγειν ἐθέλομεν, 22.
- Διαγράφειν τὸν Πάνα καὶ τὰς Νύμφας, III, κγ', 11. — πῶς Ἀχιλλεύς ἀπέθανε, 35.
- Διαγωγὴν (μελέτησόν ποτε) ὡς ἄρρωστος, III, ιγ', 21. Ποθεῖν διαγωγὴν, ὡς τὰ παιδιά, κ. τ. λ. IV, ή, 33. Ἀπορεῖ διαγωγῆς, III, ιγ', 7, 18.
- Διαδιδόναι. Ἀγαθὸν οὐδὲν διαδίδεται τοῖς εἰσελθοῦσιν, IV, ζ', 21. Διάδοσις εἰς ἀνθρώπους ἐκ τῶν θεῶν, I, ιβ', 6. τοῦ κκαλοῦ, Π, κβ', 30.
- Διαζευγνύναι. Ζ. Διεζευγμένον.
- Διάθεσις (ιδού) ὠφελήσοντος ἀνθρώπους, III, κγ', 20.
- Διαθήκην οὐ γράφει, Π, ιγ', 7.
- Διαιρεῖν. Τὰ γένη τὰ διηρημένα, I, ις', 14. Διελεῖν ὅτι τῶν ὄντων τὰ μὲν, κ. τ. λ., κβ', 10. Αὐτόθεν ἤδη διέλε· ποῦ φύσις κκαῶν, κ. τ. λ., Π, 6', 14. Διέλε τὰ πράγματα καὶ διάτησον, έ, 4. Διαίρεσις, Π, 5', 24. ιθ', 15, 17.

Διαιρείν. Μὴ διαράμενος κονδύλους σοι δῶ, II, ιβ', 24.

Διαιρέσεις. Ζ. Διαιρεῖν.

Διακάθηνται (οἱ δοῦλοι αὐτοῦ), III, δ', 4.

Διακόνει πάντα ἀπὸ τῶν μεγίστων ἐπὶ τὰ μικρότατα, III, κβ', 5. Διακονία. Ὅλον πρὸς τῇ διακονίᾳ τοῦ Θεοῦ, 69. Διάκονος. Ὁ Θεὸς ἀμελεῖ τῶν αὐτοῦ διακόνων; κς', 28. Προσκεισομαι διάκονος... τῷ Θεῷ, IV, ζ', 20. Διάκονοι καὶ δοῦλοι τεταγμένοι, II, κγ', 7.

Διακρίνειν τὰς ἄλλας δυνάμεις, I, α', 6. — τὰς φαντασίας, ς', 18. κ', 7. II, κβ', 5. IV, δ', 13. — τῶν ἐπὶ μέρους ἕκαστον, I, ιά, 15. — τὰ σὰ καὶ οὐ σὰ, IV, α', 83. — τὸ ἀληθές καὶ τὸ ψεῦδος, II, κδ', 19. — κατὰ τί οἱ ἄνθρωποι γίνονται φιλόσοφοι, I, η', 14. — τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῶν κακῶν, II, κβ', 3. — τὰ ἀλλότρια ἀπὸ τῶν ἰδίων, IV, α', 81. — τοὺς ἰατροὺς, 148. Διακριτικὸς τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους, I, ζ', 8. Δύναμις διακριτικῆ, 7. Τὰ λογικὰ τῶν ἄλλων ἐστὶ διακριτικά, ιζ', 10. Ἀποτετυφλωμένος... τὴν γνώμην τὴν διακριτικὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν, ιη', 6.

Διαλαμβάνειν τί ἐστὶ μῦθος, κ. τ.

λ. I, ιζ', 7. — περὶ τῶν καλῶν

καὶ αἰσχροῦν, II, ιζ', 2. Ὑμεῖς οἱ ταῦτα διειληφότες, κ' 14.

Ταῦτα διειληφότα τί κωλύει ζῆν κούφως; IV, ζ', 12.

Διαλέγεσθαι τινί, I, δ', 13.

— πρὸς τινὰ, IV, α', 116.

Διαλογίζεσθαι διαλογισμοὺς ἀγενεῖς, I, ς', 10.

Διαλύειν τὴν λέξιν καθαρώτατα, III, κά, 7. Διαλύεσθαι τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος, ι, 14. Τὰ μὲν διαλύεσθαι, τὰ δ' ἐπιγιγνεσθαι, κδ', 10.

Διάνοια ἀνθρωπίνη, I, δ', 32.

Ἡ φύσις τῆς διανοίας, κη', 2.

Δ. μὴ δυναμένη παρακολουθεῖν,

κς', 14. Διακρίνειν εἶχες, ὡσπερ ὄψει, τῇ Δ., IV, α', 135.

Τοὺς χαρακτῆρας οὓς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ ἐλήλυθας, ε', 16.

Ἡρεμήσατε τῇ Δ., II, κά, 22.

Κατὰ φύσιν ἔχειν τὴν Δ., III,

ς', 17. Οὐ περισπᾶται μου ἡ

Δ., 19. Ἐμοὶ ὕλη ἐστὶν ἡ ἐμὴ

Δ., κβ', 20. Ἐξ ὅλης τῆς Δ.,

II, β', 13. Διανοητικῶς κινεῖσθαι, I, ιδ', 7.

Διαξυρᾶσθαι. Ἐπίκτητε διαξυρῆσαι... οὐ διαξυρῶμαι, I, β',

29.

Διαπίπτειν (ἐν χρήσει νομίσματος μὴ), I, ζ', 6. Διαπίπτεσθαι, II, κ', 7. Πρὸς διαπίπτοντα περὶ τῶν μεγίστων, κβ',

36. Κἂν διαπέσης, ιη', 5.

Διαπρέπει (ἡ πορφύρα) ἐν τῷ ἱμα-

- τίω, I, β', 22. Διαπρέψω ἐν τῇ νόσῳ, III, κ', 14.
- Διαπυκτεύειν τῷ δουλαρίῳ, II, κά, 11. — τῷ πολεμικωτάτῳ τῶν συμμάχων, κδ', 23
- Διαρῥοῦν, I, ιζ', 1. — τὰς προλήψεις, II, ιζ', 7. — τὴν εὐνοίαν, ιβ', 9. Πρόληψις διηρῥωμένη, ιζ', 10. ιά, 18. Διάρῥωσις τῶν προλήψεων, ιζ', 13. — τοῦ λόγου, IV, ζ', 38.
- Διαρρίπτειν ἰσχαδοκάρυα, IV, ζ', 22.
- Διαρροῦζόμενος, IV, ι, 11.
- Διασειεῖν, I, ς', 34.
- Διασκεπτεσθαι, IV, δ', 46.
- Διειστραμμένοι (ἀνθρώποι μὴ παντάπασι), III, ς', 8. Δόγματα διειστραμμένα, I, κδ', 3. Διαστροφὴν ἐναντίαν ἔση διειστραμμένοι, III, ζ', 18.
- Διατάσσω ἕκαστα, III, κβ', 4.
- Ὄρισε καὶ διέταξε, I, ιβ', 25.
- Διατασσόμενος, III, κβ', 3. Ὑπὸ διὸς διατεταγμένα, I, ιβ', 25.
- Διατείνειν, IV, ιβ', 4. Διατείνεσθαι, α', 142.
- Διατήκεσθαι, III, ις', 9.
- Διατιθέναι, II, ι, 17. IV, ζ', 28.
- Παρά φύσιν διατίθεσθαι, I, ιη', 9. — ὡς ἐπιβάλλει, II, ε', 29.
- Διατρέπειν, I, ς', 10.
- Διατρέφεσθαι, III, κς', 1.
- Διατρίβειν ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις, III, κδ', 5. Τὴν ἐν Ῥώμῃ διατρίβην, 109. Τοιαύτην δαιτριβὴν πενθεῖς; II, ις', 29. — ποθεῖς, III, κδ', 5, 40, 68, 72.
- Διαφέρει (τί), II, ις', 14. δ', 11. Τίνων δεῖ καταφρονεῖν, καὶ πρὸς τίνα διαφέρεσθαι, IV, ι (σελ. 429). Περί μὲν τῆς παιδιᾶς διαφέρεται, ζ', 5. Οὐ διαφέρομαι, ιγ', 24. Ἐτι διαφέρῃ, δ', 48. Οὐκέτι διαφέρομαι, ζ', 27. Οὐδ' ἐγγύς διαφερόμεθα, II, ι, 29. Τί διαφερόμεθα τί πολεμοῦμεν; ιζ', 13. Διαφορὰ ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου, III, ις', 1. — κάλλους καὶ αἴσχους, II, κγ', 32-33.
- Διαχεῖσθαι, IV, δ', 27. Διαχέουσιν, III, κδ', 85.
- Διδασκαλίας (οὗτος ὁ τρόπος ἐστὶ), II, ιδ', 1. Διδασκαλικὴ χώρα, III, κά, 19. Χαρακτήρ διδασκαλικός, κγ', 33. Διδάσκαλος (αὐτὸς σαυτῶ) καὶ μαθητής, IV, ς', 11.
- Διδόναι. Δότε μοι ἕνα, II, ις', 15, 17. ιζ', 29. Δὸς οὖν αὐτὸ, III, κδ', 107. Τίς σοι δέδωκε, I, α', 27. Τὸ διδόμενον, IV, ι, 13. Διδομένοις μὲν χρῆσθαι, μὴ διδόμενα δὲ μὴ ποθεῖν, II, ις', 28. Τί θέλω τὰ μὴ δοθέντα μοι ἐξ ἄπαντος ἔχειν; IV, α', 101. Ἐφ' ὅσον ἂν δίδωται, 79. Ὡς ἂν δίδωται,

- IV, ζ', 4. ιβ', 15. ι, 29. Κατὰ τὸ διδόμενον, γ', 11. Δεδωκέναι τὰ λήμματα, I, ζ', 16.
- Διεξευγμένον (πότε γὰρ σώζε-ται), II, ς', 8.
- Διεξάγειν, κ. τ. λ. III, ς', 4. ς', 11, ι, 10. IV, δ', 26, 43. ιβ', 2. έ, 5. ς', 11. — ἀλύπως, κ. τ. λ. II, ιδ', 8. — εὐρόως, III, κβ', 45. — ἐν θορύβῳ, IV, δ', 24. Διεξάγεσθαι, I, κέ, 7. Διεξαγωγή σύμφωνος τῆ φύσει, ς', 21. — κατὰ φύσιν III, κδ', 101. Τίνος ἕνεκα δέξη-ται ἂν ταύτην τὴν Δ. κβ', 67. Οὔτε τροφῆς ἀπορεῖ οὔτε διεξαγωγῆς τῆς καταλλήλου κατὰ φύσιν, I, ς', 9. Τὰ πτηνὰ οὐχ ὑπομένει τὴν τοιαύτην Δ., IV, ά, 26. Διεξαγωγή μόνου, III, ιγ', 5.
- Διεξόδος, I, ζ', 2.
- Διέρχεσθαι. Διελύσεται ἀσφαλῶς, IV, ά, 98.
- Δίεσις, II, ιά, 2. (σελ. 343).
- Διεσφαλμένως ποιεῖν τι, III, κγ', 3.
- Διευκρινημένων (ἀπό τινων) ὀρ-μάσθαι, II, ιά, 18.
- Διήγησις, (προοίμιον), πίστις, ἐπιλογος, II, β', 7.
- Δυστάναί. Δίελε καὶ διάστησον, II, έ, 4.
- Δικαίου (πρόληψις τοῦ), I, κβ', 1.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ ὁ Κυνικός, I, κδ', 6.
- II, γ', 1. ιγ', 24. ις', 35. III, β', 11. κά, 19. κβ', 24, 57, 63, 88, 91. κδ', 40, 64.
- IV, ά, 30, 114, 152. ζ', 29. ιά, 21.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ὁ Βαβυλώνιος, II, ις', 14.
- ΔΙΟΔΩΡΟΣ, II, ις', 1, 5.
- Διοικῶν (ὁ) τὰ ὅλα, I, ιβ', 7: II, ις', 33. — τὴν τῶ ὄντι πατρίδα, IV, ά, 154-156. Ὁ διοικῶν ποιὸς τις; καὶ πῶς διοικῶν, II, ιδ', 27. Προνοία ὁ κόσμος διοικεῖται, III, ιέ, 14. Κακῶς διοικεῖται τὰ ὅλα, εἰ μὴ κ. τ. λ. κδ', 19. Καλῶς διοικεῖ τὰ ὅλα, κς', 28. Διοίξεις τοῦ κόσμου, I, ς'. 4. ι, 10. Τα-γαμῆνη τις οἰκονομία καὶ διοί-κησις, III, κδ', 92. Περὶ τῆς θείας διοικήσεως ἐνθυμεῖσθαι, I, ιδ', 7. Δύνασθαι παρακο-λουθεῖν τῆ Δ. τοῦ θεοῦ, I, ς', 4. Ἐπισκέψασθαι τὴν Δ. VI, ά, 100. Αἰσθῆσθαι αὐτῆς καὶ ἀκολουθεῖν αὐτῇ, ι 14. Ἀπειθεῖν τῆ θεία Δ., III, ιά, 1. κδ', 43. — εὐαρσετεῖν, αὐτῇ, I, ιβ', 8. — προσθέ-σθαι, III, κς', 18. Μέμφεσθαι τὴν Δ., έ, 8. Τῆ Δ. σου συμ-παρακολουθήσαι, 10. Ὁ Ζεὺς ἐννοεῖ τὴν Δ. τὴν ἑαυτοῦ οἶα ἐστὶ, ιγ', 7. Μὴ ἐμέ τις αὐτῶν διοικητὴν πεποιήκεν; IV, ι, 30.
- Διορθοῦν. Θελησαι δεῖ, καὶ ... διώρθωται, IV, ς', 16. Ὁ

- διορθωτῆς τῶν ἐλευθέρων πό-
λεων, III, ζ', 1.
- ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ, II, ιή', 29.
- Δίππηχος, III, β', 10.
- Δισύπατος, IV, α', 6, 53.
- Δίχα Θεοῦ, III, κβ', 2. — ὀρέ-
ξεως καὶ ἐκκλίσεως, IV, δ', 6.
— πάθους, III, α', 8. — τοῦ
τραχήλου, I, β', 27. — ἀρ-
χῆς, III, κδ', 113. — θο-
ρύβου, IV, δ', 31.
- Διωθεῖσθαι, IV, ζ', 22.
- ΔΙΩΝ, ὁ Χρυσόστομος, III, κγ',
17, 19.
- Δόγμα, κρίμα τῆς ψυχῆς, IV, ιά',
7. — προαίρεσις, I, ιζ', 26.
Ἰπολήψεις καὶ δόγματα, ιά',
33. Αἰτιᾶσθαι τὸ δόγμα, 35.
Τὸ σὸν δόγμα σε ἠνάγκασε, ιζ',
26. Παντὶ γὰρ αἴτιον τοῦ
πράσσειν τι Δ. κ. τ. λ. III,
θ', 2. Τί γὰρ ἐστὶ τὸ κλαίειν
καὶ οἰμώζειν; δόγμα... ταῦτα
πάντα δόγματά ἐστι, γ', 18.
Τὰ Δ. αὐτὸν ταρασσει, I, ιθ',
8. II, ις', 22. Οὐδὲν ἄλλο
ταραχῆς ἢ ἀκαταστασίας αἴ-
τιον, ἢ Δ. III, ιθ', 3. Μέχρις ἂν
καταμάθῃς τὸ δόγμα... μὴτ'
ἐπαίνει κ. τ. λ. Δόγμα ἐκ τῶν
ἐκτὸς οὐ κρίνεται, IV, ή', 3-4.
δ', 44. Ὄταν τις τὰ Δ. δεῖξῃ,
τότε αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον ἔδειξε,
III, β', 12. Ἀπὸ δογμάτων
λαλεῖν, ις', 7. Δόγμα ποιεῖ-
σθαι, II, ιθ', 6, 10, 11. Δόγμα
οἶον δεῖ, IV, ζ', 21. ι, 36.
ιά', 8. — ἀνθρωπικόν, II,
κβ', 28. Δόγματα ὀρθὰ,
III, θ', 2. IV, ή', 3.
— ἀλλόκοτα, I, ιθ', 16.
— θηριώδη καὶ μιὰρά, II,
κβ', 37. — φαῦλα, III, α',
42. ε, 4. θ', 2. — πονηρά,
γ' 18. ζ', 20. IV, ιά', 8. —
σαπρά, III, κβ', 61. — μοχ-
θηρά, IV, ή', 3. — ἀναγκαστὰ,
α, 58. Κάθηρον τὰ Δ., α, 112.
Ἐξαιρε τὰ φαῦλα Δ. III, α,
42. Δογματίζων τὰ αἰσχρὰ,
ποιῶν τὰ καλὰ, ζ' 18. Τὴν
διδασκαλικὴν χώραν καὶ δογ-
ματικὴν, κά, 19.
- Δοκεῖν. Δοκοῦμεν (γρ. Δοκῶ μὲν),
III, κγ', 19 (σελ. 395). Τί δο-
κεῖς, II, β', 15. — δοκεῖτε,
η', 26. Τοῦ δόξαι, ἢ μὴ δόξαι,
ἡμεῖς κύριοί ἐσμεν, I, ια', 37. Οὐ
δοκῶ οὖν σοι κ. τ. λ.; II, β', 8.
Δόξει τι ποιεῖν, IV, α', 155.
Τίς τῶν δοκούντων φιλολόγων,
II, δ', 1. Τοῦ δόξαι ἔνεκα, III,
κδ', 50. Ἄν σοι δοκῇ, II, ις', 7.
III, κβ' 65, 107. IV, α', 15.
Δοκεῖ σοι (οὐ), II, β', 4. Ὅτε
ἐκεῖνῳ ἔδοξε... III, κς', 30. Τὸ
δόξαν, I, ια', 30. Ἐδοξεν αὐτῷ,
I, ια', 32.
- Δοκιμάζειν (νόμισμα), IV, ε', 16.
II, γ', 2. — τὰς φαντασίας, I,

- κ', 7. Ἄφες σε δοκιμάσω, II, ιη', 24. Ἡ λογικὴ δύναμις δοκιμάζει τὰς χρήσεις τῶν ἄλλων δυνάμεων, I, α', 6. Τὸ δοκιμάζον ἕκαστον, II, ιβ', 20. κγ', 6. IV, ζ', 40. Δοκιμασία (ἡ) τοῦ νομίσματος, I, κ', 8. — τοῦ φιλοσοφοῦντος, III, ι', 11. — ἑαυτοῦ, ιβ', 11. Δοκιμαστήριον, ζ', 10. Δύναμις δοκιμαστική, I, α', 1. ζ', 7. Δόγος δοκιμαστικός, 8.
- Δόκιμος ἐν τῇ πόλει, II, ιβ', 22.
- Δολιχοδρόμος, III, κγ', 2.
- ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ, Αὐτοκράτωρ, II, ζ', 8.
- Δοξάριον, I, ιη', 22. III, κβ', 13. Ἐπιπεπήδηκας δοξάριω πρὸ ὄρας, IV, η', 39.
- Δορυφόροι (ὁ τύραννος καὶ οἱ) αὐτοῦ, I, ιθ', 7. III, κδ', 117. IV, α', 88. ζ', 1. Οὐδέν σε ὠφελοῦσιν οἱ Δ., I, κδ', 17. Ἀντὶ τῶν ὄπλων καὶ Δ., III, κβ', 94.
- Δόσις τοῦ καλοῦ, II, κβ', 30.
- Δουλεύειν τοῖς ἐκείνων ἔχουσιν ἐξουσίαν ἂ τεθαύμακε, IV, ζ', 10. Δοῦλος. Κἂν δώδεκα ῥάβδοι προάγουσι λέγε δοῦλον, α', 57, 173. — ἀνοχὰς ἔχων, 58. Ἐσω ταπεινὸς ἔστω Δ., III, κδ', 43. Δοῦλα, II, ιε', 1. Δουλάριον, II, κα', 11 (σελ. 358-359). IV, α', 17, 67. ε', 15. ζ', 4. ι', 18. Δουλεία ὑπὸ τῆς ἐρωμένης, α', 17. Ἐμπέπτωκεν εἰς Δ. 35. Δουλείας ἔλεγχοι, 146. Δουλικώτερον, 25.
- Δραπετεύειν τοὺς κυρίους, IV, α', 146. Δραπέτης, III, κς', 1, I, κθ', 59, 62.
- Δραχμὴ, II, γ', 2.
- Δριμέα (παιδιά πιθανὰ καὶ), II, κδ', 18. Δριμύτης τῶν θεωρημάτων, κγ', 40.
- Δρομεῦς, I, δ', 20, III, α', 5. Δρομικῶς, I, δ', 20.
- Δρωπακίζεσθαι, III, κβ', 10 (σελ. 388).
- Δυνάμενος (ὡς διέταξεν ὁ), IV, ιβ', 15. Τί μοι δύναται; II, ε' 10. (σελ. 337). Οὐ γράφειν οὐ παιδαγωγεῖν δύνασαι; III κς', 7. Δύναμις ψυχῆς, II, ι', 21. Πᾶσα τέχνη καὶ Δ. I, κ' 1. Ἐξίς καὶ Δ. II, ιη', 1. Τῶν ἄλλων Δ., I, α', 1. Πόσι τις ἀξία ἐστὶν αὐτῶν Δ., II, κγ', 7. Ἡ Δ. ἡ λογικὴ, I, α' 4. — ἡ χρηστικὴ ταῖς φαντασίαις, 5. IV, δ', 28. ι', 13. II, κγ', 7. Δύναμις συνορατικὴ τῶν γεγονότων ἐκάστω, I, ζ', 1. — ὁρατικὴ, 4. ιβ', 30. — καὶ ἀκουστικὴ κ. τ. λ. II κγ', 2, 9, 19. — παρακολουθητικὴ τοῖς πράγμασι, I, ε', 14. ις', 18. — δοκιμαστικὴ καὶ διακριτικὴ, ζ', 7. — ἐπιχειρητικὴ καὶ πειθανολογικὴ, η' 7. — ἀπαγγελτικὴ, II κγ', 2

—φραστική, 19, 23, 25. —προαιρετική, 10, 25. Δυνάμεις, I, 5', 28, 37 (σελ. 308). η', 15. II, 5', 3. IV, 1β', 16. Πᾶσα μεγάλη Δ. ἐπισφαλῆς τῷ ἀρχομένῳ, III, 1γ', 20. Τοῦτο ἔτι καὶ δύναμιν καλοῦμεν; I, 1ε', 5. Κατὰ δύναμιν, κζ', 20. II, α'. 1. 1. 7. κγ', 34. III, 1γ', 20. κβ', 77. κδ', 23. IV, 1ε', 1. Δυνατὸν, II, 1θ', 1, 9.

Δύο. Δυοῖν (τῶν), II, 1θ', 2, 3.

Δυσαρεστεῖν, III, 1ε', 10. — τοῖς ὑπὸ τοῦ Διὸς τεταγμένοις, I, 1β', 25. — τοῖς ψευδέσι, κη', 2. — τοῖς ἀνθρώποις, III, 1δ', 6 (σελ. 382). — κούφοις νεανίσκοις, I, κθ', 34. — τι τῶν γινομένων, IV, 1, 15. Δυσάρεστος, I, 1β', 20. — πρὸς τὰ γινόμενα, IV, 1δ', 25.

Δυσεντερικός, II, κα', 22.

Δυσκαταπονήτοις (μελετῶν μᾶλλον ἐν τοῖς), III, 1β', 8.

Δύσκολα (θεωρήματα), IV, η', 24.

Δυσμεταχειριστότερον οὐδὲν ἔστι σοφοῦ μωροῦ, II, 1ε', 14.

Δυσοδεῖν. Ὅταν δυσοδῶμεν, III, 1θ', 3.

Δυσπαρακλούθητα ῥήματα, II, 1β', 10.

Δυσροεῖν (εὐροεῖν καὶ), I, κη', 30.

Διατί δυσροεῖς; II, 1ζ', 14, 17, 25. IV, α', 33. Κακοδαιμονοῦντας, δυσροοῦντας, 52, 57.

Δόγματα δυσροητικά, 58. Ἀπόδειξις δυσροίας καὶ κακοδαιμονίας, II, 1ζ', 18.

Δυστυχῶ (ἐν δεινοῖς εἰμι, καὶ), I, κθ', 48. Περιπεσεῖται τιμ. . . καὶ δυστυχήσει, δ', 2. Νόσον ἂν ἐκκλίνης, . . . δυστυχήσεις, II, 1ζ', 24. IV, γ', 11. Μηδέποτε δυστυχῶν, II, κγ', 42. III, κδ', 30. Διατί δυστυχεῖς; II, 1ζ', 17. Τίς καλὸς καὶ ἀγαθὸς δυστυχεῖ; III, κθ', 18. Ἄλλος δι' ἄλλον οὐ δυστυχεῖ, I, θ', 34. III, κδ', 63. Ἡμεῖς ὑπὸ φρονήσεως δυστυχοῦμεν, 1γ', 19. κδ', 43. IV, α', 36. 1ε', 32. Δυστυχῆς, IV, 1ε', 14. — καὶ ἄθλιος, I, 1β', 30. — κακοδαίμων καὶ Δ., III, κγ', 28. Ἄτυχία καὶ, δυστυχία, I, δ', 23. III, β', 3. Εὐδαιμονία καὶ Δ., II, 1α', 3. III, κβ', 84. Πᾶς (σοι) τόπος δύναται δυστυχίας εἶναι αἴτιος, κδ', 26.

Δύσφημα. . . τὰ κακοῦ τινος σημαντικά; III, κδ', 89.

Δυσώπεισθαι. Οὐκ ἐδυσωπήθη ὑπὸ τοῦ δεινός, IV, δ', 18.

Δωροδοκεῖν τινα, IV, α', 148.

Δῶρον, III, ζ', 31. IV, 5', 31. 1, 20.

Ε.

Ἐὰ δὴ, III, κ', 5 (σελ. 386).

Ἐγγίξειν τῷ διαλυθῆναι τὴν ψυχὴν

- ἀπὸ τοῦ σώματος, III, ι, 14.
 Ἐμοὶ οὐδείς ἐστιν ἐγγίω ἐμοῦ,
 IV, ς', 11.
 Ἐγγράμματος φωνή, I, κ', 4. II,
 ιδ', 15. Ἐγγράφειν, III, ις',
 9.
 Ἐγγύην σφραγίζεται, II, ιγ', 7.
 Ἐγγύς τῶν ἢ τοῦ κ. τ. λ., I, β',
 14. III, κς', 6. IV, ιά, 36.
 ε, 36. Οὐδ' ἐγγύς, II, ι, 29
 (σελ. 343). κά, 16. IV, ά, 135.
 II, ι, 29. Ἐγγυτέρω μου
 γένει ἐστὲ, III, ά, 20.
 Ἐγκαλεῖν τῷ θεῷ, I, ς', 39. ις',
 6. III, κβ', 59. II, κς', 7. IV,
 ι, 32.—μηδενί, III, κδ', 79.
 IV, ζ, 9. III, κς', 18. I, ις',
 28. IV, ιά, 2. Ἐπὶ τίνι γὰρ
 ἐγκαλέσει; III, κβ', 59.
 Ἐγκαλλωπίζεσθαι ταῖς περιστάσε-
 σι, III, κβ', 59.
 Ἐγκέφαλον (ἴν' ἔξω μου τὸν) βάλῃ,
 II, ις', 23. Δεῖ δὲ καὶ ἐγκέφα-
 λον ἔχειν, I, κβ', 18.
 Ἐγκοιμάσθαι, II, ις', 17 (σελ.
 347).
 Ἐγκωμιάζειν τὴν πρόνοιαν, ς', 1.
 Ἐρηγορέναι (ἐρηγορότα), IV,
 ι, 22.
 Ἐγχρίεσθαι κολλύρια, II, κά,
 20.
 Ἐγὼ (ὅπου γὰρ ἂν τὸ), καὶ τὸ
 ἐμὸν, ἐκεῖ ἀνάγκη ρέπειν τὸ ζῶ-
 ον, II, κβ', 19. Ἐκεῖ εἰμὶ ἐγὼ,
 ὅπου ἢ προαίρεσις, 20. Ἐγὼ γὰρ
 πέφυκα πρὸς τὸ ἐμὸν συμφέρον,
 I, κβ', 14. Ἐμοὶ παρ' ἐμὲ φίλ-
 τερος οὐδείς, III, δ', 10.—
 οὐδείς ἐστιν ἐγγίω ἐμοῦ, IV,
 ς', 11.
 Ἐθίζεσθαι, III, κέ, 10. κς', 11.
 Εἰδισμένους, I, β', 28. Ἐθους,
 (ὑπὸ) διατιθεσθαι, IV, ζ, 6.
 ιά, 2. Εἴωθας (πῶς) ἐν πλοίῳ
 χειμαζέσθαι, II, ιθ', 14.
 Εἶ, IV, δ', 12. Οἶον ἂν εἰὸ ἀθλη-
 τῆς κλαίῃ, δ', 11.—ἄρα, II, κβ',
 21 (σελ. 361). III, ιβ', 11. κβ',
 80. Εἴπερ ἄρα, I, κή, 9. III,
 γ', 17. IV, ς', 2.—γὰρ καὶ,
 II, ή, 5.—δὲ μὴ, I, ιέ, 2.
 ιά, 18. ιβ', 14.—μὴ, II,
 ιδ', 21. III, ις', 2.
 Εἰδέω. Ζ. Εἶδω.
 Εἶδος (πρὸς τοῦτο μάλιστα τὸ) αὐ-
 τὸν γυμναστέον, III, γ', 14.
 Εἶδω. Ἐάν ἀγωνιῶντα ἴδω, II, ιγ',
 1. Ἰδωμεν τί ποτε λέγει, III,
 ς', 14. Ἴν' ἴδωμεν, κά, 6.—
 ἴδω, I, κς', 24.—εἰδῶμεν,
 I, κς', 42. Ἴν' εἰδῆτε, ς', 23.
 Μηδενὸς τῶν στεργομένων ἰδεῖν
 θάνατον, III, κδ', 27. Ἰδε πῶς κ.
 τ. λ. II, ις', 31. I, ις', 16.—ὁ
 δεῖνα φιλοσοφεῖ, III, ις', 11—
 κυνικαὶ φωναὶ, κ. τ. λ. κβ', 50.
 Εἰδέω. Ἦδειν ἀποδημητικὸς ὢν,
 III, κδ', 107. Εἶση, III, ά, 9.
 Εἶδωλον, I, κς', 43.
 Εἰκαῖοι καὶ προπεπεῖς, I, κή, 30.

- Ἵπολήψεις εἰκαῖαι, II, ιδ', 22. Ὄρμη εἰκαῖα; III, κβ', 104. Λόγοι εἰκαῖοι, IV, α', 140. Τὸ εἰκαῖον; δ', 46. Εἰκῆ (οὐχὶ δ')
- κατεσκευασμένον, I, ς', 7. — καὶ ἀπὸ ταυτομάτου, 11. Μῆ εἰκῆ, μηδ' ὡς ἔτυχε, I, ς', 3. Οὐκ εἰκῆ, οὐδ' ὡς ἔτυχε, III, κά, 11. Μῆ—καὶ ὡς ἔτυχε, I, ς', 27. II, ιδ', 26. ιβ', 22. — καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε I, ς', 33. Ὁ μῆ εἰκῆ ἀποδεδημηκῶς, δ', 21.
- Εἰκοστὴν δοῦναι, II, α', 26. (σελ. 334). Εἰκοστῶνης. IV, α', 33.
- Εἴμαρται (σοὶ γάρ) κοσμησαί φιλσοφίαν, II, ιζ', 30.
- Εἶναι. Εἰ γραμματικὴν ἦς ἀποβαλῶν, II, ι, 15. Ἔστιν ἐφ' ὧν, I, ζ', 13. Κρίνω σε ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον—κθ', 50. Πέντε δηναρίων ἔστιν, δ', 16. Εἰ ὄντες ἤμεν ὠφέλιμοι οὐχὶ πολὺ μᾶλλον ἀποθάνοντες, IV, α', 168. Τὰ ὄντα, I, ς' 4.
- Εἰπεῖν. Ὄταν ἐκεῖνος εἶπῃ τοῖς φουτοῖς ἀνθεῖν κ. τ. λ., I, ιδ', 3. Βλέπων με τίνας εἶπω σχῆμα ἔχοντα, III, α', 14.
- Εἶ περ, Z. Εἰ ἄρα.
- Εἰρήνης (πάντα) γέμει, I, κδ', 9. Εἰρήνης μεστά, III, ιγ', 13. Ὁ Καίσαρ, ἐν τῇ σῆ εἰρήνῃ οἷα πάσχω! κβ', 55 (σελ. 389). Εἰρήνην μεγάλην ὁ Καίσαρ δοκεῖ παρέχειν, ιγ', 9.
- Εἰς (ἐκκλείεται) πορισμὸν, III, κβ', 71. Λούειν εἰς σκάφην, αὐτόθι.
- Εἰς καὶ ἔν. Πότε μὲν ἐν ἀκολουθεῖ, πότε δὲ πλείοσι κοινῇ, I, ς', 10. Ἐλεγεν, ὅτι εἰς φιλόσοφος ὁ δεῖνα, III, β', 10. Γενοῦ εἰς τῶν κιναιδῶν, εἰς τῶν μοιχῶν, IV, β', 9. Ἵφ' ἐν πάντες, III, κβ', 33. Ἐνα σε δεῖ ἀνθρωπον εἶναι, ἢ ἀγαθόν ἢ κακόν, ιε', 13.
- Εἰσαγωγή. Εἰσαγωγὰς πράττειν, I, κθ', 23. II, ις', 34. Εἰσαγωγεὺς δικαιοσύνης, III, κς', 32.
- Εἰσάπαν ἢ Εἰς ἅπαν. Τὴν ὄρεξιν ἤρκεν ἐξ αὐτοῦ εἰς ἅπαν, I, δ', 1. Ἄν μὴ θεραπευθῆ εἰσάπαν, II, ιή, 10. Μηδέποτε ἐπιδῶς τὴν φαντασίαν εἰς ἅπαν, III, κδ', 85. Ἐπὶ τοῦ παρόντος σοὶ δεδδοται, οὐδ' εἰσάπαν, 86. Ἄπαξ ἐνδόντες, εἰσάπαν ἐπέδωκαν ἑαυτοὺς, IV, ϑ', 14.
- Εἰσβαλῶν (πάγος), IV, ή, 38 (σελ. 428).
- Εἰσποιεῖσθαι. Ἄν Καίσαρ εἰσποιεῖσθαι σε, I, γ', 2.
- Εἶτα, I, δ', 30. — δι' ἐν σκελύθριον τῷ κόσμῳ ἐγκαλεῖς; ιβ', 24.—μουσικὸς μὲν κ. τ. λ. κθ', 53.—μοι λέγεις, III, κγ', 12. 32. κδ', 77, 83. II, κγ', 11.

- Ἐκ καὶ Ἐξ. — αὐτῶν, I, β', 28. — ἄπαντος, III, κδ', 22. IV, α', 101. ζ', 4. ιβ', 15. — πάσης περιστάσεως, ιβ', 1. Ἐξ ὄρθρου, Ἐξ οἴκου, IV, ς', 31. — τοῦ χιτῶνος, I, β', 17.
- ἘΚΑΒΗ, II, ιθ', 7.
- Ἐκβάλλειν (ὡς σκευὸς ἄχρηστον) τινά, III, κδ', 33. — τὴν ῥυπαράν φαντασίαν, II, ιη', 25. — τοὺς τυράννους, τοὺς δορυφόρους, IV, α', 87. — τὴν πηνίαν οὐ δεῖ, III, ιζ', 9. Χεῖρα ἐκβαλεῖν, ιε', 4. Ὄμου ἐκβεβληκῶς, κγ', 30. Ἐκβλητος, III, κδ', 105.
- Ἐκβάσεις (φοβεῖσθαι τὰς), II, ζ', 9.
- Ἐκβάτανα, πόλις, II, ις', 36.
- Ἐκδιάζειν. Ἐξεβίασε τὸν πρῶτον κληρὸν, I, ιη', 21. Ὁ καρπὸς ἐκδιάζεται τὴν φύσιν, IV, η', 40.
- Ἐκβλητος. Ζ. Ἐκβάλλειν.
- Ἐκδέχεσθαι τὴν μάμμην, II, ιβ', 43. — τὸν θεόν, I, θ', 16. Ἐκδεξαί με μικρὸν, II, ιη', 24. III, ιβ', 15.
- Ἐκδημῆν, I, θ', 22.
- Ἐκεῖ πέμπειν, III, κδ', 113. — βλέπειν, κς', 5. — τέτασο, κδ', 109.
- Ἐκείνωσ (οὕτως ἦ), II, κγ', 15. III, α', 37. — δεῖ λέγειν, I, κβ', 21. — μάλλον, ιη', 6.
- Ἐκκαθᾶραι (τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν), II, κγ', 40. Τὰ δόγματα ἐκκαθαρθησόμενα, κά, 15.
- Ἐκκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τι, II, κδ', 17. — τὴν προθυμίαν, III, ζ', 28.
- Ἐκκλείεται (εἰς νοσοκομίας), III, κβ', 71. Ἐξεκλείσθην, II, ς', 6.
- Ἐκκλίνειν. I, θ', 14. II, β', 5. III, β', 1. ιβ', 4. IV, ι, 6.
- Ἐκκλισις, II, α', 12. III, β', 1. ς', 6. κβ', 13, 104. IV, θ', 6, 18. ε', 27. ι, 4. Ἐκκλιτικὴ δύναμις I, α', 12. Ἐκκλιτικῶς, III, γ', 2. ιβ', 7.
- Ἐκκόπτειν ἐκ τῆς ψυχῆς, II, κβ', 34. Ἐκκόπτεσθαι, I, κς', 5 (σελ. 325).
- Ἐκκρούεσθαι, II, ιγ', 19.
- Ἐκλαυθάνεσθαι. Ἐξελάθετο, I, ι, 5, Ἐξελαθόμεν, ιθ', 6.
- Ἐκλέγεσθαι. I, α', 27. Ἐκλεγόμενον, ἀπεκλεγόμενον, IV, ζ', 40. Ἐκλογῆς (τίς ἢ μωρία τῆς); I, α', 27. Τῶν πρὸς ἐκλογὴν εὐφυστέρων ἔχουσθαι, II, ι, 6. Μὴ γὰρ μοι δέδοται ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν; IV, ι, 30.
- Ἐκλύειν. Ἡ ἔξις ἐκλύεται, II, ιη', 13. Ἐκλυμένος, ιθ', 20.
- Ἐκμαίνεσθαι. Ἐκμανέντος αὐτοῦ, III, β', 11.
- Ἐκμισθοῦν (ἐπ' ἀργυρίῳ) ἑαυτὸν, IV, α', 139.
- Ἐκπίνειν. Ζ. Πέλαγος.

Ἐκπίπτειν. Ἐκπεπτωκῶς ἀπάντων, I, 9', 27.

Ἐκπληροῦν, I, ις', 19. III, κδ', 95. IV, α', 109. — ἔργον, III, ιη', 5. ι, 15. Τὰ ἐμὰ ἐκπεπλήρωται, II, ε', 11. Ἀν ταῦτα ἐκπληρώσῃ, III, ι, 15. Ἐκπεπληρωκῶς τὴν ἔννοιαν, II, ιβ', 9.

Ἐκπλήσσουσί (εἰ μὴ) σε αἰ ὕλαι, IV, δ', 10.

Ἐκποιεῖ. I, η', 1.

Ἐκπονεῖν (τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν), I, θ', 18. — ἀπάθειαν, IV, ι, 13. — τὰ ἀθάνατα καὶ φύσει ἐλεύθερα, ε', 28. — τὴν ἀρετὴν τὴν ἀνθρωπικὴν, III, α', 7. — τὰς ἄλλας ὕλας, β', 8. — τοῦτον τὸν τόπον, II, ις', 31. — τὰ προηγούμενα, I, θ', 20. Z. καὶ III, ς', 4. IV, β', 4. Ἐκπεπονημένου τοῦ λόγου, III, ς', 1. Ἐκπεπόνηται ὁ λόγος, ς', 2.

Ἐκπτύειν, III, ιβ', 17.

Ἐκπτώσις ψυχῆς, II, ις', 21.

Ἐκπυρώσει (ὁ Ζεὺς ἐν τῇ) ἔρημός ἐστι, III, ιγ', 4.

Ἐκσειεῖν. Ἡγωνίας μὴ τις ἐκσειήσῃ σε, ... ἰδοὺ ἐκσειήσῃσαι κ. τ. λ. IV, 9', 10. Τί μ' ἐκσειήσῃ; (σελ. 307). Ὄπου τὰ ἐκσειήοντα μεγάλα, I, κς', 10. Παιδισκαρίου νευμάτιον ἐκσειήσῃ αὐτὸν, IV, ιγ', 22.

Ἐκστρέφειν (μὴ) τὰ καλῶς ἔχοντα, III, α', 39.

Ἐκτείνειν τὸν τράχηλον, I, α', 19.

Ἐκτελεῖν. Ἀλλ' ἔργω τὰ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐκτελεῖς, III, κδ', 110.

Ἐκτέμνεν (δόγμα ἐξαιρεῖν καί), I, ια', 35. Ἐκτέμνηται τὸ αἰδῆμον αὐτοῦ, ε', 9.

Ἐκτικὸν (εἴ τι ποιεῖν ἐθέλεις), II, ιη', 4. Ἐκτικώτερον, III, κδ', 78.

Ἐκτός (ψυχὴ καὶ σῶμα, καὶ τὰ), III, ζ', 2. Ὑπὸ τῶν ἐκτός ἐμποδίζεσθαι, I, α', 9. Αἱ τῶν ἐκτός ἀξίαι, β', 7, 14. Ἀποστάς τῶν ἐκτός, δ', 18. Θεαυμακότες τὰ ἐκτός, 26. Μετατιθέσθαι τὰ ἐκτός, κς', 11. Τί οὖν τὰ ἐκτός, κς', 2. Ἐν τοῖς ἐκτός καὶ ἀπροαιρέτοις, IV, ζ', 10. δ', 3. I, θ', 27. II, κβ', 19. III, κ', 17.

Ἐκτροπὴ (πᾶσα) ἀπὸ τίνος ἀνθρωπικοῦ γίνεται, IV, ια', 36.

Ἐκτυφλοῦν. Ἐπίστησον πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐκτυφλωθῆναι, I, κ', 12. Τὸν ἐμποδίζοντα ἐκτυφλώσαι θεῶν, κς', 11.

ἘΚΤΩΡ, II, ιθ', 7. κδ', 22, 25. III, κβ', 7, 108.

Ἐκφανῆ (πρὸς τὰ ἄγαν), I, ε', 1.

Ἐκφέρειν, II, κβ', 10. — πρὸς τινα τὰ ἑαυτῶν ἀπόρρητα, IV,

- ιγ', 1. — τὴν ἀλήθειαν, I, 8', 31. — καρπὸν, 32. Τὸν
 στάχυν ἐξενέγκη, IV, η', 36. Ἐκφεύγειν, I, κς', 2.
 Ἐκχέειν καὶ Ἐκχύειν. Ἐκχεθήσε-
 ται τὸ ἔλαιον, IV, ι. 26.
 Ἐκχωρεῖν τῶν ἐκτός, III, γ',
 8.
 Ἐλάδιον, III, ι, 16.
 Ἐλασσον (ἐν παντί) ἔχειν, III,
 ιέ, 11.
 Ἐλαφοὶ (φοβοῦνται φεύγουσαι αἱ)
 τὰ πτερὰ, II, α, 8.
 Ἐλεγκτικὸς (λόγος) καὶ προτρε-
 πτικὸς, II, κς', 4. — χαρακτήρ,
 III, κγ', 33. Τὴν ἐλεγκτικὴν
 χώραν, III, κά, 19. Ἐλεγχεῖν.
 Αὐτὸς ἑαυτὸν ἤλεγγε καὶ ἐξήτα-
 ζε, II, α, 32. Ἐλέγξωμεν
 ἀλλήλους, III, ς', 13. Οὐ παρα-
 κολουθεῖ ἐλεγχόμενος, IV, έ,
 21. Ἐλεγχος, III, ιδ', 9. IV,
 α, 146. — τοῦ πράγματος,
 III, ι, 11.
 Ἐλεεῖν, I, ιή, 3. Οὐχὶ μᾶλλον
 ἐλεεῖς κ. τ. λ.; κή, 9. II, ις',
 26. III, κδ', 43. IV, α, 4.
 ς', 1, 2, 5. Βοηθηθῆναι
 ἡθελον, οὐκ ἐλεηθῆναι, I,
 ς', 28. Ἐλέησον, ις', 8.
 — (Κύριε), II, ζ', 12.
 Ἐλεος, III, κβ', 13. Ἐλέου
 ἄξιον, IV, ς', 2. I, ιή, 3.
 Ἐλεήμων, II, κά, 3 (σελ.
 358.) Ἐλεεινός, V, ς', 19.
 ΕΛΕΝΗ, I, κή, 12. II, ις',
 10. κγ', 32.
 Ἐλευθερία (τί οὖν; ἀπόνοιά ἐστιν
 ἡ); I, ιβ', 10. — ἄλλο τί ἐστιν,
 ἡ τὸ ἐξεῖναι ὡς βουλόμεθα
 διεξάγειν; II, α, 23. — ἀταρα-
 ξία, ἀφοβία, ἀπάθεια, α,
 21. III, ιέ, 2. Ἐλεύθερος, III,
 έ, 7. — ἐστὶν ὁ ζῶν ὡς βού-
 λεται, IV, α, 1. — ᾧ γίνεται
 πάντα κατὰ προαίρεσιν κ. τ. λ.
 I; ιβ', 9. Ἐὰν θελήης, ἐλεύθερος
 εἶ, ις', 28. Τίνας οἱ πολλοὶ
 λέγουσιν ἐλευθέρους καὶ τίνας
 οἱ φιλόσοφοι, II, α, 22. Ἐλευ-
 θεροποιὸν δόγμα IV, α, 176.
 Ἐλευσίς, πόλις, III, κά, 13.
 Ἐλκειν. Ἐπ' οὐδέν... ἐλκόμενον
 οὕτως ὡς ἐπὶ τὸ εὐλογον, I,
 β', 4. Ἐλκουσα αὐτὸν ἐπὶ τὸ
 αὐτῆς βούλημα, II, κ', 15.
 Ἐλκύειν Ἐλκύσας ἔτεμε, III,
 κβ', 3. Οὐχ ἐλκυσθήσῃ ὑπὸ τῆς
 φαντασίας, II, ιή, 23. Οἴχε-
 ται σ' ἔλκουσα ὅπου ἂν θελή,
 25, (σελ. 354). Τὰ πιθανὰ καὶ
 ἐλκυστικά, III, ιβ', 14.
 ΕΛΛΑΝΙΚΟΣ, II, ις', 7, 14.
 Ἑλλάς, III, κδ', 77. Ἑλλην, II,
 ς', 20. Ἑλληνες, III, ζ, 13,
 30.
 Ἑλλέβορος, II, ιέ, 14.
 Ἑλλην. Ζ. Ἑλλάς.
 ΕΛΟΥΪΔΙΟΣ (ΠΡΙΣΚΟΣ) I, β',
 19. IV, α, 123 (σελ. 302)

- Ἐμβάδες (τὸ προσωπεῖον, αἱ) τὸ σύρμα, I, κθ', 41, 43.
- Ἐμμένειν τῷ κριθέντι, II, ιε', 1, 11.
- Ἐμπαίζων (παῦσαι) μου τῇ τύχῃ, IV, α', 47.
- Ἐμπειρον (ἐφ' ἐκάστης ὕλης τὸν) τοῦ ἀπειροῦ κρατεῖν ἀνάγκη, IV, α', 117.
- Ἐμπερπερεύεσθαι, II, α', 34 (σελ. 335).
- Ἐμπίπτειν. Ὄταν ἐμπέσῃ περίσασις, I, κθ', 1. — ζητημάτιον, II, ις', 20. — λόγος, κγ', 14. — εἰς μωροὺς ἀνθρώπους πράγματα τὰ τυγχάνοντα, ις', 31. — εἰς ληστὰς, III, ιγ', 3. — εἰς δουλείαν, IV, α', 35. Ὄταν ἐμπέσῃ ὁ παιδευτής, III, κβ', 17. Πρὸς τὰ ἐμπίπτοντα ἀπαντᾶν, κβ', 90.
- Ἐμποδίζειν, II, κβ', 15. III, δ', 6. — τῇ ὀρατικῇ δυνάμει; II, κγ', 19. Τὸν ἐμποδίζοντα, I, κζ', 11. Τὸ ἐμποδίζον, III, δ', 6. Ἐμποδίζεσθαι, I, α', 12. II, ις', 14, 17. IV, α', 34, 82, 128. γ', 11. δ', 5, 15, 17, 28, 35. ζ', 10. Ἐμπόδιον, III, κδ', 33. Ἐμπόδιος, I, α', 28. Ἐμποδισμὸς, IV, δ', 15.
- Ἐμποιοῦν ταῦτα, III, κγ', 28. — τὰ πείσματα, II, κ', 26.
- Ἐμπορίαν (καλὴν ἐστείλω ταύτην) III, κδ', 80.
- Ἐμφασίς. Ψιλῇ τῇ ἐμφάσει II, ιά, 15. Τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔμφασιν, IV, ιά, 22. Ἐμφασιν γάρ τινα ἔχει τοῦ καλοῦ; 29.
- Ἐμφύεσθαι (ἀδύνατον ἔξις καὶ δυνάμεις), II, ιή, 7. Ἐμφυτον ἔννοιαν, ιά, 3.
- Ἐν Ῥώμῃ, I, ιά, 52. — βαλανεῖω, II, κ', 33. — ταῖς σκέψεσι, I, β', 28. — πλείοσι μάρτυσι, III, κβ', 8 — αὐτοῖς οἷς χαίρεις, κδ', 87.
- Ἐναθλεῖν ταῖς ὑπολήψεσιν, III, ις', 13.
- Ἐναλλάττειν, II, α', 8.
- Ἐναντιότης. Διέταξεν ὁ Θεὸς πάντας τὰς τοιαύτας ἐναντιότητας ὑπὲρ συμφωνίας τῶν ὄλων, I, ιβ', 16.
- Ἐναργεῖς προλήψεις, I, κζ', 6. Φαντασίαν ἐναργῆ, III, γ', 4.
- Ἐναργῆ ἐτίθει τὰ ἀπὸ τῶν ἐννοιωῶν, II, ιβ', 6. Ἐναργές, κ', 1.
- Ἐναργῶς, IV, α', 136.
- Ἐναύσματα σπουδῆς, IV, ιά, 30.
- Ἐνδέουτος (ὡς), II, ιδ', 18.
- Ἐνδεικνύναι. Οἷα ἐνδείκνυται, II, ζ', 11. Ἐνδείκνυται, ιδ', 3. Ἐνδεικνύη, ιε', 3.
- Ἐνδεδεμένος εἰς τὰ ἰδιωτικά καθήκοντα, III, κβ', 74.
- Ἐνδέχεται (τί οὖν) ὅταν, II, ις', 12. Ἐνδεχόμενον, ις', 33. Εἰς τὸ Ε., IV, ιά, 4. Κατὰ τὸ Ε., 9.
- Ἐνδόντες (οἱ ἀπαξ), IV, ς', 14.
- Ἐνδοθεῖν, IV, α', 139.

- Ἐνδοξον (ἢ μηδὲν εἶναι τὸ καλόν, ἢ εἰ ἄρα τὸ), II, κβ', 21.
 Ἐνεγκαι ἀδελφὸν ἀγνώμονα, III, κά, 5.
 Ἐνεργείας (ἐπιστρέφεται τῆς) τῆς αὐτοῦ, II, ις', 15, 17. IV, ιά, 33. Ἐξ αὐτῆς τῆς E., ιβ', 18. Τὰς ἑαυτοῦ E., ιγ', 13. Ἐνεργὸς II, κγ', 4.
 Ἐνεχόμενός τινα, III, κβ', 93.
 Ἐνέχυρον, IV, ιγ', 5.
 Ἐνθάδε (οὕτως καὶ) I, κδ', 44. — οὖν ὁρᾶτε, III, κβ', 42.
 Ἐνθεν, I, κζ', 11.
 Ἐνθυμῆσθαι. Ἐνθυμήθητί τι τοιοῦτον, III, κβ', 65. Ἐντεθύμηται ὅσα ἐντεθύμηται, 95. Οὐδ' ὅσια ἐνθυμηθῆναι, κδ', 19. Οὐδὲν ἐνεθυμοῦ, IV, ς', 8. Μηδὲν ἐντεθύμημένος, III, ιέ, 1. Ἐνθύμημα, ἀτελής συλλογισμὸς, I, ή, 1, 3. — γενναῖον, IV, ς', 8.
 Ἐνισταμένων (τῶν) II, 18. Ἐνστῆναί με δεῖ ὡς ὤραν, έ, 13. Ἄν τις ἐνίστηται πρὸς τὰ ἄγαν ἐκφανῆ, I, έ, 1.
 Ἐννοεῖ τὴν διοίκησιν τὴν ἑαυτοῦ οἷα ἐστὶ, III, ιγ', 7. Φύσις τίς ἐστὶν ἐννοεῖς; II, κδ', 12. Ἐννοια (οἶδαμεν τίς ἢ) ἦν ἔχομεν, κδ', 12. Οὐδεμίαν φύσει ἔηκομεν ἔχοντες, ιά, 2. Τοῦ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ τίς οὐκ ἔχων ἔμφυτον E. ἐλήλυθε; 3. Ἐννοίας φυσικᾶς, ις', 7. Οὕτως ἐναργῆ ἐτίθει τὰ ἀπὸ τῶν E., ιβ', 6. Κατὰ τὴν ἐννοϊαν, III, ιγ', 3. Ἐνοῦν. Οὐ δοκεῖ σοι ἠνώσθαι τὰ πάντα, I, ιδ', 2.
 Ἐνσειεῖν. Ἄλλος τῷ ἄλλῳ ἐνσειεῖται, IV, δ', 24. Ἐνσεισθητι ἵνα γνῶς τίς εἶ, III, ιδ', 3.
 Ἐνστασις, III, κβ', 19. Κατ' ἐνστασιν πράττειν, ιδ', 7.
 Ἐνταῦθα, II, ιέ, 15.
 Ἐντέλλεσθαι. Ὁ Ζεὺς σοι οὐκ ἐντέταλται; I, κέ, 3.
 Ἐντερα (ἡμεῖς ὡς κοιλία, ὡς) περὶ αὐτῶν διανοοῦμεθα, I, ς', 26.
 Ἐντευξίδιον, I, ί, 10 (σελ. 311).
 Ἐντολή, I, κέ, 4.
 Ἐντονος (ἐνεργὸς καὶ), II, κγ', 4.
 Ἐντρεπτικὸν (τὸ), I, έ, 3, 9.
 Ἐντυγχάνειν (Ἀντίγονος Ζήνωνι μέλλων), II, ιγ', 14. Τοὺς ἐντυγχάνοντας, IV, ιά, 14. Τῷ ἐντυγχάνοντι προσελθὼν, III, ά, 20. Z. Ἐπιτυγχάνειν.
 ΕΞ. Z. Ἐκ.
 Ἐξάγης ἡμῖν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ζῆν φίλου; II, ιέ, 10. Ὅταν σε ἐξάγη, IV, ά, 105. Πῶς ποτε ἐξαγομεθα, ιγ', 1. Διεξάξει, έ, 5.
 Ἐξαίρειν καὶ ἐκτέμνειν δόγματα, I, ιά, 35. — Ἐξαιρεῖν, II, κ', 21. Δύο ταῦτα ἐξελεῖν τῶν ἀνθρώπων οἴησιν καὶ ἀπιστίαν, III, ιδ', 8. Τὴν οἴησιν ἐλεγχος ἐξαι-

- ρεῖ, 9. Πῶς ἐξαιρεθῆ ταῦτα; ιγ', 8. Οὐ γὰρ ἀνθρώπου ὄψις ἐξαιρείται ἐρημίας, 3. Ἐξαιρέτων (θέλει τι ἔχειν), Ι, β', 17. Τὸ δὲ μέγα καὶ Ε. 33. — τι περὶ τὸν ἀνθρώπον εἶναι οἰόμεθα, ΙV, ιά, 3. Τοῦτο γὰρ ἔχεις ἐν σεαυτῷ Ε. 27. ΙΙΙ, ά, 23, 25. Πᾶσα γῆ πατρὶς ἦν αὐτῷ, ἐξαιρέτος δ' οὐδεμία, κδ', 66. Ἐξαιρέτως, Ι, ς', 12.
- Ἐξανάγκης, ΙΙ, κ', 1.
- Ἐξάπικτός (μὴ θέλε αὐτὸν) σοι συνοικεῖν, ΙΙ, ιζ', 22.
- Ἐξαπατῶν (τὸ δ') πολλοὺς, ΙΙ, ιζ', 5. Ὁ ἐξηπατημένος, κβ', 8.
- Ἐξαρκεῖν, ΙV, ε, 20.
- Ἐξείναι, ΙΙ, ις', 34.
- Ἐξίπειν τὰ ἀπόρρητα, ΙV, ιγ', 4.
- Ἐξελέγγχει (καθ' ἡμέραν) με ΙΙΙ, κ', 19. — τὸν οὐκ εἰδῶτα, Ι, κς', 17. — ἑαυτὸν ΙΙ, κ', 28. Πάγος ἐξελέγγχει τὰ σπέρματα, ΙV, ή, 38. Ἐξελέγγασθαι πρᾶσβύτερον ἤδη, ΙΙ, ιδ', 17. Τί σε ἠδίκησεν ἵνα ἐξελέγγης; ΙΙΙ, κδ', 81. Σωκράτης ἐξελεγγόμενος, ΙV, ε, 3.
- Ἐξεμέσχι τὸ προβληματίον, ΙΙ, κ', 33. — τὰ θεωρήματα, ΙΙΙ, κά, 1. Πρῶτον αὐτὸ πέψον, οὕτω μὴ ἐξεμέσης, 2.
- Ἐξεργάzesθαι τὸν λόγον, Ι, ς', 30. ΙΙΙ, ϑ', 20. ιγ', 8. — τὴν χρηστικὴν δύναμιν, ΙV, ι, 13. — τὸ ἡγεμονικὸν ΙΙΙ, ιέ, 13. — τὸ ἐλεύθερον, κβ', 44. Ὁ λόγος ἐξεργαζόμενος τὰ λοιπὰ, Ι, ις', 1. Ἐξεργασίας (εἶ τινα) δεῖται, ΙΙΙ, ιγ', 8.
- Ἐξέρχεσθαι, Ι, κθ', 27. — τῆς πατρίδος, β', 21. ΙΙΙ, κέ, 36. — τοῦ συμποσίου, ΙΙ, ις', 37. — τῆς πανηγύρεως, ΙV, ά, 106. ΙΙ, ε, 23. — τοῦ βίου, ιέ, 6, 10.
- Ἐξέταζε (ὄν ἀν ἴδης) ΙΙΙ, γ', 14. Ἐξεταζόμενος τὰ δόγματα, ϑ', 9.
- Ἐξευτονῶν (οὐκ) ΙV, ά, 147.
- Ἐξηγεῖσθαι τὴν λέξιν, ΙΙ, κά, 11. — λεξείδια, ΙΙΙ, κά, 8. — τὸν Χρῆσιππον, Ι, ις', 13. — τὸ βούλημα τῆς φύσεως, 15. — τὰ σημεῖα, ΙΙ, ζ', 3. Ι, ις', 21. Ἐξηγητῆς τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ, ς', 20. — τῆς φύσεως, ις', 16. — τῶν νόμων τῆς φύσεως, ΙV, γ', 12. — τῶν σπλάγχθων, Ι, ις', 20. — ἀλλοτρίων δογμάτων, ΙΙ, ϑ', 14.
- Ἐξῆς (τὸ), Ι, ς', 28. Τῷ ἐξῆς λόγῳ, 22.
- Ἐξιώσει (ὁ χαλκεὺς) τὸ σιδήριον, ΙV, ιά, 13.
- Ἐξίς (ἡ ἐν βιβλίοις), Ι, δ', 22. — καὶ δύναμις, ΙΙ, ιή, 1, 5, 7. Ἐΐρεψάς σου τὴν Ἐ., ΙΙΙ, κέ, 8. Ἄνα-ρέπει μου τὴν Ἐ., ΙV, δ', 25.
- Ἐξιστάται. Ὅν οὐκ ἐξίστησιν οὐδὲν

- τῶν ἀπροαιρέτων, I, ιη', 21. Τί μ' ἐκστήσει; ζ', 29. Τὰ ἐξίσταντα, II, ις', 24. Ἐξίστηκας, ὠχρίακας, III, β', 10. Ἐξίστασθαι II, ι', 7. ις', 22. κβ', 6. IV, ζ', 18, 35. — τῶν ἀλλοτρίων, III, κβ', 102. Ἐκστήναι, IV, η', 26. Εἶτα οὐκ ἐκστήσῃ, α', 107.
- Ἐξομοιοῦσθαι τοῖς θεοῖς, II, ιδ', 12.
- Ἐξορμησάν (τὸ σε, I, ιά', 27.
- Ἐξορχεῖσθαι τὰ μυστήρια, III, κά', 13, 16.
- Ἐξουσίαν (εἰς ἐμέ οὐδεὶς) ἔχει, IV, ζ' 16.
- Ἐξυβρίζειν, IV, η', 38.
- Ἐξω (οὐκ) που δεῖ ζητεῖν τὸ αἴτιον, I, ιά', 28. — ἐστίν, III, κβ', 14. — τούτων τῶν λόγων; II, ις', 2. Τὰ ἔξω, IV, δ', 25. II, β', 25. ε', 4. III, ι', 16. IV, ιβ', 15. Ἴν' ἔξω μου τὸν ἐγκέφαλον βάλῃ, II, ις', 23. — βλέψεις, III, β', 13. — οὐ κέχρησε, I, κά', 1. — νενευκῶς, III, ιβ', 16. — τῶν λογαρίων, II, ι', 30.
- Ἐξωθεῖν, IV, ιβ', 2.
- Ἐορτάζειν, IV, α', 106.
- Ἐπαγγέλλεται (τούτων οὐδέν) φιλοσοφία, I, ιε', 3. Τί Ἐ. ἐν λόγῳ; ζ', 5, 9. Οὐκ Ἐ. φιλοσοφία τῶν ἐκτός τι, ιε', 2. Ἡ ἀρετὴ ταύτην ἔχει ἐπαγγελίαν, δ', 3. Τίς Ἐ. ὀρέξῃς; III, κγ', 9. — ἡ τοῦ φιλοσόφου, IV, η', 6. Πληροῦμεν τὴν Ἐ., III, κγ', 10. Ἀνθρώπου Ἐ. πληρῶσαι, II, θ', 1.
- Ἐπάγῃ τὸν κανόνα, III, γ', 15.
- Ἐπάγουσι, μηδὲν ὄφελος εἶναι, IV, η', 9.
- Ἐπαγρυπνεῖν τὰς φαντασίας, IV, γ', 7.
- Ἐπαισθίντες (κατακληθέντες καὶ), II, η', 12. Ζ. Ἐπαιοῦν.
- Ἐπαθλον, III, κδ', 51.
- Ἐπαινος (εἰ δ' ἔστιν) ἐκεῖνο III, κγ', 24. IV, ζ' 29.
- Ἐπαίρειν, I, η', 8. II, η', 15. Τὰ ἐπαίροντα, III, κς' 35.
- Ἐπαίρεσθαι, I, ιά', 28. II, ιά', 22. III, ζ', 7. Οὐκ ἐπαρδήσῃ; I, γ', 2. Ἐπαίρομεθα, II θ', 22. Ἐπῆρται, ις', 16. Ἐπῆρμένος, I, η', 10. Ἐπαίρεται, IV, α', 22. Ἐπαίρομενος, δ' 35.
- Ἐπαίτης κυνικός, III, κβ', 89. — γέρων, κς', 6.
- *Ἐπαλείπτῃς, σελ. 371.
- ἘΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ, III, κβ', 78.
- Ἐπαμφοτερίζειν, II, θ', 20. Οὐδεὶς ἐπαμφοτερίζων δύναται προκόψαι, IV, β', 4. Ἐπαμφοτερισμός, IV, β', 5. Ἐπαμφοτέρα, ι', 25.
- Ἐπαναγινώσκειν, I, ι', 8. δ', 14.
- Ἐπάναγκες, II, κ', 1.
- Ἐπανίστασαι (τι); II, κ', 9.

- Ἐπανορθοῦν τὴν προαίρεσιν, III, ε', 2. — ἑαυτὸν, IV, ι', 13. — τὸ παιδίον, III, ιθ', 5. — τὸν πατέρα, κς', 10. — ἔπειράτο, κδ', 66. Ἐπανόρθωσις τοῦ βίου, κά, 15.
- Ἐπάνω (οἱ θεοὶ σε) τούτου ἀφῆκαν, I, ιβ', 32.
- Ἐπαιδῆ, I, κς', 9. Ἐπαιιδός, III, κδ', 10, 89.
- Ἐπαρίστεροι ἀσκηταί, III, ιβ', 11.
- Ἐπαρχία, III, γ' 12. IV, α', 55. 62. δ', 47. ε', 21.
- Ἐπαυξάνειν τὴν ἀκρασίαν σου, II, ιη', 6.
- ἘΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ, I, α', 20. ιθ', 19. κς', 11 (σελ. 300).
- Ἐπειτα, συγχ. τῷ Ἐπί τινα, II, κς', 7.
- Ἐπεὶ τοι, II, ιη', 30. IV, α', 60. ιά, 21, 31.
- Ἐπείγειν, I, ις', 4. Ἐπείγουτα, κς', 14. Τόπος ἐπείγων, III, β', 3. Χρειῶν ἐπείγουσῶν, κδ', 12. Τὸ ἐπείγμενον, IV, α', 84.
- Ἐπαιμι, Ζ. Ἐπίον.
- Ἐπεκθύεσθαι, II, ζ', 9.
- Ἐπεξέρχεσθαι, I, ις', 15.
- Ἐπέρχεσθαι. Οὐκ ἐπέρχεται μοι, II, ις', 22. Ἐπῆλθέ σοι ἐμέ ἀποκτείνει, ιε', 12. Ἐπέρχεται μοι ὕπνος, IV, α', 47. Ἐπέλωμεν, 128. Τὸ ἐπέλωτον, I, ε', 10. Τὰ ἐπέλωτῶντα μοι, II, κά, 11.
- Ἐπεσθαι θεοῖς, I, ιβ', 5. κ', 15.
- Ἐπευφημῶν τὸν ἡγεμόνα, III, κς', 29.
- Ἐπεύχεσθαι, IV, α', 122.
- Ἐπέχειν (πρὸς τὰ ἀάδηλα), I, κη', 2. ζ', 5. III, γ', 2. Ἐφέξει κατὰ φύσιν, II, κδ', 19. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπισχεῖν, I, ιη'. 1. Ἐπέχεσθαι ὑπὸ σκιάς, ιδ', 10.
- Ἐπί. Οἱ ἐπὶ κοιτῶνος, III, κβ', 15. IV, ζ', 1, 19. — μέρους, Ζ. Μέρους. Ἐφ' ἑαυτοῦ I, κθ', 36. III, ιγ', 7. — σεαυτοῦ, κά, 23. κς', 13. — ἑμαυτοῦ, 30. — πατρὸς, ιά, 5. — ἀδελφῶ III, ιά, 6. — οὐθενός, II, η', 9. — ἀνδρός, III, α', 28. — Καίσαρος, II, ε', 20. Ἐφ' ἡλικίης III, α', 13. — ἀρίστω, 1. — θύραις, κδ', 55. Ἐφ' ἡμῖν, I, α', 7, 17. ε', 40. θ', 15. κβ' 10. κγ', 5, II, α', 6, 12. ιγ', 10. ιθ', 32. III, κς', 34. IV, α', 65, 129. — μαρῶ, IV, ζ', 35. — σοί, III, κς', 13. Ἐφ' ἐκάστοις, IV, α', 86. — τούτῳ, III, κδ', 78. — τίσιν; ζ', 6. — τίνι; 7. — ἀργυρίῳ, IV, α', 159. — τί; 110. II, η', 7, κδ', 19. — τὸ σκῆπτρον, IV, η', 34. Ἐφ' ὅσον, ι 16. — πολὺ, II, ιθ', 2. — πλεον, I, η', 7. — θύραις, III, κδ', 44, 49. IV,

- ζ', 19. — αὐτὸ τοῦτο, I, κθ', 38.
- Ἐπιβάθρα, I, ζ', 22, κέ, 29.
- Ἐπιβαίνειν, I, κέ, 24.
- Ἐπιβάλλει (ὡς), II, έ, 29. — σοι τοῦτο, III, κβ', 6. Ὁ ἐπιβάλλων, β', 5. Ἐπιβάλλειν ἐμαντῶ, I, κς', 5. Ἐπιβάλλεσθαι, 16. II, ιζ', 36. III, κβ', 2. IV, ά, 74. ιά, 6. II, κδ', 19.
- Ἐπιβλέπειν, III, ιγ', 12. — τινί, 8.
- Ἐπιβοᾶν, IV, ά, 14. — σοι, III, ιγ', 10.
- Ἐπιβολή, I, ιβ', 8. κς', 8. II, ιζ', 29. ιθ', 34. κά, 2 (σελ. 304). — ἀτελής, III, κβ', 104. — τᾶλλα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, IV, ς', 18. — πρόθεσις ὀρμῆ, 26. II, ιθ', 29. III, έ, 18. IV, ή, 19.
- Ἐπιβουλεύεσθαι, IV, ά, 160.
- Ἐπιγέννημα, III, ζ', 7 (σελ. 373-374.).
- Ἐπιγινώσκειν τὸν εὐεργέτην, I, ς', 42.
- Ἐπιδεικνύειν, IV, ιά, 22. — τὴν χρεῖαν, II, ιδ', 5. — τὰ θεωρήματα, III, κς', 13. — τὸν ζυγόν, 17. Πᾶθη ἐπιδεικνύμενα, I, δ', 26. Ἐπιδείκνυσθαι τὰ θεωρημάτια, II, κά, 17. Ἐπιδεικτικὸς χαρακτήρ, III, κγ', 33. Ἐπιδεικτικῶς, 1.
- Ἐπίδεσμος (ὁ), Ἐπίδεσμα (τὸ), I, ιη', 19 (σελ. 316).
- Ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἐπιθυμίαις, IV, ϑ', 14. — εἰς καλοκαγαθίαν, I, ή, 5. — τὸ σκελύθριον, ιβ', 24. — τὴν φαντασίαν (γρ. τῆ φαντασίᾳ), III, κδ', 85. (σελ. 400).
- Ἐπιδικαζόμενος τῆς βασιλείας, III, κβ', 99.
- Ἐπιθαρρῆειν, III, κβ', 18.
- Ἐπιθειάζειν, IV, ά, 108.
- Ἐπίθετος (ὁσμή ἕξωθεν), IV, ιά, 18. Σχέσεις ἐπίθετοι, II, ιδ', 8. III, β' 4. IV, ή, 20.
- Ἐπιθύειν, I, ιθ', 24.
- Ἐπιθυμίας (μετ'), πλουτεῖν. — ἄρχειν, — καλῆ συγκαθεύδειν, IV, ϑ', 5.
- Ἐπικάρπιος, I, ιθ', 12. κβ', 16.
- Ἐπικλᾶν, III, κς', 33.
- Ἐπικλωθουσῶν (τῶν Μοιρῶν) σου τὴν γένεσιν, I, ιβ', 25.
- ἘΠΙΚΟΥΡΟΣ, I, κ' 17. II, ϑ', 19. κ', 6. κβ', 21. κγ', 21. III, ζ', 12. Ἐπικούρειοι, II, ιθ', 20, 22. III, ζ', 19. κδ', 38. Συμπικούρειοι, II κ', 12.
- Ἐπικραυγάζειν, IV, ά, 19. δ', 31.
- Ἐπικρίνειν, I, κ', 18.
- Ἐπικροτεῖν, I, κθ', 31. IV, ά, 108.
- ἘΠΙΚΤΗΤΟΣ, I, ά, 10. β', 29, 36. ζ', 32. ϑ', 29. II, ιη', 17. III, ά, 12, 36. ϑ', 12, 14.

- Ἐπιχρῶάνεσθαι, III, κδ', 75.
- Ἐπιλέγειν τοῖς ἀπροαιρέτοις, III, ις', 15.
- Ἐπιλείπουσιν (οὐκ) αὐτοὺς τροφαί, I, θ', 8.
- Ἐπιλογίζεσθαι, IV, α', 163. Εἰς ἐπιλογισμὸν ἐρχόμενον, II, ι', 11. Ἐπιλογιστικὸς, 3. Ἐπιλογος, β', 7, 17.
- Ἐπιμελείας (διὰ πάσης) ἔχει αὐτοὺς, II, κδ', 23. Πρόθεσις ἐπιμελής, ή, 29. Ἐπιμεμέλησαι αὐτοῦ, ιβ', 23.
- Ἐπιμήνια (τά), II, ζ', 8 (σελ. 340).
- Ἐπινεύειν τοῖς ἐναργέσι, I, ε', 3. — τῷ ἀληθεῖ, ις', 22. κή, 2. II, κς', 3. III, γ', 2.
- Ἐπινοεῖν, I, ζ', 27. κγ', 1. ιά, 40. — τινά, II, ις', 36. Ἐπίνοια ὁμοιοθεῖς, I, ιδ', 8.
- Ἐπίον (εἰς τὸ) II, κά, 9 (σελ. 358).
- Ἐπιπηθᾶν. Ζ. Δοξάριον.
- Ἐπιπίπτειν (ἢ πόλις) μοι μέλλει, II, ις', 23. Ἐπιπίπτοντες τοῖς αἰσθητοῖς, I, ς', 10. Λίθος ἐπιπεσῶν, III, κς', 3.
- Ἐπιπλέκειν. Ἐπιπεπλεγμένα τῷ θεῷ, I, θ', 5. Ἐπιπλοκή πρὸς τὸν θεόν, II, ιδ', 27.
- Ἐπιπλέον, Ζ. Ἐπί.
- Ἐπιπληκτικὴ χώρα, III, κά, 19.
- Ἐπιπλοκή. Ζ. Ἐπιπλέκειν.
- Ἐπιποθεῖν, III, κδ', 86 (σελ. 400, 437).
- Ἐπιπολὺ, Ζ. Ἐπί.
- Ἐπιρρέπῶς ἔχων πρὸς τὸ κυνίζειν, III, κβ', 1.
- Ἐπιρρῶννύντος (οὐδέποτε δεήσῃ τοῦ), III, κδ', 115.
- Ἐπισείειν τὴν κεφαλὴν, I, κβ', 18.
- Ἐπισκέπτεσθαι, I, ι', 10. ιβ', 4. Ἐπεσκεμμένος, 7.
- Ἐπισκοπήσομεν (οὐδὲν ἄλλο), I, ιά, 38.
- Ἐπισπᾶν, I, ιβ', 35.
- Ἐπίστασις, IV, α', 135. Ἐπιστάτης, III, ιε', 3. IV, δ', 31.
- Ἐπιστήμη τοῦ βίου, IV, α', 63. — ἡ περὶ βίου, 118. — καταφρονητικὴ τῆς ἀγνοίας, ιβ', 14.
- Ἐπιστολή, I, θ', 28, 33. Ἐξ ἐπιστολῶν, III, κδ', 24.
- Ἐπιστρέφειν τὴν ναῦν, IV, γ', 5. — τὰς γυναῖκας, θ', 7 — τοὺς πολλοὺς, III, κβ', 88 (σελ. 394) — ἐπ' ἐμαυτὸν, IV, δ', 7. — ἐφ' αὐτοὺς, III, κβ', 39. — κατὰ σαυτὸν, κδ', 106.
- Ἐπιστρέφεσθαι, κβ', 3. — ἐπὶ τὴν προαίρεσιν τὴν ἑαυτοῦ, I, δ', 18. — ἐφ' αὐτὸν, III, κγ', 16. — εἰς αὐτὸν, 37. — ἐπιστρέφεσθαι τινός, I, κς', 13. κθ', 48, 54. — ὑπ' οὐθενός, II, κ', 33. Ἐπιστροφή ἐφ' αὐτὸν, III, ις', 15. Ἐπιστρόφως ἔχειν τῆς ὀρέξεως, IV, α', 81.
- Ἐπισύρειν. Ἐπισεσυρμένον, II, ε', 2, IV, δ', 46.

- Ἐπίσφαλῆς (δύναμις), ΠΙ, ιγ', 20.
 Ἐπιτάσσεσθαι, ΠΙ, κς', 31. ΙV, α', 17.
 Ἐπιτείνονται (αἱ δυνάμεις), Π, ιη', 7.
 Ἐπιτευκτική. Ζ. Ἐπιτυγχάνειν.
 Ἐπιτηδειότης καὶ προχειρότης, ΠΙ, κα', 18. Ἐπιτήδευμα, κγ', 5. κς', 28.
 Ἐπιτροπή, ΙV, ζ', 21. Ἐπίτροπος, Ι, ιδ', 12. κθ', 37. ΠΙ, δ', 4. ιε', 12. ΙV, δ', 39. — τῆς ἠπείρου, ΠΙ, δ', 1.
 Ἐπιτυγχάνειν, Π, ς', 8. ις', 12. ΙV, ς', 28, 38. ϑ', 7. Τῷ ἐπιτυχόντι, ιγ', 6. Ἐπιτευκτικὴ (ὄρεξις), ΠΙ, ιβ', 5. ΙV, α', 1.
 Ἐπίφαινεν. Ἐπιφανής, ΙV, ς', 4.
 Ἐπιφέρειν, Ι, δ', 8. Τὸ ἐπιφερόμενον, ζ', 16, 19. Ἐπενεχθῆναι, ΙV, α', 61. Τὰ ἐπιφερόμενα, Π, ις', 12.
 Ἐπιφοιτᾶν ἀνθρώποις, ΠΙ, κβ', 69.
 Ἐπιφυήσονται, ΙV, ε', 25 (σελ. 419.)
 Ἐπιφωνημάτια, ΠΙ, κγ', 31 (σελ. 396).
 Ἐπίχαρι (ἔχει τι), Π, ιδ', 3.
 Ἐπιχείρημα, Ι, η', 1. Π, κ', 28.
 Ἐπιψελλίξειν, ΠΙ, κβ', 8.
 Ἐπιψηφίζειν, Π, ιβ', 5. κς', 6. ΙV, α', 164.
 Ἐπόπτης, ΠΙ, ια', 6.
 Ἐποχῆ (έν), Ι, δ', 11.
 Ἐρᾶν. Ἐρώμενος, Π, κβ', 17. Ἐρωμένη, Ι, κη', 24. ΙV, α', 17.
 Ἐργάζεσθαι (τῷ σώματι), ΙV, α', 35. Ἐργον, Ι, δ', 11. — ψυχῆς, ΙV, ια', 6. — τοῦ φιλοσοφοῦντος, Π, ιδ', 7. — ἔργῳ οὐ κοινωνεῖ, ΙV, ς', 30. ι, 24.
 Ἐρεδίζειν, Π, ιη', 9. κγ', 13.
 Ἐρεδιστικά, ιη', 14.
 Ἐρημία, Ι, ιβ', 20. Π, κβ', 28. ΠΙ, ιγ', 1. ΙV, δ', 25. ια', 16.
 Ἐρημος, ΠΙ, ιγ', 1.
 ἘΡΙΝΝΥΎΕΣ, Π, κ', 17.
 ἘΡΙΦΥΛΗ, Π, κβ', 32.
 Ἐρμαιοιν, ΙV, α', 163.
 ἘΡΜῆΣ, ΠΙ, α', 39. Ἐρμοῦ ῥαβδίον, ΠΙ, κ', 12.
 Ἐρχεσθαι, Π, ζ', 10. — εἰς ταῦτόν, Ι, ιβ', 10. — εἰς σαυτόν, ΠΙ, α', 15. — ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ, κθ', 103. Ἐληλυθεναι, Ι, α', 4. ζ', 12. κς', 4. Π, ια', 3. ΠΙ, ιε', 1.
 Ἐρωτᾶν, Π, ιη', 18. Ἐρωτῆσθαι, ιθ', 1. Ι, ζ', 1. ΠΙ, κα', 10.
 Ἐρωτήματα σοφιστικά, η', 1.
 Ἐσθῆτα (ἦν θέλεις) περίθεσ, Π, ις', 42.
 Ἐσθίειν συντάξεις, Ι, κς', 16.
 Ἐσθιε καὶ πίνε, Π, κ', 10.

- Ἐσοπτρον, Π, ιθ', 21. — λάβε, III, κβ', 51.
 Ἐσπευσμένως ἔχεις, I, κ', 12.
 Ἐσωθεν, I, ιη', 19. Π, η', 14. —
 καὶ ἐκ πάθους λέγειν, IV, α', 57.
 ἘΤΕΟΚΛΗΣ καὶ ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ,
 Π, κβ', 13. IV, ε', 29.
 Ἐτεροδόξων (τὰ τῶν) δόγματα, Π,
 ς', 19.
 Ἐτεροκλινῶς ἔχω πρὸς ἠδονήν, III,
 ιβ', 7.
 Ἐτερον τρόπον πάσχουσι, Π, ιε',
 4.
 Ἐτι (πῶς) χρήσεται τις αὐτῷ; I,
 ε', 2. Τί ἔτι, III, ιη', 4. Τοῦτο
 ἔτι καὶ, I, ε', 5. Π, ις', 26.
 Εὖ σοι γένοιτο, Π, ε', 50.
 Εὐαρεστεῖν, I, ιβ', 8. Π, κγ',
 29, 42. Εὐαρέστως, I, ιε', 21.
 Εὐαρεστότερον, IV, α', 48.
 Εὐγνωμόνως ἐσθίειν, I, ιγ', 1.
 Εὐγνωμοσύνη, Π, ι, 9. ε',
 16. Εὐγνωμον (τὸ), III, κ',
 11.
 Εὐδαιμονεῖν, III, κδ', 17. Εὐ-
 δαιμονία, αὐτόθ. Εὐδαιμονι-
 κόν, κ', 15. κβ', 26, 39. Εὐ-
 δαιμόνως διάγειν, κδ', 16.
 Εὐδία, Π, ιη', 30.
 Εὐδοκιμεῖν, III, ς', 9. Εὐδοκι-
 μησις, Π, β', 7.
 Εὐδοξία, I, ιε', 3. — φόβος ἐστι
 μαινομένων ἀνθρώπων κδ', 6.
 Εὐεπηρεαστοτάτων (ἀπὸ τῶν) ἀρ-
 χόμενος, IV, α', III.
 Εὐεργέτης, I, ε', 42.
 Εὐεργός. Ζ. Ἐντανος.
 Εὐηνίως (κούφως καὶ) ζῆν, IV, ε',
 12.
 ΕΥΗΝΟΣ, IV, ς', 6 (σελ. 429).
 Εὐθύμειν, I, α', 22. Εὐθύμος,
 IV, ιά, 22.
 Εὐθύς, I, ι, 8. ις', 2 (σελ. 317).
 Π, η', 20 (σελ. 341).
 ς', 2. ις', 22. ις', 11. III,
 γ', 14. ις', 4.
 Εὐκοσμία, IV, γ', 9.
 Εὐκταῖον, Π, κ', 12.
 Εὐλάβεια, Π, α', 3, 7. ιβ', 12.
 Εὐλαβεῖσθαι, α', 12. — τὰ
 προαιρετικά, 29. — ἐν τοῖς
 προαιρετικοῖς, 40. Εὐλαβοῦμε-
 νος, IV, ιγ', 4. Τὸ εὐλαβεῖς,
 Π, α', 2, 11. Εὐλαβῶς, α',
 29. III, ις', 3, 9.
 Εὐλογιστεῖν, Π, κγ', 35. Τὸ εὐλό-
 γιστον, I, ιά, 17. Εὐλογίστως,
 III, β', 2 (σελ. 413-414).
 Εὐλογον, I, β', 1-7. Εὐλο-
 γώτερον, IV, ε', 25, 28.
 Εὐλόγως, III, α', 11. ε', 7.
 γ', 21.
 Εὐλυτος συλλογισμός, I, κς', 34.
 Εὐλυτα, IV, α', 153.
 Εὐμάρεια, Π, β', 2.
 Εὐμεταπτώτως, Π, κβ', 8.
 Εὐμωφάτατοι (οἱ), IV, ι, 36.
 ιά, 19.
 Εὐοδεῖν, Π, ιγ', 12.
 Εὐπατρίδης, IV, ιά, 23.

- Εὐπείθεια, Π, ι, 8. IV, α, 159. Εὐπειθῶς, 95. Εὐπειθῆς, III, ιβ', 13.
 Εὐπλοεῖν, III, β', 18 (σελ. 370).
 Εὐπορεῖν προφάσεως, III, κδ', 62
 Εὐπρέπειαν προσλαμβάνειν, I, η, 7.
 Εὐρεσιλογία, Π, κ', 35.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, I, κη, 7, 32. II, ις', 31.
 Εὐρίσκειν, I, ζ', 2. — φαγεῖν, III, ιθ', 5. Εὐρεῖν, II, ις', 47.
 Εὐροεῖν, I, α, 22. II, ιθ', 29. III, ι, 10. ιδ', 8. ις', 9. κ', 14. IV, α, 46. δ', 22, 37.
 Εὔροια, I, δ', 3, 28. II, ις', 47. ιη, 28. IV, α, 34. δ', 4, 39. ς', 35. Εὔρου, ζ', 9. I, δ', 1. III, κβ', 26. Εὐρώως, I, δ', 27. III, κβ', 45. Εὐρούστερον διάγω, IV, ια, 23.
 Εὐρυθμία, Π, ε, 16. Εὐρύθμως, 20.
 ΕΥΡΥΘΜΕΥΣ, II, ις', 44. III, κβ', 57. κς', 32.
 Εὐστάθεια, Π, ε, 9. III, κδ', 79. κς', 13. IV, γ', 7. Εὐσταθεῖν, III, κ', 14. κβ', 72. IV, α, 46. ὄψει ὡς εὐσταθῶ, I, κθ', 61. II, ε, 17. ς', 5. III, γ', 19. θ', 17. ι, 10. Τὸ εὐσταθές, II, ε, 2. Εὐσταθῶς, 7. III, ιη, 6.
 Εὐστοχεῖν, I, κς', 2. II, α, 10. IV, ς', 26.
 Εὐσχημονεῖν, III, κβ', 59. IV, ιβ', 2. Τὸ εὐσχημον, 6. α, 163. Δφσεις τοῦ εὐσχήμονος, ια, 25.
 Εὐσχολεῖν, III, β', 16. θ', 19. κγ', 29. IV, ιγ', 18. — ἀναγυῶναι, IV, δ', 2. Εὐσχολία, ζ', 39.
 Εὐτακτεῖν, III, ιε, 3. Εὐτάκτως, κδ', 95. II, ιδ', 26.
 Εὐτελές παιδισκάριον, IV, α, 21 (σελ. 404).
 Εὐτονία, II, ιε, 8.
 Εὐτυχεῖν, I, κη, 30. II, ια, 5. κγ', 29. — διὰ πάντας, III, κδ', 63. Νοσοῦντα καὶ εὐτυχοῦντα, II, ιθ', 24. Εὐτύχημα, IV, ι, 9. Εὐτυχῆς, III, κδ', 58, κέ, 3. IV, ι, 13. Εὐτυχία καὶ δυστυχία, III, κβ', 84. Ἄγων ὑπὲρ εὐτυχίας, κέ, 3. Ὁ μεγάλης —, I, δ', 29. Εὐτυχῶς, III, κα, 12.
 Εὐφημεῖν τὸ θεῖον, I, ις', 15. Ἄνθρωπος εὐφήμει, III, ε, 15. Εὐφημία, II, ι, 8.
 Εὐφραίνεσθαι, III, κέ, 2.
 ΕΥΦΡΑΤΗΣ, III, ιε, 8. IV, η, 17.
 Εὐφυής, I, θ', 18. κθ', 34. II, ς', 23. III, ς', 9. κγ', 14. IV, ι, 3. Τὸν ταῖς ἀληθείαις εὐφυᾶ, II, ις', 17. Τοὺς ἵππους τοὺς εὐ-

- φρεῖς, κδ', 28. Ἀεὶ τῶν εὐφρε-
 σέρων ἔχομαι ς', 9. ι, 6.
- Εὐχαριστεῖν, Π, ζ', 9. IV, δ',
 18. — τῷ Θεῷ, I, δ', 32. ς',
 2. ι, 3. ιβ', 32. ιθ', 25. —
 ἐπὶ τούτοις, I, ς', 2. Π, ζ',
 9. — ὑπὲρ τούτων IV, α', 105.
 Εὐχάριστος, I, ις', 7. Π, κ',
 32. IV, α', 106. — πρὸς τὸν
 Θεὸν, ε', 35.
- Εὐχεσθαι, I, ιά, 38. — ταῖς
 Θεοῖς, α', 13.
- Εὐχρηστία, I, ς', 2. — τῆς ὀρα-
 τικῆς δυνάμεως, Π, κγ', 2.
 Εὐχρηστα ἦν πρὸς τοῦτο, I,
 ς', 36.
- Ἐφαρμογή, I, κβ', 2. — ἀκατάλ-
 ληλος, Π, ιά, 8. Ἀπέπεσε τῆς
 Ἐ. IV, α', 45. Ἐφαρμοστέον,
 Π, ις'. Ἐφαρμοῦζειν, I, β', 6.
 κβ', 7. Π, ιά, 4, 7, 10, 12,
 IV, α', 41, 44.
- Ἐφεκτικῶς κινεῖσθαι, I, ιθ', 7.
- Ἐφέλκυσαι βρόγχον ψυχροῦ, III,
 ιβ', 17.
- Ἐφεςις τοῦ εὐσχήμονος, IV, ιά,
 25.
- Ἐφessos, πόλις, IV, ε', 37.
- Ἐφέστιοι Θεοί, σελ. 315.
- Ἐφήβαρχος, III, α', 34. ς', 19
 (σελ. 374).
- Ἐφιστάναι καὶ Ἐφιστάνειν, I, κς',
 16. Π, ιή, 31. κά, 8. IV, α',
 98. — τῇ Θεῖα διοικήσει, III,
- ιγ', 8. Ἐφίσταται Θεάτρῳ, I,
 κθ', 62. Ἐπέστη, 59.
- Ἐφοδεύειν, Π, κά, 17, 19.
 III, κδ', 78. IV, δ', 14.
- Ἐφόδιον, III, κά, 9.
- Ἐφορᾶν, I, ιθ', 1, 9. Π, ή, 14.
 III, κδ', 13. — εἰς τὸν Θεὸν,
 Π, ιθ', 29.
- Ἐχειν ἔλασσον, III, ιέ, 11. —
 μηδέν, Π, ιθ', 21. — οὕτως
 ἔλευθερίκις, IV, α', 23. — παρα-
 βατικῶς τῆς κοινωνίας, Π,
 κ', 14. — τινα διὰ πάσης ἐπι-
 μελείας, κδ', 23. — τὴν ἐλεγ-
 κτικὴν χώραν, III, κά, 19.
 — τρίτην ἡμέραν τῆς ἀποχῆς,
 Π, ιέ, 5. — τὴν οὐσίαν τοῦ
 ἀγαθοῦ, IV, ιγ', 24. Ἐχε σου
 τὰ λεξιῖδια, Π, α', 31 (σελ.
 334). Ἐχεσθαι, α', 3.
- Ἐχίς ἀντὶ ἀνθρώπου γέγονε, I,
 κή, 9. IV, α', 127.
- Ἐωθεῖν, I, δ', 20. — εἰς ἐσπέραν,
 IV, α', 111.

Z.

Ζευγνύειν, I, κθ', 37.

ΖΕΥΣ πατήρ ἀνθρώπων, III, κδ',
 16. — ὑέτιος καὶ ἐπικάρπιος,
 I, ιθ', 12. κβ', 16. — πα-
 τρῶος, ὁμόγυιος, III, ια', 5.
 — ἐν τῇ ἐκπυρώσει, ιγ', 4.
 Περὶ τῆς πρὸς τὸν Δία κοινωνί-
 ας βουλευόμενος, Π, ιθ', 27.

- Τοῦ Διὸς υἱὸς εἶ, I, γ', 2.
 Ἀντιθήσω πρὸς τὸν Δ. III, κδ',
 24. Ζ. καὶ Ἄγειν.
 Ζηλοῦν τὸ ἤθός τινος, IV, ζ',
 29.
 Ζηλοτυπεῖν, II, ιζ', 26. ιθ', 26.
 Ζηλοτυπία, III, κβ', 61. IV,
 ς', 5. Ζηλότυπος, III, β', 3.
 Τὸ ζηλότυπον, II, κά, 7.
 Ζηλωτής, II, ιε', 25. — Σωκρά-
 τους, I, ιθ', 5. II, ς', 26.
 III, ζ', 34. — Θεοῦ, II, ιδ',
 13. — τῆς ἀληθείας, III, κδ',
 40. Ζηλωτὸς, III, κ', 15.
 Ζημία, II, ι, 19. Ζημιούσθαι,
 III, ζ', 36.
 ΖΗΝΩΝ, I, ιζ', 11, κ', 14. II,
 ιγ', 14. III, κά, 19. κγ', 32.
 κδ', 38. IV, η, 12. ς', 6.
 Ζητεῖν, III, ς', 4. IV, ά, 51.
 Παρὰ τῶν ἐζητηκότων, IV, ά,
 51. Ζητημάτιον, II, ις', 20.
 Ζυγὸς (ὁ), I, ιζ', 7. II, ιά,
 13. Οὐδὲ τοῦ ζυγοῦ ἄξιος, 22.
 Ἐπιδείκνυε τὸν ζυγὸν, III, κς',
 17. Κινεῖται ζυγῷ, II, κς', 7.
 Τὸ ζυγὸν, ιά, 22 (σελ. 344).
 Ζῶον (το λογικόν), I, β', 4, ι, 7.
 ις', 12. Τὰ ἄλογα —, II,
 η, 3.
- Η.
- Ἡ (ποιητέον) μή ποτε, I, ζ', 16.
 Ἡ (τί ἄλλο), I, ά, 21. β', 22.
 III, ά, 6. Ἡ δὴλον ὅτι, I, β',
 30. ς', 33. θ', 3. Ἡ ὅτι IV,
 ζ', 2. Ἡ, εἰ ἄρα ὅτι, III, κβ', 80.
 Οὐδὲν ἄλλο ἢ, II, ς', 14. ι, 29.
 Ἡ [ἀντι τοῦ Εἰ δὲ μή], I, ς', 11.
 κη, 17. III, κδ', 39. IV, ι,
 10, 21. Ἡ γὰρ οὐ; I, ιά, 19.
 III, ά, 3. Ἡ, διαξενκτικός [ἐλλεί-
 πων], II, κ', 31. III, γ', 3.
 ς', 16 (σελ. 358, 371).
 Ἡγεμονευούση (ἐν) πόλει, III, ζ',
 21. Ἡγεμονία (ἐν πολλῇ), κδ',
 36. I, κθ', 44. Ἡγεμονικόν (τὸ),
 I, ιε', 4. κ', 11. κς', 15. II,
 ά, 39. ιη, 8, 30. κβ', 25.
 κς', 7. III, γ', 1. ε, 3. ς', 3.
 ς', 11. ι, 11, 16. ιε, 13. κά,
 5. κβ', 19, 33, 93. IV, δ',
 43. ε, 4, 6. ζ', 40. ι, 25
 (σελ. 319). Ἡγεμών, II, ιγ',
 27.
 Ἡδισταί. Πρὸς ὀλίγον ἡσθεῖς, IV,
 ς', 4. Ἡδονήν (οἱ τέλος ποιού-
 μενοι τήν), III, κδ', 37. —
 ὑποτάξαι, ζ', 28. Ἡδὺς ἄνθρω-
 πος, IV, β', 8. Ἡδὺ γὰρ ἐσι,
 III, κδ', 36.
 Ἡκτεν προθύμως, III, ιε, 1. —
 — ἐπὶ τὸ κυνίζειν, κβ', 67.
 Ἡκομεν ἔχοντες, II, ιά, 2.
 Ἡλιάζεσθαι, I, κέ, 27. IV, δ',
 21. Ἡλιος, I, ιθ', 11. III, κβ',
 22, 93. Ἡλίον πρόσσδος καὶ
 ἄφοδος, I, ιδ', 4.
 Ἡλικίας (ἐφ'), III, ά, 13.
 Ἡμερος, II, κβ', 36. IV, ε, 17.
 — καὶ φιλόανθρωπος, III, κδ',

64. — τροφή, I, δ', 30. Ἡμε-
ρον ζῶων, II, ι', 14. IV, α',
120, 126. ε', 10. Ἡμερότης,
II, ι', 15.
Ἡμέτερον (μέρος τι), I, α', 12.
Ἡμιτόνιον, II, ια', 2.
Ἡπειρος, χώρα, III, δ', 1.
ἩΡΑ, III, ιγ', 4.
ἩΡΑΚΛΕΙΤΟΣ [Ἐπικτήτου φίλος],
II, β', 17.
ἩΡΑΚΛΗΣ, I, ς', 33. II, ις',
44. ιη', 22. III, κδ', 13. κς',
31. IV, ι, 10.
Ἡρεμεῖν τῇ διανοίᾳ, II, κα', 22.
ἩΣΙΟΔΟΣ, II, ιη', 32.
Ἡσυχάζων, II, ιη', 18.
Ἡτᾶσθαι, II, ιη', 6, 31. κγ',
33. III, κδ', 70, 72. Ἡτᾶν,
II, κβ', 6. III, ιβ', 11. ε', 6.
Ἡττα, II, ιη', 6.
ἩΦΑΙΣΤΟΣ, IV, η', 21.

Θ.

Θάνατος λιμῆν πάντων, IV, ι,
27. — οὐκ ἔστι κακόν, I, κδ', 6.
IV, ζ', 15.
Θαῤῥαλέον, II, ιγ', 20. Θαῤῥεῖν
(τὸ), II, α'. Ἄφετέ με Θαῤῥῆ-
σαι, η', 25. Θαῤῥούντως, α', 1, 39.
Θάρσος, 14. Θαῤῥαλέος, α', 2.
Θαυμάζειν τὰ ἐκτός, I, δ', 26.
II, ις', 11. — τοὺς πολλὰ κε-
κτημένους, I, ς', 20. — τὰς
ὑλάς, κθ', 3. II, ς', 2. — τί

τῶν μὴ σῶν, IV, α', 77. — τί
τῶν γινομένων; ε', 8. — τὸ γι-
νόμενον, I, κη', 28. Τοὺς θαυ-
μάζεσθαι θέλοντας, I, κα'.
Θαυμασμός τῶν πλουσίων, III,
κς', 14. Θαυμασῶς, II, ις',
35. ιθ', 8. III, κγ', 24. Θαυ-
ματοποιός, III, ιβ', 1.
Θέα, I, ς', 25, 27, III, κδ',
12. Θεᾶσθαι, IV, α', 104.
Θεατής, I, ς', 19. — μεμψίμοιρος,
IV, α', 108. Θεατὰς ζητεῖν,
III, ιβ', 16. Θεατρον, II, δ',
9. III, δ', 5. ς', 20.
Θεῖον (τὸ), I, ιβ', 1. — πάντα
ἐφορᾷ, ιθ', 1, 9. Ὑμνεῖν —,
ις', 15. Πισθόν —, II, ιθ', 13.
Σὺ θεός εἶ, ις', 33.
Θέλει οὐ θέλει, III, γ', 3. ς',
16. Θέλω τι, καὶ οὐ γίνεται,
II, ις', 18. Ὡς σὺ ἠθέλησας,
III, κδ', 96. Θέλει με θεός πυ-
ρέσσειν; καὶ γὰρ θέλω, κ. τ. λ.,
IV, α', 89, 99. Θελητὰ (τά
μῆ), IV, α', 101.
Θεμέλιον (τὸ), καὶ ὁ Θεμέλιος, II,
ιέ, 8.
Θεομαχεῖν, III, κδ', 21, 24. IV,
α', 101. Θεομαχία, III, κδ',
24.
Θεός. Τοὺς θεοὺς σοι, II, ιθ', 15.
Τὸν θεόν σοι, III, ζ', 19 (σελ.
355, 386).
ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ, II, ις', 5.

- Θεοχόλωτος, Π, ή, 14. ΙΙΙ, ά, 37. κβ', 2.
 Θεραπεύειν, Ι, ιζ', 4. ιθ', 4. ΙV, ή, 29. — τὰ ἔλκη, ΙΙ, κά, 22. Θεραπεύεσθαι, 15. Πῶς θεραπευθῆ τὰ θλίβοντα, ΙΙΙ, ιγ', 8. ΙV, ή, 31.
 Θερίζεσθαι, ΙΙ, ς', 11.
 Θερμόν ὕδωρ, Ι, ιγ', 2. ΙΙΙ, κβ', 71. ΙV, ιά, 20. Θερμαὶ Νέρωνος, ΙΙ, 16, 31. Θερμά (τά) σελ. 347.
 Θερμοπύλαι, ΙΙ, κ', 26.
 ΘΕΡΣΙΤΗΣ, ΙΙ, κγ', 32, ΙV, β', 10.
 Θεσσαλία, ΙV, ά, 166.
 ΘΕΩΝ, ΙΙ, β', 23.
 Θεωρεῖν, Ι, κέ, 27. Θεωρήματα, ζ', 29. ΙΙΙ, ς', 2, 10. κά, 1, 23. κδ', 81. κς', 13. ΙV, ς', 16. ή, 24. ή. 11, 12., ΙΙ, ιζ', 3. κά, 17, 20. κγ', 40, 43, 46. Θεωρημάτια, ΙΙ, κά, 17. ΙΙΙ, έ, 15. Θεωρητική (δύναμις), Ι, ά, 1. — φαντασία, ΙΙΙ, κ', 1. Θεωρητικὸν (τὸ), Ι, ά, 2. Θεωρία, ς', 21. β', 12. ΙΙΙ, ις', 14.
 Θεῆσαι, πόλις, ΙΙΙ, κδ', 14, 100. Θεβαῖοι, ΙΙ, κβ', 22.
 Θήπειν. Τί ἔτι τέθηπα; ΙV, ζ', 28.
 Θήραν (κατὰ) ἄπτεσθαι, ΙΙ, ιά, 1 (σελ. 343). Θηρᾶσθαι, ΙΙΙ, ιβ', 16.
 Θηριώδης, ΙV, έ, 1.
 ΘΗΣΕΥΣ, ΙΙ, ις', 45.
 Θίδραξ. Ζ. Θριδάξ.
 Θλίβεσθαι, Ι. β', 4. κέ, 17. κζ', 2. ΙΙΙ, ιγ', 8. Θλίβειν, Ι, κέ, 26.
 ΘΡΑΣΕΑΣ, Ι, ά, 26 (σελ. 300).
 ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΣ, ΙV, έ, 3.
 ΘΡΑΣΩΝΙΔΗΣ, ΙV, ά, 19.
 Θρηνεῖν, Ι, κδ', 20. ΙV, έ, 15.
 Θριαμβεύειν. ΙΙΙ, κδ', 85.
 Θριγκὸς, ΙΙΙ, κς', 15.
 Θριδάξ ἢ Θίδραξ, ΙΙ, ι, 9. ΙΙΙ, κδ', 44, 48 (σελ. 342, 399).
 Θρυλλεῖται (ἄνω κάτω), ΙΙΙ, ις', 7.
 Θύρα, Ι, ς', 20. κδ', 20. κέ, 18. ΙΙ, ά, 19. ΙΙΙ, ή, 6. ιγ', 14. κβ', 34. Ἐπὶ θύρας πορεύεσθαι, κδ', 44, 49. — ἔρχεσθαι, ΙV, ζ', 19. Περὶ θύρας ὀφθῆτι, ά, 177. Φιλοσόφου θύραν, ΙΙ, ις', 34. Ἐπὶ θύραις στῆναι, ΙΙΙ, κδ', 55. Θυρίς, ΙΙ, ς', 6. Θυρωρὸς (ὁ), ΙV, ή, 33.
 Θύτης, Ι, ιζ', 18, 29.
 Θωπεύειν, ΙΙΙ, κδ', 49.
 I.
 Ἰατρειὸν ἐστὶ τὸ τοῦ φιλοσόφου σχολεῖον, ΙΙΙ, κγ', 30. Τὰ ἱατρικά, Ι, κέ, 32. Ἰατρὸς, ΙΙ, ιέ, 15. — τῶν σφυγμῶν

- ἀπτόμενος III, κβ', 73. Ιατροί
 ... ἐν Ῥώμῃ, κγ', 27 (σελ.
 396).
 ἰδεῖν, Ζ. Εἶδεν.
 ἴδιον (τὸ) μέρος, I, ιζ', 27. ἴδια
 (τὰ), ιθ', 13. III, κθ', 3.
 ἰδιωτεύειν, II, ις', 42. ἰδιώτης,
 II, ιβ', 2. ιγ', 3. ιδ', 2, 5.
 III, ζ', 1. ιε', 13. ις', 3. ιθ',
 1. κβ', 87. κθ', 99. ἰδιωτικά
 καθήκοντα, κβ', 69, 74. Σχῆμα
 ἰδιωτικόν, IV, ιγ', 5.
 ἱεροφάντης, III, κά, 13, 16.
 ἱερωσύνη Αὐγούστου, I, ιθ', 26
 (σελ. 318).
 ἱεσθαι (ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους) τόπους,
 III, κθ', 12.
 ἱζειν, II, ιγ', 13.
 ἱκανὸς ποιεῖν τι, IV, ε', 36.
 ἱκανῶς ἴσμεν, II, ιζ', 13.
 ἱλιάς, I, κή, 12. ἱλίον, πόλις,
 II, κβ', 22. III, κβ', 7. ἱλιόθεν
 με φέρων, II, ιθ', 12.
 ἱματίδιον, III, κς', 36. IV, ς',
 4. ἱμάτιον, I, κέ, 30.
 ἴνα, I, κή, 31. κθ', 16. (σελ.
 328). II, α', 1. ε', 16. (σελ.
 338). ς', 23. IV, α', 142. —
 ὕδωρ καταχέη IV, ε', 33. —
 μὴ μωρὸς ἦ, α', 41. — πάθη
 (Σωκράτης οὖν) ταῦτα I, κθ',
 16. — μὴ ἴδη (οὕτω μωρὸς) II,
- β', 16. — τὴν ἀρετὴν ὑπολά-
 βητε, II, ιθ', 21.
 Ἰουδαῖοι, I, ιά, 12. κβ', 4. II,
 ς', 20 (σελ. 342).
 Ἰππεύς, II, ιγ', 22. ἰππικὸς, κθ',
 28. Ἐφ' ἵππου δρόμος, III,
 ιδ', 13.
 ἸΠΠΙΑΣ, III, ε', 17.
 ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, I, ή, 11. II,
 ιζ', 8.
 ἸΠΠΟΛΥΤΟΣ, I, κή, 32.
 Ἰσθμια, III, δ', 11.
 Ἰσοδυναμοῦντα, I, ή, 1.
 ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ, III, κγ', 20.
 Ἰσος τοῖς θεοῖς, I, ιβ', 27.
 Τὸ ἴσον ἔχειν; IV, ς', 36.
 Ποῦ τοῦτο ἴσον; ιγ', 14. Ἰσως,
 I, ιγ', 1.
 Ἰστάναι. Μετρησαί τι ἢ στῆσαι,
 I, ιζ', 7. Ἰσταται (τὰ πρά-
 γματα), II, ιά, 23. Ἐστησέ
 τινα, III, κβ', 14. I, δ', 30. Ἴνα
 μὴ ὁ κόσμος ἴσθηται, IV, ζ',
 27. Ἰστάνειν, III, κς', 17.
 Ἰστορεῖν, I, ζ', 20. — τὴν πα-
 νήγυριν, II, ιδ', 28. III, ζ',
 1. Ἰστορία, II, ιθ', 5, 7,
 11. κά, 10.
 Ἰσχαδοκάρυα, III, ς', 22. IV,
 ζ', 22, 23. Ἰσχάς, IV, ζ',
 24.
 Ἰσχυρὸν, II, ιγ', 20.
 ἸΤΑΛΙΚΟΣ, III, ή, 7.

Ἰταμόν, Π, α, 11.

Ἰχθυετικοὶ (κύνες), Ι, β', 34.

Κ.

Καθαίρειν ἀδικίαν, Π, ις', 44,

45. — τὰ ἀλλότρια, 45. —

ἀδίκους ἀνθρώπους, Ι, ς',

32. — τὰ δόγματα, ΙV, α,

112. Καθαρὸν καὶ καθάριον ἰά,

3. Καθαριότης, ἰά. Καθαρός,

Π, ιθ', 19. ΙΙΙ, κβ', 95. —

αὐχμὸς, 89. Θεοὶ φύσει

καθαροὶ, ΙV, ἰά, 3. Καθαρώ-

τερον τοῦ ἡλίου, ΙΙΙ, κβ', 93.

Καθαρότης ἢ ἐν ψυχῇ, ΙV, ἰά,

5. Κάθαρσις, 8. Καθάρως, Ι,

κη, 10. Διαλύειν καθάρωτατα,

ΙΙΙ, κα', 7. Καθαρτής, κς', 32.

*Καθαπτῶν (τὸν τράχηλον) ΙΙΙ,

κ', 10 (σελ. 386.).

Καθίδρα, Π, ι, 9. Καθίζεσθαι

ὡς κεράμιον, Ι, β', 24. — ἐν

γωνία, κθ', 55.

Καθείμαρται, Π, ς', 10.

Καθελκόμεδα, Ι, α, 15.

Καθεύδειν (ὑπὲρ τοῦ καθεύδοντα),

ΙV, ι, 22. — ἀταραχώτερον,

α, 47.

Καθηγούμενα (τὰ), ΙΙΙ, ιέ, 1.

Καθηκόν, Ι, ζ', 1, 21. ιθ', 2.

κη, 5. Π, ζ', 1. ιθ', 18. ις',

15. ΙΙΙ, β', 2, 4. ΙV, δ', 16.

Καθήξει, Π, έ, 24. Καθήκοντα

τρισεά, ΙΙΙ, ζ', 25. — ἰδιω-

τικά, κβ', 69. Ἀπευθύνειν τὰ

καθήκοντα, ΙV, ιβ', 16.

Καθῆσθαι ἐνταῦθα, Ι, θ', 10.

— ἐν γωνία, κθ', 36. —

σπωμένους, α, 16. — τρέμον-

τας, Ι, ς', 38. — πενθοῦτας,

42. — κλαίοντας, θ', 19. —

ἀκούοντα, ἰά, 29. Κάθημαι

καὶ στένω, κς', 13. — εἰς

τὴν γωνίαν, Π, ιγ', 26.

Κλαύσεις καθήμενος, ις',

33. κθ', 25. ΙΙΙ, ιγ', 19. κθ',

8. ΙV, ι, 32. Κλαίων

ἐκάθισας, ΙΙΙ, κθ', 5 (σελ.

597). Καθήμενον ἐκπονεῖν ἵνα,

Ι, η, 13. — τὰ θεωρήματα

στρέφειν, ΙΙΙ, κά, 23. Ἐν βοῶς

κοιλία καθήμενος, Π, ις', 43.

Καθεῖναι πώγωνα, Π, κγ', 21.

ΙV, η, 15. — ἑαυτὸν, ΙΙΙ,

ιβ', 11. — εἰς τὸν ἀγῶνα, ς',

7. Οὐ τολμᾶ καθεῖναι, ΙV, α, 91.

Καθίζειν. Ζ. Καθῆσθαι.

Καθιππάξεσθαι φιλοσοφίας, (σελ.

425).

Καθιστάναι. Ἰερεῖς καθιστᾶσιν

αὐτοὺς, Π, κ', 27. Καθισταμέ-

νην ἔχειν τὴν ὄρεξιν, ΙV, α, 84.

Καθολικός, Π, β', 25. ΙV, δ',

29. ιβ', 7. Οὐδὲν ἐστὶ καθο-

λικὸν ἀληθές, Π, κ', 2. Κα-

θόλου, Ι, ιθ', 13. Π, ις',

13. ΙΙΙ, α, 3. ζ', 26. ΙV,

α, 118. Ἐν τῷ καθόλου, Ι,

ιβ', 14. η, 8. ΙV, ιγ', 5, 23.

Καθωσιωμένους (τοῖς τοῦ Θεοῦ πράγμασι), II, ις', 46.

Καινόν, IV, ε', 8.

Καιρὸν (παρά), III, κá, 14, 16.

Καιρὸς ὡδῆς . . . παιδιᾶς, IV, ιβ', 17.

Καίσαρ, I, ϑ', 7. ι. 5. ιθ', 17, III, ζ', 30. ϑ', 18. κβ', 55, 56. —

εἰρήνην παρέχει, III, ιγ', 9. — αὐτὸν κατέκρινε, ή, 2. — κω-

δικελλον ἔγραψε, ζ', 30. Ὀμνύειν ὄρκον τῷ Καίσαρι, I, ιδ',

15. — ὁ πάντων κύριος, IV, á, 12. Νή τὴν Καίσαρος τύχην,

14. Καίσαρος σκυτεὺς, I, ιθ', 19. — μονομάχοι, κθ', 37. —

ἐπίτροπος III, δ', 2. ιε', 12. — νόμισμα, γ', 3. Ὁ Καίσαρ,

κβ', 55. Ἐπὶ Καίσαρος, II, ς', 20. Προσιέναι τῷ Καίσαρι,

IV, δ', 9. Ὑπὸ τοῦ Καίσαρος τιμᾶται ζ', 21. Τὸν Καίσαρα

κακῶς λέγειν, ιγ', 5. Φίλον καὶ ἐπίτροπον τοῦ Κ. III, δ', 2. IV,

á, 8, 45, 95. δ' 5. Καισαριανοὶ, I, ιθ', 19 (σελ. 318). III,

κδ', 117.

Κακελπιστεῖν, IV, ε', 27.

Κακία (ἀρετὴ καὶ), I, ιβ', 16.

Z. Κακός.

Κακοδαιμονεῖν, I, κέ, 13. II, κγ', 44. Κακοδαιμονία, ιζ', 18.

Κακοδαίμων, IV, δ', 38.

Κακοθήθεια, IV, ή, 1. Κακοθήτης,

I, γ', 8. III, κέ, 8. Κακοθη-

ζεσθαι, ις', 4. IV, ς', 31. (σελ. 422).

Κακόρυγχα παιδιά, III, κβ', 77 (σελ. 392).

Κακός (οὐδείς δίχα ἀπωλείας καὶ ζημίας) ἐστι, II, ι, 19. — κ-

κῶς τί ποτε ποιήσεις, III, ε', 3. Κακοὶ τραγωδοί, ιδ', 1. Κακά,

II, ϑ', 15. Κακῶς, IV, δ', 2. ς', 20, 21. III, κγ', 28.

Κακοστόμαχος, I, κέ, 15. IV, δ', 25. ή, 35.

Κακόσχυλος, II, ιθ', 15 (σελ. 335).

Κακόχρους, IV, ιά, 18.

Καλεῖν, II, δ', 8. Ἄν μὴ κληθῆ, ὀδυνᾶται, IV, á, 48.

ΚΑΛΛΙΚΛΗΨ, IV, ε', 3.

Καλλωπίξεν (τὸ λογικόν), III, á, 26. — τὰ ὀνομάτια, II, κγ', 14

Καλλωπίξεσθαι, IV, ιά, 33. II, ιθ', 19. Καλλωπισμός, III,

á. Καλλωπιστικὴ δύναμις, II, κγ', 14.

Καλοκαγαθία, I, ή, 5. IV, á, 164.

Καλὸς (ὁ) καὶ ἀγαθός, I, ζ', 2. ιβ', 7. II, ε', 5. ιά, 25. ιή, 21. III, γ',

I. κβ', 69, 87. κδ', 18, 95, 110. IV, ε', 1, 6. ή, 24. Τὸ καλὸν

καὶ λίθον κινήσαι δύναται, III, κγ', 19. Καλὴν γυναῖκα, ζ', 21.

Καλὸν καὶ ἔνδοξον, II, κβ', 21. Καλῶς ἐστι, IV, á, 48. ζ', 14. — σοὶ γένοιτο, I, κέ, 30. III,

κ', 19. κδ', 97. Καλῶς θήσεις,

- IV, *ι*, 9. Καλῶς πυρέσσειν, III, *ι*, 13. — προσδέχεσθαι τὸν θάνατον, *ι*, 13. Νοσήσεις καλῶς, *κς'*, 37.
- ΚΑΛΥΨΩ, II, *ιθ'*, 10.
- Κάμπτεσθαι, IV, *ά*, 159.
- Κανών, I, *κή*, 28, 30. II, *ιά*, 13, 15, 19. III, *γ'*, 15, IV, *ι*, 3. *ιβ'*, 12. Μέτρα καὶ κανόνας, II, *κ'*, 21.
- Καπιτώλιον, I, *ζ'*, 32. *ιθ'*, 24.
- Καπνίζεσθαι, IV, *ι*, 27. Καπνὸν πεποιήκειν ἐν τῷ οἰκήματι, I, *κέ*, 18, 20.
- Καρπιστής, III, *κθ'*, 76. IV, *ά*, 113, 146. *ζ'*, 17 (σελ. 399).
- Κασσιόπη, λιμὴν, III, *ζ'*, 3.
- ΚΑΣΣΙΟΣ, IV, *γ'*, 12.
- Κατὰ (τί οὖν) σέ ἀγαθόν; II, *κ'*, 36. Τὸ κατ' ἐμέ καὶ οὐ κατ' ἐμέ, I, *κή*, 5. *β'*, 11. Καθ' ἡμᾶς, I, *ζ'*, 19. Καθ' αὐτὸν (βλέπειν τὸ), 33. Κατὰ (ἐν τοῖς) σαντὸν, III, *κβ'*, 13. — *ιδίαν*, II, *ιθ'*, 9. — *τί*, III, *ς'*, 2. — *τοῦτο*, II, *κά*, 6. — τὸν εἰπόντα, *ζ'*, 8. — *δοκιμασίαν*, I, *κ'*, 8.
- Καταβάλλειν, II, *κγ'*, 46. Πλήξας κατέβαλε, *δ'*, 6. Καὶ σέ καταβαλοῦσιν, III, *κβ'*, 99. Καταβολή, I, *ιγ'*, 3.
- Καταγγέλλειν ἀγῶνα, I, *κθ'*, 36.
- Καταγελάν, IV, *ιβ'*, 14, 17. Κατάγελως, II, *ις'*, 9.
- Καταγίνεσθαι, III, *β'*, 6. *κς'*, 14.
- Κατάγλωστος, II, *ις'*, 20.
- Καταθλεῖν τὸν τόπον, II, *ις'*, 31.
- Καταισχύνειν, II, *ή*, 21, 22.
- Κατακλάειν καὶ Κατακλαίειν, I, *κγ'*, 4. II, *ις'*, 26. III, *ιγ'*, 4. *κδ'*, 77.
- Κατακλάσθαι, III, *κδ'*, 58.
- Καταλαμβάνεις ὅτε ἐγγήγορας; I, *έ*, 6.
- Καταλείπειν ἀποκληρονόμον, III, *ή*, 2.
- Καταλήγειν, IV, *δ'*, 14. Καταληκτικῶς, II, *κγ'*, 46 (σελ. 364).
- Καταληπτῶν, καὶ ἀκαταλήπτων φαντασιῶν, IV, *δ'*, 13. Φαντασία καταληπτική, III, *ή*, 4.
- Κατάληψις, IV, *δ'*, 13.
- Κατάλληλος διεξαγωγή, I, *θ'*, 9. — οὐσία, II, *ις'*, 7. — φαντασία, *ιή*, 9. — πόα, *κδ'*, 16. Κατάλληλον (τὸ), I, *κέ*, 14. Τὰ κατάλληλα ἔργα, II, *θ'*, 10. *ιή*, 1, 7. IV, *δ'*, 17. Καταλλήλως, I, *κβ'*, 9. II, *ιά*, 10.
- Καταλύειν, III, *ι*, 7.
- Καταμαρτυρεῖν, IV, *ά*, 139. *ή*, 32.
- Καταμύειν, I, *ιβ'*, 30.
- Κατανοεῖν, Κατανοήσουσα, I, *ά*, 4 (σελ. 299).
- Καταπατεῖν τὸν πλακοῦντα, IV, *έ*, 33.
- Καταπέμπειν, III, *κβ'*, 56, 59.

- Καταπίπτειν, III, 6', 15. Θεμέλιον καταπίπτον, II, ιε', 9.
- Καταπλήσσομαι τούς παρόντας, II, ιθ', 8. Οὐ κατεπλάγην τὸν δεῖνα, IV, δ', 18. Τὸ καταπλήττον τούς πολλούς, I, ιθ', 7.
- Κατάρρα (ή), II, ε', 12.
- Καταρράκτης, σελ. 324.
- Κατάρροια, I, κς', 16 (σελ. 325).
- Καταρτίζειν, III, κ', 10.
- Κατάρχεσθαι, IV, ιγ', 5.
- Κατασήπονται (προσμείναντες) ὡς παρά ταῖς Σειρήσι, II, κγ', 41.
- Κατασαπῆναι, IV, ι, 20.
- Κατασκευάζειν, I, α, 17. ε', 35. ιθ', 13. II, ή, 18. κγ', 40, 42. III, ιε', 14. 63. — εἰκῆ, I, ε', 7, 9. Ἄν θελῆς κατασκευάσω σοι, II, κ', 22. Κατασκευάσμα, ή, 21. ιδ', 26. — ἐλεφάντινον καὶ χρυσοῦν, ιθ', 26. Κατασκευή, I, ε', 7, 15, 17. II, ή, 20. ι, 4. κ', 23. III, ε', 10.
- Κατάσκοπος, I, κδ', 3, 6. — ὁ Κυνηκός, III, κβ', 24.
- Κατάστασις (ή τοιαύτη) III, ε', 8. κβ', 69, 76. — ή πρότερον, κά, 23 — ἀβηθῆτου III, ιγ', 1.
- Καταστέλλειν, III, ιθ', 5. κγ', 16. IV, δ', 10. ή, 17. ιε', 6. Καταστολή, II, ι, 15. κά, 11 (σελ. 343, 359).
- Καταστρέφειν, II, 6', 17. IV, δ', 4. Καταστροφή, ι, 17.
- Κατασφάττεσθαι, I, κή, 26.
- Κατατάσσειν, I, ς', 24. κέ, 10. III, α, 18. κδ', 114. Κατάταξις, IV, α, 53.
- Καταύστηρος, I, κέ, 15.
- Καταφθινεῖν τήν κόμην, IV, ιά, 25 (σελ. 431).
- Καταφιλεῖν τήν χεῖρα, III, κδ', 49. IV, ζ', 23.
- Καταφιλοσοφεῖν, IV, α, 167.
- Καταφρονητικός, Ζ. Ἐπιστήμη.
- Καταψεύδεσθαι, III, κδ', 41.
- Καταψῶ τήν κορυφήν μου, II, ιή, 17.
- Κατεξερᾶν, III, ιγ', 23. κά, 6.
- Κατέχειν τούς στίχους, III, ι, 4. (σελ. 355).
- Κατηγορεῖν, III, κβ', 59. Κατηγορία, κγ', 24.
- Κατόζων σαυτοῦ, IV, ιά, 16.
- Κατορθῶν, I, ιζ', 14. κζ', 8. κή, 30. II, γ', 4. κγ', 28. κς', 1. III, ς', 2. Κατόρθωμα, II, κς', 5.
- Κάτω, Ζ. Ἄνω.
- Καῦμα (τὸ), I, ιή, 23. III, ιε', 3. IV, α, 174. Καυματίζεσθαι, I, ε', 26. III, κβ', 52.
- Κέλυφος (τὸ), I, κ', 17, κγ', 1 (σελ. 320).
- Κενός, II, ιθ', 8. — ἐφ' οἷς οὐ δεῖ ἐπαιρόμενος, IV, δ', 35. Κενὸν ή, 29. Κενῶς, II, ιζ', 6. Ζ. Κόμπος.
- Κεντεῖν, Ζ. Φυσημάτιον.

- Κεράμιον (καθεδεῖται ὡς), I, β', 24 (σελ. 302). Κεραμῖς, κή, 17. IV, ζ', 26.
- Κέρασον (σὺ πίε, σὺ), I, κέ, 8.
- Κερατίνης, σελ. 316.
- Κέρμα, II, ι', 14, 19. IV, ς', 9. Κερμάτιον, III, β', 81. ε', 3. IV, ιγ', 14.
- Κεφάλαιον, I, κδ', 20. III, κς', 38. Κεφαλαιῶδες (τὸ), II, ιβ', 9 (σελ. 344).
- Κεφαλαλγεῖν, III, κέ, 7.
- Κῆπος Ἀθωνιακός, IV, ή, 36 (σελ. 427 — 428). Κηπουρός, III, κδ', 44.
- Κήρινοι ὑπολήψεις, III, ις', 10. Κήρινον μῆλον, IV, έ, 19.
- Κήρυξ, III, κά, 13. — τῶν Θεῶν, κβ', 69. Κηρύσσειν, I, β', 26. IV, έ, 24.
- Κηφῆν, III, κβ', 99.
- Κιθαιρῶν, ὄρος, I, κδ', 16.
- Κιθαρίζειν, II, ιγ', 2. IV, ά, 65. Κιθαριστικός, III, ις', 5. Κιθαρωδός, I, κθ', 59. II, ιγ', 2. III, κγ', 5, 25. IV, ζ', 37.
- ΚΙΚΟΝΕΣ, ἔθνος, II, ιθ', 12.
- Κίναϊδος, I, έ, 10. II, ι, 17. κ', 57. III, ά, 32. κδ', 38. IV, β', 9.
- Κινδυνεύειν, II, ς', 20, 21. Κινδυνεύει. I, ιβ', 12. Κινδυνεύεσθαι, III, κβ', 36. Τά ἴσα κινδυνεύεται, ιή, 7. IV, ή, 18.
- Κίνδυνος, II, ς', 21.
- Κινεῖν, I, ς', 10. III, κβ', 81. — ἀνέμους, II, κβ', 5. — προθυμίαν πρὸς τὸ φαγεῖν, κδ', 16. — πρὸς φιλοσοφίαν, 15. — τι κατὰ φύσιν, IV, έ, 5. — φθόνον, I, κδ', 13. Τὸ κινήσάν σε, ιά, 27. Κινεῖσθαι λείως ἢ τραχέως, II, ά, 19. — αἰσθητικῶς, I, ιδ', 7. — ἀμπελικῶς καὶ ἐλαϊκῶς II, κ', 18. — πρὸς τὸ ἀγαθὸν κ. τ. λ., III, γ', 2. — πρὸς φιλοσοφίαν, IV, ή, 34. ιά, 25. Κινηθῆναι τὸν Θεοσίτην, II, κγ', 52. Προσέχω . . . πῶς κινουῦνται, IV, δ', 7. Εἰ οὐ κινή ἐφ' οἷς πρότερον, 46. Κίνησις, II, κ', 19.
- Κινύμενος, I, ιβ', 3.
- Κιρκήσια δοῦναι, IV, ι, 21. Κίρκος, III, ις', 14 (σελ. 450).
- Κισσῶν, IV, ή, 35.
- Κλάειν καὶ Κλαίειν, I, θ', 19. κή, 24. κθ', 35, 65. II, ς', 16. ις', 28.
- Κλᾶν, III, κδ', 5 (σελ. 397).
- ΚΛΕΑΝΘΗΣ, I, ις', 11. II, ιθ', 2, 9, 14. III, κγ', 52. κς', 23. IV, ά, 173. δ', 34.
- Κλέπτειν, III, ζ', 12.
- Κληρός, I, ιή, 21.
- Κλίμα, II, ιέ, 20.
- Κλινάριον, III, έ, 13. Κλίνειν, II, ιέ, 20. ιθ', 25.
- Κνωσίων προστάτης, III, θ', 3, 6.
- ΚΟΔΡΑΤΟΣ, III, κγ', 23.

- Κοιλία (ἐν βοῶς) Π, ις', 43. Ἐκ τῆς κοιλίας ἐξελθόντα, ΙΙΙ, κβ', 74. Ὡς κοιλίαι διανοούμεθα; Ι, ς', 26.
- Κοιμᾶσθαι, Π, ιη', 15. ΙΙΙ, ις', 4.
- Κοινολογία, Ι, ζ', 25.
- Κοινός, ΙΙ, δ', 8. ΙΙΙ, ς', 8. κβ', 76. Εἰς τὸ κοινόν, Ι, ιθ', 12. Ὁ τοῖς κοινοῖς προσευκαίρων, ΙΙΙ, κβ', 72. Ἀπὸ τῶν κοινῶν, ΙV, δ', 44. ἡ, 1, 15.
- Κοινωνεῖν, Ι, ς', 5. ΙV, ς', 30. ι, 24. Κοινωνία, ΙΙ, κ', 8. Κοινωνικός, 13. ΙΙΙ, ιγ', 5. ΙV, ε', 17. Κοινωνικόν, Ι, κη', 20. ΙΙ, ι, 14. ΙΙΙ, ιγ', 5. ΙV, ιά, 1. Κοινωνός, Ι, α', 9. κβ', 10, 13. ΙΙ, ιδ', 8.
- Κοιτῶν, Ι, ιθ', 17, 18. ΙΙΙ, κβ', 15. ΙV, ζ', 1, 19. Κοιτωνίτης, Ι, α', 17. ιθ', 7 (σελ. 317).
- Κόκκινχ (φορεῖν), ΙV, ιά, 34. Ἐν κοκκίνοις περιπατεῖν ΙΙΙ, κβ', 10.
- Κοκκύζειν, ΙV, ε', 13.
- Κολαζόμενος (πικρῶς) ΙΙΙ, ιά, 3. Κόλασις, κδ', 42. ΙΙΙ, ιά, 1.
- Κολακεία, Ι, ς', 20. ΙΙΙ, κδ', 56. ΙV, α', 133. ς', 33. Κολακεύειν, Ι, α', 12. ς', 26. κέ, 25. ΙΙ, ζ', 9. ΙΙΙ, ς', 18. ι, 14. ιά, 2. ις', 2. κ', 14. κγ', 13. κδ', 45, 73. ΙV, ζ', 24, 32.
- Κολεός (ὁ), Ι, ς', 6.
- Κολλύριον, ΙΙ, κά, 20. ΙΙΙ, κά, 21. (σελ. 360).
- Κολοφών, ΙΙ, ιδ', 19. ΙV, α', 40.
- Κόμην, ΙV, η', 4, 6. Κόμιον (τὸ) πεπλεκώς, ΙΙΙ, κβ', 10.
- Ζ. Κομφόν. — ξανθόν, ΙΙ, κδ', 24.
- Κομμωταί, ΙΙ, κγ', 14 (σελ. 362).
- Κόμπος κενῶν ὀνομάτων, ΙΙ, ς', 19.
- Κομφόν κορασίδιον, ΙΙ, κβ', 11. — κόμιον, κδ', 24. — πανδοκεῖον, κγ', 37. — ἔθος, ΙΙΙ, ις', 15. — γάρ, ιέ, 2. Κομφαί ὑπολήψεις, ις', 9. — παράκλησις, κγ', 28. Κομφός ἀρχιερεὺς, ΙΙ, κδ', 23. Κομφότερος, Ι, ι, 6. ΙΙΙ, κβ', 30.
- Κομφότεροι, ΙΙ, κγ', 39.
- Κομφῶς σοὶ ἐστί, ιη', 14. — πεπλεγμένος συλλογισμὸς, Ι, κθ', 34. Κομφότερον λέγε, ΙV, ζ', 31.
- Κοντός (ὁ), ΙV, α', 88.
- Κόπος, ΙΙ, ιδ', 2.
- Κοπρία (ἡ), ΙΙ, δ', 4, 5. Κόπριον (τὸ), 5. Κοπρούν, ΙV, ιά, 18, 29, 34. Κοπρών (ὁ), 35.
- Κόραξ, Ι, ις', 19. ΙΙΙ, α', 37. ΙV, δ', 5.
- Κορασίδιον, Ι, ιη', 22. κη', 24. ΙΙ, κβ', 11. κδ', 24. ΙΙΙ, γ', 12. ιβ', 11. Κοράσιον, ΙΙ,

- ἄ, 28. ις', 29. ΙΙΙ, β', 8. ε', 19. κβ', 13. ΙV, ι, 32.
 ΚΟΡΗ, ΙΙ, κ', 32.
 ΚΟΡΙΝΘΟΣ, πόλις, ΙΙ, ις', 36. ις', 22. ΙΙΙ, κδ', 66. Κορίνθιοι, Ι, ϑ', 1. ΙΙΙ, ἄ, 34. κβ', 84.
 Κορύζης μεστὸς, ΙΙ, κά, 10.
 Κορυφή, Ζ. Καταψῶ.
 Κορώνη, Ι, ις', 19. ΙΙΙ, κδ', 6.
 Κοσμεῖν, Ι, ε', 37. ΙΙΙ, κ', 13. κά, 22. Κοσμεῖσθαι, ΙΙΙ, κά, 5, 9. ΙV, ἡ, 33. Κόσμος (ὁ), ΙΙΙ, κδ', 10. ΙV, ζ', 6, 27. — οὗ νῦν χρεῖαν ἔχει, ΙΙΙ, κδ', 94. Κόσμιος [κόσμου πολίτης], Ι, ϑ', 1, 6 (σελ. 309).
 Κουκούμιον, ΙΙΙ, κβ', 71 (σελ. 391).
 Κουφίζειν, ΙV, ιγ', 16. Κουφοι νεανίσκοι, Ι, κϑ', 34. Κουφότερος, ΙV, ε', 12. Κούφος, ζ', 12.
 Κοχλίας, Ι, κ', 17.
 Κραββάτιον, ΙΙΙ, κβ', 74.
 Κράζειν, Ι, κς', 13 (σελ. 324). ΙΙΙ, δ', 4.
 Κρατεῖν τῆς ἱστορίας, ΙΙ, ιϑ', 11 (σελ. 355). — τὸν ὀρνιθάριον, ζ', 12. — τῶν φαντασιῶν, Ι, κς', 10. — τοῦ ἀπειροῦ, ΙV, ἄ, 117. Τούτου μὲν κρατῶ, κ. τ. λ. ιγ', 8.
 ΚΡΑΤΗΣ, ΙΙΙ, κβ', 63, 76.
 Κραυγάζειν, ΙΙΙ, ἄ, 37. δ', 4.
- Κρεῖσσων, ΙΙ, κγ', 5. ΙV, ἄ, 107. Τὸ κρεῖσσον περιγίνεσθαι τοῦ χεῖρονος, Ι, κϑ', 13. Τὸ χεῖρον νικᾶσθαι ὑπὸ τοῦ κρείττονος, ΙΙΙ, κβ', 101. ΙV, ἄ, 107. ζ', 36. Ὁ κρείττων ἐν δόγματι, Ι, κϑ', 19.
 Κρίνειν, Ι, ἄ, 28. ΙΙ, ιέ, 6, 7, 14. ΙΙΙ, ζ', 30. ιή, 8 (σελ. 385). Κρίνεσθαι, ΙΙ, ιγ', 16.
 Κριτήριον, Ι, ιά, 9. ις', 8. ΙΙ, ιά, 12. ΙΙΙ, ϑ', 6. Κριτής μου εἶ, ΙΙ, ιβ', 24.
 ΚΡΙΝΙΣ, ΙΙΙ, β', 15 (σελ. 370).
 ΚΡΙΤΩΝ, Ι, δ', 24. ΙV, ἄ, 163.
 ΚΡΟΪΣΟΣ, Ι, β', 37. ΙΙΙ, κβ', 27.
 Κρόκη, Ι, β', 17 (σελ. 301).
 Κρόκη, [croquet] σελ. 301.
 Κροτεῖν, Ι, κϑ', 31.
 Κρυστάλινα, ΙΙΙ, ϑ', 21.
 Κτῆνος, ΙΙ, ιδ', 23.
 Κτησιδίδιον, Ι, ἄ, 10. κέ, 23. ΙΙ, ιγ', 11. ΙΙΙ, ιή, 3 (σελ. 385).
 Κτῆσις, Ι, ϑ', 11. ΙV, ἄ, 53.
 Κυβεύειν, ΙΙ, ε', 2. ϑ', 18. ιϑ', 28 (σελ. 356). ΙΙΙ, κά, 22, 24. Κυβευτής, κβ', 93.
 Κύβος, ΙΙ, ε', 3.
 Κυκᾶν, ΙV, ἡ, 27.
 Κύκλων (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης τῶν), ΙΙ, ις', 32 (σελ. 347).
 Κυλίεσθαι (ἄνω κάτω), ΙΙ, β', 25. ΙΙΙ, κβ', 26. — ἐν βορβόρῳ, ΙV, ιά, 30. — ἐν μάχῃ, ΙΙΙ, κγ' 34.

- Κυρίζειν, III, κβ', 1, 67. Κυρικός, III, ζ', 19. κβ', 52. IV, α, 15, 23, 62, 69, 75, 79, 100. 157. ε, 37.
- IV ή, 30. Κυρισμός, III, κβ'. ΛΑΪΟΣ, III, α, 16.
- Κυριεύων (δ), II, ιή, 17. ιθ', 1, 9 (σελ. 354). Τὸ κυριεύον, I, Λαγχάνειν, I, κέ, 8.
- α, 7. II, κβ', 19. Κύριος, I, Λακτίζειν, III, ιδ', 14. IV, ε, ιθ', 9. κθ', 59. II, α, 28. β', 21.
- 25, 26. ζ', 9, 12. ιγ', 23. ιε', Δαλεῖν, III, ιγ', 7. ιδ', 2. IV, 15. ις', 13. κ', 30. III, κβ', δ, 26, 30. ς', 13.
38. κγ', 19. κδ', 72. IV, α, Δαμβάνειν, II, ιά, 10. κ', 25. IV, α, 159.
- 12, 48, 57, 58, 59, 115, 145, 151, Κυριώτερον, I, Δαμπρός, IV, α, 95.
- ς', 3. κ', 18. II, ι, 5. Κυρι- Δανθάνειν, II, κγ', 29.
- ώτατον καὶ περιεκτικώτατον, Λάρεις [lares] σελ. 315.
- I, ς', 4. Κυριώτατος τόπος, Δάσανον, I, ιθ', 17 (σελ. 317).
- III, β', 3. ΛΑΤΕΡΑΝΟΣ, I, α, 19 (σελ. 300).
- ΚΥΡΟΣ, IV, ς', 20. Λαχανοπώλης, III, γ', 3. ς', 10. κδ', 48.
- Κωδικέλλος, III, ζ', 30 (σελ. 375). Λέγειν, I, ιδ', 11. ιε', 8. ις', 13. IV, α, 75. Τὸ λεγόμενον, II, ιε', 13. ις', 41.
- ΚΩΚΥΤΟΣ, ποταμός, III, ιγ', 15. Λείπειν, II, ιθ', 31. κβ', 5. III, β', 8. IV, ς', 14.
- Κωλύειν, I, α, 22. II, ις', 22. Λειτουργεῖν, I, β', 12.
- Κωλυτικά δόγματα, IV, α, 58. Δειποψυχεῖν, I, ιά, 27.
- Κωλυτός, I, ις', 27. κέ, 3. II, ε, 8. ιέ, 1. III, κδ', 3. IV, α, 78, 83. ζ', 8. Κωλυτῶς, δ', 33.
- Κωμωδός, III, δ', 1. Δείως, Z. Κινεῖν.
- Κώνειον, I, δ', 24. κθ', 16. Δεκάνη, III, γ', 20.
- Λ. Λεληθότως ἀΰξεσθαι, I, ις', 17.
- Λαβή, II, ιγ', 23. Τὰς τῆς δου- Λεξιόδιον, II, α, 30, 33. κγ', 43. III, ε, 15, 17. κά, 8. Z. 40, 41.
- λείας λαβάς, IV, α 152. Ἐχειν. Λέξις, II, κά, 11. κγ', 40, 41.
- Λακεδαίμων, II, κ', 26. Λακε- Δεπτός, III, κβ', 86.
- δαιμόνιοι, I, β', 2. II, κβ', 22. ΛΕΣΒΙΟΣ, III, κ', 19 (σελ. 387).
- Λέων, I, β', 30. III, κβ', 6.

- Λέοντας πνίγειν, IV, ε', 14.
 Οἴκοι λέοντες κ. τ. λ. 37.
 ΛΕΩΝ ὁ Σαλαμίνιος, ε', 37. IV,
 α', 160. ζ', 30.
 Λήκυθος (ἡ), I, ιθ', 4. κδ', 11.
 Λῆμμα, I, ζ', 13, 19 (σελ. 308).
 — ψευδομένου, II, κά, 17.
 Ληστῆς προαιρέσεως οὐ γίνεται,
 III, κβ', 105. Ληστεύεται ἡ
 ὁδός, IV, α', 91.
 Λίθος, II, ς', 22. κδ', 25. III,
 ς', 10. Εἰς φυλακὴν βαλεῖν ὡς
 λίθον, ζ', 32. IV, α', 72.
 Συνέβαλεν Ἐπικτήτῳ, ὡς λίθῳ,
 III, ς', 12. Ἀναίσθητον δοκεῖν
 καὶ λίθον, III, κδ', 100. Τὸν
 λίθον ἔτυπτε, ιθ', 4. Λιθάριον
 μικρὸν, II, ις', 23. Λιθόστρω-
 τον οἶκημα, IV, ζ', 37.
 Λιμὴν, IV, ι, 27.
 Λιπαρωτάτη δουλεία, IV, α', 40.
 Λίτρας (δέκα) ἄραι, II, ς', 22.
 Λιχνεύειν, II, δ', 8. Λίχνος, I,
 ιη', 14.
 Λογάριον, I, κθ', 55. II, ι, 30.
 ιη', 26. ιθ', 22.
 Λογικὴ (ἡ δύναμις ἡ), I, α', 4.
 Τὸ λογικὸν, I, ε', 9. — ζῶον,
 I, β', 1, ς', 12. ς', 5. ι, 10.
 ιθ', 13. II, ς', 2. Τὰ λογικά,
 I, ις', 1, 10. II, κέ, 1 (σελ.
 366). — ζῶα, κ', 7. Λογι-
 σμὸς, ι, 4.
 Λόγος, I, κ', 5. (σελ. 318). —
 τί ἐπαγγέλλεται, ζ', 5, 9,
 11, 22. — οἶαν ἰσχύν, ἔχει, II,
 κή, 22. Λόγου μέγεθος, I,
 ιβ', 26. Λόγος μακρὸς, κ', 19.
 Χρῆσθαι λόγῳ, II, ιβ', 1.
 Μεμνήσθαι τῶν λόγων; ις, 2.
 Ἐρχεσθαι πρὸς τὸν Λόγον, ις,
 39. Ἀκίνητος ὑπὸ λόγου, κγ',
 10. Λόγου ἀκουστικός, III,
 α', 13. β', 3. Ἐκπεποιημένου
 τοῦ λόγου, ς', 1. Ἐχσεσθαι
 τοῦ λόγου, 9. κγ', 14. Φιλοτε-
 χνεῖν περὶ τὸν λόγον, ς' 19,
 20. Λόγοι προτρεπτικοί, ις',
 7. — ὑποθετικοί κ. τ. λ. I,
 ζ', 1, 22. Μέχρι λόγου, κδ',
 16. Ἐπιθυμία λόγου, IV, δ',
 42. Ὁ κυριεύων λόγος, II, ιθ',
 1. Λόγον ἔχειν τινός, β', 16.
 Λογόφιλος, σελ. 417.
 Λοιδορεῖν οὐδένα, I, κή, 10. —
 τοὺς ἀπαντῶντας, III, κβ',
 10. Λοιδορεῖσθαι, II, κβ',
 35. III, κβ', 50, 82. Λοιδο-
 ρία, I, κδ', 4. Λοιδόρος, I,
 γ', 8. II, ιβ', 14.
 Λοιπὸν, I, ιθ', 11. κδ', 1. κέ,
 15. κθ', 5, 32. II, β', 12. ε',
 16. ζ', 9. Τί μοι λοιπὸν; III,
 β', 16. — ἐστι; κς', 13. Τοῦ
 λοιποῦ, I, ιά, 15.
 Λοπάς (ἡ), II, κ', 28.
 Λούειν, II, κά, 14. Λουόμενος,
 κ', 28.
 Λύειν (σοφισμάτιον), II, ιη', 17.

- τὴν παιδίαν, I, κέ, 7. — μάχας, IV, έ, 3.
- Λύκειον, III, κδ', 77. IV, δ', 21.
- ΛΥΚΟΨΡΓΟΣ, II, κ', 26.
- Λύκος, I, γ', 7. κγ', 8. II, δ', 11. IV, α, 127. έ, 12.
- Λυμαντικόν, III, ζ' 20.
- ΛΥΣΙΑΣ ὁ Ρήτωρ, III, κγ', 20.
- Λυσσωδής, IV, δ', 20.
- Λύχνος, I, ιή, 15. ιθ', 24. κ', 19. κθ', 21. II, ιζ', 37, 38. II, κ', 9. κά, 19.
- M.
- Μάγειρος, III, κς', 21.
- Μάθημα, I, κ', 13.
- Μαίνομαι, I, κβ', 21. Μκινόμενος, ιβ', 12. κά, 4. κδ', 6. κή, 33. II, ιά, 12. III, θ', 5.
- Μακάριος, II, ά, 33.
- Μακεδόνες, II, κβ', 22.
- Μακράν, I, κ', 12. II, θ', 22. ιά, 21. III, κβ', 11. IV, ά, 77.
- Μακρονοσοῦντες (οί), III, ις', 12.
- Μακρὸς λόγος, I, κ', 19. Μακρά τείχη, III, κδ', 73.
- Μαλάγματα, II, κά, 20 (σελ. 360).
- Μάλης (ὑπὸ) ἔχων πλκκουντάριον, III, κβ', 98.
- Μάλλον, II, ιβ', 4. IV, ή, 39.
- Μάμμη, II, ις', 28, 39, 43. III, κδ', 43.
- ΜΑΝΗΣ, III, κς', 37.
- Μανία καὶ ἐλευθερία εἰς ταῦτόν οὐκ ἔρχεται, I, ιβ', 10. Μανίας ἀπαλλάττειν, II, ιά, 18.
- Μαντεύεσθαι, I, κγ', 10. κδ', 5. II, ζ', 1. Μάντις, I, ι, 6. II, ζ', 3. III, ά, 18.
- ΜΆΞΙΜΟΣ, III, ζ', 3, 10.
- Μάρκιον ὕδωρ, II, ις', 31.
- Μαρτυρεῖν, I, κθ', 46, 49. II, ιβ', 5. IV, ά, 145. ή, 32.
- Μαρτυρία, I, κθ', 48, 49. III, κβ', 86. IV, ή, 32. Μάρτυς, I, κθ', 46. II, ιβ', 5. κς', 6. III, κβ', 8. κδ', 112. κς', 28.
- ΜΑΣΟΥΡΙΟΣ, IV, γ', 12.
- Μάσσειν (masser) σελ. 386.
- Μαστιγίας, IV, ά, 39. Μαστιγοῦσθαι, I, β', 2. III, ιέ, 4.
- Μάχαιρα, IV, ζ', 1, 25. Οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας, I, λ', 7 (σελ. 333.)
- Μάχεσθαι, I, έ, 3. II, ιά, 11, 14. IV, ά, 146. θ', 11. Μάχη, II, ιά, 13. III, κγ', 34. IV, έ, 3.
- Μεγάλα λακτίζειν, III, ιδ', 14.
- Μεγαλόδουλος, IV, ά, 55.
- Μεγαλόφρων, II, ιδ', 13.
- Μεγαλοφυής, III, κγ', 15. Μεγαλοφυῶς, II, ις', 19.
- Μεγαλοψυχία, I, ιβ', 30.
- Μέγας βασιλεύς, II, κβ', 22. III,

- κβ', 60. κδ', 70. IV, α, 53.
 Μέγα φρονεῖν, III, β', 15.
 Μεδιμνος, III, κς', 17.
 Μεθαρμόζεσθαι, II, ις' 21.
 Μεθυστής, IV, β', 7.
 Μελαγχολῶν, I, ιή, 23. III, β', 5.
 Μελαγχολία, II, ις', 33.
 Μέλει (τί μοι); I, κθ', 8. Τί σοι Μ.
 II, ς', 18. ιγ', 18. Οὐ μεμέλη-
 κεν ἡμῖν, ις', 18.
 Μελετᾶν, I, α, 25. κθ', 38. II,
 ιγ', 16, 25. ις', 2, 5, 7. III,
 θ', 8. Μελέτη, II, θ', 13. ις',
 7.
 Μέλισσαι, Ζ. Βασιλείς.
 ΜΕΛΙΤΟΣ καὶ ἌΝΥΤΟΣ, I, κθ',
 18. II, β', 15. III, κγ', 21.
 Μέλος, (τὸ), I, α, 3. II, ιβ', 2.
 Μέμφεσθαι, I, ιβ', 20. II, κγ',
 29. III, α, 23. κδ', 58, 79.
 κς', 18. IV, α, 109. ζ', 9. ι,
 15.
 Μένειν, II, ιή, 28. IV, α, 168.
 Μενετέον, I, ζ', 24.
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ, I, κή, 12. II,
 κβ', 23. IV, ι, 31.
 ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ, III, κ', 5.
 Μερίδιον, II, κθ', 23. Μέρος, I,
 α, 12. ιβ', 26. ις', 27. II, ε,
 13, 25, 26. ή, 10, 11. ι, 3. —
 τρίτον ἢ τέταρτον, I, κδ', 16
 (σελ. 323). — τοῦ σώματος,
 ιβ', 16. — ἡ χεῖρ, IV, α,
 78. Τὸ ἐμὸν μέρος, I, κς',
 15. IV, ι, 12, 14. Ἀπὸ μέ-
 ρους, I, κς', 17. Ἐν τῷ μέρει,
 II, α, 32. III, θ', 12. IV,
 ιγ', 2, 9. Τὰ ἐν μέρει, ζ', 6.
 Ἐπὶ μέρους, I, ε', 6. ιά, 1,
 15. κ', 16. κβ', 2, 9. II, ιά,
 10, 18. ις', 9. IV, α, 41,
 64.
 Μεστά (πάντα εἰρήνης), III, ιγ',
 13. — Θεῶν καὶ δαιμόνων, 15.
 Μεταβαίνειν, I, ς', 10.
 Μεταβάλλειν, III, α', 14. Μετα-
 βολή, 14. κα', 3. — τῶν προ-
 τέρων εἰς ἕτερα, κδ', 92. —
 ἐπὶ τὰ ἐναντία, I, ιδ', 4. — καὶ
 μετάπτωσις, ζ', 20.
 Μεταδιώκειν, II, κγ', 34.
 Μεταδόξη (κᾶν) σοι, I, ιά, 32.
 Μεταλαμβάνειν, I, ή, 1. IV,
 ιγ', 16.
 Μετανοεῖν, II, κβ', 35.
 Μεταπίπτειν, I, δ', 19. Μετα-
 πίπτοντες λόγοι, ζ', 1 (σελ.
 307). II, κγ', 41. III, β', 6.
 κα', 10. κδ', 80. IV, ς', 15.
 ιβ', 12. Μεταπτώσεις τῶν λό-
 γων, III, β', 17. Μετάπτωσις
 καὶ μεταβολή, I, ζ', 20.
 Μεταρρίπιζεσθαι, I, δ', 19 (σελ.
 304).
 Μετατιθέναι, II, α', 12. ις', 21.
 — αὐτὸν, IV, ια', 29. — πρὸς,
 I, κς', 11. — ἐπὶ, III, γ', 19.
 κβ', 13. IV, α', 176. Μεταθεί-
 ναι ἐπὶ, III, ις', 1. Μεταθεί-
 σθαι, II, ιέ, 6, 17. κ', 31.

- Μέτεστί μοι τούτου, Π, ις', 35. Μηδέν, Π, ιξ', 28. ΠΙ, κγ', 15.
- Μετέχειν, Π, ιθ', 13, 18. Μηλον, Ζ. Κήρινοι.
- Μετέωρος πορεύη εις Ἀθήνας, ΠΙ, κδ', 75. Μήν (οὐ), Καὶ μὴν, Ι, ή, 2. ιά, 12.
- Μετιέναι, ΠΙ, ζ', 1. Μηνιτής, ΙV, έ, 18 (σελ. 418).
- Μετοικοδομεῖν τάς νεοσιιάς, ΠΙ, κδ', 6. Μηρός, ΠΙ, ιέ, 9.
- Μετοκλάζειν, Π, ιγ', 13. Μηχανᾶσθαι, Ι, έ, 4. Μηχανή, ΙV, ά, 30.
- Μετρήσαι τι ἢ στῆσαι, Ι, ιξ', 7. Μικρόδουλος, ΙV, ά, 55.
- Μέτρησης σίτου 6. Μετρητικὸς, 10. Μέτρον, 6. Π, ια', 18. ιγ', 16. κ', 21. ΙV, ά, 84. δ', 6. Μικρότερος, Ι, ιβ', 26. Μικρά, Π, ις', 25.
- Μέχρι λόγου, Π, ιθ'. ΠΙ, κδ', 16. — τῶν λογαρίων, Π, ί, 29. — νῦν οὐκ εἶδον, ιθ', 25. — δ' ἂν οὐ μὴ, ιβ', 4. ΜΙΑΩΝ ὁ Κροτωνιάτης, Ι, β', 37.
- Μή, Ι, κθ', 4. Π, ά, 35. ΠΙ, — ά, 36. — μηδενὸς, Ι, ιβ', 1. — μηδέτερον, ζ', 4. Μηδέν μὴ, ΙV, ά, 58. — γένοιτο, Ι, ά, 13. έ, 10. ή, 15. θ', 32. ια', 23. ιβ', 10, ιθ', 7. κς', 6. κή, 19, 24. κθ', 9. Π, ή, 2, 26. κγ', 23. ΠΙ, ά, 42. ζ', 4. ις', 4. κγ', 14, 25. κδ', 101, 115. ΙV, ζ', 27, ή, 26. ιά, 24, 33, 36. Μή ποτε, Ι, ζ', 16. Π, ιδ', 10. ΠΙ, ά, 5-6. κβ', 41, 69, 80. ΙV, έ, 14. Μὴ γάρ, Ι, ζ', 32. ΠΙ, ιέ, 14. (σελ. 383). ΙV, έ, 8, 19. ς', 5-6. ί, 30. ιγ', 10. — οὐ, έ, 8. — τι, έ, 11, 18.
- Μήμημα, Π, έ, 26. Μισητικόν, Ι, ιή, 10. Μισθάριον, Ι, κθ', 55. Μνησικακητική δύναμις, ΙV, έ, 12.
- Μόδιος, Ι, ις', 7. ΜΟΪΡΑΙ, Ι, ιβ', 25. Μόνη, ΠΙ, κδ', 109. Μόνον, Ι, δ', 15. ς', 12. θ', 5. Μονομαχεῖν, Ι, κθ', 37. ΠΙ, κβ', 7. Μονομαχία, ις', 14. Μονομάχοι, 4. ιέ, 5. — Καίσαρος, Ι, κθ', 37 (σελ. 330, 365).
- Μόριον, Ι, ιδ', 6. Μορμολύχεια (ή). Μορμολύκειον (τὸ), Π, ά, 15 (σελ. 334). Μοσχάριον, ΠΙ, κβ', 6. Μούρρινα, (τὰ), ΠΙ, θ', 21 (σελ. 377).
- Μυεῖσθαι, ΙV, ά, 106, 140.
- ΜΗΔΕΙΑ, Π, ις', 19. ΙV, ιγ', 14.

- Μυῖα (ή), I, κγ', 6.
 Μυκῆναι, πόλις, III, κς', 31.
 Μύξα (ή), I, ς', 30. II, ις', 13.
 III, κβ', 90 (σελ. 394). IV,
 11, 9, 33.
 Μυράφιον, IV, ς', 7 (σελ. 429).
 Μυρίζειν, IV, ς', 12.
 ΜΥΡΩΝ, III, κβ', 27 (σελ. 388).
 Μῦς, III, β', 15. Μυῖδιον, I,
 κγ', 4.
 Μυσία, χώρα, I, κέ, 15.
 Μύστακα ἔχων, IV, ιά, 28.
 Μυστήριον, III, κά, 13, 15. Μύ-
 στης, IV, ά, 106. Μυστικὸν,
 III, κά, 17.
 Μώλωψ, II, ιή, 11.
 Μωρός, II, ιέ, 13, 14. IV, ζ',
 33. ή, 39. Μωρέ, III, κβ',
 85, κγ', 17.
- N.
- Ναί, ἀλλά, I, ζ', 25. ις, 4, 9.
 II, ι, 20. ιγ', 22.
 ΝΑΣΩΝ, II, ιδ'.
 Ναυαγός, III, κς', 33.
 Ναυτιᾶν, IV, ς', 4.
 Νεανισκάριον, II, ις', 29. Νεανί-
 σκος, I, κδ', 1. κς', 34. IV,
 δ', 12.
 Νεκρός, IV, ζ', 31. Τοῦ νεκροῦ
 κύριος, I, ις', 9. Γράφειν ἐπι-
 στολάς ὡς ὑπὲρ νεκροῦ, ς', 33.
 Ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος, νεκρός
 κ. τ. λ., III, κγ', 28. Ζ. καὶ
 I, ς', 19. Οἱ Νόμοι τῶν νε-
 κρῶν, ιγ', 5 (σελ. 312). Συγγέ-
 νεια κεκρὰ, γ', 3. Σωματίον τὸ
 φύσει κεκρὸν, III, ι, 15. Νε-
 κροῦσθαι, I, ε, 7.
 Νέμεα, III, δ', 11.
 Νέος, I, κς', 34.
 Νεοσσιὰ, I, κή, 16, 23. III, κδ',
 6.
 ΝΕΡΩΝ, I, ά, 20. κέ, 22, II,
 ις', 31. III, κβ', 30. IV, ε,
 17. Νερωϊανὸς χαρακτήρ,
 18.
 Νεύειν, II, ιή, 18. III, ιβ', 16.
 κς', 39. Νεῦμα, κδ', 34. IV,
 ά, 145. Νευμάτιον, ιγ', 22.
 Νεῦρα (αἶα), οἶοι τόμοι, II, ιή,
 26. Ψυχὴ μεγάλα νεῦρα ἔχου-
 σα, ις, 21. Νεῦρα φιλοσόφου,
 ή, 29.
 Νή Δία, I, ε, 5. ς', 10. ιβ', 6.
 ιή, 1. II, κβ', 6.
 Νήτη, I, κς', 53. II, ιγ', 4.
 Νικᾶν, III, ζ', 22. Νίκη, II,
 β', 7. ή, 20.
 Νικόπολις, I, ις', 28. κέ, 19.
 II, ς', 20, κά, 14. Νικοπολι-
 ται, III, κβ', 52. IV, ά, 14.
 Νίτρον. IV, ιά, 12.
 Νοεῖν, I, δ, 7. ις, 13, 16.
 II, κά, 10. III, ά, 18. β',
 15. Νοημάτιον, κγ', 31. Τὸ
 νοητικὸν μέρος τοῦ ἀνθρώπου,
 I, ε, 5.
 Νόμισμα, III, γ', 3, 4, 11,
 12.
 Νόμος, I, ιβ', 7. κς', 1. κς', 13.

- II, ιγ', 6. ις', 28. III, ια', 1. *Ἐστῆς*, I, θ', 33. II, ις', 22.
 ις', 6. κδ', 42, 107. IV, γ', 12. (σελ. 310).
 Ὁ νόμος μοι πάντα ἐστὶ, α', *Ἐηροὶ καρποὶ*, II, κγ', 5.
 158. Νόμος οὐκ ἔστι τὰ *Ἐύλον*, III, κβ', 10, 50. *Ἐυλο-*
 ἐπὶ μωρῶ, ζ', 34. *Νομοθέτης*, κοπεῖν, III, ζ', 32. (σελ. 376),
 II, κ', 23. *Νομικός*, ιγ', IV, δ', 37.
 7. Τὰ νόμιμα, 6. *Νομίμως*, *Ἐύρεσθαι τὸν πάγονα*, (σελ.
 III, ι, 8. 313).
Νοσερός, II, ις', 8. *Νοσήματα* *Ἐυστός*, III, ις', 14.
 (σελ. 351-352). *Νοσοκομεῖν*, *Ἐύστρον*, IV, ια', 12.
 IV, α', 37. *Νοσοκομηθῆναι*,
 III, κβ', 62. *Νοσοκομία*, 71.
 ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ, III, ζ', 31.
 ΝΟΥΣ (κοινός), III, ς', 8.
 Νυκτοφύλαξ, III, ιθ', 15.
 ΝΥΜΦΑΙ, III, κγ', 11.
 Νῦν, II, α', 23. ις', 17. III, κγ',
 8. κδ', 97. *Μέχρι δὲ νῦν*, II, ς',
 27. Τὸ νῦν, III, ς', 1. κς', 7.
 Νυστάζειν (ἐν ἡσυχίᾳ), I, ς', 33.
 Ῥαθυμούμεν καὶ νυστάζομεν,
 ι, 12.
 Ε.
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ, IV, ε', 33 (σελ. 419).
 Ξανθὸν κόμιον, II, κδ', 24.
 Ξένια πέμπειν, IV, ι, 20. *Ξένος*,
 II, ιγ', 6. III, ια', 4. κδ',
 21.
 ΞΕΝΙΑΔΗΣ (σελ. 409).
 ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ, IV, ια', 30.
 ΞΕΝΟΦΩΝ, I, ις', 12. II, ιθ',
 15. ις', 35. IV, ε', 3.
 ΞΕΡΕΗΣ, III, κγ', 38.
- Ο.
Ὀβελίσκος, II, κ', 28, *Ὀβελίσκον*
καταπιῶν περιπατεῖς, I, κα',
 3 (σελ. 319).
Ὀβόλος, III, κδ', 48.
Ὀδὸς, I, ις', 18. II, α', 24, 55
 (σελ. 335, 434). ζ', 10. ς',
 18. III, ιθ', 4. κβ', 26. IV,
 α', 131. δ', 39.
Ὀδυνασθαι, IV, α', 112, 124. δ',
 24. ς', 10. ι, 35.
Ὀδύρεσθαι, ς', 58.
ὈΔΥΣΣΕΥΣ, I, ιβ', 3. II, κδ', 26.
 III, κδ', 13, 18. κς', 33. Ὀ-
δύσσεια, I, κή, 13.
Ὄζειν, IV, ια', 15, 18.
Ὄζόνιον, IV, ια', 12.
οἱ δὲ [ἀντι, Τινές] II, ις',
 3.
οἰδίπους, I, δ', 25. κδ', 18,
 κή, 32.
Ὄησις, II, ια', 6, 8. ις', 1, 39.
 III, κγ', 16. — *ἔστι τὸ δοκεῖν*

- μηδενός πρόσδεϊσθαι, III, ιδ', 8 (σελ. 383). — καὶ τύφος, I, ή, 6.
- Οικεῖν οἶκον, IV, ε', 33. Οικειότης, III, γ', 5. Οικειοῦσθαι τῷ ἰδίῳ συμφέροντι, II, κβ', 15. — πρὸς ἀλλήλους, III, κδ', 11. Οικειώσεις, I, ιθ', 15. Οικειώσις ἐπαίνεσαι, ις', 15 (σελ. 314). Οἶκημα, III, κ', 13. Οἶκημάτιον, I, κή, 16. Οἰκίδιον, 17. IV, α', 67. ε', 15. Οἴκοι, IV, ε', 37. Οἶκος, II, ις', 44. IV, ς', 31.
- Οικοδεσπότης, II, κ', 20. III, κβ', 4. κδ', 99.
- Οικοδόμημά τι, II, ιέ, 9.
- Οικονομεῖν, III, κδ', 36. Οικονομία, I, θ', 11. Κατ' οἰκονομίαν, III, ιδ', 7 (σελ. 382). Οικονόμος, κβ', 3.
- Οἰκουμένη (ή), IV, δ', 30. Περιερχόμενος τήν οἰκουμένην, II, ις', 44. III, κδ', 13.
- Οἰμώζειν, II, ις', 47. III, γ', 13, 18.
- Οἰνάριον (τὸ), III, ι, 16. Οἰνοῦσθαι, I, ιή, 23 (σελ. 316). II, ις', 33. Οἴνωσις, III, β', 5.
- Οἶον, I, ή, 2. IV, δ', 13. — εἰ, II, κ', 2. — ἄν εἰ, IV, δ', 11. Οἶος, I, ς', 4. III, θ', 4.
- Οἴχεται ἔλκουσα, II, ιή, 25.
- Ολίγων (ἀπὸ), I, κ', 13. Ολίγων (οὐδ') ἐγνωσμένους, IV, ιγ', 18. Ολίγοστον χρόνον, II, ιδ', 26.
- Ὄλισθος (ὀ), III, ιβ', 6.
- Ὄλμος (ὀ), III, ιβ', 9.
- Ὀλόκληρον, III, κς', 25. IV, α', 151.
- Ὀλοὶ ἀτυχήματα, II, ις', 18.
- Ὀλον τὸν ἄνθρωπον, κγ', 17.
- Ὀλη, β', 13. III, ιέ, 6. κβ', 18. IV, α', 131. Ὀλον, I, κδ', 13. — καὶ πᾶν, ἢ ὄλω καὶ παντὶ (σελ. 327). Τὰ ὄλα, ιβ', 7. II, ι, 5. III, κδ', 19. IV,
- Ὀλυμπία (ή), I, ς', 23, 26. ιή, 21. II, ή, 26. III, κβ', 58. IV, α', 106. δ', 24. Ὀλύμπια (τά), I, β', 26. κθ', 36. II, ιή, 22. III, ιέ, 2. κβ', 51, 52. κδ', 52. κέ, 4. Ὀλυμπιονίκης, I, κδ', 2.
- Ὀμαλίζειν, IV, δ', 9.
- ὈΜΗΡΟΣ, II, ιθ', 7. III, κβ', 78. κδ', 18, IV, ι, 36.
- Ὀμνύειν, III, ιθ', 3.
- Ὀμόγνιος Ζεὺς, III, ιά, 6.
- Ὀμογνωμονεῖν, II, ις', 42. ιθ', 26.
- Ὀμοειδής, I, κ', 2.
- Ὀμοιον. . . οἶον, II, β', 22. — ὥσπερ εἰ, γ', 2. Ὀμοιος, III, κδ', 19. Ὀμοίως, ιέ, 10.
- Ὀμολογουμένως, I, δ', 7. III, α', 25.
- Ὀνάριον, Ζ. ὄνος.
- Ὄνομάτων ἐπίσκεψις, I, ις', 12.

- Τοῖς ὀνόμασι παρακολουθεῖν, II, ιδ', 14. Ἀπὸ τῶν ὀνομάτων, τὰ καθήκοντα εὐρίσκειν, ι, 1, 11. Ὄνοματι μόνῳ πρὸς φιλοσοφίαν προσῆλθε, III, κς', 15. Κόμπος κενῶν ὀνομάτων, II, ς', 19. Ὄνομάζειν, ε, 5.
- Ὄνος, I, ιη', 20. ιθ', 4. II, η', 7. κδ', 18. III, ζ', 32. ιδ', 14. κβ', 54. IV, δ', 37. ε, 21. Ὄναριον, II, κδ', 18, IV, α, 79.
- Ὄξος (τὸ), IV, δ', 25.
- Ὄξύγαρον (τὸ), II, κ', 30 (σελ. 357).
- Ὄξυ βλέπειν, II, ια', 22. κγ', 11. Ὄξύτης, ιη', 24. III, κβ', 90.
- Ὄπου τὸ ἀγαθὸν τιθέμεθα, I, ιθ', 25.
- Ὄπτεσθαι. Ὄψει, I, κ', 14. κθ', 61. — σὺ, I, δ', 13. — αὐτὸς, II, ε, 30. Ὄψεσθε αὐτοὶ, I, δ', 27. Αὐτὸς ὄψεται, III, ιη', 9 (σελ. 385). Ἐκεῖνος ὄψεται, ι, 19. Ὄψεται τὰ παιδιά, IV, ζ', 23. Ὄψονται οἱ ἄλλοι, ς', 11, 22. η', 24. Ὄψις. I, ιθ', 29. IV, α, 135.
- Ὄπτια (τὰ), III, κδ', 117.
- Ὄρῃν, I, γ', 9. Ἐώρακας, III, κδ', 54 (σελ. 437). Ὄρασις, I, ς', 8. Ὄρατικός, η', 15. ιβ', 30. II, κγ', 18. Τὰ ὄρατά, I, ς', 8.
- Ὄρδινατίων, III, κδ', 117 (σελ. 401).
- Ὄρέγεσθαι, I, δ', 14. ιη', 2. III, ζ', 26. κβ', 43. IV, ια', 6. Ὄρεκτικός τόπος, I, ιζ', 24. Ὄρεκτική δύναμις, α, 12. Ὄρεκτικῶς κινεῖσθαι πρὸς τὸ ἀγαθόν, III, γ', 2. Ὄρεξις I, δ', 1, II, η', 29. III, β', 1. ιβ', 4. κγ', 12. IV, α, 84.
- Ὄρέστης, II, κ', 17.
- Ὄρθογώνιον τρίγωνον, II, ια', 2.
- Ὄρθος περιπάτει, ἐλεύθερος, I, ιη', 20, — λόγος, II, η', 2. IV, η', 12. Ὄρθοις τοῖς ὀφθαλμοῖς (ἀντιβλέπειν) πρὸς τοὺς τυράννους, III, κς', 35. Ὄρθά δόγματα, I, κη', 25. κθ', 3, 15. II, ις', 26. III, ς', 2. IV, ς', 22, 28. η', 3.
- Ὄρθρος, III, γ', 14, 16. IV, δ', 39.
- Ὄρίζεσθαι, II, ιζ', 5. Ὄρισαί μοι τὸν φθόνον, ιβ', 9. Ὄρικόν (τὸ), 9 (σελ. 344).
- Ὄρμῃν, I, δ', 14. ιη', 1, 2. ιθ', 25. II, ιγ', 11. κδ', 19. III, κβ', 43. IV, α, 70, 89. ια', 6. Ὄρμᾶσθαι, II, ια', 6, 18. III, ζ', 22. ιγ', 5. κά, 9. IV, ς', 16. Ὄρμη, I, δ', 11. κά, 2. III, β', 2. ιβ', 13. IV, α, 100. δ', 28. Ὄρμητικός, I, ιζ', 24. Ὄρμητική, α, 12.
- Ὄρμος, II, κβ', 32.

- Ὄρνιθάρυος (ὅ), Π, ζ', 12. (σελ. 340).
 Ὄρτυξ, ΙΙΙ, κέ, 5 (σελ. 401).
 Ὄρχηστής, ΙV, ς', 31.
 Ὄσιος, Ι, κβ', 4. Π, δ', 2. κ', 22.
 Ὄσος, Ι, γ', 7. ς', 14. Π, ζ', 14. κβ', 28. ΙΙΙ, κς', 1.
 Ὄστράκινος λόγος, ΙΙΙ, ς', 18.
 — λύχνος, Ι, ιή, 15 (σελ. 315).
 Ὄστράκινα προσωπεῖα, ΙΙΙ, κβ', 106. Ὄστράκιον, ΙV, ζ', 5. Ὄστράκια καὶ σποδός, ΙΙΙ, ιγ', 18.
 Ὄσφραίνεσθαι, Ι, ι, 3. Ὄσφρανθητι, ΙΙ, κ', 50. Ὄσφρασία, Ι, κ', 9 (σελ. 319). Π, ι, 21.
 Ὄσφύς, ΙΙΙ, ιε', 9. κβ', 51.
 Οὐ . . . οὐδέν, ΙΙΙ, κς', 8 — οὐδένα, κδ', 64. Οὐ τι, ΙΙ, κá, 21. Οὐδεὶς οὐχί, ΙΙΙ, á, 29.
 Οὐ [ὄπου], ΙΙ, β', 14. ις', 47.
 Οὐά, ΙΙΙ, κβ', 34. κγ', 24, 32 (σελ. 388, 395).
 Οὐδὲ ἐν, ΙΙ, κγ', 44. Οὐδὲ εἷς, Ι, κδ', 8. Οὐδ' ἐγγύς, Ζ. Ἐγγύς. Οὐδὲν ἦν, ΙΙΙ, ς', 14. — εἶμι, ΙV, ή, 25. Κακόν μοι οὐδέν ἐστι, Ι, ς', 28.
 Οὐδέτερον (ποῦ τὸ); ΙΙ, ις', 1. Ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ οὐδέτερα, Ι, κ', 6. ΙΙ, κβ', 3. ΙV, á, 135. Οὐδετέρως, ΙΙΙ, γ', 2.
 ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ, Ι, β', 19.
 Οὐδέν, Ζ. Οὐδέν.
 Οὐν, ΙV, δ', 2. ιά, 2.
 Οὐσία (ἡ) τοῦ ἀγαθοῦ, Ι, κ', 15. ΙΙ, ζ', 3. ή, 1. κ', 9. ΙΙΙ, ζ', 6. κβ', 25, 32. κδ', 3. ΙV, á, 82. ι, 8. ιγ', 24. — τοῦ θεοῦ, ΙΙ, ή, 1. Ποία οὐσία; Ι, κβ', 11. Τίς καταλλήλοις οὐσίαις, ΙΙ, ις', 7. Δί ἐπὶ μέρους, — Ι, β', 6. κβ', 2, 9. ΙΙ, ιά, 4. ις', 11. Τῆ τοῦ πλοῦτου Τῆ τῆς ἡδονῆς οὐσία, 12. Χειρὸς —, ΙΙΙ, ζ', 24. Τὸ οὐσίδιον, ΙΙ, β', 10. Οὐσιῶδες, κ', 17.
 Οὔτος (ὦ), ΙΙ, ιδ', 18.
 ὈΦΕΛΛΙΟΣ, ΙΙΙ, κβ', 27.
 Ὀφελον ἐγὼ μᾶλλον ἐπύρεσσον, ΙΙ, κβ', 12. — τίς μετὰ ταύτης ἐκοιμήθη, ιή, 15. ΙΙΙ, á, 24.
 Ὀφεις, ΙΙ, κβ', 37.
 Ὀφρύς (ποία ἐνθάδε); Ι, ις', 17. Τὴν ὄφρυν βαστάσαι, Ι, γ', 2. Τῆς ὄφρυος ἀνασχόμενος, ΙV, á, 150. Πόθεν οὔτος ὄφρυν ἐννόησε; ΙΙ, ή, 24. — ἐπᾶραι ΙΙΙ, ι, 15.
 Ὄφεται, Ζ. Ὄπτεσθαι.
 Ὄψις, Ζ. Ὄπτεσθαι.
 Π.
 Παγκρατιάζειν, ΙΙΙ, ι, 6. Παγκρατιαστής, ΙΙ, ιή, 22. ΙΙΙ, á, 5. Παγκράτιον, κέ, 3.
 Πάγος, ΙV, ή, 38 (σελ. 428).
 Παθεῖν, (σελ. 300).
 Πάθος (τὸ), ΙΙ, ιή, 11, ΙV, ή,

28. — τὸ τοῦ βεβαμμένου, Π, ϑ', 20. Ἐκ πάθους, IV, α', 57, 115. Γένεσις πάθους, I, κζ', 10. ΠΙ, β', 3. Ἀνθρώπων πάθου, I, δ', 26. Δίχα πάθους, ΠΙ, α', 8.
- Παιάν, Π, ς', 27. IV, δ', 22. — Ἄπολλον, ΠΙ, ι', 4.
- Παιδαγωγός, ΠΙ, κβ', 17. Παιδάριον, Π, α', 28. ΠΙ, γ', 13. κ', 18 (σελ. 387). Παιδεία, I, β', 6. Π, ιζ', 27. ΠΙ, κá, 15. Τὸ παιδεύεσθαι τοῦτ' ἔστι, μανθάνειν κ. τ. λ. IV, ε', 7. Πεπαιδευμένος, I, κξ', 2. κθ', 54. Π, á, 21, 25. Μόνους τοὺς παιδευθέντας ἔλευθέρους εἶναι, á, 22. Ἀποδείξει εἰ πεπαιδευμένα, I, κθ', 33. Παιδευτής, ϑ', 19. Ὁ κοινός —, ΠΙ, κβ', 17.
- Παιδιά, I, κέ, 7. Παιδιᾶ παραμένειν, Π, ις', 37. Παιδίου (ὁ τὰ) ποιῶν, ΠΙ, κδ', 55.
- Παιδικάριον, ΠΙ, κέ, 6. IV, á, 15, 20, 36. δ', 41. ιγ', 22. Ζ. καὶ Εὐτελής.
- Παιδοποιεῖσθαι, Π, κγ', 38. ΠΙ, κβ', 72, 81.
- Παιδοτρίβης, IV, á, 117. ϑ', 14.
- Παίζειν, I, κδ', 20. Παιδιά ὀστρακίοις παίζοντα, IV, ζ', 5.
- Παῖς, ΠΙ, ιϑ', 6. Παιδες παιδῶν ἐκτίσουσι, κδ', 24.
- Παλαίειν, IV, ς', 12. Παλαιστής, ΠΙ, á, 5. ιέ, 9. Παλαίστρα, IV, ιά, 20. Παλαιστοῖκός, á, 117.
- Παλάτιον, IV, α', 173.
- Πάλῃ, ΠΙ, á, 5. κέ, 3.
- Πάμπολυς, IV, ε', 25.
- Πᾶν. Ζ. Πᾶς.
- ΠΑΝ, ΠΙ, κγ', 11.
- Πάνδοκεῖον, Π, κγ', 36. IV, ε', 15.
- Πανηγυρίζειν, Π, ιδ', 25. Πανηγυρίς, I, ιβ', 21. Π, ιδ', 23, 24, 28. ΠΙ, ε', 10. IV, á, 105. δ', 24, 26.
- ΠΑΝΘΟΪΔΗΣ, Π, ιϑ', 5.
- Παννύχιον, ΠΙ, κβ', 92.
- Πάνυ (οὐ) πολλοί, I, β', 34.
- Παρά. Παρά Χρυσίππου ἐπισκέψασθαι, I, ι', 10. Ἐμαθες παρά τίνος; I, κθ', 52. — παρά τίνι; IV, ε', 10. — ἐμοί, Π, ιϑ', 29. — τὸ σήμερον, IV, ιβ', 1. — ἡμᾶς, Π, ι', 16. — ἐμὲ ἢ παρ' ὑμᾶς, ιϑ', 33. — αὐτὸν, β', 20. — τὸ φαινόμενον, IV, á, 55. — τόπον, ΠΙ, κá, 16. — τὴν ἔκκλησιν, I, δ', 2. — καιρὸν, IV, á, 165. — παρ' ἐμὲ (ἐμοί) φίλτερος οὐδεὶς, ΠΙ, δ', 10. — τὸν τόπον καὶ... καιρὸν, κá, 14.
- Παραβαίνειν τὰς ἐντολάς, IV, γ', 10. — τὰς σχέσεις, ι', 15.
- Πῆ παρέβην; IV, ς', 33.
- Παραβάλλειν φρύγανα πυρὶ, Π, ιή, 5, 12.

Παραβαπτισται, II, ς', 21 (σελ. 342).
 Παράγειν, II, ζ', 14. Μὴ παράγασθε, κ', 7. Ὑπὸ τῶν φαντασιῶν παραχθέντα, III, κβ', 25.
 Παραγυμνοῦν μηδὲν πρὸς τοὺς πολλοὺς, IV, η', 32.
 Παραδεικνύειν, II, κδ', 15.
 Παραδέχεσθαι, I, ζ', 6.
 Παραδιδόναι, II, ιδ', 2.
 Παραδοξολογεῖν, II, κβ', 13. III, κδ', 111. IV, α', 125. Παράδοξος, II, ιή', 22. Παράδοξον, I, κέ', 32. II, α', 1, 5, 40. III, ιβ', 1. IV, α', 125.
 Παράδοσις, II, κγ' 40.
 Παρακεκαθικέναι γεροντίῳ, II, ς', 25.
 Παρακαλεῖν, I, ς', 30. ι, 10. ις', 21. II, κδ', 1. III, κγ', 27, 28. IV, ιγ', 10, 15, 18. — κριτήριον, I, ια', 9. — τοὺς θεοὺς βοηθούς, III, κα', 12.
 Παρκληθῆναι, III, κγ', 35.
 Παρακατατίθεσθαι, II, η', 21.
 Παρακατακλίνεσθαι, IV, ια', 19.
 Παρακειμένως, III, κβ', 90. Τὸ τοῦ παρακειμένου μέρος, II, δ', 8. Τὰ παρακειμένα, I, ς', 10.
 Παράκλησις (κομφή), III, κγ', 28.
 Παρακολουθεῖν, I, ε', 5. ς', 13, 18. ζ', 11, 33. ς', 4. ις', 15. κς', 13. κή', 20. II, ς', 14. ή', 8. ιδ', 14. ις', 33. κδ', 19.

κς', 3. IV, α', 136. ζ', 7, 32.
 Παρακολουθησις, I, ς', 13, 21.
 II, η', 6. ιδ', 15. Ἡ παρακολουθητικὴ δύναμις, I, ς', 14, 17. ις', 18.
 Παρακρατεῖν, III, ζ', 28. — τὴν ἀμίδα, I, β', 8.
 Παρακύπτειν, I, α', 16 (σελ. 300).
 Παραλαμβάνειν, I, α', 4. ς', 25. κ', 6. III, κβ', 67. Παράληψις, II, ια', 2.
 Παραλλαγή, II, η', 3. κγ', 32.
 Παραλλάσσειν, III, κα', 23.
 Παραλογίζεσθαι τινα II, κ', 7.
 Παράλογον, IV, ζ', 15. Παράλογα, α', 173. Παραλόγως, I, ια', 27.
 Παραμετρεῖν, I, β', 10.
 Παραμυθία, I, α', 18.
 Παραπίπτουσα ὕλη, I, δ', 20. — φαντασία, IV, ε', 23.
 Παραπλέκειν, III, κβ', 54.
 Παραποδιστὰ (κολυτὰ καὶ), I, κέ', 3.
 Παραπροσδέχεσθαι, I, κ', 11.
 Παράπτειν, IV, ι, 13.
 Παρασκευάζειν, I, α', 31. IV, ς', 3. ή', 43. ι, 30. Παρασκευάζεσθαι, I, β', 32. δ', 14. IV, δ', 30. ια', 6. — ταύτην τὴν παρασκευὴν, α', 81. — τὴν δυνατὴν, II, β', 10. — πρὸς τὰ συμβαινόντα, III, ι, 6. — ὡς πρὸς μεγάλη, I, λ', 7. Ἐν οἷς μὴ παρεσκευάσαι, II, ς', 5. — πρὸς τὴν δίκην, β', 8.

- Παρασκευή, I, ζ', 28. κ', 13. II, ιθ', 30. III, ιγ', 6. — πρὸς τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, IV, ε', 18. Αἰσθάνεσθαι τῆς ἑαυτοῦ —, I, β', 30. Παρασκευὴν ἔχειν, ε', 37, 43. IV, η', 43. Εἰδέναι τὴν ἑαυτοῦ —, II, ε', 3. Οὐκ ἀγνοεῖν τὴν ἑαυτοῦ —, IV, η', 42.
- Παράστασις, II, ιθ', 1. Παραστάτης, ιθ', 29.
- Παρασύρεσθαι, IV, θ', 14.
- Παράταξις, III, κβ', 69 (σελ. 390).
- Παρατάσσεσθαι, I, ε', 3.
- Παρατήρησις, III, ις', 15.
- Παρατίθεσθαι, II, η', 22.
- Παρατυγχάνειν, II, ιδ', 5.
- Παραφέρειν, II, ις', 14.
- Παραφυλάσσειν, III, κβ', 97. IV, α', 141 (σελ. 410).
- Παρχώρειν, I, ζ', 15. ιβ', 24. II, ε', 5. IV, α', 107, 154. Παραχώρησις, III, κδ', 10.
- Παρεγγυᾶν, IV, α', 155.
- Παρέλκει τὰ θεωρήματα, I, ζ, 29.
- Παρεμποδίσαι, IV, δ', 38. (σελ. 416).
- Πάρεργα (τά) τῆς φύσεως, I, ις', 9.
- Παρέρχεσθαι, I, κ', 6. II, ις', 34.
- Παρέχειν φαντασίαν, IV, ιγ', 2.
- ΠΑΡΙΣ.** 2. Ἀλέξανδρος, ἀδελφὸς Ἐκτορος.
- Παριστάναι, II, κγ', 47. κς', 4.
- Πικραστῆναι, I, ι, 6.
- Πάροδος (ἡ), III, κβ', 61.
- Παρομολογεῖν, II, κά, 7.
- Παρορούσσεσθαι ἐν τῷ ἀγῶνι, III, ιέ, 4.
- Παρρησία, σελ. 1. Ἐδάφ. 2.
- Πᾶς, II, κβ', 36. κγ', 34. Πᾶσα ἀνάγκη, I, ζ', 17. ιά, 13. ιθ', 1, 16. IV, α', 117. έ, 27. Μέρος τοῦ παντός, I, ιδ', 10. II, έ, 13.
- Πάσσαλος, I, ιθ', 4.
- Πάσχειν, I, ιά, 6, 31. — ὑπὸ, II, κ', 34. Ὁ σπλῆν πέπουθε . . . τὸ ἥπαρ, ιγ', 12. Ἐπέπονθε πρὸς τὴν γυναῖκα, III, κδ', 18. Τοιοῦτόν τι καὶ ἡμεῖς πάσχομεν πρὸς, κ. τ. λ. II, α', 15. Ἐπαθε τι οὐκ ἀπίθανον, I, ιθ', 15. Οὐ πείσεται τι τραχὺ, β', 8. Τοιοῦτόν τι καὶ σὺ πάθε, IV, θ', 16. — εἰ δύνασαι, I, κή, 3.
- Πεπονθέναι, (ὡς δεῖ), κ', 12.
- Ὅταν πάθῃ τις, β', 3. Τὸ παθεῖν, ιθ', 1. Ταῦτά σοι πεπονθότες καὶ λέγοντες, II, κ', 26.
- Πείσῃ τὸ τοιοῦτον, I, λ', 6. Εἰ οὖν ἐφάνη τῷ Μενελάῳ παθεῖν, κή, 13. Z. καὶ Παθεῖν.
- Πατάσσειν τὰς κεφαλὰς τῶν ἀπαντώντων, IV, έ, 18.
- Πατήρ, I, ιά, 6. II, κ', 25. Ὁ θεὸς πατὴρ τῶν τ' ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν, I, γ', 1. III, κδ', 16.
- ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ,** I, ιά, 31. κή, 24. IV, ι, 31.

- Πάτρων, III, θ', 18 (σελ. 377).
 Πατρῶος Ζεὺς, III, ιά, 5.
 Παῦσαι (ψιλοῦμενόν με) ἠδύνατο,
 III, α, 14.
 Πέδον (τὸ), I, κδ', 7.
 Πειραιεὺς, III, κθ', 73.
 Πειράσθαι, IV, ζ', 18. ἡ, 31.
 Οἱ πόνοι τῶν πειρατηρίων ὠφέ-
 λιμοι, III, κέ, 11. Πειρατής, II,
 ιγ', 24. IV, α, 115. Πειρα-
 τικά, III, ιγ', 9.
 Πείσματα (ταῦτα τὰ) ἐναποίησεν
 αὐτοῖς, II, κ', 26.
 Πέλγος (ὄλον τὸ) ἐκπιεῖν, II, ις',
 22.
 Πελαργός (ὁ), I, κή, 16.
 Πελάτης (ὁ), IV, ζ', 37.
 Πελικῶν, IV, η, 7.
 Πέμπτη (ἡ), I, α, 29.
 Πενταθλία, (ἡ), III, α, 5. Πέν-
 ταθλος, κγ', 2.
 Πεπρωμένη. II, κγ', 42. III,
 κβ', 95.
 Περαινεῖν, I, ζ', 1. III, 6', 6.
 κα', 10. Περαντικοὶ λόγοι (σελ.
 308). Πέρας, IV, α, 106.
 ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ, III, κθ', 70.
 Περὶ (τρία ἐστὶ) τὸν ἀνδρωπον,
 ψυχὴ, καὶ σῶμα, καὶ τὰ ἐκτὸς,
 III, ζ', 2. Ὡς ἂν ἔχη τὰ περὶ
 αὐτὸν, γ', 19.
 Περιάγων (τὸν ἥλιον πεποικῶς
 καὶ), I, ιδ', 10.
 Περιάμματά (τὰ) μου περιελεῖν,
 III, α, 14.
 Περιηγήσασθαι, IV, ς', 14.
 Περιβάλλειν κακοῖς, IV, ε, 30.
 ἰ, 28. ιβ', 8. Περιβάλλεσθαι
 λύπας, III, κθ', 82.
 Περιβλεψαί (σκοπεῖ) ἐνσεΐσθητι,
 III, ιδ', 3. Περιβλεπτος, IV,
 ζ', 37.
 Περιβολῆ, III, α, 1.
 Περιγίνεσθαι. Τὸ κρεῖσσον ἀεὶ
 περιγινέσθω τοῦ χείρονος, I,
 κθ', 13, 19. Τὸ ἀπὸ τῆς χρεΐ-
 ας περιγινόμενον, II, ς', 5.
 Περιθραμῆν, IV, ι, 20 (σελ.
 429).
 Περιεῖναι, II, ιδ', 8.
 Περιεργάζεσθαι, III, α, 39. Ὑπὸ
 περιεργίας ληρορεῖσθαι, κβ',
 82. Περιεργος καὶ πολυπράγ-
 μων, α, 21.
 Περιέρχεσθαι, III, κβ', 5. Κωφὸς
 καὶ τυφλὸς περιελεύσεται, II,
 κδ', 19. Δούλος πάντων περιέρ-
 χομαι, IV, ζ', 26. Περιερχό-
 μενος τὰ ἑμαυτοῦ λέγω, ιγ',
 20. — τὴν οἰκουμένην, II, ις',
 44. IV, δ', 36. Περιέρχη νι-
 κώμενος τὴν περίοδον, III, κέ, 5.
 Περιεσταλμένως, III, ζ', 13.
 Περιέχον (τὸ), II, ε, 28.
 Περιζῶμα (τὸ), IV, η, 16.
 Περικάθαρμα, III, κβ', 78.
 Περιοδεύειν τὸ πρᾶγμα, III, ιε,
 7. Περίοδιον, II, α, 31. Περί-
 οδος τοῦ κόσμου, 18. Περίοδόν
 τινα καὶ παραχώρησιν ἄλλων
 ἄλλοις, III, κθ', 10. Τὴν περί-
 οδον νικῶμενος, κέ, 5.

Περιορᾶν, Π, ι, 25. ιβ', 22.
 Περιπατητικοὶ φιλόσοφοι, Π, ιθ',
 20. Περιπατητικά (τά), Π, ιθ',
 22.
 Περιπατῶν (τίς) τῆς ἐνεργείας τῆς
 ἑαυτοῦ ἐπιστρέφεται; Π, ις',
 15. Ἐν Λυκίῳ περιπατήσεις,
 ΠΙ, κδ', 77. Περίπατον (εἰς
 τὸν) ἐξελθῶν, Π, κά, 19. Ζ.
 καὶ Κόκκινα.
 Περιπίπτειν κακῶ, Ι, κς', 6. κς',
 12. Π, ις', 19. — οἷς οὐ θέ-
 λεις, ά, 31. IV, δ', 35. Π, ις',
 17. ιθ', 26. Ἐκκλίνων οὐ περι-
 πίπτω, ά, 35, 37. ΠΙ, β', 1.
 ιβ', 4. IV, ά, 4. δ', 16. ι, 6.
 Περιπτώσεις [ἀντὶ τοῦ Περι-
 πεσῆ], Π, ις', 24 (σελ. 349).
 Περιπεσεῖται, Ι, δ', 2. Ἐκκλη-
 σις περιπίπτουσα, ΠΙ, κβ', 61.
 Ταῖς περιπιπτούσαις φαντα-
 σίαις, IV, ε, 23.
 Περιπλέκειν (τί γὰρ δεῖ); Π, ιθ',
 27.
 Περιποιεῖν (τούτῳ) τὴν ἀσφάλειαν,
 ΠΙ, κς', 15. — ἢ καλύειν, Ι, δ',
 19. — (οὔτε) οὔτ' ἀφελῆσθαι —,
 Π, ιγ', 10. IV, ά, 59, 134.
 ἢ ἀφαιρῆσθαι, ΠΙ, κ', 8,
 Περιποιῆσθαι, ζ', 15. κδ',
 117. IV, ά, 176. γ', 1.
 Ἴν' ἀπ' αὐτῶν [τι] περιποιή-
 σονται, Π, ις', 3 (σελ. 348,
 435). Περιποιητικός, IV, ζ',
 11.

Περιπόρφυρος ἐσθῆς, IV, ά, 57.

Περίπτωτικὴ (ἐκκλησις), ΠΙ, ς',
 6. κβ', 104. IV, ι, 4. Περι-
 πτωτικῶς ἐκκλίνειν, IV, ι, 6.
 Περισκεπτεσθαι, ΠΙ, ιε, 12.
 Περισπᾶν. Πολλὰ τὰ περισπῶντα,
 Ι, κς', 3. Τὰ παλαιὰ ἔζη περι-
 σπᾶ, ΠΙ, ις', 11. Μὴ σε περι-
 σπάτωσαν οἱ ἕτεροι διαλογι-
 σμοὶ, IV, β', 4. Ἄν με δεῖκα
 περισπάσαντες εἰς τὸ δεσμωτή-
 ριον ἐμβάλωσι, Ι, κθ', 23.
 Περισπᾶται μου ἡ διάνοια, ΠΙ,
 θ', 19. Ὑπὸ τῶν φίλων κάμ-
 πτεσθαι καὶ περισπᾶσθαι, IV,
 ά, 159. Περισπώμενος, ἐπ' ἀμ-
 φότερα, ι, 25. Περισπασμὸς,
 ΠΙ, κβ', 71.
 Περισσὸς καὶ μάταιος, Ι, θ', 31.
 Περίστασις, Π, ς', 16. ΠΙ, κδ',
 87. Δεὶ περιστάσεις εἰσὶν αἱ τοῦς
 ἀνδρας δεικνύουσαι, Ι, κδ', 1. Τί
 δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἐν ταῖς —,
 λ'. Ἐν τῷ αὐτῷ —, β', 23. Ἐν
 πάσῃ —, ιε, 41. Ἐκ πάσης —, κβ',
 1. Τοιαῦται αὐτὸν — ἐγύμνασαν,
 ς', 34. Ἐπὶ πάσης —, κς', 2. Φέ-
 ρε γυν, ὦ Ζεῦ, ἦν θέλεις —, ς', 37.
 Εἰς οἶαν — ἀπέρχομαι, Ι, ιη, 21.
 Π, ις', 37. Ὅς γε ἐνεκαλλωπίζετο
 ταῖς —, ΠΙ, κβ', 59. — μοι λέ-
 γεις ἐξ ἔρωτος γενομένην, 76. —
 ποικίλαι, κδ', 29. Πᾶσα ἡ ἀπὸ
 τῶν ὄλων —, 87. Ἐκ τινὸς
 περιστάσεως, IV, ά, 96. Δεῖ
 τινα —, ζ', 3. Μεταλχυβάνευ
 τῶν —, ιγ', 16.

- Περισχίζειν τινά, I, κέ, 30 (σελ. 324).
- Περιτρέχειν, σελ. 429.
- Πετριβέσθαι. Παραχώρει τοῖς περιτετριμμένοις, II, ς', 5. Ζ. καὶ Τρίβεσθαι.
- Περιψύχεσθαι. Ἴνα μὴ περιψυγῆς, III, κβ', 65. Ζ. Αποψύχεσθαι.
- Πέρπερος, III, β', 14.
- Περόραιβοί, III, κδ', 66.
- Πευθῆνες, II, κγ', 10 (σελ. 362).
- Πηγὴ τῆς ἀληθείας, III, α', 18.
- Πηγυρῆν τὰς ὑπολήψεις, III, ις', 13.
- Πήλιον (τὸ σῶμα τὸ), IV, α', 100. Πηλόν (εἰς) ἐμβάινειν, II, ε', 24. Τὸ σωματίον φύσει πηλός ἐστι, IV, ιά, 27. — κομφῶς πεφυραμένος, I, α', 11, Ζ. καὶ, IV, α', 78. Πηλοῦσθαι II, ς', 10.
- Πηρίδιον (τὸ), III, κβ', 10, 50.
- Πηροῦν, I, ιβ', 24. Πήρωσις, III, κ', 4.
- Πήσσω (τῆς ληκύθου ἕνεκα πάσσαλον), I, ιδ', 4.
- Πιθανολογικὴ δύναμις, I, η', 7. Πιθανός, IV, ς', 7. III, ζ', 22. ιβ', 14. Πιθανότης, II, ιδ', 1. — τῶν πραγμάτων, I, κς', 3. III, ζ', 22. — τῶν φαντασιῶν, II, κβ', 6. Παιδία πιθανά, II, κδ', 18 (σελ. 365).
- Πίδηκος (ὁ), III, ιέ, 6.
- Πίδος (στεγνός), IV, ιγ', 12.
- Πικρῶς κολάζεσθαι, III, ιά, 3.
- Πίλιον καὶ περιζῶμα, χαλκίως σχῆμα, IV, η', 16, 21.
- Πινακίδιον, III, κβ', 74. Πινάκιον, I, ιδ', 4. II, κβ', 31. IV, ιά, 13. Πινακίδες ἡπαρὰ Καίσαρος, I, ε', 5.
- Πιπράσκειν. Κτήνη πραθησόμενα, II, ιθ', 23. Τῶν τρις πεπραμένων, IV, α', 7 (σελ. 403).
- Πίσσα (ἡ), IV, ιγ', 22.
- Πιστεύειν τί τιμι, I, κς', 14. Πίστις, γ', 4. κή, 5. III, ζ', 12. IV, ιγ', 5. Πιστὸν (τὸ), ε', 14.
- Πιττοκοπεῖσθαι, σελ. 388.
- Πλκκουντάριον, III, ιβ', 11. κβ', 13, 98. Πλακούντιον, II, ις', 25. Πλακοῦς, IV, ε', 33.
- Πλατύσημος ἐσθῆς, κδ', 12. I, κδ', 45 (σελ. 321).
- ΠΛΑΤΩΝ, I, η', 11, 13. κή, 4. II, ις', 5, 11, 35. ιή, 20. κβ', 36. IV, α', 172.
- Πλέειν. Ζ. Πλοῖον.
- Πλέκειν συλλογισμούς, I, κδ', 34. II, ιγ', 26. IV, ς', 15. Ζ. Κόμιον.
- Πλεονέκτημα (τὸ), I, ιδ', 1.
- Πλευρόν (τὸ), III, κς', 22.
- Πληροῦν τὴν ἐπαγγελίαν, II, θ', 3.
- Πλήσσειν. Ζ. Καταβάλλειν.
- Πλοῖον. Ἐν πλοίῳ ναύτης ἂν πλήρης, III, κδ', 33.
- ΠΛΟΥΤΩΝ, II, κ', 32.
- Πνεῦμα ἐνεκέρασεν ὁ θεὸς τοῖς

- ὄφθαλμοῖς, Π, κγ', 3. Οὐχ αἰ ἀρεταὶ συγχέονται, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐφ' οὗ εἰσι, III, γ', 22. Πνευμάτιον (ὄσον ἦν ἐν σοὶ), εἰς — ἔρχεται, ιγ', 15.
- Πνίγειν. Ζ. Λέων.
- Ποδαγρῶν, IV, η', 28.
- Ποδαπὸς, I, θ', 1.
- Ποθεῖν, Π, ις', 33. III, κδ', 53, 56.
- Πόθεν, I, ιθ', 2. II, κά, 16. III, ά, 24. — τοῦτο; κγ', 14. IV, ά, 152. — αὐτῶ (σελ. 395); III, κγ', 19. — σοι; I, ιθ', 2. III, κά, 10. — δύναται; ιη', 2, 3. I, ιθ', 12. — γὰρ αὐτῶ, III, ιγ', 12. IV, ά, 48. — αὐτοῖς; III, κδ', 70. — γὰρ ἐκεῖνος; ά, 36.
- Ποιεῖν. Τί σε ποιήσωμεν; II, δ', 5, 7. Τί σοι κακὸν πεποίηκα; ιδ', 21. Τί ἡμῖν ποιήσουσι; I, θ', 21. Τί οὖν αὐτοῖς ποιήσω; IV, ς', 23. Τί ποιεῖς; II, ιέ, 7. III, έ, 15. Ποίει ἃ ποιεῖς, κγ', 1. IV, θ', 18. Ἄν σοι ποιῆ, II, ς', 22 (σελ. 339, 408-409). Εἰ μὴ ποιεῖ σοι, ἔξελεθε, IV, ά, 108. Τὸ πεποιοηκός, έ, 29. Ποιεῖσθαι, II, ιθ', 10. κγ', 29. IV, ζ', 5. Τὸ ποιητικώτατον τῶν ἡδονῶν, III, ζ', 15. Ζ. καὶ Καπνίζεσθαι.
- Ποιμίλια, II, κγ', 40.
- Ποιναὶ (αἰ), II, κ', 17.
- Ποιός ἐπαινος, II, ις', 7. Ἐκ ποιῶν φαντασιῶν, I, κ', 5. Προαίρεσις ποιά, κθ', 1. Ποιά ἢ πῶς ἔχοντα, IV, ά, 129. Τὰ πρὸς τὰ ποιά, III, ζ', 25.
- ΠΟΛΕΜΩΝ, III, ά, 14. IV, ιά, 30 (σελ. 367).
- Πόλις, I, ι, 5. Ἄνθρωπος μέρος πόλεως, II, έ, 26. Κυριώτερον ἢ πόλις τοῦ πολίτου, ι, 5. Ἡ μεγάλη πόλις, III, κβ', 4. — καὶ ἡ μικρά, II, ιέ, 10. Ὁ κόσμος οὗτος μία πόλις ἐστὶ, III, κδ', 10. Ἰπὸ θεῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰσηγμένος, 53. Ὁ τῆς πόλεως νόμος, 107. Πολιτεύσασθαι, I, κγ', 6. Μείζονα πολιτείαν ζητεῖς ἢς ὁ φιλόσοφος πολιτεύεται; III, κβ', 83. Τίς ἐπαγγελία πολίτου; II, ι, 4. Πολίτης εἶ τοῦ κόσμου, 3.
- Πολυπράγμων, III, ά, 21.
- ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ. Ζ. Ἐτεοκλῆς.
- Πολλὴ ἀνάγκη, II, κς', 3. Ἐν πολλῇ ἡγεμονία, III, κδ', 36. Οἱ πολλοί, II, ά, 22. Οὐ πάνυ πολλοί, I, ς', 34.
- Πομπεύειν, III, κδ', 118. Θεασάμενος τὴν πομπὴν καὶ τὴν πανηγυριν, IV, ά, 105. Καὶ τὴν ἄλλην πομπήν, ς', 4.
- Πόνος ἢ ἡδονή, I, ς', 15. κδ', 7. Οὔτε θάνατος, οὔτε φυγὴ, οὔτε —, I, ιά, 33. II, ά, 10, 13, 35. ιθ', 18. Ἐχεις χρεῖαν παρασκευῆς καὶ πόνου, I, κ', 13. Τούτων οἱ πόνοι, ὧν καὶ αἰ

- κτήσεις, *ιή*, 16. Χρυσίππου πόνου, *III*, *κδ'*, 81.
- Πόρδων (*ὁ*), *III*, *κβ'*, 80 (σελ. 393).
- Πορευόμενος, *IV*, *α'*, 51.
- Πορφύρα (ἐγὼ δὲ) εἶναι βούλομαι, *I*, *ε'*, 18, 22. *III*, *α'*, 23.
- Πόστος, *II*, *ιή*, 22.
- Ποῦ δύνασαι νικῆσαι δόγμα ἀλλότριον; *I*, *κθ'*, 11. — μοι καιρὸς ἔτι μαντεύεσθαι; *II*, *ζ'*, 3. — γίνεται τοῦτο; *IV*, *ιγ'*, 3. — τοῦτο ἴσον ἐστίν; 14. — φύγω τὸν θάνατον; *I*, *κζ'*, 7. 9. — σοι μέτεστιν, *ιθ'*, 2. — γὰρ ἔν' ὑμεῖς . . . ὑπολάβητε; *II*, *ιθ'*, 21. — ποτ' ἀπελθόντα, *III*, *ι*, 5. — ποτε ἀπαλείψεις, *II*, *α'*, 31. Μὴ γὰρ ταύτην ἐφοδεύσατε ποῦ πατε; *κά*, 19.
- Πούλβινος (*ὁ*), *III*, *κγ'*, 35 (σελ. 397).
- Πράγμα, *I*, *κδ'*, 20. — ἀκάθαρτον καὶ ἄβρωτον, *III*, *κά*, 2. Τὰ πράγματα κυρίους ἔχομεν, *IV*, *α'*, 59. — ἐκάστω φοβερὰ ἐστί, 85. Ποῖον ἔτι — ἔχομεν; *I*, *κέ*, 2. Πρὸς πάντα ἠνοῖχθαι χρὴ τὴν θύραν, καὶ — οὐκ ἔχομεν. *II*, *α'*, 20. *β'*, 2. Ἀπὸ τοῦ πράγματος, *IV*, *ιβ'*, 17. *III*, *α'*, 31. *γ'*, 12. — ἔχειν περὶ ἀγριδίου *I*, *κζ'*, 16. *II*, *β'*, 17 (σελ. 336).
- Πραιτωρίδιον, *III*, *κβ'*, 47 (σελ. 389).
- Πράσσειν εἰσαγωγᾶς, *I*, *κθ'*, 23. *II*, *ις'*, 34 (σελ. 347). — συλλογισμούς, *ιζ'*, 27. — κκῶς, *IV*, *α'*, 122. — εὖ, *ζ'*, 20.
- Πρέπει. Πρέποντος (*ὡς*) λέγειν, *IV*, *ή*, 13.
- Πρεσβεύομεν (ταύτην τὴν πρόληψιν), *IV*, *ή*, 10. Πρεσβευτῆς, *α'*, 91.
- Πρεσβύτερος, *I*, *θ'*, 10. *ι*, 2.
- ΠΡΙΑΜΟΣ, *I*, *δ'*, 25. *II*, *ιθ'*, 7, 10.
- ΠΡΙΣΚΟΣ. Ζ. ΕΛΟΥΪΔΙΟΣ.
- Προάγειν, *I*, *κθ'*, 37, 43, 47, 49; *III*, *κδ'*, 112. — ἐπὶ τὰ ἐξῆς, 108. Μὴ ἐφῆς τῇ φαντασίᾳ —, *II*, *ιή*, 25. Ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων ἐπὶ τὸ ἀμφισβητούμενον —, *ιὰ*, 8. Προαγωγῆ, *IV*, *ιγ'*, 14. — τῆς φρασετικῆς δυνάμεως, *II*, *κγ'*, 23. Περὶ τὰς προαγωγᾶς ἐσπουδακίαι, *I*, *ι*.
- Προαγεύειν, *III*, *κά*, 14.
- Προαίρεσις, τὸ χρώμενον ταῖς ἄλλαις δυνάμεσι, *II*, *κγ'*, 16. Τὴν προαίρεσιν οὐδ' ὁ Ζεὺς νικῆσαι δύναται, *I*, *α'*, 23. *II*, *κγ'*, 19. Ἄνθρωπε — ἔχεις ἀκώλυτον, *I*, *ιζ'*, 21. Ἠνάγκασε . . . προαίρεσιν προαίρεσις, 26. Ποιᾶ προαίρεσις φαντασιῶν, *ή*, 16. Οὐδὲν ἔχει κυριώτερον προαι-

- ρέσεως, **II**, *ι*, 1. Οὐκ εἶ κρέας, οὐδὲ τρίχες ἀλλὰ —, **III**, *α*, 40. **IV**, *ε*, 11. Τὰ προαιρετικά, **I**, *κς*, 18. **II**, *α*, 5, 9. *ι*, 8. **III**, *η*, 3. Ἀγών περὶ τῶν προαιρετικῶν, *ς*, 7. Τὸ προαιρετικὸν ἀκόλυτον, **I**, *ις*, 23. Ἡ προαιρετικὴ δύναμις, **II**, *κγ*, 9. Τὰ προαιρετικά, 19.
- Προβαίνειν, **III**, *ιβ*, 10.
- Προβάλλειν, **I**, *κθ*, 40. **II**, *β*, 22. *κά*, 19. — τὰς ἐναντίας φαντασίας, **III**, *κδ*, 88. Ὁ ταῦρος προέβληκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ κ. τ. λ. **I**, *β*, 30. Εἶτα προβάλλη τὸν καρπὸν, *ιέ*, 7. Προβάλλεται, **II**, *κβ*, 15.
- Πρόβαλος, σελ. 361.
- Πρόβατον (οὐδὲ) ἡ ὄνος, ἀλλὰ τίποτε ἄγριον θηρίον, **IV**, *ε*, 21.
- Προβλήματα (ἄλλοι μελετάτωσαν), **II**, *α*, 38. Προβληματίον (ἐξεμέσαι τὸ), *κ*, 33.
- Προγράφειν. Πρόγραφον ὡς οἱ φαρμακοπῶλαι, **III**, *κδ*, 80. Τί προγράφωμεν; *α*, 28. Προγραφή, *α*, 29 (σελ. 368).
- Προγυμνάζειν καὶ Προγυμνάζεσθαι. Οὐ προεγύμνασας πὸν νεανίσκον, **I**, *κς*, 13. Τί ὠφελεῖ τὸν ἀθλητὴν ὁ προγυμναζόμενος; **III**, *κ*, 9. Προγυμναστής, *κ*, 9. **IV**, *δ*, 31.
- Προέρχεται, **I**, *κθ*, 45.
- Προηγέσθαι, **III**, *ι*, 18. *ιβ*, 6. Προηγούμενον, **I**, *κ*, 17. **II**, *ι*, 3. *η*, 6. — Θεῶν ἔργον, 10. Τὰ προηγούμενα ἐκπουεῖν, **I**, *δ*, 20. Προηγούμενων τινῶν θεωρητικὴ, *κ*, 1. Ὁ προηγούμενος λόγος τῶν φιλοσόφων, 14. Τὸ προηγούμενον ἐπὶ τοῦ βίου ἔργον, **II**, *ε*, 4. Προηγούμενην τινὰ ὑφιστάται δεῖ οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ, **III**, *ζ*, 6. Τὰ προηγούμενα, 25. Οὐχ εὐρίσκομεν προηγούμενον τῶ Κυνικῶ τὸ πρᾶγμα, *κβ*, 76. Προηγούμενος παραλαμβάνειν, 67. Τὰ μὲν προηγούμενος πράττεται, τὰ δὲ κατὰ περίστασιν, *ιδ*, 7. Γεγόμενα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προηγούμενος **I**, *γ*, 1. **Z**. καὶ *θ*, 4. Ὁ ὄνος οὐ γέγονε —, **II**, *η*, 7.
- Πρόθεσις, **I**, *κά*, 2. **II**, *η*, 29. *ιγ*, 7. *κγ*, 37. Εἰ ἐν ἐπιβολῇ εἰ ἐν — **IV**, *ς*, 26.
- Προθυμῆσθαι, **II**, *κδ*, 18. Προθυμία (ἡ) πρὸς τὴν συνουσίαν, **I**, *ς*, 19. Κίνησόν μοι προθυμίαν, **II**, *κδ*, 16. Προθυμίαν ἐκκαλέσασθαι, **III**, *ζ*, 28. Ταῖς — ἐπακολουθεῖς, **IV**, *ιβ*, 6. Προθύμως, **II**, *κδ*, 27. **III**, *ιέ*, 1.
- Προτίεσθαι (ἠδέως), **II**, *ι*, 8.
- Προῖκα οὐδὲν γίνεταί, **IV**, *β*, 2.

- ἰ, 19. — Θέλεις τὰ τηλικαῦτα λαβεῖν, 24.
- Πρόκειται (ὁ ἀεὶ) τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ, IV, ε, 6. Τὸ προκείμενον, II, κγ', 38. III, ιβ', 3. IV, α, 45.
- Προκοπή, I, δ', 3, 5, 7, 8, 10, 13. Προκόπτειν, I, δ', 12. II, κά, 13. III, ιθ', 3. — μέχρι τῶν λογαρίων, II, ι, 30. — τινὰ ἐν οἷς οὐ μανθάνει; ιζ', 4. Οὐδ' ἐγγύς ἐσόμεθα τοῦ προκόψαι, 40. Μὴ ζητεῖ, ὅταν ἄλλο ἐκπονηῖς, ἐν ἄλλῳ —, III, ς', 4. Οὐδεὶς ἐπαμφοτερίζων δύναται προκόψαι, IV, β', 4. Ὁ προκόπτων, I, δ', 1. III, β', 5.
- ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΗΣ, II, ις', 45.
- Πρόληψις (ἢ τοῦ φιλοσόφου) καὶ ἐπαγγελία, IV, η, 6, 10. Αἱ προλήψεις, I, κβ', 1 (σελ. 320). Χρησασθαι ταῖς —, III, ε, 8. IV, ι, 15. Ἐξεργάζου τὰς —, δ', 26. Ἐφαρμόζειν τὰς —, I, β', 6. II, ιά, 4, 10. ιζ', 7, 9, 14. IV, α, 41. Καταμαθεῖν τὰς —, III, κβ', 39. Θεωρήματα ἀνακόλουθα τῇ — τοῦ σπουδαίου, I, ζ, 29. Φέρε τὰς —, κέ, 6. κη, 28. Ἐναργεῖς —, κζ', 6. Διηρθρωμένοι, II, ιά, 18. Ἡ διάρθρωσις τῶν —, ιζ', 13.
- Προνοεῖ (θεός) τῶν ὄλων, II, ιδ', 11. Ζ. καὶ I, ιβ', 1. Πρόνοια, I, ις', 1. III, ιζ', 1.
- Προοίμιον, II, β', 7.
- Προπέμπειν, III, ζ, 3. κγ', 23.
- Προπηθᾶν (μὴ εἰκῆ) ἐπὶ τὰ μὴδὲν προσήκοντα, I, β', 32. Μὴ πρὸ τοῦ ἐπάγειν τὸν φυσικὸν κανόνα —, IV, ι, 3.
- Προπέτεια, IV, η, 1. Προπετεῖς, I, κη, 30. IV, ιγ', 5. Τὸ προπετεῖς, δ', 46. Συγκατάθεσις προπετεῖς, III, κβ', 104.
- Προπίπτειν, II, α, 10. IV, α, 2. (σελ. 403). ιγ', 11.
- Πρὸς. Ἡ δ' ἔκκλησις πρὸς κακὰ, I, δ', 1. Τῶν ἐκτὸς ἀπροαιρέτων οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, 27. Ὅπου δοκεῖ τι εἶναι πρὸς ἡμᾶς, κ', 8. Πρὸς ἀνάγκην, III, ιε, 3. Οὐ γέγονας πρὸς τούτῳ, II, ιθ', 6. Ἄν — τούτῳ γίνῃ, κη, 21. Πρὸς τί; II, κά, 11 (σελ. 359).
- Προσάγειν εἰς μαρτυρίαν, I, κθ', 49. — πρὸς τὰ γεωμετρικὰ, II, ιζ', 39. Μὴ πρόσαγε, III, ιε, 12. Ἄν μοι πρόσαγη θανάτου φόβον, I, ιζ', 25. Προσάγεται σοὶ τὰ κατάλληλα, ιβ', 31. Τὸ προσαγόμενον, ιζ', 25. Προσαγόντων, I, ιβ', 30 (σελ. 312).
- Προσαναπαύεσθαι φίλῳ, III, ιγ', 2.
- Προσαρμόζεσθαι, I, ιβ', 14.
- Προσαρτᾶν ἑαυτοὺς, I, α, 14. Δεσμὰ προσαρτᾶσθαι, θ', 11. Προσῆρτηταὶ τί σοὶ τῶν οὐ σῶν,

- IV, α, 112. Πάντα εὐλυτα... προσηρητημένα, 153. Ὡς φυτὸν προσηρητῆσθαι τοῖς τόποις, III, κδ', 36.
- Προσγίνεσθαι, II, ιθ', 10.
- Προσδεδέσθαι (πολλοῖς), I, α, 14. Προσδεδμενός καθήκουσιν ιδιωτικοῖς, III, κβ', 69.
- Προσδέχεσθαι. Z. Καλῶς.
- Προσδοξάζειν, I, κη', 27.
- Πρόσειμι. Z. Προσιέναι.
- Προσιέναι (δεῖ καὶ πολλὴν χάριν) τῷ Κυρικῷ, III, κβ', 90.
- Πρόττειν, IV, ιγ', 4.
- Προσεκτραχηλίζειν, III, ζ', 16.
- Προσεπισωρεύειν ἔτι πλείονα, I, β', 24. — ἀεὶ τινα, II, ις', 21.
- Προσεργάζεσθαι, II, κ', 21.
- Προσερεθίζειν, II, β', 16.
- Προσευκαιρεῖν, III, κβ', 72.
- Προσέχειν (ἔθος τοῦ μή), IV, ιβ', 2. Ἐάν προσέχωμεν, I, β', 4. Ἀπαύριον προσέξω, IV, ιβ', 20. Ὅρατε οὖν καὶ προσέχετε, I, γ', 9. Τίμι προσχωμεν; κθ', 18. Προσέχεις σεαυτῷ, IV, γ', 3. — τοῖς ἀνθρώποις, δ', 7.
- Πρόσθεσις. Ἐν — καὶ ἐποχῆ, I, I, δ', 11 (σελ. 303).
- Προσθήκη, I, η', 9.
- Προσιέναι, IV, δ', 9.
- Προσκαθίζειν, II, ις', 10.
- Προσκατατάσειν ἑαυτὸν, IV, α, 91, 94, 98. — τὴν ὄρμην τῷ Θεῷ, 89, 98. Πῶς λέγεις προσκατατάζει; 99.
- Προσκταψεύθεσθαι, III, ις', 8.
- Προσκτεῖσθαι τι, IV, ζ', 20.
- Προσκόπτειν (μέχρι τοῦ μή), IV, ια', 33. Οὐδένα οὐ προσκόψει οὐδενί, I, κη', 10. Πάντες ἀποστρέφονται πάντες προσκόπτουσι, III, κβ', 89. Προσκοπτικὸν καὶ μισητικὸν, I, ιη', 10.
- Πρόσκρισμα (τὸ), IV, ιβ', 9.
- Προσκήτιστασθαι ἐκ τοῦ λόγου, III, κς', 15.
- Προσκυνῶ (τὸν Θεὸν ἐπὶ ταῦτα), I, δ', 31. Ταῦτα θαυμάζω καὶ —, IV, ζ', 26.
- Προσλιπάρει (ταύτη), III, κδ', 33 (σελ. 398).
- Προσμείναντες, II, κγ', 41.
- Πρόσσοδος. Z. Ἥλιος.
- Προσπαθεῖν, II, ις', 31. III, κδ', 82. IV, α', 77, 130.
- Προσπάσχειν τινί, II, ε', 9. ις', 27, 31, 46. III, κδ', 84. — αὐτοῖς, IV, α, 110 (σελ. 409).
- Προσπηδᾶν ἐπὶ τὰ μηδὲν προσήκουσα, I, β', 32.
- Προσπίπτειν, I, κ', 11 (σελ. 319) — φαντασία, II, ις', 20. ιη', 20. — ἄλλω ἄλλο, I, β', 5. Αἰ

προσπίπτουσαι φαντασίαι, κγ',
42. III, ις', 15. IV, α', 74.
ε', 23.

Προσπαιεῖται (αἰσθανόμενος οὐ)
I, ε', 7 (σελ. 306).

Προσπύειν, III, κδ', 71.

Προσριζοῦσθαι. Προσερρίζωσθαι
(ὡς φυτὸν) τοῖς τόποις, III,
κδ', 36.

Πρόσταγμα Θεοῦ, II, ις', 46.

Προστάτης Κνωσίων, III, ς', 3.

Προστήκεσθαι, I, γ', 6.

Προσθεῖναι (οὐ... προσθήκην ἐ-
κείνων γενέσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνα
αὐτῶ), I, ή', 9. Καὶ ἀφαιροῦ-
μεν καὶ προστίθεμεν, ς', 10.

Μὴ προστίθει, II, β', 18.

Ἐρωτα προσέθηκε, κά, 7. Τὸ
δ', ὅτι κακῶς πέπραχεν, ἐξ
αὐτοῦ ἕκαστος προστίθῃσι,

III, ή', 5. κά, 7. κγ', 18. IV,

α', 6, 167. δ', 41. Προσθέσθαι,

III, κς', 18. Προστίθεσθε, II,
ις', 36.

Προσφέρειν, II, κβ', 5.

Προσφιλοτεχνεῖν, II, κ', 21 (357).

Πρόσφορον (τὸ) τῷ προκειμένῳ,
III, ιβ', 3.

Προσωπεῖν, I, κθ', 41. II, α',

15. III, κβ', 106. Πρόσωπον

(τοῦτό μοι τὸ) ἀνάλαβε, I, κθ',

57. Πρόσελθε ἐν προσώπῳ

τοιοῦτῳ, 45. Τίς τούτου τοῦ

— ἐπαγγελία, II, ι', 7. Τὸ

τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ —, III,

κβ', 69. Διάφορα — οὐ μίγνυ-

ται, IV, β', 10. Διασώσεις τ-
σεαυτοῦ —, γ', 3. Σωκράτης,
ἐν ἔχων — ἀεὶ διετέλει, I, κε',
31. Τὸ αὐτὸ — ἀεὶ καὶ ἐκφέρειν
καὶ εἰσφέρειν, III, ε', 16.

Προτάσσειν, I, ις', 6.

Προτεινέιν, I, κθ', 34. II,
ιγ', 26. III, ή', 1. IV, ς',
15.

Πρότερον, III, ς', 1. Πολύ —,
I, ιβ', 4.

Προτίθεσθαι, I, δ', 14. II, ις',
36. III, κβ', 45. Προθέσθαι

ἢ ἐπιβαλέσθαι κ. τ. λ. IV, α',

74. Σκέψαι ὦν προέθου ἀρχό-

μενος, III, κε', 1.

Προτιμᾶν. Ὀμνύουσι πάντων προ-
τιμήσειν τὴν τοῦ Καίραρος
σωτηρίαν, I, ιδ', 15. Μὴ προτι-
μήσειν ἕτερον, 17.

Προτρέπειν, III, ιγ', 22. Προτρε-
πτικός, II, κς', 4. III, ις', 7.

— χαρακτηρ, κγ', 33. Προ-
τρεπτικώτερον, 36.

Πρόφασις, I, ζ', 30. κθ', 29.

III, κδ', 62.

Προφέρειν, IV, α', 21.

Προφήτης, II, κ', 27.

Πρόχειρος, I, α', 21. κς', 6.

Πρόχειρον, II, α', 29. III,

ι, 1, 18. ιά, 5. ις', 6. ιή,

1. κβ', 95. κδ', 103, 115.

IV, γ', 1. δ', 34. ιβ', 7. Προ-

χειρότης, III, κά, 18.

Προχωρῆ (ἐάν σοι μὴ) IV, ς', 29.

ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ, III, ε', 17.

Πρώτην (τήν), II, ιή, 12. III, ιέ, 1.
 Πτερὰ (φοβοῦνται φεύγουσαι αἰ ἔλαφοι τὰ), II, ά, 88.
 Πτηνά (τὰ), ὅταν ἐγκελκλισμένα τρέφηται, οἶα πάσχει; IV, ά, 26.
 Πτισάνη, II, κ', 30.
 Πτοσίον, IV, ί, 5. Ἐπτοσημένος, III, κδ', 30. IV, ς', 24.
 Πτώμα καὶ ξέστης αἱματίου, I, ς', 33.
 ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, III, ί, 2 (σελ. 377). IV, ς', 32.
 Πυθία (ἡ), II, κ', 27. Πύθια (τὰ), III, δ', 11.
 Πύκτης, II, ιή, 22 (σελ. 354).
 Πύλη. Ὡσπερ ἐν πύλαις, III, κδ', 84. Πύλαι [Θερμοπύλαι]. Τὴν ἐπὶ Πύλαις μάχην, κγ', 38. Πυλαωρὸς (ὁ), κβ', 80.
 Πῦρ. Πυρὶ φρύγανα παρέβαλες, II, ιή, 5.
 Πυρέσσειν, II, κβ', 12. III, ί, 11, 13. κβ', 58, 65. IV, ς', 4. Πυρετός, II, ς', 19. III, ί, 5. κβ', 58. IV, ά, 86. ζ', 26. Πυρετοῦ βωμὸς, I, ιθ', 6.
 Πυρρόωνις, I, κζ', 15. Πυρρόωνια σοφίσματα, 2.
 Πώγων, II, κγ', 21. IV, ή, 15.
 Πῶς πώγων μέγας γίνεται, 12.
 ΠΩΛΟΣ, IV, έ, 3.
 Πῶς μὴ, I, ιέ, 5. II, κς', 13.

IV, ί, 2, 10. — γάρ; II, ιγ', 9. — τι οὖν, I, ια', 2 (σελ. 311). — ποτε, IV, ιγ', 1.

Ρ.

Ῥάβδος (ἡ). Δώδεκα ῥάβδοι IV, ά, 57. Ῥαβδίον (τὸ τοῦ Ἑρμού), III, κ', 12.
 Ῥαθυμεῖν, I, ί, 12.
 Ῥέγκειν, I, κδ', 15 (σελ. 322). II, κ', 10. III, κβ', 30, 105. IV, ί, 29.
 * Ῥέγχη (ἡ), σελ. 322.
 Ῥέπειν ἐπὶ τοῦτο, III, ιθ', 3. — πρὸς τοῦτο, ιβ', 4, 16. — πρὸς καταφρόνησιν τῶν Ῥείων, II, κ', 24 (σελ. 357). Ἐπὶ τίνα Ῥέψει, κς', 7 (σελ. 366).
 Ρευματιζόμενον σῶμα, II, ιέ, 20.
 Ῥηγνύειν. Μωρὸν οὐδὲ πείσαι οὐδὲ ῤήξαι ἐστί, II, ιέ, 13. Ῥηγνυσθαι, I, ιγ', 2 (σελ. 312). κβ', 20. Ῥηγνύμενος, I, κζ', 20. II, κ', 31. IV, ά, 124. Ζ. καὶ Ῥίπτειν.
 Ῥήτωρ, III, ιέ, 6, 12. Ῥητορικὸς νεανίσκος, ά, 1.
 Ῥίπτειν, I, κγ', 10. III, κβ', 74. Ῥίψας (γρ. Ῥήξας) τὸ δηναρίον, I, κ', 9 (σελ. 319). Ῥιπτασμός. Ζ. Ἄση.
 ΡΟΥΦΟΣ (ΜΟΥΣΩΝΙΟΣ), I, ά, 27. ζ', 32. ς', 29. III, ς', 10. ιέ, 14. κγ', 29 (σελ. 300).

- Ῥώμη, πόλις, I, α', 19. ς', 7, 27. ι', 2. ιά', 27, 32. κέ', 19. II, ιβ', 17. ιδ', 18. III, α', 27. ζ', 13. ς', 1-3, 6. κγ', 27. κδ', 25, 77, 100, 109. IV, α', 123. δ', 34. ιγ', 5. Ῥωμαῖοι, I, ιά', 12. II, κβ', 22. III, η', 7. κδ', 41.
- Σ.
- Σαγμάτιον (τὸ), IV, α', 80.
 Σαίνοντα κυνάρια, II, κβ', 9.
 Σαλπίζειν, III, ιέ', 5.
 Σαννίων, III, κβ', 83 (σελ. 393).
 Σαπρὸς πύκτης, II, ιή', 22. Σαπρὸν οἰκοδόμημα, ιέ', 9. Σκευάριον —, δ', 4. — δόγμα, III, ις', 7. κβ', 61. — τετράσσαρον, IV, έ', 17. — χηνίδιον, ιά', 31. — ὄξος, μέλι, δ', 25. Σαπρῶς λούει τὰ βαλανεῖα, II, κα', 14.
 ΣΑΡΔΑΝΑΠΗΛΛΟΣ, III, κβ', 30.
 Σαρκίδιον, I, κς', 6. II, α', 19. III, ζ', 25. IV, α', 104, 161. Τὰ δύσπηνά μου σαρκίδια, I, γ', 5. Σάρξ, II, κγ', 20. III, ζ', 2.
 Σάρρον, κς', 18 (326).
 ΣΑΡΡΗΔΩΝ, I, κς', 8.
 Σατορνάλια (τὰ), I, κέ', 8. κς', 31. IV, α', 58 (σελ. 406).
 Σειρήνες, II, κγ', 41.
 Σεισμὸς, II, ς', 20. ις', 23.
- Σεμνοπροσωπεῖν, II, η', 24.
 Σημαίνειν τὸ ἀνακλητικὸν, I, κς', 29. III, ιγ', 14. κδ', 101. κς', 29. Οὐχ ὁ κόραξ ἐστὶν ὁ σημαίνων κ. τ. λ. α', 37. Σημαντικά, κδ', 89.
 Σιδήριον (τὸ), IV, ιά', 13.
 Σικυάζειν, II, ις', 9 (σελ. 349).
 Σικχαίνειν, IV, η', 34 (σελ. 384).
 — ἀκούοντα, III, ις', 7.
 Σίτου (τὸν ἐπὶ τοῦ), I, ι', 2 (σελ. 310-311). Σιτάριον, I, ι', 9.
 Σίφαρος, III, β', 18 (σελ. 370).
 Σιωπᾶν, I, κθ', 32.
 Σκάμμα, IV, η', 26.
 Σκάφη (ἡ), III, κβ', 71.
 Σκέλος, I, ιβ', 24. Σκελύδριον, 24.
 Σκέπαρνον (τὸ), IV, η', 4.
 Σκέπτεσθαι, III, κβ', 12. κγ', 6. IV, α', 132, 134.
 Σκέψις, I, β', 14, 28. Οὐ μετὰ σκέψεως ἤλθεσ ἐπὶ τι, III, ιέ', 7.
 Σκηνή τραγικὴ, III, κβ', 26.
 Σκῆπτρον (ἄξιος φορεῖν τὸ) III, κβ', 57. Κοινωνὸς τοῦ σκῆπτρου κ. τ. λ. 63. Εὐθύς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον κ. τ. λ. IV, η', 34.
 ΣΚΙΡΩΝ, II, ις', 45.
 Σκοπεῖν. Σκόπει ὅτι, IV, γ', 3. Ἐκάστου ἔργου σκόπει τὰ καθηγούμενα, III, ιέ', 1. Σκόπει τί ποτε, ιδ', 3. Σκοπὸς, I, κς', 18.

- Σκότος, I, ιή, 22. Σκοτούσθαι. κς', 22. Σπόγγος, I, ιά, 27 (σελ. 311).
- Όταν σκοτωθῆ τις, III, γ', 22 (σελ. 371).
- Σκυθρωπάζειν, III, κβ', 48.
- Σκυτεύς, I, ιθ', 19. III, κγ', 8.
- Σκυτική [τέχνη], I, κ', 3. III, κγ', 8.
- Σκώληξ (τί) ὄν, λέγεις ὅτι ἄνθρωπος εἶ; IV, ά, 142. ιά, 32.
- Σμήχειν τὰς προλήψεις, I, κς', 6.
- Σοβαρῶς, III, κβ', 3. Σοβεῖσθαι, I, κς', 59. Τὸ σεσοδημένον, II, ά, 10.
- Σολοικίζειν, III, ϑ', 14.
- Σός εἰμι, II, ις', 42. — ὑπηρέτης, III, κδ', 98. Τὰ σά καὶ οὐ σά, II, ς', 24.
- ΣΟΥΓΡΑΣ, III, ις', 4.
- Σοῦσα, πόλις, II, ις', 36.
- Σοφίζεσθαι τινα, I, ζ', 11. II, κέ, 2. Σοφιζόμενος, IV, έ, 3.
- Σόφισμα, I, ζ', 33. κς', 2. II, ις', 3. ιή, 18. III, κς', 16.
- Σοφισμάτιον, II, ιή, 17. Σοφιστής, κ', 23. Σοφιστικὸς λόγος, I, κς', 6. Σοφιστικά ἔρωτήματα, III, ή, 1.
- ΣΟΦΟΚΛΗΣ [ἐξ οὗ τὸ ἰὼ Κι-θαιρῶν], I, κδ', 16. κή, 32.
- Σοφός, III, κβ', 67.
- Σπᾶσθαι, I, ά, 16. ιή, 19.
- Σπεύδειν. Ζ. Ἐσπευσμένως.
- Σπογγίζειν τὰ ὑποδήματα, II, κβ', 31. — τὰς τραπέζας, III,
- κς', 22. Σπόγγος, I, ιά, 27 (σελ. 311).
- Σποδός (ή), III, ιγ', 18. κς', 17.
- Σπουδάζειν, I, ι, 1. ιά, 15, 27. κέ, 2, 4. II, β', 26. ις', 11. ις', 36. κβ', 1. κγ', 34. III, γ', 13. δ', 1. ζ', 4. IV, ς', 36. ή, 24. ιά, 29. ιγ', 21. Σπουδαῖος, ζ', 3.
- Σπυρίς (ή), IV, ι, 21.
- Στάδιον (εἰς τὸ) εἰσιῶν, IV, δ', 11.
- Στάσις, I, κά, 1. III, έ, 4. — φιλοσόφου ἢ ιδιώτου, ιέ, 13.
- Στατικά (τὰ λογικὰ τῶν ἄλλων μετρητικὰ καὶ), I, ις', 10.
- Στατός, II, ις', 9 (σελ. 346).
- Σταυρός (εἰ γὰρ σταυρωθῆναι θε- λεις, ἔκδεξαι καὶ ἤξει ὁ), II, β', 20.
- Σταυροῦσθαι. Ζ. Σταυρός.
- Στάχυς, II, ς', 11. IV, ή, 36.
- Στέγη, III, ιβ', 9.
- Στεγνός. Ζ. Πίθος.
- Στέλλεσθαι, III, κδ', 80.
- Στενόβρογχον κεράμιον, III, ϑ', 22.
- Στενόσημος ἐσθής, I, κδ', 12 (σελ. 322).
- Στενοχωρεῖν τὸν κόσμον, IV, ά, 106. — ἑαυτοῦς· τὰ δόγματα ἡμᾶς στενοχωρεῖ, I, κέ, 28. Ἐν Ὀλυμπίᾳ οὐ στενοχωρεῖσθε; ς', 26. Στενοχωρία, κέ, 26.
- Στέργειν τὸ παιδίον, I, ιά, 22. κγ', 5. Μηδενὸς τῶν στεργο-

- μένων μὴ ἰδεῖν θάνατον, III, κδ', 27. Ἐχομεν φύσει τι στερ-
κτικόν, II, ι, 23.
- Στέρειν καὶ Στερεῖν, I, κή, 4.
II, κβ', 36. IV, ε, 13.
- Στερικτικόν. Ζ. Στέργειν.
- Στίλβον σωμάτιον ἢ σῶμα, I, κδ',
8. IV, ιά, 19. Στίλβων περι-
ήρχετο, III, κβ', 88. Στιλπνὴ
ἐσθῆς, IV, ς', 7. Ἰματίδια στιλ-
πνά, ς', 4. Τὸ στιλπνόν,
I, β', 18. Στιλπνοῦσθαι, II,
ή, 25.
- Στίχος, III, ι, 4. IV, δ', 17.
- Στοιχειῶν, III, ιγ', 14. Τὰ τοῦ
λόγου στοιχεῖα, IV, ή, 12.
- Στολιζειν, IV, ά, 116. Στόλιον,
III, κγ', 35.
- Στομαχικοὶ (ἐξήμεσαι τὰ θεωρή-
ματα ὡς οἱ) τὴν τροφήν, III,
κά, 1. Στόμαχος, II, κ', 33.
- Στρατεία τίς ἐστὶν ὁ βίος ἐκάστου,
III, κδ', 34 (σελ. 398). Τὰς
τρεις στρατείας ἐστρατευμέ-
νος, II, ιδ', 17. Δευτέραν αἰτεῖ
στρατείαν IV, ά, 39. Στρατεύ-
εσθαι, III, κδ', 32. IV,
ά, 39, 160. Στρατηγεῖν,
149. ε, 6. Στρατηγία, ά, 60.
γ', 9. ς', 23. III, κβ', 79.
Στρατηγός, I, ς', 24. κθ',
29. II, ά, 26. III, ά, 34.
κβ', 97. κδ', 35. κς', 29. Στρα-
τιώτης, IV, ιγ', 5.
- Στρεβλά δόγματα, I, κς', 3.
- Στρέφειν τὸ θάρσος, II, ά, 14.
— τὸν αὐτοῦ δοῦλον, 26 (σελ.
334). — σφυρόν, III, ιέ,
4. — τὰ θεωρήματα, κά, 23.
Στρέφεσθαι περὶ τι, I, ς', 4.
IV, ι, 2.
- Στροφεῖσθαι, IV, ς', 4. Στρό-
φιον, III, κά, 16 (σελ. 387).
- Στωϊδίου, II, ις', 29. Στωϊκός,
II, ς', 19. ιδ', 19, 22, 24. κ',
12. III, ς', 17. κδ', 41. Στωϊ-
κά λογάρια, I, κς', 56. II, ιθ',
22. Οὐδὲν διοίσεις ἡμῶν τῶν
λεγομένων Στωϊκῶν, III, ς', 17.
(σελ. 374).
- Συγγένεια θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, I,
ς', 1, 7, 11. Ἡ ἀτυχῆς καὶ
νεκρά —, γ', 3. Συγγενῆς τῷ
θεῷ, I, ς'. — τοῦ θεοῦ; 15,
22, 25.
- Συγγινώσκειν, I, κβ', 21.
- Συγκαθεύδειν (καλῆ), IV, ς', 5.
- Συγκαθεῖναι, I, β', 14. ς', 3,
25, 27. II, ιβ', 13. ιδ', 14.
III, ις', 3.
- Συγκαταβαίνειν εὐλαβῶς τοῖς ιδιώ-
ταις, III, ις', 9. — εἰς τὰ
αὐτὰ τινί, IV, β', 1.
- Συγκατάθεσις, I, κά, 2. II, ις',
15. III, β', 2. ς', 18. ιβ',
14. κβ', 104. IV, ά, 72. Συγ-
καταθετικὸς τόπος, I, ις', 22.
IV, ά, 69. δ', 13. Συγκαταθε-
τικῶς κινεῖσθαι, I, ιδ', 7.
- Συγκαταχεισθαι, II, ιή, 22.

- Συγκατατάττειν ἑαυτὸν τοῖς πολ-
 λοῖς, I, κδ', 19.
 Συγκατατίθεσθαι, I, ιή, 1. κή,
 1, 4. III, ζ', 15. ή, 4. κά,
 23. κβ', 42. IV, ά, 69. ς',
 12, 26. ιά, 6.
 Συγκεχυμένως ἀναστρέφεισθαι, I,
 ζ, 21.
 Συγκλᾶσθαι, I, ς', 40.
 Σύγκλητος, I, ά, 28. β', 19,
 23. IV, ά, 139. δ', 2. Συγ-
 κλητικός, I, β', 19. κέ, 26.
 κς', 9. III, κγ', 13. IV, ά, 9.
 δ', 2.
 Συγκοιμᾶσθαι, II, κβ', 13.
 Σύγκραμα (τὸ), IV, ιά, 9.
 Συγκριτός, III, κβ', 60.
 Συγκρουσθῆναι (ὑπὲρ τοῦ), I, ά,
 20. (σελ. 300).
 Συγχαίρειν (τὸ), II, έ, 23.
 Συγχέεσθαι ὑπὸ τῶν φαντασιῶν,
 III, κβ', 25. — ὑπὸ τῆς ἀμε-
 λετησίας, IV, ή, 14. Πρόληψις
 συγκεχυμένη, 10.
 Συγχορεύειν, IV, ά, 108.
 Συγχερᾶσθαι, I, β', 7.
 Συγχύειν. Ζ. Συγχέεσθαι.
 Σύνιδιον, IV, ιά, 11. Ζ. καὶ Σῦς.
 Συλλογίζεσθαι (ἐν τῷ), I, ζ', 20.
 Συλλογισμὸς, 32. Συλλογισμοῦς
 ἀναλύειν. Ζ. Ἀναλύειν. — με-
 λετᾶν, II, ά, 38. ιγ', 21. —
 διακρίνειν, γ', 4. — πράσσειν,
 ις', 27. Ἐν — πλεῖον ἔχειν,
 ς', 4. — χρήσιμοι, κά, 21.
- Ἀλισκόμενοι ὑπὸ συλλογισμῶν,
 κγ', 41. Συλλογισμῶν ἕνεκα
 ἐθεράπευσας πολλοὺς, III, κς',
 13. Ἐν συλλογισμοῖς, IV, ιβ',
 12.
 Σύλλογος, IV, ά, 40.
 Συμβάλλειν, I, ζ, 13, 15, 19.
 ϑ', 29. III, ιγ',
 Συμβάλλειν, I, κδ', 1. Συνέβαλον
 Ἐπικτήτῳ ὡς ἀνδριάντι, III,
 ϑ', 12.
 Συμβιοῦν, II, κβ', 13, 32.
 Σύμβολον, I, ις', 14.
 Συμμετρία, III, ιβ', 13. (σελ.
 381). Σύμμετρος καὶ καθιστα-
 μένη ὄρεξις, IV, ά, 84. Θερ-
 μαίνειν συμμέτρως, III, κβ',
 5.
 Συμπαθεῖν τῷ δόγματι, I, γ', 1.
 — τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανίοις,
 ιδ', 2.
 Συμπανηγυρίζειν, III, έ, 10.
 Συμπαρακολουθεῖν, III, έ, 10.
 Συμπάσχειν, I, ιδ', 5.
 Συμπεριφέρεσθαι, I, ϑ', 12. κϑ',
 64, 66. IV, ιβ', 17. Συμ-
 περιφορά, III, ιδ', 7 (σελ.
 382). ις', 5. IV, ιβ', 17.
 Συμπίπτειν, II, κβ', 13.
 Συμπεπλεγμένον (τὸ), I, κς', 14.
 II, ϑ', 7. Συμπλοκή ἢ πρὸς ἀλ-
 λήλους, IV, ά, 102.

- Συμπομπεύειν τῷ θεῷ, IV, α', 104.
 Συμπροθυμεῖσθαι, I, ι', 13.
 Συμπύρον, I, β', 5. κβ', ι, 14. κή, 5. II, κβ', 15. κς', 2.
 Συμποιτᾶν, II, κβ', 29.
 ΣΥΜΦΟΡΟΣ, III, ζ', 31.
 Συμφύειν, IV, α', 112. Συμφυές κίνημα, I, ιδ', 6.
 Συμφωνεῖν, III, ιέ, 13. Συμφωνία ἢ τῶν ὄλων, I, ιβ', 16. Σύμφωνα (τά), ιθ', 27 (σελ. 318). Σύμφωνον, ἢ Συμφώνως τῇ φύσει, β', 6. δ', 14, 29. ε', 21.
 Συμπελλίξειν τοῖς παιδίοις, II, κδ', 18.
 Συναγειν (τά ἀσύνακτα), II, α', 3. Μίξιαι καὶ συναγαγεῖν ταῦτα, έ, 9. Λόγοι συναγοντες, I, ζ', 12. Συνακτικοὶ λόγοι (σελ. 308).
 Συναναστρέφεισθαι (ἠδέως) ἀνθρώποις, III, ιγ', 5. Ἀνθρώπος ἀνθρώπῳ συναναστραφείς, IV, α', 85. Συναναστροφή, I, ρ', 5. — συνήθης, II, ις', 24. — ἀνθρωπίνη, IV, ιά, 31.
 Συναπτεῖν, II, ε', 1.
 Συναρμόζειν, I, ιβ', 17. II, ιδ', 7. κγ', 42.
 Συναρπάξειν, II, ιή, 24. κγ', 33.
 Συνατυχεῖν (οὐ) ἀλλὰ συνευτυχεῖν, III, κδ', 1.
 Συνδεδεμένος τοιαύτῳ σώματι, I, α', 9.
 Συνεγγισμός, I, δ', 4, 8.
 Συνεῖναι (ἀνθρώπον ἀνθρώπῳ) οὐ δυνατόν ἀεὶ, III, κδ, 20. Οἱ συνόντες, 29. IV, ιά, 32. ιβ', 17.
 Συνεισφέρειν τὸ κατὰ πρόσωπον ἐν ταῖς σκέψεσι, I, β', 28.
 Συνελθεῖν. Ζ. Συνέρχασθαι.
 Συνελκυσθεῖς ἐπ' ὀλίγον, I, α', 19.
 Συνεορτάζειν τῷ θεῷ, IV, α', 104, 108. — τοῖς ἀνθρώποις, δ', 26.
 Συνεπικουρείοι, II, κ', 13.
 Συνεπωθεῖν, III, ζ', 23.
 Συνεργεῖν, IV, α', 122. ή, 20. — τῷ νοσεῖν καὶ τῷ ἀποθνήσκειν, II, ι', 5. Συνεργητικός, κβ', 20. Τὸ συνεργητικόν, IV, δ', 18.
 Συνέρπειν, τοῖς παιδίοις, II, κδ', 18.
 Συνέρχασθαι. Ὁ δεῖνα τῇ δεῖνι συνελθέτω, I, ιβ', 28. Ἐξ ὧν συνῆλθεν, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἀναλυθῆναι, IV, ζ', 15. Εἰς τὰ ἱερά ἡμῖν συνέρχη, ιά, 32.
 Συνεστραμμένον. Ζ. Συστρέφεισθαι.
 Συνευτυχεῖν. Ζ. Συνατυχεῖν.
 Συνέχειν, II, ιή, 1.
 Συναγορεῖν, I, κς', 15. II, ιθ', 2.
 Συνήθεια, I, κς', 15. Συναγορῆσαι τῇ —, 15.
 Συνθέλειν καὶ συνορέγασθαι, II, ις', 23. — Θεῷ, IV, ζ', 20.
 Σύνθημα, III, ιβ', 15.

- Συνιστάναι, II, γ', 2. III, κγ', 22. IV, η, 22. Συνστήσασθαι ἔργον, II, ιδ', 8. Συνίστασθαι, III, κ', 3.
- Συνογκᾶσθαι ὄνω, II, κδ', 18.
- Συνοδία, IV, ά, 91. Σύνοδος (δ), II, ιδ', 8. III, κά, 5. IV, ά, 97. Σύνοδος (ή) III, ιγ', 15.
- Συνοικεῖν τινι, II, ιζ', 22.
- Σύνολον (τὸ), II, κδ', 19. IV, ά, 49.
- Συνορατική δύναμις, I, ς', 1.
- Συνορέγασθαι. Ζ. Συνθελειν.
- Συνορμαῖν, IV, ζ', 20.
- Συνοουσία, II, ιη, 6, 21. Ὅταν συνοουσία χρῆ, ή 12. Η προθυμία ή πρὸς τὴν συνοουσίαν, I, ς', 9. Συνοουσιάζειν, II, η, 15. κ', 10. IV, ά, 143.
- Συνοχή (ή κατά τὴν ἐσθῆτα), IV, ιά, 12.
- Σύνταγμα (τὸ), III, κβ', 79. Χρυσίππου συντάξεις, I, δ', 6. II, ιζ', 40. Η περι ὀρμηῆς σύνταξις, I, δ', 14. II, ιθ', 10. Συντάξεις ἀγοράζοντες, I, κς', 16.
- Συνταπεινοῦσθαι (οὐ) πέφυκας, III, κδ', 1.
- Σύντασις καὶ προσοχή; III, κβ', 105.
- Συντινέσθαι, I, ι, 1. III, γ', 18.
- Συντιθεῖν ἢ Συντιθέναι, I, ς', 10. II, ά, 34. κγ', 14. III, κγ', 23, 26.
- Σύριγγα ἔχων, III, κγ', 30.
- Σύρμα (τὸ), I, κθ', 41 (σελ. 331).
- Σύροι, I, ιά, 12. κβ', 4. II, θ', 20.
- Σύς (μέγας), IV, ι, 10. Ζ. καὶ Συίδιον.
- Συσκηνεῖν, II, κβ', 37.
- Συσπουδάζειν, I, ι, 15.
- Συστατικά γράμματα, II, γ', 1.
- Συστέλλεσθαι (ή ἐπαιρέσθαι ή), I, ιά, 28.
- Σύστημα ἐξ ἀνθρώπων καὶ Θεοῦ, I, θ', 4. — ἐκ ποιῶν φαντασιῶν, κ', 5.
- Συστρέφασθαι. Συνεστραμμένον σώμα, I, κδ', 8. — βλέμμα IV, ά, 145.
- Σφαιρίζειν ἐμπείρωσ, εὐρύθρως, II, έ, 15, 20. Σφαιριστική ἐπιμελεια, 20.
- * Σφαιρίσιον, σελ. 338.
- Σφῆξ (ἐχίς ή), IV, ά, 127. Οἱ σφῆκες, II, δ', 6.
- Σφραγίζεσθαι, II, ιγ', 7.
- Σφυγγμός, III, κβ', 73.
- Σφυρὸν (τὸ), III, ιέ, 4.
- Σχέςις, II, ιδ', 8, 27. κβ', 20. III, 6', 4. γ', 8. ιά, 6. κβ', 69. κδ', 79. IV, δ', 16. ς', 26. ή, 20. ι, 15. ιβ', 16.
- Σχοινίον (τὸ), III, ιβ', 2.
- Σχολάζειν, IV, δ', 30. — ἐν Λυκειῷ ή ἐν Ἀκαδημίᾳ, 21. — τούτῳ μόνῳ, ιδ', 28. Ὁ σχολάζων, I, κς', 20. κθ', 58. Κλεάνθης σχολάζων καὶ ἀντιλῶν, III, κς', 25. Σχολαστι-

- κός, I, ιά, 39. IV, ά, 138. Σχολεῖον (ιατρεῖόν ἐστι, τὸ τοῦ φιλοσόφου), III, κγ', 30. Σχολή, I, κθ', 34, 57. II, ά, 36. ή, 15. ι, 29. ιγ', 21. ις', 20, 34. ις', 29. ιθ', 19. κά, 15. III, γ, 17. ις', 9. κά, 11. IV, ά, 132, 138. έ, 37. ζ, 32. ιά, 35 (σελ. 431). Ποῦ σχολή τῶ ἐνδεδεμένῳ; III, κβ', 74. Ἐπιθυμία σχολῆς, IV, δ', 1, 23, 25. Οὐκ ἄγω σχολήν, I, κς', 15. — ἄγει, II, ά, 33. Κατὰ σχολήν, III, κβ', 1. Σχολαιτερον, IV, ά, 49. Σχόλιον, III, κά, 6.
- Σώζειν τὸ κατὰ πρόσωπον, I, β', 1. — τὸ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ πρόσωπον, III, κβ', 69.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ, I, β', 33, 36. δ', 24. θ', 22. ιβ', 3, 23. ις', 12. ιθ', 5. κέ, 31. κς', 18. κθ', 16, 17, 29, 65. II, ά, 15, 32. β', 8, 15. έ, 18. ς', 26. ιβ', 5, 14. ις', 35. κς', 6. III, ά, 19, 42. έ, 14, 17. ζ', 34. ιβ', 15. ις', 5. ιή, 4. κά, 19. κβ', 26. κγ', 22, 25, 32. κδ', 38, 40, 60, 99. κς', 23. IV, ά, 41, 164. δ', 21, 22. έ, 2, 33. ζ', 29. ή, 22. θ', 6. ιά, 19. Σωκρατικά (τά) III, κγ', 20. Σωκρατικός σύνδειπνος, II, δ', 8.
- Σωματίον, I, ά, 10. κέ, 21. κθ', 16. IV, ιά, 23, 27.
- Σωτήρ (Ζεὺς), I, κβ', 16. Σωτηρία, I, ιδ', 15. III, κγ', 11, 26.
- ΣΩΦΡΩΝ, III, δ', 9.

T.

- Ταλαιπωρεῖν, I, κς', 11. Ταλαιπωρία, III, κδ', 64. Ταλαιπωρον ὑποληψείδιον, IV, ά, 140. Ταλκίπωρος, II, ις', 26. Ἀταλαίπωρος, IV, δ', 4.
- Τάλας ἐγὼ, I, δ', 23.
- Ταμίχης, I, ά, 16. IV, ά, 91.
- Ταπεινός (τίς θελεῖ ζῆν); IV, ά, 2. Ταπεινούς ποιεῖ καὶ ἄλλοις ὑποτταγμένους, δ', 1. Ἐν ταῖς ἐνεργείαις ταπεινοί, II, ις', 18. Ταπεινόν, I, γ, 1.
- Ταρακτιή (φαντασία), II, ις', 20. Ὅταν σοί τι προσαγγελθῆ ταρακτικόν, III, ιή, 1. Τάρασσειν, I, ιθ', 7.
- Τάσσεσθαι μετ' ἐκείνων, II, ις', 25. — ἐν πολλῇ ἡγεμονίᾳ, III, κδ', 36.
- Ταῦρος, I, β', 30. III, ά, 22. κβ', 6. IV, ή, 42.
- Ταύτη (καὶ) παρὰ φύσιν, II, έ, 6.
- Τάχα, I, κθ', 41. IV, ά, 9.
- Ταχέως, (λούεται), IV, ή, 2. Ταχύ γ' ἂν, II, ις', 38. III, κβ', 59.
- Τείνεσθαι, I, δ', 22. III, κδ',

- 109, 114. IV, α, 143. ιβ', 15.
- 19.
- Τεκνοτροφεῖν, I, κγ', 3.
- Τελειότης (πρὸς ὃ ἂν ἦ) . . . πρὸς αὐτὰ ἢ προκοπή συγγεγισμός ἐστι, I, δ', 4. Τοῦ μὲν τελείως μακρὰν ἐσμεν ἀμφοτέροι, II, κδ', 9.
- Τελεσφορεῖν, IV, ἦ, 36 (σελ. 427).
- Τέλος (τὸ), I, ιβ', 5. κ', 15. II, κγ', 21. Οἱ τέλος ποιούμενοι τῆν ἡδονὴν, III, κδ', 37. Τῶν ἐν τέλει, I, ια', 1.
- Τελώνης (νῦν μὲν φιλόσοφος, ὕστερον δέ), III, ιε', 12.
- Τέμνειν, III, κβ', 3.
- Τέρας, III, α, 27.
- Τεταγμένως (κατὰ τρόπον καὶ), I, ε', 15.
- Τετραετία, III, κε', 4.
- Τετράσσαρον (τὸ), IV, ε, 17 (σελ. 418).
- Τεῦξις (ἡ), II, ε, 8.
- Τέχνη (ἢ περὶ βίου), I, ιε', 2 (σελ. 313). Τέχνην ἀπὸ ὀλίγων ἀναλαβεῖν, κ', 13. — καὶ ἐμπειρία τοῦ λέγειν καὶ τοῦ ἀκούειν, II, ιδ', 2-6. Αἱ τέχναι καὶ αἱ ἀρεταί, III, γ', 22. Τεχνικῶς, II, ε, 3. Ρήματα τεχνικά, II, ιβ', 9. Τεχνίτης, I, ε', 7. Τεχνολογεῖν, περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, II, ς', 15. Τεχνολόγει τὰ Ἐπικούρου, ς', 19.
- Τηλικαῦτα, I, κ', 19 (σελ. 319).
- Τηρεῖν τὸν πιστὸν, II, κβ', 20. — τὰ ἴδια, β', 20. — τὴν ἀλήθειαν, I, κς', 20. — τὸ πρὸς τὸν Δία καθήκου, κβ', 15. Ταῦτα τηρήσει τῶν δυοῖν, II, ιθ', 2, 4. Τηρεῖτε οὖν ἑαυτοὺς κ. τ. λ. 20. Τήρησις, I, ζ', 24 (σελ. 308).
- Τιδέναι, I, κδ', 12. κθ', 45. III, κβ', 76. Θές αὐτοὺς χιλίους, κγ', 19. Τιδεσθέ με ἓνα τῶν βλαπτόντων, II, κγ', 47.
- Τίλλεσθαι τὰς τρίχας, III, α, 29. — τὰ σκέλη, 42.
- Τιμὴ [ἀρχή], III, ς', 1.
- Τίς (δοκεῖν) εἶναι, II, κδ', 19. III, κδ', 117. IV, ἦ, 39. Τί σοι ἔδοξα, III, κγ', 11. Τίς [ἀντὶ τοῦ Ἐγὼ], I, ιδ', 11. II, ιη', 15. κ', 36. κγ', 23. IV, δ', 35. ια', 33. Τίς ποτε, καὶ τί ποτε, II, κ', 5. ια', 11. III, α, 14, 31. β', 15. ε, 3, 5. ιγ', 17. ιδ', 3. κδ', 39. Τίς χρεία, Z. Χρεία. Τί ἡμῖν καὶ αὐτῶν, I, α, 16 — καὶ σοὶ, II, ιθ', 16. — ἐμοὶ καὶ αὐτοῖς, I, κς', 13. — σοὶ καὶ τοῖς ἄλλοτριῶσι, III, κβ', 98. Τί σοι καὶ ἐπιχειρεῖν, κβ', 66. — τοῦτο εἰπεῖν, IV, ε', 33.
- Τίτθῃ (ἡ), II, ις', 28, 39. III, κδ', 53.
- Τὸ [ἀντὶ τοῦ Τοῦτο], IV, ιγ', 20. Τὸ νῦν, Z. Nῦν.
- Τοῖος, III, ις', 11. Τοιοῦτος, I,

- λ', 6. II, ις', 38. ιζ', 30. III, κβ', 65. IV, γ', 6. ιγ', 20.
 Τόνος, II, ιέ, 2, 4, 17, 19. ιή, 26.
 Τόπος, I, ζ', 4, 21. — ὁ περὶ τὰς συγκαταθέσεις, ἢ συγκαταθετικός, II, ιζ', 15. III, ιβ', 14. IV, α, 69. δ', 13. — ὁ περὶ τὰς ὀρμάς, II, ιζ', 15, 32. III, ιβ', 13. — ὁ τῆς ἀμεταπτώσιος, ἢ περὶ τὴν τῶν κριμάτων ἀσφάλειαν, κς', 14. IV, ι, 13. Τρεῖς εἰσι τόποι κ. τ. λ. III, β', 1. Τόπον οὐκ ἔχει, I, ιή, 12. Δὸς ἄλλοις τόπον, IV, α, 106. Παρὰ τόπον [κατὰ τοῦ τόπου], III, κά, 14. Παρὰ τόπον [ἀτόπως], 16.
 Τορύνη, II, κ', 28.
 Τοσοῦτος, II, ς', 23. Τυσαῦτα, I, ιά, 16.
 Τραγωδεῖν, I, β', 16. III, ιέ, 5. IV, ζ', 15. Τραγωδία, I, δ', 26. κδ', 15. κή, 32. II, ις', 31. Τραγωδός, I, κδ', 18. κθ', 41, 59. III, ιδ', 1. IV, ζ', 37.
 ΤΡΑΪΑΝΟΣ, IV, έ, 17.
 Τραπεζεύς, III, κβ', 80. Τραπεζίτης, γ', 3.
 Τραχέως κινεῖσθαι, II, α, 19.
 Τραχηλοκοπεῖν, I, ιθ', 6. κθ', 6. Τραχηλοκοπεῖσθαι, α, 18. β', 16. κθ', 22. Τράχηλος, α, 19. κθ', 6. II, ις', 41. ιζ', 29. IV, α, 77.
 Τραχύς, III, ι, 7. Γυναικὸς τραχυτάτης, IV, έ, 33.
 Τρέμειν, I, β', 21. δ', 12.
 Τρέπειν, IV, δ', 33.
 Τρίβειν, II, ις', 18. κδ', 12. III, κδ', 115. κς', 21. Τριβῆ, II, ς', 5. κδ', 10.
 Τρίβων, III, α, 24. IV, ή, 4, 15, 34. ιά, 34. Τριβωνάριον, III, κβ', 47. κγ', 35. Τριβώνιον, κβ', 10.
 Τρίγωνον, II, ιά, 2.
 ΤΡΙΠΤΟΔΕΜΟΣ, I, δ', 30 (σελ. 305).
 Τροία, πόλις, I, κή, 22. Τρῶες, II, κδ', 22. III, κβ', 33.
 Τροπικὸν ἀξίωμα, I, κθ', 40 (σελ. 330).
 Τρόπος, I, β', 2. ς', 15. ζ', 12. ή, 1. ιά, 3. ιζ', 27. II, ς', 7. ιβ', 22. ιέ, 4. κ', 8. III, κά, 17. — τῆς διδασκαλίας, II, ιδ', 1. Ἐκ παντὸς τρόπου, I, κέ, 4. Παντὶ τρόπῳ, κ', 8.
 Τροφή, I, ιά, 12. II, ις', 9.
 Τροχός, II, ς', 18 (σελ. 339). IV, ιγ', 22.
 Τρυγητός (ὅ), IV, ή, 33.
 Τρῶες. Ζ. Τροία.
 Τυγχάνειν, I, ζ', 33. ή, 6. ιβ', 12. κθ', 29. II, ις', 31. κγ', 32. III, α, 3. γ', 8. IV, α, 33, 45, 52.
 Τυλάρια, III, κβ', 74 (σελ. 391).
 Τυλοῦν τὸ ἡγεμονικόν, II, ιή, 9.
 Τύπους φυλάσσειν ἐν τῇ ψυχῇ, I,

ιδ', 8. — ἀναμάσσεισθαι, II, κγ', 3. Τυποῦν, I, ς', 10. II, ιδ', 25.

Τύραννος, Ζ. Δορυφόροι.

Τυρός, III, ς', 9.

Τυφλός, I, κή, 9. Οἱ τὰ κυριώτατα τετυφλωμένοι, 9.

Τύφος, I, ή, 6. Τετυφωμένοι, IV, ά, 150.

Τύχη (ἀγαθή), I, ά, 29. Ἐμπαίζων μου τῆ τύχη, IV, ά, 47.

Νῆ τὴν σὴν τύχην, II, κ', 29.

Νῆ τὴν Καίσαρος τύχην, IV, ά, 14 (σελ. 403). Τυχόν, III, κά, 18. Τυχών. Ζ. Τυγχάνειν.

Υ.

Υγεία, Ὑγιαίνειν, III, κ', 4. Ὑγιεινός, II, ις', 8. Ὑγιές εἶναι

δεῖ τὸ κεκριμένον, ιέ, 2, 8. Εἶπερ ὑγιές τὸ κ. τ. λ. I, ιά, 28. Πῶς ἔτι ὑγιές ἐστι; β', 6.

Τις ὑγιέσει καὶ εὐαργέσι, II, κ', 1. Ὑγιῶς, II, I, ιβ', 4.

Υδάτιον (ὅσον ἦν ὑδατίου εἰς) ἀπεισι, III, ιγ', 15.

Υδροφόρος, IV, δ', 20.

Υέτιος, I, ιθ', 12. κβ', 16.

* Υιάφιον, σελ. 429.

Υἱός τοῦ Διός, I, γ', 2. ιθ', 9. II, ις', 44. — τοῦ Θεοῦ, I, ς', 6.

Ὑλη παρακειμένη, II, ιθ', 31. — παραπίπτουσα, I, δ', 20. I, ιέ, 2. — σκυτικῆς, κ', 3. Ἐπὶ πά-

σης ὕλης, I, ς', 2. κς', 2. Ἐφ' ἐκάστης —, IV, ά, 117. Ὑλαι, I, ς', 34. κθ', 2, 3, 41. II, έ, 1, 9. III, β', 7. κ', 8. IV, δ', 10. ζ', 5. Αἰμεγάλοι ὕλαι, I, κς', 10. — τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, III, γ', 1. — ἀνθρώπου, ζ', 25. Ἐμοὶ

— ἐστὶν ἡ ἐμοὶ διάνοις, κβ', 20. — τοῦ φιλοσόφου ὁ λόγος, IV, ή, 12. Ἐν ποίᾳ οὖν δεῖ ζητεῖν τὸ εὔρου καὶ ἀπαραπόδιστον; III, κβ', 40.

Ὑμνεῖν τὸ Θεῖον, I, ις', 15. — τὸν Θεόν, III, κς', 30.

Ὑπαγε, ζῆτει τίνων κατεξέρσεις, III, κά, 6. Μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ὑπάγετε, ις', 10.

Ὑπαιθρος (ὁ καὶ ἡ), III, κβ', 16, 87.

Ὑπάρχοντα (τά), I, ά, 30.

Ὑπατεία (ἡ), III, γ', 15. κβ', 29. IV, ά, 55, 60. δ', 47. ζ', 23. Ὑπατεύειν, ά, 8, 149, 173.

ι, 11, 18. Ὑπατικός, II, ιβ', 17. III, ιδ', 11. IV, ά, 53, 94. Ὑπατος, III, γ', 15. κβ', 27.

Ὑπάτη χορδή, I, κθ', 53. II, ιγ', 4.

Ὑπεξάγειν, IV, ά, 106.

Ὑπεξαιρεῖσθαι, IV, ζ', 35.

Ὑπέρ. Ὑπέρ ἀμφοτέρων, III, κ', 10. — ἡμᾶς ἐστι, β', 6.

Ὑπεραγρυπνεῖν, III, κβ', 95.

Ὑπέρθεσις, IV, ιβ', 3.

- Ὑπερον (τὸ) καὶ ὁ Ὑπερος, III, ιβ',
 9 (σελ. 379, 386).
 Ὑπερτίθεσθαι, I, δ', 1. IV, ιβ',
 2 (σελ. 354).
 Ὑπέρχεται ὑμᾶς, IV, ιγ', 4.
 Ὑπερφυῶς, III, κγ', 11.
 Ὑπεύθυνος, I, ιβ', 34. IV, α, 66.
 77. ε, 15.
 Ὑπεφθαρχεῖν, σελ. 375.
 Ὑπέχειν, II, ιδ', 20.
 Ὑπηρετεῖν, IV, α, 37. Ὑπηρετής,
 III, κβ', 82, 95. κδ', 98, 113.
 Ὑπηρετικά, II, η, 6. ι, 3.
 Ὑπνος, I, ε, 6. ιη, 23.
 Ὑπὸ, I, γ', 1. κβ', 26.
 Ὑποδεῖν, III, κς', 21. IV, α, 37.
 Ὑποδημάτια ὄνου, IV, α, 80.
 (σελ. 407).
 Ὑπόθεσις, I, ζ', 22. ιβ', 17. κέ,
 11, 12. κς', 1. κδ', 38, 41.
 II, ε, 11. III, β', 17. Ὑπο-
 θετικός, I, ζ', 1, 22. κς', 1,
 9, 13. II, κά, 17. III, β', 6.
 κδ', 78, 80. IV, δ', 14.
 Ὑποθήκη (ἡ), I, κέ, 5. II, β',
 25.
 Ὑποκαταγελαῶν, IV, ς', 21 (σελ.
 421).
 Ὑποκρίνεσθαι, I, κέ, 1. II, ς',
 20. IV, α, 165. β', 10. Ὑπο-
 κριτής, I, κδ', 18. IV, α, 165.
 ς', 13.
 Ὑπολαμβάνειν, IV, ς', 18. Ὑπο-
 λαβεῖν, I, γ', 4. κέ, 17. II,
 ε, 24. ς', 21. ιγ', 11. ιδ',
 21. III, ιδ', 8. κδ', 56.
 — κακῶς, ιη, 2. — ἄλλην
 οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ, II, κ', 9.
 — ἀγαθὰ, κβ', 6. Ὑπολαμβά-
 νειν ταῦτα, IV, ιγ', 19. —
 ὅτι, I, κς, 9. IV, ε, 33.
 — ὁ δεῖ, ς', 22. — ὁ βού-
 λει, I, ε, 4.
 Ὑπολείπεται, I, ια', 26. II, κβ',
 2. IV, α', 106.
 Ὑποληψείδιον (ψυχρὸν καὶ ταλαί-
 πωρον), IV, α', 140. Ὑπόλη-
 ψις, I, ια', 33. II, ς', 21.
 ς', 14. ιδ', 22. III, ις', 9,
 10. IV, ς', 14.
 Ὑπολογίζεσθαι τι, III, ε, 4.
 Ὑπομενητικός, III, η, 6.
 Ὑπομνησκεῖν, III, κδ', 86. —
 τῶν λόγων, I, ε, 6. — μικρά,
 8. Ὑπομνήματα, σελ. 1.
 Ὑπονοητικός, I, κγ', 3.
 Ὑποπαρενθυμείσθαι, IV, γ',
 5.
 Ὑποπίπτειν, IV, α', 55.
 Ὑποστατικὸν καὶ οὐσιώδες, I, κ',
 17.
 Ὑποτάσσειν, II, ις, 7, 11. III,
 κδ', 65. IV, α', 61. δ', 1, 33.
 ιβ', 11. ιγ', 21. Ὑποτιθέναι,
 II, β', 12, 21. III, κβ', 68.
 IV, α', 77.
 Ὑποτιμᾶσθαι, III, κδ', 61.
 Ὑποτρέχη (ἂν δέ σ'), IV, β', 2
 (σελ. 412).
 Ὑποφορά, I, κδ', 40.
 Ὑποφύεται τὰ ἀρρώσθηματα, II,
 ιη, 8.

Υπόχυμα ἢ Υπόχυσις, σελ. 324.
 Υπτίος ῥέγκει, III, κβ', 105.
 Ὑστερον, IV, ζ', 32.
 Ὑφιστάναι θεμέλιον, II, ιε', 9.

Φ.

Φαίνεσθαι, I, ζ', 12. Τὸ φαινόμενον, I, β', 20. κή, 32. — μέτρον πάσης πράξεως, 10. Παρὰ τὸ φαινόμενον, IV, α', 55, 147.

Φαινόλης, IV, ή, 34 (σελ. 427).
 Φάναί, III, ζ', 5.

Φαντάζεσθαι, I, ε', 6. ιή, 13.

II, ι, 27. ιδ', 18. ιε', 1. ις', 22. Φαντασία καταληπτή, ἀκατάληπτος, IV, δ', 13. — ἐναργής, III, γ', 4. — ταρακτική, II, ις', 20. — κατ'ἀλληλος, ιή, 9. — ἀδιάκριτος ὁμοιοτάτη, κ', 29. — θεωρητική, III, κ', 1. — ἀνεξέταστος, β', 5. ιβ', 15.

Τετραχῶς αἱ φαντασίαι γίνονται, I, κζ', 1. Φαντασίας δέχεσθαι, II, ζ', 11. — παραπροσδέχεσθαι, I, κ', 11. — ἀνεξέταστον μὴ παραδέχεσθαι, III, ιβ', 15. Ἡ παραδεχθῆσομένη φ. 15. Χρῆσθαι ταῖς φαντασίαις, I, α', 5, 7, 12. γ', 4. ς', 13, 18. ιβ', 34. κ', 5. κή, 12. λ', 4. II, ή, 4, 7, 20. ιθ', 32. κβ', 29. κγ', 7. III, α', 25. γ', 1.

κά, 23. κβ', 20, 103. IV, δ', 28. ς', 25. ζ', 32. Δοκιμάζειν τὰς φαντασίας, I, κ', 7. κς', 10. II, ιθ', 6. κβ', 6, 25. III, β', 8. γ', 4. ή, 1. ιβ', 7, 11. κβ', 25, 28. κδ', 108. κέ, 6. κς', 13. IV, γ', 7. δ', 13, 26. Ποιά προαίρεσις τῶν φαντασιῶν, I, ή, 16. Χρῆσις οἷα δεῖ φαντασιῶν, κ', 15. λ', 4. II, α, 4. Ἐκδεξαί με φαντασία, ιή, 24. III, ιβ', 15.

Φαρμακοπῶλαι. Ζ. Προγράφειν.

Φάτνη, IV, α, 35.

ΦΕΙΔΙΑΣ, I, ς', 23. II, ή, 18, 20. Φειδιακὸς ἀνδριάς, II, ιθ', 23.

Φέρειν, I, κέ, 6. κή, 28. II, α, 35. ζ', 9. ή, 24. ιγ', 3. III, ς', 22. κ', 12. IV, ι, 29. ιβ', 14. Φέρεσθαι, II, ιθ', 2. κά, 6. III, κβ', 26. IV, α', 125.

Φεύγειν. Ζ. Φυγῆν.

ΦΗΛΙΚΙΩΝ, I, ιθ', 19. IV, α, 150.

Φησὶν [ἀορίστως], I, δ', 9. ιδ', 11. ις', 25. ιή, 3. II, ι, 20. ια', 7. III, β', 6. ε, 1. ς', 15. κς', 19. IV, α', 11, 151. δ', 5. ς', 1. ια', 11. Φησὶν [ὁ Ἐπίκτητος], I, δ', 28. ις', 8. II, κγ', 16. III, β', 6.

Φθισικὸς, III, ιγ', 20. κβ', 86. Φιλ'ἀλληλος, IV, ε, 17. Ζῶων φύ-

- σει φιλάλληλον, III, ιγ', 5.
 IV, α', 126. ε', 10.
 Φιλάνθρωπος, III, κδ', 64. IV, η', 32. Φιλάνθρωπῶ (τί γάρ ἡδίου θάμα τῶ) ἢ ἄνθρωποι πολλοί; δ', 27. Φιλάνθρώπως, ζ', 28.
 Φιλαυτον (τοῦτο οὐκ ἔστι), I, ιθ', 11.
 Φιλεῖν. Φιλῶ σε, I, ιθ', 20. (σελ. 318). Φίλος, δ', 24. III, δ', 2. ζ', 13. κβ', 62, 95. κδ', 60. IV, α', 139. γ', 9. Φίλη, III, ζ', 13. Φίλον, I, κθ', 18. IV, δ', 21. Φιλικὰ δόγματα, ιγ', 15.
 Φιλοθεάμων, II, ιδ', 25.
 Φιλοθέωρον ζῶον ὁ ἄνθρωπος, I, κθ', 58.
 Φιλόκαλος νεανίσκος, IV, ιά, 30.
 Φιλολογεῖν, III, ι, 10. Φιλολογία, IV, δ', 1. Φιλόλογος, II, δ', 1, 6, 11. III, β', 13. IV, δ', 42 (σελ. 416-417).
 Φιλοπονεῖν, III, ιε', 13.
 Φιλοσοφεῖν (δεῖ μὲν καί), δεῖ δὲ καὶ ἐγκέφαλον ἔχειν, I, κβ', 18. Ἔργον τοῦ φιλοσοφοῦντος, II, ιδ', 7. ιζ', 1. Τὸ φιλοσοφῆσαι τί ἐστίν; III, ι, 6. Ἀρχὴ τοῦ φιλοσοφεῖν κ. τ. λ. I, κς', 15. Τὸ φιλοσοφεῖν, II, ιά, 24. III, ιδ', 10. Σκυτῶ φιλοσόφησον ὀλίγον χρόνον, IV, η', 35. Φιλοσοφία, I, ιε', 2. III, κδ', 81. Φιλόσοφος, I, β', 26. θ', 9. III, κγ', 30. IV, η', 12.
 Φιλοστοργεῖν, I, ιά. 21, 24. Φιλοστοργεῖα, I, κγ', 3. III, κδ', 59, 83. Φιλόστοργος, II, ιζ', 37. III, ιή, 5. κδ', 58. Φιλόστοργως διακείσθαι πρὸς τὸ παιδίον, I, ιά, 21.
 ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣ, III, ιε', 4.
 Φιλοτεχνεῖν, II, ε', 21. III, κς', 1. IV, ιά, 9, 25.
 Φιλοτεχνία, II, ε', 21. ιε', 15.
 Φλέγμα (μὴ κατεξέρρα αὐτῶν τὸ σαυτοῦ), III, ιγ', 23.
 Φλεγμαίνειν, II, ιγ', 12. Αἱ ὀρέξεις φλεγμαίνουσι, ιδ', 22.
 Φλυαρεῖν, III, ζ', 16. κδ', 39.
 Φλύαρία, γ', 18. Φλύαρος, κέ, 8.
 ΦΛῪΡΟΣ, I, β', 12.
 Φοβεῖσθαι, II, ιγ', 9. — μὴ ἄρξει, IV, δ', 20 (σελ. 415).
 Φοβερὰ τοῖς ἀνοήτοις, ζ', 32.
 Φοίνιξ. Φοίνικα ἰστάνειν, III, ιε', 2, 9 (σελ. 379).
 ΦΟΪΝΙΞ, I, κή, 32. II, κδ', 26.
 Φοιτᾶν εἰς οἶκόν τινος, III, κδ', 54.
 Φορά (ἦ), I, ιε', 16. II, ιέ, 20. III, κα, 7 (σελ. 387).
 Φορεῖν. Ζ. Κόκκινα.
 Φορτικά ῥήματα, II, ιβ', 10. Φορτίον, IV, ιγ', 16.

- Φραστική δύναμις, II, κγ', 14 Φωτίζειν, I, δ', 31.
 (σελ. 362). 19, 25, 30.
- Φράττειν, I, κζ', 20.
- Φρενετικός, II, ιε', 3.
- Φρονίμου (του) ἐστὶ τὸ φιλεῖν, II, κβ', 3.
- Φρύαγμα (δουλικόν), IV, α', 150.
- Φυγαδεύειν, I, α', 22, 26. β', 21. II, ε', 19. Φυγὴν τινα φυγεῖν, ις', 38.
- Φύειν, IV, η', 36. Πεφυμέναι, I, α', 17. β', 34. κά, 2. ιβ', 17. κβ', 16. κγ', 19. III, ιε', 9. IV, ια', 33.
- Φυλάσσειν, I, ζ', 28.
- Φῦμα (τὸ), I, ια', 7.
- Φυρᾶν, I, α', 11. Φύρειν, II, ιβ', 13. IV, ιγ', 7.
- Φυσηθεις, I, ιθ', 1. II, ις', 10.
- Φυσημάτιον (τὸ) ἐκεντήθη, 10.
- Φύσις, I, ιβ', 19. ιθ', 25. κ', 16. IV, η', 40. Φυσικός, III, ιγ', 5. ις', 6. IV, ι, 3. Φυσική, I, κβ', 9. II, ιδ', 8. ις', 7. κ', 6. κγ', 21. κδ', 16. III, β', 4. Χάρις φυσική, κβ', 90. Φυσικὸν πρᾶγμα, κδ', 91. Φυσικὴ δύναμις, IV, ε', 13. Φυσικῶς ποιεῖν τι, I, ια', 5. — φαντάζεσθαι, III, κβ', 39.
- Φυτάριον (τὸ), IV, η', 37.
- Φώναςκος φωνασικῶς ἐκπονεῖ, I, δ', 20.
- Φωνή, I, κ', 4. II, ιδ', 15. ις', 6. III, κά, 16. κβ', 50.
- Χαίνειν, I, κά, 1. Ὑπὸ πάσης φαντασίας κεχηγνότες λαμβανόμεθα, III, γ', 17.
- Χαίρειν, III, κβ', 64. IV, ια', 32. — εἶπε τῷ χρησμῷ, III, α', 16.
- Χαιρώνεια, πόλις, III, κβ', 24.
- Χαλεπαίνειν, I, ιη', 8.
- Χαλκίς, IV, ια', 13.
- Χαρακτήρ (ὁ προτρεπτικός), III, κγ', 33. Τετράσσαρον ἔχον χαρακτήρα Τραϊανοῦ, IV, ε', 17.
- Γράφεις εἰς τὸν Ξενοφῶντος X., II, ις', 35. Οἱ χαρακτήρες, IV, ε', 16. Ἴδε Κυρικὰ φωναί, ἴδε X., III, κβ', 50. Οὐ φανταζόμεθα κατ' ἀξίαν τὸν X. τὸν Διογένη, 80. Τίνα ἔχει X., τὰ δόγματα αὐτοῦ; IV, ε', 17.
- Χάρις (πολλή) αὐτῷ ὅτι κ. τ. λ. IV, ε', 9. — τῷ Θεῷ, IV, δ', 7. Ἐχω σοι χάριν, I, β', 23. III, ε', 10. Χάριν ἔχειν τῷ Θεῷ, IV, ζ', 9. ι, 16. Χάριν προσεῖναι πολλὴν φυσικὴν, III, κβ', 90.
- Χάσκειν, I, κ', 11. II, β', 25. III, ιθ', 4 (σελ. 385).
- Χασμᾶσθαι, III, κδ', 39.
- Χαυνοῦν, I, η', 8.
- Χειμάζεσθαι, II, ιθ', 15.

- Χειμασκεῖν, I, ε', 32. IV, η', 35.
 Χειμών, III, ζ', 3. ς', 3.
 Χεῖρ (ἡ) οὐκ ἔστιν ἐμὴ, IV, α', 78.
 Χεῖρα καταφιλήσαι, III, κδ',
 49. IV, α', 148. ζ', 23. ι',
 20. — ἐκβαλεῖν, III, ιέ', 4.
 Χειρὸς οὐσία, III, ζ', 24. Μα-
 κράν ἀπ' αὐτοῦ τὰς χεῖρας, IV,
 α', 77.
 Χειραψία, σελ. 386.
 Χειροτονεῖν, III, ς', 3.
 Χεῖρων (οὐ) Σωκράτους, I, ε',
 36.
 Χηνίδια, IV, ιά', 31.
 Χιλίαρχος, I, ις', 4.
 Χιτωνάριον τελευταῖον, τὸ σωμα-
 τιον, I, κέ', 21.
 Χολέρα (ἡ), I, ις', 6.
 Χορευτῆς, I, κδ', 15.
 Χορτάζειν, I, ς', 19. II, ις', 43.
 III, κβ', 66.
 Χρᾶσθαι, Ζ. Χρῆσθαι.
 Χρεῖαν ἔχειν, I, ε', 13. κς', 27,
 29. II, α', 18. ε', 5. η', 8. III,
 κδ', 94, 101. Τίς σοι χρεῖα
 δογμάτων, ζ', 29.
 Χρῆ [ἄλλειπτικῶς], I, α', 18. ιβ', 24.
 Χρῆμα (τὸ), III, κδ', 31.
 Χρῆσθαι, I, ε', 2. ιά', 2. II, ε',
 3. ις', 28. κά', 9. IV, α', 115.
 ι', 8. Χρῆσασθαι, II, ις', 28.
 IV, ε', 4. Χρῆσις, Ζ. Φαντα-
 σία.
 Χρηστήριον, II, κά', 10.
 Χρηστική καὶ Χρηστικόν, II, ς',
 14. IV, α', 140. Χρηστικῶς,
 II, α', 32. ς', 19. III, ι', 4.
 Χρόνος, III, ς', 7. IV, η', 36. ιά',
 27.
 ΧΡΥΣΑΝΤΑΣ, II, ε', 15.
 ΧΡΥΣΗΪΣ, I, κβ', 7. II, κδ', 21.
 ΧΡΥΣΗΣ, ἰσρένς, σελ. 365.
 Χρυσίον, I, α', 5. Χρυσοῦν. II,
 ις', 26.
 ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ, I, δ', 6, 7. ι', 10.
 ις', 11, 13, 15. II, ε', 9. ις',
 40. ις', 8. κγ', 44. III, ε', 13.
 κδ', 81. IV, ς', 6. Χρυσίππεια
 (τὰ), II, ις', 34. III, κά', 7.
 Χρυσώματα, III, ε', 29.
 Χυμοὶ, I, ιά', 11 (σελ. 311).
 Χύτρα, I, ις', 10. III, ιβ', 12.
 Χωλὸς (γέρον), I, ις', 20.
 Χώρα, II, δ', 5. III, κά', 18. κδ',
 106.
 Χωρίζεσθαι, II, ς', 2.

Ψ.

- Ψέγειν, III, κς', 9.
 Ψεύδεσθαι, II, ιδ', 22. Ο' ψευδό-
 μενος, ις', 34. ιή', 18. κά', 17.
 III, ε', 6. ς', 21. Ψευδῆς, ε',
 15. κβ', 42. Ψευδός, I, κη', 4.
 II, ιγ', 11. IV, α', 69. ι', 2.
 Ψηφίζειν, I, ε', 14. Ψῆφος, II, ε', 3.
 Ψιλὸς, IV, α', 51. Ψιλοῦσθαι,
 III, α', 14.
 Ψιλωθρον, σελ. 388.
 Ψόφος, I, κδ', 6. II, ε', 19.
 Ψυχαγωγεῖν, IV, δ', 4.

- Ψυχάριον, III, β', 10.
 Ψύχειν, I, ιη', 13, 14 (σελ. 315).
 Ψυχή, III, ιε', 6. IV, α', 131. ια', 6. Ψυχική ἡθονή, III, ζ', 5.
 Ψύχος (τὸ), III, ιε', 3.
 Ψυχρολογία, IV, γ', 2.
 Ψυχρολουτεῖν, I, α', 29 (σελ. 300).
 Ψυχρὸς καὶ ἀταλαίπωρος, III, κβ', 51. IV, δ', 4. Ἀλαζῶν καὶ ψυχρὸς, ε', 4. Ψυχρὰ ἐπιθυμία, III, ιε', 7. Ψυχρὸν [ὑδωρ], ιβ', 17. ιε', 3. IV, ια', 19.
 Ψωμὸν (μὴ δυνάμενοι τὸν) καταπιεῖν, I, κς', 16.
 Ω.
 Ω, I, κα', 3. III, α', 29.
 Ωδάριον, III, κγ', 21.
 Ωθίνειν, I, κβ', 17. κθ', 36.
 Ωθειν, I, ι, 3.
 Ωμος (ὁ), I, δ', 13. III, ιε', 9. κ', 10. κα', 3. κβ', 50. IV, η', 34.
 Ωμὸς, III, α', 11. Ωμῶς, 24.
 Ωνή (ἡ), IV, α', 8, 53, 57.
 Ωρεῖον, Ωρόρειον, Ωριον, Ωριάρχης, σελ. 310-311.
 Ως [ὑπονοοούμενον], I, κα', 3. III, γ', 19. κγ', 21. IV, α', 50, 64.
 Ὄσπε, II, ιδ', 15.
 Ὄστικόν (τὸ ἄλογον ἐκεῖνο καὶ), IV, α', 84. Ὄστικῶς, II, θ', 5.
 Ὄφελειν, I, β', 22. III, κ', 4. Ὄφελλημα (τὸ), 12, 17. Ὄφελητικὸς, II, ι, 23. Ὄφελιμος, I, ιθ', 12. II, η', 1. III, ιγ', 3. Ὄφελιμον, I, ιθ', 13. II, η', 1.
 Ὄχραῖν, IV, η', 32. Ὄχραιῖν, III, β', 10. IV, ια', 20. Ὄχρὸς, III, κβ', 86.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

Ἀρρίανου ἐπιστολή..... Σελίδι 1

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑ. α΄.	Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.....	3
β΄.	Πῶς ἂν τις σώζοι τὸ κατὰ Πρόσωπον ἐν παντί.....	6
γ΄.	Πῶς ἂν τις, ἀπὸ τοῦ τὸν Θεὸν πατέρα εἶναι τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὰ ἐξῆς ἐπέλθοι.....	9
δ΄.	Περὶ Προκοπῆς.....	10
ε΄.	Πρὸς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς.....	14
ς΄.	Περὶ Προνοίας.....	15
ζ΄.	Περὶ τῆς χρείας τῶν μεταπιπτόντων καὶ Ὑποθετικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων.....	19
η΄.	Ὅτι αἱ Δυνάμεις τοῖς ἀπαιδεύτοις οὐκ ἀσφαλεῖς.....	22
θ΄.	Πῶς ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς ἡμᾶς εἶναι τῷ Θεῷ, ἐπέλθοι ἂν τις ἐπὶ τὰ ἐξῆς.....	23
ι.	Πρὸς τοὺς περὶ τὰς ἐν Ρώμῃ προαγωγὰς ἐσπουδακότας.....	27
ια.	Περὶ Φιλοστοργίας.....	29
ιβ΄.	Περὶ Εὐαρεσθήσεως.....	33
ιγ΄.	Πῶς ἕκαστά ἐστι ποιεῖν ἀρεστῶς Θεοῖς.....	36
ιδ΄.	Ὅτι πάντα ἐφορᾷ τὸ Θεῖον.....	37
ιε΄.	Τί ἐπαγγέλλεται Φιλοσοφία.....	39
ις΄.	Περὶ Προνοίας.....	40
ιζ΄.	Ὅτι ἀναγκαῖα τὰ Λογικὰ.....	42
ιη.	Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν τοῖς ἀμαρτανομένοις.....	44
ιθ΄.	Πῶς ἔχειν δεῖ πρὸς τυράννους.....	47
κ΄.	Περὶ τοῦ λόγου, πῶς αὐτοῦ Θεωρητικὸς ἐστίν.....	49
κα.	Πρὸς τοὺς θαυμάζεσθαι θέλοντας.....	51

ΚΕΦΑΛ. κβ'.	Περὶ τῶν Προλήψεων.....	Σελίδι 52
κγ'.	Πρὸς Ἐπίκουρον.....	54
κδ'.	Πῶς πρὸς τὰς περιστάσεις ἀγωνιστέον.....	55
κε'.	Πρὸς τὸ αὐτὸ.....	57
κς'.	Τίς ὁ βιωτικὸς νόμος.....	60
κς'.	Ποσαχῶς αἱ φαντασίαι γίνονται καὶ τίνα πρόχειρα πρὸς αὐτὰς βοηθήματα παρασκευαστέον.....	62
κη'.	Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν ἀνθρώποις· καὶ τίνα τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ἐν ἀνθρώποις.....	64
κθ'.	Περὶ Εὐσταθείας.....	67
λ'.	Τί δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἐν ταῖς περιστάσεσιν.....	73

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

α.	Ὅτι οὐ μάχεται τὸ θαρρῆεῖν τῷ εὐλαβεῖσθαι.....	75
β'.	Περὶ Ἀταραξίας.....	79
γ'.	Πρὸς τοὺς συνιστάντας τινὰς τοῖς φιλοσόφοις.....	82
δ'.	Πρὸς τὸν ἐπὶ μοιχείᾳ ποτὲ κατεληγμένον.....	82
ε.	Πῶς συνυπάρχει μεγαλοφροσύνη καὶ ἐπιμέλεια.....	84
ς'.	Περὶ ἀδιαφορίας.....	87
ζ'.	Πῶς μαντευτέον.....	90
η.	Τίς ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ.....	91
θ'.	Ὅτι οὐ δυνάμενοι τὴν τοῦ Ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν πλη- ρῶσαι τὴν τοῦ Φιλοσόφου προσλαμβάνομεν.....	94
ι.	Πῶς ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὰ καθήκοντά ἐστιν εὐρίσκειν.....	96
ια.	Τίς ἀρχὴ Φιλοσοφίας.....	99
ιβ'.	Περὶ τοῦ διαλέγεσθαι.....	102
ιγ'.	Περὶ τοῦ Ἀγωνιᾶν.....	104
ιδ'.	Πρὸς Νάσωνα.....	107
ιε'.	Πρὸς τοὺς σκληρῶς τιτιν ὧν ἔκριναν ἐμμένοντας.....	110
ις'.	Ὅτι οὐ μελετῶμεν χρῆσθαι τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κα- κῶν δόγμασιν.....	112
ιζ'.	Πῶς ἐφαρμοστέον τὰς προλήψεις τοῖς ἐπὶ μέρους.....	117
ιη'.	Πῶς ἀγωνιστέον πρὸς τὰς Φαντασίας.....	122
ιθ'.	Πρὸς τοὺς μέχρι λόγου μόνον ἀναλαμβάνοντας τὰ τῶν φιλοσόφων.....	125

ΚΕΦΑΛ. κ'.	Πρὸς Ἐπικουρείους καὶ ἀκαδημαϊκούς.....	Σελίδι 129
κἀ.	Περὶ Ἀνομολογίας.....	134
κβ'.	Περὶ φιλίας.....	137
κγ'.	Περὶ τῆς τοῦ λέγειν δυνάμεως.....	141
κδ'.	Πρὸς τινὰ τῶν οὐκ ἠξιωμένων ὑπ' αὐτοῦ.....	147
κε.	Πῶς ἀναγκαῖα τὰ Λογικά.....	151
κς'.	Τί τὸ ἴδιον τοῦ Ἀμαρτήματος.....	151

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ἀ.	Περὶ Καλλωπισμοῦ.....	155
β'.	Περὶ τίνα ἀσκεῖσθαι δεῖ τὸν Προκόφοντα * καὶ ὅτι τῶν κυριωτάτων ἀμελοῦμεν.....	159
γ'.	Τίς ὕλη τοῦ ἀγαθοῦ * καὶ πρὸς τί μάλιστα ἀσκη- τέον.....	161
δ'.	Πρὸς τὸν ἀκόσμως ἐν Θεάτρῳ σπουδάσαντα.....	163
ε'.	Πρὸς τοὺς διὰ νόσον ἀπαλλαττομένους.....	165
ς'.	Σποράδην τινά.....	167
ζ'.	Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν ἐλευθέρων πόλεων, Ἐπικού- ρειον ὄντα.....	168
η'.	Πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμναστέον.....	172
θ'.	Πρὸς τινὰ ῥήτορα, ἀνιόντα εἰς Ῥώμην ἐπὶ δέκῃ.....	173
ι'.	Πῶς δεῖ φέρειν τὰς Νόσους.....	175
ια'.	Σποράδην τινά.....	178
ιβ'.	Περὶ Ἀσκήσεως.....	178
ιγ'.	Τί ἐστὶν Ἐρημία, καὶ ποῖος Ἐρημος.....	180
ιδ'.	Σποράδην τινά.....	183
ιε'.	Ὅτι δεῖ Περιεσκεμμένως ἔρχεσθαι ἐφ' ἕκαστα.....	184
ισ'.	Ὅτι εὐλαβῶς δεῖ συγκαθιέναι εἰς Συμπεριφοράν.....	186
ις'.	Περὶ Προνοίας.....	188
ιη'.	Ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰς Ἀγγελίας ταρασσεσθαι.....	189
ιθ'.	Τίς στάσις Ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου.....	190
κ'.	Ὅτι ἀπὸ πάντων τῶν Ἐκτός ἐστὶν ὠφελεῖσθαι.....	191
κα'.	Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐπὶ τὸ Σοφιστεῦεν ἐρχομένους.....	193

ΚΕΦΑΛ. κβ'. Περὶ Κυνισμοῦ.....	Σελίδι 196
κγ'. Περὶ τοὺς Ἀναγινώσκοντας καὶ Διαλεγομένους ἐπι- δεικτικῶς.....	208
κδ'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν Προσπάσχειν τοῖς Οὐκ ἐφ' ἡμῖν..	213
κε'. Πρὸς τοὺς Ἀποπίπτοντας ὧν προέθεντο.....	226
κς'. Πρὸς τοὺς τὴν Ἀπορίαν δεδουκότας.....	228

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

α'. Περὶ Ἐλευθερίας.....	235
β'. Περὶ Συμπεριφορᾶς.....	254
γ'. Τίνα τίνων Ἀντικαταλλακτέον.....	255
δ'. Πρὸς τοὺς περὶ τὸ ἐν Ἡσυχίᾳ διάγειν ἐσπουδακότας	256
ε'. Πρὸς τοὺς μαχίμους καὶ Θηριώδεις.....	262
ς'. Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ Ἐλεεῖσθαι ὀδυνωμένους.....	267
ζ'. Περὶ Ἀφοβίας.....	272
η'. Πρὸς τοὺς ταχέως ἐπὶ τὸ σχῆμα τῶν φιλοσόφων ἐπι- πηθῶντας.....	277
θ'. Πρὸς τὸν εἰς Ἀναισχυντίαν μεταβληθέντα.....	282
ι'. Τίνων δεῖ Καταφρονεῖν, καὶ πρὸς τίνα Διαφέρεσθαι.	284
ια'. Περὶ Καθαριότητος.....	288
ιβ'. Περὶ Προσοχῆς.....	293
ιγ'. Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐκφέροντας τὰ αὐτῶν.....	295

ΠΙΝΑΞ

ΛΕΞΕΩΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

- Ἀδέξιος, 413.
 Ἄνορεξία, 412.
 Ἀπασβολώνω, 384.
 Ἀπαύριον, 432.
 Ἀποκάμνω, 401.
 Ἀποστέκομαι, 401.
 Ἄς. Ζ. Οψεται.
 Ἀσβόλη, Ἀσβολώνω, 384.
 Ἀχλαβοή. Ζ. Ὀχλοβοή.
 Ἀψά. Ἀψόθυμος. Ἀψός ἢ Ἀψύς,
 344 — 345.
 Βαρὺν (κάμνει τὸν), 341.
 Βλέμμα. Ζ. Στραβόν.
 Βολά (μίξ), 338.
 Γλωσσᾶς, Γλωσσώδης, 347.
 Γοργός, 380.
 Γουρούνα, Γουρούνιον, 436.
 Γρυνιάζω, 436. Γρυνιάρικα παιδιά,
 392.
 Γυοῦρα [νῆσος], 324.
 Γῦρον (τί τά φέρεις τὸν) ἢ τειγ-
 ρου, 435.
 Ελθῆ (ὄ, τι σου), 432.
 Ἐντροπή, 305.
 Ἐξέκοψα, 326.
 Ἐπιτούτου, 424.
 Ζηλίζομαι, 372.
 Ζόχος, 322.
 Ζυγαρία, Ζύγιον, 344.
 Ζωήν μου (μά τήν), 394.
 Ἡ [ἔλλειπτικῶς ὑπονοούμενον],
 358, 371.
 Θέλει, δὲν θέλει, 371.
 Θέλω [δηλωτικὸν τοῦ μέλλοντος],
 326, 340.
 Θεόν σου (εἰς τὸν), 355, 386.
 Κάθησαι (τί) καὶ κλαίεις; 397.
 Κάμνει καπνόν. Ζ. Καπνίζει.
 Καμόνομαι, 306.
 Κανεῖς. Ζ. Τίς.
 Καπνίζει, 323.
 Κασσώπη [λιμὴν], 373.
 Καταπότην ὀνομάζομεν σήμερον
 τὸν φάρυγγα, (χυδαϊότερον,
 Καταπινάρι). Καταπό-
 θραν, ἢ Καταπότραν τὸν
 ὀνόμαζε Παῦλος ὁ Αἰγινήτης,
 καὶ Κατάποσιν ὁ Επίκτητος
 (I, 15, 17, σελ. 41.)
 Κατέχω, 355, 436.
 Καῦσος, 412.
 Κλάνη, Κλανία. Κλανιάρης. Κλάνω,
 393.
 Κλωστή, 301.
 Κοιτωνάριος, 317.
 οντριαζώ, 353.

- Κοπάδια (τά), 357.
 Κόπανος, 380.
 Κόπτω, 326. Ἐκκόπτω. Ζ. Ἐξέ-
 κοψα.
 Κόρδα, 320.
 Κορδωμένος, 320,
 Κουβάριον, 301.
 Κουλούρα, Κουλούριον, 360.
 Κουμάριον, 391.
 Κουράδια (τά), 357.
 Κράζω, 324-325.
 Κρατῶ, 340.
 Κρίμα, 431.
 * Κροκίδιον 434.
 Κυττάζω, Παρακυττάζω, 300.
 Λογάριον, 435.
 Λογᾶται (ὄσον νά), 398.
 Λόγου χάριν, 398.
 * Μαζίον (lingot) 435.
 * Μαχαιροφόρος, 333.
 * Μέρος δράματος (acte), 323.
 Μέσην (εις τήν), 377.
 Μόδιον, 314.
 Νά [διπλασιαζόμενον], 340.
 [Σχετλιαστικόν], 328. [προσ-
 τακτ. ἢ εὐκτικόν], 411.
 Ξυλοκοπῶ, 376, 416.
 Ὀλόγκαιπαν, 327.
 Οὔϊα. 322.
 Ὄφελος (τί); 378.
 Ὄχλοσὴ, 346.
 Ὄψεται (άς), Ὄψονται (άς), 385.
 Πάγος (τὸ), Πάγος (ὀ), 428.
 * Παρακυττάζω. Ζ. Κυττάζω.
 Πασχίζω, 409.
 Περίστασις, 321.
 Πέταλα (τά), 407.
 Πετσιάζω, Πετσίον, 353.
 Πινακίδα, Πινάκιον, 317.
 Πορδῆ, 393.
 Προεστῶς, 376.
 Προσπαθῶ, 409.
 Προφύλιον, 322.
 Ρήκτω, 319.
 Ροδάνη, 302.
 Ροφηματία, 381.
 Σαγμάριον, 407.
 * Σανός. Ζ. Τσαννός.
 * Σεληναῖα (τά), 407.
 Σιχαίνομαι, 384.
 Σκάζω ἢ Σκῶ, 312.
 Σκλιθόνω. Ζ. Στιλθόνω.
 Σκοτίζομαι, Σκοτίζω, Σκοτόνω,
 372.
 Σκούτελιον, 317.
 Στημόνιον, 301.
 Στιλθόνω, 341.
 Στραβὸν βλέμμα, 411.
 Συκοκάρυδα, 377.
 Συναναστροφή, 412.
 Σύρμα, 331.
 Σφάκελα, Σφακελώνω, 369.
 Σφακτὸν, 357.
 * Τελεσφορῶ, 427.
 * Τσαννός, 393.
 Τίποτε, 419.
 Τίς ἢ Κανεῖς, 416.
 Τουλούπα, 301.
 Τρεῖς τέσσαρες [κατ' ἄλλειψιν τοῦ

Ἡ], 358. Ζ. καὶ Ἡ.

Τριγύρου. Ζ. Γύρον.

Τυλάριον, 391-392.

Υποκρίνομαι, 306.

Υφάδιον, 301.

Φάδι. Ζ. Υφάδιον.

Φαίλονον ἢ Φελόνιον, 427.

Φέρω. Ζ. Γύρον.

Φηκάριον, 320.

Φιλοκαλία, 326.

Φύρω ἢ Φύρων, Φύρτης, Φυρμένος,

Φυρμένα μαλλία, 433.

Φωτοχυσία, 350.

Χαβιάριον, 357.

Χάνομαι. Δὲν πᾶς νά χαθῆς; 350.

Χαλκώματα (τά), 375.

Χάσκω, 385.

ΣΥΓΓΡΑΦ. Η ΠΟΙΗΤ. ΔΙΟΡΘΩΘΕΝΤΕΣ
Η ΕΞΗΓΗΘΕΝΤΕΣ.

Ἀθήναιος, 313, 330, 338, 419-

420.

Διογένης Λαέρτιος, 321, 351-

352, 362-363, 367 (δίς),

374.

Ἐβδομήκοντα (οἱ) 384, 398, 428.

Ἐρωτιανός, 322, 397.

Ἡσύχιος, 300, 301, 311, 326,

392, 427.

Ἱπποκράτης, 329, 383.

Νέα Διαθήκη, 318.

Ξενοφών, 395.

Παλαιά Διαθήκη, Ζ. Ἐβδομήκοντα.

Πλάτων, 325, 401, 428 (δίς).

Πλούταρχος, 304, 306, 309,

315.

Σουΐδας, 316, 435.

Στοβαῖος, 351-352, 354, 414,

417.

Σχολιαστής Ἀριστοφάνους, 420.

Σχόλιον εἰς Ἐπίκτητον, 370.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

ΣΕΛΙΔΙ 3, ΣΤΙΧΩ 11, γρ. καὶ τὰλλα. — ΣΕΛ. 4, ΣΤΙΧ. 16, γρ. λανθανέτω. — ΣΕΛ. 27, ΣΤΙΧ. 22, γρ. διδῶται. — ΣΕΛ. 32, ΣΤΙΧ. 3, γρ. ἀκούοντα, ἐμοὶ δὲ. — ΣΕΛ. 41, ΣΤΙΧ. 29, γρ. διδῶται. — ΣΕΛ. 42, ΣΤΙΧ. 6, γρ. ἄπειρον ἔσται. — ΣΕΛ. 45, ΣΤΙΧ. 6, γρ. ἐκείνως. — ΣΕΛ. 48, ΣΤΙΧ. 18, γρ. ἂν μὴ τι (ἴδ. σελ. 317). — ΣΕΛ. 54, ΣΤΙΧ. 18, γρ. κατακλαίη. — ΣΕΛ. 89, ΣΤΙΧ. 7, γρ. πεμφθῶ. — ΣΕΛ. 117, ΣΤΙΧ. 17, γρ. μηδέποθ' εὐρεῖν. — ΣΕΛ. 199, ΣΤΙΧ. 25, γρ. Τρώων. ΣΤΙΧ. 26, γρ. Τρῶες. — ΣΕΛ. 224, ΣΤΙΧ. 28, γρ. διδῶται. — ΣΕΛ. 267, ΣΤΙΧ. 14, γρ. χρήσασθαι δεήσει. — ΣΕΛ. 270, ΣΤΙΧ. 26, γρ. γίνεσθαι λέγεις (ἴδ. σελ. 421). — ΣΕΛ. 281, ΣΤΙΧ. 11, γρ. πρὸς τι βρωμάτιον (ἴδ. σελ. 427). — ΣΕΛ. 302, ΣΤΙΧ. 28, γρ. ὑπερορίαν. — ΣΕΛ. 311, ΣΤΙΧ. 36, γρ. ἐνέλειπε. — ΣΕΛ. 344, ΣΤΙΧ. 24, γρ. Οὐοῦς, Οὐκ.

Ἐν τοῖς τοῦ προεκδοθ. Ἐγχειριδ. Ἐπικτήτου Προλεγομένοις, ΣΕΛ. λά, ΣΤΙΧ. 1, γρ. ὁ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Large, faint, illegible text block in the middle of the page, appearing to be bleed-through from the reverse side.

Small, faint, illegible text block at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

81

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000082378